

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

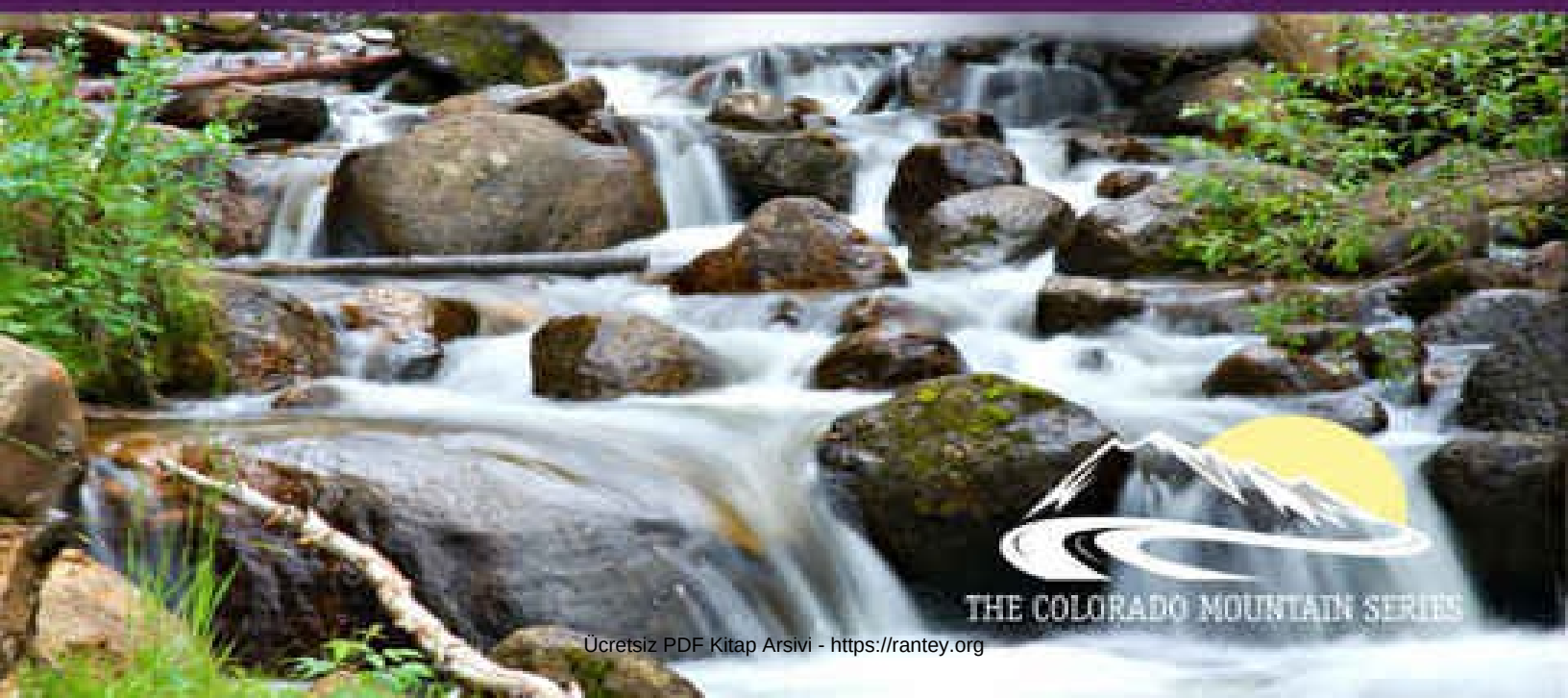
- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

"I adore Kristen Ashley's books!"
—MAYA BANKS, *New York Times* bestselling author

New York Times Bestselling Author

KRISTEN ASHLEY

Bounty

THE COLORADO MOUNTAIN SERIES

Bounty

Kristen Ashley

Tarafından yayınlandı Kristen Ashley

Kristen Ashley yazarına ait diğerk kitapları keşfedin:

Rock Chick Serisi:

Rock Chick
Rock Chick
Kurtarma
Rock Chick Redemption
Rock Chick Renegade
Rock Chick Revenge
Rock Chick Reckoning
Rock Chick Regret
Rock Chick Devrimi

The 'Burg Series:

Senin
İçin
Huzur
İçinde
Golden Trail
Gönül Oyunları
The Promise
Hold On

Kaos Serisi:

İçindeki
Rüzgârı Ateşi
Sahiplen
Ride Steady
Walk Through Fire

Colorado Dağ Serisi:

Kumar Tatlı

Rüyalar

Lady Luck
Breathe
Jagged
Kaleydoskop
Bounty

Rüya Adam Serisi:

Gizemli
Adam Vahşi
Adam Kanun
Adam
Motosikletli Adam

Hayal Diyarı Serisi:

En Çılgın Hayaller
Altın Hanedan
Fantastik Kırık
Güvercin

Magdalene Serisi:

Yükselen
İrade

Üç Seri:

Güneş Gökyüzünden Düşene
Kadar Her Şeyimle
Vahşi ve Özgür

Bitmemiş Kahraman Serisi:

Şövaly
e
Creed
Baskını
Diyako
z
Sebring

Kristen Ashley'in diğer kitapları:

Peri Masalı Canlanıyor

Cennet ve
Cehennem
Lacybourne
Malikanesi Şanslı
Yıldızlar
Mathilda, Süper Cadı
Penmort Kalesi
Güvenli Oynayın
Sommersgate House Üç
Dilek

www.kristenashley.net

Dijital Baskı, Lisans Notları

Tüm hakları saklıdır. ABD Telif Hakkı Yasası (1976) uyarınca, bu kitabın herhangi bir bölümünün yayıncının izni olmadan taranması, yüklenmesi ve elektronik olarak paylaşılması yasadışı korsanlık ve yazarın fikri mülkiyetinin çalınmasıdır. Yazarın haklarına verdiğiniz destek için teşekkür ederiz.

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, yerler veya kişilerle olan benzerlikler tesadüfidir.

Telif Hakkı ©2016 Kristen Ashley
tarafından İlk e-kitap baskısı: Nisan
18, 2016
İlk baskı: 18 Nisan 2016

İçindekiler

[Adanmışlık](#)

[Tesekkür ve Yazarın Notu Önsöz](#)

[Birinci Bölüm İkinci](#)

[Bölüm Üçüncü](#)

[Bölüm Dördüncü](#)

[Bölüm Beşinci](#)

[Bölüm Altıncı](#)

[Bölüm Yedinci](#)

[Bölüm Sekizinci](#)

[Bölüm Dokuzuncu](#)

[Bölüm Onuncu](#)

[Bölüm Onbirinci](#)

[Bölüm Oniki Bölüm](#)

[Onüçüncü Bölüm](#)

[Ondördüncü Bölüm](#)

[Onbeşinci Bölüm](#)

[Onaltı Bölüm](#)

[Onyedinci Bölüm](#)

[Onsekizinci Bölüm](#)

[Ondokuzuncu](#)

[Bölüm Yirmi](#)

[Yirmi Birinci Bölüm](#)

[Yirmi İkinci Bölüm](#)

[Yirmi Üçüncü Bölüm](#)

[Yirmi Dördüncü](#)

[Bölüm Sonsöz](#)

[Sizin İçin kitabından bir alıntı](#)

[okuyun Yazar Hakkında](#)

[Kristen Ashley Yazarının Diğer Eserlerini](#)

[Kesfedin Kristen ile Çevrimiçi Bağlanın](#)

Adanmışlık

Bu kitap Greg Bullard'ın anısına ithaf edilmiştir.
Basit bir adam.
İyi bir arkadaş. Harika bir koca. Sevgi dolu bir baba.
En iyi erkek türü.
"Senin için tek istediğim, oğlum, tatmin olman."
Seni özledik.

Ve kalbimin derinliklerinde tuttuğum ailesine.
Karısı, benim güzel Bethy'm,
harika oğlu Jackson,
ve muhteşem kızı Kate.

Bu kitap aynı zamanda Kara Bombardier'in yaşayan
ruhuna adanmıştır.
Kız kardeşim başka bir kız kardeşten.
Benim çingenem.

Teşekkür ve Yazarın Notu

Kız arkadaşım Stephanie Redman Smith'e pek çok nedenden ötürü çok teşekkürler, ancak bu kitapla ilgili olarak, aylar önce bana Hozier'in "Work Song" şarkısının bağlantısını gönderdi. Dinledikten sonra anladım ki Bu şarkının bir kitapta olması gerekiyordu. Buraya mükemmel bir şekilde uyuyor. Umarım katılırsınız.

Ve Mark Ashley'e yürekten teşekkürler. Şarkı sözü yazma sanatına girmeye karar verdim ve pek de başarılı olamadığımı söyleyebiliriz. Ama Mark'ta şair ruhu ve kelimeleri şarkıya dönüştürme yeteneği var. Bu yüzden Her şeyi anlatması gereken korkunç şarkımı güzel bir şeye dönüştürdü. Teşekkür ederim, tatlım!

Son olarak, her zaman olduğu gibi, okuyucuları bu romanda not ettiğim müzikleri arayıp bulmaya ve dinlemeye teşvik etmek istiyorum. Özellikle de bu Çünkü Justice bir şarkıcı-söz yazarı ve söylediği sözlerle çok şey anlatıyor. Sık sık önerdiğim ve burada da tekrarlayacağım gibi, bu kitapta okurken atıfta bulundukları şarkıları dinlerseniz, sonuna kadar keyif alacağınız sahneler olacak. İşinizi kolaylaştırmak için bu şarkılar arasında Linda Ronstadt'ın "When Will I Be Loved" ve "It's So Easy", Jim Croce'un "Time in a Bottle", The Goo Goo Dolls'un "Come to Me", Lynyrd Skynyrd'ın "Simple Man", Hozier'in "Work Song" ve Zac Brown Band'in "Free" şarkıları yer alıyor.

İyi eğlenceler!

Önsöz

Buradaki Tek Adam Adalet

"Kurtarılmak istediğimden emin değilim, sadece söylüyorum."

Arkadaşım Bianca'ya baktım. Bir motorcu tarafından dans pistine götürülmeden önce bana ve Lacey'ye bunu fısıldarken gözlerinde o parıltı vardı.

Bu şaşırtıcı değildi. Yerel bir çiftlikte geçirdiği üç günün ardından, kovboyluktan motorculuğa geçmeye hazırды.

Ve uzun boylu, köşeli motorcu Bianca ile "867-5309/Jenny" dansı, günün geri kalanında tek başımıza olduğumuza dair pek de şifreli olmayan mesaja değdi.

ve çiftliğe dönmek için kendi başının çaresine bakacaktı. Bu da muhtemelen yarın sabah bir bisikletin arkasında yapacağı anlamına geliyordu.

Bianca'nın kalabalık dans pistine yönelmesini izlemeyi bıraktım ve diğer arkadaşımız Lacey'e baktım, kancasında iki motorcu vardı - ikisi de yakın duruyor, onu çevreliyordu Masamızdaki taburesine oturmuş, sırayla ona içki ısmarlıyordu, bu bir saatten fazla süredir devam ediyordu.

Çoğu insan gibi sarhoş değildi. Lace'in içtiği kadar içti. İçkisini tutabilirdi, Lacey'm. Hepimiz tutabilirdik. Kendini bu işe adanmış Hayatları bir doğru deneyimden diğerine atlamaktan başka bir şey içermeyen parti kızları, devam etmeden önce ondan alabileceğimiz her şeyi emiyoruz.

Lace bana Bianca'nın dans partnerini onayladığını belirten bir göz kırptı ve bisikletçilerine döndü.

Kalabalık bara baktım, bir tarama yaptım, bir iki adamın bana baktığını gördüm, ama bakışlarım onların arasından kayıp gitti.

Son taramadan bu yana hiçbir şey değişmemişti.

Bunun hiçbir anlamı yok.

Çiftlikte de bir şey yok, atları kazmam dışında.

Patikalarda at sürmüştük. Kement atmayı öğrendik. Kamp ateşinin yanında oturduk. Spa'da masaj ve yüz bakımı yaptırdık. Nehirde rafting yaptık.

Kovboybar, tatil ve bekârlığa veda kaçamakları için orada bulunan kaç bekâr kadın olduğu düşünüldüğünde olması gerektiği gibi iyiydi.

Ama o motorcu barında oturup içki içilmesini, konuşulmasını, dans edilmesini, motorcu tarzı flört edilmesini, genel olarak iyi vakit geçirilmesini izlerken, bunu aştığımı fark ettim.

Ahbap çiftliği değil.

Motorcu sahnesi
değil. Sadece

aşmıştım.

Hepsini.

Ve bunu aşmıştım çünkü doğduğumdan beri öyle ya da böyle bu rotada ilerliyordum.

Elbette, bir çiftlikte hiç bulunmamıştım ama New York'ta pek çok kovboy barına, motorcu barına ve kulüplere gitmiştim.

York, Los Angeles, Chicago. Nashville ve Austin'deki festivaller. Bir adamın bisikletinin arkasında Ölüm Vadisi'nden geçerken. Özel bir jetle, akşam yemeğinde taze ıstakoz yemek için Boston'a uçmak. Gece yarısı hayalet turuyla St. Ives'te dolaşmak. Oregon'da bir ağaç evde meditasyon yapmak için

Guru. Paris'teki moda şovları sırasında bir pistin kenarında otururken. Akdeniz'de bir yatta, Tahoe'da bir sürat teknesinde, Powell Gölü'nde bir yüzen evde, kuzey Venezuela'da zümrüt sularda şnorkelle yüzerken, Tayland'da bir plajda parti yaparken. O kadar çok konserde sahne arkasıydım ki saymak mümkün değildi.

Bu hayatta yapacak şeylerin tükenmesi imkânsızdı.

Ama hiçliğin ortasındaki o barda oturup

Wyoming, yirmi yedi yaşındayken, hayatın vızıltısının eskisi kadar güçlü bir şekilde titreşmediğini fark ediyordum.

Aslında, toparlanmak, vola çıkmak, yerleşmek bir angarya

gibi görünmeye başlamıştı (bu, bavullarımı istediğim otele bırakıp

oda, kabin, tekne, gemi, ağaç ev, her nerede kalıyorsak) ve bir sonraki macerayla yüzleşmek için acele ediyorduk.

Doğrusunu söylemek gerekirse, içine doğduğum hayatta, bu kadar uzun sürmüş olması annemin ve babamın sevgisinin bir göstergesiydi. Beş yaşımda bıkkınlık hissetmeye başlamamıştım. İnsanların benden ne istediklerini, beni ne için kullanabileceklerini, bana nasıl yapışıp dişlerini geçirebileceklerini, beni nasıl emip kurutabileceklerini.

Bu yüzden benim için sadece Lace ve Bianca vardı. Diğerlerini kazıyıp atmıştık.

Biliyorduk.

Hepimiz farklı yumurtalardan çıktık ama aynı tür civciv. Hayatı anladık. İçimize işlemişti.

Miraslar.

Ebeveynlik konusunda Bianca'nın durumu Lacey ve benim kadar iyi değildi.

Ama ne olursa olsun, kim gelirse gelsin, kim giderse gitsin, dünyanın dört bir yanında ve tekrar (ve tekrar ve tekrar) birbirimize sahiptik.

Ve o barda otururken, yaptığım ve gördüğüm her şeyi anlamaya başlıyordum (ve beni yanlış anlamayın, hepsi benim için giderek daha az anlam ifade ediyor gibiydi), birbirlerinden trajik bir şekilde birbirlerini sevdiklerinden biraz daha fazla nefret eden ama beni seven iki ebeveynim ve çoğu zaman bir eşek olabilen bir erkek kardeşim vardı...

Ve Lace ve Bianca.

Ve o barda otururken daha fazlasını istediğimi anlamaya başlamıştım.

Sadece ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu çünkü eğer isteseydim her şeye sahip olabilirdim.

Bu hissin rahatsız edici olduğundan

bahsetmiyorum bile. Çünkü her şeye sahiptim.

Dışarıdan bakan biri benim hayatımı yaşamamanın nasıl bir şey olduğunu ve bunun moral bozucu olabileceğini anlayamazdı.

Moral bozucu değildi.

Aslında her şeye sahiptim. Ve eğer sahip değilsem, onu elde etmek için gerekli araçlara sahiptim.

O barda otururken hissettiğim duygular beni nankör hissettirdi.

Çünkü daha fazlasını istediğimi anlamaya başladığımda, aslında daha azını istediğimi de anlamaya başlamıştım.

Benim de o anda oradan çıkmam gerekiyordu. Kesmedim. Lacey ve Bianca'nın eğlencesi çiftliğe geri dönerek kısa sürdü (bu da birinin ya da diğerinin benimle geri döneceği anlamına geliyordu). Onları içki içip eğlenirken yanlarında göz kulak olabilecek bir yardımcı olmadan bırakmamak.

Sıcaktan, kalabalıktan ve yüksek sesli müzikten uzakta temiz bir nefes.

Sadece... dışarı.

"Lace!" Masanın öbür ucundan bağırdım ve Lacey olarak, kancasında iki motorcu olsa bile, hemen bana döndü.

"Yo!" diye bağırdı.

"Biraz temiz havaya ihtiyacım var," diye bağırdım.

"İyi misin?" Başını salladı. "İyi, ama benim de gelmemi ister misin?"

Yine, çok Lace. Orada her isteğini yerine getirmeye hazır iki ateşli adamı vardı ve benimle biraz nefes almak için onları ekiyordu.

Başımı salladım. "Hayır, bebeğim. Ben iyi olacağım." Çocuklara baktım, sonra tekrar ona döndüm. "Ben de izliyor olacağım."

Lacey bana profesyonelce beyazlatılmış dişleriyle kocaman bir gülümseme verdi.

Onu daha önce sık sık görmüş olmama ve o bardaki ışıktandırmanın iyi olmamasına rağmen, her zaman olduğu gibi yine de beni şaşırttı. Pürüzsüz, sütlü çikolata teni (Brezilyalı annesi ve Afro-Amerikan babasının ona verdiği mükemmel bir iyilik karışımı), yüksek elmacık kemikleri, parlayan siyah saçları ve badem biçimli alaca gözler.

Tam bir paketti, minyon, çok kıvrımlı, çok saçlı, tepeden tırnağa iyi genlere sahipti.

Ama ailesi ona doğduğundan beri genlerinden gelen iyiliği

akıtmış olsa bile, yine de

İçindeki g zellik tamamen Lacey'e aitti.

"Ben de izliyor olacağım," diye bağırdı. İŖte oradaydı, her zamanki gibi. Bu g zelliğin kanıtı.

Ona kısa bir el salladım ve taburemden kaydım.

Sonra, kimsenin dikkatini  ekmemeye  alıŖarak, kalabalık barın i inden tuvaletlere, mutfaa ve hava akıŖı i in dıŖarıya a ık kalan  ift kapılara a ılan koridora doğru ilerledim. Bu kapılar da a ıktı   nk  dıŖarıda sigara i enler ve bağırmadan sohbet etmek isteyenler i in b y k bir veranda (baŖka bir barla birlikte) vardı.

O tarafa d nd m ve koridorda    masa olduğunu g rd m. Bir tanesi plastik bardak ve ŖiŖelerle doluydu, İnsanların i kilerini bırakmaları i in a ık a belirlenmiŖ bir nokta var.

dans pistine  ıkabilirlerdi. Ortadakiinde    kız ve d rt motorcu vardı, tecr beli g zlerimle baktığımda, daha sonra seni tanımak i in seni tanımanın sancılarını  ekiyorlardı.

Biraz uzaktaki ve bir k Ŗeye itilmiŖ olan son masa boŖtu.

O tarafa doğru ilerledim, baŖımı kaldırıp etrafı taradım. Birinin de aynı niyette olması ve acele edip  nlerini kesmem gerekmesi durumunda.

İŖte o zaman onu g rd m.

DıŖarıda, m Ŗterileri veranda alanına kapatan uzun bir zincir bağlantı  iti vardı.

Koridordan d md z ilerliyordu, yan d nm Ŗt ,  itin orada duruyordu. Elinde bir ŖiŖe bira vardı.

ve ondan daha kısa olan bir arkadaŖı (aslında, ilk bakıŖta g r nd ğ  gibi, her y nden ondan daha k  k herkes olurdu).

Ve g ld ğ  i in kafasını geriye atmıŖtı.

Bunu g r nce, birdenbire oradaki tek adam o oldu. Bardaki tek adam.

Evrendeki tek adam.

Nefes alan tek adam.
Benim için tek adam.
Çok büyüktü. Uzun değil. Büyük değildi.
Geniş değildi. Bunların hepsi.
Kocaman.

Uzun sarı saçları ensesinde at kuyruğu şeklinde toplanmış.
Kesik, güçlü çenesi kırmızı-kahverengi bıyıklarla bolca sakallı.
Kalın kaşları (profilden görebildiğim kadarıyla) derin gözlerini
örtüyordu.

Kalın boynundaki kaslar göze çarpıyordu, boğazındaki
kordonlar o kadar belirginleşmişti ki, kâğıt üzerinde
çizilebilirlerdi.

Üzerinde solmuş kot pantolon, motosiklet botları ve
beyaz bir tişört vardı. Kot pantolonunun iyi kısımları
dışında hiçbirisi dar değildi. Ama bu bir
Bu kadar büyük bir adamın geniş göğsünü çekmeyen, geniş
omuzlarına yapışmayan ya da muhteşem pazularının
etrafında kalıplanmayan bir tişört bulması imkansızdı.

Anlamadığım bir içgüdüyle, beni onun kölesi haline
getiren şeyin vücuduyla ilgili olmadığını biliyordum.
belli ki sahip olduğu kadar çok vücudu vardı.

Bu durum, bu adamın bir işadımı olabileceği hissini veriyor.
Oyuncak ayı, sarılmayı seviyorsa, sizi küçük hissettiriyorsa
Sadece kollarıyla sizi sararak güvende, sıcak ve korunaklı
hissetmenizi sağlar. Aynı zamanda bir aslan da olabilir,
Size zarar verebilecek her şeyi yok etmek.

Ayrıca ne giydiği, nasıl görüldüğü umurunda değildi,
etkilemeye çalışmıyordu ve normal motorcuların bu
görünümü takınmasından daha fazlasıydı. Uzun saçlarını
fazla özen göstermeden arkaya tarayan, tıraş olmaya
zahmet etmeyen, faydacı kıyafetleri angarya olarak giyen,
belki de sadece çıplak dolaşmak yasak olduğu için,
çoğunlukla da umurunda olmadığı için giyinen kendisiydi.

Vücudunu tutuş şekli de değildi, parmakları sanki
tuttuğunu unutmuş gibi birasının etrafına gelişigüzel
sarılmıştı. İri cüssesiyle rahat, kendisiyle bir, bilinçsiz bir
şekilde ilk kez bu kadar

Biri bakmışsa ya da gördükleriyle ne düşünmüşlerse lanet olsun.

Bunu nasıl bildiğimi bilmiyordum ama orada sevişmek için bulunmadığını biliyordum. Böyle bir şey olduysa, olmuştur ama orada bulunma nedeni bu değildi. Görmek ve görülmek, bu barın bir parçası, bir müdavimi, bir oyuncusu olmak için de orada değildi. Müzikle ilgisi yoktu. Kesinlikle dans etmek için de değildi.

Sadece motorcu olduğu için oradaydı, bu insanlar onun insanlarıydı ve bira içip gülmek için oradaydı. Arkadaşıyla takılıyor. Bir tane atıyor. Şakalar ya da erkekçe iğnelemeler ya da erkekler dışarıdayken ne yaparlarsa çünkü oturma odanızda tek başınıza, bir eliniz belinizde, diğer elinizde bira, ayaklarınız yukarıda, zihninizi uyuşturan televizyona bakmaktan daha iyiydi.

Hayır, bunların hiçbirisi değildi.

Güldüğü zaman yüzünün aldığı şekildi.

Kahkahası dindiğinde ve sadece arkadaşına gülümsediğinde bile ne olduğunu anlayamadım, bu o kadar iyi değildi ama kesinlikle berbat değildi.

Yakışıklı bile değildi, yakışıklı sayılmazdı. Çok kabaydı ama o da değildi. Yüz hatları klasik ya da sağlam ya da çarpıcı.

Yine de yan komşusu değildi.

Ayrıca ortalama olmaktan çok uzaktı.

Sadece kesinlikle iki kez bakardınız. Belki de cüssesi yüzünden.

Çoğunlukla, bir bakışıyla, onun bir kızın kırmak için can attığı ceviz olduğunu anladığım için. Sadece gülüşünü izlemek bile, onu böyle güldürmek isteyen bir kız olmanızı sağlıyordu. İçindeki oyuncak ayı kucaklayıcısını olmayan kaba bir dış görünüş. Kimsenin ona zarar vermeyeceğini bilerek hayatını yaşamak isterdi, çünkü o terler ve

bunu yapmak için kan döktü. "Beni olduğum gibi kabul edin, umurumda değil, hayatım benim ve ben bunu yapacağım.

yaşayın," temizleyin - her şeyde değil, sadece sizin

onu olduđu gibi istiyordu, ama ne dűşündüğünüz umurundaydı ve daha da önemlisi, onun hayatı sizindi.

Hayatım boyunca birçok oyuncu, rockçı, kulüp faresi, kovboy, sporcu, motorcu, iş adamı görmüştüm.

Ve tüm gördüklerim, tanıştıklarım, sahip olduklarım... O'ydu.

Suluk kot pantolonlu ve beyaz tişörtlü bir adam, Wyoming'de ıssız bir yerdeki bir motorcu barında, çitin üzerinde birasını yudumluyor ve arkadaşıyla gülüşüyor.

Ve onun adını bilmiyordum.

Bildiğim tek şey, beni hayatını yaşadığı her yere götürmesini, köklerini asla koparamayacağım kadar derine yerleştirmesini, birlikte inşa ettiğimiz hayatta yeşermesini ve onun yanında toz olmasını istediğimdi.

Bunun asla olmayacağını da biliyordum. Hayatta olmaz.

O adam bana bir metrelik sopayla bile dokunmazdı. Kim olduğumu öğrenir ve beni öyle hızlı keserdi ki, o gidene kadar kanamayı hissetmezdim.

Ona bakmak için durduğumu fark ettiğimde ve onun (ya da herhangi birinin) beni ona bakarken yakalamasını istemediğimde, gözlerimi ayırdım, ayaklarıma attım ve hızla boş masaya doğru ilerledim, etrafından dolaştım, kıcıımı köşeye doğru bir tabureye koydum. Çantamı masaya fırlattım ve içkimi oraya koydum.

Ve kanamayı hissettim.

Benimle asla konuşmazdı. Adını asla öğrenemeyecektim.

Bu oydu. Sadece o. Ama hayatın mucizesinde başka bir o olsaydı bile, o da olamazdı.

Ona asla sahip olamazdım.

Ben neysem oydum, kimsem oydum ve sonunda buna sahip oldum.

İstediğimi sandığım az şeyin aslında çok daha fazlası olduğunu ve buna asla sahip olamayacağımı bilmek...

Evet, kanamayı hissettim.

Jack ve kolamı yudumladım ve sonra her şey çok fazla olduğunda akışı durdurmak için nasıl yapılacağını bildiğim

tek şeyi yaptım

Çok fazla. Babamın deyimiyle, "lanetin laneti Lonesome" başını kaldırdı ve sadece bir bakışta o adam hakkında düşündüğüm şeyleri düşünmeme neden oldu. Beni sağlıklı olandan daha derin hissettirdi.

Beni sebepsiz yere kanattın.

Çantamdaki küçük defteri çıkardım, buzdan başka bir şey olmasın diye biraz daha Jack and Coke emdim, defteri kaplayan kabartmalı derinin etrafındaki bandı çekiştirdim ve yeni bir sayfaya açtım. Böyle zamanlar için kalemimi her zaman hazır tuttuğum sayfaya.

Başımı eğdim ve başladım.

Solup toza dönüşmek

Pas gibi

ufalanmak

Yanında yapmak

Temiz hava

Soğuk bira

Sana kök saldım

Birlikte sabah çiyini öpüyoruz

Geceyi getirmek için nefes nefese

Seni ezberlemek, doğru olan tek şey. Solup toza dönüşmek

Pas gibi ufalanır

Yanında yap

Sen, her şeye sahipken ihtiyacım olan tek şey Sen, sadece sen varken aldığım nefes

gölüyor

Zincir

halkaları

Aşınmış kot

pantolon

Solup toza dönüşmek

Pas gibi ufalanır

Yanında yap

Bu sefer akmadı. Üzerinde çalışmam gerekti.

Bazen akardı. Bu sefer olmadı.

Vuruşlar vardı. Kelimelerin üzerine yazılmış. Çizgiler karalanmış, yan tarafa yeni bir tane eklenmiş.

Bunun için mükemmel olması gerekiyordu.

Bu düşünceyle, içinde Jack and Coke'a benzeyen buzlu bir içecek olan plastik bir bardak masanın üzerinden defterime doğru kaydırıldığında başım havaya kalktı.

Yana doğru baktım. Bakışlarım beyaz tişörtle kaplı bir göğüs duvarına çarptı, sırtım dikleşti, başım tamamen o tarafa döndü ve yukarı, yukarı ve yukarı baktım.

Ve sonra kasvetli ela gözlerle saplandım.

Çitteki adam.

Nasıl nefes alacağımı unuttum.

Derin, kaba bir ses kulaklarıma saldırdı.

"Senin gibi güzel bir kadın içki tortularını emmemeli."

Hiçbir şey söylemedim. Söyleyemedim. Zamanda donmuştum ve asla çözülmek istemiyordum.

O ela gözler defterime kaydı, sonra tekrar gelip benimkilere kilitlendi.

"Senin gibi güzel bir kadın da bir barda tek başına bir köşede oturup günlüğünü yazmamalı."

"Bu bir günlük değil," diye ağızımdan kaçırdım, neyse ki vücudumdaki ya da vücudumdaki başka hiçbir şey günlük olmadığı için işe yaradı.

"O zaman nedir?"

Buna cevap veremedim çünkü bunun bir günlük olmadığını biliyordum ama beynim çalışmayı bırakmıştı, bu yüzden ne olduğunu unutmuştum.

Bakışları benimkilere kilitlendi.

Ben sessiz kaldım.

Kaşları kısılmış gözlerinin üzerinde birbirine çarptı.

Kalbim bir kez çarptı, neyse ki damarlarıma kan pompaladı ama sonra tekrar durdu.

"İçeride misin?" diye sordu. Tanrım, aptallık ediyordum!

"Ben... uh, içine düşüncelerimi yazıyorum," dedim. "Günlük gibi," diye karşılık verdi.

"Bu tür düşünceler değil. Yani, öyleler ama değiller. Ne demek istediğimi anlıyorsunuzdur."

"Bilmiyorum," diye kaba bir şekilde paylaştı.

"Sözler," diye itiraf ettim, yumuşak çıktı çünkü bunu kimseye vermedim ve neden ona verdiğime dair hiçbir fikrim yoktu. "Sözler

Bunu hâlâ yaptığımı bilen tek kişiler babam, Lacey ve Bianca'ydı. "Bir tür şiir sanırım," diye bitirdim.

Kaşları, kısılmış gözlerinin üzerinde örülü kaldı. "Bir motorcu barında oturmuş şiir mi yazıyorsun?"

Bu o kadar saçmaydı ki, ağzım nasıl gülümseyeceğini hatırladı.

Bunu yaptı ve yapmaya devam etti, ancak o ela gözleri üzerine düştüğünde dondu.

Dudaklarımı zorlayarak, "Sadece, ruh beni harekete geçirdiğinde onu dışarı çıkarmayı öğrendim," demek zorunda kaldım.

Tekrar gözlerimin içine baktı. "Sabahın birinde bir motorcu barında bile mi?"

"Sabahın birinde bir motorcu barında bile," diye onayladım. "İyi ki güzelsin bebeğim," dedi, masaya doğru eğilerek.

masaya koydu, kayış gibi kollarını masaya dayadı ve tekrar yapmaya başladığım nefes almayı zorlaştırdı. "Çünkü bu boktan şey çok kötü."

Bu çok aşağılayıcıydı.

Bir bakıma doğruydı, anlamayan biri için. Laneti olmayan biri için.

Ama bunu yüksek sesle söylemek hoş değildi. Hiç alınmamıştım.

"Ben sıradan bir kız değilim," diyerek Tanrı'nın dürüst gerçeğini paylaştım.

Gözleri yüzümde ve saçlarımda gezinirken ağzından "Zaten anladım" diye mırıldandı.

İçim eridi. Oh

Tanrım.

"Um..." Bu ortaya çıktı, ama hiçbir endişem olmasaydı bile ilgimi çeken herhangi bir oyuncu, rockçı, kulüp faresi, kovboy, sporcu, motorcu veya iş adamıyla flört ederken, bu adamla başka ne söyleyeceğimi düşünemiyordum.

Birasını dudaklarına götürürken bile masadan kalkmadı, başını eğdi ve bir yudum çekti.

İzledim ve aklıma hiçbir düşüncenin gelmemesinin başka bir nedeni vardı.

Kendini toparladığında ne söyleyeceğimi düşündüm. "İçki için teşekkürler."

"İçiyor olsaydınız hoş geldiniz derdim."

Kalemimi defterime kapattım ve içeceğime uzandım.

Ama parmaklarımı etrafına doladığımda bile kaldırmadım, bunun yerine ona baktım.

"Nedir o?" "Jack ve kola."

Bu beni şaşırttı.

"Ne içtiğimi nereden biliyorsun?"

"Barmene tüm saçları, tüm bacakları ve tüm kıcı olan kız için bir içki ısmarlamak istediğimi söyledim. Bu mekanda sahneye çıkmayan tek kız olduğun kısmına gelmeden içkiyi hazırlamaya başladı. Demek ki saçların, bacakların ve popon sadece beni değil, seni de etkilemiş."

İşte yine oldu. Bu sefer hakaret değildi. Ama beni tavlamaya çalışıyorsa (ve bir erkek bunu denemiyorsa bir kadına içki ısmarlamaz), tavlama konuşması olağandıydı.

O, oydu. Onu geldiği gibi kabul edin. Kimseye hava atmıyordu.

Bir sürü saç, bacağı ve kıcı olan bir kız bile değil.

Aklıma bir düşünce geldi ve bu düşünce beni daha da eritti.

"Sadece... bilirsin, soruyorum. Bir köşede oturuyorum. Beni nasıl gördün-?"

"Seni o masaya doğru yürürken yakaladım. Bu görüntü beynime kazınmış olabilir."

Ben ona bakarken o bana bakmamıştı, bundan emindim.

Ama beni, onu gördüğümde derin dondurucudan masaya vurmaya giden kısa yolda yakalamıştı.

Ve bu onu bana bir içki ısmarlamaya itti.

Tanrım, Spinal Tap davulcusu gibi kendiliğinden yanma tehlikesiyle karşı karşıyaydım ve benden geriye koltuğumda bir yapışkan su birikintisinden başka bir şey kalmayacaktı.

"Şey... teşekkürler," dedim duraksayarak, tüm kastettiğim bu olmasa bile kastettiğimin bu olduğunu belirtmek için fincanımı biraz salladım.

"Tekrar söylüyorum, rica ederim ama hala içmiyorsunuz."

Bardağı masadan bir santim kaldırdım ama sağduyu beni durdurdu.

"Bebeğim."

Bakışlarım onunkilere kaydı.

Kollarına daha da yaslanmıştı ve o anda hiç ciddi görünmediğini fark ettim. Sanki barda bir kızı tavlamak için değil de önemli bir şey hakkında konuşuyormuş gibiydi.

Şimdi daha ciddi görünüyordu.

"Orospu çocukları kadınlara böyle şeyler yapar, onlar orospu çocukları," dedi.

Nereye gittiğini takip ediyordu ama aynı zamanda motorcu barından bağımsız olarak kullandığı kaba dile biraz şaşırmıştı. "Ben orospu çocuğu değilim. Sana bir bok vermem. Sadece orospu çocuğu olmadığım ve bir kadına bunu yapmak aklımın ucundan bile geçmediği için değil, bir kadını elde ettiğim için de altımda sızmış olmasıyla ilgilenmiyorum. İlgilenen

Altımda olması ve altımda olmakla cidden ilgilenmesi.

Benimle misin?"

"Seninleyim," dedim, nefes nefese, çünkü tüm gördüklerim, yaptıklarım ve tanıştıklarım arasında tek bir onun gibi bir deneyim.

Bir tane bile yok.

Onun altında olmayı çok istediğim gerçeğinden bahsetmiyorum bile.

"İsim," diye homurdandı, birkaç santim uzaklaşarak.

Bunun adımı söylemem için bir talep olduğunu anladım ve "Adalet" dedim.

O ağır kaşlar yine çatıldı. "Ne diyeceğim?"

"Adalet," diye tekrarlardım ve başımı salladım. "Benim babam bir

küçük..." Bütün bunları babama nasıl açıklayacaktım?

"Dışarıda. Annemi de dışarıda olmaya ikna etti. Ama şunu söyleyeyim, tartışılabilir ama annem ondan daha fazla dışarıda olabilir. Linda Ronstadt'ı sevgiden de öte bir aşkla seviyor, bu yüzden bana Linda demek istedi."

Bu doğruydı. Annem Joss, Linda'yı severdi. Ama hikayeye göre, babam Adalet'i önerdiği anda, o da hemen trene atlamıştı.

Uzun süre gözlerimin içine baktı, sonra tekrar yüzüme ve saçlarıma baktı, sonra tekrar gözlerime döndü.

"Sana yakışıyor. Aslında çok havalı. Adalet," diye mırıldandı. Meme uçları karıncalanmaya başladı.

"Öyle misin?" diye sordum. "Deke," diye cevap verdi.

Sonunda içkimi kaldırdım, elimle ona doğru işaret ettim ve "İçki için teşekkürler Deke" dedim. Sonra bir yudum aldım.

Sözlerimi bitirdiğimde, "Burada yalnız mısın?" diye sordu, defterime baktı ve sonra tekrar kaldırdı, "bir köşede oturmuş şiir mi yazıyorsun?"

Hâlâ ciddi görünüyordu ama dalga geçtiği gibi garip bir izlenime kapıldım.

"Hayır, birkaç kız arkadaşımla birlikteyim." "Seni terk mi ettiler?"

"Onlar takılıyorlar ama biz birbirimizi hiç terk etmiyoruz. Buralardalar."

Belki de Bianca değildi. Ama Lacey bana gideceğini haber vermeden ve kiminle gittiğini görmemi sağlamadan yola çıkmazdı, böylece onu inceleyebilir, kararımı verebilir ve gitmesine izin verip vermeyeceğime karar verebilirdim.

"Onlar sevişirken senin bir köşede şiir yazdığını biliyorlar mı?" diye sordu.

Sözleri üzerine hızlı bir nefes aldım.

Belki de ciddi değildi.

Belki de sinirlenmiştir.

Kız arkadaşlarım flört edip dans edip eğlenirken, tavladıkları erkeklerin ilgisinin tadını çıkarırken, beni o köşede defterimle baş başa bırakırken, bir köşede tek başıma, defterime gömülmek zorunda kaldığım için tiksindim.

"Her şey yolunda Deke," diye söz verdim ona.

Beni inceledi ve hiçbir şey söylemeden aniden başını çevirip bara doğru baktı. Tekrar çevirip dışarıya, verandaya ve sonra tekrar bana baktı.

Dikkatini çektiğimde hala bir şey söylemedi.

Sonunda söylediğinde ben de söylemek üzereydim.

"Kahretsin, hiç bu kadar güzel saç görmemiştım."

Bu bir iltifattı ve içimden bir ses onun pek iltifat etmediğini söylüyordu. İçki ismarladığı kızlara bile.

Öyle değil.

Gözyaşlarımın gözlerimin arkasını yaktığını hissettim.

Solup toza dönüşmek

Pas gibi ufalanır

Yanında yap

"Ata mı biniyorsun?" diye sordu aniden.

"Uh... kendi bisikletim mi?" Ben de

sordum. "Birinin arkasında,

bebeğim."

Evet.

Evet, evet, evet.

"Evet," diye yanıtladım hemen.

"Kardeşimle gezmeye geldik. Şimdi gidiyoruz çünkü biriyle buluşmamız lazım. Yarın açıksın. Binmek mi?"

"Kesinlikle," diye cevap verdim yine hemen.

Tekrar başını salladı, ciddi ela bakışları alevlenmeye başlamıştı. Beni bisikletine istiyordu.

Onun bisikletinde olmak istiyordum ama daha fazlasını istiyordum.

Bisikletinde yanında olmasını istediği kadın olmak için daha fazla. "Nerede olursan ol seni almamı mı istersin yoksa

Benimle burada, barda buluşmak ister misin?" diye sordu.

"Lacey, Bianca ve ben ahbab çiftliğindeyiz."

Dudakları kıvrıldı.

Başımı arkaya atıp çığlık atmak istedim.
Ona yaptığım bu küçük eğlence gösterisi karşısında zafer kazandı. "On bir. Seni o çiftlikten alacağım," diye ilan etti. Başımı salladım ama "Biliyor musun?" diye sordum.
"Demek istediğini anladım. Hayır. Burası hakkında hiçbir şey bilmiyorum.
Bulunduğumuz yerde elli tane ahbap çiftliği olma ihtimali var, o yüzden bana bir isim söyleyin."

"Kayan Yıldız," dedim ona.

Avluya baktı, çenesini kaldırıp birine (şüphesiz "kankasına") ve tekrar bana baktı.

"On bir, Kayan Yıldız."

Başımı salladım, kalbim küt küt atıyordu, yaşadığım onca maceraya rağmen, bir kez bile, parıltıdan önce bile hayatımda bir sonraki gün saat on birde Deke'i görmekten başka bir şey için sabırsızlanmıyordum.
Shooting Star Dude Ranch'te sabah.

Çeşitli nedenlerle sistemimi şoka uğratan bir göz kırpma anında, çenemi başparmağı ile işaret parmağının yan tarafı arasında sıkışmış buldum.

Göz açıp kapayıncaya kadar, onun yüzü benim tüm dünyam oldu.

"Kızlarınızın yanına dönün," diye gürledi. "Güzel olsun ya da olmasın, hiçbir kadının yüzü şiir yazan bir kitapta olmamalı ve bu şiir yazmakla ilgili değil. Bu, nerede olduğunuzun ve etrafınızda neler olduğunun farkında olmanızla ilgili. Bu şiir değil.
kahve evi, bebeğim, dikkat et."

Sen, her şeyim varken ihtiyacım olan tek şeysin.

Sen, sadece sen gülerken aldığım nefes Zincir halkalar

Yıpranmış

kotlar Toz

olur

Pas gibi ufalanır

Yanında yap

"Tamam Deke," diye cevap verdim sessizce.

Çenemi bırakırken yavaşça başını salladı, ancak işaret parmağını uzatarak elini büktü, böylece ucunu kaydırabildi

Boğazımın üstünden çenemin altındaki yumuşak deri
boyunca çenemin ucuna kadar.

O hafif dokunuşun yaktığını hissettim ve onu
kaybettiğimde, sadece bir saniyem daha olsa bile bağlantıyı
sürdürmek için ona doğru eğilmek istedim.

"On bir, Justice," dedi. "On bir,
Deke."

Adını söylemeyi bitirdiğimde birasını olduğu yerde bıraktı,
döndü ve dışarı çıktı.

Binanın yan tarafında kayboldu. Arkasına
bakmadı.

* * * * *

On saat sonra, Shooting Star Dude Ranch'in resepsiyon
alanının dışındaki verandada bekledim.

Gözümü bile
kırpmamıştım. Yorgun
değildim.

* * * * * On bir

saat sonra, hâlâ bekliyordum.

* * * * *

On iki saat sonra, bir şeyler içmek için kızlarımı bulmaya
gittim.

* * * * *

Deke hiç gelmedi.

Birinci Bölüm

Onları alırdım.

Adalet

Yedi Yıl Sonra

"On dönümlük bir arazi ile birlikte geliyor ve yakın zamanda bitişikteki üç dönümlük arazinin sahibi olan beyefendi bize gelip o parseli satmaya hazır olduğunu söyledi. Yani on üç dönüm olabilir. Arazinin güney tarafındaki arazinin sahibi olan adamın yaşının ilerlediğini de belirtmek isterim.

Çocukları

gitti ve geri gelmeyecek. Söylentiye göre sorun yaşıyormuş. Bu yüzden arazisinin bir kısmından vazgeçmesini sağlamak zor olmayabilir. Elli dönüm arazisi var. Arazinizi iki katına çıkarmak için ona yaklaşabilirsiniz. atlar."

Atları istedim.

Araziyi istedim.

Ama ben o kabuk evin içinde hareketsiz duruyordum.

"Gördüğünüz gibi," diye devam etti emlakçı aceleyle, tam olarak ne görebildiğimi ve ne kadar dağınık olduğunu biliyordu, beni hareketsiz kılan da buydu, "biraz kaba ama tamamlandığında harika bir şey olacak. Ve bunu başlatan çift, tamamlanana kadar içinde yaşamak istedi. ana yatak ve banyo tamamen bitti ve tamamen işlevsel hale geldi."

Bu haber karşısında kılımı bile kıpırdatmadım. Gözümü bile kırpmadım. Ve tek kelime etmedim.

"Ve hepsi burada," diye devam etti temsilci. "Tüm malzemeler, hatta aletler bile garajdaki kutularda. En üstte çizgi. Çift kapılı Sub-Zero. Altı gözlü Viking ocak. Mermer tezgahlar, gerçi kesilmeleri gerekiyor..."

Sözünü yarıda kesti ama dinlemeyi bırakmış olabilirim çünkü kesilmesi gereken sadece mermer tezgahlar değildi.

Yapılması gereken her şey yapıldı.

Dış duvarlar, pencereler, hepsinin üzerinde bir çatı ve odanın ortasında büyük ölçüde bitmiş gibi görünen bir şömine vardı (ama ben ne biliyordum ki?).

Bu kadar.

İçeride, odaların sınırlarını belirleyen ikişer dörde bölünmüş duvarlar ve dolap şeklinde, nakliyecilerin battaniyeye sardığı bohçalar, ortaya çıkarılmayı ve inşa edilmeyi bekleyen bir mutfak vardı. Ayrıca ikiye dörde duvarlara yerleştirilmiş, kabloları dışarı sarkan açık çelik kutular da vardı. Döşenmeyi bekleyen parke gibi görünen yığınlar. Kurulmayı bekleyen alçıpan levha yığınları. Daha fazla torba ve

Bu, şu ve diğer kutular, muhtemelen toz haline getirilmiş harç, fayans, elektrik düğmeleri (kim bilir?) ortaya çıkarılacak ve kullanılacak.

Bu kadar.

Duvarlara ihtiyacı vardı. Döşeme. Üst kata çıkan merdivenler (katların iki tarafında zaten bir köprü olsa bile bir taraftan diğerine geçmek için orta boşluğa yayılmıştı, bu köprü ve etrafındaki sahanlıklarda derme çatma korkuluklar vardı).

Başımı yavaşça bir o yana bir bu yana çevirdiğimde bakır boruları görebiliyordum, bu da en azından bazı su tesisatının kemiklerinin döşenmiş olduğu anlamına geliyordu.

Ama başka bir şey yoktu. Garajın olduğu ve benim bulunduğum sol tarafa açılan bir koridor dışında Tamamlanmış ustanın bir kabuk olduğundan şüpheleniyordum.

Ön kapıda durduğum yerden boşluğun derinliklerine doğru ilerledim, bunu temkinli bir şekilde yaptım, dikkatim etrafımdakilerden ötesine geçerken ayaklarımla yolumu hissettim.

"Bittiğinde, mutfağıyla birlikte büyük bir oda olacak elbette," diye ısrar etti temsilci. "Girişte bir çalışma odası

evin önünde. Arka tarafta, mutfağın dışında, yarı panoramik manzaralı yemek odası. Çalışma odası ve yemek odası arasında bir oyun odası veya gayri resmi aile odası. Bir misafir süiti ile

Oturma odası ve kendi tam banyosu üst katta solda. Sağ üst katta Jack-and-Jill'li iki yatak odası. O tarafta bir balkon var. Arka tarafta üstü kapalı bir güverte var, çatısı çoktan tamamlanmış. Ana katta özel bir güverte var, o da tamamlanmış durumda. Kurulumu hazır beş artı ayak küp önden yüklemeli aletler, büyük lavabo, depolama, kurutma rafları ile çok büyük bir yardımcı odası. Bu içinde bulunduğumuz alan sıcak ve rahat olacak şekilde tasarlandı ancak teknik özelliklerde gördüğünüz gibi ev aslında dört yatak odası ve üç buçuk banyosuyla üç bin metrekarenin üzerinde."

O konuşmaya devam ettikçe, ben de karşıdaki iki kat yükseklikten evin ortasına kadar uzanan zirveye ulaşan devasa pencerelere doğru ilerlemeye devam ettim.

Pencerelerin önünde durdum ve dışarı baktım.

Temsilcinin dediği gibi, toprağa gömülü direkler bir güverteyi engelliyor, üzerinde bir çatı var, onu tutan sütunlar güzelce taşla döşenmiş ama güverte yok.

Sonra ağaçlar, daha fazla ağaç ve biraz daha ağaç vardı.

Son olarak, evden çok uzakta olmayan, güvertenin çıkıntı yaptığı oldukça dik bir yamacın aşağısında, pürüzsüz gri kayalar boyunca akan küçük bir nehir vardı.

"Burayı tasarlayan ve inşaatı başlatan çift, şey...uh, buna evlilik krizi diyelim," diye devam etti temsilci. "Ama onlar için işe başlayan müteahhit işi bitirmeye istekli. Aslında, işin bittiğini görmek için can atıyor ve bunun nedeni işe ihtiyacı olması değil. Holden Maxwell buralarda meşgul bir adamdır. Sadece o da benim gibi bu iş bittiğinde inanılmaz olacağını düşünüyor. Sessiz, ormanlık bir vaha. Saklı. Özel. Bir yapıt, gerçekten.

Ve daha fazla alan istiyorsanız, ahırlar, diğer ek binalar, Max, Holden böyle tanınır, sizi kesinlikle ağırlayabilir."

"Lütfen, alınmayın," dedim usulca, "ama bir saniye sessiz olabilir misiniz?"

Dediğimi yaptı.

Manzaraya baktım.

Ağaçlar, toprak, yapraklar ve sudan başka bir şey yok.

Başka ev yok. Başka ses yok. Araba yok. Yol yok. Hiçbir şey yok.

Görebildiğim kadarıyla sessiz bir doğadan başka bir şey yoktu, ki yeşil ağaçların serin gölgesi her yeri, hatta gökyüzünün çoğunu yuttuğundan çok da uzak değildi, o büyük pencerede dururken sanki burası dünyadaki tek evmiş gibi hissettim. gezegen.

Babam burayı çok severdi. Her zaman burada olurdu. Misafir odasını kullanırdı. Güvertede otururdu.

O ağaçların arasında, yürüyerek, at sırtında dolaşmak. Orada bir stüdyo inşa ederdi, böylece çalışabilirdi, tüm bunlara yakın, bana yakın.

Dana da buraya bayılırdı. Belki de o arazide bir yer inşa etmeleri yeterli olurdu. Orada olmak için. Birlikte olmak için.

Benimle olmak için.

Alışık olduğumdan daha azdı.

Ama çok daha fazlası.

Tam da ihtiyacım olan şey.

Ve o evde bir yeri vardı. Hem babamı hem de büyükbabamı yanımda tutabileceğim bir alan vardı.

"Ben alırım," dedim pencereye.

"Mükemmel," diye heyecanla nefes aldı ajan. Ben de ona döndüm.

"İstediğinden yüz bin daha düşük teklif et," dedim. Yüzü soldu ve gözleri büyüdü.

"Üç dönüm daha istiyorum," diye devam ettim, onun tepkisini görmezden gelerek. "Ayrıca komşuya dostça yaklaşılmasını istiyorum. Eğer gerçekten satmaya hazır değilse, benim komşum olacak, bu yüzden bu ilişkiyi kötü bir yer. Bunun olmasını bekleyebilirim ya da beklemem. Ama eğer o

beş ila on beş dönümlük bir araziyi bırakmaya hazırsa, onu istiyorum. Ve şu Maxwell denen adamın iletişim bilgilerine ihtiyacım var."

"Yüz bin indirim mi?" diye sordu. "Sahipleri zaten yirmi bin indirim yaptı."

"Ve mülk on aydır piyasada, karmaşık bir boşanmanın ortasındalar ve boşaltın. İstedüğinden yüz bin daha düşük teklif et ama bu konuda da nazik ol. Oradan atlarız."

Çok uzakta değildi ama yaklaştı.

"Saygısızlık etmek istemem ama Sayın Yargıç, bu konuda iyi davranmak zor olacak.

fiyatın çok altında bir teklif. Kırılacaklar ve bizi kapatacaklar. Başka teklifler de almışlar, yani ilgi olduğunu biliyorlar. Ancak buralara yerleşmek istiyorsanız, üzerine inşaat yapabileceğiniz arazi de dahil olmak üzere aradığınız özelliklere sahip pek fazla şey yok."

"Diğer tekliflerin ne olduğunu bilmiyorum," diye karşılık verdim, "ama satılık olan üç dönümlük arazinin ötesinde, bunun iki katı kadar araziye sahip bir çiftlik ve üzerinde tamamen işlevsel bir ev var.

Bundan sadece 50 metre kare daha küçük ve ahır var. Başlangıç için teklif edeceğim fiyata satıldı. Bu bir tokat değil. Bu sağlıklı bir rekabet."

"Bu ev yetmişli yıllarda inşa edilmiş ve tamamen yenilenmesi gerekiyor."

"O ev yaşanabilir," diye karşı çıktım. "Bu ise değil." "Sen ustayı görmedin ve o inanılmaz."

Öyle olduğuna emindim. Bu evin olabileceği her şeyi gördüm. Her şeyi.

"Joni, o şirketin arazisi ve ahırıyla sağlıklı bir şirket," diye kesin bir dille karşılık verdim. "Uygun şekilde iletilirse aşağılayıcı olmaz. Ve bununla kapıyı açık tut diyorum. açık."

"Belki de daha önemli bir teklifle başlamalıyız ki..."

"Joni," dedim alçak sesle ve ağzını kapattı. Gözlerinin içine baktım.

"Kim olduğumu biliyorsun,"
dedim. "I-"

O biliyordu. Bildiğini biliyordum. Benim adımla, kim olduğumu ve ne yaptığımı bilmese bile yine de biliyordu.

Ben de devam etmesine izin vermedim.

"Biliyorsun ve benim bir balina olduğumu düşünüyorsun. Ama ben balina olmadığımı biliyorum, bu yüzden nasıl korunacağımı biliyorum.

avantajı. Sen benim temsilcimsin, onların değil. Bunu istiyorum.

ve şu anki sahipleriyle adil bir pazarlık yapmaya hazırım. Aşırı pahalı ve bunu ikimiz de biliyoruz.

Menajerleri de bunu biliyor. Eğer sağlam bir teklifleri varsa, nakit, iki hafta içinde kapanış, sizi kapatmayacaklardır. Bu bizim başlangıç noktamız. Yani bunu iletirseniz o noktadan başlarız ve oradan devam ederiz. Ama pazarlık ettiğiniz anlaşma benim için en iyi anlaşma olacak. Onlar için değil. Sen değil. Ben."

"Elbette," diye karşılık verdi, açıkça sinirlenmişti ve bunu saklamakta iyi değildi.

Alınmadım.

Canım sıkıldı.

Onun gibileri bilirim. Kokusunu bir mil öteden alabilirdim. Bunu altı yaşında öğrenmiştim.

Ancak, o bölgede konuştuğum beşinci emlakçıydı ve pis kokunun bunaltıcı olmadığı tek emlakçıydı.

Tam da bu yüzden her şeyden uzakta bir orman vahasına ihtiyacım vardı.

"Teşekkür ederim," dedim kibarca. "Şimdi, alanın geri kalanına bir göz atacağım ve araziye dolaşacağım."

"Boş zamanınızda, Yargıç," diye mırıldanarak elini uzattı. Boş bir zamanımda, tam da bunu yaptım.

* * * * *

İki Hafta, Üç Gün Sonra

Binanın karşısında bir yere çektiğim külüstür, kırmızı Ford pikabıma oturdum ve bir bar olan söz konusu binaya baktım.

En üstte neon renkte BUBBA'S yazıyor.

Sol tarafıma sekiz motosiklet park etmişti -yedi Harley, bir Indian biraz daha uzakta.

Sağ tarafıma park edilmiş, benimkinden daha külüstür bir kamyonet, bir parlak siyah Escalade, daha parlak kırmızı bir Camaro ve siyah Dyna Glide Harley.

Daha iyi günler görmüş gümüş rengi bir Camry dışında, hepsi pikap ve SUV olan diğer araçlar da oraya buraya dağılmıştı.

Günün geç saatleriydi ama normal çalışma saatinin bitmesine daha saatler vardı ve barda iyi bir kalabalık vardı.

Bu, bir dizi barın hayatıydı.

Özellikle motorcu barları, ki burası öyleydi. Yapabilirdim Bu bilgiyi paylaşan motor hattı olmasa ve hatta pratik paslanmış olsa bile bunu hissetti.

Bir motorcu barına gitmeyeli yıllar olmuştu. Lacey kariyerine devam ediyor. Bianca'nın yolculuğu endişe verici bir dönüş. Babamın ayak izlerini takip ederken o hayatın bataklığının ayaklarıma dolandığını, beni içine çektiğini hissetmek beni öylesine dehşete düşürdü ki o yoldan hemen atladım ve bir daha asla geri dönmedim.

Şimdi Carnal adında bir kasabadaydım ve burada yeni bir ev satın almıştım.

Yanımdaki koltuğa baktım ve önünde emlakçının logosu olan, büyük, yasal boyutta, beyaz plastik klasörü gördüm.

Evraklarım. Mürekkep daha yeni kurumuştı.

Yaklaşık bir saat önce, ormanın ortasında, harika bir ebeveyn odası olan ama başka pek bir şeyi olmayan bir evim vardı.

Ve Holden "Max" Maxwell'in yeniden başlama programındaydım.

Sorun şu ki, program çok yoğundu, bu yüzden altı hafta bile başlayamadı ve bu da diğer işleri zamanında bitirdi, bana söylediği bir şey oldu, ama aynı zamanda olmadı.

Bu sıkıntıyı düşünmemek için, evimi kazdım. Bir ev satın aldığım haberini kutlamak için bir yer bulmaya giderken çalan telefonumu çantamdan çıkardım. Benim olan ilk evimi.

Benim vaham.

Ne yazık ki, hayatımın şu anki noktasında, cevaplamak istediğim çok fazla arama yoktu ve telefonumu çantamda kimin aradığını ve sesli mesaj bıraktığını gördüm, bunun o aramalardan biri olduğunu fark ettim.

Ama kimdi, başka seçeneğim yoktu.

Kamyonetime oturdum ve telefonumu meşgul ettim, sesli mesaja gittim, en üstte MR. T'nin en üstte listelendiğini, aynı ismin onun altında (ve onun altında) da listelendiğini, Dana'nın onun altında olduğunu, sonra Joni, sonra Joss, ama Bay T'nin yine annemin adının altında olduğunu gördüm.

İçimi çektim, yeni sesli mesajı aldım ve hoparlöre verdim.

"Adalet. Sizinle başka bir iletişimim var.

kardeşi ve annesi. Yine tatsız bir olay olması sizi şaşırtmayacaktır. Sanırım bu konuda çok titiz davrandım.

Kardeşiniz bu yolda ilerlemeye devam ederse bunun sonuçlarını size açıklamak. Bu öyle bir baş belası haline geldi ki, ona ulaşmanın bir yolunu bulmaya çalışmakta ısrarcı olmamın tek nedeni

Babanız bunun olduğunu bilseydi çok üzülürdü. Sizin de ona ulaşmaya çalıştığının farkındayım ama daha fazla çaba göstermenizi şiddetle tavsiye ediyorum."

Sesi değişti, daha az hüzünlü ve daha tehditkâr oldu.

"Bu işi mahkemeye taşımaya hazırım, Yargıç. Kardeşinle konuş. Onu o kadından uzaklaştır ve bir yolunu bul.

ona ulaşmak için. Eğer sen ve ben başaramazsak sonuçlarının korkunç olacağını söylememe gerek yok."

Dudaklarımı birbirine bastırdım, yuvarladım ve Bay T'nin ipini yukarı çekerek metinlerimi devreye soktum.

Sonra dinlemeye başladım: Sesli mesajınızı aldım ve hala elimden geleni yapıyorum. Bugün kapattım Bay T, bu yüzden bir kutlama içkisi içiyorum. Sizin için bir yudum alacağım. Elimden geldiğince çabuk. Barış ve sevgiyle...

Gönder tuşuna bastım ve gülümseyerek "Bay T "ye baktım.

Babamın kel, kambur, yetmiş üç yaşındaki başçavuş (gerçek anlamda, eski bir denizciydi) müdürü ünlü Bay T'ye hiç benzemiyordu. Ona kısaca Bay T diyordum (ve bu herkes tarafından benimsenmişti), şaka olsun diye değil (zaten anlamazdı, muhtemelen kim olduğuna dair hiçbir fikri yoktu).

ünlü Bay T'ydi) ama adı William Thurston olduğu ve ona Bay Thurston demek ağız dolusu olduğu için.

Ve ona hiçbir şekilde William, Will ya da Bill (büyükbabam ona böyle seslenirdi) demeyecektim. O öyle bir adam değildi.

Bay olmayı bekleyen bir adamdı. Hatta bunu ona veren babamdan bile.

Diğer Bay T gibi olmasa da, benim Bay T'm cesur, çivi gibi sert, sabırsız, kaba, tüm saçmalık dedektörlerini sona erdirmek için saçmalık dedektörüne sahipti ve asla Doğum günü hediyelerini bizzat bana verirken bile yumuşak olabildiğini, hatta öyleymiş gibi davranabildiğini gösterdi.

Ama aşırı derecede sadıktı.

Babam kısmen Bay Thurston sayesinde bu hale geldi.

Büyükbabam da (kısmen) öyleydi.

Ben de (kısmen) öyleydim.

Kardeşim Maverick'in çevirdiği dolaplar yüzünden Bay Thurston'ın kemikli bir köpek gibi davranması artık hiç de şaşırtıcı değildi.

İstedğim için değil ama Bay T haklı olduğu için, babam bunu isterdi, rehberime gittim ve üvey kardeşimi aradım.

Yarım düzine kez çaldıktan sonra, "Ben Mav. Eğer senden hoşlanıyorsam, mesaj bırak. Eğer benim sürtük kız kardeşimsen

"Bana daha fazla bok vermek için arıyorsan, git kendini becer. Ve eğer babamı onunla evlenmesi için kandıran o açgözlü, servet avcısı kancıksan, bok ye ve öl."

Bu yeniydi.

Ve yeni, çok daha derin bir pislik inişi.

Aklımı kaçırmamak için bip sesini beklerken çok derin bir nefes aldım.

Hala aklımı kaçırmak üzereydim ama "Mav, dostum, cidden alçak. Sen bundan daha iyisin ve ben bunu biliyorum. Babam da biliyordu. Neden yanıldığımızı kanıtlamak için can attığını bilmiyorum. Ama bunun bir önemi yok. Önemli olan kafanı kışından çıkarman çünkü bu iş kötüye gitti ve daha da kötüye gitmesini istemiyorsun. Öyle olursa Antarktika'nın derinliklerinde donarak ölürsün. Umarım ne demek istediğimi anlamışsındır çünkü babam her şeyi açık ve net bir şekilde anlattı. Sakın çuvallama kardeşim. Senin için bunu istemiyorum. Bu arada Dana da istemiyor, o yüzden onun hakkında bu kadar aptalca davranmayı bırak."

Bağlantıyı kesmek için düğmeye bastım. Muhtemelen daha iyi ifade etmiştim ama Bay T. gibi umursamamaya başladım.

O bara vardığımda içki içme vakti gelmişti. Tüm bunlardan sonra, bir içki içmenin zamanı gelmişti.

Kapımı itip açtığımda protesto çığlıkları attı ve ben aşağı atlayıp kapattıktan sonra da aynı şeyi yaptı. O kadar gürültülüydü ki

Bunu düzeltmek için bu küçük kasabada bir yere gidip biraz WD-40 bulmam gerektiğini not ettim. Ayrıca o kadar gürültülüydü ki neredeyse telefonumun mesaj sesini duymayacaktım.

Barın ön kapısına doğru yürürken, Bay T.'den geldiğini görmek için aşağıya baktım.

İçkinizin tadını çıkarın ama dikkatli ve akıllı olun. Yeni eviniz için tebrikler.

"Tebrikler" kelimesini yazarken parmaklarının yanıp

yanmadığını merak ediyorum.

Bu yüzden barın kapısını itip içeri girerken yüzümde küçük bir gülümseme vardı.

Çok fazla penceresi yoktu ve çok fazla ışık almıyordu. Dışarısı güneşliydi, bu yüzden gözlerimin alışması için birkaç vuruş yapmam gerekti.

Ve bunu yaptıklarında, tamamen hareketsiz kaldım.

Çünkü kapının hemen önündeki barın sonunda, bir taburede oturan kasketli yaşlı bir adamın yanında Deke duruyordu.

Deke.

Hiçliğin ortasındaki motorcu barından Deke Beni gezintiye davet edip gelmeyen Wyoming. Şu anda Colorado'da ıssız bir yerdeki bir motorcu barında, hayattan daha az büyük, canlı ve şaşırtıcı görünmeyen Deke, bir taburede oturan kasketli yaşlı bir adamla sohbet ediyordu.

Yaklaşık on dakika süren bir konuşma sırasında (eğer öyleyse) bana sahip olduğum her şeyde daha fazlasına sahip olabileceğimi düşündüren Deke. Önemli kısma gelelim. Sonunda bu gezegene gönderilme sebebimi bulacaktım. Otuz dört yıldır benden kaçan bir şeyi.

Kim olduğumu ve bunun ne anlama geldiğini bile bilmeyen Deke, yine de sırtını döndü, uzaklaştı ve daha fazlası için asla geri dönmedi.

Yedi yıl, on dakika ve onu bir bakışta tanıdım.

Yedi yıl, on dakika, tam o anda ona o kadar derinden çekilmiştim ki, vücudumu durdurmak için fiziksel çaba sarf etmem gerekiyordu ayaklarımın ona doğru hareket etmesini engelliyor.

Deke, şimdi barda bir ön kola yaslanmış, gövdesi yana doğru dönmüş, ayakları bileklerinden çapraz motosiklet botları içinde, profil ifadesiz (görebildiğim kadarıyla), bara giren rastgele kişiye ilgi göstermek için bile hareket etmediği açıktı. Kesinlikle o rastgele kişinin Wyoming'de kaybolmuş, Wyoming'de bulunmuş ruh eşi olduğunu hissetmiyordu.

Yedi yıl sonra Colorado, bana dönüp acele ediyor,

ayaklarımı yerden kesiyor, af diliyor ve sonra bana yeni bir dünya veriyor.

Olmam gereken dünya.

"Hey! Özgür İnsanlar! Barda gösteri yapma, kışını yere koyma, içki satın alma politikamız var. Kapının kenarında dur ve güzel kışına bak politikası değil."

Vücudumun sarsıldığını hissettim, gözlerim minyon bir kadına kaydı.

Barın arkasında abanoz rengi uzun saçları vardı, uçları 70'lerin jack-off posterlerini andıran bir tarzda kıvrılmıştı, kıvrımların uçları alev kırmızısıydı.

O da bana ters ters bakıyordu.

İnanılmaz bir şekilde (çünkü bunun en son ne zaman olduğunu hatırlayamıyordum) yanaklarımdaki sıcaklıkla savaştım. Aynı zamanda sandaletlerimi giyip kaçma arzusuyla da savaştım (ve Sadece utandığım için değil, aynı zamanda bu mekandaki barmenlerin inanılmaz derecede kaba) kendimi ona doğru ilerlemeye zorladım. Ve bunu yaparken, sağa bakmadan önce masalarda takılan ve bilardo oynayan motorcuları ve diğer müşterileri görmek için kendimi önce sola bakmaya zorladım.

Sağa döndüğümde Deke'in bana doğru döndüğünü gördüm. Gözleri vücudumda bir iniş yapıyordu ve ben yürüdükçe dibe vurup tekrar yukarı çıkıyorlardı.

Yüzüme baktı.

Sonra kasketli adama döndü.

Midem bulandı ve babamın bana verdiği şair ruhuna ilk kez lanet etmedim çünkü bu, etkilendiğiniz o adamın sizden etkilenmemesi gibi hissettirmiyordu.

Bir şair için böyle bir adamın başına böyle bir şey gelmesi dünyanın sonu demekti.

Farklı görünüyordum, bu doğrudu. Aradan sadece yedi yıl geçmemişti (gerçi geçmişti). Bu süre içinde Beğendiğim bir tanesine karar vermeden önce çeşitli moda seçeneklerini kucakladım (ya da şöyle demeliyim, annem ve ben buna karar verdik,

Joss benim stilistim olduğundan beri ve bu sadece o olduğu

için değil

Annem doğal olarak bu tür şeylere müdahale ederdi, ama o benim stilistim olduğu için).

Artık görünüşüm Deke'in tanıştığı mini etekli, atletli, saçları taranmış, rocker/biker vixen versiyonuma benzemiyordu.

Bu, zikzaklar ve elmaslarla mat altın payetlerle süslenmiş uzun, dökümlü bir elbise giydiğim anlamına geliyordu. tamamen belime kadar inmiş, her iki yanda çapraz çift askılarla tutturulmuştu. Gerçi elbisenin arkası sıcaktı ama önü harika bir göğüs dekoltesi veriyordu.

Koyu kahverengi saçlarım çoğunlukla aşağıdaydı, kalın buklelerinin bir kısmı gevşek ve belime kadar sarkıyordu, bir kısmı örgüler halinde sarkıyordu, üst ön kısmı alnımdan dağınık bir şekilde geriye doğru bükülmüştü.

Üzerimde bir sürü takı vardı, çoğunlukla kolyeler, bileğimde bilezikler, her iki kulağımın kabuğunda kıvrılan beş delikte küpeler ve ayrıca şingirdayan bir bileklik.

Son olarak, ayağымda düz gladyatör sandaletler. 70'lerin pinup'ı haklıydı.

Free People kıyafetlerinin reklamı gibi görünüyordum. Bu da benim hoşuma gitti.

Yani yedi yıl sonra farklı görünüyordum. Ama yine de beni hatırlamaması acı vericiydi.

Deke'den uzakta taburelerin bulunduğu tek yer olan barın ortasına geldim ve bir tanesinin üzerine kaydım. I telefonumu ve püsküllü süet çantamı önümdeki barın üzerine düşürdüm.

Gördüğümde, minyon 70'lerin pinup'ını görünce şaşırdım. Gürültücü, ağzı bozuk kadın, büyük göğüslerinin üzerine giydiği dar Harley atleti ve kocaman hamile kıyafetiyle karşımda duruyordu. göbek.

"Evet, hamileyim," diye huysuzca açıkladı ve benim bakışları midesinden gözlerine doğru fırladı. "Lexie burada, orada ve her yerde çocuk doğuruyor. Faye yapıyor. Emme hamile kaldı, gerçi ben ondan önce hamile kaldım. Bubba virüsü kaptı. Ne yapmam gerekiyor?" diye sordu kavgacı bir tavırla-

Tek kelime etmemiş olmama rağmen ciddi ve gözle görülür bir şekilde bana kızgındı. "Adamı seviyorum ve bir bebeğin yanında olduğu anda bir kedi gibi eriyor. Yeni yürümeye başlayan bir çocukla

gerçekten oynayabilir. O gitti. Bebek bakıcılığı için hep kışımızı yırtıyoruz. Yüzüme karşı, 'Lütfen, bulutum. Sana yalvarıyorum, Krys. Hadi bir bebek yapalım.' Söyle bana. Onu seviyorum, ne yapmalıyım?" diye sordu.

"Hamile kalırsın," diye tahmin ettim tereddütle.

"Evet," diye tersledi, eğilerek. "Kafayı buldum. Bunu taşımak için çok yaşıyım." Bir eliyle göbeğinin etrafında daireler çizdi.

Şaşırtıcı derecede dürüst, derin ve kızgın bir şekilde bana atıp tutuyordu. "Barfin' sabah, öğle ve gece. Memelerim acıyor.

Başım ağrıyor. Ayaklarım şişti. Sürekli işemem gerekiyor ve buna işedikten sonra tuvaletten kalkmak da dahil.

Bir daha asla giymeyeceğim yeni bir gardırop almak zorunda kaldım.

Çünkü bu çocuk benden bir kez kurtulursa, hemen geri dönüp tüplerimi tıkayacaklar."

Harley tankını aldıktan sonra eski gardırobunun nelerden oluştuğunu merak ediyordum ki başka bir ses duyuldu.

"Krys, hayır. Bebeğim, neden bahsediyorsun?"

Şaşkın bakışlarım aniden orada beliren adama kaydı. Deke kadar iriydi, onun kadar sert değildi, biraz daha yaşıydı, açık kahverengi saçları, iyi çocuk gözleri vardı, dolayısıyla çok daha neşeli görünüyordu.

Minyon "Krys "i arkadan iki koluyla sarıyor ve yüzünü boynuna sokmak için boynundaki vücudunu felaket seviyelere kadar kıvrıyordu, elleri çıkıntılı göbeğinin yanlarına doğru yayılıyordu.

Yüzü kızın boynundayken bile, "Sadece bir çocuğumuz olamaz. Bir erkek ya da kız kardeşi olmalı. En azından bir tane."

"Bubba, ben otuz dokuz yaşındayım," diye tersledi hamile kadın.

Bubba yüzünü kadının boynundan çekti, başını geriye eğdi ve parıldayan gözlerle dikkatlice birbirine bastırdı

Dudakları, bana göz kırptı.

Otuz dokuz yaşında değildi.

Ona ağzımı gererek "senin kadının beni korkutuyor" surat ifadesini verdim.

Adam ayağa kalktı, kadının gitmesine izin vermedi ve bir kahkaha patlattı.

Bu noktada, son derece gecikmeli olarak, barın arkasındaki ana eğlencenin barın arkasındaki tek eğlence olmadığını fark ettim.

Orada uzun boylu, siyah saçlı, sakallı bir adam daha vardı, Deke ve kasketli adamın bulunduğu yere daha yakın duruyor, kot pantolonlu dar kalçalarını barın arkasına yaslıyor, yüzünde iki kedi yavrusunun güreşini izliyormuş gibi bir ifadeyle önümdeki çiftte sırtıyordu.

Belli belirsiz tanıdık geliyordu. Ayrıca çok ateşliydi.

"Ne içiyorsun, çingene?" diye sorulduğunu duydum ve bakışlarımı yolun aşağısındaki seksi adamdan ayırıp Bubba'nın Bubba'sı olduğu belli olan adama baktım.

"Şampanya," diye cevap verdim ve bunun üzerine Krys adındaki kadın şaşkınlıkla ellerini havaya kaldırdı.

"Şampanya?" diye sordu ve bana doğru bir adım attı, onu erkeğinin kollarından aldı. Bu kez sadece bir elini havaya kaldırdı, sonra elini indirdi ve sordu: "Kızım, burası sana nasıl görünüyor? Ben hissetmediysem ve tüm bar alınıp Manhattan'a taşınmadıysa, Sarah Jessica Parker binayı terk etti çünkü kaltak topuklu ayakkabılarından birini bile binaya adım atmadı ve asla da olmayacak."

"Krys, şampanyamız var," dedi kaba, derin bir ses barın aşağısından.

O tarafa baktım.

Uzun boylu, esmer, seksi adam sohbete giriyordu.

"Evet ama bizim gözlüklerimiz yok," diye karşılık verdi ateşli adama.

ve bana baktı. "Ve ben bir şişe içki açmıyorum.

Şampanya sadece sizin bir kadeh içmeniz içindir, kimse dokunmaz.

Bir sonraki gece için ya da üç ya da üç yüz yedi, bu yüzden o boku kanalizasyona atmam ve para kaybetmem gerekiyor. Ben para kaybetmem. Şampanya istiyorsan, normal bir bardakta içersin ve lanet şişenin tamamını satın alırsın."

"Anlaştık," dedim.

Bubba hemen, "Ben bakarım," dedi.

Krys adındaki kadın gözlerini bana dikti, başımı, saçlarımı ve vücudumun üst kısmını şöyle bir taradı, sonra gözleri kısıldı.

"Görünüşün şampanya olduğunu göstermiyor."

"Çünkü normalde bira ya da burbon yazıyor ama benim kutlayacak bir şeyim var."

"Bebeğim, askerler Vietnam'dan çikalı çok oldu. Onlarca yıl," diye çıkıştı.

Saçının o on yılın farklı bir yönü olabileceğini açıklamamaya karar verdim ama benimle bir şey paylaştı.

"Bir süre ayakta kalınca alinganlaşıyor." O kaba, derin ses geri geldi ve ona doğru baktığımda Yakınımdaydı ve önüme bir bira altlığı attı. Sonra döndü ve barın arkasından sütlü camlı, çok yıkanmış, muhtemelen Krys'den satın alınmış ve benim moda ilhamım olan on yıllık bir şarap bardağını aldı, geri döndü ve paspasın üzerine koydu.

Krys, "Tate, sanki ben burada değilmişim gibi benim hakkımda konuşma," diye ısırdı.

Ona doğru baktı. "Krys, Twyla'yı düpedüz dost canlısı gösteriyorsun."

Dudakları inceldi.

Bir yandan Twyla'nın kim olduğunu merak ediyor, bir yandan da onunla hiç karşılaşmamayı umuyordum.

Şampanya mantarı patladı.

Ve bu dikkat dağınıklığı ile mücadeleyi bıraktım, sağa doğru baktım ve Deke'in hala barın sonundaki yerinde olduğunu gördüm, şimdi sırtı bana dönüktü, dikkati kapaklı adam ama alanın karşısında.

Dikkatinin yöneldiği yere baktım ve mini etekli motorcu bir bebeğin bilaro masasının üzerine eğilmiş, atış yapmaya hazır, kışını Deke'e doğru bir amaçla doğrultmuş olduğunu gördüm.

Tanrım, beni hatırlamamakla kalmadı, benimle hiç ilgilenmedi.

Tanrım.

Bubba, "Sen genelde bira ve burbon içersin," diye söze başlayınca bakışlarımı tekrar ona çevirdim.

Şampanyamı doldurduğunu fark ettim.

Krys, Deke'e doğru bakıyordu.

Tate denen adam beni inceliyordu.

Yutkundum.

"O zaman bu şampanya da ne?" Bubba sözünü bitirdi.

"Yaklaşık bir saat önce bir ev aldım," diye paylaştım.

Krys bakışlarını tekrar bana çevirdi. Bubba kocaman gülümsedi.

Tate beni incelemeye devam etti.

"Kahretsin, kadın, bu bir kutlama. Mahalleye hoş geldin!" Bubba şampanya şişesini kaldırıp selam verdikten sonra dolu bardağımın yanına bıraktı.

"İsterseniz hepiniz benimle paylaşabilirsiniz," diye teklif ettim, başımı şişeye doğru eğerek.

"Bir kadeh şampanyayı geri çekebilecek gibi mi görünüyorum?" Krys kırptı.

"Hayır ama ihtiyacın varmış gibi davranıyorsun," diye karşılık verdim Bubba'nın boğuk kahkahasına ve Tate'in dudaklarının seğirmesine. "Ama bunu sana teklif etmiyordum. Çocuklara teklif ediyordum."

"Görevdeyim hayatım. Ama teklifin için teşekkürler," dedi

Bubba. "Güzel ama ben şampanya seven biri değilim," diye araya girdi Tate.

"Ve Bubba'nın dediğini destekliyorum. Mahalleye hoş geldin." Ona başımı salladım.

Bana son bir kez baktıktan sonra uzaklaştı.

Bubba'nın kolunu omuzlarına dolamış olan Bubba ve Krys'e dönüp baktım.

Bubba, "Yani, sadece söylüyorum, iyi haber," diye belirtti.

"Son birkaç yıldır buraya pek fazla insan taşınmıyor. Bir sürü

insan

taşınıyor, pek bir şey gelmiyor. Etrafta yeni bir yüz olması güzel."

"Ve tabureye oturacak yeni bir kış," diye araya girdi Krys. "Gnaw Bone'daki şu çılgın keresteci adam, kiralık katil tutuyor, adam kaçırıyor ve insanları vuruyor. Dalton, kendi kişisel seri katilimiz. Fuller ve onun domuz polisleri herkesi parmakları altında tutuyor, Ty'ı cinayetle suçluyor, beş yıl hapiste çürümesi için Los Angeles'a iade ediyor."

Söyledikleri karşısında gözlerimi hızla kırptırıyordum ama Krys bunu fark etmedi.

Hâlâ konuşuyordu.

"Bir ömür boyu yetecek kadar aşırıya kaçtığımızı sanıyorduk, sonra bunun ortaya çıkacağını düşünerek kendini kaybeden ve Faye'i diri diri gömen o deliler vardı. O iki zavallı çocuğu yıllarca bodrumunda rehin tutan daha büyük bir deli kilise kadını. Bu yeterince kötü değilse, bir de çocukların beynini yıkayıp evleri soyduran deli öğretmenler çıktı. Tüm bunlar olurken, kimse Carnal'a yaklaşmak istemiyor, Gnaw Bone ya da Chantelle. Burası Rockies'in Bermuda Şeytan Üçgeni."

Neyse ki göz kırpmayı bırakmıştım ama ağzımın açık kaldığını biliyordum, sadece kapatacak gücü kendimde bulamıyordum.

Emlakçı Joni bunların hiçbirini benimle paylaşmamıştı. O ev on ay boyunca satılmadı çünkü bitmişti-fiyatlandırılmış ve tamamlanmamış.

Seri katiller mi? Kiralık katiller mi? Beyni yıkanmış çocuklar? Diri diri gömülen bir kadın mı?

Ne oluyor lan?

En azından Tate denen adamı nereden tanıdığımı aklıma getirdi. Seri katille ilgili haberlere çıkmıştı.

Sadece Carnal'da olanları hatırlamıyordum.

Şimdiye kadar.

"Merak etme kızım," dedi Bubba, kendisi ve Krys bana doğru eğilerek. "Bu tür şeyler yaşanmayalı en az bir yıl oldu."

İki yıl olması gerek. Daha iyisi, üç. Daha da iyisi, yirmi.
"Ben Bubba," dedi ve iri bir eldiveni bana doğru salladı. Aldım, salladım ve bıraktım.

"Bu Krystal, müdavimler ona Krys der," diye devam etti Bubba.

"Ve müdavimi olacaksın çünkü Gnaw Bone'a yirmi mil gitmek istemiyorsan, bira ve burbon alabileceğin tek yer Bubba's. Benimle misin?" Krys davetini daha çok müşteri olmamı emreder bir şekilde paylaştı.

Yapılması gerektiğini düşündüğüm tek şey bu olduğu için başımı salladım.

"Sana bardağı veren adam Tate Jackson." Bubba başını Tate'e (ve Deke'e) doğru salladı. "Barın sonunda Jim-Billy ile her zaman arkadaş bulabilirsin. Ruh onu harekete geçirirse, Deke ile de bulabilirsin."

Nefes alışımı bastırdım.

Bubba, "Sizi tanıştırmaktan mutluluk duyarım," diye teklif etti.

Beni tanıştırmasını istemedim çünkü bu tanışma turuna Deke de dahil olacaktı.

"Bu teklifini kabul edeceğim," dedim, elimi bardağımın etrafına sarıp kaldırarak. "İçime biraz bundan aldıktan sonra."

Bubba gülümseyerek, "Tamamdır hayatım," dedi ve Krystal'ı sıktıktan sonra bara doğru ilerledi.

Krystal bana bakmaya devam etti.

"Adını söylemedi," diye not etti.

Kim olduğumu anlamış mıdır diye merak ettim. şimdi bana bakıyordu. Bazı insanlar bakardı. Neyse ki çoğu insan bakmıyordu.

"Sadece-" diye kestirip attım.

"Jus?" diye sordu ben devam etmeyince.

Bu doğru olduğu için başımı salladım. Birçok kişi adımla Jus olarak kısaltırdı ve arkadaşlarım ve ailem bana Jussy derdi.

"Jus," dedi sanki onaylanmasını istiyormuş gibi.

"Bir şeyin kısaltması, takma ad. Tercih ederim." Son söylediği yalandı.

Ama yeni bir ev, yeni bir kasaba, yeni bir bar, yeni bir hayat.

Ve eğer gerçek adımı bilselerdi, ikiyle ikiyi çok daha çabuk bir araya getirirlerdi. Bunun için yeterince zaman olurdu. Dışarı çık.

Şimdi o zaman değildi.

Şimdi benim için sadece Jus olma zamanıydı.

Hem Deke'e benden bahsederlerse beni hatırlayabilir (belki).

Artık bunu istemiyordum. Kendi yoluma gitmek ve Deke'i hiç görmemek için elimden geleni yapmak istiyordum.

Kasketli yaşlı adamı tanımak istemiştim. Krystal ve Bubba cidden çılgınlardı ama daha çılgınlarını da tanımıştım ve en azından sıkıcı değillerdi ve Bubba çok arkadaş canlısıydı.

Uzun süre kalmadığından bahsetmiyorum bile, ama Tate iyi bir adam gibi görünüyordu. Garip bir şekilde dikkatliydi, ama barında çalışan bir seri katili yakaladığında, böyle şeylerin olabileceğini düşündüm.

Ve evimi kapatmıştım. Huzurumu, mahremiyetimi, yerimi, ihtiyacım olandan daha azını bulmanın zamanı gelmişti.

Ama bu az çok meselesinde insanlara ihtiyacım vardı. Herkesin en azından bazı insanlara ihtiyacı vardı ve ben de o herkesin bir parçasıyım.

Ve bu insanlar benim huzurumda, benim yerimde, benim daha az olanımda ikamet ettiler.

Ben olsam onları alırdım.

İkinci Bölüm

Önemli Bir Şey Değil

Adalet

Çalan telefonum beni uyandırdı ve bulanık gözlü ve beceriksiz bir şekilde uzanıp komodinden aldım, yüzüme götürdüm ve ekrana baktım.

İsim yok, yani programlanmamış, ama numara yereldi. Telefonumdaki saate baktım. Sekizi çeyrek geçiyordu.

Tanrım, kim bu kadar erken aradı?

Numara yerel olduğundan ve bu nedenle kaçındığım biri olmadığından, aramayı kabul ettim.

"Lo," diye mırıldanarak cevap verdim.

"Adalet mi?" diye sordu çakıllı sesli bir adam.

Ses tanıdıktı ve biraz daha uyanık olsaydım onu arayabilirdim.

Ne yazık ki saat çok erken olduğu için arayamadım. "Evet, pardon, öyle mi?" Bir ön kolumu yukarı iterek sordum Yatağa.

"Max. Holden Maxwell. Benimle bir inşaat işi için kapora yatırmışsın," diye cevap verdi.

Kahretsin. Max. Holden Maxwell. Colorado dağlarında tanıştığım bir numaralı seksi adam.

Ve bu sayı hızla artıyordu. Sanki suda bir şey varmış ya da yerel bir sır varmış gibi, eğer dışarı çıkarsanız, onların ödülünü paylaşmayacağınıza yemin etmeniz ve bu sözleşmeyi kanla imzalamanız gerekiyordu, yoksa sizi avlayıp öldürebilirlerdi. Seri katiller, adam kaçırانlar ve diri diri gömülselerdi, seksi erkek katsayısı bunu geçersiz kılardı ve kadınlar o yüksek, kayalık tepelere akın ederdi.

"Evet, Max, özür dilerim, elbette," dedim ve kabalığımı açıklamaya devam ettim, "Ben sabah insanı değilim."

Cevap verirken sesi gülümsüyor gibiydi. sesi (ve işi bitirmesi için onu görevlendirdiğim toplantımızda, genel olarak oldukça mutlu bir adam olduğunu belirtmişim, tabii ki uzun, karanlık ve ateşli bir şekilde), "Üzgünüm, Adalet. Ama senin için iyi olabilecek bazı haberlerim var ve bunu hemen öğrenmek isteyeceğini düşündüm."

Tanrım, umarım müşterilerinden biri vazgeçmiş, ertelemiş ya da parası bitmiştir.

Bunu ummak hoş değildi ama garajda bir mini buzdolabım, çalışan bir lavabom, yerinde çamaşırhanem yoktu, çalışmayan bir fırınım vardı (ve geceler doğrudan soğuk) ve fazla yaşanabilir alan yok.

Üç gündür evimdeydim ve birkaç aylığına kiralamak için yerel bir VRBO bulmaya çalışıp çalışmayacağımı merak ediyordum çünkü alana ihtiyacım vardı. Bir eve ihtiyacım vardı.

Çamaşır makinesi. Yatağımda oturarak yediğim yemeklerin yanında aldığım plastik olmayan çatal bıçak takımına ihtiyacım vardı.

İhtiyacım olan şey, evimin içinde maruz kalarak ölmek değildi.

yeni bulduğum vaha çünkü fırınımı açmanın bir yolu yoktu.

Ama sonra garajdaki mini buzdolabının üstünde duran kahve makinesinde kahve yapar ve yatak odamın dışındaki kişisel güvertemde oturdum ve VRBO'lara dair tüm düşüncelerimi kaybederdim.

"Bu haberi duymayı çok isterim Max," dedim ona.

"Benim için geçici olarak çalışan bir adam var. Şehre geri döndü,

İş arıyor," diye yanıtladı Max. "Bana bir süreliğine şehirde olacağını söylediğine ve diğer kontratlarımdan herhangi biri için program yapmadığına göre, onu size gönderebilirim."

"Aman Tanrım!" diye haykırarak oturmaya çalıştım. Bu harika olurdu!"

"O sadece bir adam, Justice," diye uyardı Max. "İlerleme

yavaş olacak ama ilerleme olacak."

İlerleme kaydedersem mutlu olabilirim. Çalışan bir fırınım olsaydı (çamaşır makinesinden bahsetmiyorum bile) bir ay boyunca garajda kahve yapabilir ve banyo lavabosunda cezveyi temizleyebilirdim.

Bu adamın hizmet odasında başlamasını istediğimi paylaşmadan (tabii ki fırınımı bağladıktan sonra), Max konuşmaya devam etti.

"Daha iyi haber, bu adam her şeyi yapıyor. Elektrik. Sıhhi tesisat. Marangozluk. Seyahat eden bir adam olmasaydı onu ustabaşı yapardım."

Bu iş gittikçe daha iyi bir hal alıyordu.

"Harika," dedim.

İyilik Max'ten gelmeye devam etti.

"O da fazla mesai yapmaktan hoşlanıyor. Dolayısıyla bu ilerleme kesinlikle devam edecek."

"Şükürler olsun, Tanrı dualarımı kabul etti," diye şükrettim Max'a.

Max'in sert sesinde bir gülümseme daha. "Günde sadece birkaç saat fazla mesai, iki, üç. Ağır iş, adamlarımdan daha fazlasını istemeyi sevmiyorum ve dayak yiyorlar, işin acı çekmesini istemiyorum."

"Ben alırım," dedim ve hemen kabul ettim.

"O fazla mesaiyi ödemeliyim, Yargıç. Ve ona ödeyeceğim para senin paran olduğu için bunu onaylamak zorunda olan sensin."

"Onaylanmış olarak kabul edin."

"Harika," dedi Max. "Bu sabah geç saate kadar biraz vaktim var, onun da var. Onunla orada buluşup etrafı gezdirmek istiyorum. İnşaata başladığımızda o yoktu, bu yüzden ona

Arazinin yapısını. Şunu da söylemeliyim ki, karşılaşacağı engeller olacak çünkü çok şey yapabiliyor ama sizin yerinizde birden fazla kişinin çalışacağı işler var. Bununla birlikte, bu işi yapmaya geldiğinde, işi yeterince iyi biliyorsa bana haber verebilir ve ben de bazı programları ayarlayıp ayarlayamayacağıma bakabilirim, böylece adamları sahanıza getirebilirim, böylece onu hareket ettirmek için ne yapmaları gerekiyorsa yapabilirler."

"Çok minnettar olurdum," diye mırıldandım. "Gerçekten, Max. Bu harika bir şey."

"On, on buçuk gibi orada olmamız senin için sorun olur mu?" "Kesinlikle."

"Tamam, hazırız. Görüşürüz o zaman."

"Sonra görüşürüz, Max. Ve tekrar teşekkürler." "Sorun değil, Justice. Sonra görüşürüz."

"Sonra görüşürüz."

Telefonumu kucağıma bıraktım ve yatağımın karşısındaki boş duvara bakarak gülümsedim.

Sonunda işler yoluna girmeye başlamıştı.

Bu düşünceyle, basın turları için yapmak zorunda kaldığımdan beri yapmadığım kadar erken, kapakları geri attım ve

Garajımda kahve yapmak ve duş almak için yatağa girdim.

* * * * *

Güvertedeydim, üzerimde yıpranmış, çok büyük ama süper rahat tulumum vardı. Bunları dar, asker yeşili bir atletle eşleştirmiştim. Yıkamamaya karar verdiğim saçlarımı da her zamankinden daha dağınık bir şekilde tepemde topuz yapmıştım.

(yani çok sayıda uzun dal aşağı sarkıyordu ve onları sabitleme zahmetine girmedim).

Üç numaralı kahvenin, sessizliğin ve manzaranın tadını çıkarıyordum ki Adirondack sandalyemin kolunda duran telefonum çaldı (içinde bulunduğum sandalye sıkıntılı sakin sarı, karşısındaki ise yumuşak, koyu mor - hayatımdaki ilk mobilya alışverişimdi ve daha kapıyı bile kapatmadan yapmıştım çünkü aşık olmuştum, harikaydılar!)

Ekrana baktım ve aramayı cevaplamadan önce bir saniye bile tereddüt etmedim.

"Lacey!" Ağladım.

"Hey, bebeğim," diye cevap verdi Lacey. "Ne titriyor?"

"Kesinlikle hiçbir şey," diye cevap verdim ve o anda kendimi garip bir şekilde (belki de o kadar garip değil) bunun doğru olduğuna sevinirken buldum.

"Yani Bumfuck, Colorado senin için çalışıyor," diye belirtti. "Şimdiye kadar çoğunlukla. Sadece inşaatı bitirmek için haber aldım ev altı hafta daha erken başlayacak, bu yüzden şimdi çoğunlukla daha da çoğunlukla" diye paylaştım.

"Harika, Jussy."

"Tur nasıldı?" diye sordum.

"Çılgınca. Ama iyiydi. Dün gece Los Angeles'ı salladık ve çok eğlenceliydi. Birkaç hafta sonra dört gün iznimiz var, Bumfuck'a uçup seninle geçiririm diye düşündüm."

"Oh... Tanrım! Harika günüm daha da güzelleşti!" diye bağırdım.

"Bunu duyduğuma sevindim" dediğinde sesinde mutluluk vardı. Durakladı, sonra devam etti ve mutluluğu azaldı. "Bu da Mav'in dün geceki şovumda sahne arkasında olduğunu söylememi berbat kılıyor."

Kahretsin.

"Ah, Lace," diye mırıldandım, bunun iyi olmayacağını biliyordum. "Evet. O bir ahmaktı. Sonra gürültücü bir ahmak oldu.

Sonra Jiggy onu dışarı atması için güvenliği çağırmak zorunda kaldı. Bunu da Mav'ı tutuklatmak yerine bu yolu seçmesi için ona yalvardıktan sonra yaptı."

"Kahretsin." Hala mırıldanıyordum, Lacey'nin menajерinin Jiggy onun bu konuda konuşmasına izin verdi. Jiggy çok fazla saçmalığı kaldıramazdı ve Lacey'nin daha azını kaldırmasına izin verirdi (elinden gelse bu sıfır olurdu).

"Mav ne diyordu?" "Mav neden bahsediyordu?" diye sordum.

gerçekten bilmek istiyordum çünkü zaten bildiğime dair bir his vardı içimde.

"Çoğunlukla seni onun kışından kurtarmamı istedi. Ama tamamen kafayı yemiş Jussy, eğer buna inanabilirsen, Dana'nın kendisinin ve cehennemden gelen şeytan annesinin düşündüğü şey olduğunu doğrulamamı da istedi. Babanın parasının peşinde. Babanın parasının

peşinde.

Bianca'nın peşine düşüp o boku ondan da alacaktım.
Dana'nın cehennemden gelen şeytan Luna ve onun ürettiği
şeytan yavrularına kıyasla bir melek olduğunu düşünürsek

ona bu bokun olmayacağını söyledim. Jus, bebeğim, sana bunu söylemekten nefret ediyorum ama zaten bildiğini düşünüyorum. Luna Mav'ın beynini tamamen yıkamış. Pisliğin teki olabilirdi ama bu alışılmışın dışındaydı. Bazen içinde olabileceği o iyi Mav'ın hiçbiri yoktu. Hepsi oydu. Ondan geriye kalan tek şey bu onu."

Bu sözleri söyledi ve ben otomatik olarak onları bir kenara ittim çünkü bu olasılığı düşünemiyordum bile. Annem dışında, az da olsa yakın olduğum tek kan bağı olan ailem oydu.

Bunun nedeni Joss'un ailesinin onun yolunu onaylamamasıydı.

Ben doğmadan çok önce ve onu mutlu etse bile (çoğunlukla, babamla boynuzları kilitlenmediğinde) asla gemiye atlamadı.

Bu nedenle Joss, babamla beni doğurduklarında hayatlarına girmeme pek sıcak bakmadı, o da girmede. Onları hiçbir zaman gerçekten tanıyamadım ve tanıdığım tek zaman, ben büyüdüğümde ve onlar bir çocuk sahibi olmanın faydalarını gördüklerinde oldu. (bunlar torunlarını veya yeğenlerini tanımak istedikleri için değil), benimle ilişki kurdular.

Onları tanımamaya karar vermiş bir adam.

Babamın ailesine gelince, onlar babamın ailesiydi. Bu halleriyle, üç kuşaktır oldukları gibi, rüzgara savrulmuş çingeneler gibiydiler.

Bir çingene ile iletişimde olmak kolay değildi.

Luna benim için hiçbir şeydi, Mav'ın annesi, babamın ikinci eşim ve bana tam olarak nasıl olunmaması gerektiğine dair önemli ama zor dersleri öğreten kadın.

"Bay T'ye de pislik yapıyorlar," diye Lacey ile paylaştım. "Ve Mav'ın hayatını mahvetmesine izin vermesine çok az kaldı."

Lace tereddüt bile etmeden, "Jus, sen Mav'ın de hayatını mahvetmesine izin vermelisin. Sana hiç iyi davranmadı. Pek sayılmaz. Luna, Mav doğmadan önce bile tam bir sürtüktü. Böyle insanları biliriz. çabalamaya değmezler." "O benim kardeşim, Lace."

"Bunu biliyorum, Yargıç, ama babanızın vasiyetinin şartları bir sır değildi. Bunları seninle uzun zaman önce paylaştı. Mav ile de paylaştı. Kardeşin pisliğin teki ama İngilizceden anlıyor."

Babamın öldüğünü hatırlayınca kalbimde bir kesik hissettim, bilerek (ve sağlıklı bir şekilde) yaptığım başka bir şey daha vardı.

bir kenara bırakmak için elimden geleni yapıyorum.

Babam bu dünyadan gitti. Kül, Dana ve benim onu serptiğimiz zengin Kentucky toprağına yerleşti.

Aradan dört ay geçti ve onunla oturup güldüğüm ve şapşallık ettiğim günler dün gibi aklımda.

Dört aydır yoktu ve sanki sonsuza dek yokmuş gibi geliyordu.

Ve o sonsuzluğun iliklerime kadar işlediğini hissettim. Kendime bunu düşünme izni verdiğimde, bu beni ağırlaştırıyordu.

Bu yüzden düşünmedim.

Gülme ve aptal olma kısmını düşündüm.

"Bu doğru, ama bunu bizimle paylaştığında Dana o resmin bir parçası değildi," diye belirttim. "Ve Mav küçük bir çocuktur."

"O kadar da az değil. Dana onunla üç yıldır çıkıyordu ve kısa bir süre sonra da evlendi. Onunla annenizden bile daha uzun süre evli kaldı ve ikimiz de Joss'un hayatının aşkı olduğunu biliyoruz. Dana da bunu biliyordu ama ona kalbinin derinliklerinden gelen iyiliğı verdi. Baban Dana'nın Joss'uydu ve senden sadece beş yaş büyük olması umurumda değil. Ona bu şekilde davrandı.

Kavgalar, saçmalıklar ve anne babanızın asla çözemeyeceğı kadar büyümemiş aşıklar saçmalığı."

Akıp giden nehre baktım ve hiçbir şey söylemedim. Yine de çok şey hissettim.

"Üzgünüm Jussy," dedi Lacey kulağıma usulca, ne hissettiğimi annem ve babamdan bile daha iyi biliyordu. "Seni seviyorum ve senin için varım ve hep de öyle oldum.

Hiçbir şeyim yok

Mav'ın saçmalıklarına hoşgörü gösteriyorum çünkü o benim kardeşim değil ve yıllarca bunu senin ve babanın

boğazına tıkmasını izlemek zorunda kaldım. Baban mirasını üçe böldü.

yollar, sen, Mav ve Dana, ve bana kalırsa, bu Mav'ın hak ettiğinden daha fazla cömertlik. Ama babanın istediği de buydu. O zaman akli başındaydı.

buna karar verdi ve herkes bunu biliyor, Mav ve Luna bile. Luna'nın bunun peşinden gideceğini bildiğinde de akli başındaydı, bu yüzden eğer herhangi biriniz onun isteklerine karşı çıkarsa, engellenecek, mirastan mahrum bırakılacak, hiçbir şey alamayacak ve üçte biri diğer ikisi arasında paylaştırılacaktı."

Nefes aldım ama sadece sakın kalmak için. Söyleyecek bir şeyim olduğu için değil.

Aslında fark etmezdi. Lace'in konuşması bitmemiştir.

"Dürüst olmak gerekirse, kardeşin bu haldeyken girmeyi düşünür müydü?

Yatağını yapıp içine atlamadan iki saniye önce kafasını toparlamaya çalışıyordu. Ölene kadar sifonu çekmem için on dört milyon daha, o kardeşin, burnumdan kıl aldırıyor. Buraya kadar gelebildiğine göre sen bir azizsin. Ne yaptıysan yaptın.

yapabileceğini düşündüm. Bırak gitsin."

"Öncelikle Lace, onu seviyorum. Pisliğin teki olabilir, bunu biliyorum. Ama babamın ya da benim yanımda Luna'nın pis kokusunu üzerinden atacak kadar uzun süre kalırsa havalı da olabilir. O yüzden bu kadar büyük bir hata yapıp hayatını mahvetmesini istemiyorum. İkincisi, bu işin peşini bırakırsam, üçüncüsünün yarısının peşinde olduğum şekilde yorumlanabilir."

"Kahretsin kızım, babanın mirasından gelen yaklaşık otuz milyon, bir de telif ücretleri var.

Johnny'nin telif haklarının üçte biri bile olsa sonsuza kadar devam etmesini mi istiyorsun? Ve bu sizin ne yaptığınıza girmiyor bile.

Büyükbabam sana bıraktı, bu da seni hayata hazırladı. Başka bir on dört milyona ihtiyacın yok ve bunu herkes biliyor. Ve kardeşim, sana zaten bildiğin bir şey daha söyleyeceğim, zaten öyleydin ve bu senin kendi sırtından, Johnny'nin değil, Jerry Dedenin değil."

Bu konu hakkında daha fazla konuşamayacağımı söyleyebilirim. "Tamam, seni seviyorum. Seni özlüyorum.

Kardeşim seni becerdiği için zgnm.
Eminim ki ldrdğn bir şovdu, mikrofonu bırak, st

Bu. Aradığına sevindim çünkü sesini duymayı seviyorum.
Ama o ses şimdilik bu konu hakkında konuşmasa olmaz mı?"

"Jus-"

"Onu tekrar deneyeceğim, Lace. Telefonlarıma cevap vermiyor. Açmayacak. Yaptığı işe ayak uyduruyor. bulduklarımı burada bırakıp onun peşine düşecektim. Buraya gelmek için ayrılmadan önce Los Angeles'ta bunu dört kez yaptım ve bu dört seferin her biri bir öncekinden daha tatsızdı. Tekrar dene, o zaman işim biter ve mahkeme onun icabına bakar," diye söz verdim.

Pes etmeden önce bir an tereddüt etti. "Tamam, o zaman bırakacağım."

"Teşekkürler."

"Şimdi Bianca hakkında konuşmalıyız." "Kahretsin," diye mırıldandım yine.

"Ondan haber aldın mı?"

"Hayır. Ben de pek aradığımı söyleyemem."

Bu beni rahatsız etti. Aramalıyım. Ama babamın ölümü, Dana'nın üzüntüsü, benim üzüntüm, evi satın almam, Mav ve Luna'nın maskaralıkları, Joss'un babam öldüğü için karanlık bir alana girmesi ve yetişkinliği boyunca sürekli en iyi şeyleri mahveden ortağını kaybetmesi kızıma ayıracak zamanım olmadı.

Kızıma zaman ayırmam gerekiyordu.

"Konsantre çaba," dedi Lace. "Ondan haber alamıyoruz, etrafa soruyoruz. Ben dışarıdayken ondan haber alamıyoruz. Birkaç hafta içinde orman vahanızı gördüğünüzde, onu düzeltmek için bir plan yaparız."

Lace'in yaklaşan ziyareti, aşkım.

Bianca'nın bokunu düzeltmek, aşk değil.

"Aynı yatakta uyumak zorunda kalabiliriz," diye uyardım.

"Seninle, sahip olduğum tüm erkeklerden daha fazla gece yattım.

bir sorun teşkil etmeyeceğini" beyan etti.

Bundan kaynaklanan anılar beni gülümsetti. Lacey konuyu değiştirdi.

"Turumda olmanı çok isterim."

"Belki sona doğru" dedim, çünkü bu gelecek yılın başlarında, Noel'den sonra Colorado'da yeni evimde olacaktım.

(umarım o zamana kadar tamamen tamamlanmış) ev.

"Size katılacağım, birkaç durağa uğrayacağım."

Dört gözle beklenecek bir şey.

Genelde ayırdığımdan çok daha fazla zaman ayırdığım bir zamanda bir manzara değişikliği.

"Demek istediğim, bebeğim, benim turumda olmanı seviyorum." Gözlerimi kapattım.

"Dantel," diye fısıldadım.

"Tek söyleyeceğim. Benim tarzımı yapmıyorsun. Emin değilim

tek bir payet bile takıp arkanızda on dansçıyla birlikte hareket edebilirdiniz. Ama yine de öldürürdün. Her zaman yaptın. Ve şunu rahatlıkla söyleyebilirim ki, pek çok insan senin geri dönmeni çok ister."

"Mm-hmm," diye

mırıldandım. "Bunu bir düşün," diye ısrar etti.

"Mm-hmm," diye mırıldandım.

"Kıçımın ağrısı," diye mırıldandı.

"Lace?" Ben seslendim.

"Evet mi?" diye cevap verdi.

"Seni botlarımın tabanına kadar seviyorum."

"Seni stiletto'mun ucuna kadar seviyorum, Jussy. Bırak şimdi seni.

Tarihler konusunda sizinle irtibata geçeceğim."

"Sabırsızlanıyorum."

"Ben de, bebeğim. Güle güle." "Görüşürüz, Lacey."

Bağlantıyı kestik ve telefonu bırakıp soğumuş kahve kupamı kaldırdım (sahip olduğum iki kupadan biri, ikisi de Yerel markette 3.99 dolara satılıyordu, her ikisi de Büyük boy oldukları ve banyo lavabosunda yıkandıkları için

zaten yontulmuşlardı, en mantıklı alışverişim değil).

Yudumumu yudumladım ve nehre baktım, havadaki ısırığı hissettim.

Yaz bitiyordu, Ağustos'un sonuydu. Yapraklar değişecekti. Hava ıslanacaktı. Sonra kar yağacaktı. Sonra tekrar ıslanırdı. Sonra hava ısınırdı.

Tek bir yerde manzara değişikliği.

Tanrım, hayatın böyle olabileceğini nasıl göremedim?
Hep ufku kovaladım. Kıpırdamadan durduğumda güneşin
aslında bana doğru geldiğini hiç fark etmedim.

Bu düşünceyle birinin aracının yaklaştığını duydum ve
telefonumun ekranını açtığımda on sekiz yaşında olduğunu
gördüm.

Max ve adamı.

Tam isabet!

Sandalyemden kalktım, kupamı ve telefonumu aldım ve
evin yan tarafından çıkıntı yapan özel güverteye açılan
Fransız kapılardan geçtim. Sadece büyük bir sayvanlı yatak,
iki komodin, birkaç lamba ve bir şifonyer koyduğum yatak
odama doğru ilerledim. Hepsi yeniydi,
Dana'nın Kentucky'de kullandığı iç mimar tarafından benim
için seçildi, benim tarafımdan onaylandı, sipariş edildi ve
gönderilmek üzere ayarlandı.

Orman vahamı bulmadan önce hiç mobilyam yoktu
çünkü ben bendim.

Ben bir Yalnız'dım.

Ben bir

çingeneydim.

Şimdiye kadar.

Bitmiş alandan çıkıp evin iskeletine, tuvalet, hizmet
odası ve garaja giden bir koridora taşındım.

Buradan çıktım ve duvarları özlemeye başlamamın ne
kadar garip olduğunu düşünerek ana odaya girdim.

Kendimi hayatımda içine kapanmayı arzulayacağım bir
yerde bulacağım hiç aklıma gelmezdi.

Yine de öyleydim.

Tığ işi düz sandaletlerimle (benim evimde çıplak ayakla
dolaşılmazdı, yatak odasında kalacaksanız o başka) kapıya
baktığımda adımlarım duraksadı.

Kapı, bu alanın benim olacağının erken bir işaretiydi, o
kadar muhteşemdi.

Ev taş, ahşap ve pencerelerden yapılmıştı ama çoğunlukla
pencereler ve taş kullanılmıştı. Ön kapı girintiliydi.

zarif bir taş kemerden başka bir taş kemere yerleştirilmişti ve bu kemerin içine de ahşap bir kemer yerleştirilmişti ve kapı bile kemerliydi. Kapının ahşabı sıkıntılı bir renge boyanmıştı,
Ateş-toprak yeşili.

Giriş kapısı, sanki birazdan rahat, konforlu ve dağlık bir yere varmak. Üç bin metre karelik bir ev değil ama oturabileceğiniz bir yer. Bir kadeh şarapla şömine başında ya da s'more yapabilmeniz için üzerine marşmelov koyabileceğiniz bir çubuk verilecek.

Kapıda ayrıca antika cama benzeyen kemerli bir pencere vardı, dalgalar siz görebilseniz bile ötesini bozuyordu.

Ve gördüğüm şey Holden Maxwell değildi.

Beyaz tişörtlü bir göğüs duvarı vardı ve bir bakışta, hayatımda hiç basiret sahibi olmadığım halde (altı yaşındayken Luna'yla tanıştığım, bana yaltaklanmasını gördüğüm ve bir sürtük olacağını anladığım zaman hariç), yine de bir şekilde Deke olduğunu anladım.

Tanrımın ya da hiçbir tanrının benimle bu şekilde oynayacak kadar yaramaz olamayacağını düşünerek yoluma devam ettim ve Deke'i "gezgin adam" yaparak Max'in biraz daha kalırsa şirketinde ustabaşı olacağını düşündüm.

Bubba da iri bir adamdı. Tate de öyle, Max de öyle.

Belki dağlarda onları kocaman yapmışlardır.

Belki de başka bir adamdı.

Ama kapıyı açıp yukarı baktığımda, Tanrımın da o kadar heyecanlı olduğunu gördüm.

Deke'ydi.

Sikeyim.

Bana baktı ve başı hafifçe seğirdi.

Oregon'da bir orman vahası mı bulmalıydım diye düşünerek ona baktım.

"Hey," diye selamladı.

"Hey," diye ittim.

"Max henüz gelmedi mi?" diye sordu.

"Hayır," diye cevap verdim.

Benden öteye baktı, başı tekrar seğirdi, sonra tekrar bana baktı.

"Sen Bubba'ya gelen kadınsın."

Aynı zamanda bir çiftlikte ektiği kadındım. Ona bu gerçeği hatırlatmadım.

"Evet, uh... Jus," diye kendimi tanıttım. Telefon ve kupayla hokkabazlık yaparak elimi uzattım.

Sanki daha önce hiç tokalaşma teklif edilmemiş gibi elime baktı ve sonunda elimi tutup sıktı ve bıraktı.

"Sen Max'in adamısın," dedim.

"Deke," diye cevap verdi.

Başımı salladım, aklım karmakarışık. Orada yaşıyordum ama kimseyi tanıımıyordum.

Elbette, günler önce Bubba'nın yerinde, Deke barın sonundaki pozisyonundan ayrılıp motorcu kıza başarılı bir şekilde yaklaştıktan sonra (başarılı olduğunu biliyordum çünkü on beş dakika sonra birlikte ayrıldılar.

Bubba beni Jim-Billy ile tanıştırdı. Ayrıca beni barın diğer müdavimi Nadine ile de tanıştırdı. Ve son olarak, bir kadın Lauren adında biri geldi ve onunla da tanıştırıldığımda Tate'in karısı olduğunu öğrendim.

Hepsi iyi insanlardı ama bizim zamanımızda, bu zaman saatler sürse ve alkol tüketimini de içerse bile, kanka olmamışlardı.

Deke, neyse ki o sırada gitmişti.

Ama hayatımın o döneminde, bir ev kabuğum vardı ve başka pek bir şeyim yoktu. Birlikte takılabileceğim arkadaşlarım, dışarı çıkıp yapabileceğim şeyler yoktu. Evimi satın almıştım ama gerçekten yeni hayatıma başladım.

Ve şimdi görünen o ki Deke haftalarca, her gün o evde olacak, üzerinde çalışacaktı.

Benimle birlikte.

Evet, Tanrı kendini oynak hissediyordu ve Deke'in bana boş boş bakmasından bunun çok oynak olduğunu anlamıştım.

Wyoming'de bana sadece küçük bir kıvılcım verdiğini düşünerek ona baktım. İçki, kısa tartışmamız ve o Beni gezdirmek istemesi, benden hoşlandığını anlamamın tek yoluydu.

Artık hiçbir şey yoktu. Kelimeler bile.

Sonunda bana kelimeler verdi.

"Max bana etrafı gezdirecek ama o gelmeden önce bir göz atabilirim, sen beni içeri al."

Tanrım, ona sessizce bakıyor ve kapıyı kapatıyordum. O da sessiz bir şekilde arkasına bakıyor ve yoldan çekilmemi bekliyordu.

Kahretsin.

"Doğru, elbette," diye mırıldandım, geriye ve yana doğru adım attım.

İçeri girdi, bunu yapmak için başını hafifçe eğdi.

Kapı küçük değildi, normal boydaydı.

Deke değildi.

Mekâna ilk girdiğimde durup baktığım yere doğru ilerledi ve tam da bunu yaptı.

Durdu.

Sonra "Tanrım" diye mırıldandı.

Kapıyı açık bırakıp ona doğru yöneldim, çok yaklaşımadan durdum ve "Biliyorum" diye onayladım.

Bana bakmadı ama alçıpan yığınının yaklaştı, inceledi, etrafına göz gezdirdi ve sonunda dikkatini bana verdi.

"Bu iş için bunun en az on katına ihtiyacım olacak," dedi.

"Garajda daha fazlası var."

Öyle olmasına rağmen, on kat daha fazla olduğunu düşünmemiştim. Görebildiğim kadarıyla, o yükseklikte bir yığın daha vardı.

Başını falan sallamadı, sadece tahta döşeme yığınının doğru ilerledi. Kısa bir süre inceledikten sonra battaniyeyle örtülü

Dolap.

Tahtanın birkaç santimini ortaya çıkarmak için örtüyü geri çekti ve "Özel yapım" diye mırıldandı.

Hiçbir şey söylemedim çünkü o da biliyordu, ben de biliyordum.

O harç ve fayans kutularının arasında dolaşırken ben de bu durumdan kurtulmanın bir yolunu bulmaya çalışıyordum.

Max'e işi Deke'nin yapmasını istemediğimi söyleyemezdim çünkü bunu yapmak için bir nedenim yoktu. Ondan

Deke'i diğer işlerinden biri için başka bir adamla değiştirdim ama bunu yapmak için de bir nedenim yoktu. Max ve ben de işin yapılmasına ihtiyacım olduğunu biliyorduk, bu yüzden geri adım atamazdım ve tüm ekibi bekleyeceğimi söyleyemezdim.

Sıkışmıştım.

Bir görüşmeyle beni etkileyen, sonra beni eken ve beni hatırlamayan bir adamın günler içinde, günler dışında sıkışıp kalması evimde çalışıyorum.

"Hey."

Ses ön kapımdan geldi ve Max'in içeri girdiğini görmek için döndüm, eli bir seyahat kupasına sarılmış, gülümsüyordu

Yakışıklı yüzünde, düşüncelerime o kadar dalmıştım ki kamyonentinin yaklaştığını bile duymadığıma şaşırmadım.

"Buraya benden önce gelmişsin," dedi

Deke'e. "Evet," diye kabul etti Deke.

Max bana baktı. "Hey, Jus-"

"Jus!"

Gürültülü değildi ama normal seviyede de değildi, hızlıydı ve sesi çaresizdi.

Tüm bunlar, Deke'in önünde Max'in bana Adalet demesine ve belki de Deke'e tanıştığımızı hatırlatmasına izin veremeyeceğim içindi, ki bunu yapmamıştım.

Kendimi toparladım ve dedim ki, "Jus. Ya da Jussy. Üzgünüm, arkadaşlarım bana öyle der."

Max bana komik bir bakış attıktan sonra, "Doğru. Güzel. Jus. Seni tekrar görmek güzel."

"Sen de."

Max elimi sıkmak için yaklaşırken telefonumu tulumumun cebine soktum.

Elini sıktım ve "Demek Deke'le tanıştın." dedi.

"Evet." Bariz olanı kabul etme sırası bendeydi.

"Harika," dedi Max ve Deke'e baktı. "Sana büyük bir iş olduğunu söylemiştim dostum."

Deke bu değerlendirmeyi kabul etmedi.

"Hava dönecek. İzolasyona ihtiyacı var.

Fırını var mı?"

Max başını sallayarak Deke'e doğru ilerledi. "Bir tane var, kliması da var, kanalları da takılı. Aylar oldu, Deke, iyi olduklarını düşünüyorum ama onları gözden geçirmene ve termostatları takmana ihtiyacım var."

"Önce izolasyon," diye karşılık verdi Deke.

Max başını salladı. "O ekipman önümüzdeki birkaç gün Porter'ın yerinde çalışacak. Perşembe günü boş olacak."

"O olmadan alçıpan yapamazsın, Max. Ve duvarların yükselmesi gerekiyor," diye karşılık verdi Deke.

Max bana baktı. "Bir seçeneğin var Ju...uh, Jus," diye başladı. "Köpük yalıtımı yapmanızı öneriyoruz ve iş şartnamenizde de bu var. Daha uzun süre dayanır, daha iyi çalışır ve

Elektrik faturaları düşer, çabuk çökmez veya değiştirilmesi gerekmez, kemirgenleri ve böcekleri dışarıda tutar, su tutmaz. Deke haklı, bu inşaat durmadan önce köpüğü püskürtmeye hazırдық. Deke fırınınızı halledebilir ama yalıtım yapılanı kadar yapabileceği fazla bir şey yok. Başlamasını istiyorsan selüloz ya da fiberglas alabiliriz. tavsiye edilir."

"Güvertede çalışın."

Max ve ben döndüğümüzde Deke'in bir gün mutfağın olacağı büyük pencerenin önünde durmak için hareket ettiğini gördük.

Dikkatimizi çektikten sonra Max'e döndü ve "Öncelikli değil ama bir yerlerde kerestesi var, onu alabilir. Bugün elindekilerin envanterini çıkar, istediğinin bu olduğundan ve yeterli olduğundan emin ol. Daha fazlasına ihtiyacımız var, sen ilgilen. Hoşuna gitmeyen bir şey olursa Mindy'yle çalışıp sipariş eder, biz de alırız.

ne zaman ulaşırsak. Isınma sorununu çözdükten sonra kalan zamanı, ekipmanlar güvertede serbest kalana kadar geçireceğim. Hava durumu değişir ve sert bir kış geçirirsek, o güverte bahara kadar bitmeyebilir."

Max konuşarak ona doğru ilerledi. "Planlarda, güvertenin ortasına taştan inşa edilmesi planlanan bir dış ateş çukuru var. Gaz hattı döşenmiş ama planda çok işlevli, gaz ve odunla yanan bir ocak var. Taş dışarıda bir muşambanın altında. Kereste de öyle, eğer bir mucize olur da bu ev satılmayı beklerken kimse ona ulaşamazsa."

O mucize gerçekleşti. O yığınları dışarıda görmüştüm. Tanrıya şükür.

"Planları aldın mı?" Deke sordu. "Kamyonetimde," diye yanıtladı Max.

"Tamam, sorun olmaz. Gerisini gösterir misin?" Deke sordu.

"Gidelim," diye yanıtladı Max.

Max gözlerimi yakalayıp yanımdan geçecekleri sırada bana sıritana kadar orada değilmişim gibi hissederek öylece durdum.

Deke bana bakmadı bile.

"Şey diyebilir miyim...?" Neredeyse koridorun kapı çerçevesine çarpacakları sırada seslendim.

İki adam da durdu ve bana baktı.

"Her şeyin yapılmasından memnun olurum ama evin içinde çalışmalar başladığında, önce hizmet odamı alabilir miyim?" Rica ettim.

Max'ten bir sıritma daha. "Kadınlar ve çamaşırlar."

Hafifçe omuz silktilim. "Ne diyebilirim ki? Kıyafetleri erkekler gibi geri dönüşüme sokamıyoruz, ters çevirip tekrar giyemiyoruz."

Max kıkırdadı.

Deke ifadesiz bir şekilde bana baktı.

Max, "Yalıtım yapıldıktan ve fırınınızı çalıştırdıktan sonra Deke size bir hizmet odası verecek," diye kabul etti.

"Harika," dedim parlak bir gülümsemeyle.
çok zorlama.

Max çenesini kaldırdı, arkasını döndü ve kapı çerçevesinin içinde kayboldu.

Deke gözlerini kaçırdı ve kapı çerçevesinin içinden kayboldu.

Bana gelince, orada durdum ve boş kapı çerçevesine baktım.

Doğru, bu oluyordu.

Bana çıkma teklif eden ve beni eken bir adamla tanıştım ve şimdi onunla tekrar karşılaştım ve beni hatırlamadı.

Her neyse.

Önemli bir şey değildi.

Elbette, onun için bir şarkı yazmıştım. Kaydetmiştim.

Kaydetmiştim.

bu şarkının da içinde bulunduğu bir albüm yayınladı. Bu şarkı ve albümün tamamı eleştirmenlerce beğenilmiş, nispeten iyi satmış ve ödüllere aday gösterilmişti.

Ne olmuş yani?

O bunu bilmiyordu.

Beni tanı mıyordu, çıkma teklif ettiği beni ya da olduğum kişiyi.

Şimdi güvertemi kuracak, evimdeki eşyaların envanterini çıkaracak, duvarlarıma yalıtım yapacak, fırını mı çalıştıracak ve bana bir hizmet odası verecekti.

Önemli bir şey değil.

Hayatımda daha önemli şeyler oluyordu.

Deke Her Kimse ve bana karşı tamamen bağışık olması bunlardan biri değildi.

Hayatımda bir şeyi çok iyi öğrenmiştim.

Hayatıma nasıl devam edeceğimi.

Babam ölmüştü ve ben de hayatıma devam etme kararı almıştım. Ben de yoluma devam ediyordum.

* * * * *

İki saat sonra, tıka basa dolu garajımda kalan az sayıdaki açık alanlardan birinde durdum ve Deke'in, orada bulunan eşyaları gözden geçirirken kenara ittiği endişe verici büyüklükteki kutu yığınının üzerine bir kutu koymasını izledim.

Eve teklif vermeden önce bir göz atmıştım ama neyin ne olduğunu ve nereye gideceğini bilmediğim için Belli ki yakından bakmamışsın.

Artık evde yaşadığım ve eşyaları iyice gözden geçirdiğimiz için, o büyük kutu yığını, iptal ettiğim demirbaşlar ve donanımlardı.

Bunun nedeni Jack-and-Jill banyosu için seçilen eşyaların korkunç olmasıydı. Misafir süiti banyosu için seçilenler ise yavandı. Ve mutfaktaki backsplash ve tezgahlar için çok daha dramatik olan tamamen farklı bir vizyonum vardı.

Deke bana döndü.

"Kullanmadım. Geri alacaklar, özellikle de daha fazlasını alacağın ve daha fazlasını satın alacağın için," diye açıkladı.

Kesinlikle daha fazlasını alacak ve daha fazlasını satın alacaktım. İhtiyaç duyulan her şeyin mülkün içinde bulunduğu için mülke dahil olduğu iddiası doğru değildi.

Bunu önceden biliyordum, çünkü Max sadece işi yapmak için değil, evi satın almak için de belgeleri imzalamadan önce beni daha fazla malzemeye ihtiyaç duyulacağı konusunda uyarmıştı (evde istediğim fiyatı almamın nedenlerinden biri).

Max ihtiyacım olan şeyi "önemli" olarak nitelendirmiş olsa da, ne kadar daha fazlasına ihtiyacım olduğu sürpriz oldu.

"Mindy'yi tanıyor musun?" Deke beni düşüncelerimden uzaklaştırarak sordu.

"Max'in ofisinde çalışan kadın mı?" Ben de sordum, çünkü Mindy'yi Max'le işi bitirmek için konuşmaya gittiğimde tanıştığımdan beri tanıyordum.

"Evet, yarı zamanlı ve normal değil. Başka bir işi var ama Max'in sürekli çalıştığı kadın doğum izninde. Onun yerine

Bir sik bilmeyen ve her şeyi berbat eden bir geçici personel almak

Mindy diplomasını almadan önce orada çalıştığı için o da yardımcı oluyor."

Max'in ayrılmasından bu yana geçen iki saat boyunca planları incelerken, kutuları açarken, eşyaları sayarken, ölçerken, garajdan bir merdiven alıp içeri getirirken çok az konuştuğunu düşünürsek, bunu benimle paylaşması şaşırtıcıydı.

ve üst katta dolaştı, bana malzemelerin nerede kullanılacağını söyledi, bu sonuncusu konuşmasının kapsamıydı.

Bunun Max'in ofisinde normal çalışma prosedürü olmadığını söyleme şekli olduğunu anladım. Birinin benim emrime amade olacağını ve bu yüzden uğraşmam gerekeceğini varsaydım.

Aynı zamanda işverenini de gözetiyordu, Belli ki etkileşimlerini fark ettiğim şekilde, bir arkadaş.

Bu onun hakkında iyi şeyler söylüyordu.

"Onu arıyorsunuz, elinde broşürler var," diye devam etti. "İçeri girip bakıyorsunuz, ne istediğinize karar veriyorsunuz ve o da siparişleri veriyor. Ayrıca fayans, taş, plaka, her neyse bakmak için gidebileceğiniz yerleri de biliyor. Seçiminizi yapın, ona söyleyin, o da getirsin. Tamam mı?"

Bunu kabul ettiğimi başımla onayladım.

"Max'e bu iadelerle ilgilenmesi gerektiğini söyleyeceğim," dedi ve başını reddedilenler yığına doğru salladı.

"Bu harika olur," diye cevap verdim.

Buna hiçbir şey söylemedi. Sadece homurdandı, "Fırın." Görünüşe göre, bir sonraki işine geçme vakti gelmişti.

"Doğru, evet. Fırın. Güzel," diye mırıldandım. "Geceler biraz serin olmaya başladı."

Bahsettiğim gibi, gerçek buydu. Dana'nın iç mimarının seçtiğim yatak örtüleriyle birlikte bir de kuştüyü yorgan göndermiş olmasına sevindim. Beni rahat ettirdi. Ama ben hala

Lauren'in elektrikli battaniye almak için bana bahsettiği yerel alışveriş merkezine gitmeyi düşünüyordum. Geceleri yirmi, otuz derece düşmesi gerekiyordu ve ben bunu hissediyordum.

Deke yine yorum yapmadı, sadece bana doğru ilerledi. "Sana bir fincan kahve yapmamı ister misin?" I

önünde durduğum mini buzdolabını gösterdi; buzdolabının üstünde dört fincanlık küçük bir Bay Kahve vardı.

"Buzdolabında şişe suyum da var," diye paylaşmaya devam ettim. "Yoğurt, meyve, başka bir şey yok. İstediyini alabilirsin."

"Kafeine ihtiyacım var, biraz ara ver, kasabaya git, Shambles'tan al," diye mırıldandı yanımdan geçip kapıdan eve girerken.

Kapıyı benim için tutmadı ve kapı arkasından kapandı.

Olduğum yerde durup kapalı kapıya baktım ve yedi yıl önce beni ekmesinin iyi bir şey olup olmadığını düşündüm.

Pek konuşkan biri değildi. Gerçekten bir şey söylediği zaman kaba davranırdı. Ve biraz kabaydı.

Yine de o hâlâ beni sarsan adamdı, onu açmak için çaba sarf etmek istediğim bir şekilde kapalıydı ve hareketlerini seviyordum. Saçları çok daha uzundu, artık at kuyruğu şeklinde değil, kafasının arkasında dağınık bir erkek topuzu şeklindeydi. Yanakları ve çenesi kirli sakalla kaplı değildi, tam bir sakaldı.

Fark etmezdi, hiçbiri fark etmezdi.

Ben onun için bir iştım, başka bir şey değil, bunu açıkça belirtmişti.

Yedi yıl önce onu bana çeken şey çoktan yok olmuştu.

Ne olduğunu bildiğime dair bir his vardı içimde, artık mini etekli değildi ve bir motorcu barında içkisini yudumluyordu.

O kendi halkındandı. Ben onun halkından değildim. O zaman bunu bilmiyordu. Şimdi, bildiği açıktı.

Öyle olsun.

Etrafımda hiç seksi erkek yokmuş gibi değildi. benimle birlikte olan ya da olmayan kişilerden etkilendim.

Yanılmışım. Kişisel evrenimde önemli olan tek erkek o değildi.

O sadece Deke'ydi, şimdi evimde ilerleme kaydedecek olan adamdı, böylece ekip gelip işi bitirdiğinde, bitirecekleri daha az şey vardı.

Bu kadar.

Kapıya doğru yürüdüm, açtım ve içeri girdim, düşüncelerim bunlardı.

Bunlar ve gülünç ve aşırı derecede istekli olduğum duygusunu bastırmak için elimden geleni yapıyordum. anlaşılabilir ve hatta mantıklı olsa da, bu düşünceler acı veriyor.

* * * * *

Deke.

Deke Hightower çimenlerin üzerindeki alçak, katlanır şezlonga oturmuş, uzun bacaklarını uzatmış, ellerini bir şişe biraya sarmış, gözlerini önündeki küçük gölün şu anda bir ayna gibi görünen ama birazdan turuncu ve sarı renklere bürünecek olan camsı yüzeyine dikmişti. Sonra pembeler ve morlar. Sonra maviler.

Ta ki karanlık sadece gümüş parçalarıyla kesilene kadar.

Ve orada oturup, kendine Jus diyen kadın gibi bir vücuda sahip olan herhangi bir kadının nasıl olup da hantal tulumlar giydiği hakkında hiçbir fikri olmadığını düşündü, onları değerli kılan tek şey o dar tank ve kalçanın içinde görebileceğiniz bir anlık deri parçasıydı, ki bu da külotunun bir anlık görüntüsünü içeriyordu.

Evet, işte bu, bir anlık ten görüntüsü. Pürüzsüz. Bronz. Güzelmiş.

"Siktir," diye mırıldandı göle doğru, birasını kaldırıp bir yudum aldı.

Yine de, aşağıya doğru hippie ve dağınık, bir kısmı örgülü ya da yukarıya doğru karmakarışık ve bir kısmı sarkık, kadının ciddi bir ton saçları vardı ve böyle saçlar her şeyi giyebileceği anlamına geliyordu ve bir erkeğin düşünceleri yine de şöyle olurdu

O saçla neler yapabileceğini düşünüp duruyordu.

Deke bir yudum daha aldı, bu düşüncelerin aklından geçmesine izin vermedi.

onu tüketti ve birasını indirirken "Siktir" diye tekrarladı.

Onun evi üzerinde çalışmak zorundaydı. Tek yapması gereken, bunu yaparken giyeceği çok daha saçma kıyafetlerin olmasını ummaktı.

Fark etmezdi. Kaltağın parası vardı. Boktan evinin önünde duran boktan kamyoneti - havalı olduğu için satın aldığı ve tarzını geliştirdi, parası yetmediği için değil başka hiçbir şey - içinde yuvarlandığı gerçeğini gizleyemezdi.

Çılgın kıyafetleri de bunu saklamıyordu.

Böyle bir evin ne kadara mal olduğunu biliyordu, özellikle de üzerinde bulunduğu arazide, bitmemiş olsa bile.

Planları da gördü ve içine ne kadar daha döktüğünü biliyordu.

Kalorifer ocağını hallettikten ve güverteye bir göz attıktan sonra, ertesi gün nasıl halledeceğine karar vererek oradan ayrılmıştı.

Ona bir anahtar vermemiş ya da ertesi gün işe gideceğini söylememişti, bu yüzden sabah evine nasıl girebileceğini bulmaları gerekecekti.

Sadece "Yarın görüşürüz Deke" demişti.

Bunu, satın aldığı berbat eve kapanmak için kapıyı onun üzerine kapatırken söylediğini izlemişti, Ve o büyük kahverengi gözlere daha önce de bakmış olduğu hissinden ilk kez kurtulamıyordu.

Bu da önemli değildi.

Onun liginin dışında. Oraya gitmek istese bile (ve esasen patronu olduğu için oraya gitmeyecekti, bu dersi çok iyi öğrenmişti), oraya gitmeyecekti.

Onun saçmalıklarına ihtiyacı yoktu. Kendisine daha fazlasını verebileceği ortadayken daha az hissetmesine gerek yoktu.

İhtiyacı olan şey bir işti. Kaynakları giderek azalıyordu. Geçinmek için çok fazla şey yapmasına gerek yoktu ama hava durumu ne zaman isterse bisikletine atlayıp yola çıkabileceğinden emin olamayacağı zamanlar yaklaşıyordu.

Bu da demek oluyordu ki

Carnal'a yerleştiği, bir iş bulduğu ve biraz para kazandığı zamana geldi, böylece hava döndüğünde Ne zaman havalanma ihtiyacı hissetse bisikletine atlardı.

Elini tulumun içine sokup parmaklarıyla kızın külotunda gördüğü dantelin izini sürmek hiç de kötü olmazdı. Bu O lanet olası çirkin şeyleri çıkarmadan önce.

Ama böyle bir şey olmayacaktı.

Deke onun türünü tanıyordu ve oraya gitmemeyi uzun zaman önce öğrenmişti.

Onu düşüncelerinden uzaklaştırdı ve gözlerini göle dikti, güvertesini ve ateş çukurunu düşünüyordu; bunlar bittiğinde tıpkı evin geri kalanı gibi son derece havalı olacaktı.

Deke'in asla ait olamayacağını bildiği bir ev.

Ve gölün aynasının sarı ve turuncu, pembe ve mor ve sonra maviye dönüşmesini izledi.

Mavi olduğunda, kalktı ve Airstream'ine doğru yürüdü, içeri tırmandı, perdeyi arkasından kapattı ve yemeğe başladı.

Üçüncü Bölüm

Bounty
Adalet

Kapımın yüksek sesle vurulması gözlerimi açmamı sağladı.

Göz kırptım, yuvarlandım, uzandım, komodini ıskaladım, öne doğru ittim, telefonumu etiketledim ve ekranı devreye soktum.

Gürültü devam etti.

Telefonuma baktım.

Saat yediye on vardı.

Sabahleyin.

Ne oluyor lan?

Gürültü durdu ama sonra tekrar başladı.

"Lanet olsun," diye mırıldandım öfkeyle, yorganı arkaya attım, sabahın erken saatlerindeki soğuğun şiddetli etkisini hissettim.

ve bacaklarımı yatağın kenarından atmak için onu görmezden geldim.

Yatarken giydiğim yün çorapları almak için yere uzandım (çünkü kuş tüyü bir süre devreye girmede ve dün gece hava çok soğuktu, sonra yorgan devreye girdi ve onları çıkarmak zorunda kaldım). Onları giydim.

ve yatağın ucunda duran, dün gece hava soğumaya başladığında üzerime attığım büyük, hacimli, bol örgü hırkayı kaptım.

Dışarı çıkarken üzerime geçirdim, sesler kesildi. Ama kazağın altında pijamalarım olsa bile ön kapıya doğru ilerlemeye devam ettim; bu da bol bir kolsuz bluz ve kalçalarına kadar çiçekli işlemeler olan bol ama yapışkan bir ipek şort anlamına geliyordu.

Kapıda beyaz bir tişört gördüğümde elimi saçlarımın arasından geçirdim ve birden Deke Kim Olursa Olsun'un benim için evrendeki tek erkek olmadığı fikrine kapıldım.

Birdenbire, Deke Her Kimse, yıllar önce Wyoming'de benimle aynı şeyleri hissetmediği için sinirlenmişim; bu da demek oluyordu ki aradan geçen zamanı birlikte geçirmiştik ve gece yarısına kadar uyanık kaldığımı ve dokuzdan önce yataktan çıkmadığımı biliyordu.

Dün gece de öyle yapmışım, sabahın ikisine kadar soğuk yatak odamda kitap okumuştum.

Kilidi açıp kapıyı çektim ve tam o sırada vuruşlar yeniden başladı.

"Tamam, tamam," diye tersledim, ateşli, erkek topuzlu, devasa, uyanık Deke'e baktım, çok ateşli bir Deke, erkek topuzu ona çok yakışıyordu, çok büyüktü ve çok...Deke, yapmadım

Kapıyı açtığımda gözlerinin güneye doğru hızlı bir yolculuk yaptığını fark ettim. "Uyandım. Ne oluyor be?"

Kaşları birbirine çarptı ve dikkati yüzüme yöneldi. "Ne oluyor be?"

"Evet, ne oluyor?" diye sordum.

"Hanımefendi, eviniz üzerinde çalışmak için buradayım," diye beni bilgilendirdi.

"Bunu biliyorum Deke," diye karşılık verdim. "Ama saat sabahın yedisi bile değil."

"Yediden dörde kadar olan saatler," dedi kısaca, Max'in bana bahsettiğini hayal meyal hatırladığım bir şeydi bu.

Toplantı. "Sizin için, madem fazla mesai istiyorsunuz, yediye altı. Yedi."

"Saat yediye on var," diye paylaştım.

"Yedi kadar iyi," diye karşılık verdi. "Tam yedide gelmemi istiyorsan, her neyse. Bunu yarın yaparım. Şimdi buradayım."

"Evet ve anladığım kadarıyla burada bulunma sebebiniz evin dışında çalışmanızı gerektiriyor. Kapıya vurup beni yatağımdan sürüklemen değil."

"Sahibine buralarda olduğumu haber vermeden bir mülk üzerinde çalışmaya başlayamam."

"Bu bir kural mı?"

"Seni rahatsız etmeden bu işi halletmemi istiyorsun. Güzel bir dinlenme, onu da yapacağım. Ama sadece söylüyorum, inşaat sessiz değil."

Beni orada yakaladı.

Çılgınca davranıyordum, dokuzdan önce yataktan kaldırıldığım nadir zamanlarda yaptığım bir şeydi bu.

Ama Deke son yedi yılını benim hakkımda bunları öğrenerek geçirmemişti, bu yüzden kendimi dizginledim.

"Anlaşıldı," dedim. "Artık burada olduğunu biliyorum. Git bakalım. Bir şeye ihtiyacın olursa kapıyı açık tutacağım. Kahve ister misin?"

Yavaşça göz kırptı.

Orada öylece durmasından bile daha sıcaktı ki bu bile başlı başına yeterince sıcaktı.

"Kafamı koparıyorsun ve on saniye sonra bana kahve mi ikram ediyorsun?"

Deke'den yeni bir ton.

İnanılmaz.

"Ben biraz yapacağım, sen içersen ben de sana biraz yapabilirim," diye belirttim.

"Zaten biraz içmiştim."

Göz kırpma sırası bendeydi.

"Kahve yapıp içecek kadar uzun süre ayakta kaldın mı?" diye sordum.

"Aramızda gerçek dünyada yaşayanlar da var, çingene prenses," diye atıldı, hedefi doğruydı ve ben ısırdım. "Ayağa kalk. Gaza gel. İşe gidin. Gerçek insanlar böyle yapar."

"Öyle demek istemedim-" diye başladım, ses tonum uzlaştırıcıydı. Deke teselli edilecek gibi hissetmiyordu.

"Burada işimiz bitti mi?" diye sordu.

"Kahve hakkında cevap vermediniz."

"Teşekkürler," diye kestirip attı, hiç de minnettar görünmüyordu. "Ben böyle iyiyim."

Sonra iş botunu giydi ve kemerli girişten dışarı çıktı, sola kaydım ve ben onu gözden kaybettim.

Deke'in yanında sık sık yaptığım gibi, dışarıdaki soğğun içerideki soğuktan daha fazla olmadığını geç de olsa fark ettiğim kapıda durdum ve onu en son gördüğüm yere baktım.

Tamam, dün Deke hakkında kafamı toparlamıştım, ki bu iyiydi.

Bugün daha şafak sökmemişti (aslında şafak sökmüştü ama bana daha yeni sökmüş gibi geldi) ve Deke ile farklı şeyleri çözmem gereken bir durum yaratmıştım bile.

"Kahretsin," diye mırıldandım kapıyı kapatırken.

Kahveye başlamak için garaja gitmek üzere evin içinde ilerledim, şimdi üç yerde güzel, parlak termostatları olan fırını açıp açmamam gerektiğini merak ediyordum.

Yalıtımım olmadığından ve hatta günah kadar zengin olduğumdan, evimi ısıtmakla birlikte Colorado gecesini evimin etrafında ısıtmak istemedim, yapmadım.

Yalıtım için memnun olurum.

Bu da Deke'e sahip olduğum için mutlu olmam gerektiği anlamına geliyordu çünkü olmasaydım mahvolurdum.

Bu da Deke ile işleri halletmem gerektiği anlamına geliyordu. Kahretsin.

* * * * *

Bir buçuk saat sonra, saçlar ıslak ve aşağı sarkıyordu, kremden başka hiçbir şeyden yapılmamış bir elbise giymek kısa kollu dantel (tabii ki krem rengi bir vardiyanın üzerine) ve daha kısa bir etek (bu uyluğumun ortasına denk geliyordu) ve üzerinde uğur böcekleri olan gök mavisi bir çift ayakkabı giyerek Deke'e yaklaştım. Bir elimde bir fincan sıcak kahve, diğerinde bir kutu süt ve kolumla göğsüme bastırdığım bir poşet şeker taşıyordum.

Geldiğimi duydu, döndü, bana şöyle bir baktı ve genellikle ifadesiz olan yüzünde bir ifade belirdi.

Sinirlilik.

Bir sürtük olarak bunu hak etmiştim, bu yüzden görmezden geldim. "Hey," diye seslendim yaklaşırken.

Selamıma karşılık vermedi.

Yaklaşmayı bitirdim, yani ondan bir metre uzakta durdum, bunu yaparken güvertenin ortasında sonunda odak noktası olacak olan büyük dikdörtgen ateş çukurunun nemli topraktan yükselen  metreye kadar inşa edilmiş olmasına biraz şaşırdım.

Hızlı alışıyordu.

Ve iyi görünüyordu.

Bakışlarımı ona çevirdim.

"Sana kahve getirdim," diye paylaştım gereksiz yere. Ellerime bakmadı bile.

O da bir şey söylemedi.

"Tamam dostum," diye sessizce başladım. "Sadece sabah insanı olmadığımı söylemek için."

"Anladım," diye homurdandı.

"Bu bana şirretlik yapma hakkı vermez," diye devam ettim. "Bunun için özür dilerim."

Yer değiştirdi ama sadece kollarını göğsünde kavuşturmak için.

Bu, dikkatimi onun göğsüne yöneltti ki, eğer tanıştığımı ağzımdan kaçırmak istemiyorsam, bu pek de sağlıklı bir yer değildi.

Yıllar önce, bu buluşma benim için bir anlam ifade ediyordu, bunu onun kemiklerinin üzerine atlamadan hemen önce yapıyordum (yapmak istemediğim bir şeydi, çünkü ben yaptım ama o yapmadı), bu yüzden yüzüne baktım ve bu pek de iyi değildi.

Sebat ettim.

"Bundan sonra alarm kuracağım." "Kendini yorma."

şimdi, bekle.

Özür dilemiştim. Kahve getirmiştim. Bir sürtük gibi davranmıştım ama açıklamıştım ve şimdi sakın davranıyordum.

Benimle yarı yolda buluşması gerekiyordu. Ben de pes

etmedim.

"Ya da sana bir anahtar veririm ve sen de," dedim
kupayı sallayarak, "işine bakarsın."

"Nasıl istersen öyle olsun. Patron sensin," diye karşılık verdi. Deke inatçıydı.

Lanet olsun.

Denemeye devam ettim.

"Burada rahat olmanı istiyorum."

"Çalışırken yeterince rahatım," diye cevap verdi. Bu da onu yalnız bırakırsam iyi olacağı anlamına geliyordu.

O öyle istedi, tamam. Havalı değildim, bunun için özür diledim, peşini bırakmayacaktı, bu benim sorunum değildi.

Çalışmak için oradaydı. En iyi arkadaşım olmak için orada değildi.

"Doğru," diye mırıldandım, döndüm, katranla kaplanmış ve kalın tellerle bağlanmış odun yığınınını gördüm.

Evin yan tarafına yaslandım ve oraya geçtim. Bardağın üstüne sütü ve şekeri koydum ve ona döndüm. "Şekerin içinde bir kaşık var, ona ihtiyacın var. Daha sonra gelip malzemeleri alacağım. Geldiğimde seni rahatsız etmem."

"Mecburen," diye mırıldandı ve taşına geri döndü.

Ben oyalanmadım.

Oradan çıktım.

Bir saat sonra geri döndüm ve çukur bir metre yükselmişti. Harika olacaktı.

Sütü, şekeri ve (garip bir şekilde boş kupayı görünce sevindi) ve onu eve geri götürdü.

* * * * *

Kardeşimin çirkin sesli mesajını tekrar dinledim ve bip sesini bekledim.

Sonra Adirondack sandalyemin kenarına oturdum, eğildim, ayakkabılarımın parmak uçlarına baktım ve mesajımı bıraktım.

"Bildiğine sevineceksin, ama umarım bunu söylediğim için ne kadar üzgün olduğumu biliyorsundur, bu benden alacağın son mesaj. Gerçekten doğru şeyi yapmanı istiyorum Mav. Hala seni tutuyorum.

Umarım bunun ne olduğunu anlar ve yaparsın. Ve umarım babam hala burada olsaydı, bunun onu nasıl keseceğini anlayacak cesaretin vardır. Kemiklerine kadar, küçük kardeşim. Oğlunun hayatında en çok sevdiği iki kadına bu şekilde davrandığını bilerek başka bir ölümle, bu sefer daha acı verici bir ölümle öldü. Lütfen, lütfen, Lütfen Maverick, zarar verdiğin tek kişi sensin. I Senin için bundan nefret ederdi. Babam senin için bundan nefret ederdi. O yüzden bunu yapma."

Bağlantıyı kesmek için düğmeye bastım ama başparmağım Bianca'nın numarasını bulmak için ekranda hareket ederken o ilk vuruşu beklemedim.

Her şeyi bir kenara bırak ve yoluna devam et.

Bunu bana babam değil, Bay T öğretmişti (gerçi o hiç küfür etmediği için "bok" kelimesini kullanmazdı).

Git'e bastım ve zil sesi gelmedi.

Bianca'nın telefonunun kapalı olduğu belliydi. Direk sesli mesaja düşmüş.

Ben de hemen mesaj bırakmaya gittim.

"Doğru, ben de korktum, sana ulaşamadım. Sonra daha da korktum. Sonra endişelendim. Şimdi de panikledim, Anca.

Lace birkaç hafta içinde çıkıyor ve senin de

Sen de gel ki birlikte olalım ve sen de bizi neler olup bittiği konusunda bilgilendir. Kalın ve ince. Üç Silahşörler. Bunu biliyorsun bebeğim, her zaman." "Beni içeri al, Anc." diye bitirdiğimde sesimdeki telaşı bile duydum.

Bana her şeyi verebileceğini biliyorsun. Ne istersen. Ben buradayım. Her zaman senin için buradayım, benim güzel kardeşim. Bunu bil. Her zaman ve her şeyde."

Bağlantıyı kestim ve bir saniye sonra bir boğaz temizliğinin hırıltılı sesini duydum.

Başımı kaldırdım ve Deke'i görmek için sağıma baktım. Güvertenin yan tarafında, oradan aşağıya inen basamakların tepesinde duruyordu, bir eli korkulukta, gözleri bendeydi.

"Özür dilerim," diye mırıldandı. "Geldiğimi duydun sandım."

Başımı kısa bir süre salladım ve "Sorun değil. Her şey yolunda mı?"

"Çukur bu noktada olması gerektiği kadar tamamlandı, zemin kaplamasına başlayacağım. Bu da odun keseceğim ve işler gürültülü olacak demek."

Ayağa kalkmak için kendimi zorladım. "Sorun değil. Zaten Mindy ile buluşmak için Gnaw Bone'a gidiyorum."

Kısa bir süre başını salladı. "Doğru."

"Size geri getirebileceğim bir şey var mı?"

diye sordum. "Hayır," diye cevap verdi.

Onu zorlamak istedim. Ona bir sandviç getirmeyi teklif ettim. Shambles her kimse ona gidip bir kahve getirmeyi. Belki de o mola verirken ikimizin paylaşacağı bir pizza getireceğimi söyledim.

Onunla ilgili hiçbir şey benden dostça bir şey istemiyordu ve bu sadece daha önce bir sürtük gibi davrandığım için değildi, dün de onunla ilgili hiçbir şey bunu istememişti.

Ben de dedim ki, "Tamam o zaman. Beni araman gerekirse diye numaramı ister misin?"

"Bir şeye ihtiyacım var, Max'i arayacağım." Kesinlikle arkadaşça davranmak istemedi.

"Peki," dedim ve bu söz istediğimden daha sert (ya da kırıcı) çıktı.

Kaçırmadı. Hayır, kaçırmadı. Bunu çenesinin hafifçe yana kaymasından ve yüz hatlarında bir şeyin kayarak ben okuyamadan kaybolmasından anladım.

Dostluk istemiyordu, sorun değildi. Olabileceğim huysuz sabah ayısı çirkin kafasını kaldırmazsa, istemediği şeyi istemeyebilirdi.

Yine de dostça davranacaktım.

"Fikrini değiştirirsen, birkaç saat içinde dönerim ve sana bir sandviç ya da pizza almaktan mutluluk duyarım," diye teklif ettim. "Sadece Max'i ara ve numaramı iste."

Hiçbir şey söylemedi.

Gözlerimi devirmemeye ya da ona ters ters bakmamaya karar verdim.

Ayakkabılarımı giydim ve arkamdan "Görüşürüz Deke" diye seslenerek yatak odama doğru yürüdüm.

Çoktan ortadan kaybolduğunu görünce Fransız kapısını arkamdan kapattım.

* * * * *

Adirondack sandalyeme oturdum, bira şişem kolumda duruyordu, Mindy'nin bana verdiği broşürler etrafa saçılmıştı, hepsinin üstünden ve yanlarından Post-it notları çıkmıştı, ama telefonumda Dana'nın iç mimarının bana gönderdiği resimler arasında geziniyordum.

Dışarıda telefon çekmiyordu, bu da herhangi bir yüklemenin sonsuza kadar sürmesine neden oluyordu.

Kablolu yayın ve Wi-Fi'ye ihtiyacım vardı.

Yine de pek çok şeye ihtiyacım vardı.

"Yo." Duydum ve sağıma baktığımda Deke'in merdivenlerin dibinde durduğunu gördüm.

İşten sonra, tişörtünün göğsüne yapışmasına neden olan teriyle, tişörtüne yapışan odun parçacıklarıyla, taze, uyanık ve son zamanlarda olduğundan daha iyi görüldüğünü görmek beni heyecanlandırmadı.

sabahları kafeinli. "Selam,"

diye selam verdim.

"Bugünlük bu kadar," dedi. Hâlâ dostça değil.

Onun çağrısı.

"Tamam, harika, teşekkürler."

"Yedide dönmüş ol," dedi.

"Evet," diye cevap verdim.

"İzolasyonu yapacağım. Etrafta olmak istemeyebilirsin," diye uyardı.

"Gürültü mü?" Ben sordum.

"Bu ve diğer şeyler," diye cevap verdi.

Başımı salladım. "Kıt kanaat geçinirim. Yalıtım için ne gerekiyorsa yaparım. Geceler soğuk olmaya başladı."

Deke yorum yapmadı.

"İyi akşamlar," dedim.

Çenesini kaldırdı, döndü ve uzaklaştı.

Şairimin ruhunu merak ettim. Düşünüyordum da onun uzaklaşmasını izledim, hatalı olabileceğini düşündüm, çünkü o adamı benim için seçen oydu.

Telefonumu bir kenara bırakıp ayağa kalkmadan önce biraz zaman verdim.

Merdivenlerden inip evin içinde dolaşırken durup baktı.

Kenarlarda bazı minimal zemin kaplamaları dışında korkuluklar ve ateş çukurunun üstündeki son rötuşlarla güverte tamamlandı.

Ve harika görünüyordu.

Çok büyüktü, mükemmeldi ve bayıldım.

Keşke Deke gitmeden önce görmüş olsaydım da bunu ona söyleyebilseydim.

Söylememiştim, o yüzden yarın söylemem gerekecekti.

Tam o sırada Dana'nın tasarımcısına bir e-posta gönderme zamanı gelmişti.

O güverteye mobilya lazımdı.

Max'le de konuşmam gerekecek. O güverteyi yaptırmak için bir gün daha çamaşır yıkamayı bekleyebilirim. benim için uygun.

Kesinlikle.

* * * * *

Deke.

Deke dışarıdaki sandalyesinde oturmuş, gölün turuncuya dönüşünü izliyordu, aklı gölde değil Jus'un kısa, dantel elbisesinin altını bulmak ve kışının üzerinden yukarı kaydırmak için çok aşağıya inmek zorunda kaldı.

Bu düşünceler, oğlunun hayatında en çok sevdiği iki kadına bu şekilde davrandığını bilerek, bu sefer daha acı verici bir şekilde başka bir ölümle öleceğini söylemesine rahatsız edici bir şekilde dönüştü.

Kardeşiyle sorunları vardı, bazılarının sesi gerçekten iyi gelmiyordu.

Ve babası ölmüştü.

Jus otuz yaşından daha yaşlı görünmüyordu. Adam ya geç yaşta bebek sahibi olmuş ya da genç yaşta ölmüştü.

Deke'in zihni bu gerçeği zar zor kavrarken, kızın sesini duydu: "Buradayım. Her zaman senin için buradayım, benim güzel kardeşim.

Kız kardeşiyle de bir şeyler oluyordu. Bu aramaların ikisi de kulağa hoş gelmiyordu.

Yine de onları yaptı, sonra ona baktı, kendini toparladı ve ona bir pizza getirmeyi teklif etti.

Kapıyı ona açtığında, onun düşündüğü kişi olduğundan, Colorado dağlarında milyonlarca dolar değerinde bir arazide yaşayan sahte bir çingene prensesi olduğundan emindi.

Ona sandviç ikram etmesi, o şirin mi şirin elbiseyi giymesi ve o gülünç çizmelerle etrafta dolaşması içinde rahat görünüyordu, topuklu ayakkabılarını özlemiş gibi değildi, haklı olup olmadığını merak ediyordu.

"Tanrım," diye ısırdı, ayağa kalktı, karavanına gitti ve sucuklu ve peynirli bir sandviç yaptı.

Onu yedi ve Bubba'nın yerine gitmek için geri döndü.

Bunu Jus'ın orada olmamasını umarak yaptı.

Aynı zamanda öyle olmasını umduğunu da inkar ediyordu.

* * * * *

Adalet

Ertesi sabah garajdaydım, kahverengi iksiri akıtan Bay Kahve'ye sabırsızlıkla bakıyordum ki Sessiz bir vuruş.

Deke oradaydı.

Evin içine girip ön kapıya doğru ilerledim.

O sabah pijamam yoktu. Zar zor giyinmişim ve duş almamışım. Ama giyinmişim, uyanıktım ve bir sürtük olmamaya kararlıyım.

Kapıyı açtım ve yukarı baktım.

"Merhaba," diye selam verdim.

"Selam," diye karşılık verdi.

"Kahve yapıyorum," dedim, onu içeri almak için kapıdan çıktım ve ben konuşmaya devam ederken içeri girdi.

"Bittiğinde sana bir fincan getireceğim. Sonra duşa gireceğim ve sen işlerine devam ederken ben de buradan gideceğim. Benim yapmamı mı istiyorsun?

Öğle saatlerinde yemekle falan gelir misin?"

İçeride durmuş ve ben konuşurken beni inceliyordu.

"Teşekkürler" demesi birkaç vuruş sürdü.

Hayır."

"Emin misin?" diye sordum.

"Ben iyiyim," diye cevap verdi.

"Okeydoke," diye cevap verdim, döndüm ve eve doğru ilerledim, "Kahveni nasıl içiyorsun?" diye sordum.

Koridora çıkmak için kapının çerçevesine vurduğumda cevap vermeyince durdum ve geri döndüm.

Yüzü bana dönük olacak şekilde yer değiştirmek dışında hareket etmemiştir.

"Deke," dedim.

"Süt, çok değil, bir kaşık şeker."

Ona sıırttım, "Doğru" dedim ve çıktım.

O dışarıdan bir şeyler getirirken ben de ona kahvesini getirdim.

Onu örtülü bir dolabın üzerine koyarken konuştu.

"Yapabildiğim kadarını yap, Jus."

Benim adımları kullandığında bakışlarım ona kaydı.

"Hepsini almak için elimden geleni yapacağım," diye devam etti. "Sorun olmaz ama burada başka bir adam olmadan girişleri alamam. Öyle bile olsa, geceleri fırını yakabilirsin. Daha önce test etmiştim. Ben yola çıktığımda evde olmazsan, gitmeden önce ayarlarım."

"Bu... bu..." Neden onun iyi bir insan olmasıyla başa çıkamadım? "Bu harika olur, Deke.

Teşekkürler." Sonunda söyleyebildim.

"Sende bir tane var, bana bir anahtar ve numaranı bırak," diye emretti. "Gitmeden önce kilitleyeceğim, geri dönmeyeceksin. Rapor edilmesi gereken bir şey olursa seni ararım."

Başımı salladım.

Başını sallayışımı izledi ve muhtemelen daha fazla eşya almak için kapıdan geri çıktı.

Yatak odama gidip, Joni'nin kapanışta bana verdiği ekstra anahtarlardan birini alıp, kendi anahtarımı yazarken kendi kendime gülümsedim. numarasını bir post-it'e yazdı ve kahvesinin yanına koymak için geri götürdü.

"Yalıtımda iyi eğlenceler," diye seslendim ona, o daha fazla eşyayla içeri girerken ve ben yatak odama geri dönerken.

Görünüşe göre iyi bir insan olma yeteneğinin sonuna gelmiş olan Deke hiçbir şey söylemedi.

* * * * *

Küçük Carnal kasabasının bir şekilde ayakta tutmayı başardığı iki marketten birinde duruyordum ve Twang dergisinin kapağına sırtarak baktı.

Lacey ön taraftaydı. Gri bir arka plana karşı sadece Lacey, ancak sağ ayağının dibinde kuyruğunu tüm ihtişamıyla Lace'in arkasına doğru uzatmış bir erkek tavus kuşu duruyordu.

Duruşu genişti. Kısa ama biçimli bacakları yağlanmıştı. Minik elbisesi tamamen tavus kuşu pullarından yapılmıştı. Minyon vücudunu zar zor örtüyordu. Saçları tepede dalgalanıyor, arkaya doğru düz bir şekilde dökülüyordu. Elleri Wonder Woman gibi kalçalarının üzerindeydi.

En altta, gümüş sandaletinin yanında şöyle yazıyordu,

Lacey Town
Turunu Tavuskuşuna
Boyatıyor

Evet, öyle olduğuna emindim, çünkü son albümüne ve şu anki turnesine adını veren Peacock, çıktığı gün platin plak kazandı ve turne on ülkede kapalı gişe oynadı.

Dergiyi rafından çıkardım ve makaleyi görene kadar sayfaları çevirdim.

Lacey'nin sahnede hem poz verirken hem de dansın ortasında, ağzı açık, mikrofon yanağına kıvrılmış halde daha fazla fotoğrafı.

Ayrıca, babası Terrence Town ile birlikte, davulcu ve hala turnede olan (beşinci enkarnasyonu hariç), çok platinli R&B grubu Heaven's Gate'in onlarca yıllık şarkı yazarı ortaklığının yarısı.

Sayfayı çevirdim ve keskin bir nefes aldım.

Ve başka bir fotoğraf, benimle, beş yıl önceki bir konserimden sonra, kollarımız birbirine sarılmış, kameraya kocaman gülümsüyoruz, babam yakınımnda duruyor ve gururlu görünüyor, altyazıda şöyle yazıyor, Uzun zamandır arkadaşım, beğenilen rock balladeer, Justice Lonesome ve babası, yakın zamanda Johnny Lonesome gibi iki güçlü efsaneyi üzümlerek kaybettik. Merhum, büyük, efsanevi rock tanrısı Jerry Lonesome tarafından ortaya çıkarılan Lonesomes serisi.

O gösteriyi hatırladım. Louisville'deydi. Küçük bir mekandı ama memleketli bir kalabalık vardı. Arka arkaya biletleri tükenen iki geceden biriydi. Hayatımda hissettiğim en iyi ortamdı, öncesinde ve sonrasında da iyi ortamlar olmuştu. Ama hiçbiri daha iyi değildi.

Dünyanın tepesindeydim ama bataklığa batmıştım. Babama baktım, çok gururlu görünüyordu.

Jimmy Amca ve Tammy Teyze'nin kariyerleri vardı. İyidiler, hala turneye çıkıyorlar, albümler yapıyorlar, kendilerini ortaya koyuyorlar, birçok kişi tarafından takdir edilen güzel müzik yapıyorlardı, bilet satışları güçlüydü, mekanlar arenalar değildi ama küçümsenecek bir şey değildi.

İkisi de babam kadar iyi değildi. Babamın kariyeri Büyükbaba Jerry's. Bunu herkes söylerdi. Jerry Dede bile ölmeden önce ve öldüğünde bunu gururla söylerdi.

Sonuna kadar, babam festivallerin kapanış gösterisiydi, göz alabildiğine kalabalıklar şarkılarının sözlerini ona haykırıyordu. İlk albümüyle çıkış yaptıktan sonra arenaları değil, futbol stadyumlarını salladı.

Babam uçmaktan başka bir şey yapmadı.

Jimmy Amca ve Tammy Teyze'nin de çocukları vardı ama hiçbirine miras kalmamıştı.

Miras. Kuzenim Rudy denedi ve başarısız oldu, bunun onu acıya sürüklemesine izin verdi, bu yüzden Tammy Teyze bile artık oğlunu görmüyordu. Ama Lonesome adının (ki bu adı almıştı, babasının adı aslında Smith'ti - yine de bir Lonesome'du) yolunu açacağını ummuştu.

Olmamıştı.

O hayat sahtekârları ya da kuyruğuna takılanları kabul etmiyordu. Bir süreliğine binebilirsin ama gerçek bir eşya olduğunuzu ve kalıcı bir güce sahip olduğunuzu gösterir ya da sizi o kadar hızlı keser ki, girdiğinizin bir rüya olup olmadığını merak edersiniz.

Babam hayata atıldığım için çok mutlu olmuştu.

Onu geride bırakmaya karar verdiğim için yıkılmıştı.

Ama gitmeme izin verdi. Hayatın insanları çiğneyip tükürdüğünü görmüştü, yeğeni ilk ya da son değildi ve benim turumda olanlardan sonra bunun bana da olmasını istemiyordu.

Bendeydi ama. Söylediği buydu. Eleştirmenlerin söylediği. Albümümü satın alanların söyledikleri. Büyükbabamın söylediği, ve bu iyi bir şeydi.

Büyükbabam ölmeden önce bunu yaptığımı gördü. Ve o ölene kadar da bitirmedim.

Dergiyi kapattım, geri kalanları aldım ve onlarla birlikte kasaya gittim, WD-40 kutum ve ısırık büyüklüğünde Baby Ruth bar çantamla (ikincisi gelir, yatakta okurken gece atıştırmak için mükemmeldir ve buzdolabı, ocak veya mikrodalga gerektirmez).

Kasiyer dergileri görünce bana bir bakış attı. "Lacey Town hayranı mısın?" diye sordu.

"Hem de çok," diye cevap verdim.

Bir sonraki bakışında kıyafetlerimi inceledi. Lacey'nin rock, folk ya da alternatif değil, babası gibi R&B olması şaşkınlık yarattı ama kasiyer başka bir şey söylemedi ve aldıklarımı plastik bir torbaya doldurdu.

Dükkândan çıktım, kamyonuma bindim, çantayı attım ve etrafta dolaşmaya başladım. Eve gitmeden önce öldürecek zamanım vardı ve şimdi bir kısmını öldürecek bir görevim vardı.

Kasabanın ortasında küçük bir bakkal dükkânı. bir dergi rafı vardı ama o rafta Twang yoktu. Şehrin diğer ucuna kadar gidip vitrin alışverişi yaptım, yeni yerime alışmaya çalıştım. Şuna çarptım. Markete gittim ve Twang'larını satın alırken erkek kasiyerle neredeyse aynı konuşmayı yaptım.

Bunu, insanların eninde sonunda kim olduğumu bileceklerini bile bile yaptım.

Peki bunu neden yapıyordum, bilmiyordum. Her gün vitrin alışverişi yapacak, Carnal'da takılacak, Jim-Billy gibi Bubba's'ın demirbaşı olacak ve kimliğim (belki de) birkaç dakika içinde keşfedilecek değildi.

Ama ben buralarda olurdum. Göreceklerdi. Ve biri beni hatırlayacaktı. Kedinin çantadan çıkacağını biliyordum. Etrafımdaki insanları tanırken, ilişkiler kurarken (umuyordum ki) sonunda itiraf etmek zorunda kalacaktım.

Sadece bir süreliğine Adalet Yalnız olmak istemedim. Sadece bir süreliğine.

Yakında yine kendim olmaktan başka seçeneğim kalmayacaktı.

Twang dolu plastik çantamla geri dönüyordum ki, Bubba's'ın dışına park ettiğini gördüğüm kırmızı Camaro'nun Bubba's'ın dışında değil, terziye benzeyen bir yerin dışında park yerinde durduğunu fark ettim. Deri üzerine dikiş yamaları (eğer kapının etrafındaki camlara bantlanmış olan ve bu gerçeği paylaşan çok sayıda duyuru bir şey ifade ediyorsa).

Park edilmiş ve boş olmasaydı Camaro'yu görmezden gelirdim.

Direksiyonun arkasında 70'lerden kalma hamile bir kadın oturuyordu, elleri direksiyona dolanmıştı, araba çalışmıyordu, gözleri boş boş ön camdan dışarı bakıyordu.

Arabanın önünden geçtim, bir kolumla çantamı göğsüme yakın tutarken diğer elimle Krystal'a el salladım.

Krystal hareket etmedi. Gözünü kırpmadı. Tam önünden geçmeme rağmen, sanki beni görmemiş gibiydi.

Bu beni durmaya ve yavaşça yaklaşmaya zorladı, hala el sallıyordum. Ancak o zaman hareket etti, ama beni gördüğü için değil.

Çünkü başı rahatsız edici bir şekilde aşağı inerek ellerinin arasındaki direksiyona yaslandı.

Kahretsin, bir şeyler yanılttı.

Hızlıca düşündüm, bir karar verdim, yolcu tarafına geçtim ve cama vurdum.

"Hey, Krys!" Ben seslendim.

Başını kaldırdı ve bana çevirdi.

Maskara akıyordu, yeni başlıyordu, henüz dağılmamıştı ama dağılmak üzereydi - ağlamaya başlamak için başını eğmişti.

Kahretsin.

Onunla bir kez birlikte olmuşum ve bana onun ağladığını söyleseydiniz beni tüyle uçururdunuz.

Bu iyi şeyler söylemiyordu.

Bir selamla karşılık vermedi. Onun yerine eli kontağa gitti.

Kahretsin, kahretsin.

Kapıyı açtım.

Başını yine bana doğru salladı.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu ben kışımı koltuğa yaslarken.

Kapıyı kapattım ve ona döndüm. "İyi misin?" diye sordum.

"Evet, iyiyim," diye tamamen yalan söyledi.

Ben içeri girdiğimde hızlıca bir göz gezdirmişti, bunu biliyordum çünkü gözlerinin kenarlarında maskara kanatları vardı.

"Ağlıyorsun," diye işaret ettim.

"Ben ağlamam," diye karşılık verdi.

Şakaklarına baktım ve usulca, "Seni gördüm, Krys," dedim. Muhtemelen tekrar doğrulamamak ya da yalan söylememek için dudakları inceldi.

Bir omzumu silktim. "Gitmemi istiyorsan giderim. Bir şeyler olduğunda yalnız kalmak istememi anlıyorum. Beni çok iyi tanımıyorsun ve derin ya da ağır bir şey olduğunda üzerime bir şey yıkmak istememi anlıyorum. Ama aynı zamanda hamilesin, üzgünsün, sen bir kız kardeşsin ve ben senin Siz birlikte olana kadar araba kullanmayacağım. Yani bu süreyi bir araya gelmek için kullanabilirsin ve sonra seni yalnız bırakacağım, böylece gideceğin yere gidebilirsin. Ya da bu zamanı bana anlatmak için kullanabilirsin, ben de seni dinlerim ve sonra seni yalnız bırakırım."

Bana baktı. Ben de ona baktım.

Sonunda, "Hamileyim," diye tersledi.

"Biliyorum," diye cevap verdim.

"Hamile sürtükler aptalca şeyler yaparlar, sebepsiz yere ağlamak gibi." "Ben hiç hamile kalmadım," dedim ona.

"Ama duydum ki

Bu. Kendinde değilken ve direksiyon başındayken daha fazla aptallık yapmana izin vermeyelim."

"Kendi kışımı kendim eve götürebilirim," dedi huysuzca.

"Seninle hiç arabaya binmediğim için bunu kesin olarak bilemiyorum ama doğru olduğunu tahmin ediyorum. Yine de, iyi olduğunu anlamam ve eve gitmene izin verebilmem için iki dakika daha yaramazlık yapman gerekiyor sanırım."

Bana dik dik baktı, ta ki aniden bakışları eriyip bir damla gözyaşı yanağının yarısına kadar siyah bir çizgi halinde akana kadar.

"Krys," diye fısıldadım.

"Hamileyim," diye fısıldadı.

"Biliyorum," diye daha önce söylediğim şeyi tekrarladım ama bu kez nazikçe söyledim.

"Bebek sahibi olmak için bir çağrım yok," diye paylaştı, sesi çözülyordu.

Bu da nereden çıktı?

Biraz öne eğildim ve "Neden böyle bir şey söyledin?" diye sordum.

"Annem bir kaltaktı. Boktan, deli, bencil bir kaltak. Bana bok gibi davranırdı, tam bir bok, inanamazsınız. Başka seçeneğim kalmayana kadar buna inanmamıştım bile. O

kadar,

Nefes aldığımı hatırladığında bana bok gibi davrandı."

Başımı salladım, hiçbir şey söylemedim ama çok şey hissettim, Krystal bunu yaşadığı için kızdım ve üzüldüm.

"Bana böyle öğretti," diye açıkladı. Ah.

İşte oldu.

"Sen annen değilsin," diye cevap verdim.

"Ben berbat, çılgın ve bencil biriyim ve buralarda benim için de b-kelimesini kullanmaktan çekinmeyecek çok az kişi var."

Bundan hiç şüphem yoktu.

Ben de onaylamadım.

Yaptığım şey, Tate Jackson'ın Bubba ve Krystal'ı yerel iyi çocuk rollerini oynarken izlediğini düşünmekti ve sert kaltak ve bunu bariz bir sevgiyle izliyor.

"Bebek bakıcılığı mı

yapıyorsun?" diye

sordum. "Ne?" diye

tersledi.

"Erkeğinizin, arkadaşlarınızın çocuklarına bakmanız için ikinizi gönüllü yaptığını söylemiştiniz. Yapıyor musunuz?"

"Elbette," diye cevap verdi hemen. Ve

hâlâ görmüyordu.

"Arkadaşlarının çocuklarına karşı berbat, deli bir kaltak mısın?" Ben ittim.

"Onlar yirmi dört-yedi benim değil," diye bana bilgi verdi.

"Bebeğim," dedim sessizce, daha yakına eğilerek.

"Arkadaşlarının çocuklarına bakıcılık yapacak kadar iyi bir arkadaş olman bile senin hakkında her şeyi anlatıyor.

Arkadaşlarının olması bile senin hakkında her şeyi anlatıyor ve bu, bakıcılık yapmanı istedikleri gerçeğini kapsamıyor.

Annen böyle bir şey yapar mıydı?"

Ön cama baktı.

Onu atabildiğim kadarıyla tanıımıyordum.

Ama yine de bunun hayır anlamına geldiğini

tahmin ettim.

"Seninle tanıştığım da berbat, deli bir kaltak gibi davranıyordun," diye paylaştım ve gözleri kısık bir şekilde bana döndü, ama savunmasız bir yerdeydi ve doğruyu söylediğimi bilmek zorunda olsa bile acısını tam olarak gizleyemedi. "Ama kızım, karnına dokunduğunda sanki içinde büyüdüğünü bildiğin mucizeyi okşuyormuşsun gibiydi. Sen ona iyi, hakkını vereyim," dedim başımı sallayarak. "Etrafındaki duvar yüksek ve jiletli tellerle çevrili, sana zarar verebilecek herkesi dışarıda tutuyor. Mesele şu ki, o duvarı sen inşa ettin, adamının seninle birlikte orada yaşamasına izin verdin, ve bebeğinizi ikinizle birlikte doğuracaksınız. Bence iyi bir başlangıç yaptınız."

Elini karnına götürdü, karnına baktı ve "Ya bunu mahvedersem?" dedi.

"Arabanda tek başına oturuyorsun, tahminimce, çivi gibi sert, yine de gözyaşları noktasında endişeli, bunun olduğunu düşünmüyorum bir sorun olacak."

Tekrar bana baktı ama elini karnından çekmedi.

"Böyle saçmalıklar ortaya çıkabilir, farkında bile değilsin." "Buna izin verme," diye karşılık verdim.

Sabırsız çırpınışları geri gelmişti. "Bu kadar basit mi sence?"

"Ebeveynlikle ilgili hiçbir şeyin basit olduğunu düşünmüyorum ve kafanı karıştırmak istemiyorum kızım, ama böyle aptalca şeyler düşünmenin ötesine geçsen bile, yine de başka şeyler ortaya çıkacak."

Çıtçıt şimdi öfkeliydi. "Bu bok aptalca değil."

Yaklaştım ve tısladım, "Evet öyle. Çünkü Krystal, eğer kendini korumak için o duvarı inşa edebiliyorsan, çocuğun için ne yapacaksın? Seninle her ne olduysa

Annem seni kırmadı. Hala ayaktasın. Bir barın var.

Arkadaşların var. Bir erkeğin var. Yolda bir bebeğin var.

Ateşlisin. Delisin, ama komiksin. Hiçbir boku kabul

etmiyorsun ve bunu yapacak taşaklara sahipsin. Bir bebek doktorunun

tüm bu şeyleri nasıl profesyonel olunur sütununda listelerdi.

İyi bir anne olun ve hayatınızı çocuğunuza nasıl hayatta kalınacağına dair değerli dersler verecek şekilde yaşayın. Ama bu şekilde

Dünya koşuyor ve bir ebeveynin çocuğunu elinden geldiğince korumak zorunda olduğu tüm o boktan, çılgın şeylerden, özellikle de bunun için bir miknatıs gibi görünen bu kasabada, o doktorun Shinola'dan bir bok anlamadığını söyleyebilirim."

Ben konuşurken çenesini boynuna sıkıştırmıştı ama ben konuşmamı bitirdiğimde çenesi dışarı çıktı ve "Tanrım, kızım, lafı dolandırma" dedi.

"Kadınların arabalarında ağlamalarını ve kendilerini üzmelerini görmekten hoşlanmıyorum. Ve ileride ihtiyacın olmayacak olsa da bilmen için söylüyorum, hassas olabilirim. Her iki tarafa da sallanmakta çok iyiyimdir."

"Eğer kızıncı arabamdan çıkarırsan, dondurma eriyip bagajımı mahvetmeden önce eve gidebilirim."

Sırıttım.

Artık her şey yolundaydı.

Kaşlarını kaldırarak araçtan inmemi işaret etti. Daha büyük sırıttım ve kapıyı açtım.

Dışarı çıkmıştım ama onun "Jus" diye seslendiğini duyana kadar kapıdan çıkmamıştım.

Ona bakmak için eğildim.

"Teşekkürler," diye mırıldandı ama bunu gözlerimin içine bakarak yaptı.

"Lafı bile olmaz Krys, ama beni bebek bakıcılığı listenize ekleyin. Bebekleri severim."

Gözlerini devirdi, öne doğru döndü ve "Her neyse" diyerek mırıldanmaya devam etti.

Tekrar sırıttım ama sadece dudaklarının yukarı kıvrıldığını gördüğüm için.

Sonra kapıdan çıktım, kapıyı kapattım ve kaldırıma doğru ilerledim.

Arabadan inip uzaklaşmasını izlemedim ama kamyonuma geri dönerken gittiğini gördüm.

Plastik torbamı içine attım ve sonra Deke evimin duvarlarına yalıtım malzemesi üflerken nasıl daha fazla zaman öldürebileceğimi düşündüm.

Ev.

Kamyonetime bindim ve neden zaman öldüreceğimi merak ettim.

Her zaman hazır olan iki cevap vardı, sadece biri için günün doğru zamanı gerekiyordu.

O da içki.

Diğeri ise yemekti.

Ben de hemen kamyonetimden indim ve lokantaya doğru yola çıktım.

* * * * *

Eve geldiğimde hava kararmıştı çünkü yemekten içkiye geçtim ve öğleden sonrayı ve akşamın erken saatlerini Jim-Billy ile Bubba's'ta havadan sudan konuşmak, başka bir barmen olan Izzy ve Krys'i arkadaş canlısı bir izci kız gibi gösteren kadınsı kızıl saçlı Twyla ile tanışmak kurabiyeler ve sonunda Jim-Billy'yi benimle İtalyan restoranına yemeğe gitmeye ikna etmek (benim ikramım, yani onu ikna etmek iki saniye sürdü).

Jim-Billy ile geçirdiğimiz öğleden sonra ve akşam yemeği harikaydı. Çok komik, çok tatlı bir adamdı ve neden herkesin ona baktığını ve ondan bu kadar sevgiyle bahsettiğini çabucak öğrendim.

Şimdi evdeydim ve fazla bir şey göremiyordum çünkü ana alanda hiç ışık yoktu çünkü orada çalışan prizlerim yoktu.

Sahip olduğum şey, uzun çamların kararttığı ay ışığıydı. Ve sıcaklık.

Duvarlardaki kremsi beyaz köpüğü görebiliyordum.

Ve dikkatlice termostata doğru ilerlerken (hala etrafına plastik sarılıydı), ekranın üzerinden düzelttiğimde, Deke'nin eve sıcak ve rahat bir eve gelmem için fırınımı yetmiş dereceye ayarladığını gördüm.

Termostatlar, yeni bir güverte ve duvarlarımdaki kremsi köpük için minnettardım.

Jim-Billy için minnettardım.

Kader ayaklarımı o kaldırıma bastığı için minnettardım, böylece çok az tanıdığım ama bana ihtiyacı olan bir kadının yanında olabildim.

İçine doğduğum hayatın bana zaten çok şey vermesine, bana cömertlik sunmaya devam etmesine minnettardım.

Twang dergilerim ve Baby Ruth ısırıklarımla yatak odama döndüm ve rahat, konforlu, muhteşem dört direkli yatağımda yatağın üstüne atladım.

çikolata ve en iyi arkadaşımı öven bir makale okudum.

Ödül.

Dördüncü Bölüm

Kaburga Sandviç
Adalet

Ertesi sabah Deke'in kapıyı çalması üzerine kapıyı açtım ve selam vermek yerine parmağımı burnuma götürerek "Bunu görüyor musun?" diye sordum.

Bakışları daraldı ve "Gözlerim var, değil mi?" diye karşılık verdi.

"Sayende," parmağımı çevirip ona doğru uzattım, "hala olması gereken yerde ve dün gece donmadı." Ona sabahın bu erken saatinde içimde olduğunu bile bilmediğim kocaman bir sırtış attım ve "Seni seviyorum" diye ağladım. yalıtım!"

Bir saniye boyunca bana boş boş baktı.

Sonra ela gözlerinde sonsuza kadar sıcaklığının tadını çıkarabileceğimi bildiğim bir şey yandı (bu yüzden görmemiş gibi yaptım, gerçi bunu kötü yaptım, ama sadece eğilme arzumu savaştığım kadar, diyelim ki ağızım onunkine dokunarak, onu yakından görmek için).

Ve bana daha fazlasını verdi.

"Sen biraz delisin, çingene."

Sanki bunun kötü bir şey olmadığını, hoş bir şey olduğunu düşünüyormuş gibi söyledi.

Sesindeki gürültüyü kaplayan nüans, benim de sonsuza kadar tadını çıkarabileceğim bir şeydi.

Bunu da duymamış gibi yaptım ve geri çekildim, girmesine izin verdi ve konuşarak garaja giden koridora doğru ilerlemeye devam etti. "Kahve hazır, seninkini getireyim. dışarı."

"Jus," diye seslendi ve yürümeyi bırakıp ona döndüm. "Max güverteyi bitirmek istediğini söyledi?"

"Evet, sakıncası var mı?" Ben sordum. "Harika görünüyor. Hizmet odasında asılı kalmayacağım, bu yüzden

asmak için başka bir yer daha var."

Başını salladı. "Bunu halledeceğim."

"Minnettarım, Deke."

Deke sayesinde arka güverteye açılan cam duvara yerleştirilmiş cam kapıya doğru ilerledi.

Ona kahve getirmek için garaja gittim.

* * * * *

Bir buçuk saat sonra, duş almış, giyinmiş ve şehre inmeye hazır bir şekilde, gelen e-postalarla (özellikle de iç mimarımdan gelenlerle) ilgilenebilmek için Wi-Fi olan bir yer bulmak amacıyla arka güvertenin kapısını açtım.

Ve Deke.

Tahtaların balıksırtı şeklinde yerleştirilmesine bir kez daha hayran kaldım, bu da onu çok daha ilginç kılıyordu ve bunu korkuluk üzerinde çalışan adama hayran olmamak için yaptım.

Ona seslenmeme gerek yoktu. Kapıyı açar açmaz yaptığı işi bırakıp bana baktı.

"Hey," diye selam verdim, dışarı

çıktım. Çenesini yukarı kaldırdı.

"Kasabaya gidiyorum," dedim ona, kapının birkaç adım dışında durarak. "Bir şeye ihtiyacın var mı?"

"Hayır," diye cevap

verdi. Bu beni

meraklandırırdı.

"Kamyonetinde öğle yemeği falan mı getiriyorsun?" diye sordum. "Evet," diye cevap verdi.

Vay canına. Deke öğle yemeği hazırlamış.

Şimdi şaşırmış ve meraklanmıştı.

"Su mu?" Devam ettim.

"Evet," diye tekrarladı.

"Soğuk su mu?" Ben

ittim. "Yeterince soğuk."

Vay be. Su getirmesine gerek yoktu.

Kollarımı göğsümde kavuşturdum. "Dostum, buzdolabındaki suyu alabilirsin."

"Ben iyiyim, Jus."

"Bugün öğle yemeğinde ne var?" Ben sordum. "Bologna."

"Nefis,"

dedim.

Gözlerini

dikti.

Sonra da "Sucuk sever misin?" diye sordu.

"Soğuk, alsam da olur almasam da. Bir parça Amerikan peyniri ile biraz yanana kadar kızartın ve bir sürü sarı hardalla tostun üzerine koyun, dee-lish."

Tekrar baktı, bu sefer konuşmadan.

"Dün öğle yemeğinde ne vardı?" Hala merakla doluyken sordum, ne yazık ki Deke söz konusu olduğunda muhtemelen hep öyle olacaktım.

"Bologna," diye

tekrarladı. "Deke,

çeşitliliğe ihtiyacın var."

"Görme yetinden emin değilim Jus, ama boşa harcadığım söylenemez."

Bu çok doğrudu.

Ona sııttım.

Bu onu garip bir şekilde sinirli gösterdi.

Bunu görmezden gelmeye ve sabahıma devam etmeye karar verdim.

Ben de öyle yaptım, döndüm ama yüksek sesle "Sana şarküteriden bir sandviç getireceğim" dedim.

"Bana sandviç getirme," diye yüksek sesle karşılık verdi.

Açık kapıda durdum ve omzumun üzerinden ona baktım.

"Ve cips. Belki bir kurabiye."

"Jus-"

İçeri girdim, kapıyı kapattım ve

Dizüstü bilgisayarımı alıp kapıdan çıkmak ve kamyonuma gitmek için krem-beyaz köpük kaplı bir alan.

* * * * *

Ücretsiz Wi-Fi (ve onlarınkinde ücretsiz Wi-Fi yazmıyordu,
♥♥♥FREE WI- FI!!!! 😊😊😊) olduğunu fark ettiğim tek işletme

Carnal'ın kahve evi La-La Land Coffee idi.

Ben de oraya gittim çünkü hem latte hem de Wi-Fi kullanabilirdim.

İçeri girdim ve Krys'in bana neden Free People dediğini anladım. Boho ve hippie arasındaki farkı biliyordu.

Çünkü tezgâhın arkasındaki adam ve hatun o kadar hippiydi ki zaman makineleri olup olmadığını merak ettim.

"Hey," diye seslendim yanlarına doğru yürürken, kızın kasada bir şeyler yaptığını ama adamın elindeki Alına sarılmış bandana ve mavi camlı yuvarlak gözlükleriyle bana bakıyordu.

Başını kaldırdı ve beni gördü.

İkisi de beni selamlamak için kullandıkları ağızları da dahil olmak üzere hareket etmedi.

Tezgâhın önünde durdum, bakışlarını ölçtüm ve işin bittiğini anladım.

Aslında bu kadar uzun sürmesi güzeldi. "Hey," dedim daha sessiz bir şekilde.

"Sen Adalet Yalnızsın," dedi kız nefes nefese.

"Öyleyim tatlım," diye onayladım.

"Groovintude," diye fısıldadı adam saygıyla.

"Ben... Ben... Ben..." diye kekeledi kız ve sonra sustu. Bundan sonra ikisi de sessiz kaldı.

Yaklaştım ve garipliği kırmak için, "Wi-Fi'nizi kullanabilirsem ve karamela latte ile karamela karamelli keklerden birini içersem süper olur" dedim.

Başımı Cennet'in fırınından seçtiklerimle dolu görünen kasaya doğru eğdim.

"Bugünkü tamam karamela bebeğim," dedi adam, sanki bir robotmuş gibi.

Gülümsedim. "Sevdiğim için sorun değil. Şimdi, benim Jus olduğumu biliyorsun. Bana kim olduğunuzu söylemeye ne dersiniz?"

"Shambala, Shambles," dedi adam. Kıza doğru yaklaştı.

"Bu benim kızım, Güneş Işını Tanrıçası, Sunny."

Tam bir hippie.

Hemen kazdım.

Deke'in kahvesinin kaynağı da buydu.

"Sen... sen...'Chain Link' Shambles ve benim."

Bu söz Sunny'den geldi ve ona baktım, gerginleşip çıldırmak yerine gevşek ve sakin kalmaya çalıştım.

Zincir bağlantı.

Deke'in şarkısı.

"Solup toza dönüşen, pas gibi ufalanan, hayatta doğru olan tek şey o," diye devam etti.

"Bunu sevdim," dedim nazikçe.

Birdenbire, Justice Lonesome müziğini severken biraz aklını kaçırdığını gösteren ya da başka bir şeye işaret eden şaşırtıcı miktarda gözyaşı gözlerine doldu.

"Ona söyleyemediğim şeyi söylediğin için teşekkür ederim." Tezgâhtan aşağı doğru koşmaya başlayıp arkadaki bir kapının ardında kaybolmadan önce sesi karmakarışık çıkmıştı.

Bunu yaparken onu izledim ama Shambles kasadaki yerini doldurduğunda, gerekirse kalkıp gitmeye hazır bir şekilde tetikte arkama baktım.

"Tamam, pekala, bu garipti ama umarım kalırsın. Çünkü onun peşinden gitmem gerekiyor ve döndüğümde sana bir latte yapmak istiyorum." Hareket etmeye başladı ama bana döndü ve sessiz bir telaşla paylaştı, yüzü kalbimi yerinden oynatacak şekilde çarpılmıştı, sonraki sözleri bu bakışı açıklıyordu. "Saldırıya uğradı. Çok kötü yaralandı. Bu onu mahvetti. Bu süreçte bana pek iyi davranmadı. Müziğin yardımcı oldu. Teşekkür ederim."

Sonra da gitti.

Olduğum yerde durdum, geride bıraktığım hayatla ilgili bataklık gibi hissettirmeyen pek çok şeyden birini deneyimledim.

O kadar güzel bir şey deneyimledim ki, bir şarkının sözleriyle sonsuza kadar uğraşsam da doğru yapamazdım.

Biriyle bu kadar anlamlı bir şekilde bağlantı kurmayı deneyimlemek, tüm varlıklarımızın çeşitli kaynaklar aracılığıyla ne kadar bağlantılı olduğunu paylaştı. Müzik. Kitaplar. Sanat. Filmler.

Trajedi şuydu ki, çoğu kişi bunu fark etmedi ve aramızda anlamadıkları şeyler hakkında kalplerinde nefret taşıyan ve bunu kabul etmeyi reddedenler vardı.

Bir masa seçip oturmadan, dizüstü bilgisayarımı açmadan ve Shambles ile Sunny'nin tezgahın arkasına, menünün altına nazikçe yapıştırdıkları şifreyi girmeden önce bunun içimden geçmesine izin verdim.

On dakika sonra geri geldiler. Sunny ona sarılmama izin verdi.

Shambles bana hayatımda tattığım en iyi latte'yi yaptı, ben de bunu hayatımda yediğim en iyi keki yıkamak için kullandım.

E-postalarımı baktım ama hiçbirine cevap vermedim. İki harika hippieyle çene çalmakla meşguldüm.

* * * * *

İki saat sonra, arka güverteye çıktım ve bitmiş bir korkuluk ve dikdörtgen ateş çukurunun kenarını tamamlamaya çalışan bir Deke.

Ben kapıdan geçerken bana baktı.

Sonra parmak uçlarımdan sarkan iri beyaz kâğıt torbaya baktı.

Ardından, içinde kocaman bir şişe soğuk Fiji suyu olan diğer elime baktı.

Yaklaştığımda çantayı ona uzattım.

"Biftek ve İsviçre usulü. Isıtmalarını söyledim. Fransız ekmeği. Normal patates cipsi, Big Grab. Bana hangi tatları sevdiğini söylersen, bir dahaki sefere soslu alırım. Ayrıca Shambles'ın çikolata parçacıklı karamela kurabiyelerinden de iki tane var." Sonra suyu uzattım. "Bunun açıklamaya ihtiyacı yok."

"Kadın, bana yemek ısmarlamana gerek yok," diye gürledi Deke, boyuna göre doğruldu, bu da ona bakmak için başımı arkaya eğmem gerektiği anlamına geliyordu.

"Dostum, susuzluktan ya da yetersiz beslenmeden bayılırsan, cesedini yarışmak için kamyonuma taşımamın imkanı yok.

Acil durum için. Sürükleyemedim bile. Yiyeceğe ihtiyacın var." Çantayı salladım.

"Bayılmayacağım," diye kestirip attı.

"Ve evimde her gün sucuk yiyen birini barındırmayacağım.
Evet, çok lezzetli ama
çeşitlilik. Bugün biftek var."

Çantayı tekrar salladım.

"Jus-"

"Bir destem var," dedim usulca. "Harika bir deste ve onu bana vermen için para alıyor olman umurumda bile değil. Onu seviyorum ve ona sahip olmak benim için bir anlam ifade ediyor.

Lanet sandviç, Deke. Kibar olmak istemiyorsan, tamam. Ama kibar olmama izin verecek kadar soğukkanlı ol çünkü ben buyum ve yaptığım şey bu ve bana izin verirsen gerçekten minnettar olurum."

Uzanıp çantayı ve suyu almadan önce uzun süre beni inceledi ve bunu hiçbir şey söylemeden yaptı.

"Sadece söylüyorum, donmamış bir burun gelecek hafta daha fazla sandviç demek," diye uyardım.

"Sana baş belası olduğunu söylesem, bunu Max'e rapor edip beni kovdurur muydun?" diye sordu.

Dudaklarımın

kıvrıldığını

hissettim. "Hayır,"

diye cevap verdim.

"O zaman başımın belasısın."

"Not ettim. Sana hâlâ sandviç ısmarlıyorum."

"Her neyse," diye mırıldandı, suyu taşın üzerine koymak için eğildi ve çantayı açtı.

"Afiyet olsun!" Hâlâ sırtıarak bağırdım ve oradan uzaklaştım.

* * * * *

Adirondack sandalyemde oturmuş, tasarımcının bana gönderdiği dizüstü bilgisayarında La-La Land'de indirdiğim ve geri bildirim yapmak için La-La Land'e geri döneceğim şeyler arasında gezinirken Deke'in yan merdivenlerden çıktığını gördüm.

"Yo," diye seslendim.

Nedense başını salladı ve "Ateş çukuru tamamlandı.

Nasıl çalıştığını görmek ister misin?"

"Tabii ki evet!" Haykırdım, ayağa fırladım, dizüstü bilgisayarımı boşalttığım koltuğa bıraktım ve yanından hızla geçtim. Daha sonra çam iğneleriyle kaplı çimenlerin üzerinden hızla geçerek

Evi inşa ettiklerinde yakınlarda bıraktıkları (çimlerdeki çam iğnelerinin bariz kaynağı olan) dikili çamlar, ana güverteye çıkan basamakları tırmanmak için yarışıyordu.

Şimdi güzel bir kaldırım taşı kenarı olan ateş çukurunun yanında durdum ve ellerimi önümde kavuşturarak bunu yaptım.

Deke yavaşça geldi, gözleri yüzüme doğru yükselmeden önce göğsümdeki ellerime baktı.

"Altı yaşına mı döndün?" diye sordu. "Yeni bir oyuncağım mı var?" Ben de sordum.

Dudakları hafifçe yukarı kıvrıldı. "Sanırım öyle." "O zaman evet," diye cevapladım.

Yaklaştı, çömeldi ve "Bu anahtarı görüyor musun?" dedi.

Uzun parmağıyla işaret ettiği ateş çukurunun kenarından çıkan anahtara baktım.

"Evet."

"Çevir, gazın yandığını duyacaksın. Yak, bunu dikkatlice yap, vücudunu uzak tut. Nasıl istersen öyle ayarla. Kapattığınızda, gazın yanması ve alevlerin sönmesi bir dakika sürecektir."

Daha sonra kot pantolonunun cebinden bir çakmak çıkardı ve bunu gösterdi.

Alevlerin mutlu bir şekilde dans edişini izlerken, göğsümdeki kız çığlıklarına karşı savaştım.

"Şu kulpları görüyor musun?" diye sordu.

Başımı salladım. Çukurun içinde bir kol gördüm, her iki tarafta da birer tane vardı. "Bunu kaldır, lav taşını dışarı çıkar. Orada bir ızgara var.

Garajınızda değiştirmek için odun yakın. Ya birini ya da diğerini kullanın, ikisini birden değil. Sadece yakın zamanda kullanılmadığında değiştirin. Ve odun yakıyorsanız gaz kullanmayın.

Öyle mi?"

Tekrar başımı salladım.

"Kayaya geri döndüğünüzde kül ve diğer her şeyi temizlemekte iyi olun."

Kazançla başımı salladım.

"Bunu açık bırakmamı ister misin?" diye sordu.

O gece tamamen ateş çukurumda takıldığım için başımı sallayıp durdum.

Başını iki yana salladı.

Sonra da "Ne kadar kötü bir hizmet odası istiyorsun?" diye sormaya devam etti.

"Gerçekten kötü," diye cevap verdim. "Sana kaburgalı sandviç getirebilirim gibi, kötü."

Başını sallamaya devam etti. "Yarın çalışacağım, işe başlayacağım. Pazar olmaz. Pazartesi dönerim ama en azından bir başlangıç yapmış olurum."

"Bu harika olur, Deke."

Bu sefer başıyla onayladı. "Pekâlâ, bugünlük bu kadar, Jus. Yarın görüşürüz. Yedi."

"Doğru, Deke."

Uzaklaşmaya başladı.

"Ateş çukuru kaburgalı sandviç de diyor!" diye bağırmadan önce köşeyi dönene kadar bekledim.

Karşılığında, şaşırtıcı olmayan bir şekilde, hiçbir şey alamadım.

* * * * *

Deke.

O gece Deke kızarmış sucuklu, Amerikan peynirli, sarı hardallı tost sandviçinden bir ısırık aldı.

Soğuktan çok daha iyiydi. Ama pirzola kadar iyi değildi.

* * * * *

Adalet

Beyaz çantayı aldım, kamyonetimden atladım ve eve doğru yürüdüm.

Doğruca çamaşır odasına gittim.

Üç duvarı ve bir tavanı vardı, alçıpan bantlanmamıştı ama tamamen monte edilmişti ve Deke dördüncü duvara başlıyordu.

Bir bana baktı, bir çantaya, sonra tekrar bana.

"Planlara göre burası fayans döşenecek," dedi. "O fayansı reddettiniz. Ben beton tavsiye ederim. Temizlemesi kolay. Derzler berbat olmaz. Bir de sırlarsanız, harika görünür."

"Bunu yapabilir misin?"

diye sordum. "Evet," diye cevap verdi. "Beton olsun," dedim ona. "Onu toplamam gerekecek, Jus."

"Mindy'den somut broşürler aldığımı sanmıyorum, Deke."

"Bunu halletsen iyi olur, çingene," dedi, onun duvara, bana doğru geliyor, eğiliyor ve çantasını kapıyor.

Ama onun yakınlığında nefesimi çekerken, onun kokusunu aldım.

Temiz kokuyordu, sabun gibi. İnanılmazdı.

Nasıl güzel alçıpan kokusu alabilir ki?

Gah!

Çantayı kaldırdı, başını eğdi, açtı ve içine baktı.

"Bugün günlerden ne?" diye sordu.

"Isıtılmış balla kavrulmuş jambon, eritilmiş provolone, soğanlı çörek üzerinde Dijon mayonez ve Fritos. Üzülerek söylüyorum ki, şarküteri kaburga sandviçi yapmıyor. Bu da benim bir görevde olduğum anlamına geliyor. Bu ülkede birileri bunları yapmak zorunda ya da ben birilerinin mutfağını ele geçirip kendim yapacağım. Kötü haber bu. İyi haber ise Shambles'ın şekerleme modunda olması. O marshmallow'un ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok ama içinde çikolata ve kaju olduğunu biliyorum ve iki tane yedim ve harikaydılar."

Başını kaldırdı. "Bana iki tane alır mısın?"

"Ateş çukurum var, Deke. Sana dört tane aldım. Hepsini öğle yemeğinde tüketecek kadar büyük bir miden yok, onları eve götürebilirsin."

"Gelecek referans, Jus, Fritos, olumlu. Cips, ekşi krema ve frenk soğanı. Barbekü. Çedar peyniri. Herhangi bir şey. Sadece sade olmasın" diye paylaştı.

Neden Da Vinci Şifresi'ni çözmüş gibi hissediyordum? "Pazartesi, şımaracağım," diye söz verdim.

Başını salladı ve bunu aptallık ettiğimi düşündüğünde yaptığını fark ettim.

Sadece sevimli, eğlenceli bir aptal olduğumu düşünmesini umuyordum. "Kapıdan çıkacaksın ki ben de kışımı dikip Bir yerde yemek yiyelim mi?" diye sordu.

Kapıyı boşalttım.

O koridordan dışarı çıktı, ben de tuvalete gittim. Onu aramaya çıkmadan önce bir şişe su almak için garaja gittim ve onu oturma odasındaki alçıpan yığınının üzerinde otururken buldum.

Ona suyu uzattım.

Aldı ama minnettarlığını ifade etmedi.

"Doyasıya ye," dedim uzaklaşırken, keşke yanına oturabilseydim, onunla takılabilseydim, dertleşebilseydim. Eğer benden hoşlanmıyorsa, en azından arkadaşı olabilirdim.

Mekândan çıktım ve yatak odama geçtim. Beni geri aramadı.

* * * * *

Deke.

Ertesi öğleden sonra Deke kıyıya yakın şezlongunda oturmuş, oltasını göle atmış, Carnal'da balık tutmayı seven tek kişi olan arkadaşı Wood ile aralarında bir soğutucu bira vardı.

Neyse ki iyi bir adamdı, sessiz olmakta ve göl kenarında bir olta ve birayla güneşin altında olmakta iyiydi, ama konuştuğunda saçmalıklarla ilgili değildi ya da adam komik olabiliyordu.

"Max'in seni çalıştırdığını duydum," dedi Wood.

"Ponderosa Yolu'ndaki yer," diye yanıtladı

Deke.

"Flaş mı?" Wood     r boyu Carnal'da ya  am  ş biri olarak, o b  lgeyi bildi  i ve yeni in  aatlar ve tadilatlarla birlikte artık   o  unun fla   oldu  unu bildi  i i  in sordu.

"Evet ve hayır. Bitti  inde bok gibi olacak ama y  z  n  ze vurulmayacak."

"M    teri kim?"

"Jus adında bir kadın. Dolu.   ılgın."

"Deli dolu mu yoksa dolu ve deli mi?" "  kisi de."

"Kı  ındaki a  rı mı?"

"Bana sandvi   getiriyor."

Deke Wood'un g  zlerini hissedince ona baktı. "Bu   ılgınlık mı?" Wood sırtarak sordu.

"Bana iyi davranmasını istemiyorum, sadakasına ihtiyacım yok."

Wood sırtmayı bıraktı ve dikkatli ama   aşkın bakmaya ba  ladı. "Charity?"

"B  yle zengin kaltaklar tetikte olmalı. Bir elleriyle verirler, di  eriyle   ok daha fazlasını alırlar."

"G  r  n     g  re tecr  belisin," diye mırıldandı Wood, h  l   tetikteydi.

Deke kesinlikle yaptı.

"Babam ben iki ya  ındayken   ld  ," dedi Wood'a. "Annem elinden geleni yaptı, bu da hizmet  i olmak anlamına geliyordu. Ba  ımızı sokacak bir eve ihtiyacı oldu  u i  in yatılı kalıyordu. Kendimi bildim bileli bir bok yemedim. Bunu yaparken onu izledim.   alı  tı  ı insanlar     kızı vardı. Hepsi de k    k amcıklardı. Anneme pislik gibi davrandılar, bana da   yle. Arkada  ları vardı ama hi  biri     nden daha iyi de  ildi. Anneme para veren adamın karısı da daha iyi de  ildi. Onun da arkadaşları vardı. Sa   renkleri farklıydı ama aynı kuma  tan kesilmi  lerdi. Yani evet Wood, deneyimim var."

"Bu Jus kadını b  yle mi?" Wood sordu.

"Senden bir   ey istediklerinde b  yle davranmazlar, yani hayır. Ama hepsinin i  inde var."

Wood g  le baktı. "Herkesi aynı fır  ayla boyamanın senin i  inde oldu  unu d     nmemi  tim."

"Anneni her gün kusmuk sıçramalarını temizlerken izliyorsun, çünkü o sürtüklerden ikisi bulimikti ve biri de anneydi. İstedikleri gibi bir masa hazırlamadığında, yani orta süsü için mercan gülleri almadığında ona dünyanın sonu gelmiş gibi bağırmalarını izledin.

Şeftali yerine, aradaki fark her neyse. Günlerce devam edebilirim, kardeşim. Lanet olası günler ve daha da kötüleşiyor. Yani Jus havalı görünüyor. Ama ben öyle kadınlara açılmam. Hayatta olmaz. Kendini tutmazsan, yanarsın."

"Şaka yapmıyorum, sadece belirtiyorum, seni yıllardır tanıyorum, bunu ilk kez duydum, bu yüzden kimseye açık kapı bırakma, Deke.

Bununla birlikte, ekibimizde bileğinden sallanmasında sakınca görmediğin bir zinciri olmayan son kişi sensin, özellikle de kadınlar söz konusu olduğunda," dedi Wood.

"Sebebi var," diye homurdandı Deke.

"O sürtüklerden biri seni yaktı mı?" Wood sessizce sordu.

Belli ki güneş, bira ve elindeki olta Deke'i paylaşma havasına sokmuştu. Sadece birkaç kişinin bildiği bir şeyi paylaşmak... Şehirdeki iki kişi de Tate ve Jim-Billy'ydi.

Ya da belki de her gün Jus'un etrafında olmak, onun cazibesi, bu boku dışarı çıkarması ve kendine kim olduğunu ve bunun nasıl ortaya çıktığını hatırlatması gerektiği anlamına geliyordu.

"Kızlardan biri benimle oynadı. Çirkinden tatlıya döndü. Bunu yaptı çünkü sikimi istiyordu, peşinden nefes nefese kalmıştı. On beş yaşındaydım ve aklımdaki tek şey amdı, ben de ona verdim," dedi Deke. "Daha fazlasını istemediğimde babama söyledi. O da annemin kışına tekme bastı ve annemle ben altı ay sonra evsizler barınağına düştük.

sokakta. Annemin katlandığı her şey benim üzerimdeydi. Yani evet, o sürtüklerden biri beni yaktı, Wood."

O konuşurken Wood ona doğru baktı. "Tanrım, Deke. Hiçbir fikrim yoktu."

"Annem sonunda bir iş buldu, yeterince büyümüştüm, ben de... Çıktık. İki ay sürdü ama çıktık. Çalıştık ve

Bizi o lanet yerden uzak tutmak için okula geri dön." "Bu berbat bir şey kardeşim," dedi Wood sessizce.

Öyle oldu.

En kötüsüydü.

Hackleyebilirdi. Deke her şeyi hackleyebilirdi. O yapmadı çok ihtiyacı vardı. İhtiyaç duymamayı öğrendi, böylece annesi ona veremeden yaşayabildi.

Ama annesinin böyle acı çekmesini izlemekten nefret ederdi. O kadar çok endişeleniyordu ki hiç uyumuyordu (Deke uyumadığını biliyordu çünkü uyumuyordu ve o lanet sığınaktaki karyolasında dönüp durduğunu duyuyordu). Oğluna daha iyisini veremediği için kendi kışını tekmeledi. Çocuk Esirgeme Kurumu'na yalvardı, kendini toparlayana kadar onu yanında tutmasına izin versinler diye.

Tüm bunlardan nefret ediyordu çünkü nefret edilecek çok şey vardı.

Ve bu nefretin çoğu, aletini ait olmadığı bir yere koyması ve annesinin bunu yaşamasına neden olmasıyla ilgiliydi.

Wood'a cevap vermek için bir neden olmadığından Deke cevap vermedi. "Ne demek istediğini anlıyorum dostum, ama Emme'nin ailesinin para ve o öyle biri değil," diye belirtti Wood.

"Evet, Emme'nin parmağında da Decker'ın yüzüğü var," diye karşılık verdi Deke.

"Demek istediğim, hikayen berbat ve sen bir kardeşsin, biz yakınız, senin ve annenin başına gelenleri bilmekten nefret ediyorum. Ama yine de, her tür kendi türüyle aynı değildir. Emme bunun kanıtı." Deke

göle doğru baktı.

"Bu Jus genç mi? Yaşlı mı? Güzel mi? Evli mi?" Wood sordu.

"Genç. Güzel değil, lanet olası güzel. Yüzük yok, evlenebileceğim bir erkek yok.

bakın."

"Ve sana sandviç getiriyor."

Deke dikkatini Wood'a geri verdi. "Yaptığım ateş çukurunu beğendi."

Wood bir kahkaha patlattı.

Deke göle doğru baktı.

Wood hala gülüyordu ve "O kadar mı cahilsin?" diye sordu.

Deke gözlerini tekrar Wood'a çevirdi.

"Benden hoşlanıyor," dedi sessizce. "Bunu saklamaya çalışıyor ama çok fazla ele veriyor. O konuya girmeyeceğim Wood. Türünün çoğu gibi bir amcık olmasa bile, o Emme değil. Kahretsin, hamile ve Emme, Deck'in alçıpan yapmasına izin vermek için kavga ediyor. onların evinin enkazı. Emme pek çok kadın gibi değil." "Bu doğru," diye mırıldandı Wood.

"İşe yaramıyor," diye devam etti Deke. "Telefonda konuşmak ve para harcamak dışında ne yaptığını bile bilmiyorum. Maaşımı ödeyen kadını becermek aptallık olur. Böyle bir şey olmayacak. Ben de yaşadım ve bu dersi zor yoldan öğrendim."

Wood sessizce, "Evet, öyle," diye cevap verdi.

Deke onun sözlerini duydu, kabul etmedi çünkü buna ihtiyacı yoktu ve yoluna devam etti.

"İş bitti, oraya gitmek, onun vaadi tamamen yalan değilse, harika olurdu. Ama ben oraya, doymak için bolca sevişmekten başka bir şey olmadığını ve diğer tarafta ikimiz için de hiçbir şey olmadığını bilerek giderdim. Çoğu kadının bundan hoşlanmadığını bilecek kadar tecrübem var. Onun gibi kadınlar daha az sever. Bu yüzden böyle bir şey olmayacak."

"Neden hiçbir şey olmasın ki?"

"Onun evinin fiyatı benim belki de hayatım boyunca kazandığımdan daha fazla Wood. Buraya nereden gelmiş olursa olsun, çalışmasına gerek yok ve inan bana, piyangoyu öylece kazanmadı. Sahip olduğu paranın kokusunu bir mil öteden alabilirsin, iliklerine kadar işlemiş. Onunla birlikte olur musun?"

Bu mu?"

"Ne yalan söyleyeyim, ne demek istediğini anlıyorum," diye cevap verdi Wood. Deke'in bakışları göle kaydı.

"Ne demek istediğini anlıyorum Deke, ama kadın sana sandviç getiriyor," dedi Wood. "O sürtüklerin sana davrandığı

gibi biri olmayabilir. Ve eğer senden hoşlanıyorsa, sakın ol."

Deke göle, "Hıyarlık yapmıyorum," dedi, ama yine de gölü kızdıracak kadar hıyardı.

Daha büyük bir pislik olabilirdi ama o bunu hak etmiyordu. Onun hakkında hiçbir fikri olmasa bile bunu biliyordu ve bildiği az şey de keşke bilmeseydim diyordu.

Ayrıca daha büyük bir hıyar gibi davranmıyordu çünkü kız sevimliyken bunu yapamıyordu. Jus sevimliyken kimse ona pislik yapamazdı ve eğer onu uyandırmazsanız, her zaman sevimliydi.

Bunu Wood ile paylaşmadı. Ayrıca, onda tanıdık gelen bir şeyler olduğu gerçeğini hâlâ aklından çıkaramadığını da paylaşmadı.

Ama Deke, Jus'la daha önce tanışmış olamayacağını biliyordu, sadece çok arkadaş canlısı olduğu için değil, eğer tanışmış olsaydı, Jus bunu çok isterdi.

Çünkü onu hatırlayacaktı, Jus gibi bir kadınla tanıştığını unutmaması mümkün değildi, o gözler, o saçlar, o bacaklar, o kış, hepsi çok tatlıydı. Hayatta unutmazdı.

Bunu bilse bile, içinden bir ses ona o gözleri, o kalçayı, o bacakları ve kesinlikle o muhteşem saçları gördüğünü söylüyordu.

Bu işi bitirmek ve parasını almak zorundaydı. Hepsi buydu.

"Sanırım bundan daha fazlası da var," dedi Wood.

"Gördüğüm kadarıyla oraya yerleşiyor ve pek çok kadın her şeyi geride bırakıp, erkeğinin motorunun arkasına atlayıp rüzgar değiştiğinde hiçbir yere gitmeyecek kadar iyi değil."

"O da var," diye kabul etti Deke.

Kabul etti ama bunu düşünmemişti.

Wood'un bunu ortaya atması iyi oldu. Kıyafetleri ve kamyoneti ne kadar çingene prensesi olsa da, Jus gibi bir kadının sahip olacağı gibi bir evi kapatır ve hedefsiz, amaçsız, sadece aldığınız nefes tekrar doğru hissedene kadar sürerek açık yola çıkar.

"Hiçbir şeyin ısırmadığını fark ettin mi?" Wood konuşmayı bitirerek sordu çünkü söyleyecek bir şey kalmamıştı.

Bunu biliyordu ve Deke'i zorlamaması gerektiğini de biliyordu.

Evet, Wood iyi bir arkadaşı.

"Fark ettiniz mi, teknede değil, kıyıda kışımızın üstünde oturuyoruz, bu yüzden bir şey ısırsa, bir inç olacak uzun mu?"

Wood, soluna doğru eğilip soğuk bir bira çıkararak, "O lanet olasıca şeyin ortasına kürek çekecek gibi hissetmiyorum," dedi.

"Bu iyi çünkü benim tekнем yok."

Wood yine kahkahayı patlattı.

Bu sefer Deke de ona katıldı.

* * * * *

Adalet

Pazar öğleden sonra, Jim-Billy'nin yanındaki bar taburesine çıktım.

Beyzbol şapkalı kafasını bana doğru çevirdi ve bir dişi eksik olan kırık sırtışını takındı.

Tamir ettireceğini sanmıyordum ama umarım ettirmez. Hayat yolculuğumda şimdiye kadar fark ettiğim gibi, mükemmel olan bazı kusurlar vardı. Jim-Billy'nin Kayıp diş de bunlardan biriydi. "Ne

sallanıyor?" diye sordum.

"Hiçbir şey," diye cevap verdi.

"Buna sevineyim mi üzüleyim mi bilemiyorum," dedim.

"Yaparım. Basit bir hayat, basit zevkler." Jim-Billy taslağını kaldırdı. "Yani her zaman hayal kırıklığından kaçınıyorsun."

Bu bilgelik karşısında sarsılarak bir süre ona baktım ve sonra "Nesin sen, dağ adamı Maharishi mi?" diye sordum.

"Evet," diye mırıldandı ve birasından büyük bir yudum alarak başka tarafa baktı.

Bir kahkaha patlattım.

Jim-Billy'nin tekrar bana bakıp sırtmasıyla gülmeyi bitirdim.

Krystal önümdeki barın üzerine bir bira altlığı atarak ortaya çıktı.

"Ne içiyorsun?" diye sordu.

"Bira. Soğuk olsun. Ne tür olduğu umurumda değil ama öyle süslü püslü şeyler olmasın yoksa beni sinirlendirirsin," diye cevap verdim.

Benden Jim-Billy'ye baktı. Başını bana doğru sallayarak, "Biliyorum bu her şeye aykırı, ama ondan şimdiden hoşlanıyorum," dedi.

Bu harika hissettirdi.

Jim-Billy, "Hamilelik seni yumuşatıyor," diye yorum yaptı. Uh-oh.

Yanlış bir şey söyledim.

"Sözünü geri al," diye tersledi ve değerlendirmemin doğruluğunu kanıtladı.

Jim-Billy, "Kötü bir şey değil, sevgilim," dedi.

Kadın ona doğru eğildi. "Sözünü geri al."

"Krys-"

"Benim adım Justice Lonesome," diyerek orada bulunma nedenimi açıkladım (dışarıda takılmak, bira içmek ve Carnal komşularımı biraz daha tanımak için).

Hem Krystal hem de Jim-Billy bana baktılar.

Ben başlatmıştım, zamanı gelmişti. Shambles ve Sunny biliyordu.

Her ne kadar ben serbest bırakmaya hazır olana kadar sessiz kalmalarını istemiş ve bunu yapacaklarına söz vermiş olsam da

Bu insanları tanımak için ne kadar uzun süre söylenmemiş bırakırsam, insanların duygularını incitme olasılığım o kadar artıyordu. Çünkü söylenmeden bırakılan her önemli şey, eğer o noktaya gelmesine izin vererseniz, eninde sonunda bir yalana dönüşüyordu.

"Babam Johnny Lonesome. Teyzem ve amcam Tammy ve Jimmy. Büyükbabam Jerry."

İkisi de sessiz bir şekilde bana bakıyor olsa da ileri atıldım.

"Altı yıl önce bir albüm yaptım. İyi iş yaptı. Onunla turneye çıktım. İyi iş çıkardım. Sonra davulcum aşırı dozdan öldü. İyi bir adamdı. İyi bir arkadaştı. Benimle yola çıkmadan

nce babamla birlikteydi, bu yüzden onu yıllardır tanıyordum. O da grubun bir parçasıydı.

Aile. Bu beni çok üzdü. Turnede, grubumdaki başka bir adamla takıldım. O da bu işlere meraklıydı ve birini kaybetmemiz onu durdurmadı. O gezide onunla olmamı istedi. Ben hiçbir şey yapmak istemedim. Baskı çok ağırdı. Çünkü hayat çok zor ve devam etmek için bir şeye ihtiyaç duyduğunuz çok zaman oluyor. Ciddi değildik ama çirkin bir ayrılıktı. Bu beni de yıprattı. O hayatı yaşamak için yaptığım, gördüğüm ve yemek zorunda kaldığım pek çok şey beni yıprattı. Ben de bıraktım."

Jim-Billy ve Krystal bakmaya devam ettiler. Ben saçmalamaya devam ettim.

"Babam dört ay önce anevrizmadan öldü. İsteddiği her şeyi yemesi, istediği her şeyi içmesi ve kendine dikkat etmemesi dışında hiçbir uyarı yoktu ama sahnede Hâlâ yirmi bir yaşındaydı, bu yüzden doktorlar eğer o değilse, felç ya da kalp krizi geçireceğini ve bunun daha sonra değil, daha erken olacağını söylediler. O Johnny Lonesome'du ama benim için sadece babamdı. Onu severdim. O da beni severdi. Hem de çok. Ve onu özlüyorum."

"Jus," diye fısıldadı Jim-Billy.

Nedenini biliyordum. Gözlerimin dolduğunu hissettim. Ona odaklandım çünkü Krystal kızgın görünüyordu.

"Sana söylemedim çünkü huzur istiyordum," diye fısıldadım Jim-Billy'ye. "Sadece Jus olduğum bir zaman. Justice Lonesome değil, Johnny Lonesome'un kızı değil, Jerry'nin torunu. Beni tanımanı istedim. Babam öldüğünden beri bir sürü şey oluyor ve bu benim başımı ağrıttıyor. Bu yüzden huzur istedim. Hemen paylaşmadığım için özür dilerim. Ama neden paylaşmadığımı anlayabiliyor musun?"

Jim-Billy hemen, "Elbette tatlım," dedi. "Yalnız Adalet," dedi Krystal onun üzerinden.

Ona baktım ve hazırlandım.

"Johnny'nin kızının bir plak yaptığını duydum. Bir şarkı duydum. Yavaş ve hüzünlüydü. Umarım kızmazsın ama pastamı babana verdim. Lanet olası bir rock 'n' roll dehası olduğu için çıkardığı her albümü satın aldım," dedi.

"Sorun değil," dedim ona sessizce, babamla ilgili sözleri kalbimi ısıttı, ama bana sıcak hisler göndermediği için hâlâ tetikteydim.

"Onu iki kez konserde izledim. Hayatımın en iyi iki konseriydi" dedi.

"Evet, canlı yayında harikaydı," diye katıldım.

Birden eli dışarı çıktı, avuç içi önümdeki barın üzerinde düz duruyordu.

Bana dokunmadı, yaklaşmadı bile.

Yaptığı şey gözlerimin içine bakmak ve Krys ile çok uzun olmayan tanışıklığımda hiç duymadığım ya da kaldırılabileceğinden şüphelenmediğim bir tonda "Onun kaybı büyüktü" demek oldu.

Ve sıcaklık vardı.

Beceremedim.

Keder zor bir şeydi. Büyükbabamı kaybettiğimizde öğrendim ki, benim için önemli olan size kederli bakışlar atan, anlayışla bakan, çenelerini kapalı tutanlar değildi.

Sempati gösteren insanlardı.

Bu dünyalara bedeldi ve dosyalamak zorundaydım. ve kaybın daha az ham olduğu ve bu sözlerin yatıştırıcı olabileceği bir zamanda çıkar.

Ama kayıp ham olduğunda, yarayı daha da derinleştirdi.

"Teşekkürler," diye cevap verdim titreyerek.

Krystal benim türümü biliyordu. Tam olarak nerede olduğumu gördü. "Bir biraya ihtiyacın var," dedi elini çekerek. Boğazımı temizledim. "Evet."

Jim-Billy hareket etti ve bana dokunmadan durmadı. Barın üzerindeki elimi tuttu ve bırakmadan önce güzelce sıktı.

Ona ezik bir gülümseme verdim.

Bu çılgın kasabada, bu çılgın insanlarla birlikte o çılgın evi seçerek doğru olanı yapmıştım.

Çok doğru.

Krys biramla geri geldi.

Görevime devam ettim.

"Eğer siz, bilirsiniz, yalan söylemeseniz de etrafa yaymasanız. Her şeyi paylaşacağım. Eğer La-La Land'den Shambles ve Sunny'yi tanıyorsanız, benim şarkılarımı dinledikleri için geçen gün tanışmadan önce beni zaten tanıyorlardı.

Ama bilirsiniz, biraz daha barış benim işime gelir."

"Bebeğim, huzura kavuşacaksın. Senin huzurunu bozan her orospu çocuğunun kışında benim saçmalarım var," diye ilan etti Krystal.

Gözlerim kocaman oldu.

Jim-Billy bana doğru eğildi ve "Seni korkutmak gibi olmasın," diye fısıldadı. "Ama şaka yapmıyor."

"Aynen öyle," dedi Krystal ve siyah alev uçlu saçlı başının hızlı bir hareketiyle taslağımı gösterdi. "Holler, yeniden doldurman gerek."

Dolaşıp duruyordu.

Jim-Billy onun gidişini izlerken, "Bubba onu yıllar önce hamile bırakmalıydı," dedi.

Nezaketlerinin bende bıraktığı duyguyu üzerimden attım ve ona sııttım.

Hamilelik değildi. Hem

öyleydi hem de değildi.

Krystal dışarıdan ne kadar sert görünse de aptal değildi.

O da ödülün farkındaydı.

Ve bunu bende görmesi harika hissettirdi.

Beşinci Bölüm

Kötü Zamanlama Adalet

Pazartesi sabahı çalan telefonum beni uyandırdı.

Körü körüne uzandım, komodinin üzerinden düşürdüm, yatağın kenarından sarkıp onu almak için iterken "Lanet olsun, kahretsin, lanet olsun" diye mırıldandım.

Saatin altıyı biraz geçtiğini ve arayan numaranın yerel olduğunu ancak programlanmadığını söyleyen ekrana bakarken yatağın kenarında asılı kaldım.

Lanet olsun bu dağlılara. Bu kadar sessizlik, doğa ve huzur varken neden bu kadar erken kalkıyorlar?

Max'in numarasını programlamıştım. Jim-Billy'nin.

Krystal'ın. Bu... her kimse, bilmiyordum.

Telefonu açtım ve kulağıma götürdüm.

"Lo," diye mırıldandım.

"Jus. Deke," derin sesi kulağımda yankılandı.

Uykulu ve hoş bir şekilde, bu yankıyı amımda hissettim.

Deke'in uyanık, çekici sabah sesi bana doğru gelmeye devam ederken bundan keyif alıyordum.

"Max istediğin sırla ilgili mesajını aldı. Bugün işi başından aşkın..."

Deke malzemeleri almaktan, hizmet odasının boyası için bir renk seçmem gerektiğinden, Max'in malzemeleri Salı öğleden sonraya kadar eve getiremeyeceğinden ve Deke'in bu arada yapacak çok işi olduğundan ama hizmet odamın ertelenmek zorunda kalacağından bahsetmeye devam etti. Bana gelen bu bilgiler arasında Deke'in o sabah boyayı almaya gitmesi seçeneği de vardı.

Bu da evime geç kalacağı anlamına geliyor.

Bir de Bubba'nın aramba günü ona yardıma gelmesiyle ilgili bir Şey vardı, ısımin çatıdan dışarı kaçmaması için kirişlere yalıtım fleyecekti, öncelikli olduğunu belirttiği bir Şey.

Çok fazla kelime vardı, özellikle Deke'den. Ve ben Onları dinlerken, özellikle de sesinin tınlayışını ve sabah beni aradıktan sonra telefonda konuşuyor olmasını.

Ama ne yazık ki konuşmayı bıraktı.

Yine de konuşmayı bırakmadığını fark ettim.

Sesinin beni yarı uykuya geri döndürmesine izin verdim, yatağın kenarına asıldım.

"Yo! Jus! Orada mısın?" Havladığını duydum.

Vücudum sarsıldı, göz kırptım ve kendimi yatağa itmek için bir elimi yere koydum.

"Evet, buradayım. Dinliyorum."

Deke'den ses çıkmadı ve "Tanrım, ingene prenses benimle konuşurken uyuyakalmış" diye mırıldandığını duymadan hemen önce onu kaybettiğimi düşündüm.

"Sadece yarı uykuya dalmışım," diye düzelttim. "şimdi tamamen uyanığım," diye paylaştım (kısmen yalan, sadece çoğunlukla uyanıktım).

Bir mırıldanma daha, "Tanrım." Sonra, "Güzellik dinlenmene izin vereceğim ve bokunu toplamaya gideceğim."

"Hayır," dedim, kısmen sersemlemiş, kısmen çaresiz. "İlerlemeyi severim. O kadar hızlı ve iyisin ki, dört saatlik ilerleme kaybı her Şey anlamına gelebilir. Mutfağı dört saat içinde bitirebilirsin." Bu biraz abartılıydı ama neyse. Biraz sersemlemiş bir şekilde mutfakla ilgili düşünceler Sözlerimi bitirirken kafamın içinde neşeyle dans ediyordum: "O yüzden dört saat kaybetmek istemem."

Deke, "On bir, on bir buçukta senin evde ol, ilerleme kaydedersin," diye cevap vererek neşeli mutfak düşüncelerimi yok etti.

"Normal saatte benim evimde olsan, malı almak için nereye gideceğimi söylesen ve ben de gidip alsam nasıl olur, böylece Max bu işle uğraşmak için zamanını harcamak zorunda kalmaz."

"Demek beni duydu," diye yanıtladı Deke, ama bunu benimle gerçekten konuşmuyormuş gibi yaptı.

"Dediğim gibi, dostum, yarı uykulu."

"Her neyse."

Yatağında yan yatarak uzandım ama bunu yaparken onun tek kelimesindeki eğlenceyi sadece amımda değil, başka yerlerde de hissettim ve bu başka yerler (hepsi) erojen bölgeler değildi.

"Anlaştık mı?" Başka yerlere dikkat etmemek için elimden geleni yaparak sordum.

"Anlaştık," diye cevap verdi ve Deke'i şaşırtmayacak şekilde veda sözleri söylemedi.

Telefonu kapattı.

Ben ben olduğum için ve Deke'e fazla ilgi duyduğum için, bunun seksi olduğunu düşünerek telefonuma sııttım.

* * * * *

Kamyonetimin dışında yolun kenarında durdum, rüzgar Telefonu kulağıma götürdüğümde o kadar çok ses geliyordu ki, ağırlaşmış saçlarımı bile yüzüme savuruyordu.

"Yo," diye cevap verdi Deke.

"Houston, bir sorunumuz var," diye paylaştım. "Kayboldun," diye tahmin etti.

"Yol tariflerini okuyabiliyorum Deke, senin el yazınla bile, ki bu arada biraz korkutucu," dedim ona.

Deke el yazısı hakkındaki değerlendirmemi görmezden geldi. "O zaman sorun ne?" diye sordu.

"Lastiğim patladı. Yedek lastiğim de yok. Ve ayrıca AAA'm da yok. Yine de kamyonumda bir sürü şey var. ve bir kısmı yatağa geri döndü." Gökyüzüne baktım. "Son olarak, meteoroloji uzmanı değilim ama sanırım beş dakika içinde

iki saniye sonra yağmur yağmaya başlayacak." "Neredesin sen?"

"Kasabaya giden ana yoldan ayrılıp, daha sonra döndüğünüz yola sapmadan önceki yolu biliyorsunuz."

sonunda Ponderosa'ya dönmek için?" Aptalca sordum, yol isimlerini ezberlememiştim (bazıları ilçe yol numaraları) evime giden.

Deke o yolu bildiğini doğrulamadı.

Sadece "Seni bulacağım" dedi ve telefonu kapattı.

Orada durup Deke'in beni bulmasını beklerken Tenime çarpan rüzgârın verdiği güzel hissin tadını çıkarıyordum. Dışarıda durup rüzgârın saçlarımdan süzülmesini, giysilerimi vücuduma göre şekillendirmesini seyretme fırsatını pek sık bulamazdım.

Ancak bu güzel duygunun tadını tam olarak çıkaramadım. Kamyonumun arkasında su geçirmez gibi görünmeyen çimento torbalarının durduğu yere bakmakla meşguldüm.

Neyse ki Deke, arkasında desenli çelik alet dolabı olan bronz Ram'ıyla geldiğinde bir canavar gibi kükrüyor, motorun sesi rüzgârın yumuşak sesini bastırıyordu.

Deke direksiyonun arkasındaydı, telefonu kulağındaydı ve ben yanımdan geçip gitmesini, üç noktadan dönüş yapmasını ve sonra tekrar yanımdan geçip park etmesini hayretle izledim.

Yolun kenarında, kamyonetimin önünde, telefonu hâlâ kulağındaydı.

Evet, telefonu kulağında, kamyonetinden dışarı doğru eğildi. "Evet, 18. İlçe Yolu. Ana Cadde'den yaklaşık bir mil uzakta." Bana ve aracıma doğru yürürken söylediklerini duyduğum.

Yanımdan geçerken bana baktı ve kamyonetimin kasasının yanında durdu.

"Çekin. Tamir et. Sana Jus'un numarasını mesaj atacağım, böylece onunla ilgilenebilirsin," diye konuşmaya devam etti. "Tamam. Güzel. Sonra görüşürüz."

Bağlantıyı kesti ve telefonunu arka cebine soktu, bakışları bana geldi.

"Wood, yerel garajın sahibi, bir çekici gönderiyor."

"Bunu yapman çok hoş. Teşekkürler," diye cevap verdim, tam o sırada bir rüzgâr bir tutam saçımı yüzüme savurdu.

Onu çektim, omzumun üzerinden geri fırlattım ve

Bunu başardığımda Deke'in gözleri bana bakıyordu.

Omuz.

"Boya kabinde. Gerisi arkada," diye paylaştım.

Kafası başka bir yerdeymiş gibi seğiriyordu ve ben çenesi kalktı ve yatağa doğru döndü.

Yolcu tarafındaki boyayı almak için kaputun etrafından dolaştım, Deke'nin dediği gibi astar kutuları da vardı. Satın almamı söyledi.

Tüm boyayı kamyonuna taşıdım. Deke tüm çimentoyu taşıdı ve sırları aldı.

"Anahtarları paspasın altına bırak, o yığının içinde bir tane var" dediğinde yolcu tarafına gitmeye başladım.

Bakışlarımı onunkilere kaldırdım. "Ne diyeceksin?" diye sordum.

"Anahtarları paspasın altına bırak. Wood'un onlara ihtiyacı olacak." "Kamyonetimin anahtarlarını paspasın altına bırakıp

Kamyonum yol kenarında terk mi edilmiş?" İnanamayarak sordum.

"Evet, kamyonunuzun anahtarlarını paspasın altına bırakın, kamyonunuz patladı ve hiçbir yere gidemiyor, bu yüzden yolun kenarında duruyor, böylece Wood çekiciyle kimi gönderirse, muhtemelen on dakika içinde burada olacak biri, kamyonunuzu alabilir ve anahtarlar onlarda olur."

"Anahtarlara neden ihtiyaçları var?"

"Böylece dairenizle ilgilenebilecekler ve sizin gelip almanızı beklerken o eski püskü arabayı park etmek için bir bölmeden çıkarmak zorunda kalmayacaklar."

"Deke, kamyonetimin anahtarlarını burada bırakmayacağım." "Jus, kimse o enkazı çalmayacak ve sadece

Çünkü çıkmayan bir yedeği kendileri değiştirmeden yapamazlar. Ama yeterli zamanları olmayacağı ve kimse o enkazı istemeyeceği için."

Beni kızdırıyordu.

"Bu bir enkaz değil," diye tersledim.

Kamyonetime ve bana baktı.

"Jus."

Bu kadar.

Just Jus.

Sanki bu her şeyi anlatıyordu.

Elbette, soluk kırmızı eski Ford pikabım bir enkaz gibi görünüyordu. Ama benim için enkaz değildi.

"Belki onlar gelene kadar beklerim," diye önerdim.

"Onlar lastiğini tamir etmek için zaman bulana kadar garajda takılmak ister misin?"

Bu kulağa hiç eğlenceli gelmiyordu ve o gün yapacak işlerim vardı. "Deke-"

"Anahtarlar. Kamyon. Şimdi, Jus. Yakında beton dökülmeye başlayacak ve biz aptalca bir şey hakkında tartışırken o çimentonun kamyonumda betona dönüşmesini değil, evinizde olmasını istiyoruz."

Kahretsin.

Başka çarem kalmadığı için sürücü tarafına geçtim ve anahtarlarımı ön koltuğun altına koydum (çünkü haklıydı, paspaslarım yoktu).

Sonra Deke'in kamyonetinin yolcu tarafına doğru yürüdüm. Zaten onun yanındaydı.

Tirmandık.

Deke devasa arabasını çalıştırdı ve yola çıktık.

"Yeni bir araba almalısın, Jus," diye öğüt verdi bana. "Almam. Kamyonetim mükemmel."

"Yaptığın iş için mükemmel. Carnal'daki gibi öngörülemeyen bir iklime sahip böyle uzak bir yerde yalnız yaşayan bir kadın için mükemmel değil."

"Sorun değil."

"Ona çok iyi bakmadığınız sürece, sadece lastiğiniz patladığı için şanslısınız."

"Ona çok iyi bakıyorum," diye güvence verdim. Sonra sordu, "Şu devam eden iş?"

"Şu çingene prenses olayı."

Yoldan ona baktım. "Bu benim çingene prensesi olayımın bir parçası değil. Benim çingene prenses şeyim bir çingene bile değil."

prences şeyi. Bu boho."

"Her neyse," diye
mırıldandı. Ama ben hâlâ
sinirliydim. "Her neyse
değil, Deke."

Yola dönüp emretmeden önce bana baktı, "Sakin ol,
Jus. Hıyarlık yapmıyorum. Sadece sana göz kulak
oluyorum ve o kamyon otuz yaşında, bir günlük."

"Haklısınız. Bu aynı zamanda ben iki yaşındayken ailem
onu ziyarete gittiğinde ve dondurma almak için ilk özel
dede torun gezimize çıktığımızda büyükbabamın sahip
olduğu kamyon. Bu ilk, birçoğunun ilki oldu. Yıllarca benim
için özel olan bir şey, ama özel olarak başladı, eğer
Ailemin ve büyükbabamın sık sık anlattığı bir hikayeye göre,
ben üç yaşındayken yeni bir kamyon alacağını söylediğinde,
eskisini bana vermesini talep etmişim. Sanırım bu konuda
oldukça kararlıyım ve bir etki yarattım. Daha sonra kaç
kamyon gelirse gelsin, hiçbirinde dondurma yemeye
gitmedik.

Ama o kamyonet. Yıllarca onu sakladı. En son dondurma
almaya gittiğimizde yirmi dokuz yaşındaydım ve o
kamyonetin içindeydik. Öldüğünde bana çok şey bıraktı, çoğu
gerçekten güzel anılardı. Bunların bir kısmı da o kamyondur."

Hikâyemi anlatmayı bitirdiğimde Deke cevap vermedi ve
taksinin içi tuhaf hissettirdi. İyi değil. Kötü de değildi. Sadece
garipti.

Ve sanırım bunu ortaya koymayı bitirmemiştim çünkü
bunu yapmaya devam ediyordum, hem de gizlemediğim bir
öfkeyle.

"O kamyon öldüğü gün, onu ön bahçeme park edeceğim,
yatağını toprakla dolduracağım ve içine çiçekler ekeceğim.
Başka bir deyişle, o kamyonu sonsuza dek saklayacağım,
Deke. Sonsuza kadar. Ve sonsuza dek. Sonsuza dek."

"Bebeğim, sakın ol," diye seslendi usulca, gözlerini
yoldan ayırmadan.

Dudaklarımı dişlerimin arasında emdim ve gözyaşlarımın
gözlerimin arkasına vurduğunu hissettim, bu yüzden
hemen başımı çevirip yan camdan dışarı baktım.

Bebeğim, sakin ol.

Ve sadece bununla sakinleştım.

Büyükbabamın kamyonu hakkında söyledikleri hakkında. Diğer her şey Deke'ydi, ben değildim.

Tanrım, neden beni hatırlamadı?

Neden benim olamadı?

Neden sabahları yatağında onun sesini duyamıyor, bu konuda bir şeyler yapabilecekken bunu amımda hissedemiyordum?

Neden bana bu kadar çok şey veren bir hayatım vardı, hepsi anlamlı, hepsi muhteşemdi ve yine de şair ruhumu sadece onun besleyebileceğini, onu besleyebileceğini, ona huzur verebileceğini bildiğim bir şekilde çağırdığını gördüğüm tek şeye sahip olamadım?

Bebeğim, sakin ol.

"Kamyonetin hakkında konuşmamalıydın, Jus. Hiç hoş değildi," dedi Deke sessizce.

Derin bir nefes aldım ve "Sorun değil. Bilmiyordun."

"Ve büyükbabanı kaybettiğin için üzgünüm." Tanrım, cidden, durması gerekiyordu. "Teşekkürler," diye mırıldandım.

Deke başka bir şey söylemedi.

Eve geldik. Boyayı getirdim. Deke diğer malzemeleri getirdi, gökyüzü su serperken yaptı.

Beş dakika sonra, yatak odamda kapının arkasındayken gökler açıldı.

Yatağıma yan oturmuş, iki katlı pencereden dışarı bakıyordum.

Fırtınaya karşı eğimli pencere duvarı, sahip olduğum görüntünün saf güzellik olduğunu düşünerek ve buna asla alışmamayı umarak aynı zamanda nimetlerimi sayarak, o anda aklıma gelebilecek tek iki şey bu manzaraya ve bir çatıya sahip olduğumdu.

Sonra kendimi toparladım, komodinimi açtım ve deri ciltli defterimi çıkardım. Farklı bir tane

Yedi yıl önce onun hakkında altın plaklık bir şarkı yazdığım da Deke'in beni karalarken gördüğü.

Onu doldurmuştum. Bu yeniydi.

Etrafındaki bandı fiskeledim, kalemin sayfaya sıkıştığı yere kadar açtım ve yatakta bağdaş kurdum, başımı eğdim, az önce hissettiklerimin bir kısmının sayfaya dökülmesine izin verdim.

Vakit geçmişti. Menajerim haftalar önce arayıp Blue Moon Gypsies'den Stella Mason'ın (sahne adı kızlık soyadı Stella Gunn'dı) yeni bir şarkı istediğini söylemişti.

O ve Çingeneler son dört yıl içinde üç multi platin madeni çevirmişlerdi.

Her zaman sadece kendi parçalarını kaydetmişler ve birkaç tane de harika cover yapmışlardı. Benim için branşlaşmaları bir onurdu.

Ama Stella aynı zamanda bir arkadaştı. Müthiş yetenekliydi, sahnede o kadar harikaydı ki inanması zordu. O benim

Albüm. Bayıldı. Albümü eline aldı ve onu ne kadar etkilediği hakkında bağlantı kurmak için daha piyasaya çıkmadan bana ulaştı.

Ve o, bu hayatın onu tüketmesine, çiğnemesine, parçalarına ayırmasına hiçbir şekilde izin vermeyen hayattaki tek parlayan fenerdi.

Kendini toparlamıştı. Ayrıca onun için aya asılan bir adamı vardı. İki bebek yaptıklarından bahsetmiyorum bile. üzerine titredikleri.

Sanki bu hayat ona dokunmuyordu, ne kadar içine girmiş olsa da, grubu ne kadar çılgın olsa da (ve hepsi çılgındı, sevimli olanlar, ama aşırı olanlar).

Onu güvende tutmak için iyi bir adamın, ailesinin ve iyi arkadaşlarının (bazılarıyla tanışmıştım) sevgisine sahipti.

O yüzden öyle kaldı.

Sözleri bitirdim, defteri bir kenara bıraktım ve kapının çalındığını duyduğumda Stella'ya bir mesaj yazıyordum.

Pencere duvarıma baktığımda hala yağmur yağdığını gördüm, çok şiddetli değildi ama yağıyordu.

Bitmemiş mesajlarımın olduğu telefonumu yatağın üzerine attım, sürünerek çıktım, kapıya doğru yürüdüm ve açtım.

Deke orada durdu.

Hayır. Hayır.

Beyaz bir şarküteri poşeti taşıyan Deke orada duruyordu. Tanrım, öğle yemeği almak için dışarı çıkmıştı.

Görünüşe göre, benim için.

Onu uzattı, (evet, benim için).

"Ton balığı eritmesi," diye duyurdu. "Ekşi maya. Çedar peyniri cipsi. Shambles bugün tamamen karamelle ilgili, bu yüzden şu kurabiye görünümlü kekler, çikolatalı değil ama karamelli."

Çantayı aldım, şair ruhum inliyor, dudaklarım "Teşekkürler" diye mırıldanıyordu.

"Wood kamyonunun işlerinin dört gibi biteceğini söyledi. Sadece kredi kartıyla aramanız gerekiyor. Birkaç adamının getirmesiyle sorun yaşamıyor."

"Onu arayacağım."

"Ayrıca kamyonetinin çok iyi olduğunu ve satın almak istediğini söyledi. Ona oraya gitmemesini söyledim."

Ona oraya gitmemesini söyledi.

Bana göz kulak ol.

"Tekrar teşekkürler" demekten başka bir şey yapamadım.

Başını salladı ve uzaklaşır gibi yaptı, ben de bir çırpıda devam ettim.

"Babam kısa bir süre önce öldü. Çok yakındık. Taze ama ben... Ben..." Başımı salladım, "Bunu asla atlatamayacağım. Aklıma başka şeyler getiriyor. Büyükbabamı kaybedeli uzun zaman olmasına rağmen ölmesi gibi. Aşırı tepki verdim ve somurttum. Özür dilerim."

Deke hızlıca başını salladı. "Babamı iki yaşındayken kaybettim, bu yüzden onu hatırlamadığım için ne hissettiğini bilmiyorum. Yine de bir babaya sahip olmamanın berbat bir şey olduğunu biliyorum ve içinde bulunduğun durumu anlıyorum, bu yüzden ayağımı soktuğum için özür dilemene

gerek yok."

Kahretsin, babasını iki yaşındayken
kaybetmişti. İki yaşındayken.

Bu sızlanma özleme dönüştü, ona dokunmak, onu
yatıştırmak, bir şeyler yapmak için.

Herhangi bir şey.

Onu kendisine karşı savunmaktan başka bir şey
yapamazdım. "Bilmiyordun."

"Bu, ayağımı sokmadığım anlamına
gelmez." Bu doğrudu.

Bunu duymazdan geldim ve yumuşak bir sesle, "Babanı
kaybettiğin için üzgünüm Deke," dedim.

"Uzun zaman önce," diye
belirtti. "Hâlâ üzgünüm,"
diye ısrar ettim.

"Ben de öyleyim." Bunu kesin bir dille söyledikten sonra,
"İyi miyiz?" diyerek tartışmanın bu kısmına son noktayı
koydu.

Başımı salladım, bana öğle yemeği ısmarladığı için akıl
almaz bir şekilde bunalmışım, "iyi" olmamızı istediği için
sağlıksız bir şekilde bunalmışım.

Ona bir çırpıda ya da herhangi bir şekilde vermek
istediğim başka bir şey olmadığı için, dönüp gittiğinde onu
alıkoyacak başka bir şeyim yoktu.

* * * * *

Ertesi gün saat on bir buçuk sularında, güvertemden
odama, koridordan aşağıya ve hizmet odasına doğru
dolaşım.

Dün Deke onu astarlamış ve seçtiğim yumuşak maviye
boyamıştı.

Tam o sırada, pürüzsüz, ıslak, beton zeminler kuruyordu.

Deke'nin ben eşyaları toplarken ve boya ile çimento
kururken yaptığı gibi, artık tamamı kuru duvarlı (ama
bantlanmamış) olan koridora doğru ilerledim. Aşağıdaki
Gürültüler üzerine onu tuvalet odasında buldum, kapı
çerçevesinin içinde durduğunda alçıpana yeni başladığı
anlaşıyordu.

Dün öğleden sonra ve bu sabahki iletişimimiz durgundu. Deke'in yanında sakinleşmeye ihtiyacım vardı. Büyük bir geri adıma ihtiyacım vardı. Ama kendim hakkında yeni bir şey öğreniyordum.

Görünüşe göre, kokain çekmeye, asit atmaya, beni hızlandırmak, yavaşlatmak ya da bayıltmak için çeşitli hapları geri atmaya, kendimi viskide boğmaya hayır demek konusunda demir gibi bir iradem vardı.

Ama Deke söz konusu olduğunda hiç iradem yoktu. Başka bir deyişle, bastırılmışlıkla işim bitmişti.

"Bugün pizza var," diyerek tuvalete girdiğimde dikkati bana yöneldi.

"Tekrar ediyorum, beni beslemek zorunda değilsiniz," dedi Deke. "Sanırım iştihayı duyumun oldukça açık olduğunu düşünüyorum.

Bu yüzden bu not edildi. Umurumda değil." I dudaklarımın titremesine izin verdim. "Ve sen brifing almamış olabilirsin ama çingene prensesler istediklerini elde etme eğilimindedirler. Bunu inatçı ve sevimli bir şekilde sinir bozucu olarak yaparlar."

Elindeki alçıpan levhayı duvara dayadı, böylece tamamen bana dönebildi ve ellerini kalçalarının üzerine koydu.

Eğlenmiş miydi yoksa sinirlenmiş miydi anlayamadım. Ya da rahatlamış.

Gerçi bunların hepsine benzediğini fark ettiğimde büyülenmiştim. Ancak, hiçbir şey söylemedi.

"Pizzanızda neyi seversiniz ya da alternatif olarak neyi sevmezsiniz sorusuna cevap verebilirsiniz?" diye sordum.

"Pizza için her şeyi yapıyorsun, La-La Land'i atlayacak mısın?" diye sordu.

"Tabii ki hayır," diye açık bir cevap verdim.

"Ananas ya da biber yok ve hamsi de benim için sorun değil." "Benim için sakıncası yok" dedim.

"O zaman onları alma," diye karşılık verdi.

Elimi alnıma götürerek selam verdim ve leopar desenli, tüyleri sarkan düz sandaletlerimle tam bir askeri dönüş yaptım.

Deke artık görüş alanımda değildi, bu yüzden hem eğlenmiş hem de sinirlenmiş gibi görünen sesli homurtusunu duyduğumda yüzündeki ifadeyi göremedim.

"Wood'un" iki adamının gerçekten de dün gece saat dört buçukta bana geri döndüğü kamyonetime giderken, telefonumu çalıştırdım ve kasabadaki pizzacının numarasını tuşladım.

Safari yaptım ve aşağı inerken sipariş ettim.

Sunny ve Shambles'a uğradım. Kısa bir sohbet ettik. Sonra pizzayı ve altılı kola paketini alıp geri döndüm.

Nakliyecinin battaniyelerinden birini büyük odadaki alçıpan yığınının üzerine attım, pizzayı üzerine koydum, kolayı buzdolabına koydum, Deke için bir tane ve kendim için bir şişe su koydum, koridordan aşağıya doğru bağırmadan önce alçıpan yığını, "Çorba hazır!"

Deke içeri girdiğinde ben yerde bağdaş kurmuş, altıma bir battaniye daha almış, pizza kutusunu açıyordum.

Evet, onunla öğle yemeği yemek için manevra yapıyordum, sadece ona öğle yemeği götürmek için değil.

Evet, boku yemiştım çünkü o iyi bir adam olabilirdi, biraz açık sözlü ve çuvalladıktan sonra kesinlikle soğukkanlıydı. Bu sadece yarı yarıya çekici olduğu anlamına gelmiyordu, o cevizi kırmak da O kabuğun içine asla giremeyeceğimi ve ete ulaşamayacağımı bilsem bile keyif aldığım bir şeydi.

Kıçını, bir dilimini kopardığım ve şu anda çiğnemekte olduğum pizzanın yanındaki alçıpanın üzerine yerleştirmekte bile tereddüt etmedi.

Kendi dilimini almakta da tereddüt etmedi. "Pepperoni, sosis, mantarlı Kanada pastırması D vitamini için atılmış," diye yarı dolu bir ağızla ilan ettim.

Büyük bir ısırik aldıktan sonra ağızı dolu bir şekilde, "Onaylıyorum," diye karşılık verdi.

"Bubba yarın mı?" diye sordum.

"Evet," diye cevap verdi.

"Bubba'nın Bubba'da çalıştığını sanıyordum," dedim.

"Bubba Max için çalışıyor. Bubba'ya sadece yardım etmek ve kadınıyla birlikte olmak için geliyor."

İlginç.

"Siz işinizi yapın, ben çıkayım mı?" Devam ettim. "Evet," diye cevap verdi.

Çiğnedim.

Deke'i daha derinden etkileyecek bir şeye kilitlenemedem telefonum çaldı.

Telefonumu arka cebimden çıkarmak için hırpalanmış haki şortumun üzerinden sarkan uzun kazağımın dantelli örgüsünü yukarı çekerek gerindim.

Ekrana baktım. Joss

yazıyordu.

Annemin zamanlaması kötüydü.

Ama bir süredir ondan haber alamıyordum.

Babamın kaybından da acı çekiyordu ve eğer bağlantı kurmaya ihtiyacı varsa, ona izin vermeliydim.

"Bunu almalıyım" diye mırıldanırken ayaklarımı bulmak için kalçama doğru kaydım.

Deke bana sadece başıyla

selam verdi. Telefonu ben

açtım. "Hey, Joss."

Ek not, anneme hiç "anne" dememiştim. Bunun nedeni onun bir anne olmaması değildi. Öyleydi. Harika bir anneydi.

O sadece havalı bir anneydi.

Ayrıca on yedi yaşında bir hayran olmak için evini terk etti. Ayrıca beni on yedi yaşında annelikten arkadaşlığa geçecek kadar yetişkin biri olarak yetiştirdi.

Yani, annelik kısmını bir kenara bırakıp benimle konserlere gidebileceği gün için yaşadığından beri, o her zaman Joss oldu.

"Üvey babanla konuşmalısın." Doğru.

Daha fazla ayrıntı vereceğim.

Üvey babam aptalca bir şey yapana kadar o hep Joss'tu ve sonra annem oldu.

onun bokuyla uğraşmamı emretti.

"Neler oluyor?" Bilmek istemediğimi saklamadan sordum ve yaptım.

Ayrıca telefon görüşmemi ve pizza dilimimi arka güverteye götürmek için Deke'i geride bıraktım, böylece konuşmamı duymayacaktı.

"Bir reality programı yapmak istiyor," diye bilgilendirdi beni. Kanım ısındı.

"Ve onunla birlikte olmak için imza atmamı istiyor," diye devam etti.

Bu sıcaklık yoğunlaştı.

"Ve şehre gelip şovda birkaç rol alıp almayacağınızı öğrenmek için sizinle konuşmamı istiyor," diye bitirdi.

Güvertedeydim, kapı arkamdan kapalıydı, hızla ve öfkeyle korkuluklara doğru ilerliyordum ve bunu yüksek sesle "Kafası güzel mi?" diye sorarak yapıyordum.

"Johnny'nin ölümüne tepki gösterdiğim için kızgın. düğmelerime basıyor. Ama geçen yılki turnesi çok iyi satmadı ve ayrıca o boktan menajerinden profilini nasıl yükselteceği ve daha genç hayranların radarına nasıl gireceği konusunda tavsiyeler alıyor."

Annem sadece ileride büyük başarılarla imza atacak olan eski bir rock yıldızının dikkatini çeken bir hayran değildi.

Ayrıca sadece Johnny Lonesome'un ilk karısı değildi.

O kendi başına bir kişilikti ve bu sadece babamla Joss'un şimdiki kocası arasında olduğu için değildi, Roddy Rembrandt (idarecilerinin Rod'a değiştirttiği saçma bir isim, ayrıca Rod'un daha sonra vazgeçemediği bir isim çünkü hayranları için onun bir parçası haline gelmişti), bir dizi büyük isim rockçının kız arkadaşı ve ilham perisiydi.

O bir stilistti. Bir rock stilisti. Hem de iyi bir stilist. Turneler için gruplara ve şarkıcılara stilistik yapıyordu (lanet olsun, turnelere stilistik yapıyordu). O etkinliklere katılacak grup ve şarkıcıları şekillendirdi. Fotoğraf çekimleri. Her şeyi ve her şeyi. Ve herkes onu istiyordu.

Çünkü bu işte iyiydi. Ve hayatı yaşamasına, yürümesine, konuşmasına yardımcı oldu, ama en iyisi, görünüşünü kendisi salladı.

Eğer Joss annem kadar tanınmasaydı, biri onu kız kardeşim sanabilirdi.

Tüm bunlar, The Chokers adlı hair metal grubunun solisti, gitaristi ve düpedüz lideri Roddy Rembrandt'ın dikkatini çekmesinin ve onunla evlenmesinin nedenlerinden bazılarıydı. Benden sadece dokuz yaş büyük, Joss'tan on yaş küçük, tam da tuhaf bir şekilde ortada olan bir adam.

The Chokers havalıydı çünkü metali hem körelten hem de iyi bir şekilde güçlendiren alternatif ve punk bir kenara sahiplerdi, sözleri daha anlamlıydı, şarkıları daha kısa (ama bazen destansı) hikayeler gibiydi, havaları metalden daha öfkeli, punktan daha az öfkeli, hayatın bokunu gördüğün gibi çağır grunge çizgisinde kayıyordu. Bon Jovi, Guns 'n' Roses, Nirvana ve Green Day arasında bir karışım gibiydiler.

Sadece o üstünlükleri yoktu. İçki, kaltaklar, uyuşturucu ve başarı onların iyi yanlarını köreltti.

Bu yüzden şimdi her şey bir tekrar gibi görünüyordu. Ama çoğunlukla,

Artık pek kayıt yapmıyorlardı. Sadece turneye çıktılar ve hayranlarının sevgi ve sadakatinden beslendiler.

Bu kötü bir şey değildi.

Bunu yapmayı, müzik yapmamayı hayal bile edemezdim. Daha iyisini yapmak için kendime meydan okuyordum. Artık kendi şarkılarımı kaydetmesem ya da sahneye çıkmasam bile sürekli şarkı satıyordum, bu da sürekli şarkı yazdığım anlamına geliyordu. Bazen sevdiğim insanlar için prodüktörlük bile yaptım.

Asla öylece duramazdım.

Rod'un da işi bitmiş gibi görünüyordu.

Ama Rod daha çok karısının başka bir adam için yas tutmasını izlemekten bıkmış gibiydi.

"Bir reality show'a çıkmayacağım," diye çıktım.

"Ben de değilim," dedi bana. "Ama o benim

bokumun içinde

Sürekli bundan bahsediyor, Jussy. Bu işin peşini bırakmayacak."

"İsteddiği kadar kemikli köpek olsun, Joss. Hiç fark etmez. Kameraya çıkmak için imza atmazsan, bu konuda hiçbir şey yapamaz. İmza atmayacağımdan da eminim."

"Onu arayıp geri çekilmesini söylemeni istiyorum."

Bununla işimin bittiğini söyleyebilirdim. Ve bu babamın ölümüyle ilgili değildi.

Bu Joss'un anlaşmasıyla ilgiliydi.

"O senin kocan," diye belirttim. "O seni dinliyor," diye karşılık verdi.

"Bu garip ve beni rahatsız ediyor. Ben senin evlilik gurun değilim."

"Sana tapıyor. Senin de ona taptığını biliyor. Zanaatınıza saygı duyuyor. Müziğini anlamlı bir şekilde sevdiğini biliyor. Aranızda böyle bir bağ var ve bu öyle bir bağ ki Jussy, bebeğim, müziği ne kadar seversem seveyim ona ulaşamayacağımı biliyorsun. Ona ulaşabilirsin."

"Biliyorsun, o da benim için öldü."

Bu, konuşmamızın o noktasında sol alanın dışındaydı, açık sözlü ve hoş değildi.

Ama diğerleriyle birlikte onun saçmalıklarını da üstlenemezdim. Ve benden bunu istemesi beni kızdırdı.

Joss hiçbir şey söylemedi.

Ben bu iyiliğe karşılık vermedim.

"Roddy'den uzak durmalısın. Kendini toparlamalısın çünkü Rod senin kocan ve her ne kadar baba olmasa da, asla baba olmayacak olsa da, onu seviyorsun ve o senin için önemli. Bu yüzden kafanı toparlamalısın.

bunun acıttığı gerçeği. Rod bir erkek ama onun da duyguları var ve karısının hayatının aşkının yasını tutmasını izlemek berbat bir şey olmalı. Ya ona karşı daha sabırlı olursun Joss ya da ona bir süre ara verip kendine çeki düzen verirsin ve sonra geri gelip karısını ona geri verirsin."

"Bu şekilde ortaya dökmen hiç hoş değil, Justice," dedi sessizce, ses tonundaki incinmişlik belliydi.

Suçluluk hissettim.

Ve ben de yapmadım.

"Mav vasiyete itiraz ediyor," diye paylaştım.

"Sürpriz değil," diye karşılık verdi. "Ve bunu biliyorsun. O lanet olası amcık kocamı çaldı. Johnny'yi de götürmeye çalıştı.

Onu vurduğunda temizlikçiye gitmiş. Ve yıllardır ona ve Dana'ya bok atıyor. O sidikli oğluyla kukla oynatması hiç de şaşırtıcı değil."

Bunların hepsi doğruydu, Luna'nın bir yuva yıkıcı olduğu gerçeği de buna dahildi.

Tabii ki bu babamın hile yaptığı anlamına geliyordu. Joss'un onu asla affetmemesi affedilemezdi, bedelini pek çok şekilde ödemiş olsa da, gerçekten, şair ruhunun derinliklerinde sevdiği tek kadını kaybetmek de buna dahildi. Çok iyi bildiği bir gerçektir bu. Maverick'ten hamile kaldığı için Luna'yla evlenip, çok geçmeden onu terk etti. Mav doğduktan sonra daha fazla dayanamadığı için Joss'u geri almaya çalıştı.

Joss birbirleri için tek kişi olduklarından ve sonsuza dek birlikte olacaklarından o kadar emindi ki, babamın aldatması onu kırmıştı.

İçinde bir şeyler vardı ve ona tekrar güvenemiyordu.

O yüzden bir daha geri dönmedi.

"Bianca ortadan kayboldu ve kimse nerede olduğunu bilmiyor ya da ondan haber alamıyor, annesi ve babası bile" dedim.

"Siktir," diye fısıldadı Joss. "Perry ve Nova o kıza hiç iyi bakmadılar."

O haklıydı.

Perry ve Nova, Bianca'nın heavy metal grubunun gitaristi babası ve B-filmlerinin bombası annesi, kızlarını çok seviyorlardı.

Ona hiç iyi bakmamışlardı.

Ama bunu konuşmak için de doğru zaman değildi. Gerçi konuşacak bir şey de yoktu. Joss ve ben sık sık Bianca'nın ailesinin kendi işlevsizliklerine o kadar düşkün olmalarından ve kızlarıyla hiç ilgilenmemelerinden yakınırdık.

"Ve 'Chain Link'e ilham veren tanıştığım adam evimde çalışıyor."

Tam bir sessizlik. O kadar derin bir boşluk ki beni, evimi ve etrafımdaki tüm doğayı içine çekecekmiş gibi hissediyordum.

Sonra, yüksek sesle, tiz bir "Ne?"

Anneniz arkadaşınıza dönüştüğünde, ikinizin paylaştığı türden bir geçmişle, en iyi arkadaşınız haline geldiğini söylemek yeterli.

Lacey ve Bianca hakkımdaki her şeyi biliyordu. Joss da biliyordu.

"Evet. Şu anda evimdeki bir alçıpan yığınının üzerinde oturmuş, aldığım pizzayı yiyorum."

"Ah kızım, sen git. Onu tekrar bulduğuna inanamıyorum. Bu çok havalı."

"Joss, beni hatırlamıyor."

"Benimle dalga geçiyorsun." demeden önce biraz daha sessizlik. "Keşke yapsaydım."

Ve kesinlikle yaptım.

"Seni nasıl hatırlamaz?"

"Bilmiyorum, çünkü yedi yıl önceydi, sabahın erken saatlerinde buluştuk, on dakika konuştuk ve ben motorcu cadaloz görünümümü sallıyordum. Saçlarım bu kadar uzun değildi. I

bir santim makyajı vardı. Ve bu yedi yıl önce on dakika sürmüştü."

"Kızım, hangi erkek olursa olsun, senin saçlarını asla unutmaz.

Asla."

Annem kibirli davranmıyordu. Babamın saçlarını almıştım.

Deke o zamanlar saçlarımin güzel olduğunu söylemişti.

Ve kadın olduğumu fark etmemiş gibi değildi. Fark etti. Fark ettiğinde gördüm, rüzgârda durduğumuz ve omzumun üzerinden saçlarıma baktığı zamanki gibi.

Onun için hiçbir şey yapmadı.

"Tüm kanıtlar öyle olduğunu gösteriyor," dedim Joss'a.

"Neredeyse bir haftadır evimde çalışıyor ve hiçbir şey yok."

"Kahretsin, bebeğim. Çok özür dilerim. Kader

huysuzlandığında ve seni gözlerine kestirdiklerinde çok kötü oluyor."

"Bu konuda yanılmıyorsun."

"Belki o senin evinde çalışırken sen de beni ve Rod'u ziyarete gelebilirsin. Ve sen söylemeden önce," dedi sonuncusunu hızlıca, "bu seni buraya getirip Rod ve benim pisliklerimle uğraşmanı sağlamaya çalıştığım anlamına gelmiyor. Ona geri çekilmesini söyleyeceğim. herhangi bir realite programına katılırsa ve o ya da o boktan menajeri size bir kelime ederse daha çok sorunumuz olur. Ben kızıma bakmak istiyorum."

Joss'la olmayı seviyordum. Roddy ile olmayı da sevdim.

Ama ayrılmak istemedim. Orayı seviyordum. Ve bu sadece Deke ile ilgili değildi.

"Hayatta kalacağım, Joss. O kadar da büyük bir mesele değil. Sadece benden hoşlanmıyor."

"Jussy, darlin', 'Chain Link?' Kiminle

konuşuyorsun?" Nefes aldım. Sonra pizzamı yedim.

Joss izin verdi.

Pizzayı yuttum.

"Berbat bir şey," diye fısıldadım. "Ve onu tanımanın her dakikasına hâlâ bayılıyorum."

"Kahretsin," diye

mırıldandı. "Her şey yoluna girecek."

"Bunun tek nedeni binlerce şarkı üretecek olması, bunlardan biri mutlaka sizi sahneye çıkaracak, bir heykeli kabul etmenizi sağlayacak, ki bu 'Chain Link' için, o plakta yer alan diğer şarkılar için ya da o zamandan beri kaydettiğiniz herhangi bir şarkı için olmalıydı."

Joss'un içindeki anne buydu. Körü körüne bağlılık, körü körüne sadakat, kimse çocuğundan daha iyi olamazdı.

Körü körüne bağlılık ve sadakat kısmını değil, Deke hakkında konuşma kısmını geride bırakmaya karar verdim.

"Bir amacı olan bir sürtüktüm, daha önce senin için ortaya koydum, Joss. Hâlâ bir kaltaktım. Çirkinleştığım için özür dilerim."

"Bazen beni bundan kurtarman gerektiğini biliyorsun, Jus. Doğru olmayan hiçbir şey söylemedin. Kendi saçmalıklarımla ve Rod'unkilerle ilgileneceğim. Ve sen ve

ben yakında birlikte biraz zaman planlayacağız. Roddy yok.
Sadece biz kızlar."

"Bu hoşuma giderdi."

"Tamam, bebeğim. Şimdi Lonesome lanetini besleyecek ve güzel müzik yapacak işkenceye geri dön."

Gözlerimi devirdim ama sııttım, söylediği her şey lanet olası gerçek olsa bile.

"Görüşürüz, Joss."

"Seni seviyorum,
bebeğim." "Ben de
seni."

Bağlantıyı kesti.

Kapıya dönerken pizza atıştırdım.

İçeri girdiğimde Deke'in de içeri girdiğini gördüm... salona geri dönmek için odanın içinde yürüyordu.

"Güzel pizza, Jus. Teşekkürler," dedi kaybolmadan önce.

Pizzaya baktığımda yarısının bitmiş olduğunu gördüm.

Joss.

Lanet olsun. Kötü
zamanlama.

* * * * O

akşam Krystal'dan bir mesaj aldım.

Deke seni biliyor mu?

Aklıma onun yapmadığını, onun yaptığını ve ertesi gün Bubba'nın geleceğini getiren güzel bir soruydu. Bubba onun kocası ve bebeğin babası, bu yüzden ona benden bahsettiğine şüphe yok.

Hayır. Ve eğer sakıncası yoksa, barış içinde kalmayı tercih ederim,

Ben de mesaj attım.

Deke'in umurunda olmayacağını
söyledi. Umursayabilir.

Olmayabilir de.

Üvey babam bir realite programı yapmak istiyor. Beni de istiyor. Şehre gelirse, senden saçmalarını doldurmanı isteyebilirim.

Birkaç dakika boyunca geri dönüş mesajı almadım.
Sana daha fazla huzur verir.

Bu Bubba'nın iyi olacağı anlamına geliyordu.
Minnettarım, diye
cevap verdim.
Öyleydim de.

* * * * *

Bubba ertesi gün Deke ile birlikte geldi ve arkadaş
canlısıydı, ama bana sadece Jus diyerek sakın davrandı.

Yalıtım üfleyebilsinler diye oradan ayrıldım. Sunny ve
Shambles ve Wi-Fi'larıyla takıldım, iş ve iç tasarım
önerileriyle uğraştım ve internette gezindim, banyolarım,
duvarlarım ve bir mutfakım olduğu ve bu nedenle ciddi bir
alışveriş yapabileceğim zaman için bir sürü favoriyi
kaydettim ve tüm bunlar olurken yeni arkadaşlarımla
gevezelik ettim.

Öğleden sonra Deke mesaj attı. Bitti.

Tek heceliydi ama düşünceliydi ve Deke'in düşünceli
olabileceğine dair daha fazla kanıta ihtiyacım yoktu.

Yine de ona tüm günümü verdim, bunu yapmak için
alışveriş merkezine gidip geldim.

Döndüğümde gitmişti.

Perşembe, Cuma ve daha çok Cumartesi günü, Deke ve
ben çok az şakalaştık, sık sık aptal gibi davrandım, ona
sandviç getirdim ve o da evimde ilerleme kaydetti.

Pazar gününü izin günü olarak kutsal tutuyordu. Bu
yüzden bana gelmeyeceğini söyledi.

O yapmadı.

Rahatlamak istedim.

Onu özledim.

* * * * *

Deke.

Pazar gecesi geç saatlerde, karanlıkta, yatağında, Deke
sırtüstü uzanmış, bir eli sikine sarılmış ve pompalıyordu,
diğer eli başının üzerinde, yastığa gömülmüştü.

Gözleri kapalıydı, zihni Jus'un yüzünü sürdüğü, başını geriye attığı, uzun saçlarıyla dolu görüntülerle doluydu göğsüne doğru kayarak düşüyordu.

Karnına kocaman bir yük boşaltması uzun sürmedi.

Hâlâ okşarken gözlerini açtı ve amcığı göremedi. Ama lanet olsun, ağzında onun tadını alabiliyordu.

Çiçekler.

Bir gün önce parfüm sürmüştü. İlk kez kullanmıyordu ama her zaman da kullanmazdı.

Ve çiçek gibi kokuyordu.

Dizlerini büktü ve sikini okşamaya devam etti, düşünceleri Jus'un yüzüne binmesinden Jus'un tepki verdiği anılara döndü seçtiği gümüş ve inci girdaplı mavi beton sırla değiştirmişti. Aklını kaçırmıştı, alkışlıyor, gülümsüyor ve gülüyordu, ona bir dahi olduğunu söylüyordu.

Düşünceleri, bantlama işini bitirdikten sonra koridordaki duvara sarılan, kollarını iki yana açmış, yanağını duvara dayamış ve ağzından "Duvarları seviyorum!" diye haykıran kıza gitti.

Tezgahları ve dolapları bitirdikten, lavaboyu kurduktan, aydınlatma armatürlerini yerleştirdikten, kurutma raflarını monte ettikten ve nihayet çamaşır makinesi ile kurutucuyu yerleştirdikten sonra onun nasıl tepki vereceğini düşünmesine bile izin vermedi.

Kahretsin, onu bulduğunda ve hizmet odasını hallettiğini gösterdiğinde yüzündeki ifadeyi görünce onu öpeceğini düşündü.

Ve o da bunu istemişti, tam karnına, doğrudan sikine.

"Siktir," diye fısıldadı, yataktan kalktı, banyoya gitti, temizlendi ve tekrar yatağa girdi.

Max'e Jus'un işi için adamı değiştirmesini istediğini söylemesi gerektiğini düşünerek sırtüstü yattı. başka biri girip onu çıkarıyor.

Aklına geldiği anda bu fikri şiddetle reddetmesi bir yana, Deke'in Max'e neden böyle bir şey istediğini anlatacak hiçbir nedeni yoktu.

Bu.

Ve Max muhtemelen neden sorduğunu merak edecek, anlamadan önce yaklaşık bir saniye bunu yapacaktı. Ahşap sadece bilirdi. Eğer Tate duyarsa, Max'in onu aramadan önce geçireceği zamanın yarısını merak ederdi.

O zaman insanlar
konuşurdu. Deke'in bu
saçmalığa ihtiyacı yoktu.

Yan tarafına döndü, gözlerini kapattı ve uyumaya çalıştı.

Tek düşünebildiği, biraz uyumak için ona dönüştükten sonra Jus'un vücudunun kıvrımlarına nasıl sığacağıydı. Onu sikmeyi bitirdiğinde, yüzünü tüm o saçlara gömmenin nasıl bir his olacağını.

Bu düşünceleri aklından çıkaramayınca aleti sertleşmeye başladı.

Bu yüzden biraz uyuyabilmek için tekrar mastürbasyon yapmak zorunda kaldı.

Altıncı Bölüm

Ve öylece bıraktı.

Adalet

"Bu kısım, bilmiyorum, sadece planlarda burada çift kapı olduğu söylendiğine göre, başka bir şey olabilir mi diye merak ediyorum. Tamamen açılan bir şey. Plandaki gibi çift kapı değil. Bu

tüm alanı kapatabilirim ama aynı zamanda tamamen açabilirim. Beni anlıyor musun?"

Bir sonraki çarşambaydı.

Ana alanda durmuş Deke'yle konuşuyordum, o sırada adamlar alçıpan sevkياتını boşaltıyorlardı. Deke'in kullandığı iki yığın gitmişti. Şimdi garajda eskisinden iki kat daha yüksek iki yeni yığın vardı ve bu alana çok daha uzun ikinci yığınlarını dikeyiyorlardı.

Deke teslimatçılara dikkat etmiyordu. Arkamdaki çerçeveye bakıyordu.

Pazartesi günü işe döndüğünden beri her zamanki gibi devam ediyorduk; şakalaşmalar, sandviçler, benim aptallık etmem, Deke'in saat altıda evden çıkması ve bunu bana dönüp bakmadan yapması.

Ancak bu süre içinde muhteşem bir an yaşadım.

Bu, dün salonun ve tuvaletin alçıpanını, tavanlarını, bantlarını ve her şeyini bitirdiği zamandı.

Daha sonra bana evin ana bölümüne geçmeden önce o alanı tamamen bitirmesini isteyip istemediğimi sordu.

Ona bir mutfak istediğimi söyledim.

Verdiği cevapta gözlerinde daha önce hiç görmediğim ama çok hoşuma giden bir yumuşama vardı ki bunun paylaşmak istemediği bir şeyi paylaşmasının habercisi olduğunu fark edecektim, bu da bana istediğim şeyi vermenin akıllıca olmadığını düşünmesiydi.

Özel bir hediye.

Ayrıca başka bir özel hediye de içeriyordu.

Şöyle diyordu: "Bebeğim, alçıpan işi tozludur. Kapıyı taktığımda yaşadığın alanı kesebilirsin, böylece tozla baş etmek zorunda kalmazsın. Alçıpanı bitirmeden önce senin için mutfak yapıyorum..."

Devam etti ama ben bebeğinden başka bir şey duymadım. Ve bir kez bana verdiğinde, genel bir kural olarak, müteahhitlerin tüm alçıpanları döşemesini ve tüm bantlamaları yapmasını umursamadım.

Zemin döşemesi ve mutfak montajı gibi iyi işlere başlamadan önce boya ve badana işleriyle uğraştılar.

O bebek için her şeyden vazgeçerdim. Ben de kabul ettim.

Ama o zamandan beri bana başka bir bebek vermedi. Bana kesinlikle başka bir bebek vermedi. Bu benim kaderim olmaya başlamıştı.

Şimdi, boş ve duvarsız olduğu için mağara gibi görünen ana alandaydık, ancak ne kadar çok olduğunu fark ettiğim için daha da mağara gibi görünüyordu.

Deke'in ilerleme kaydetmesi daha uzun sürüyordu. Bir çarşaf serdi ve daha yapılacak çok şey olduğu için bir santim ilerlemiş gibi hissetti.

Ve şimdi, bana evin o tarafındaki gerçek duvarları vermeye başlamadan önce, onunla güney tarafındaki özel bir amacı olan ekstra oda hakkında konuşuyordum.

Deke arkamdan bana baktı. "Çatının ağırlığı kirişler tarafından taşınıyor, ikinci katın yük taşıyıcısı o kapıların etrafında değil, o yüzden eminim. Bir yolunu bulabiliriz."

"Falan filandan başka bir şey duymadığımı biliyorsun, o yüzden eminim.

Bir yolunu bulabiliriz."

Dudakları yukarı kalktı ve ela gözleri parladı. Zihinsel bir şey yaptım, Yee ha!

"Kardeşim, böldüğüm için özür dilerim," diye araya girdi teslimatçı ve Deke ona baktı. "İşimiz bitti. Bunu kontrol edip imzalamalıyım."

"Doğru," dedi Deke ve telefonum çalarken yoluna

devam etti.

Cebimden çıkardım, ekranda Bay T'nin aradığını gördüm ve telefonu almadan önce iç çektim, Mav'ı daha da fazla işaretledim

Bay T.'den gelen telefonlardan korkmama neden oluyordu. Her zaman günümün neşesi olmasalar da, bu işe başladığımdan beri hayatımın vazgeçilmeziydi. Ona çok değer veriyordum.

Bunu yapmama izin vermesinin tek yolu buydu. Bu yüzden aramalarından hiç korkmadım.

Artık öyleydim çünkü artık kardeşim ve onun cadalog annesi tarafından yapılan kötü haberlerden başka bir şey yoktu.

Ne olursa olsun, bu aramayı her zamanki gibi "Hey, Bay T." diyerek karşıladım.

"Adalet, nasılsın?" diye sordu.

"Dayanıyor musun?" Ben de arka güverteye açılan kapıya doğru ilerlemeye başlayarak sordum.

"Maalesef, Maverick'in babanızın vasiyetine itiraz ettiğine dair resmi bir bildirim aldığımızı bildirmek için arıyorum."

"Bu berbat bir şey," diye mırıldandım, telefon görüşmesinin uzun sürmeyeceğini düşünerek Deke'ye baktım ve onun alçıpan levhaları saydığını, teslimatçının da yakınımda durduğunu ve bana zerre kadar dikkat etmediğini gördüm ve benim çağrım.

Bu nedenle, dışarı çıkmak yerine (sikilmiştim ve daha da sikiliyordum, Deke'in bulunduğu bir odadan çıkmak bile istemiyordum - lanet olası bir uyuşturucu gibiydi), bir omzumu ve sakinleştirici manzaraya baktı.

"Bu, o mal varlıklarının dondurulduğu anlamına geliyor, Yargıç. Biliyorum.

Zaten dağıtıldılar ama bu iş bitene kadar onları kullanamazsınız."

"Harika." Hâlâ mırıldanıyordum ama şimdi bunu alaycı bir şekilde yapıyordum.

Bay T, "Bu, kardeşinin de onunkini kullanamayacağı anlamına geliyor," dedi.

Luna'nın iyi bir hayat sürmesi için oğlunu nasıl kullandığını,
boşanma sürecinde onu nasıl kullandığını düşündüm.

birkaç yıl içinde yerleşmek, iş bulamamak ve Velayetini paylaştıkları oğlunun nafakasını arttırmak için babamı sürekli mahkemeye vermekle tehdit ediyor, böylece çocuğunun sırtından geçinebilecekti.

Babam onu mahkemeye geri götürmedi. Mav'ın işini kolaylaştırmak için parayı artırdı.

Bu yasal anlaşma Mav on sekiz yaşına geldiğinde ve üniversiteye gitmediğinde sona ermişti.

Ancak bu durum sona ermedi. Mav, dedesinin telif haklarından payına düşeni ve babasının onun için kurduğu vakıf fonunu sadece kendisinin değil annesinin de hayatını sürdürmesi için kullandı.

alışmışlardı, ama çoğunlukla, düşündüm ki, hayat alışmıştı.

Bildiğim kadarıyla, bu güven fonu hızla azalıyordu, bu yüzden babam Mav'ın fonlarını sık sık artırdı, Dana'nın babam ölmeden bir gece önce ağzından kaçırdığı bir şey.

biraz çakırkeyif olmuştu. Bay T'nin olmasına izin verdiği ve babam böyle olacağını söylediği için uyguladığı bir şey. Tammy Teyze ve Rudy'nin başına gelenler gibi değil, Rudy'nin vakıf fonuna erişimini kesmekle kalmamışlar, dedesinin vasiyetinde yer alan bir maddeyi kullanarak dedesinin telif haklarından payına düşeni de kesmişlerdi.

Luna ve Mav'ın babamın mirasının yarısını almak için aptalca bir oyun oynamalarının nedenlerinden birinin de bu olduğundan şüpheleniyordum.

Diğer neden ise Luna'nın açgözlü bir sürtük olmasıydı.

"Umarım birileri dikkat ediyordur çünkü bu olacak," diye not ettim.

Bay T, "Dikkat etmek için elimizden geleni yapacağız," diye onayladı ve devam etti, "Şimdi, bu sıkıntıyı hissetmeyeceksiniz ama üzgünüm ki Babanız bizimle birlikteyken Dana'ya sağlıklı bir burs sağlamasına rağmen Dana'nın bunu kullanmadığını söyleyin. Ayrım gözetmeksizin bazı kaynaklara sahiptir, bu gibi davalar uzayabilir ve bu kaynaklar sınırsız değildir. Belki

Yargıcın bunu hızlı bir şekilde iptal etmesini sağlayamazsak mali sıkıntıya neden olur."

Bu muhtemelen Luna'nın planıydı. Joss'tan nefret ediyordu. Dana'dan nefret ediyordu. Babamdan nefret ediyordu. Kendisi dışında herkesten nefret ediyordu ve ara sıra Maverick'e sevgi gösterebiliyordu ama bunu sadece istediği bir şeyi elde etmek için onu kullanabileceği zaman yapıyordu.

"Dana'yı ben korurum," dedim iç çekerek.

"Yapacağından şüphelenmiştim. Bunu onunla paylaşacağım ve bu üzücü iş sona erdiğinde size geri ödeme yapılabilmesi için gerçekleşmesi halinde bunun muhasebesini tutacağız."

"Teşekkürler, Bay T."

"Korkarım daha kötü haberlerim var."

Gözlerimi manzaramdan ayırmadım; ağaçların arasından süzülen güneş ışınları nehrin suyunda parıltıyordu.

Yine de hazırlandım.

"Peki bu?" Bay T alışılmadık bir şekilde Hemen işe koyulurdu. Onun için erteleme yoktu, kötü şeyleri ya da yapması gereken şeyleri aradan çıkarırdı ve bunu Gecikme yok.

"Elimize ulaşan belgelerde, kardeşinizin babanızın tüm mirası üzerinde hak iddia ettiğine dair özel bir not var. koleksiyonu."

Zihnim ele geçirildi, her sinir ucu çılgık attı, ben "Şaka yapıyor olmalısın!" diye bağırırken nerede olduğumu ve yanımda kimin olduğunu hiç düşünmeden kapıdan uzaklaştım.

"Özür dilerim, Yargıç," dedi Bay T sessizce, ses tonunda neredeyse anlayışlı bir yumuşaklık vardı. "Şaka yapmıyorum."

"Bu... bu... delilik!" Bağırdım. "Adalet-"

Sözünü kestim. "Bu onun değil. O bunu biliyor. Biliyor amına koyayım!" Bağırdım, adım attım, Mav'ın babamın koleksiyonunu ele geçireceği düşüncesiyle zihnim acıyla kavrulurken hareket etmeyi çok zor buldum ve bir yere geldim

titreyerek durdu.

Mav babamın koleksiyonunu alırsa, bu Luna'nın koleksiyonu ele geçireceği ve koleksiyonu onun istediği anlamına geliyordu.

Böylece satabilirdi.

O koleksiyon babamın gitarlarıydı. Bir sürü vardı. Hepsi harika müzikler yaratır ve yapardı. Çoğu onun tarafından kullanıldı ve sonra bana nasıl yapılacağını öğretmek için aynı.

Bazıları da büyükbabam Jerry'nindi. miras kaldı, böylece onları alabilirdi, daha sonra onları bana bırakacağı uyarısıyla.

Sadece harika gitarlar oldukları için değil, Johnny veya Jerry Lonesome'un gitarları oldukları için de bir servet değerindeydiler.

Ve artık onlar benimdi.

Babam Mav'a nasıl oynanacağını öğretmeye çalıştı ama kardeşimde o yetenek yoktu, bu ikisi için de çabucak anlaşıldı.

Babam Mav'dan vazgeçmedi. Babası (haklı olarak) oğlunun müzik yapmaktan zevk almak için bir yeteneğe sahip olması gerekmediğini düşünüyordu.

Ancak, paylaşmak yerine sadece ilgilenmedi, Babamın geri adım atmasını sağlayacak bir şey, Maverick'i kızdırırdı. Bu yüzden yaramazlık yapar, öfkelenir ve bunu yaparken de küçük bir pislik gibi davranırdı. Hatta bir keresinde bir tane fırlatmış ve tamir edilemeyecek şekilde hasar vermişti.

Ve bu gitarlar, o gitarın içine koyacağım şeydi. Onları görebilmek için açabileceğim bir alan olsun istedim. Böylece babam ve büyükbabamla vakit geçirmek istediğimde o odayı açıp ikisini de yanımda görebilecektim.

Her zaman yanımda olurlardı ama ne zaman istersem onlarla vakit geçirebilirdim.

"Adalet, bunun Maverick için boşuna bir egzersiz olduğunu bilmelisin. Bu vasiyeti asla bozmayacak," diye teminat verdi Bay T.

Emin değildim.

"O... ilk... bok umurumda değil," diye tersledim. "O da

biliyor ki bu iş çığırından çıktı. Bunun pislik hareketlerini yeniden tanımlayan bir pislik hareketi olduğunu biliyor. Biliyor amına koyayım."

Bay T, "Justice, lütfen sakın olun," diye ısrar etti.

"Sakinleşmeyeceğim," diye ısırdım. "Sakinliğimi kaybetmemin zamanı aylar önce tüm bu saçmalıklar başladığında gelmişti. Ama her zaman olduğu gibi, ben babamın kızıyım ve küçük kardeşim için en iyisini ummak istedim. Babam daha önce öldü Mav, babamın onda en başından beri var olduğuna inandığı şeyi ona gösterdi. Tüm vücudunda iyi bir kemik. Beklemekten bıktım."

Bay T. bana, "Yargıç, benim ve babanızın avukatlarının bu konuyla ilgilenmesine izin vermeniz çok önemli," dedi.

"Ve o bok çuvalını arayıp onun bir bok çuvalı olduğunu düşündüğümü söyledikten sonra yapacağım. Sonra onunla işim bitecek. Biter. Sonsuza kadar."

"Adalet-"

"Güle güle, Bay T."

"Jus-"

Telefonu kapattım.

Sonra rehberimi meşgul ettim ve telefonum sinyal verirken Mav'a doğru çalmasını dinledim. Sinyal veriyordu, emindim, çünkü Bay T beni geri arıyordu.

Kardeşimin hastalıklı, çarpık, berbat sesli mesajını dinledim ve bip sesini duyduğumda içeri girdim.

"Dört ay önce bir baba kaybettiniz. Bunun senin davranışlarınla hiçbir ilgisi yoktu. Bugün ise bir kız kardeşini kaybettin. Ve bunun sorumlusu sensin," diye telefonuma tükürdüm, gözlerim artık sakınleştirici

ayaklarımdan başka bir şey göremiyorum. "Babamın koleksiyonunun peşinden gittiğini biliyorum ve bunun doğru olmadığını biliyorsun. Bunu biliyorsun Mav. Sen de biliyorsun. Doğduğundan beri babama bok gibi davrandın. ve bana daha iyisini vermedi. Neye hakkın olduğunu düşünüyorsun, anlamıyorum. Onun sevgisine sahiptin. Sana inanıyordu. Sana her zaman bunu verdi ve sen bunu yüzüne vurdun. Sen

bana da aynısını yaptı. Bugünlük bu kadar. Teşekkürler. Çok teşekkürler Mav. Babamın yasını tutuyorum ve şimdi de senin yasını tutuyorum. Bütün bunlar biter, sen ve annen de onunla birlikte bitersiniz, bir daha benimle iletişime geçmeye

alışmayın. Bugün bir kardeşimi kaybettim.
Bugün varlığınız sona eriyor."

Bunun üzerine telefonu kulağımdan çekip aldım, bağlantıyı kesmek için ekrana vururken telefona baktım ve orada öylece donup kaldım, titrediğimi ve bunu şiddetle yaptığımı görerek telefonuma baktım.

Boktan şeyler oldu. İnsanlar bazı şeyleri çarpıttı. Diğer insanlar onlara inandı.

Bay T. babamın vasiyetinin sağlam olduğunu söyledi. Maverick ve Luna istediklerini elde edemeyeceklerdi ve Luna yıllarca herhangi bir avukatın yakalayabileceği ve herhangi bir yargıcın görebileceği vahşi bir açgözlülük izi bırakmıştı.

Ama boktan şeyler oldu.

Para umurumda değildi.

Dana'yı ve onun güvende ve rahat olmasını önemsiyordum çünkü babam da böyle olmasını isterdi.

Ama para umurumda değildi. O gitarları önemsiyordum.

Onlar babaydı. Onlar büyükbabamdı. Onlar yüzlerce konserdi. Yüzlerce seans. Güçlü, becerikli, yetenekli ellerde geçen binlerce saat.

Güzellik.

Ve şimdi, Dana evim bitene kadar onları benim için güvende tutuyordu, onlar benimdi.

Luna'nın şirret ellerini onlara uzatıp en yüksek teklifi verene satma düşüncesi bile boğazımda safra birikmesine neden oldu.

"Jus."

Deke'in sesi, ağabeyim ve annesinin içimde uyandırdığı sapkın, acı dolu hastalığı oydu ve bakışlarımı kaldırdım, boynumu büktüm ve yüzüne baktım.

Yakın değildi.

Ama endişeliydi.

Ve bu endişe beni mahvetti.

Tamamen ona döndüm, başımı eğdim ve öne doğru düştüm.

Yakınımda değildi ve sonra oradaydı, her şey içime bastırırken çarpışmam için tam oradaydı. O kadar çoktu ki, kendimi tutamadım ve gözyaşlarım akmaya başladı.

Bana daha yakın olabilmek için içime doğru adım atarken kollarını bana doladı.

İşte o zaman hıçkırmaya başladım. Vücudum titriyor, otomatik olarak onun sıcaklığına, katılığına, cüssesine, tüm Deke'e gömülüyordum.

Kolları sıkılaştı.

"Onu özlüyorum," diye fısıldadım Deke'in göğsüne doğru.

Deke'in elinin omurgamdan yukarı doğru kaydığını ve saçlarımı karıştırdığını hissetmeden önce bu aksaklık içeren kelimeler zar zor duyuldu.

"Çıkar şunu, Jussy," diye mırıldandı, sözleri başımın üstündeki telleri karıştırdı, böylece bana doğru eğildiğini anladım.

Deke.

Sik beni, Deke.

Gözyaşlarımın arasından, "Kardeşim bir bok çuvalı," diye bağırdım.

Deke'in bana dolanan kolu daha da sıkılaştı ve parmaklarının uçları kaburgalarımın yan tarafını okşamaya başladı.

Bu bile kendimi daha iyi hissetmemi sağlamadı. Aslında bu - Deke'in benim her şeyimi sarması - her şeyi daha iyi hale getirirken aynı zamanda çok daha kötü hale getirdi.

"Vasiyetnameye itiraz ediyor," diye paylaştım. Deke hiçbir şey söylemedi.

Ağlamaya devam ettim.

Yavaşça ona iyice bastırdığımı ve ellerimin arkadan tişörtüne kenetlendiğini fark ettim. Hissettim yanağıma değdi ve ne kadar çok gözyaşı aktığını ve Deke'in onları benden aldığını biliyordu.

Ayrıca havalı ve iyi bir adam olduğunu da biliyordum, çünkü öyle biriydi.

Ama bunun devam etmesine izin veremezdim.

Ben de kendimi toparladım, ellerimi açtım ve gömleğimi düzelttikten sonra beline doğru indirdim ve başımı geriye attım.

"Özür dilerim."

Ne yazık ki işaretimi aldı ve gitmeme izin verdi.

İnanılmaz bir şekilde, bunu tamamen yapmadı.

Ellerini boynumun iki yanına koydu ve yüzü benimkinden birkaç santim uzakta olacak şekilde eğildi.

"Bana anlattıklarından, zamanın kötü geçtiğini anladığını düşünüyorum. Umarım, Jussy, sen de o zamanların geçtiğini anlamışsındır.

Her ne oluyorsa, bu da geçecek."

Jussy.

Lanet

olsun

.

Başımı salladım çünkü yapabileceğim tek şey buydu.

"Özür dilerim, ben... şey, gömleğin tamamen ıslak," dedim, yüzümü silmek için bir elimi ondan çekerek.

"Kuruyacak."

Tekrar başımı salladım.

Boynuma dolanan parmakları beni nazikçe sıktı.

"İyi misin?"

Değildim.

Yine de ona bir baş selamı daha verdim.

Gözleri yüzümde gezindi ve başımı sallamamın duyulmayan bir yalan olduğunu bildiğini biliyordum ama bana bunu söylemedi.

Sessizce "Güzel" dedi, beni bir kez daha sıktı ve sol elini bıraktı.

Ama sağ elini kaldırdı ve ben nefesimi tuttum çünkü yüzüme dokunacağını, gözyaşımı sileceğini falan sandım.

Bunun yerine, elini başımın üstüne kaldırdı ve bana bir kez daha yakından bakmadan önce saçlarımı karıştırdı, döndü ve uzaklaştı.

Kahretsin, Deke beni teselli etti ve küçük kız kardeşiymişim gibi saçlarımı okşadı.

Kahretsin.

Bundan hoşlanmadım.

Ama nazik ve tatlıydı ve Deke'den gelmişti. Benim kaderim haline geldiği için, kabul ettim.

Deke.

Bir vidası gevşemişti, bunu biliyordu ve lanet olsun, kendini durduramıyordu.

Bu yüzden, Jus'un onu kızdıran o telefonu aldığı günün ertesi akşamı (dün öğleden sonra ve o gün boyunca onu yakından izlemiş, numara yapacak kadar kendini toparladığını görmüştü ama gözlerinden kaçan bir şeyi gizleyemiyordu) Deke kamyonetiyle onun evine gidiyordu.

İşten çıkmış, eve gitmiş, duş almış, üstünü değiştirmiş, markete uğramış ve gece hızla çökerken geri dönüyordu.

Çok kötüydü. Aptalcaydı. Ve tehlikeliydi.

Tüm bunlarla birlikte, paylaşmadığı ve hayatındaki bu boku saklamadığı gerçeği açıkça aşırıydı. Babasını kaybetmişti. Kardeşi bir pislik gibi davranıyordu. Ve Joss adını verdiği bir kadınla ilgili bir şeyler oluyordu. Deke'in ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu ama ne dediğini duymasa bile Jus'un sesinin güvertede yükseldiğini duydu ve sonra

Pencereden onu izliyor, vücudunun çizgilerinden tedirgin olduğunu anlıyordu.

Kahretsin, aldığı her telefon ya içinde bir şeyleri harekete geçiriyor ya da kulağına berbat geliyordu.

Ama Jus, kendini toparladı ve elinden geldiğince numara yaptı.

Carnal'da yeniydi. Söyleyebildiği kadarıyla, yakın kimsesi yoktu. Ve sahip olması gereken kişi de o olmamalıydı.

Hâlâ içinde sosisli sandviçler, çörekler, çeşniler, bir makarna salatası, büyük bir paket cips ve s'mores malzemeleriyle dolu kahverengi bir kâğıt torba vardı. Çantanın yanında altılı soğuk bira paketi vardı. Ayrıca dolabından bir sürü tel askı çıkarmıştı. Ve tel kesicilerini getirmişti.

Şimdi onun evine gidiyordu çünkü aptalın tekiydi.

Erken değildi. Geç oluyordu.

Belki orada olmazdı. Bu iyi olurdu.

Belki orada olsaydı, yemek yerdi.

Eğer olsaydı, yemek yerdi, konuşursa dinlerdi ve ona birlikte olacağı birini verirken bira içebilirdi, böyle bir Siktiğimin moronu, onu o boktan evde tek başına ve üzerine aşırı derecede pislik çökmüş bir halde düşünmekle baş edemiyordu.

Evet, lanet olsun, bir vidası gevşemişti.

"Kahretsin," diye mırıldandı evine doğru ilerlerken ve büyükbabasının kamyonetini orada görünce.

Kadın evdeydi.

"Kahretsin," diye iç geçirdi.

Ama arkasını dönmedi. Gitmedi. Park etti, indi, kamyonun etrafında dolaştı ve boku aldı.

Yaklaştığını duymuştu ve bunu biliyordu çünkü kapı açıktı ve o sırada içeride duruyordu. ona doğru yürümeye başladı.

"Her şey yolunda mı... neler oluyor?" diye seslendi.

Cevap vermedi ve ağzının gerildiğini hissederek onun önünde durdu.

Güneş neredeyse kaybolmuştu, arkasındaki boşluk karanlıktı.

Ertesi gün, bazı çıkışları bitirmesi gerekiyordu. O bölgeyi biraz aydınlatmalıydı. Hareket etmesi tehlikeliydi. karanlıkta o alanın etrafında.

Ve Max ona Callahan adında bir adamla anlaştığını söylemişti, güvenlik işinde çok başarılı, muhtemelen sadece Jus gibi insanların parasının yetebileceği türden bir adam. Bunu biliyordu çünkü Max ona Callahan'ı birkaç hafta içinde güvenlik sistemini kurması için getireceğini söylemişti.

Bunu hızlandırmak için Max'le konuşup Callahan'la görüşecekti. Callahan'ın güvenliğini sağlamak için duvarlara ve zeminlere ihtiyacı olmayacaktı.

"Deke?"

Gözleri onunkilere kaydı.

"Yemek yiyor musun?" diye sordu selamlar gibi.

"Genel olarak, evet, beni bunu yaparken gördüğünüz için biliyorsunuz ve muhtemelen tüm varlıkların bir tür Hayatta kalmak için yiyecek," diye küstahça konuştu. "Bu gece, henüz değil. Dışarı çıkmak üzereydim çünkü bir Meksika restoranı olduğunu duydum. Chantelle'de yenemeyeceğim bir yer var."

"Rosalinda'nın Yeri. Oraya git, jalapeño cennetine git."

Alacakaranlığın o derinliğinde bile, onun güzel yüzünün bir gülümsemeyle aydınlandığını gördü.

Tam bir salak.

"Bu gece senin ateş çukurunu kıracağız," dedi ona.

Bunun üzerine gülümsedi.

"Lütfen sosisli deyin," diye yalvardı ışınların arasından.

Altılı paketi ona doğru itti ve istediğini verdi.

"Sosisli sandviç."

"Uzak dur!" diye bağırdı, hiçbir erkeğin, özellikle de onunkinin huzurunu kaçırmayacak kadar sevimliydi, birayı adamın elinden kaptı, döndü ve karanlık alana doğru ilerledi.

"Çukuru yak, Jus. Ben gidip sandalyeleri getireyim."

"Tamamdır," dedi ve aceleyle arka kapıya yöneldi.

Onu takip etti, çantayı birayı güverteye koyduğu yere bıraktı ve çukuru aydınlatırken yanından ayrıldı. Dans eden çukuru görmek için diğer güvertede duran sandalyelerden biriyle geri döndü ama kadın gitmişti. Diğer sandalyeyi almaya gitti ve döndüğünde kadın geri gelmişti.

"Peçeteler," diye ilan etti, birkaç tanesini havada sallayarak. "Tabak yok, dostum. Üzgünüm. Ve sadece plastik çatal bıçak takımı. Tekrar özür dilerim."

"Plastik çatalları umursayan bir adama benziyor muyum?" diye sordu.

"Pek sayılmaz," diye cevap verdi. "Çünkü ben değilim."

"Bu iyi, Deke, ama benim de tabağım yok."

"Seninle bir paket cips ve bir kutu makarna salatası paylaştığım için kapacağım et yiyen bir virüsün mü var?" diye sordu.

"Bildiğim kadarıyla hayır," diye cevap verdi. "O zaman sorun yok."

Kız hiçbir şey söylemedi ve adam da kızın yüzüne bakmadı çünkü kızın gülümsediğini hissedebiliyordu.

Çömeldi ve çantaya uzandı. "Benim için bir bira aç, olur mu?"

"Hizmet etmek için yaşıyorum."

Deke bunu test etmek istiyordu ama bunu ikisi de çıplakken yapmak istiyordu.

Siktir et onu.

Tam bir salak.

O askıların kancalarını kesip düzeltirken, kadın da ona bir bira getirdi. Kısa süre içinde ikisi de ocakta karşılıklı oturuyordu. Jus sandalyesinde oturuyordu ama köpeği alevler içinde kızaran telinin üzerindeyken eğilmişti. Deke arkasına yaslanmış, ayaklarını çukurun kenarına uzatmış, botlarının tabanları ateşle ısınmış, köpeği de alevlerin içindeydi.

Muhtemelen dünyada bir süreliğine yerleşmek isteyeceği tek bir yer olduğunu düşünüyordu, o da göl kenarındaki evi değildi.

Buradaydı. Tam bir salak. O başlattı.

"Bu gece Max aradı. İskelenin teslim edildiğini söyledi."

"Üst kısımları alçıpan yapmak ve ahşap tavanı döşemeye başlamak için ihtiyacım var."

"Ve Bubba'yı birkaç günlüğüne alıyoruz," diye devam etti. "Evet," diye onayladı Deke. "Tek başına çalışmak akıllıca değil. iskele."

"Seni fark edebilirim." Deke düzeltti.

"İki buçuk kat yukarıda iskele üzerinde tavan döşerken kışınızı gözetleyen şalvarlı bir kadınla tek başınıza çalışmak akıllıca değil."

Onun yumuşak
kıkırdamasını duydu.
Hoşuna gitmişti.
"Beş altı yaşındayım," diye
düzeltti. Ondan bir karış
daha kısaydı.
Daha küçük
görünüyordu. Hiçbir
şey söylemedi.
O da bilmiyordu.
Köpek kızartmışlar.
Sonunda sessizliğe son verdi.
"Önümüzdeki haftanın sonunda kasabaya bir
arkadaşım gelecek." Alevlerin arasından ona baktı ve
sessizce şöyle dedi,
"Bu iyi haber."

Ve öyleydi. Kötü zamanlarda, onun için bir şeyler ifade
eden birine ihtiyacı vardı.

Alevlerin arasından gözlerini onunkilere de dikti ve yüz
ifadesinin değiştiğini gördü; alınganlık gitmiş, geriye sadece
tatlı bir şey kalmıştı.

Bunu yapamazdı.

Ve bunu yapmadan
edemezdi. Tamamen
mahvolmuştu.

"Jalapeño cennetini deneyeceğiz," diye paylaştı.

"Denediğinizde bana teşekkür edebilirsiniz."

"Umarım öyledir."

"Yapacaksın," diye onayladı, köpeğini alevlerin arasından
aldı ve çörekleri almak için çantaya uzandı.

"Senin erkeksi bir dağ adamı olduğunu biliyorum, Deke,"
dedi.

Aniden söylediği bu tuhaf söz, adamın çöreklerden kadına
bakmasına neden oldu. "Bu yüzden bunu aradan
çıkarcacağım, böylece işinizi bitirebilirsiniz. Ama bunun
anlamı çok büyük." Köpeğinin etrafında dönerek onu, ateşi
ve geceyi işaret etti. "Haklısın. Mav'in yaptığı saçmalıklar
çözülecek ve hayat devam edecek. Ama şu anda hayat biraz
berbat. Ve bunu daha iyi hale getirmek için köpek, bira ve

marshmallow getirecek kadar umursaman çok hoş."

Wood haklıydı. Jus'la ilgili hiçbir şey onun bildiği türden zengin bir kaltak olduğunu göstermiyordu.

O da Emme değildi.

Jus'un ta kendisiydi ve sabahları sevmemesinin dışında iyi olmayan pek bir yanı yoktu.

Yine de oraya gitmeyecekti. Kadının lahanası vardı, hem de çok fazla ve adam hiçbir zaman onun kadar kazanamayacağı gibi, kazanmak da istemezken buna razı olabilecek biri değildi.

Ayrıca, yerleşmekle uğraşan bir adam da değildi. Yirmi yaşına gelene kadar seçenekleri oldukça kısıtlı bir hayat yaşamıştı ve annesi yeterince sağlamdı. Artık sonsuz seçeneğe ihtiyacı vardı ve yola çıkmaya hazır olduğunda bisikletin arkasında gitmeye hazır pek fazla kadın yoktu. Jus'un, Carnal'da o evde kök saldığı düşünülürse, gitmeye uygun olmayan pek çok kadından biri olduğundan emindi.

Ama pek çok yerde onun için bir anlam ifade eden pek çok insan tanıyordu. Bazıları kadındı, kaçırılmış ya da kaçırılmamış.

Bu yüzden oraya gidemediler.

Bu, bir şeylere sahip olamayacakları anlamına gelmiyordu.

Onu istemek, ona sahip olmasına izin vermeyeceğini bilmek, onun kendisini istediğini ve buna da izin vermeyeceğini bilmek onu ne kadar aptal yapsa da, alabileceği her şeyi alacağına dair her işareti verdiğini de biliyordu.

Yani ona bunu verecekti.

Bu amaçla, "Bunun hakkında konuşmak ister misin?" diye sordu. "Çörekler," diye mırıldandı.

Kıza atmış. Kadın bir tane bulmuş, köpeklerini hazırlamışlar ve kadın da açmış.

"Kardeşimin bir pislik olduğunu söylemek yeterli." "Anladım."

"Ben altı yaşlarındayken babam annemi kendi annesiyle aldattı."

"Tanrım," diye mırıldandı Deke.

"Mm-hmm," diye kabul etti ve devam etti, "Hamile kaldı. Annem aldatma olayından hiç hoşlanmamıştı, hamilelik olayı da yaraya tuz basmaktı, bu yüzden ilişkiyi bitirdi. Babam istenmeyen bebek annesinin hakkını verdi. daha çok doğmamış kardeşimin iyiliği için bir çabaydı. İşe yaramadı, yani fevkalade bir şekilde işe yaramadı. Babama çok kötü davrandı. Bana karşı da. Herkese karşı. Ve ne yazık ki, kısa süreli muhteşem anlar yaşansa da, zaman geçtikçe babamla arasını bozmanın yollarını bulmaya devam etti. korkunç olabilir. Mav'ı aptalca şeyler yapmaya yönlendiren o. Babamın... biraz parası vardı."

Deke sosisli sandviçinden bir ısırık aldı ve alevlerin arasından ona başını salladı.

Bu onun gözünden kaçmamıştı ve bunu bilmesi gerekiyordu. O da başıyla onayladı. "Luna kendi payını istiyor."

"Ne zamandır boşanmışlar?" diye sordu.

"Sanırım şimdi yirmi altı yıl oldu," diye cevap verdi.

Deke'in çenesi geri çekildi. "Ciddi misin?"

Tekrar başını salladı. "Babam yeniden evlendi... evet, yine." Son sözleri bir iç çekişle geldi. "Bu sefer iyi bir kadın. Ondan hoşlanıyorum. Luna babamın son karısının payını istiyor. Dana babamdan çok daha gençti ama servet avcısı değildi. Onu gerçekten seviyordu ve on yıldan fazla bir süre birlikte oldular."

"Babanın karısının parasını almak için aradığını görmüyorum," diye belirtti.

"O istemiyor ve babam da aptal değildi, bu yüzden bana söylendiğine göre onun istekleri eninde sonunda yerine getirilecek. Ama Mav bunu kendisi için istiyor, Luna için değil. Sadece ona verecek."

"Yani diyorsun ki, bu sadece baş ağrısı beklemek zorundayım." Kız ağzını açtığı anda Deke elini kaldırdı. "Baş ağrısının acı vermediğini söylemiyorum Jussy, özellikle de babanı kaybedeli çok olmamışken ve her şey hâlâ hamken. Sadece söylüyorum, bunu yerine koyacak gücü kendinde bulabilirsin, sana yüklediği duyguların altından kalkabilirsin."

"Mantıksal olarak bunu biliyorum Deke, sadece o noktaya nasıl ulaşacağımı bilmiyorum."

"Bira, köpekler ve nihayetinde s'mores üzerinde," diye yanıtladı.

Başını eğdi, saçlarının gölgesi omzunun üzerinden salındı. Tam bu sırada kasıklarının gerildiğini hissetti ve kız ona sırtarak köpeğinden kocaman bir ısırık aldığı anda daha da gerildi.

Ağzı dolu olduğu için pek de zengin olmayan bir prenses edasıyla, "İyi fikir," dedi.

"Köpekleri bana doğru kaydır, Jus," diye emretti.

Açılmış paketi kaldırım taşının üzerinden kaydırdı.

Son lokmasını yedi ve bir köpek daha yükledi.

O da kendininkini bitirdi ve aynısını yaptı.

Bira içtiler. Deke'nin aldığı yiyecekleri yediler. Onlar s'mores yaptı. Sonunda her şeyi topladı, şüphesiz o karanlıktan geçerek artık geçici mutfağı olan hizmet odasına götürdü ve başka bir şeyle çıktı

Onlar için iki bira, oturdukları yerde, her iki ayakları da çıkıntıda, sandalyeler geceye dönük.

Bu arada Krystal, Bubba ve bebekleri hakkında konuştular.

Deke ona Carnal'ın artık ömür boyu hapse mahkûm seri katili Dalton hakkındaki tüm hikâyeyi anlattı; buna Lauren kaçırıldığında Jim-Billy'nin onun hayatını kurtarmasına yardım ettiği gerçeği de dâhildi. Jus bu habere hiç şaşırmadığını söyledi,

Jim-Billy'yi ve taşıdığı iyi ruhu tanıdığını belli ediyordu.

Ayrıca ona bir bisikleti olduğunu ve Max'in bahsettiği "gezgin adam" yorumunun çok uzun süre yerinde kalmadığı ve muhtemelen Nisan'a kadar tekrar bisikletine bineceği anlamına geldiğini söyledi, dışarı çıkıyor ve tekrar gitmeden önce sadece kısa süreliğine geri dönüyordu.

Jus ona gitar çaldığını söyledi. Ayrıca Kentucky'de doğduğunu söyledi, "...ama babam da seyahat eden bir adamdı ve ailesini de yanında isterdi, bu yüzden neredeyse her zaman bizi de yanında götürürdü." Deke'nin duymaktan hoşlanmadığı bir haber çünkü

büyürken köklerinin olmasını özlediğini değil, olduğu sürece yuvarlanan bir ot olmayı sevdiğini söyledi. Sevdiği birinin yanına yuvarlanıyordu.

Ayrıca arkadaşının adının Lacey olduğunu, çok yakın olduklarını ve ziyareti dört gözle beklediğini, çünkü eskiden birlikte çok zaman geçirdiklerini ama artık buna pek fırsat bulamadıklarını söyledi.

Deke'nin ona verdiklerini vermekte bir sorunu yoktu.

Jus tereddütlü, dikkatli ve hatta bazen Rahatsız edici bir şekilde her şeyini paylaşıyor, her şeyi kendini korur gibi yapıyordu.

Nedenini anladı.

Daha fazlasını vermek istiyordu. Sadece Deke bu işin böyle gitmeyeceğini açıkça belirtiyordu.

Beklediğinden çok daha derinden kesti ve oyununun bilgeliğini merak etti.

Ama eve gitme vakti geldiğinde, onu kapıya kadar geçirdi ve bilerek onun yanına düştü, kolu onunkine çarptı. Dostça bir minnettarlık gösterisi. Yakınlığı sevdiğinin bir göstergesiydi. Onun verebileceklerini almakta hâlâ iyi olduğunu gösteren bir iletişim.

"İyi geceler, Jus," dedi kapıda.

"İyi geceler, Deke. Tekrar teşekkürler. Bira, köpek ve s'mores harikalar yaratıyor. Yine de iyi bir arkadaş..."

Bunu asılı bıraktı ve Deke ona yaptırdığı şeyi yaptı.

Kadının verebileceğini aldı ve öylece bıraktı.

* * * * *

Adalet

Karanlıkta, sıcak, rahat yatak odamda, yatağımda, bir vibratör içimde, kalçalarım hafifçe yukarı kalkmış, elimdeki diğer vibratörüm klitorisime sertçe yönelmiş ve dönüyordu, gusto için gidiyordum. Zihnim Deke'in sesiyle doldu,

Yüzünü, ellerini ve geri kalan her şeyini. Hayal gücüm onlarla yapabileceği her şeyle yükseliyor, hepsini bana yapıyordu.

Sertçe boşaldım, çarşafa karşı nefes nefese kaldım, daha fazla dayanamayana kadar oyuncağa sürtündüm.

Onu kapatıp uzaklaştırdım ve içimdeki ben tamamen doyana kadar devam etmesine izin verdim. Aşağı uzandım,

kapattım ve sırt üstü döndüm.

Karanlık tavana baktım.

Daha sonra, hala yakınlarda olduğum için onu dışarı kaydardım.

külotumu giyiyordum. Yataktan kalktım, banyoya gittim, oyuncakları temizledim ve komodine geri götürdüm.

Yatağa girdim, yorganı üzerime çektim ve bira, köpekler, cipsler, makarna salatası, s'mores, iyi bir arkadaş, Deke'in bana verdiği (ama vermediği) orgazmdan memnun bir şekilde karanlık Colorado gecesinde tek başıma uykuya daldım.

Yedinci Bölüm

Zevk ve Acı Adalet

Ona aldığım hindili sandviçten kocaman bir ısırık alan Bubba'ya bakarak, "Almadın," dedim (kendime ve Deke'e birer tane daha almıştım).

"Söylemek acı veriyor, söyledim," diye onayladı Bubba, söylemek hiç de acı veriyormuş gibi görünmüyordu.

Dikkatimi Deke'e çevirdim.

"Teyit edemem. Orada değildim," dedi. "Ve buna sevindim." Olabilirdi de.

Bubba'ya dönüp baktım.

"Emin değilim, kendisine sorma fırsatım olmadı, belki de yanıliyorumdur ve kim nasıl isterse öyle davranıyordur. Ama aynı zamanda usta rock hikâyecisi Bob Seger, her yerde daracık donlarına kadar soyunup 'Old' şarkısı eşliğinde dans eden erkeklerden hoşlanmıyor da olabilir. Time Rock and Roll."

"Genel olarak Tom Cruise'un cevaplaması gereken çok şey var," diye mırıldandı Deke ve ben gülen gözlerimi ve gülümseyen dudaklarımı ona çevirdim.

Ağızıma baktı, çenesi gözle görülür bir şekilde gerildi ve sandviçinden bir ısırık daha almak için gevşedi.

"Bir bilardo oyununu kaybettim," Bubba bana hikayesinin bu kısmını hatırlattı.

Deke'in bana bakarken çenesinin neden gerildiğini anladım.

Muhtemelen iyi bir şey.

"Neden bir barda iç çamaşırlarına kadar soyunup Seger eşliğinde dans ederek bilardo oynamaya bahse girersin ki?" Bubba'ya sordum.

Bubba bana sırtıttı. "Çünkü kaybedeceğimi düşünmüyordum ve oynadığım kadın iç çamaşırlarıyla çok daha iyi görünüyordu ve bunu biliyorum çünkü o Krys'di."

Bir kahkaha patlattım.

"O çılgın zamanlar geride kaldı," diye devam etti Bubba kahkahalarım dindiğinde, bunu gözleri parlayarak yapıyordu. "Onları özlemiyorum. Sadece bebeklerime anlatacak güzel hikâyelerim olduğu için mutluyum, sonra da torunlarım bana zamanı geldiğinde."

"Bunlardan stokta bulundurmamak her zaman en iyisidir, ne kadar utanç verici olursa o kadar iyidir," diye cevap verdim.

"Sanırım bu Bubba'nın en iyi baba ve dede olacağı anlamına geliyor," diye belirtti Deke.

Bubba gururla, "Emin olabilirsin," dedi.

Tekrar gülmeye başladım. Bubba da benimle birlikte güldü. Deke dudaklarının bükülmesine izin verdi.

Dudak titremesi klitoris spazmına neden olduğundan, bu hem lezzetli hem de sinir bozucuydu.

Yemeğe devam ettik. Bubba daha çok hikâyeye anlattı. Her biri bir öncekinden daha vahşiydi ve zamanı geldiğinde çocuklarını utandıracağını gösteriyordu, aynı zamanda

babalarının yaptığı gibi yapmaları için yem sağlıyordu.

Elinizdeyken hayattan en iyi şekilde yararlanın. Sonra sandviçler, cipsler ve

Shambles'ın öğle yemeğimize günlük katkısı (Reese's Pieces fıstık ezmesi kurabiyeler, günün teması fıstık ezmesi).

Çocuklar tekrar çalışmaya başladılar

ve öğle yemeğini temizlemek gibi sınırlı bir işe giriştim.

Perşembe günüydü, sosisli sandviç ve s'mores'tan bir hafta sonra

Deke.

Duvarların yüksek kısımlarını alçıpanla kaplamak ve tavanlara başlamak için o gün ve ertesi gün Bubba yanımdaydı.

Adamlar tüm işi iki günde bitirebileceklerini düşünmüyorlardı ama boş durmuyorlardı.

Deke'e gelince, yemeğimizi yedikten sonraki Cuma günü, çalışmak için evime döndüğünde yaptığı ilk şey bana ana alanda birkaç priz vermek oldu ve bunu yaptıktan sonra, fişe taktığı üç cılız (ama çalışan) ayaklı lambayı getirdi.

Sonra bana emretti, "Geceleri bunu tak, Jus. Bu alanda hareket etmen gerekiyorsa bileğini kırmana gerek yok ve etrafta olabilecek insanlar bu evde birinin olduğunu görmeli. Tamam mı?"

Bu alanda prizlerin ve ışığın bir tür öncelik olduğunu belirtmiştim, ancak her şey hazır olduğu için bundan bahsetmemiştim.

Onun büyüsunü bozmak ve yüklenici listesinde olmayan bir şey istemek istemedim.

Ama yine de bana verdi. Deke bana göz kulak oluyor.

Zevk ve acı.

Günlerim bundan ibaretti.

İşin zevkli kısmı, bana çıkışları verdikten sonra, Deke O zamandan bu zamana kadar geçen zamanı bana duvar yapmak için ciddi bir ilerleme kaydederek geçirdim. Alt katın tamamı bitmişti. Bantlama yapıyordu çünkü alçıpan levhaları yukarı çıkarmasına yardım edecek fazladan bir adama ihtiyacı vardı. başlayabilir.

İşin acı kısmı, onu doğurduğumuzda Bubba'nın da bu işe yardım edeceğini söylediği gün geldi. Ben de Deke'e üst kattaki alçıpana yardım edebileceğimi söyledim.

Daha sonra iki çarşıftan oluşan bir bohçayı kaldırmasına yardım etmemi istedi.

O bir güç merkeziydi ve kendi ucunu sanki çift çarşafı havada savurup üst katın sahanlığına fırlatabilirmiş gibi kaldırdı. Ama yine de, ben kendi ucumu yere koymadan önce zar zor kaldırdık ve bittiğinde evimin tadını çıkarmak istediğimi ve bunu fitik olmadan yapmak istediğimi söyledim.

Acı, ben bunu söyledikten sonra bana verdiği hediyedeydi. Bu hediye onun kahkahalar atarak benim çılgın bir şekilde neşesinin derin, kalıcı güzelliği ile boşluk

Yaptığı alçıpanın, üflediği köpük yalıtımın içinden tünel açıp sonsuza dek oraya yerleşecekmiş gibi görünüyordu. Onu çağırmak için tek yapmam gereken, bana verdiği duvara doğru yürüyüp

Deke'in zengin kahkahası kulağımda bir deniz kabuğundaki dalgalar gibi çınlardı.

Benimle paylaştığından habersiz olduğu Deke tarzı cömertliği bitmemişti, sonra bana doğru yürüdü, ensemin büyük eliyle kavradı ve birkaç vuruş boyunca tüm vücudumu sallayarak "Çok komiksin, çingene" dedi.

Gördün mü?

Zevk ve acı. Bu değildi. Hayır, değildi.

Pazartesi günü Max beni arayıp Joe Callahan'ın Güvenlik sistemimi kurmak için daha erken geldim.

Max bunu şu sözlerle paylaşmıştı: "Deke senin orada tek başına, ışısız, hayvansız ve güvenliksiz kalmandan pek hoşlanmıyor. Bu yüzden Cal'la bir şeyler ayarlayacağım ve sıralandı."

Deke büyük bir hayran değil.

Cal'ın erken gelmesini kabul ettim. Joe "Cal" Callahan ailemin tüm güvenliğini sağladı. Lacey'nin de. Ve Lacey'nin babasının. Ve böyle devam etti. İşinde en iyisiydi ve bazı delilerin de dahil olduğu işimizde, bedeli ne olursa olsun en iyisini alırdınız (ve Cal çok pahalıya mal oluyordu ama buna değirdi).

Bu iyi bir plandı ve dürüst olmak gerekirse Cal'a oraya taşınmadan önce sormalıydım.

Ve Deke'in beni kollayarak verdiği dostluğun sıcaklığını hissettim.

Sadece bu sıcaklığın başka bir çeşit olmasını diledim.

Söylemeye gerek yok, Deke'in sosisli sandviç ve s'mores için süpürdüğü sınır, süpürülmeye devam etmeyi amaçlıyordu.

Ancak başka bir sınır daha vardı.

Benden hoşlandığını söyledi. Bunu gösterdi. Şakalaşma devam etti.

Ayrıca bir kez kardeşimden haber alıp almadığımı sordu ve ben hayır dedikten sonra yüz ifadesiyle haber alırsam dinlemek için orada olduğunu açıkça belirtti.

Sandviç yerken ona kız arkadaşım Bianca'nın nasıl kaybolduğunu ve tanıdığı, tanıdığını bildiğim ama bilmediğim (numaralarını alabilirsem) ve bana bir şeyler söyleyebilecek herkesi nasıl aradığımı anlattım.

Ve hiçbir şey bulamadım.

Bu sayede onun için endişelendiğimi paylaşmıştım. Bazı maddelere katılması, bazı sınırları daha fazla içmesi ve hızla azalan kaynaklara sahip olması (bu, annesinin ve babasının ona verdiği güven fonu olduğunu paylaşmadım, son birkaç yıldır davranışlarıyla babasının artırmama konusunda katı olduğu bir şeydi).

Ve son olarak, bu inişten önce bile amaçsız ve kaybolmuş görünmeye başlamıştı, bu yüzden onu uyuşturucu ve içkiyle başa çıkmayı düşünmeye ikna etsem bile, bunlar her zaman olduğu gibi, üstesinden gelmek için araçlara sahip olmadığım daha derin sorunlara oturuyordu.

Açıkçası tüm bunların Bianca ile Lacey ve benim ebeveynlerimizin izinden gitmeye, kendi dikkatimizi, beğenimizi ve şöhretimizi kazanmaya başladığımız sıralarda başladığını paylaşmamıştım.

Bianca, televizyon şovları ve film seçmelerine katılabilmek için kendine bir menajer tutmuştu.

Bazı reklam filmlerinde oynaması istenmiş ve bazı film teklifleri almıştı.

bir sürü seks sahnesi vardı. Bunların hepsini geri çevirmişti, böyle bir şey yapmayacağını ilan etti. O bir model ya da sözcü değildi. Annesi gibi göğüs, kalça ve saçtan ibaret olmayacaktı (her ne kadar annesi bir ton para kazandı,

Bu arada çok fazla şöhret kazandı ve bunu nasıl yaptığı hakkında hiçbir kemik bırakmadı).

Bianca'nın ciddi bir oyuncu olduğunu söylemişti.

Sorun şu ki, annesinin sahip olduğu gür, sarı saçlı, iri mavi gözlü, iri göğüslü, ince vücutlu, fuck-me güzelliğine sahipti ve babasının içine attığı rock 'n' roll ve tavırları vardı.

Ama iyi bir oyuncu değildi. Lace ve ben onu birkaç oyunda izlemiştik ama pek başarılı olamamıştı. Kısmen o, kısmen de emici oyunlar, ancak bu kuyu kısmen onun parçası olduğu için kurumuştur.

Bu yüzden mantıklı bir şekilde hissetmemem gerektiğini bildiğim garip bir suçluluk duygusu hissettim (ve bunun hakkında konuştuğumuzdan beri Lacey'nin de aynı şeyi hissettiğini biliyordum).

karanlık tarafa dönmeye başladı.

Bunu Deke ile de paylaşmamıştım.

Hiçbir tavsiyede bulunmadı, sadece dinledi ve dertleşti, yüzü niyetliydi ve açık bir endişeyi paylaşıyordu, ama Bianca için değil.

Benim için ve ruh halim için tabağımda çok fazla şey vardı ve bu benim için hoş değildi.

Daha fazla zevk ve acı.

Ve son olarak, ona iç mimarımın bana gönderdiği eşyaları ve evimi bir yuva haline getirmek için satın alabileceğim diğer eşyaları gösteriyordum (duvarlar, zemin ve geri kalan her şey tamamlandıktan sonra).

Bunu ilk başta şaka olsun diye yaptım.

Ama Deke sadece ilgilenmekle kalmayıp aynı zamanda fikir beyan ederek beni şok etti.

Her şey hakkında.

Tasarımcının önerdiği parçalardan biri hakkında "Kimsenin beyaz bir kanepeye ihtiyacı yok" demişti.

"Krem," diye düzelttim onu, dizüstü bilgisayarımdan ona bakarak.

"Kimsenin kremalı bir kanepeye ihtiyacı yok," diye düzeltti. "Sadece mahvolmakla kalmazsın, üzerine ketçap döküyorsun, köpek alırsın, tüyleri görünür ve sonuç olarak çok çirkin olur."

Komikti.

O da haklıydı.

Böylece krem rengi kanepeler
gitti. Deke'den daha fazlası
vardı.

"Yapışmaz tava almayın. Kaplama her zaman kazınır.
Paslanmaz çelik olanlardan alın."

Ve...

"Misafir banyosunu pembeye boyarsan, havalı kartını
elinden alırım."

Ayrıca...

"Kadınlar neden mutfak havlusu alır anlamıyorum. Kağıt
havlu neden icat edildi sanıyorsunuz? Kullan, at, yıkamaya
atmana gerek yok, bitti."

Paslanmaz çelik (ya da aslında daha çok Le Creuset
çizgisinde düşünüyordum). Ayrıca
Misafir banyosunu pembeye boyamak gibi yanlış bir heves
(ona gösterdiğim renk tonu daha çok gül rengiydi, ama onu
bu konuda düzeltmedim).

Ama bulaşık havlusu alıyordum. Onlar daha çevre
dostuydu ama sorun o değildi.

Bir sürü bulaşık havlusu güzeldi ve onları tatiller ve her şey
için değiştirebilirdiniz.

Hiç yapmadığım bir şey. Hiç sahip olmadığım
eşyalar. Ama bunu dört gözle bekliyordum.

Öğle yemeğinden kalan çöpleri garaja götürüp koridordan
geri dönerken Deke'in büyük odaya açılan kapıdan içeri
girdiğini gördüğümde bunlar benim güzel ama kasvetli
düşüncelerimdi.

Bana baktı ve başını yatak odama doğru salladı,
Ben daha ne olduğunu soramadan koridora çıktı ve sağa
dönerek doğrudan yatak odama girdi.

Deke yatak odama hiç girmemişti.

Kapıda durmak yeterince kötüydü. Ya onun
içinde?

Felaket.

Kahretsin, yatağım toplanmamıştı ve umarım komodin çekmecelerimi kapatmışımdır ya da ilerinde özel bir şarj işlemi yapan kablolar yoktur çünkü vibratörlerim Deke'in yedi günün altısında etrafta olmasıyla birlikte epey egzersiz yapıyordu. Ve hiçbir kız, erkek ya da kadın, kimseyi istemezdi.

Özellikle de seks oyuncaklarını görmek için can attığı erkek budaklı seksi bir adam.

Tabii bunları onun üzerinde kullanması için vermiyorsa. Hay sikeyim.

İçeri girdiğimde Deke zaten içerideydi ama açık kapının kenarında duruyordu.

Kapıyı arkamdan kapatırken hızlıca bir göz attığımda komodinın çekmecelerinin tamamen kapalı olduğunu ve kabloların olmadığını gördüm.

Tanrı'ya şükür.

Deke, "O sormayacak, Jussy, o yüzden ben soruyorum," dedi.

Ona döndüm ve bakışlarını yakalamak için başımı geriye doğru eğdim.

"Kim neyi sormayacak?"

Başını kapıya doğru salladı. "Bub. Sormayacak." "Neyi sormayacak?" Deke başka bir şey söylemeyince ben de sordum. "Önsöz olarak şunu söyleyeyim, sen hayır dersen, benim sorduğumu bilmeyecek. ve her şey yolunda. Anladım. Sorduğumu bilse bile anlardı. Bu çok fazla. Ama yine de soruyorum."

Ona doğru bir adım attım, alçak olan sesimi onunkine uydurdum ve "Dostum, çıkar ağızındaki baklayı. Ne soracaksın?"

"Max'in hafta içi fazla mesai için bir buçuk saat ödediğini biliyorsun. Hafta sonları ise iki katını ödüyor."

"Evet, bunu biliyorum Deke," diye onayladım.

"Cumartesi günleri benimle birlikte çalışan başka bir adamım var, işleri daha hızlı hallediyorum. Ve barda iyi bir ciro var. Zarar etmiyorlar ama içinde de yuvarlanmıyorlar ve hem Krys hem de Bubba çocuklarına iyi davranmak istiyorlar. Özellikle de Bub'a."

Bana daha da yaklaştı ve başımı geriye doğru eğmek ve

nefesimi düzenlemek zorunda kaldım, özellikle de onun

elini uzattı ve parmakları hafifçe sırtıma dokundu.

Zevk.

Ve acı.

"Anlattığı o hikâyeler," diye devam etti Deke, "komikti ama bunlardan bazılarını Krys'in önünde söyleseydi, Krys gülmezdi. Çünkü eskiden Bender Bubba olarak bilinirdi. Birini bağlamak için onu kaçırdı, iyi eğlenceler evde olduğundan daha fazla gitti. Gittiğinde, bebeklerine ve torunlarına söyleyemeyeceği şeyler yaptı.

Çünkü Krys'in üzerine yürümesi ve bunu sürekli yapması hiç de doğru değildi."

"Aman Tanrım," diye fısıldadım, Krystal'ın üzerine titrediği belli olan Bubba'nın da onu terk ettiğine inanamıyordum.

Sürekli.

Deke başını salladı ve konuşmaya devam etti.

"Neredeyse başaramıyorlardı. Kadın onu zıplattı. Adam kurudu, bir damla bile içmiyor, artık içmiyor ve onu geri almak için her şeyi yaptı. Barda yardım etmedikçe ve ona ne istediğini sormadıkça bir kadına baktığını görmedim. İçmek istiyor. Krys için yaşıyor. Onlar için yaşıyor. Ama yine de onu geri alarak doğru kararı verdiğini kanıtlama dürtüsü var. Yıllar geçti ama ona çok acı çektirdi ve bu ödenmesi gereken bir kefarettir. Eğer biraz daha fazla getirebilirse, yüklerini hafifletebilirse, ona daha fazlasını verebilirse, çocuklarına hazır olmaları için hayatlarını kurmalarına yardımcı olabilirse, bunu yapmak isteyecektir. Yani onu cumartesi günü işe alırsanız, bu küçük şey bile çok şey ifade eder."

Bu, cumartesi günleri Deke'in bana kalmayacağı anlamına geliyordu.

İstediğim bu olmasa bile, bunun iyi bir şey olduğunu kabul ettim.

Dahası, bu geçmişi bilmekten nefret ediyordum çünkü Bubba'yı seviyordum ama aldatmanın etkilerini de biliyordum.

Krystal için bunu istemedim ve arabasındaki gözyaşlarının ve korkusunun bir parçasının bu olup olmadığını merak ettim, biriyle paylaşmak için çok mahrem ve belki de utanç verici bir şeydi

çok az tanıyordu. Bu sadece bir anne olarak nasıl biri olacağının bilinmemesinden değil, aynı zamanda hayatlarındaki bu büyük değişikliğin Bubba'nın eski yöntemlerine geri dönmesine neden olup olmayacağından da korkuyordu, başıboşluk da dahil.

Krys için istediğim şey, o küçük şeyin çok şey ifade etmesiydi. Bonus, benim evimde işler daha hızlı hallolurdu.

"Ona benim mi sormamı istersin yoksa ona benimle birlikte olduğunu mu söylemek istersin?" Cevap olarak söyledim.

Deke bana gülümsedi.

Bunun şair ruhumu besleyebileceği tek yol olmasına izin verdim ve gülümsedim.

"Ona bunu isteyip istemediğini soracağım, ona alabildiğin kadar ilerleme kaydetmek istediğini söyleyeceğim. Ama Cumartesi günü burada olacağını biliyorum."

"Harika," diye cevap verdim.

"Müthişsin Jus," demeden önce parmaklarını elimin arkasına bir kez daha dokundurdu.

"Alabildiğim kadar ilerleme istiyorum Deke. Yani bu büyük bir fedakarlık değil."

Tam o sırada başka bir hediye verdi. Daha fazla zevk.

Daha fazla acı.

Deke bana göz kırptı.

Sonra "İşe dönüyorum" diye mırıldandı, döndü ve yatak odamın kapısından çıkıp gitti.

"Zevk ve Acı"nın bir şarkı için harika bir isim olacağını düşünerek kapıya baktım.

Ben de defterimi ve odamın köşesindeki standından gitarımı aldım ve güverteme çıktım.

* * * * *

Derin bir "Yo" sesi duyduğumda tıngırdatıyor ve dönüşümlü olarak not alıyordum.

Adirondack sandalyemde döndüm ve Deke'in açık Fransız kapımın birkaç adım ötesinde durduğunu gördüm.

"Yo," diye karşılık verdim. "Gitme vakti geldi mi?"

Hiçbir şey söylemedi. Orada öylece durup baktı. Bana değil. Gitarımla bana değil.

Sandalyemin kolunda dengede duran deftere baktım.

"Deke," diye seslendim, söylediği hiçbir şey gerilmeyince. Vücudu garip bir sarsıntı geçirdi ve gözleri benimkilere geldi. "Evet, paydos vakti geldi," diye homurdandı, sesi aynı

Vücudunun sarsılması kadar garipti.

"Doğru," dedim, ayağa kalktım ve gitarımı sandalyeye dayadım, birçok nedenden dolayı kendimi komik hissediyordum.

O etraftayken kesinlikle çalışıyordum ama beni bunu yaparken hiç görmemişti.

Ayrıca benimle ilk tanıştığında bir şarkının sözlerini yazıyordum.

Dolayısıyla, onunla paylaşmadığım için rahatsız olabileceği bazı şeyleri fark edebileceğine dair çok sayıda kanıt vardı.

Ne yapacağımı bilemedim çünkü orada öylece durdu, bakışları benden gitarıma ve defterime kaydı.

"Deke," dedim usulca.

Dikkati tekrar bana yöneldi.

"Yarın saat yedide Bub'la dön, Jussy."

Jussy.

Bu her şeyin yolunda olduğunu gösteriyordu, her ne kadar başından beri olmadığı bir şekilde hala uzak görünse de.

Ve ona bakarken sadece Jus olmanın getirdiği huzurun zamanının geçtiğini anladım.

Deke ve ben arkadaş olmuştuk. Ve arkadaşlar önemli şeyleri arkadaşlarından saklamazlardı. Babalarının ünlü, ne yazık ki artık ölmüş bir rock yıldızı olması gibi.

Büyükbabaları da öyleydi. Ve ne kadar kısa bir yol olsa da onlar da bu izleri takip etmişlerdi.

Bu da ona ilk adımı vermemi ve daha önce tanıştığımızı itiraf etmemi sağladı.

Yedi yıl önce on dakikaydı ama Adalet adını hatırladıysa, bu gerçekleşmek zorundaydı.

"Krys, Bubba'nın yarın bir grup getireceğini söyledi. gece," dedim ona. "Orada buluşup bir şeyler içmek ister misin?" Ve seni kızdırabilecek ama bilmen gereken bir sürü şey paylaşıyorum ve en iyi bahsim sana halka açık bir yerde söylemek, böylece aklını kaybedersen, yerimiz Açıklamak için bir şansım olsun diye kontrol altında tutmaya yardım et, demedim. "Planlarım var."

Kalbine ok saplanmış.

Cuma gecesi Deke'e benzeyen bir adam için planlar.

Bilmek istemiyordum ve başka seçenekler de vardı ama eğer düşündüğüm kişi gerçekten öyleyse...

Bilmek istemedim.

"Tamam Deke," diye cevap verdim ama denemeye devam ettim. Er ya da geç. Erteleme. Bunu zaten yeterince yapmıştım. "Bu gece gelmek ister misin?" Ona zoraki bir sırtış attım. "Git

Şehre inip İtalyan lokantasından yemek alacağım. Kırmızı bir Solo bardaktan şarap içeceğim ve bunu o bardağın çevreye vereceği zarardan dolayı suçluluk duyarak yapacağım. Sen bira içebilirsin. Ve bir şarap açacağı aldıktan sonra mutfak gereçleri eklememin şerefine kadeh kaldırabiliriz."

"Silindi, Jus. Teşekkürler ama bugünkü gibi işler insanı yoruyor. Ama bil diye söylüyorum, Bubba ile konuştum. Cumartesi günleri de çalışacakmış."

Pislik gibi davranmıyordu ve içine kapanık değildi. Yine de sonuncusu için öyleydi.

Başka seçeneğim olmadığı için başımı salladım. "Kulağa hoş geliyor."

Bunu söyledim ama bu hoşuma gitmedi. Bubba yarından cumartesiye kadar gelecekti, Deke'le pazartesiye kadar yalnız kalamayacaktım.

Belki Krystal ya da Jim-Billy'den nerede yaşadığını öğrenip Pazar günü uğramalarını isteyebilirim.

Yine de, Deke'in ögle yemekleri için sucuklu sandviç hazırlayan bir kadın olsaydı, Pazar günü onun evine gitmek istemezdim (evi kapattığım gün Bubba'daki hatunu aldıktan sonra düşündüğüm bir durum değildi - yine de, o hatunun kalıcı gücü olabilirdi, bizi arkadaşça tutmasının bir başka nedeni).

Ama hangi kadın erkeğinin, arkadaş olsalar bile, özellikle de erkeği Deke ise, başka bir kadınla tek başına sosisli sandviç yemeye gitmesine izin verir?

Belki de yeniydiler ve her gün ögle yemeği için onun sucuklu sandviçlerini paketlemiyordu. Sadece onu becerdikten sonra kaldığı gecelerden sonraki sabahlar.

Kahre

tsin.

"Jus?"

Ona odaklandığımda garip bir sarsıntı geçiren bendim. "İyi misin?" diye sordu.

Ben değildim.

"Evet," dedim ona.

"Güzel. Yarın görüşürüz."

"Tamam, Deke. Yarın görüşürüz."

Başını eğerek veda etti ve kapımdan geçip yatak odama girdi, sanki kendi yatak odasıymış gibi yatak odamda dolaştı ve evin gölgeleri arasında kayboldu.

"Tamam," diye fısıldadım pencerelere. "Bu garipti ve kötü bir garipti ve çok kötü bir garip olabilirdi."

Bana öyle gelmiş olabilir ama pencereler de aynı fikirdeydi.

* * * * *

Tate'in karısı Lauren, ertesi gece Bubba's'ta çalan gruptan bana seslenerek, "Bunu pek sık yapmıyoruz," dedi. Jim-Billy ve benim aramda bir taburede oturuyordu.

barın. "Krys bir süre önce tanıttı. Çok tuttu." Sırıttı.
"Gördüğünüz gibi."

Onun muhteşem yüzüne baktım ve barın dolup taşığını gördüm.

Bir kenara, onun Tate'e uygun olduğunu söylemek yetersiz kalır.

Kırkly yaşlarındaki Barbie ve Ken gibiydiler, Barbie'nin harika bir kıcı vardı ve Ken, Ken değil, daha uzun saçlı, sakallı ve çok daha belalı olması dışında Gl Joe'ydu.

"Gnaw Bone'daki birkaç barda canlı müzik var," diye bağırp durdu Lauren bana. "Çok para kazanıyorlar. GB'de yaşayan Zara ve Ham adında iki arkadaşımız var. Ham oradaki barlardan birini işletiyor. Bu bir yarışma," dedi, hala sırtarak, sanki olmadığını, ya da rekabetin dostça olduğunu söyledi. "Krys'e bu fikri verdi."

Başımı salladım ve "İiydi!" diye bağırdım.

Başıyla selamıma karşılık verdi ve yine iyi olan gruba döndü. Açıkçası, daha iyilerini duymuştum ve bu babamın oturma odasındaıdı, ama berbat değillerdi.

Görünmeden içeri sızmak için elimden geleni yapmışım çünkü sadece Jus olmanın huzuru Krys, Jim-Billy, Bubba, Tate, Lauren, Sunny, Shambles ve yakında Deke ile benim için bitmiş olabilirdi ama diğer herkes için hâlâ oradaydı.

Etrafta müzisyenler varken Justice Lonesome olarak içeri girmemem gerektiğini biliyordum.

Johnny değildim, Lacey de değildim ama şarkıcıydım, söz yazarıydım, yapımcıydım, gitaristtim ve sektördeki birçok kişi, tam olarak bir motorcu barında çalanlar, nasıl olursa olsun

şatafattan uzak (ve belki de tam olarak bunlar) kendi müziğini yazmayan Lacey Town'a ilgi duymadı veya bir enstrüman çalmak.

Ama Jerry, Johnny, Jimmy, Tammy, Blue Moon Gypsies... ve beni tanırlardı.

Birkaç biranın tadını çıkararak ve Lauren'ı daha iyi tanıyarak bunu başarmış gibi görünüyordum.

Grup çalmaya başlamıştı, çok gürültülüydüler ve kimseyi daha yakından tanımak mümkün değildi.

bağırarak.

Ve katı bir felsefem vardı. Eğer birisi herhangi bir sahnede ve onlarla aynı odadaydım, dikkatim onların üzerindeydi. Bu saygıyı hak ediyorlardı. Lauren'ın bana birkaç kelime bağırması bir şeydi. Ama bir grup tüm kalbiyle çalarken ya da bir şarkıcı şarkı söylerken oturup sohbet eden o dangalaklardan biri değildim. Eğer bunu yapmam gerekirse, odadan çıkıp giderdim.

Bu yüzden içine girmeye çalışıyordum.

Ama benim aklım başka şeylerdeydi.

O gün Deke yine içine kapanmamıştı, kapanmış olsa bile Bubba yanındayken bunu başarabilirdi çünkü Bubba onu ilk tanıdığımda gördüğüm kişiydi. A şakalar, hikayeler ve hiç bitmeyen bir dostluk kaynağı ile dolu iyi bir çocuk.

Ertesi gün geri geleceklerdi, bu yüzden Deke ile oturamadım. Daha fazla tuhaflığı atlatmam ve ardından Pazartesi günü onu alana kadar beklemem gerekecekti.

Ve bu kafanın içinde sıkışıp kalmak için çok fazla zamandı. Olası tüm tepkileri düşünmek, iyi bir şey bulamamak ve bunun sizi yiyip bitirmesine izin vermek sinirleriniz bozuldu ve işleri yoluna koyma şansınız varken her şeyi berbat ettiniz.

Çoktan sıçıp batırmıştım. Ona her şeyi daha önce anlatmalıydım.

Bay T beni hayal kırıklığına uğrattırdı.

Derme çatma bir sahne kurabilmek için masaları geriye itip bir araya getirdikleri barın önüne baktım. Büyükbabamın bana anlattığı yol hikâyelerini hatırlayarak grubu izledim ve dinledim.

Dive barlar. Honkytonks. Konser sonunda verilen para için çalmak, ancak arabanın benzinini doldurmaya ve gruba gece geç saatte bir lokantada konser sonu yemeği ısmarlamaya yetecek kadar para. Bazen nakit azdı, bu yüzden işler

riskli. Büyüdükçe, tanınırlıkları arttıkça

Koltuklarda daha fazla kış ve hatta seyahat eden hayranlar, aslında çoğunlukla bir infazcı olan bir yönetici istihdam etmek zorunda kaldılar, böylece kimse onları beceremezdi.

Babamda da biraz vardı. Kendi yolunun bir kısmını açmak zorunda kalmıştı. Tuzunu kanıtlamak. Gereken her şeye sahip olduğunu ve verebileceği her şeyi verebileceğini göstermek.

Bunu yaşamamıştım.

Bunun için üç plak şirketi ve benim seçtiğim yapımcılar vardı.

Barın etrafına baktım, sandalyede dans eden insanlar gördüm, diğerleri yanlarda ayaklarının üzerinde sadece dans ediyorlardı.

Etrafıma bakındım, midemde tuhaf bir his vardı - kötü bir nostalji.

Ama aynı zamanda Deke'in etrafında bazen hissettiğim türden bir duyguydu.

Çok istediğim bir şeye bu kadar yakın olmak.

Tadına baktığım, bir parçasını aldığım bir şey. Ama asla tam olarak tadamayacaktım, benim olmayacaktı.

Tüm bunları hissediyordum ve benim için böyle olsaydı yolu öldürebilirdim diye düşünüyordum.

Cuma gecesi iyi vakit geçirmek için dışarı çıkan insanlar, birkaç içki ve o vibe. Sadece amfiden çıkan notaların aşkı, Mikrofondan şarkı sözleri, dinleyicilere çok yakın üzerlerinde hareket ettiğini görebiliyordu. Başları sallanıyordu. Dudakları hareket ediyor. Vücutları sallanıyordu. Yüksek sesle ya da sessiz, bağlantı anı set kadar uzun sürdü. Ve sonra bir sonraki. Konser arasında ve bittikten sonra, barda kendi insanlarınızla içki içtiniz. Soyunma odasına götürülmediniz.

Her zaman olayın tam içindeydiniz, onu yaratıyordunuz, Onu inşa etmek, o bağlantıyı. Müzik, hayatı güzelleştirmekten başka bir işe yaramayan birkaç şeyden biriydi.

Hiçliğin ortasındaki bir barda o gece için her nota.

Şarkı bitti ve ben başımı sallamayı bıraktım, grup başka bir şarkıya geçmediği için soliste baktım.

Konuşmaya başladı.

"Bu mekâna gireceğimize ve büyüklükle karşılaşacağımıza inanmak mümkün değildi."

Kafa derim

karıncalanmaya başladı.

Uh-oh.

Lauren ve Jim-Billy'nin kafaları bana doğru döndü. Belki de radara yakalanmamıştım.

Kahretsin.

"Ama öyleyiz ve kahretsin," diye devam etti başrol, "güzelle konuşabilseydik havalıdan da öte olacağını bildiğini biliyorum,

Yetenekli ve muhteşem Justice Lonesome sahneye çıkıp birkaç şarkıda bize katılacak."

Hayır.

Radar altında değil.

"Kahretsin, kahretsin, kahretsin, kahretsin," diye mırıldandım, dudaklarımın kıpırdamasına izin vermemeye çalışarak, solistin şimdi bana geniş, yerinde bir rock 'n' roll gülümsemesi verdiği sahneye bakıyordum.

Buna hayır diyemezsiniz.

Kimse hıyar gibi görünmeden buna hayır diyemez.

Babamla sayamayacağım kadar çok kez karanlık bir köşede, gizli olduğumuzu düşünerek dışarı çıkmıştım, Sadece yerel bir grubu almak istiyordu ve çağrıldı.

Sahneye çıkmayı hiç reddetmedi. Bir kere bile.

"Kahretsin, kahretsin, kahretsin, kahretsin," diye tekrar bağırdım.

"Ne diyorsun, Adalet?" diye sordu solist, gülümsemesi titriyordu ve ben hissettim ama milleti görmek için bakmadım.

Kimden bahsettiğini anlamak için etrafına bakındı, sadece adamın sözleriyle değil, Yalnız Adam'ın adının geçmesiyle de merakı arttı.

Ya da beni tanıyan ve sadece beni bulmak isteyen.

"Merak etme kardeşim, tüfeğim arkada." Krys'in kararını duydum ve barın arkasından çıktığını görmek için başımı çevirdim.

Ona baktım, Jim-Billy'nin yalan söylemediğini anlayınca

şok oldum. Tüfeğine doğru gidiyordu.

"Hayır!" Yüksek sesle fısıldadım. Kahretsin, kahretsin, kahretsin. Krys bana kaşlarını çattı.

"Bu iyi," diye sözel olarak karar verdim. "Zamanı geldi. Ortaya çıkmalı. Bu harika bir titreşim. Şimdi olsa iyi olur. Yapacağım."

Bana aynı zamanda teftiş eden bir bakış atmaya devam etti. "Emin misin?"

Ben değildim.

"Elbette," diye cevap verdim.

Krys'in gözleri beni aşip Lauren'a kaydı. "Emin değil." "Her neyse, kapa çeneni, ben gidiyorum," dedim.

"Bana çenemi kapamamı söyleme," diye tersledi. Bunu şimdi Krystal'la yapamazdım.

Ben de yapmadım.

Lauren'a baktım, Jim-Billy'nin beni izlediğini gördüm ve yanından geçerken elini tutup sıkıldığını hissettim ve sahneye ilk adımımı attığımda birkaç yuhalama ve birkaç bağırış daha olana kadar gittikçe daha az yapmacık, daha güçlü ve daha güçlü hale gelen yapmacık alkışları duydum.

Sahnede gülümsedim, grupta tokalaştım, isimlerini aldım, bir araya geldiklerini hissettim ve içlerinden biri bana bir gitar uzattı.

Sonra bana bir kazma uzattı.

"Ekstra," dedi. "Seni güçlendirdi. İyisin." Muhteşem.

"Chain Link," diye ilan etti solist. "Vibe's for rompin' stompin' ama seninle 'Chain Link' yapmak harika olurdu Justice."

Çok heyecanlıydı. Onu gördüm. Sahnede Lonesome ile dururken kendinden geçmişti.

Ama "Chain Link" i yapmamın imkanı yoktu. Adamları hayal kırıklığına uğratmak istemedim, hiçbirini değil, ama bu olmayacaktı.

"Bu ortam, bu bar, çocuklar, benim daha iyi bir fikrim var," dedim onlara.

Toplandılar ve beni tanıdıklarından daha fazlası olmalıydılar çünkü kendi konserlerimde her zaman yaptığım şeyi yapmak için "Chain Link "ten vazgeçmek için hepsi ateşlendi.

Anneme bir saygı duruşu.

Gitarın askısını başımdan geçirdim ve omzuma yerleştirdim.

Mikrofon standına geçtim, boyuma göre ayarladım.

Çocuklar yerlerine geçtiler.

Kalabalığa baktım ve ağzımı mikrofona dayadım.

"Merhaba. Ben Adalet."

Beni tanımasalar bile herkes ayağa fırlamış, tezahürat yapıyor ve bağırıyordu. yapanlar.

Ya da sadece hissettiler.

Sahne Jerry, Johnny, Justice, her şey içimizden sızıyordu. İçimizde tutmak yoktu.

Bok, bok, bok, bok, bok.

"Size babam Johnny'nin bana verdiklerinden biraz vereceğim ve bunu annemin sevdiği bazı şarkılarla yapacağım" dedim.

Daha fazla şeref.

Gitara baktım, penayı birkaç tele götürdüm.

O sahnede, o kalabalığın önünde dururken, amfiden hiçbir nota çıkmıyordu.

Ve tam içimden geçerek, beni doldurarak, doyurarak, sistemime su, kalori, oksijen kadar ayrılmaz bir şey ekleyerek.

Bunu hissettiğimde -kaybolan bir uzvumun ya da dört uzvumun geri geldiğini hissettiğimde- tereddüt etmeden ve yarım on yıldır inkar ettiğim bir ihtiyaçla, omzumun üzerinden gruba bir bakış attım, mikrofona döndüm, parmaklarımı perdelere koydum, iki nota çaldım ve mikrofona üç kelime söyledim...

Sonra yine o iki nota ve iki kelime daha... Ve oldu.

Linda Rondstadt'ın "When Will I Be Loved" şarkısını çalıp söylerken yüzüme geniş bir gülümseme yayıldı ve Lonesome içimden fırladı.

Kalabalık çılgına döndü.

Ve isimlerini hatırlamadığım bir grup çocukla, aralarında yaşamak zorunda olduğum bir grup yerliye, sahnede gülümsemeden ama rock 'n' roll'un coşkusunu hissederek, Linda'nın country rock marşını söyledik.

İki dakikalık saf zeka.

Ve dans eden, alkış tutan ve sözleri haykıran kalabalık buna karşılık verdi.

Bitirdiğimizde herkes oturduğu yerden kalkmıştı. Sahnede benim hissettiklerimi hisseden, benim verdiklerimi veren, benim aldıklarımı alan, her şeyi anlatan ama asla yeterince yakın olmayan iki kelimeyi sunabilirdi.

"Teşekkür

ederim." Daha

fazla alkış.

Çocuklardan biri "It's So Easy "nin başlangıcını söyledi ve ben de karşı koymaya bile çalışmadığım bir şekilde mikrofona geri döndüm.

Daha ilk kıtayı bitirmemiştik ki sağ tarafımdaki seyircileri görmek için gözlerimin kenarından baktım ve onu gördüm.

Deke, masalara yakın duran kalabalığın arkasından baş ve omuzlar üzerindeydi.

Hayır.

Kahretsi

n,

hayır.

Gösteri devam etti. Devam

etmek zorundaydı. Ne olursa

olsun.

Ben de şarkı söylemeye devam ettim, başımı çevirip onun boş yüzüne baktım.

Yüz ifadesinden bir şey anlaşılmıyordu ama gözleri bana yapışmıştı.

Harika bir şarkıydı. O şarkıya bayılırdım. Annem bu şarkıyı önce sevdi, sonra nefret etti (babam ve şarkının dönüştüğü

şey yüzünden), sonra tekrar sevdi.

Ama o anda, Deke'in gözlerinin içine bakarken, çok fazla şey söylüyordu.

Ona doğru söylemeye devam ettim. Duramıyordum. Müzik benden hareket ediyordu, benim aracılığım ile iletişim kuruyordu (bu kez doğrudan Deke'ye) ve ben bir Lonesome'dum. Bu benim DNA'mda vardı. Söylemem gereken şeyi söylemek için onu kullanabilirsem, bunu yapardım ve beynim bunu durduramazdı.

Gitarı elimden alıp ağzımı tıkanmanız gerekirdi. Ve "It's So Easy "de çok fazla farklı kelime yoktu.

Ama Deke için hâlâ her şeyi anlatıyordu.

Gitar solosu sırasında bakışlarımı ayırmayı başardım.

Ama sondaki armoni ve son notalarım sırasında, gitarın kayışını başımın üzerinden çekerken saçlarım her yere uçuştı, gitarı kimseye uzatmadım ve şarkı bittiğinde mikrofona "Teşekkürler. Dinlediğiniz için teşekkürler. Şimdi bu harika grubun tadını çıkarmaya devam edin."

Bunu yaptım çünkü Deke dışarıda geziniyordu.

Gruptaki çocuklardan biri gitarı aldı. Çabucak Teşekkürlerimi ve diğer müzisyen kardeşlerime ait şeyleri mırıldandım ve sahneden koşarak indim, aşağı atladım, alkışlayan, bağırان kalabalığın arasından geçtim ve soğuk gecede dolu bir otoparktan başka bir şey görmemek için kapıya vurdum.

Sola baktım. Sağa baktım. Ve şanslıydım ki (ya da şanssızdım, bunu öğrenmem gerekecekti), uzaktan bile kolayca görülebilen bir adamdı.

"Deke!" Bağırdım, o tarafa doğru atıldım, uzun, pullu çingene eteğim geriye doğru akıyordu, kovboy çizmelerim kaldırıma vuruyordu, içerideki müzik Bubba'nın beton duvarlarından sızıyor. "Deke!" Uzun bacağını bir bisikletin üzerine attığını gördüğümde tekrar bağırdım. Artık koşmuyordum, depar atıyordum.

Bana baktı ve son on beş metreye ulaşmamı izledi, yanında neredeyse kayarak durdu ve kocaman bir nefes aldı.

Onun vurdumduymaz yüzüne baktım.

"Deke," diye fısıldadım.

"Seti kısa kesmemeliydim," diye cevap verdi. "I-"

"Anla artık, Jus," dedi, kelimeleri kırılmıştı. "Sen Jus oluyorsun.

Sadece Jus. Bu senin için önemli, özellikle de böyle bir zamanda. Anladım. Muhtemelen senin gibi olmak kolay değildir. Böyle bir baba.

İnsanlar senden bir parça istiyor."

Elimi kaldırıp ona dokunup dokunmayacağımdan emin olamadan yaklaştım ve dikkatle yüzünü izledim.

"Ben-"

Başını bara doğru salladı. "Babanda ne varsa sende de var. Onunla bir şeyler yapmalısın."

Ağzım kapandı. Beni tanıımıyordu.

Ya da en azından Justice Lonesome kısmım.

Sonra yanıldığımı kanıtladı.

Kismen.

"Şunu söyleyeyim, tanıştık," diye duyurdu. "Ne?"

Yine fısıldıyordum.

"Yıllar önce. Annemin ilk kalp krizini geçirdiği gece. Wyoming'de bir barda tanıştık."

Hatırladı mı? Bekle.

Annesinin kalp krizi geçirdiği gece mi?

Tekrar soruyorum.

Bekle.

İlki mi?

Gözleri saçlarıma gitti, sonra tekrar bana döndü. "Kötü bir geceydi, bir haber duydum, kaçtım, neredeyse onu kaybediyordum" dedi.

Duygusuzca. "Birkaç yıl sonra üçüncü kalp krizini geçirecekti ama ilki beni sarsmıştı. Saçların. O gözler. Seni bir yerden tanıdığımı biliyordum, engellemiş olmalıyım çünkü o gece ve sonraki kaç gece berbattı. Bugün seni defterinle gördüm.

Bana geldin. O gece seninle tanıştığım da defterin neredeyse

Bu. Bir çiftlikteydin. Hatırlamıyorsun ama tanışmıştık."

"Biliyorum," dedim ona sessizce. "Ben sadece senin bilmediğini sanıyordum." Başını salladı, hemen anladı.

Olabilir.

"Yani Adalet yok." Hayır, lanet olsun.

Ona adalet vermedim.

Yaklaştım. "Deke-"

"Anlıyorum. Sen olmak zor olmalı."

"Anlatacak daha çok şey var."

"Pek sayılmaz. Ünlü bir babam var. Tonla para. Daha da yetenekli. O öldü, bu saçmalığa dikkat etmeyin ama yine de medyanın boktan olduğu sürece her şeyden beslendiğini bilin. Senin acından beslenmek için bir fırsat yakaladılar. Kardeşinin bir pislik olması, bu yangına daha fazla körükle gitmek demek.

Dağlarda kayboluyorsun. Anladım."

Aslında, neyse ki, medya Mav'ın yaptıklarına henüz kilitlenmemişti.

O sırada bunu Deke ile paylaşmadım.

"Bu ve başka şeyler var, Deke," dedim ona. "Bir yere gidebilir miyiz? Konuşabilir miyiz?"

"Ne hakkında, Jus?" diye sordu.

"Anladım." "Diğer şeyler," diye tekrarladım.

"Bana vermek istemediğin bir şeyi vermek zorunda değilsin.

Sahip olmak için bir çağrı yok. Böyle bir çağrı istemiyorum. Bunu bilmeniz için açıkça belirttim."

Onun sözleri üzerine bir adım geri çekildim.

Önce ayaklarıma sonra da bana baktı.

Geç olmuştu. Karanlıktı. Ama Krystal ve Tate park yerlerinde ışıklarla uğraşmazlardı.

Saklamadan önce irkildiğini gördüm.

Attığı iğnenin battığını biliyordu ve bunu büyük bir şekilde yaptı.

Benim bir yerde, onun başka bir yerde olduğu gerçeğinin

etrafında dans ediyorduk ve ikimiz de birinin ne olduğunu biliyorduk.

diğeri istemedi.

Benim onu istemem ve Deke'in beni aynı şekilde geri istememesi.

Sınırları zorladı, bana dostça davrandı.

Ama bunu asla aşmayacağımız sınırların ne olduğunu tam olarak belirlemek konusunda asla bir pislik gibi davranmadan yapmıştı.

Şimdiye

kadar.

"Jus-"

"Eve gitmek için can atıyor gibi görünüyorsun, o yüzden bunu yapmana izin vereceğim," diye mırıldandım, uzaklaşmak için yer değiştirdim.

Deke ön kolumu

yakaladı. Gözlerimi

onunkilere çevirdim.

"Jus," dedi usulca, eli beni daha da yakınlaştırmak istercesine baskı yapıyordu.

Diğer tarafa baskı uygulayarak onu elinden kurtardım.

"Yarın görüşürüz, Deke."

Uzaklaşmaya başladım.

"Jus-"

Ona geri döndüm.

"Annen için üzgünüm," dedim. "Olanlardan nefret ediyorum. Gerçekten çok üzıldüm. İki ebeveynin de ölmüş olması senin için berbat bir durum ve bunu büyük ölçüde anlıyorum. Ama sonunda beni neden ektiğini bilmenin iyi olduğunu söylediğimde umarım yanlış anlamazsın."

"Jussy-" demeden önce bir kez daha irkildi.

Kaçmak istemedim. Zaten olduğundan daha büyük bir dram yaratmak istemedim.

Ben de elimi arkama götürüp veda ettim, ona bakmadım ama bara doğru çok hızlı yürüdüm.

Gülümsemeye zorlamak, durup birkaç fotoğraf çekmek, birkaç peçeteye adımı karalamak biraz zamanımı aldı ama sonunda bardaki çantama ulaştım.

Krys, Lauren ve Jim-Billy ile konuşmaktan kurtulmak için hatırlamadığım şeyler mırıldandım.

Sonra ayrıldım, kamyonetime gittim.

Tüm bunlar olurken Deke peşimden gelmedi.

Ve giderek daha az zevkle birlikte gelen acıya bağımlı hale geldiğimi fark ederdim çünkü Kamyonuma doğru yürürken o acıya teslim oldum.

Bunun anlamı, Deke'in bisikletinin olduğu yere doğru baktığımdı.

Hem bisiklet hem de Deke gitmişti.

* * * * *

Deke.

Telefonundan Jussy'nin "Chain Link" şarkısı çalan Deke, karavanındaki kanepeye oturup internetteki ansiklopedi maddelerini okudu.

O haklıydı. Konuşacak başka şeyler de vardı. Hem de çok.

"Chain Link" onun normal işi değildi. Allman Brothers ve Foo Fighters gibi şeyler onun normal şeyleriydi.

Ve Johnny Lonesome.

Ama çok güzeldi.

Jussy'nin kendi şarkısını söylerkenki sesi ondan daha iyiydi. Bir motorcu barında sahneye çıkıp Linda Rondstadt'ı söylüyordu ve o da bunu mahvetmişti. Rondstadt sektördeki en iyi seslerden birine sahipti. Yumruk atabilen o tatlı iyilik. Alçaktan yükseğe doğru yükselir ve bir kez bile gücünü kaybetmezdi.

Sadece o vardı.

Orada da bir duruşu vardı. Gülüşü, Tanrım. Boktan evinde oturup sandviç yerken onu etkilemişti.

Sahnede muhteşemdi.

Onun hakkında yazılanları okuyan Deke, böyle düşünen tek kişinin kendisi olmadığını gördü.

Ödüllere aday gösterilen kendi albümü. Eleştirmenlerin canlı performanslarını övdüğü bir turne. Blue Moon Gypsies için yazdı ve bir albümden fazla

Yapımcı olarak da dahil olmak üzere birkaç düzine başka kredisi var. Siktir, o

Çingenelerin söylediği her şarkıyı bile biliyordu.

"Chain Link" gibi şarkıları dinlemediği için (dinlemese bile, yine de muhteşem bir şarkı olduğunu düşünüyordu), Jussy'nin onlar için yaptığı gibi, daha yavaş şarkıları da dahil olmak üzere Gypsies'i dinledi.

Onun ulaşamayacağı bir yerdeydi.

Bunu Bubba'nın yerine girdiği anda anlamıştı. Yıllar önce Wyoming'de kız arkadaşlarıyla yaptığı motorcu bebek aylaklığından bunu bilmiyordu,

Bu role öyle bir adım atmıştı ki, onun ne olduğunu ilk anda anlamamıştı. Ama onu Carnal'da ilk gördüğü andan itibaren dokunulmaz olduğunu biliyordu.

Artık onun sadece dokunulmaz olmadığını, kendi stratosferinde bile olmadığını biliyordu.

Deke onun için çalışma engelini aşabilseydi bile (ki aşamazdı) para engelini aşamazdı (ki aşamazdı).

Bununla da) sonra köksüz yaşam bariyeri (ve bu da olmayacaktı), bunu geçemedi.

Bununla birlikte, o gece bunu sessizce yaptı, düpedüz çirkin değildi, ama yine de vurdu, her ne sebeple olursa olsun kızgındı, bu duyguların nereden geldiğini göstermek istemiyordu ve düpedüz bir pislik olmuştu.

O bunu hak etmiyordu. Yaşadığı hayatla ilgili iyi nedenlerden dolayı kendini saklamıştı ve son birkaç gündür onunla paylaşmaya hazır olduğu bir yere geldiğini biliyordu.

Ama bunu kendine saklamasının iyi nedenleri vardı. Jus onlara vermeye karar verene kadar kimsenin değildi.

Başını kaldırıp telefonuna bakmaktan vazgeçip karavanına bakmaya başladı.

Kahretsin, onları oraya geri götürmek zorundaydı. Ne yapmak zorundaydı

Bu acıyı iyileştirmek için elinden geleni yaptı, çünkü ne kadar sarsıcı olsa da, onu incitmenin kendisini incitmekten daha fazla acı verdiğini düşündü.

verdi ve bunu anladı çünkü o anda o acıyı hissediyordu.

Ama ona bu acıyı verdi, bunu gördü, bundan nefret etti, bu yüzden bu konuda bir şeyler yapmak zorundaydı.

Onun için bir şey ifade ediyordu ve onun kendisi için bir şey ifade etmeye geldiğini saklamadı. Bunu kırdı, o yüzden onarmak zorundaydı.

"Chain Link" Jussy'ye ait olan başka bir şarkıya geçerken elindeki telefona baktı.

İnternetteki ansiklopedi girişinde bir fotoğrafı vardı. Mikrofonun başındaydı, çenesi aşağıda ve bükülmüştü, sanki gitarına bakıyordu.

Ve her zaman gülümsediği gibi gülümsüyordu. Büyük ve orada ve açık. Bu gece sahnede olduğu gibi. Onlar sandviç yerken onun boktan evinde alçıpan üzerinde oturmak gibi.

Büyük, dışarıda ve açık.

Ve o kadar muhteşemdi ki, inanmak neredeyse zordu.

Deke, onun boşalmasını sağladıktan sonra gülümsemesinin nasıl değişeceğini asla bilemezdi. Ona kahvaltı hazırladıktan sonra. Sonra gezintileri bittiğinde bisikletinin arkasına tırmandı.

Sonunda beni neden ektiğini bilmek güzel.

Kafasında sadece bu düşünceler vardı, bunu yapmadan önce düşünmemişti ama yaptı ve telefonu havayı yararak dar duvara çarptı. küçük bir mutfak.

İnşaatta çalışıyordu ve böyle bir hayatı vardı. Çok fazla şeye ihtiyacı yoktu ve ihtiyaç duymadığı şeylerden biri de telefonunu mahvetmekti, bu yüzden yeni bir tane almak zorunda kaldı. Bu, üzerinde koruyucu bir kılıf olduğu anlamına geliyordu, böylece duvardan, tezgâhtan, yerden bir çizik bile olmadan sekti.

Ama ekrana öyle bir dokunulmuştu ki müzik kesilmişti.

Jussy'nin sesi yanıp söndü.

Ve o anda, bu Deke için işe yaradı.

Sekizinci Bölüm

Sizin Hayatınız, Sizin Seçiminiz
Adalet

Bir gece önce hiç uyumadığım için, kapıya vurulduğunda erkenden kalkmışım.

Altı buçuk.

Bu iyiye işaret değildi.

Ne giyeceğimi bulmaya çalıştığım dolaptan yatak odasına, salona, büyük odaya geçtim ve Deke'in o gün mavi bir tişört giydiğini gördüm.

Her gün beyaz giymezdi ama ara sıra değiştirirdi.

Henüz maviyi görmemiştim.

Ama asker yeşilinin ela gözlerine muhteşem bir etki yaptığını fark etmişim.

Pijamalarımın üzerine sarkık bir hırka giymiştim.

Umurumda değildi. Çoğunlukla beni örtüyorlardı. Kenarları ponponlu, çiçek desenli küçük bir şort. Biraz dantel ve uyuşmayan ama çatışmayan başka bir çiçek deseni olan dökümlü kaşkorse.

Sahte çingene prenses.

Dışlanmış rock prensesi. Krallığın varisi, tahtından feragat etmişti.

Ve Deke artık her şeyi biliyordu. Ya da çoğunu.

Her neyse.

Kapıyı açtım, gözlerimi Deke'e diktim ve dönüp uzaklaşmaya başlamadan önce ona bir bakış attım ama bunu konuşarak yaptım.

"Hey. Erkencisin. Kahve henüz başlamadı. Onu içtikten sonra duşa gireceğim."

"Jussy."

O konuşmamış gibi devam ettim. Kesinlikle o tatlı, yumuşak, pişmanlık dolu ses tonuyla konuşmamış gibi devam ettim, tek bir kelimeyle, o kelimeyle, benim adımla, bana bir numara yaptı.

"Dört fincan, damlaması uzun sürmez. Ama iyilik yap." Dönüp ona doğru baktım, bakışlarım gözlerine değil boynuna çarpıyordu, "Bubba'yla ikiniz boşaltırsanız benim için biraz daha yapın. Duştan çıktığımda ihtiyacım olacak."

"Jus, konuşmak için erken geldim."

İçeri girdi, mekanın ortasına geldi, sağ tarafında Deke'in bana uzun, dar bir bakır davlumbazı olacağını söylediği alçak, yuvarlak, taş şömine vardı. manzarayı çok fazla engellemeden harika görüneceğini düşündüler. Ön kapı ile aynı hizada ve güvertedeki ateş çukuru ile aynı hizada bir şömine.

Simetri.

Hayatımda hiçbir zaman simetri olmamıştı. Beni oraya götüren zikzak bir çizgiydi, zikzaklara son vermek istediğim bir yerdi.

Şimdi aniden onu geri istedim.

"Dün gece haklıydın," diye cevap verdim. "Eğer anladıysan, ki anladığını söyledin, söyleyecek bir şey kalmadı."

Ağzını açtı ama ben bitirmemiştim.

"Ama tahmin edersiniz ki bu benim ilk sahneye çıkışım değildi. Bu işte çalışıyorum."

Başını salladı, bunu temkinli bir şekilde yaptı ve "Bunu biliyorum, dün gece seni araştırdım" diye karşılık verdi.

Justice Lonesome'da çok fazla şey bulmak çok kolay. Her kelimeyi okuyabilirdi ama hiçbir fikri yoktu.

Ben de başımı salladım, sadece bir kez, ihtiyatlı bir şekilde değil.

"Tamam, o zaman söylenecek başka bir şey kalmadı, ben... şey, senden bir şeyler sakladığım için dün gece garip bir yerdeydik. Anlıyor olman güzel ama açıklamak gerekirse, seni tanıyordum.

seni gördüğüm an." Tek omzumu silktim. "Beni hatırlamaman biraz utanç vericiydi, bu yüzden bunu gündeme getirmek. Ama aynı zamanda, kısmen, bu

işte haklı olmanla da ilgiliydi, benim sadece Jus olmam gerekiyordu. A

Dışarıda kaynayan tüm boktan şeylere bir mola. Ayrıca bunu bana verdiğini bilmesen de bunu bana vermen de harika. Ama dün gece bu konuda birkaç kelime söyleyecek kadar kendimi toparlayamadım, bu yüzden şimdi kaybınız için gerçekten üzgün olduğumu söyleyeceğim. Annen için. Bir ebeveyni kaybetmenin nasıl bir his olduğunu biliyorum, neyse ki ikisini birden değil ama yine de. Bu yüzden üzgün olduğumu söylemekten başka söyleyecek bir söz olmadığını biliyorum."

Yerimde durdum, o bana doğru ilerlerken bile konuşmaya devam ettim.

Çok yakınımda durdu ve kendimi küçük hissetmeme neden olacak şekilde başımı çok geriye eğmek zorunda kaldım.

Başka bir dünyada Deke'in etrafında bunları hissetmenin özel bir anlamı olurdu.

Ama benim dünyamda öyle değildi. "Teşekkür ederim bebeğim," dedi nazikçe.

Gözlerimi kapattım ve açtığımda sessizce ve çirkin olmayan bir şekilde rica ettim, "Lütfen bana öyle deme, Deke. Ben senin bebeğin değilim. Senin için Jussy bile değilim. Ne olduğumu biliyorum ve bence ikimizin de iyiliği için, özellikle de benim için, iyi bir yol bundan sonra devam etmemiz için ikimizin de bu şekilde devam etmesi gerekiyor."

Yüzünde çok şey vardı, yıllar önce tanıştığım Deke'den ve haftalar önce hayatıma tekrar giren aynı adamdan çok farklıydı. Her şeyi bana gösteriyordu, hepsi iyiydi, bu da hepsinin kötü olduğu anlamına geliyordu.

Ve daha da kötüsü, bir elini kaldırdı ve avucunu dayadığı ensemden saçlarımın arasına süzdü.

"Jussy-" diye başladı.

"Yapma," diye fısıldadım. Parmak uçlarının kafa derime bastırıldığını hissettim ve tekrar fısıldadım, "Lütfen yapma, Deke."

"Seni sadece birkaç haftadır tanıyorum bebeğim, yine de tanıdığım en iyi kadınlardan biri olduğunu biliyorum-"

Umarım hâlâ arkadaş kalmanın bir yolunu bulabiliriz

diyemeden sözünü kestim.

Yapacağımız şey buydu. Deke'den en azından bunu almadan yaşayamayacağımı biliyordum.

Ama Şu anda hatırlatılmak çok acı veriyordu, özellikle de onun güzel sesiyle, tek istediği buydu.

Zaten hatırlatmaya da ihtiyaım yoktu.

Bu bilgiyi her gün yaşıyordum ve Şair ruhumu yırtıyordu.

"Lütfen," dedi titreyerek ve lanet olsun, gözlerimin nemlendiğini hissettim, "yapma."

Elini saımdan çekerken acı çekmiş gibi görünüyordu.

Bana acı verdiğini

biliyordum. Ama buna

alışmaya başlamıştım.

Bana dokunmayı bıraktı ama yüzünü yüzüme yaklaştırmak için boynunu derinlemesine eğdi, hatta birkaç santim sallandı, böylece büyük vücudu alanımı işgal ediyordu.

"yle de olsa, Jussy, buradan devam etmenin bir yolunu bulabilirsek bunun benim için çok anlamlı olacağını bilmeni isterim."

"Yapacağız," diye güvence verdim. "Sen iyi bir adamsın. Tabii ki böyle düşündüğümü anlıyorsun, o yüzden bir yolunu bulacağız. Sadece Şu anda biraz yalnız kalmaya ihtiyaım var."

"Bunu sana nasıl vereceğimden emin değilim. Jus, ama deneyeceğimi söyleyebilirim." "EndiŐelenmene gerek yok. Duvarlarım olmaya başladı. Ben Yakında yerler döşenecek. Boya parçalarına, tahta kaŐıklara falan bakmam lazım. İŞe koyulma vaktim geldi. Ve böylece..." Ani bir karar verdim. "Denver'a gidip biraz alışveriş yapacağım. Sende anahtar var. Sen ve Bubba iŐinize bakın. Pazartesi döneceğim."

"Bu iyi bir fikir."

Uzakta olmamla ilgili bir sorunu yoktu. Ve o zaman anladım. Beni vurdu.

Benim Deke ile olan

durumum. Babam

Joss'la.

Bir Şairin ruhu, ihtiyaç duyduğu Şeyle beslenmek için asla bulamayacağı bir Şeyi arar ya da babamın durumunda (sadece bir tahmin ama iyi bir tahmin olduğundan Őpheleniyorum), bu ihtiyaı beslemek için sahip olduğu

şeyi sabote eder.

Özlem olmalıydı. Melankoli olmalıydı.
Zevkle karışık acı olmalıydı, ama acı zevkten daha güçlü
gelmeliydi, gerçekten ihtiyaç duyduğu şeyi asla elde
edemeyeceğini biliyordu.

Hiçbir şair gerçekten mutlu olamaz ya da ruhu açlıktan
ölür.

Başımı salladım ve ani bir karar daha verdim.

"Tamam. Bunu halletmem lazım ama önce size kahve
yapacağım. Keyfinize bakın."

Bir şey söylemesine izin vermeden geri çekildim, onun
alanından çıktım ve tam da bunu yapmak için döndüm.

"Jus," diye
seslendi.

Kahretsin!

Arkamı döndüm ve gözlerimi zorla onunkilere diktim.

"Dün gece sahnedeydin, eve gittim, birkaç şarkını
indirdim," dedi ve ben de hazırlandım. "İnanılmaz bir
yeteneğin ve güzel bir sesin var, bebeğim."

Muhtemelen duyduğu şarkılardan biri "Chain Link" idi.
Ve hiçbir fikri yoktu.

Ve bu onun asla bilemeyeceği bir şeydi.

"Teşekkürler," diye mırıldandım ve sonra etrafta
dolanmayı bırakıp hızla hareket ettim.

Hızlıca geri çekilmemin bir önemi yoktu, bana bir daha
seslenmedi.

Böylece en başından beri yapmam gereken bir şeyi
yapmayı başardım.

Deke'den kaçtım.

* * * * *

Deke.

"Beni ilgilendirmez."

"Bub, yapma."

"Beni ilgilendirmez ama
yapmam gerek-" "Bub, sana
söylüyorum, yapma."

Ama dışarıda yükseldiğini bildiği pisliği durdurmak için bir şeyler söylemesi gerekiyordu.

"Sen mi? Jus'a benzeyen ve parmağında senin arkadaşlarından birinin yüzüğü olmayan bir arkadaş mı?" Bubba şüpheyile sordu.

"O benim patronum."

"Max senin patronun," diye karşılık verdi Bubba. "Max'e bu işi yapması için para ödeyen kadın o. O saçları olan seksi kadın, Tanrım." Bubba şimdi başını sallıyordu. "Bebeğimin güzel bir saçı var ve sürekli değiştiriyor, böylece her zaman bakacak yeni ve güzel bir şeyim oluyor ama Jus'un saç-"

Deke midesinin içinde mutsuz bir sıcaklığın yayılmaya başladığını hissetti. "Saçları hakkında konuşmayı kes," diye kırptı.

Bubba, Deke'in Bub'dan daha önce hiç duymadığı bir ses tonuyla, "Bu kadar dar görüşlü, dar görüşlü olmayı bırak, gözlerini aç ve gör," diye karşılık verdi.

Kafasında gözleri olan ve Deke'in nasıl bir adam olduğunu görebilen herkes Deke'i kullanmıştı. Deke'in arkadaşının içinde böyle bir şey olduğunu tahmin bile edemeyeceğinden bahsetmiyorum bile. "Senden hoşlanıyor, dostum. Senden o kadar hoşlanıyor ki, Jus'tan hoşlanmıyordu ve bu durum onun bir Lonesome olmasından kaynaklanıyor olabilir, ki ben

Artık bildiğini tahmin ediyorum, dostum, ama aynı zamanda sadece Jus olmaktan da geliyor. Ne yaparsa yapsın, çok havalı. Başka bir kadın, sen ona bir şey vermeden

Geriye dönüp baktığımızda sevimli olurdu ama aynı zamanda aptalca ve hatta belki biraz üzücü olurdu."

Kahretsin, adam boğazına yumruk atmış gibi hissetti.

"Üzücü değil," diye boğazını zorladı. "Biz iyiyiz.

Ne olduğumuzu biliyoruz ve her şey yolunda."

"Olabileceği kadar iyi değil," diye karşılık verdi Bub. Bunda haklıydı.

"Yani her şey yolunda," diye devam etti Bubba, "neden kaçtın ve neden peşinden koştu?"

"Çünkü dün geceye kadar onun bir Lonesome olduğunu

bilmiyordum," dedi Deke, gözlerini Bubba'ya dikerek, umursadığından değil, sadece Bubba'nın lafını başka yöne çekmek için kullanıyordu.

"Görünüşe göre biliyordun ama paylaşmadın. O da benim kızdığımı düşündü. Sürpriz oldu ama kızmadım. Bunu konuştuk ve her şey yolunda."

"Konuştunuz ve her şey yolunda, neden bugün sandviç yok, dostum? Neden odasında hazırlandı, dışarı çıkıp seninle sohbet etmek için her zaman yaptığı gibi bir düzine neden bulamadı, bu da dışarı çıkıp sadece senin yanında olmak anlamına geliyor ve bunun yerine Pazartesi günü görüşeceğini söyleyerek kışını buradan çıkardı?"

"Çünkü evinde bir şeyler yapıyor," diye mantıklı bir açıklama yaptı Deke, çünkü bu doğrudu ama aynı zamanda bir yalandı. "Tam bir ekibin buraya gelmesine sadece birkaç hafta kaldı ve bunu sürdürmek için sana yardım ettiriyor. hiç mobilyası yok, kardeşim. Hayatını böyle yaşıyor," dedi Deke elini boşluğa doğru uzatarak, "bir mikrodalga fırın alırsa, pirince giderken evdeki bulgurdan olur. Kadının tabağı bile yoksa o kadar da olmaz."

Bubba ona bir bakış attı ve taktik değiştirdi.

"Bunun için gitmelisin, dostum."

"O benim tipim değil."

Bubba'nın kafası seğirdi. "Senin bir tipin

var mı?" "Evet ve bu Jussy değil."

"Jussy," diye fısıldadı Bub, şimdi gülümsememeye çalışıyormuş gibi görünüyordu.

"Evet, Jussy," diye ısırdı Deke. "Tavan ve duvar isteyen bir Jussy, iki adamın iskele üzerinde durup kadınlar gibi gevezelik etmesini değil. Peki ona bir şeyler vermeye ne dersin?

Bu mu?"

Bubba'da bir değişiklik daha oldu ve alçak sesle, "Krys'e kim olduğunu söyledi çünkü Krys'le yakınlaşıyorlar," dedi. Başını sallayıp devam ederken dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi, "Bunu anlamayın, Krys'in herkesi nasıl Oraya girmek için cehennemde on iki tur atmış ama Jus'u içeri almış. Jus da onu içeri aldı. Ve Jus paylaşmamızı istemediğini söyledi."

"Anladım."

"Üzgünüm, kardeşim. Ama vermek ona düşerdi."

"Anladım," diye tekrarladı Deke. "Şimdi işe koyulabilir miyiz?" "Evet," diye yanıtladı Bubba. "Kayıtlara geçtikten sonra büyük bir hata yapıyorsun." Deke'e doğru eğildi. "Kocaman." Arkasına yaslandı. "Seni neyin engellediğini bilmiyorum ama her ne ise, içimde kötü bir his var. kucağına düşen en güzel şey." Deke ağzını açtığında bir elini avuç içi Deke'e doğru kaldırdı. "Senin hayatın, senin seçimin. Başka bir şey söylemeyeceğim ama kadınımla konuşup onu ve ekibini dizginlemesini sağlamalıyım. Ama işte oldu. Kayıtlara geçtim. Ve umarım bunu düşünürsün. Ama hayat senin, seçim senin."

"İşimizin bittiğini kabul edebilir miyim?" Deke sordu. Bubba başını salladı. "İşimiz bitti."

"O zaman işe koyulalım," diye mırıldandı Deke. Bubba ona uzun bir bakış attı ama şükürler olsun ki bakışını attıktan sonra arkasını döndü.

Deke düşüncelerini Bubba'nın söylediklerinden uzaklaştırdı. Sonunda beni neden ektiğini bilmek güzel. Kahretsin. Sana doğru şarkı söyledi. Tam sana göre. Hay sikeyim. Düşüncelerini Jussy'den de uzaklaştırdı. Ve onları, ona kendisinin veremeyeceği tek şeyi vermeye yöneltti. Parasını kendisi ödediği için aslında kendisine verebileceği bir şey. Bu, huzur bulabilmesi için tamamlanması ve güvenli hale getirilmesi gereken, satın aldığı evdeki ilerlemedir.

* * * * *

Adalet

Pazar gecesi, geldiğim büyük odada durdum. Evde üç lamba da yanıyordu çünkü Deke onları o şekilde bırakmıştı.

Bu düşünceyi aklımdan çıkardım ve başımı kaldırıp baktım. Muhteşem bir ahşap tavanın dörtte birini balıksırtı deseninde döşetmişim, güvertedeki tema bu alanda akıyordu.

Simetri.

Sonunda anlıyordum.

İstememek için tam zamanında.

Zig ve zagların çok daha iyi olduğunu fark ettim. Bir zig üzerinde kesip kaçabilir, bir zag üzerinde her şeyi geride bırakabilirdiniz.

Şimdi sıkışmıştım.

Ayrıca üst kattaki alçıpanın Deke için hazır olduğunu gördüm.

ertesi gün bana odaları vermeye başladı. Ve böyle giderse, gelecek haftaya kadar her şey bitmiş, bantlanmış ve astarlanmış olacaktı.

Bu yüzden o hafta sonu her odanın hangi renge boyanacağına karar vermiş olmam iyi oldu.

Açık kasa bir kamyon delirmek için en iyi araç değildi. Birkaç saat uzaklıktaki bir şehirde alışveriş yaptığınızda yatağa güvenli bir şekilde fazla bir şey koyamazsınız, ancak kendime o kadar çok şey almıştım ki, eve dönerken taksi gece çantamın yanı sıra bunlarla doluydu.

O şeylerin içinde mutfak havluları vardı ve Deke bununla başa çıkmak zorundaydı.

Ayrıca kullanmazdı çünkü onları asla kullanmayacaktı.

İçimi çektim ve dışarı çıkıp zulamı taşımak için ön kapıya yöneldim.

Onu içeri getirdim ve ön kapının arkamdan kilitletiğinden emin oldum.

Daha sonra aynı şeyden emin olmak için diğer kapılara yöneldim.

Yatak odama gittiğimde sadece bir ışığı açık tutuyordum.

Salı günü, Joe Callahan güvenlik sistemim üzerinde çalışmaya başlamak için orada olacaktı. Cumartesi günü, Bubba orada olacaktı. Pazar günü de Lacey gelecekti.

Bu da demek oluyordu ki, Cal konserinin birkaç gün süreceğini söylediğinde, umudum sadece bir gün baş başa

kalabilmekti.

Haftaya Deke.

Ama o gün ertesi gündü.

Bunu atlatmanın bir yolunu bulmalıydım. Ona sandviçlere ve şakalaşmaya geri dönebileceğimi göstermeliydim.

Bunu yapacaktım ama benim geri çekilmemle uğraşmak zorunda kalacaktı.

Daha önce neden temkinli davrandığımı anlamıştı. Bu sefer beni yakalayacağından emindim.

* * * * *

Cam kırılma sesi duydum ve gözlerim fal taşı gibi açıldı.

Karanlıkta yatağımda uzanmış,
dinliyordum. Sessizlik.

Ama vücudumun her yerindeki deri, kötü bir rüya görüp uyandığınızda ve ilk saniyelerde bunun gerçek olduğundan emin olduğunuzda olduğu gibi karıncalanıyordu.

Rüya gördüğümü hatırlamıyorum ama rüya olabilir.

Her neyse, bir güvenlik sistemim olmayabilirdi ama bir çeşit vardı çünkü yollar oraya ulaşmak için bir labirent gibiydi. Yollar bakımlıydı ama evime yaklaştıkça, dağların derinliklerine indikçe tek bir sokak lambası bile yoktu. Evimin çok uzakta olduğundan bahsetmiyorum bile. Ponderosa Yolu'ndan bile görülemeyecek kadar uzun bir yol. Karanlıkta sokağı göremeyebilirdiniz. Posta kutum evimin dışındaydı, postacı sokağın sonuna kadar gelirdi, bu yüzden dar sokağımda bir şey olduğunu paylaşacak bir posta kutusu veya numarası bile yoktu.

O mülkün bana ait olduğunu kimse bilmezdi. Bay T, LLC'nin bana ait olmasını sağladı ve LLC'nin bana ait olduğunu bulmak için bile derinlere inmeniz gerekirdi.

Yani orada kimse yok.

Ama Deke saatler içinde orada olacaktı ve Cal ertesi gün beni ayarlamak için orada olacaktı.

Rahatladım, yuvarlandım ve yatak odamın kapısının açıldığını duyduğumda saatin kaç olduğunu kontrol etmek için telefonuma uzanmaya başladım.

Şimdi otomatik olarak hareket ediyordum, adrenalin içimde yükseliyordu, telefonumu almadım.

Diğer tarafa döndüm, yataktan atladım ve Fransız kapılarına doğru deli gibi koştum.

Saçlarımdan yakalandım ve vahşice geriye fırlatıldım, düşüşümü hafifletecek bir dirseğim bile olmadan sırt üstü yere düştüm, bu da rüzgârı içimden söküp aldı.

Bu da üstüme çıkabileceği anlamına geliyordu.

Kar maskesinin yüz hatlarını gizlediği gölgeli yüzüne baktım ve nefesimi içime çektim, kalçalarımı büktüm ve bana vurduğunda ondan kaçmaya çalıştım.

Önce sol elmacık kemiğine ateş edilmiş. Neredeyse aynı yere bir tane daha isabet etti. Üçüncüsünde ise ikincisini savuşturmak için başımı bile çevirmemiştim ya da darbeleri savuşturmak için ellerimi kaldırmaya fırsatım olmamıştı.

Birincisinde ve ikincisinde gözlerimde yıldızlar patladı ama üçüncüsünde saçlarımı tepesinden acımasızca kavradı, kafamı parkelere çarptı (lanet olsun, orada bir halıya ihtiyacım vardı) ve sonra soğuğu ensemden hissettim.

Nefes almayı bıraktım.

Kar maskesi tam yüzüme geldi. "Daha fazla aptallık etme," diye ısırdı.

Bir adam. Görebildiğim kadarıyla beyazdı. Gözlerinin rengini söylemenin bir yolu yok.

Tüm bunları görme yeteneğim olduğu için kabul ettim. Akıllı davranmıyor ya da ileriye düşünmüyordum.

Zar zor nefes alıyordum.

Ve tüm konsantrasyonum boğazımdaki soğuktaydı, bıçak olduğunu bildiğim soğukta.

Yaklaştı.

Yutmak istedim. Yutmam gerekiyordu.

Ama yutkunmaktan ve boğazıma çok yakın bir şekilde bastırılan şeyin ne yapabileceğinden çok korkuyordum.

"Şimdi uslu dur," diye fısıldadı.

Soğuk gitmişti ama beni yerde sürüklemek için saçlarımdan tuttu.

Gözlerimin yuvalarından fırladığını hissettim, ellerim bileklerine doğru uzandı ve saçlarımı çeken ağırlığın azalması için kendimi yukarı çektim, bunu yapıyordum çünkü bunun acısı o kadar büyüktü ki, deliceydi.

Beni yatağıma kadar sürükledi ve eğer daha önce adrenalin ve panikle doluysam, beni yatağıma götürmesi ve orada bana yapabilecekleri beni tüketti ve herhangi bir bıçak düşünmedim.

Çılgınca debelenmeye, itmeye, kakmaya, bacaklarımı tekmelemeye, kıvırmaya, "Hayır, lütfen, lütfen, hayır" diye yalvarmaya başladım.

Yüzüme dört darbe daha indirerek çabalarımı bastırdı, beni yatağa sırtüstü yatırmadan, üstüme çıkmadan, elini boğazıma dolamadan... ve sıkmadan önce göz kırpmamı ve bilincimi korumak için mücadele etmemi sağladı.

Nefes almaya devam etmek için refleksif bir arzuyla hareket ederken, bacaklarım ben söylemeden arkasından tekmeledi, kalçalarım büküldü, tırnaklarım bileğini ve ön kolunu yırttı.

Elini uzatıp komodinden bir şey aldı ve telefonumu meşgul ettiğinde maskeli yüzünü aydınlattığını gördüm.

"Şifre," diye ısırdı.

Çırpınmaya devam ettim, çünkü beni boğuyordu, hırıltılar çıkarıyordum. Beni boğazımdan tutup kaldırdı ve yatağa çarptı,

Görünüşe göre benim dayaklarımdan hiç etkilenmemiş.

Yüzüme baktı, boğazıma biraz baskı uyguladı ve "Şifre!" diye bağırdı.

"Sekiz, yedi, üç, dokuz," diye nefes aldım, sonra sert, umutsuz bir nefes çektim ama ancak yarısını alabildim.

Beni tekrar boğmaya başladı.

Ve bunu bir telefon

görüşmesi yaparken yaptı.

Cenevre'yi araması umurumda değildi, yeter ki bu işten canlı çıkayım.

Bu yüzden savaşımaya devam ettim.

Benden daha iri, benden daha zayıf, benden daha fit, belli ki benden daha güçlü ve gerçekten çok iyiydi. insanları boğuyor.

Beni öldürecekti.

Bunu fark ettiğimde midem bulandı, düşüncelerim beynimde patladı, duygular içimde yaralar açarak sıyrıldı. Korku. Panik. Pişmanlık. İnançsızlık. Acı.

Lanet olsun, Deke beni bulacaktı.

Kahretsin, Deke'de anahtar vardı ve eğer bu adam beni boğazlamayı bitirdikten sonra yattığım yerde bırakırsa, beni bulan Deke olacaktı.

Kalçalarımı vahşice savurdum ve tırnaklarımla etine derinlemesine vurdum, kumaşı yırttığımı ve derisini parçaladığımı hissettim.

Sanki bir rodeo binicisi gibiydi, hiç ürkmeden dayandı.

Oluyordu. Oksijen tükenmesi. İçimdeki mücadele bitiyor. Görüşüm bulanıklaşıyor. Gözlerimin dışından içeri sızan siyahlık. O kayboluyordu ve beynimde hiçbir şey yoktu. Hiçbir şey.

Tüm çabalarımı gelmeyen havayı içeri çekmeye odaklamak dışında.

Çırpınmayı bırakıp tüm gücümle nefes almaya ve çıkardığım korkunç, işe yaramaz seslere odaklandım havayı dolduran oksijeni içeri çekmeye çalışıyor.

"İşte senin kızın, Adalet," dedi telefona. "Dinle," diye emretti ve telefonum yüzümdeydi.

Onu üzerimden itmek için son bir çabayla kolumu çenesine sokmak için güçsüzce kaldırdım, ama sadece sıyrıldı ve ben boğulmaya devam ederken yana düştü.

Telefonu benden aldı ve içinde şöyle dedi: "Bana borcun olanı getir. Onu bana getir. Bir hafta var.

Bana vermiyorsun, o düşüyor ve diğeri de düşüyor."

Bununla birlikte telefonumu yatağın üzerine fırlattı ve elini boğazımdan çekti.

Altında yana doğru döndüm, kendi içime kıvrıldım, ellerimi boğazıma götürerek birbiri ardına uzun, hırıltılı nefesler aldım.

"Sana ulaşacağım. Ben para almayacağım, sen ödeyeceksin," diye kulağıma fısıldadı. "Bunu ona söyle."

Elini boğazıma götürdü, beni çevirdi ve ben dehşet içinde tekrar boğazıma sarıldı, "Hayır!" diye bağırdım.

Ama o bana vurdu.

Ve tekrar.

Ve tekrar.

İşte o zaman her şey karardı.

* * * * *

Yatağımda uyandım, ne kadar zamandır baygın olduğumu bilmiyordum. Ama yüzüm yanıyordu, boğazım yanıyordu ve aklımda tek bir düşünce vardı.

Siktir git oradan.

Korkudan beceriksiz ve sakar bir şekilde ellerimin ve dizlerimin üzerine çöktüm ve tüm ağırlığımı bileğime vererek yatağın kenarından düştüm.

Acıyı hissetmedim bile.

Yatağı ve komodini tuttum, kendimi yukarı çekerken lamba düştü.

Komodinin üzerinde anahtarlarımı aradım ve telaşlı arayışım sırasında yere düştüler.

Onları bulmak için dizlerimin üzerine çöktüm ve karanlıkta

Aslında onlara vurdum ve onları benden uzaklaştırdım.

Bunu iki kez yaptım, çılgınca peşlerinden süründüm, ta ki Onları elime aldım ve o kadar sıkı tuttum ki metal etimi ısırdı.

Ayağa kalktım ve koştum.

Yatak odasından büyük odaya ve ön kapıya.

Ona çarptım.

Kilitliydi.

Beceriksiz parmaklarımla kilidi açtım ve evimden dışarı fırladım, çıplak ayaklarım pürüzsüz kaldırım taşından araba yolumun ısırın çakıllarına doğru gidiyordu ve umurumda değildi.

Bir kolumu uzattım, büyükbabamın kamyonuna yarı sarıldım, sürücü tarafına geçmek için yuvarlanırken kolumu kamyonun yanından, kaputundan geçirdim.

Oraya vardım, "Birlikte, bir arada kalın" diye fısıldadım. Kamyona binin ve gidin. Birlikte, devam edin Birlikte," diyerek anahtarı titreyen ellerimden düşürüp bir saniye daha kaybetmeden kapımı açmak için deliğe sokmaya çalıştım.

İşe yaradı.

Kapıyı açtığımda hiç ses çıkarmadı (WD-40'ı yenemezdim).

Koltuğa tırmandım, kapıyı kapattım, kilitledim ve kontağa gittim.

"Birlikte, bir arada tutun. Bir arada tutun." Anahtarı takmaya odaklanmaya devam ettim, kamyon çalıştı ve Oradan siktir olup gitmek.

Tekrar çalıştı ve kamyonu vitesine taktım, evimin önündeki yolun sonu olan geniş (ama o kadar da geniş olmayan) çakıl çemberinde dar bir dönüş yaptım. Ve şeride girdiğimde gaza bastım.

Bu sırada hiçbir yere bakmadım ya da nereye gittiğimden başka bir şey düşünmedim.

Ve bunu kendi şeridimde, Ponderosa Yolu'nda ve Ana Cadde'ye varana kadar geri kalan her yerde lanet bir deli gibi sürerken yapmaya devam ettim.

O caddeye sabahın erken karanlığında yetmişle giderken girmiş olmalıyım.

Umurumda değildi.

Direkt polis karakoluna gittim, ön kapılara açılı bir şekilde gıcırdayarak durdum ve iki engelli alanını da kapladım. Kamyonu park ettim, kapımı iterek açtım, kendimi kamyonundan dışarı attım ve ön kapıya doğru koştum.

Kilitliydi.

Cam kapıdan masadaki memura baktım ve avuçlarımı açarak kapıya vurmaya başladım.

"Beni içeri alın."

Bir çizik olarak çıktı.

Boğazımı temizledim, hâlâ vuruyordum ve hasarlı boğazımın izin verdiği kadar yüksek sesle bağırdım. "Beni içeri alın!"

Bir zil sesi duydum.

Kapıyı çekip açtım, kendimi içeri attım ve memurun zaten ayakta durduğu masaya doğru koştum.

hareket etti, etrafından dolaşmaya başladı, gözleri bana kilitlenmişti.

Sallanarak durdum ve "Biri beni boğmaya çalıştı" dedim.

İşte o zaman gözyaşları akmaya başladı ve bunun için hiçbir şey yoktu.

Dizlerimin üzerine çöktüm ve Carnal Polis Departmanı'nda kendimi tamamen kaybettim.

Dokuzuncu Bölüm

Yüce İsa
Deke.

Deke Pazartesi sabahı Jussy'nin evine giderken tek bir şeyi biliyordu.

Eğer o gün dışarı çıkıp onlara sandviç almazsa, bunu o yapacaktı.

Kendine ait bir alanı
vardı. Bunu
yapabilirlerdi.
Ve yapacaklardı da.

Ona sahip olabilmesinin tek yolu onu kaybetmemektir. Bu da onu kaybetmeyeceği anlamına geliyordu.

Yoluna dönerken bunları düşünüyordu ama Jus'un orada olacağını biliyordu. O böyle biriydi. Hayatını mahveden tüm bu saçmalıklara katlanabilseydi - kardeşinin bir pislik gibi davranmasına, arkadaşının

Çok fazla insanın kendini kurtaramadığı bir dünyaya inmek - sonra bunu silkelemek ve bunu bir
bir gülümseme ve ukalalıkla Deke ile doğru alana girebilirdi.

Yolda ilerlerken aklından geçenler bunlardı ve kendine karşı dürüst olsa, bunlardan memnun olmaya yakın bile değildi ama kendine başka bir seçenek de tanıımıyordu.

Şeritte iki polis aracı gördüğünde, bu düşünceler tarih oldu.

Hiçbir düşüncesi yoktu.

Bağırsakları kendi üzerine kenetlenmişti ve acı tam bir ıstıraptı.

Bu, kamyonunu parka itmediği, kapısını öyle bir güçle açmadığı anlamına gelmiyordu.

önyükeme yapınca geri çarpmadı ve kontağı bile kapatmadan araçtan dışarı çıktı.

Jussy'nin evine doğru koşarken kapıyı kapatmadı.

Bir memur dışarı çıktı, Deke'e baktı ve Deke tüm zamanını Carnal'da geçiriyor. Arnie Fuller'ın çöküşünden sonra departman temizlendiğinden beri bir sürü yeni polis olduğundan bahsetmiyorum bile. Bu adamı tanımıyordu.

Umurunda değildi.

"Efendim-" diye başladı polis, bir eli silahının üzerindeydi, diğer kolu ise saldırgan bir şekilde ilerleyen Deke'e doğru kalkmıştı.

"Jus nerede?" Deke sordu.

"Efendim, bilmem gerek-"

"Jus nerede?" diye kükredi ama cevap beklemedi.

Adamın yanından eve doğru koşmaya başladı.

"Efendim, orası bir suç mahalli. Oraya giremezsiniz," dedi memur hızlıca.

Suç mahalli.

Deke'in midesi bulandı, dayanılmaz acı aşağıya, taşaklarına ve yukarıya, boğazını tıkamaya doğru fırladı ve koşarak kadının evine girdi.

"Allah kahretsin! Efendim! Oraya giremezsiniz!" diye bağırdı memur arkasından.

"Tanrım, Deke," Jon, hiç tanımadığı memurlardan biri, Jussy'nin yatak odasına giden koridordan çıktı.

"İçeride mi?" Deke sordu, midesi düğümlenmişti. O sabah içtiği kahvenin gelmemesi bir mucizeydi.

"Hayır, dostum. Chace'le birlikte karakolda," diye cevap verdi Jon.

İstasyondaydı. Chace ile birlikte.

Deke botunun üzerinde döndü ve diğer tarafa doğru koşmaya başladı.

"Onu tanıyor musun?" Deke onu kovalayan diğer polisi neredeyse ezip geçerken Jon arkasından sordu.

Deke cevap vermedi.

Kamyonuna koştu, bindi, üçlük attı ve kışını kaldırıp karakola gitti.

Jussy'nin kamyonetini orada, tüm yetilerini harekete geçirmiş bir halde süzülür gibi gördü.

Kamyonu park etmeden önce birkaç açık alandan birinde zar zor aynısını yapabildi, indi, kapısını çarptı, kilitleri çalmadı ve istasyona doğru koştu.

İçeri girdiğinde hareketliliği fark etti ama gözleri sadece masanın arkasındaki üniformalı kadını görüyordu. Daha önce tanıştığı, adını unuttuğu ve hiç umursamadığı bir kadın.

O da tamamen onunla ilgiliydi.

Kadın konuşmadı bile ve adam daha masaya varmadan "Jus nerede?" diye bağırdı.

"Üzgünüm, Deke, uh-"

Masanın önünde durdu, ona doğru eğildi ve gürledi, "Yargıç Yalnız nerede?"

Yüzünde şok ve endişe vardı, eli tabancasına doğru ilerliyordu ama bu da adamın umurunda değildi.

Onu hissetti ve gözleri o tarafa kaydı.

Koridorun arka tarafından hızla çıkıyordu ve üzerinde o güne kadar gördüğü en saçma pijama vardı. Pantolon ve kaşkorse, akılları karıştıran yoğun bir baskıya sahipti. Ayrıca üzerinde Carnal Police rüzgarlığı vardı. Ayaklarında hiçbir şey yoktu. Saçları açıktı.

Yüzünün sol tarafı berbat bir haldeydi ve güzel boğazını kaplayan kızgın, çirkin, mor çürükler vardı.

Her şeyi gördü ama ona doğru ilerlerken her şeyi kontrol etti ve memurun "Deke, sormam gerek-" dediğini duyduğunda bile durmadı.

O hareket etmeye devam etti ve Jussy de hareket etmeye devam etti, böylece çarpıştıklarında birbirlerine çarptılar.

Adam kollarını ona doladı ve kadın da kollarını ona doladı, itti... hayır, vücuduna gömüldü.

Bir elini kaldırıp kızın başını kavradı ve kız kırık bir sesle "Deke" dediğinde güzel yanağını göğsüne bastırdı.

"Ben buradayım. Tam buradayım, bebeğim."

Vücudunun titremeye başladığını hissetti.

Kahretsin, yaşadığı her şey, yaptığı her şey, gördüğü her şey, ona, annesine yapılan her şey.

Tüm bu süreç boyunca sadece birkaç hak edilmiş kış tekmesi atmayı başarmıştı.

Şimdi birini öldürecekti. "Deke."

O Jussy değildi.

Gözlerini onun muhteşem saçlarının tepesinden kaldırdığında Chace'in orada olduğunu gördü, ne yakın ne de uzaktı.

"Ne oldu lan?" diye sordu.

Jus'un başı geriye gittiğinde elinin üzerinde bir baskı hissetti ve "Ben-" diye başladığında ona baktı.

"Sen değil, çingene," diye fısıldadı nazikçe ve gözlerini tekrar Chace Keaton'a, arkadaşı ve Carnal dedektifine kaldırdı. "Sen," diye ısırdı.

Chace, Deke'ten Justice'e ve tekrar Deke'e baktı.

"Anladığım kadarıyla siz ikiniz yakınsınız," dedi.

"Konuş benimle!" Deke gürledi.

Jussy'nin bedeni kollarının arasında sarsıldı.

Deke anında ona doğru kıvrıldı ve saçlarının tepesine doğru bir şeyler söyledi. "Her şey yolunda bebeğim. Ben iyiyim, Jussy. Sadece dayan."

Chace, "Sen uslu dur, bunu bir odaya götüreceğiz," dedi.

Deke dikkatini Chace'e çevirdi ve çenesini yukarı kaldırdı.

"İyi misin?" Chace sordu.

"Güzel," diye homurdandı Deke.

Chace, "Gidelim" demeden önce onu ve Jussy'yi bir kez daha dövdü.

İşte o zaman Deke dizlerinin üzerine çöktü ve Jus'u son nefesini vermek üzere olan yaralı bir tay gibi kollarının arasına aldı.

Chace onu ayağa kaldırdığında ona doğru bastırdı ve Chace'i bir koridora kadar takip ederken ve Chace'in bir kapıyı açıp dışarıda durmasını izlerken derinlemesine bastırmaya devam etti.

Deke sinsice ilerledi, odanın ortasındaki bir masaya doğru gitti, kışını masaya doğru çevirdi ve masanın üzerine çıktı.

Jussy'yi kucağına oturttu, böylece ona yakın ve sıkı bir şekilde sarıldı. Elleri adamın tişörtünde yumruk olmuş, güzel yanağını adamın göğsüne dayamış ve gözlerini kapatmıştı.

Tek görebildiği, yüzünün şişmiş, morarmış, mahvolmuş tarafıydı.

Onu da kontrol etti ve arkalarından odaya girip kapıyı kapatmış olan Keaton'a baktı.

"Şimdi konuş benimle," diye emretti, sesi alçaktı ve dizginlediği öfkeyle titriyordu.

Chace konuştu.

"Birisi evine zorla girmiş. Justice cam kırıkları duyduğunu söyledi. Adam ona yaklaşmış, saldırmış, boğazına bıçak dayamış, onu boğmuş ve-"

Chace, Deke'in her kelimeye katlandığı anlayışla her kelimeyi duyduğunda başka bir şey söylemedi ve Deke dudaklarını Jussy'nin başının üstüne eğdi ve fısıldadı, "Yüce Tanrım. Yüce Tanrım." Kolları sıkılaştı. "Yüce Tanrım, bebeğim."

"Acil bir durum vardı," dedi Chace, sesi şimdi daha alçak ve sakinleştiriciydi. "Onu kontrol ettiler. Fiziksel olarak iyi olduğunu düşünüyorlar. Kalıcı bir hasar yok, Deke. Dikkatli olması ve bir hafta kadar sarılı tutması gereken bir bilek burkulması var. Ama çoğunlukla dinlenmeye ve bolca aspirine ihtiyacı olacak ve iyileşecek."

Deke Keaton'a baktı.

Keaton'ın vücudu gözle görülür bir şekilde alarma geçti ve ağzından, "Kendine dikkat et, Deke," sözleri döküldü.

Deke bokunu tuttu.

Zar zor.

"Size tam bir ifade verdi mi?" diye sordu.

"İşimiz bitmek üzereydi. Birkaç telefon görüşmesi yapması gerekiyordu ve ben de Krys ya da Lauren'i aramak üzereydim.

."

"Benimle birlikte olacak."

Jussy'nin başının geriye doğru eğildiğini ve gözlerinin Çenesinin alt tarafını tuttu ama Keaton'ın elindekini almadı. Chace ona uzun bir bakış attı ve "Tamam, o zaman şu işi bitirelim.

Çünkü yüzüne buz koyduk ve dinlenmeye ihtiyacı var ama ondan önce bazı telefon görüşmeleri yapması gerekiyor. Ona bunu yapan adam onu başka birine mesaj göndermek için kullanmış. Mesajı göndermek için kullandığı telefon onun telefonu olduğu için çocuklar onun telefonunu ele geçirecekler." Durakladı ve sonra uyararak devam etti, "Şimdi şunu söyleyeceğim ve sen de kendine dikkat etmelisin, Deke."

"Ben iyiyim Keaton, sadece söyle," diye yalanını ısırdı Deke, en kötüsüne hazırlanıyordu.

Chace başını sallamadan önce ona bir kez daha baktı ve şöyle dedi: "Onu boğarken telefon etti.

Onu boğarken duyabilmeleri için telefonu ona vermiş. Onu ve bir başkasını tehdit etti. Telefonu çocuklar almış. Bize şifresini verdi.

kadın arkadaşının bazı sorunları varmış."

Jussy'ye baktı. "Bianca mı?"

Dudakları titredi ve başını salladı.

"Siktir," diye homurdandı ve dikkatini tekrar Keaton'a çevirdi. "Onun ünlü olduğunu biliyorsun."

Jussy'nin vücudu kollarında

sıkılaştı. Onu daha sıkı tuttu.

Chace başını salladı. "Henüz erken ama anlattıklarından anladığım kadarıyla mesele bu değil. Bianca'yla ilgili. Evinde adamlarımız var ve suç birimi bize bir şey bırakıp bırakmadığını görmek için şimdi oraya gidiyor." Sesi değişti, temkinli bir hal aldı ve şöyle dedi: "Eldiven kullanıyordu, bu yüzden parmak izi olmadığını düşünüyoruz ama boğuşma sırasında yırtıldı ve derisinin bir kısmını aldı. Bunu bulduk."

Yırtılmış... derisinin bir kısmını almış.

Yüce İsa.

Deke gözlerini kapadı ve Jussy'yi kaldırdı, böylece Jussy tam kalbine yaslanmış, başı çenesinin altına sıkışmıştı.

Gözlerini açtı ve Chace'e emretti, "Krys'i ara. Kıyafete falan ihtiyacı var. Adamlarına söyle, Krys'in onu yapmasına izin versinler.

Jussy'nin yerindeki şey. Benimle karavanıma geliyor."

Chace'in vücudu kıpırdadı. "Deke, dostum, bu adam kıza borcunu ödemesi için bir hafta süre verdi ve geri geleceğini söyledi. Karavanın iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum. Uzak ve ihlali kolay."

"Yalnız olmayacak."

"Tate ve Lauren ya da Lexie ve Ty ile birlikte kalırsa çok daha az yalnız ve çok daha güvende olacak. İkisinin de güvenliği var. sistemleri."

Deke çenesini tuttu ve "O benimle birlikte olacak" dedi.

"Deke-"

"Jonas artık çocuk değil ama yeterince pislik yaşadılar, kapılarına kadar geldi, daha fazlasına ihtiyaçları yok. Yani Tate ve Laurie yok. Ty ve Lexie de aynı şekilde. ve çocukları var, küçük olanlar ve bu pisliklerin birçoğu. Bu yüzden karavan olacak."

Jussy hâlâ titriyordu ve sözleri onu daha da titretti, böylece Deke onun sırtını okşamaya başladı.

"Deke, lanet olsun-" diye başladı Chace.

Deke onun sözünü kesti. "Kaynaklarınız var, karavanda bir birim bulundurun. Umurumda değil. Fark etmez, ekiple konuşurum, onlar da vardiyalı olarak göz kulak olurlar. Ama Tate ve Laurie'yi çok az tanıyor ve Ty ve Lexie ile tanıştığını bile sanmıyorum. Benimle olması gerekiyor."

"Deke ile birlikte olmak istiyorum." Bu Jussy'den geldi.

Sesi doğru gelmiyordu, cızırtılı ve boğuktu ve Deke de bunu duyarak kontrol etti.

Chace'e fiziksel ya da sözlü olarak hiçbir karşılık vermedi. Demek istediğini anlatmak için sadece arkadaşına baktı.

Chace, Deke'den Jussy'ye baktı ve yüzü yumuşadı. "Doğru, Adalet. Nasıl isterseniz öyle olsun. Deke'in karavanını devriyeye çıkarmak için elimizden geleni yapacağız ve eğer yapabilirsek, birimleri orada tutacağız." Deke'e baktı. "Hızlı aramada sana ihtiyacım var, dostum, Sen de ekibi hazırla. Evine gitmediğim için neyle çalıştığımızı bilmiyorum, profesyonel ya da başka bir şey. Cam kırılması başka bir şey söylüyor. Profesyoneller başka bir yola girebilir ve şu ana kadar aldığımız tek iyi haber bu. Ama görmem lazım. Bu arada, işinizi şansa bırakmayın ve gittiğinizde sizi takip edecek plakasız bir aracımız olacak, gözünüzü dört açın. eğer..."

Geri çekildi ama Deke onu yakaladı.

Bunu ona her kim yaptıysa, onu izliyor olabilir. Deke'in karavanına kadar onları takip eden plakasız bir araç olsaydı, kuyruğu fark ederlerdi.

Deke ona, "Tate yapılmayacak," dedi.

"O zaman Krys'i ve Tate'i arıyorum," diye cevap verdi Chace ve bakışları Jussy'ye kaydı. "Justice, ben dışarı çıkıyorum. Birkaç telefon görüşmesi yapacağım. Birkaç şeyi halledeceğim. Sonra seni bırakırız ve Deke'le birlikte eve dönersin. İşlemleri tamamladıktan sonra Gitmeden önce sana telefonunu vereceğim ve aramalarını yapmanı ve elinde ne varsa bana vermeni istiyorum. Tamam mı?"

"Planı hatırlıyorum, Teğmen Keaton," dedi sessizce.

Chace başını salladı.

Deke, "Sen bu işe karışma," diyerek Chace'in dikkatini tekrar çekmeyi başardı.

"Öyleyiz" diye cevap verdiğinde sözleri kesindi.

Deke, Jussy'nin medyanın bu işin üzerine gitmesine ihtiyacı olmadığını kastetmişti.

Chace'in ne demek istediğini anladığını düşündü ama Chace aynı zamanda medyanın bu işin üzerine gitmesine gerçekten ihtiyaçları olmadığını da biliyordu. Seri katil Dalton ve Arnie Fuller'ın

Saçmalık, Carnal'ın belli bir ünü vardı ve bu ün ulusaldı. Karanlık zamanlardan çıkıyorlardı ve ışığa çarptı. Deke o binadaki hiçbir polisin bunu tehdit edecek bir şey yapmayacağını umuyordu.

Jussy'ye baktı ve o da bunu hissetmiş olmalı. Çünkü başını arkaya eğmiş ve ona bakıyordu.

Tanrım, orospu çocuğu ona bir numara yaptı.

Deke bunu geri çevirdi ve "Ben Chace ile konuşurken iki dakika burada oturmanı istiyorum" dedi.

"Benim önümde konuşabilirsin" diye cevap verdiğinde Deke bunu da geri püskürtmek zorunda kaldı.

"Onu bana vermen gerek, Jussy."

Ona baktı. Ona daha da yaklaştı. Sonra rahatladı ve başını salladı.

Masadan kalktı, onu bir sandalyeye götürdü ve dikkatlice oturttu.

Kullandığı buz torbasının masanın üzerinde durduğunu fark etti, muhtemelen onun böğürdüğünü duyunca dışarı kaçmak için buz torbasını bıraktığı yerdeydi.

Uzandı, etiketledi ve ona uzattı. "Yüzüstü yat," diye emretti.

Başını salladı, aldı, tüm süre boyunca onun gözlerine baktı ve yüzüne götürdü.

"Güzel, çingene," diye fısıldadı. "Hemen döneceğim." "Tamam, Deke."

Doğruldu, Keaton'a baktı ve kapıya doğru yürüdü.

Koridoru geçip aşağıya inmelerini bekledikten sonra geri döndü, alçak sesle konuştu ve en kötüsüne hazırlıklı bir şekilde konuşmaya devam etti.

"Pijamalarını giymiş, ayakları çıplak, ama bana söylemediğin bir şey mi var?"

Chace'in yüz hatlarına şefkat çarptı, saklamaya çalışmadı ama cevabı "Tecavüze uğramadı, Deke" oldu.

Bağırsaklarının çözölmeye başladığını hissetti, gerginlik omuzlarından kayarken omuzlarının çöktüğünü hissetti ve devam etti,

"Geçen gece Bubba'da sahne aldı."

"Duydum. Ben de gördüm ama orada olduğum için değil. Anladığım kadarıyla iki düzine insan video ve fotoğraf çekmiş. Tüm sosyal medyada. Her yerde. Duyduğuma göre Krys

birkaç kişinin daha içki içmek için gelmesi anlamına gelse bile memnun oldum. Krys taburelerdeki kıçları sever, bu yüzden Justice'in onunla nasıl sıkı fıkı olduğundan bahsettiğini duyana kadar bunu tam olarak anlamamıştım. Krys. Tate sadece kızgın. Müşteri istiyorlar ama radarlarında olmak istemiyorlar. Barmenlerinden birinin seri katil olarak etiketlenmesinin üzerinden zaman geçtiği için işler duruldu. Bu konuda hafızalarının tazelenmesine ihtiyaçları yok."

O haklıydı.

Ama o anda Deke'in aklında olan şey bu değildi. "Bundan emin misin," çenesini Jussy'nin bulunduğu odaya doğru salladı.

"Jussy'nin sahneye çıkmasıyla ilgili değil mi?"

"Kadının bildirdiğine göre, adam kadının adını söylemiş ama kadından tek bir talepte bulunmamış. Tek derdi telefon görüşmesi ve gönderdiği mesajdı. Bununla birlikte, eğer onu arıyorsa, internete düşen bu resimler ve video onu bulmasına yardımcı oldu."

Harika.

Deke başıyla onayladı ve "Bu kaltağın, arkadaşının sorunları var" dedi.

"Adalet bu konuda rahatça konuştu."

Deke derin bir nefes aldı.

Chace yaklaştı. "Onun yanına gitmelisin. Buraya nasıl geldiği bir mucize ama buraya geldiğinde kendini kaybetti ve bu şaşırtıcı değil. Krys'i çok sevdiği açık. Bunun nasıl ortaya çıktığından emin değilim ve Jim-Billy, onu aramak daha kolay, ama görünüşe göre şehirde sahip olduğu tek yakın kişi sensin." Chace ona bir bakış daha attı. "Gerçi o Röportajında Krys ve Jim-Billy'den bahsetti ama senin hakkında hiçbir şey söylemedi."

"Gözlerin var mı yoksa son on dakikada gördüğün her şeyi açıklamak zorunda mıyım?" Deke sordu.

Chace dudaklarını birbirine bastırdı, kızgın değildi, gülümsememeye çalışıyordu.

Bu Deke'i kızdırdı.

"Bunu yapmanın zamanı mı?" Deke sordu.

"Sadece göz kulak ol," diye karşılık verdi Chace, ona kilitlenerek. "Mağdurlara Yardım'ın ona ulaşmasını sağlamalıyız, bizi arayın. Ve o aramayı yap, Deke. Saldırıya uğramış, dövülmüş ve anlattığına göre boğulma tehlikesi atlatmış. Bu konudaki saçmalıklarını da kendine sakla."

dedi sonuncusu hızla, iyi bir polis, akıllı bir adam, Deke'i gördüğü andan koridordaki o saniyeye kadar verdiği tepkilerin hiçbirini kaçırmamıştı. "O burada. İyi olacak. Ve iyi olması için ona yardım etmelisin, eğer bir göreve çıkacağından korkmadığı birine ihtiyacı varsa intikamını alacak ve bunu onun için bulana kadar Birleşik Devletler'i kasıp kavuracak."

Deke komik olduğunu düşünmüyordu.

Yaptığı tek şey homurdanmak oldu, "Seni duyuyorum." Chace kenara çekildi ve "Git" dedi.

Deke tereddüt etmedi. Gitti.

* * * * *

"Doğru, Teğmen Keaton." Duraklama. "Tamam, teşekkürler, uh... Chace." Duraklama. "Tamam. Sana haber veririm. Tekrar teşekkürler." Bir duraklama daha. "Tamam, hoşça kalın."

Jussy telefonu kapattı, telefonuna bakmaya devam etti, başparmağı ekranın üzerinde kayıyordu ve Deke onun mesajları kontrol ettiğini biliyordu çünkü Chace'le konuşurken yüzlercesi gelmiş gibiydi.

Sözlerini bitirdi ve iri kahverengi gözlerini Deke'e dikti.

Kanepede bağdaş kurmuş oturuyordu. Karakoldan rüzgarlıkla ayrılmıştı ama onu karavanına götürür götürmez kendi flanel gömleğini bulmuş ve değiştirmesini istemişti.

Polisler gitmeden önce ona verebilmek için telefonunu incelemekle uğraşmadılar ve o da uğraşmadı. Deke ona hazır kahve yapıp aspirin verirken, kendi ekibini ararken ve yatağındaki çarşafları değiştirdi.

Şimdi o kanepedeydi ve Deke de mutfak tezgâhına uzanmıştı.

"Pekala, çoğunu duydunuz ama metinleri bilmiyorsunuz, o yüzden izin verin özetleyeyim," dedi ve hemen konuya girdi, "Teğmen Keaton artık benim için Chace ve tamamen bilgilendirildi. Joss ve Dana'yı aradım ve akıllarını kaybettiler. Lacey'e ulaştım ve o da aklını kaybetti. Sanırım Joss ve Dana'yı her şeyi bırakıp buraya gelmekten vazgeçirdim çünkü annem dramatik olabiliyor ve benim buna ihtiyacım yok. Dana da hassas biri, bana bir bakar ve kaybetmek istemiyorum ve buna da ihtiyacım yok."

Derin bir nefes aldı, nefes verirken yüzünü buruşturdu ve gittikçe iyileşen ama onu hâlâ çok kızdıran o cılız sesiyle konuşmaya devam etti.

"Lacey'i konserlerini iptal etmekten, özel jetine binip buraya gelmekten vazgeçirdiğimi sanıyordum. Ayrıca onu Pazar günü gösteriden de vazgeçirdiğimi sanıyordum. Ama menajeri Jiggy az önce mesaj attı ve o ranta geri döndüğünü söyledi. O

Ayrıca herhangi bir tehdit almadıklarını ya da ürkütücü birini görmediklerini ya da şöyle söylemeliyim ki Lacey'nin etrafında dolaşan olağan ürkütücülerden daha ürkütücü birini görmediklerini paylaştı. Ama Lacey'nin güvenliğini arttırıyor çünkü ona o pisliğin 'diğeri' derken Lacey'yi kastettiğini düşündüğümü söyledim. Jig'e de onu uzak tutmasını söyledim çünkü hem Lacey hem de ben buradayken o adamın işini kolaylaştırmaya gerek yok."

Kız konuşmayı kesti ve Deke dişlerini sıkarak kendini tuttu, kız konuşacakmış gibi görünene kadar ona alan tanıdı. onu birkaç saat önce o lanet adamla birlikte olduğu yere geri götüren sözlerinin ağırlığı altında parçalanır.

Eğer parçalanmaya başlarsa, ona giderdi.

Tıpkı Jussy gibi o da olduğu yerde durabilmek için kendini toparladı.

"Jiggy, Pazar günü bile olsa onu buraya gelmekten vazgeçireceğine dair bana güvence verdi," diye devam etti. "Lacey iyi niyetli bir tükürük ateşi, bu yüzden bunu yapabilir ya da yapamayabilir. Ancak Bay T," Telefonunu kaldırdı ve salladı, "konuşulmasını istemediği hiçbir şeyden vazgeçmez. Uçak biletlerini çoktan ayırttığını ve 'soruşturmayı denetlemek' için bu akşam erkenden burada olacağını mesaj attı... kendi sözleri. Chace'i de bu konuda uyardım."

Onu bu kadar önemseyen insanların olması şaşırtıcı olmasa da harikaydı.

Ve Chace'in bu Bay T her kimse onun kontrolü altında çalışmasını izlemek ilginç (komik diye okuyun) olurdu.

Deke dikkatle, "Kardeşini aramadın," dedi. "Benim bir kardeşim yok," diye karşılık verdi.

Sadece çenesini hafifçe kaldırdı ve yumuşak bir sesle, "Karar senin, çingene," dedi.

Uzaklara baktı, acı çekiyormuş gibi yutkundu, Deke bunu görmenin ona hissettirdiklerini bir kez daha yendi ve sonra ona geri döndü.

"Bay T aynı zamanda reklamcımı da devreye soktu," diye paylaştı. "Onu pek sık kullanmıyorum ama o da benim için çalışıyor. Bunların herhangi birinin sızması durumunda yapılması gereken her şeyi koordine etmek için Chace ile iletişime geçecek."

"Chace bana bu konuyu gizli tutacağına dair söz verdi ve o bir dost, Jussy. Onu iyi tanırım, iyi zamanlarda ve Cidden kötü. Bu yüzden size onun çok iyi bir adam ve gerçekten iyi bir polis olduğunu söyleyebilirim. Bu sözü verdiğinde tutmak için elinden geleni yapacaktır," diyerek onu temin etti.

"Bildiğim iyi oldu," diye mırıldandı.

Deke onu inceledi, gördüklerinden Chace'in buz konusunda ısrarcı olduğunu biliyordu çünkü yüzü berbattı ama şişlik olabileceği kadar kötü değildi, bu yüzden çok daha kötü görünebilirdi.

Sadece çok daha kötü hissedebileceğini ve şimdi hissetmediğini umuyordu.

Deke'in midesinin yanmasına neden olan şey boğazındaki şeydi.

Duyduğu başka bir şeyi söylediğinde sesi daha yumuşaktı ve titremeye başlamıştı.

"Bianca'yı aradım. Açmadı. Sesli mesaj bıraktı. Bay T ailesiyle ilgilenmeyi devraldı. O istemiyor beni zaten üzgün olduğumdan daha fazla üzdü. Bu yüzden onları olanlar hakkında bilgilendiriyor."

"Başka bir arkadaşım daha var, o da iyi bir adam ve çok zeki.

kırbaç," dedi Deke. "Yetenekleri var. Ayrıca bu becerilerini kullandığı bir işi ve bir ekibi var. İstersen Decker'la konuşurum. O senin için onu bulur."

"Onu arayabilir misin?" diye sordu, yüzünün iyi tarafı erimeye başlamıştı, şimdi yapacak hiçbir şeyi yoktu ve olan bitenin ağırlığının çökmesi için onu açıyordu.

Deke'in kalçalarını tezgâha yaslaması o zaman sona erdi.

Ona doğru ilerledi, yanına sokuldu ve onu kollarının arasına aldı.

Bu sonuncusunu yapmasına gerek yoktu. Çapraz bacak pozisyonundan çıktı. Kalçasına doğru kayarak onun yanına düştü,

Göğsünü ve yüzünün sağlıklı kısmını onunkine dayayarak bir kolunu karnına doladı ve ona doğru bastırdı.

Ancak o zaman kadının isteğine cevap verdi. "Onu arayacağım."

"Teşekkürler, Deke."

Bir koluyla onu tuttu ve diğer elini dikkatlice saçlarına doladı.

"Bana bu Bay T denen adamın kim olduğunu söylemek ister misin?" diye sordu. "Bay Thurston. Büyükbabamın menajeri. Babamın menajeri. O

Daha aktif olduğum zamanlarda da menajerimdi, doğruyu söylemek gerekirse hala da öyle, turları yönetmiyor ve kimsenin bana kazık atmadığından emin olmuyor olsa bile." Onun derin bir nefes aldığını hissetti

"O iyi bir adam. Artık ailenin bir üyesi. Yine de gösterişli biri değil. Sadece işle ilgilenir, her zaman da öyleydi. Hâlâ beni hızla giden bir trenin önünden iteceğini düşünüyorum, bu onun darbe alması anlamına gelse bile."

"Bunu anladığın iyi oldu, Jussy. Sahip olduğun her şeyi," dedi ona. "Biliyorum," diye cevap verdi, sanki tamamen biliyormuş gibi.

Daha sonra ona vermesi gerekenleri verdi, böylece ortalık sakinleşip kafasını kurcalamaya başladığında bunları düşünebildi.

"Chace seninle Mağdurlara Yardım hakkında konuşmamı istiyor. Senin için erken bebeğim ama bunu kafana sok. Bir şeyler seninle uğraşmaya başladığında, bir telefon açıp sana yardım bulacağımızı bilmen için buna ihtiyacın var."

"Tekrar teşekkürler, Deke."

"Şimdi konuşmayı kesmeni istiyorum," dedi. "Boğazını dinlendirmen gerekiyor. Ayrıca seni yatağa yatıracağım çünkü biraz dinlenmeye ihtiyacın var."

Yanağının göğsünde kaydığını hissetti ve gözlerini yakalamak için çenesini aşağı eğdi.

"Uyuyamadım."

"Dene."

"Az önce iki fincan çok iyi olmayan ama çok sert bir kahve içtim," dedi ona.

Ona bir sırtıfış fırlattı. "Çingenemin daha iyi hissettiğini biliyorum, kahvem hakkında bana bok veriyor."

"İlk fırsatta alışveriş merkezine gideceğim ve sana kendi dört fincanlık Bay Kahveni alacağım. Hiçbir kahve tiryakisi hazır kahve içmemeli."

"Ben beğendim."

"Berbat."

"Kahve."

"Berbat bir kahve."

"Benimle uğraşman için bir bahane, bu yüzden uzanıp biraz uyumaya çalışmıyorsun."

"Çünkü bu emrin gözümü kapatma kısmını yerine getirmemin hiçbir yolu yok."

"O zaman uyuyamazsın ama dinlenebilirsin." "Deke."

"Adalet."

Deke'in kazanacağını hissettiği ama bunu gerçekleştirme şansı bulamadığı bir bakışmaya girdiler.

Araçların yaklaştığını duydu.

Kapıya doğru baktı ve onun da başını göğsünden kaldırıp o tarafa baktığını hissetti.

Dikkatlice ondan ayrıldı, ayağa kalktı ve yan pencereye gitti.

Sonra bir iç çekti.

Krys'in Camaro'su, Lexie'nin Charger'ı ve eğer yeterince kötü değilse Krys'in Jussy'nin eşyalarıyla dolu bir çanta yerine bir ekip getirdiği açıktı, bu ekip Twyla'yı da içeriyordu ve Deke bunu biliyordu çünkü onun pikabı Lexie'nin Charger'ını takip ediyordu.

Gözlerini Jussy'ye çevirdi.

"Koca saçlı süvari geldi."

Kızın kaşları birbirine yaklaştı, kız irkildi ve adamın içi yine yandı.

"Burada kal," diye

emretti. Kadın başını

salladı.

Deke kapıdan çıktı.

Hepsi arabalarından inip ona doğru yürümeye başladıklarında o da kapalı kapının önündeki merdivenlerin dibindeydi; aralarında bir çanta taşıyan Lauren'in de bulunduğu kız çetesi.

"Arabayla gelemez miydin?" diye sordu.

Krys, "Çekil yolumdan koca adam," diye bağırdı.

Kızgındı ve bunu saklamıyordu, bu da Krys'in duygusal yapısının bir parçasıydı.

Gerçi şimdi onun normalden çok daha kızgın olduğunu görebiliyordu.

"Zor bir sabah geçirdi," diye homurdandı Deke.

"Bok yok mu?" Krys onun önünde durarak sordu.

Deke ona, "Senin aklını kaçırmama ihtiyacı yok," dedi.
Krystal'ın iki eliyle onu itip yolundan çekmekten başka bir cevabı yoktu.

Krys'in Deke'i iterek yolundan çekmesine imkân yoktu.
Hamile olan Krys'in arkadaşına ulaşmak istemesi ve Deke'in kendini onun yolundan çekmesi ihtimali vardı.
Bunu yaptı.

Kapıyı fırlatıp açtı ve içeri girdi.
"Hey, Deke," diye selamladı Laurie, yüzü eğlence ve endişenin savaşı bir karışımıyla onun yanından geçerken.
Deke çenesini kaldırdı.

"Deke," dedi Lexie de yüzünde aynı ifadeyle onun yanından geçerken, ama Lexie'de eğlencenin galip geldiği açıktı.

Deke hiçbir şey söylemedi ve bunun tek nedeni Krys'in içeriden "Orospu çocuğu!" diye bağırdığını duymaları değildi.

"Hey," diye selam verdi Twyla, onun yanından geçerken adımlarını bozmadan.

Twyla'yı takip etti.

İyi büyüklükte bir Airstream'i vardı.

O, Jussy ve dört kadın, dört kadın çok fazlaydı. "Bu saçmalığa inanamıyorum!" Krys hâlâ bağıırıyordu.

"Sakin ol," diye homurdandı Deke.

Gözlerini ona dikti.

"Sakinleşmek mi?" diye bağırdı.

"Hey, Jus," dedi Lauren usulca ve gözlerini Krys'den ayırıp Laurie'nin çantayı itip kanepenin yanına yere bırakmasını izledi. "Krys ve ben senin evine gittik. Bazı eşyalarını aldık. Sanırım hallettik ama başka bir şeye ihtiyacın olursa bizi ara, senin için hallederiz."

"Selam, ben Lexie," dedi Lexie, Jussy Laurie'ye bir şey söyleyemeden. Lexie Jussy'ye yaklaşıyordu ve bunu güzel yüzünde dostça ama temkinli bir gülümsemeyle yapıyordu. "Tanışmamız için iyi bir zaman olmadığını anlıyorum ama Krys

Etrafı arayıp Deke ile burada kaldığını söyledin ve biz de düşündük ki... bilirsin..."

Jussy'nin bildiğini düşündüğü şeyi paylaşmadı.

Krystal paylaştı.

"Jus'ın burada seninle kalması gerekiyor, burayı bir kez daha gözden geçirip envanter çıkaracağız. Chace'e Jus'ı Bubba ve benim evimde istediğimi söyledim, o da Jus'ın burada olmak istediğini söyledi, o yüzden burada. Ama o burada ve bir dışının ciğerlerinde zehirli sporlar kök salmadan ininizde yaşayabilmesi için burayı temizleyeceğiz, onu besleyecek yiyeceğiniz olduğundan emin olduğumuzdan bahsetmiyorum bile."

Bütün bunları Deke'e söyledi, Jussy'ye değil ve daha bitirmemişti. "Ve eğer bana dudak verirsen, bundan memnun olurum çünkü ben

Aklımı kaybetmek için bir neden ve kaybedecek birini arıyorum ve sen büyük bir adamsın. Ben bunu yaptığımda sen bunu kaldırabilirsin."

"Siz kadınlar karavanımı temizlemek istiyorsanız, ben varım," diye cevap veren Deke, üç kadının şaşkınlıkla kendisine göz kırpmasını izledi.

Twyla yapmadı. Kız kardeşleri için bir kız kardeşti ve kardeşlik için bir kız kardeşti ve lezbiyen olduğu için değil, belalı olduğu için. Hiçbir erkeğin evini temizleyen bir grup kadını geri çevirmeyeceğini biliyordu.

Yani sırtıyordu.

"Ama geri gelip bunu yapabilirsin," diye devam etti Deke. "Jussy'nin uzanıp biraz dinlenmesi gerekiyor ve sen gelmeden

Bana bok ver," dedi son olarak, sesi alçalarak. "Çarşafı çoktan değiştirdim."

"Tate'le konuştum," dedi Twyla bu noktada, konuşmak ya da belki de bağırarak için ağzını açan Krys'in sözünü keserek. "Bu gece Bubba'nın yerinde değilim, o yüzden bu gece buraya göz kulak olmak için buradayım. Tate, canı istediği günlerde," başını Jussy'ye doğru salladı, "Stella ile garajda, Krys ile barda ya da Lexie ile salonda olduğunu düşünüyor. Asla yalnız değil. Halka açık. Çok fazla trafik var. İyi olacak."

Deke, aslında tek senaryo olan alternatif bir senaryo açıkladı.

"Burada benimle olacak ve eve dönmeye hazır olduğunda ben de yanında olacağım."

Twyla ona, "Kardeşim, senin işin var," diye hatırlattı.

Bu da ona başka bir şeyi hatırlattı, sadece Decker'ı arayıp Bianca sürtüğünü bulması için onu harekete geçirmesi gerekmiyordu, aynı zamanda Max'i de araması gerekiyordu.

"Ve bu iş onun evinde, bu yüzden polisler Jussy'nin evini boşalttıktan sonra bu işi Jussy oradayken yapacağım," diye yanıtladı Deke.

"Tamam o zaman, şimdi yiyecek durumuna bakacağız ve sonra alışverişe gideceğiz. Birkaç saat sonra temizlik için geri geliriz," diye karar verdi Laurie.

"Bir kahve makinesine ihtiyacı var," diye araya girdi Jussy. "Fazladan kahve makinesi olan varsa ya da biriniz evime gidip kahve makinesi getirebilirse benimkini hizmet odasından çıkarırsan çok sevinirim." "Su ısıtıcım var," dedi Deke ona.

"Çaydanlığa ihtiyacım yok. kahve makinesi."

"Deke, kahve makinesine ihtiyacın var," diye karşılık verdi. "Hayır, yok."

"Başka bir şekilde ifade edeyim," diye karşılık verdi Jussy. "Bir kahve makinesine ihtiyacım var."

Deke hemen Lauren'a baktı. "Vaktin var, kahve makinesini getir."

Ve Lauren'in gözlerinin o kadar büyüdüğünü izledi ki sanki kafasından fırlayacak gibiydi ve bunu o yaptı, biliyordu, çünkü gülmekten karnına ağrılar girmemeye çalışıyordu.

Deke bunu görmezden geldi.

Son birkaç saat içinde Jussy'nin saldırısına verdiği yanıtın ve dahası Jussy'nin onun yanıtına verdiği yanıtın ne anlama geldiğini anlamamış değildi.

Bu şimdilik değildi.

Bunu daha sonra konuşacaklardı.

Çingene prensesi, mahvolmuş bir yüz, berbat bir boğaz ve dışarıda tanımadıkları bir adam vardı.

Ona zarar verme niyeti hakkında.

Lauren ve Tate'in başına gelenleri yaşamıştı, Laurie'yi kamyonuna taşıyan Deke olmuştu.

kaçırılmış ve bıçaklanmıştı ve sonra onu hastaneye götürmek için deli gibi araba kullanmıştı. Pis, artık ölmüş olan polis şefi Fuller, Ty'ın evine onu tekrar hapse attıracak bir şeyler yerleştirmek için Ty'ı hedef aldığı anda Lexie'nin arkasını kollayan Deke olmuştu. Ve o adamlardan biriydi Chace'in şimdiki karısı Faye'i topraktan çıkarmaya yardım ediyor.

Jussy'nin başına gelenler o kadar da aşırıya kaçmayacaktı.

Ne olduysa oldu. Ve şimdi

onun için her şey bitmişti.

Odaklanması gereken şey buydu.

Ondan sonra gerisini onlar

halledecekti.

"Hepiniz envanteri çıkarın ve Jus'a nelerden hoşlandığını sorun. Bir liste yapın. Ben ve Deke konuşacağız," diye patronluk taslayan Krys ona ters ters baktıktan sonra karavanından dışarı çıktı.

Lexie sessizce, "Gitsen iyi olur," diye

ısrar etti. "Evet, gitsen iyi olur," diye

onayladı Laurie. Deke Jussy'ye baktı.

Kız ona sırtıyordu, berbat bir suratla.

Anlamamıştı ama deneyimlerime göre bu hep böyleydi.

İçlerinden birinin evine zorla girilmiş, boğazına bıçak dayanmış, neredeyse boğularak öldürülmüş, etrafında kızları varmış, bir karavandaki kanepede çılgın pijamalarıyla oturuyor ve sırtıyor olsa da, her durumda kız kardeşliği enjekte edin.

İçini çekti ve Krys'i dışarı kadar

takip etti. Camaro'sunun yanında

duruyordu.

Ona ulaşana kadar konuşmadı ve konuştuğunda da, birilerinin dinleme ihtimaline karşı duyulmaması için sesini alçalttı.

"Bunu şimdi yapmıyoruz ve açıkça belirtmek gerekirse, bunu sadece şimdi değil, hiçbir zaman yapmayacağız."

"Chace'e bizimle kalmaya geleceğini söylediğimde bana hamile olduğumu umursamayacağını, onu senden almaya çalıştığımda beni alaşağı edeceğini söyledi."

Deke hiçbir şey söylemedi.

Krystal bu iyiliğe karşılık vermedi.

"Bub ikinizin arasında bir şeyler olduğunu söylüyor, Jus's all for it, kafanı tam kışına dikmişsin."

Deke sessiz kaldı.

Krystal'ın yüzü

yumuşadı. Hafifçe.

"Kardeşim, az önce saldırıya uğradı. Bundan sonra kendini güvende hissetmek zor olacak. O sıraya girdiğinde Ona verebileceğin zararlar başa çıkman gerekiyor, o bir şekilde hissediyor ama sen sırf arkadaş olduğunuz için bu çabayı gösteriyorsun."

Bunun üzerine Deke konuştu.

"Ona zarar vermeyeceğim."

"Sanırım yapmayacaksın. Ne kadar havalı olmaya çalışırsanız çalışın böyle şeyler olur."

"Ona zarar vermeyeceğim," diye tekrarladı Deke.

Yaklaştı. "İyi bir adam olduğunu biliyorum Deke, ama beni anladığını sanmıyorum."

"Hayır," diye homurdandı. "Beni anlamıyorsun. Ben. Değilim."

Ona zarar vermeyeceğim."

Krystal ona baktı ve şimdi gözleri fal taşı gibi açılmıştı.

"İçeri gir, neye ihtiyacı olduğunu öğren, ekibini topla," diye emretti. "Yapmam gereken birkaç arama var ve geri döneceğim. Siz ben dönene kadar bekleyin. Onu yalnız istemiyorum."

"Tamam, Deke," Krys hemen

kabul etti. Krystal Briggs de aynı fikirdeydi.

Deke bir kez daha iç çekti.

Ona bok gibi bir sırtış attı, atmaya devam etti ve kıpırdamadı.

"Yapmam gereken aramalar var," diye hatırlattı ona.

"Tamam," dedi, hâlâ sırtıyordu ve adamın etrafından dolaşıp karavana doğru ilerlerken bunu yapıyordu.

Deke arabasına yaslanmış, gözlerini arazisine giden yola dikmiş, telefonunu çıkarıyordu.

Önce Chace, Joe Callahan'ın üç hafta önce yapması gereken işe yarın başlamasının iyi olup olmadığına baksın ve birinin pencereyi kapatmak için eve girip giremeyeceğini öğrenmek için.

Sırada Max'in olanları paylaşması ve onun da aynısını Callahan'la paylaşmasını sağlamak vardı. Deke'in o gün işte olmadığını ama Chace evi açarsa ertesi gün Jussy'yi geri götüreceğini söylemesi ve devam etmek. Geri dönmesi ne kadar uzun sürerse eyer, her şeyin olup bittiği yerde olma konusunda daha fazla korku yaratabilirdi.

Orası onun eviydi. Deke'in bunu temizlemesine yardım etmesi gerekiyordu.

Bununla birlikte, Callahan çalışırken onunla birlikte olacak ve işi bittiğinde Callahan işini bitirene kadar karavana geri döneceklerdi.

Sonra onun evinde kalırlardı.

Sonuncusu, Jacob Decker.

Bianca Constantine'in kışını bulması gerekiyordu. Jussy'nin arkadaşının huzuru için.

Ve bu işi halletmenin bir yolunu bulmak için.

* * * * *

Deke karavana döndüğünde kadınlar kaçmış ve Deke döndüğünde kadını yatağına aldıklarını görmüş.

Siktir, Jussy onun yatağında.

Karavanın aşağısında, yan yatmış, elleri sağlıklı yanağının altında, gözleri açık ve ona dikilmişti.

O tarafa doğru hareket etti ve kararını o zaman verdi.

Oraya vardığında, ona kristalmiş gibi nazik davranarak, sırtını duvara yaslayacak şekilde ayarladı.

Yatağın baş ucunda, kızı şilteye dayalı ve yanağı adamın kalçasında.

Parmaklarını kızın saçlarının arasından geçirdi.

Yumuşacıktı, bukleler parmaklarına dolanıyor, bırakmasını istemiyormuş gibi yapışıyorlardı.

"Chace'i aradım," diye fısıldayarak başladı ve o şekilde devam etti. "Senin evinde yapmaları gereken işleri bitiriyorlar. Yarın açık olacak. Max'i de aradım. Birilerini gönderiyor.

Bubba pencereni kapattı ve bir tane daha sipariş ediyor. Özel sipariş. Gelmesi biraz zaman alacak ama ilgileniyor."

"Tamam, Deke."

O da fısıltıyla konuşuyordu. Deke de aynı şekilde devam etti.

"Polisler evle ilgili işlerini bitirdikten sonra yarın geri dönüyoruz. Callahan başlamak için iyi ve ben de işe geri dönüyorum. Sen de benimle geleceksin.

Ben bize sandviç getirirken Callahan seninle kalabilir."

Yanağını kalçasına yasladığını hissetti, bunun yakınlık için mi yoksa rahatsızlığını gizlemek için mi olduğunu bilmiyordu, sonra "Tamam" diye tekrarladı.

Sırf öyle olmadığından emin olmak için olmasa bile rahatsızlıkla gitmeye karar verdi ama eğer öyleyse onu bunun ötesine geçirdi. "Oraya geri dönmelisin, Jussy. Orası
senin evin. İşin

içinde güvende olman için yapılması gerekenler var. Ama orada yalnız olmayacaksın ve yarın gece Callahan senin sistemini tamamlayana kadar burada benimle kalacaksın."

Tekrar "Tamam" demeden önce bir duraklama oldu ve hiçbir hareket olmadı.

Tartışmadı. Güzel.

"Decker'la konuştum," diye devam etti Deke. "Meşgul bir adam ama işleri temizliyor, bir arkadaşına iyilik yapıyor. Bu da iş üstünde olduğu anlamına geliyor. O iyi biri, Jussy. Onu bulacaktır."

Bir elini kaldırıp burnunun altından adamın kalçasına koydu ve onu sıktı.

Kadın onu sıktı ama adam gerginliği bütün vücudunda hissedebiliyordu.

Deke elini kızın saçlarında gezdirmeye devam ederken, "Seni nasıl rahatlatabilirim bebeğim? Gözlerini kapat. Biraz uyu."

"Baba," diye fısıldadı.

"Tekrar söyle?"

"Telefonum, Deke. Komodinin üzerinde. Müziğimi açabilir misin? Ne istersen çal. Babamın herhangi bir şeyini."

Deke uzanıp telefonunu aldı ve ne çalacağını biliyordu.

Johnny Lonesome'un son albümlerinden biri olan Living Room'da yer alan bu şarkı, babası ve grubunun evlerindeki aynı odada akustik bir oturum sırasında tek seferde kaydettikleri albümde yer alıyordu.

Bir tanesini kaydetmeden yıllar önce bu seanslar efsaneleşmişti. Herkes, Lonesome ölene kadar hiçbir üyesini kaybetmeyen grubunun kariyeri boyunca (Jussy'nin işi bitince onunla turneye çıkmak için onu terk eden davulcu hariç), oturma odasında sadece eğlenmek için jam yaparlardı.

Böylece bir gün, hayranlarının minnettarlığıyla bir kayıt yapmaya karar verdiler.

Harikaydı.

Ve Lonesome yıllardır belli bir şarkıyı seslendiriyordu ama o şarkı ilk kez stüdyoda kaydedilmişti. Deke adamı konserde hiç görmemişti ama o şarkıyı, o albümden ve çok daha öncesinden, canlı performanslarda duymuştu.

Ve Deke birkaç gece önce okuduklarından Lonesome'un "Never Missin' Home" adlı şarkısını her konserde.

Deke'in anladığını sandığı bazı satırlar vardı. Ama anlamadı.

Adaletimi, evimi asla terk etmek istemiyorum.

Bu yüzden onu yanımda getirdim,
bebeğim Yalnız'ı. Önemli değil, Adalet her
zaman orada, Nereye gidersem gideyim,
hep orada.

Bebeğim Lonesome,
Evimi hiç özlemeyeyim diye yapıyorum.

Şarkıyı sıraya koydu, play tuşuna bastı ve yatağa doğru kaydı, Jussy'yi göğsüne yaslanacak şekilde yukarı çekti, yüzü Deke'in boğazındaydı, Deke'in kolları onun etrafında kıvrılmıştı.

Johnny Lonesome, Deke'e daha da sokulup yüzünü onun boğazına sürterken kızı hakkında şarkı söylüyordu.

"Mükemmel," diye fısıldadı babasının sesi üzerine. Öyleydi. O da bunu biliyordu.

Bunu biliyordu çünkü Deke'le yatakta, sımsıkı sarılmışlardı, babası da hemen yanlarındaydı, sadece üç şarkı çaldı ve o dışarıdaydı.

Onuncu Bölüm

Yakala Seni
Adalet

Kestirmemden sonraydı.

Aynı zamanda kızlar geri döndükten, karavanı temizledikten, dolapları ve buzdolabını doldurduktan sonraydı. Onlar kaldı. Gevezelik ettik. Sonra gittiler.

Ve son olarak, Deke ve ben onun uydu anteninden beslenen küçük televizyonunun önünde kamp kurduktan ve The Professional'ı izledikten sonraydı.

En sevdiğim filmlerden biri.

Deke'in de en sevdiklerinden biri olduğunu öğrendim.

Ayrıca, Léon Mathilda'yı egzoz kanalından aşağı bırakmak zorunda kaldığında ağladığımı fark ettiğinde Deke'in yüzünün yumuşadığını fark ettim. Beni kanepedeki köşemden çekip kendi köşesine götürmeden hemen önce yumuşadı ve filmin geri kalanı boyunca bana sarıldı (böylece daha sonra tekrar ağlamaya başladığımı görmedi, ancak parmaklarını saçlarıma dolamaya başlamasıyla sanırım tahmin etti).

Yemek vaktiydi ve ben kanepesinde bağdaş kurmuş oturuyor, onu küçük mutfağında sucuk kızartırken ve tost yaparken izliyordum.

Sucuk kızartıp tost yapıyorum.

Kızlar büyük miktarda yiyecek getirmişti. O kadar çok getirmişlerdi ki, bir kısmı Deke'in tezgahında yer kaplıyordu. Bizi Deke'in karavanında geçireceğimiz birkaç geceye hazırlamamışlardı. Bizi üç ay sürecektir bir kuşatmaya hazırlamışlardı.

Ve bana kızarmış sucuklu ekmek yapıyordu, Amerikan peyniri dilimleri dışarıda ve hazırды.

Tıpkı ona sevdiğimi söylediğim gibi.

Bununla birlikte, o günün her anından bahsetmiyorum bile. Deke'in karakoldaki feryadını duyduğum günden beri biliyordum.

Onun sınırlarını çizebilirim.

Hayır.

Onun sınırlarına tamamen uyabilirim.

Elbette, bu sınırlar seks ve ela gözlü büyük erkek bebekler doğurmamı içeren olası bir geleceği içermiyordu.

Ama Deke'in bana verdikleri, ilgisi, sarılması, koruması, kucaklaması (Deke bu konuda çok iyi olduğu için ikinci kez bahsetmeye değer), olanlardan sonra bana imkânsız olanı hissettirmesi - onun alanında ve özellikle kollarında güvende olmak - bunu kaldırabilirdim.

Beni seven pek çok arkadaşım ve ailem vardı. En yakınlarım bile aynı şeyleri yapardı.

Deke de artık bunun bir parçasıydı. Krystal, Lauren, Twyla ve yeni eklenen Lexie de öyle.

Kızlar sarılmayı teklif etmediler (gerçi Krys ve Twyla hariç hepsi, Deke zaten sarılmamış olsaydı sarılacaklarından emindim).

bunu sağlıyor). Ama yaptıkları gibi tekmelemeleri süperdi.

Deke'in bana vermeye istekli olduğu şeyi yeni kabullenmiş olsam bile, onun ya da benim birini bulacağımız bir gün olacağını ve bu kucaklaşma tipi yakınlığın gitmesi gerekeceğini biliyordum.

Ama o, kaybettiklerimin dışında, birine ihtiyaç duyabileceğim her şekilde yanımdaydı.

Değer verdiğim insanlar için hayatımın en kötü anlarıydı.

Yani evet.

Onun sınırlarını çizebilirim.

Özellikle de karavanında kızarmış sucuklu sandviçle birlikte gelirse.

Bu düşünce beni bir kez daha onun mekanına bakmaya itti. Birinci, ikinci, üçüncü (vb.) konularda yanılmadığımı gördüm.

incelemek.

Karavanının her santimini sevdim.

Hiçliğin ortasında ama güzel bir gölün hemen kıyısında bir seyahat karavanında yaşaması sürpriz olmamıştı. O gölün etrafında inşa edilmiş tek bir ev bile görmedim. Bu sadece Deke ve karavanı varmış gibi görünüyordu. Ve tüm bunlar tam Deke'e göreydi.

Deke izole ve tekerlekler üzerinde yaşıyor. Römorku kamyonuna bağlar, gitmeye hazırdır.

Onun bu yönünü seviyordum. Daha önce tanıdığım hiçbir erkeğe benzemeyen bir adam olmasını seviyordum ve bunların hepsi ilginçti, birçoğu tatlıydı, bazıları komikti, tamamı iyiydi.

Etrafıma bakarken dudaklarımda bir gülümseme hissettim. sadece gitmek için değil, bunu şık bir şekilde yapmak için de iyi olduğunu belirtti.

Karavanın içi bir yol müzesi ve Deke'in ruhuna dair bir iç rehber gibiydi.

Duvarlarda mitinglerin, müzik festivallerinin ve konserlerin posterleri vardı. Ve eğer bu posterler herhangi bir gösterge ise, sadece gerçekten iyi bir müzik zevkine sahip değildi, aynı zamanda yaklaşık on beş kez çok uzaklara gidip geri dönmüştü.

Tıpkı benim gibi.

Ayrıca her yere yapıştırılmış çıkartmalar vardı. Bisiklet dükkanlarından barlara, lokantalardan kahvehanelere kadar her şey.

Ayrıca, komikten derine uzanan bir dizi tampon çıkartması vardı. Mesela bir tanesinin üzerinde Star Wars Storm Trooper yüzü vardı ve yanında "O Ölüm Yıldızı'nda arkadaşlarım vardı" yazıyordu. Bir diğerinde ise "Gen havuzuna biraz klor gerekebilir" yazıyordu. Bir diğerinde de şöyle yazıyordu,

"Sanılanın aksine, kimse size bir şey borçlu değildir."

Sonra rastgele alıntılar vardı, Walt Whitman'ın "Çok diren. Az itaat et." Ve Kurt Vonnegut'un "Kenara gitmeden durabildiğim kadar yakın durmak istiyorum. Kenarda, merkezden göremediğiniz her türlü şeyi görebilirsiniz."

Clint Eastwood'u bir silahın uzun namlusunun arkasında

gördüm.
Bruce Lee bölgede. James Dean bir arabaya yaslanıyor. A

Will Farrell'ın Cub forması giydiği sahte beyzbol kartı.

Tüm bunlar liberal Americana ile iç içe geçmişti. Kartallar. Bayraklar. Yıldızlar. Sam Amca. Rosie the Riveter. "Üstüme basma." "Özgürlük ya da Ölüm." Her gerçek motorcunun özdeyişinden bahsetmiyorum bile, "Özgür sür ya da öl."

Ve bu, oturma odasından yatak odasına ve hatta minik banyoya kadar Deke'in duvar kağıdıydı.

Bu.

Sikişme

k.

Sarsıldı

m.

"Karavanın harika," dedim ve bakışları kızartma tavasından bana kaydı.

"Yine mi geldin?"

"Karavanın... lanet... harika," diye tekrarlardım ona sırtarak. "Storm Trooper tampon etiketinin favorim olduğunu söyleyebilirim ama Coelho'nun 'Zamanını açıklamalarla harcama...' sözünün de favorim olduğunu söyleyebilirim çünkü insanlar sadece duymak istediklerini duyuyorlar."

Deke bana baktı.

"Ama şunu da söyleyeyim," diye gevezeliğe devam ettim, "Airstream'i seçmiş olman zaten her şeyi çok havalı yapıyordu."

Elimin bir hareketiyle boşluğu işaret ettiğimde gülümsemem daha da büyüdü, aynı zamanda bu hareketin bende yarattığı irkilmeyi geri çektim çünkü uykudan sonra vücudum neredeyse boğularak öldürülmeyi protesto ettiğini açıkça gösterdi.

Hayatta kalmıştı, bu iyi kısmıydı.

Ama bana bunun ne kadar ağır bir bedel olduğunu hatırlatıyordu.

Acıyı görmezden geldim ve sözümü şöyle bitirdim:

"Sadece tüm bunlarla birlikte her şeyi sonsuz derecede daha havalı hale getirdin."

Deke iltifatlarıma hiçbir yorum yapmadı.

Yaptığı şey tavayı ocaktan almak, buzdolabına gitmek, bir şişe bira almak, kapağını açmak ve dolabı açmaktı. Elini kaldırdı ve dolaptan iki beyaz şişe çıkardı.

Sonra bana doğru ilerledi, birayı bana uzattı ve "Elini ver, avuç içi yukarı baksın" diye emretti.

Avucumu yukarı kaldırdım.

Deke şişeleri açtı ve iki aspirin ile dört ibuprofen çıkardı.

Yasal ilaçların gücüne karşı değildim. Ancak.

"Deke, bu çok fazla hap."

"Al onları," diye emretti.

"Ama-"

"Onları al yoksa sana sandviçini veririm, sonra da kışını kamyonetime koyup seni Carnal Hotel'e götürürüm.

Küvetleri var. Yüzün buruşmadan elini bile sallayamazsın. Ya ibuprofen alırsın ya da ıslanırsın. Seçim senin."

Tamam, itiraf etmeliyim ki, o kadar sarılmadan sonra Deke'le seks yapmanın müthiş olacağını hissediyordum.

Yine de, onun belalı tarzıyla beni kollamasını içeren dostluk markasını, seks olmasa bile kesinlikle kabul ederdim (gerçi bu sonuncusundan isteksizce vazgeçildi).

"Tüm etiketlerini okumadan önce karavanını terk mi edeyim?" Elimi kaldırıp hapları ağzıma atarak sordum. Hepsini. Birayı çekiştirerek hepsini geri emdim ve yuttuktan sonra gereksiz yere ona cevabımı verdim. "Airstream'i seçiyorum. Şunu da söyleyeyim, babamın evinde gitar koleksiyonunu sakladığı oda hariç, burası ya da dünya üzerinde herhangi bir yer arasında seçim yapma şansım olsaydı, burayı seçerdim."

Yüzünden gerçekten deşifre etmek istediğim bir şey geçti ama o anda telefonum çaldı.

Yanımdaki kanepeye baktım ve üzerinde BAY yazdığını gördüm. T ARIYOR.

Tekrar Deke'e baktım. "Bay T."

Gözleri telefondan bana kaydı. "Evet."

Mutfağa geri dönmeye başladı (bu yolculuk Deke'in iki adım atması yeterli oldu) ve aramayı başlatmak ve hoparlöre almak için ekranıma bastım.

"Hey, Bay T. Hoparlördesiniz," diye selamladım.

"Peki kiminle konuşuyor olabilirim?" Bay T'nin sesi bana geri döndü.

"Ben ve Deke."

"Deke Hightower?" Bay T sordu ve bakışlarım Deke'e kaydı. Soyadı Hightower mıydı?

Tabii ki öyleydi.

Bok gibi bir isimdi. Ama Bay T bunu nereden biliyordu?

"Uh...evet, uh..." Kekeledim.

"Şu anda Carnal Polis Departmanı'ndan Carnal Otel'e doğru yola çıktım," diyerek düşüncelerime daldı Bay T. "Son yarım saatimi merhametli ve yetenekli Teğmen Keaton'dan brifing alarak geçirdim. Ve Teğmen Keaton bana şu anda Bay Deke Hightower'ın sorumluluğunda olduğunuzu söyledi."

Bay Deke Hightower'ın suçlamasıyla.

Bay T çok komikti.

"Öyleyim," diye onayladım ve Deke'in telefonuma gizli bir kızgınlıkla karışık bir şaşkınlıkla bakarken yüzünde beliren ifadeye kıkırdamamaya çalıştım. Bu sözler

"Bay Deke Hightower" olarak anılmaktan pek hoşlanmıyordu ve Bay T'nin kendisine bu şekilde hitap etmesine biraz şaşırmıştı (ve dehşete düşmüştü).

Kibirli. Sonra Bay T'ye yine gereksiz bir şey sordum:

"Kasabaya sağ salım varabildiniz mi?"

"Gerçekten de, Adalet."

"Deke bize yemek hazırlıyor," dedim ona. "Yemeğimiz bitince içeri gireceğiz-"

"Böyle bir şey yapmayacaksınız," diye sözümü kesti Bay T.

Kaba bir şekilde. "Neyse ki, senin de ona bildirdiğin gibi Teğmen Keaton, ailenizin bir üyesi olarak benimle konuşması için ona izin verdi. Bir yerde kalıp dinlenmeniz gerekiyor.

Aslında önümüzdeki birkaç gün boyunca tüm aktivitelerinizde oldukça dikkatli olmalı, vücudunuza iyileşmesi için zaman ve bunun için de enerji vermelisiniz."

Başımı yana eğdim, Deke'e sessiz bir soru sordum.
Sessiz sorumu anladığını umuyordum çünkü o da başıyla onayladı.

"Buraya gelmek için yol tarifi ister misin?" Ben sordum.
"Akşam yemeği istakoz değil ama çok lezzetli."

"Hayır, teşekkür ederim," diye cevap verdi Bay T.
Onu görmek istedim, özellikle de böyle bir zamanda, en iyi olduğu zamanda, fırtınada yetkin ve yetenekli bir sakın olarak, biraz memnun oldum.

Fırtınada sakinleştım.

Deke.

Zaten Bay T. kesinlikle sucuklu sandviç istemezdi.

"Yapmam gereken telefon görüşmeleri ve halletmem gereken işler var," diye devam etti Bay T. "Ertesi sabah için bir zaman belirleyeceğiz.

biraz dinlendiniz. Ancak şimdi sizinle görüşmem gereken birkaç konu hakkında konuşmam gerekiyor."

"Sock it to me, Mr. T," diye davet ettim.

"Doğru," dedi, tamamen işle ilgili. "Kai Mason ile temas halindeyim. Şu anda ekibinde boş pozisyon yok. korumalar göndermek. Denver'da şiddetle tavsiye ettiği bir firma önerdi. Onlar hakkında biraz araştırma yaptım ve Mason ile aynı fikirdeyim. Ve bu bir çok
Çünkü bu firma güvenlik hizmetleri sunsa da çoğunlukla soruşturma yapıyor.

Çok iyiler. Her ne kadar ailesi bana kendi dedektiflerini tutacaklarını söylemiş olsa da, Bianca'yı bulmaları için onları görevlendirmek için onayınızı istiyorum. Çalışmalarını Constantine'in ekibiyle koordine edebilirler ya da Constantine, olması gerektiği gibi, Nightingale Investigations'ı doğrudan işe alabilir."

Aklıma Stella Gunn'ın kocası Kai "Mace" Mason geldi. Stella'nın koruması olarak çifte görev yapıyordu (gerçi Mace'le bu konuda konuşursanız, onun gözünde bu, önünde "kocalık" sıfatı olan bir görevden başka bir şey değildi). Aynı zamanda bir

korumaları vardı ve yaptıkları işte ciddi anlamda iyi oldukları için çok aranıyorlardı.

Lacey onları kullandı.

Babam onları kullanırdı.

Onları düşünecektim ama Deke hiç vakit kaybetmeden bize göz kulak olmaları için yerel belalılardan oluşan bir ekip kurdu ve o kurduğu için benim kurmama gerek kalmadı.

Ve Mace'in eski patronu Lee Nightingale ile tanışmıştım. Karısını daha iyi tanıyordum çünkü Stella Gunn'ın çok iyi bir arkadaşıydı. Ama Lee'nin birkaç arkadaşıyla da tanışmıştım, bu adamlar aynı zamanda onun ekibiydi ve muhtemelen Deke ve Tate'ten daha belalılardı.

Deke'in kızarmış ekmeğe hardal sürmeyi bırakıp bana bakmasını ve başını olumsuz bir şekilde sallamasını izlerken tüm bunları düşündüm.

"Şey, Bay T-" diye başladım.

"Konuşmadan önce bir şey daha var, Adalet."

"Tamam," diye cevap verdim.

"Teğmen Keaton, Bay Hightower'ın zaten bu tür güvenlik hizmetleri sağlayan bazı yerlileri olduğunu paylaştı. İlk başta bu fikre karşı çıkmıştım ama Keaton bu ekibin Tatum Jackson tarafından yönetiliyor. Bakmak zorunda kaldığım kısa süre içinde keşfedebildiğim kadarıyla Jackson, Nightingale Investigations'daki adamları koruma göndererek rahatsız etmeyi gereksiz kılacak bir beceri setine sahip. Hâlâ Bianca'yı arayabilirler. Ancak, Bay Jackson'ın bu yerel ekibe liderlik etmesini istiyorsanız, faturalandırma amacıyla kendisiyle temasa geçmem gerekecek."

Bunun üzerine Deke

konuştu. "Tate ödeme istemeyecektir."

Bay T ona hemen, "Lonesome'lar marker teklif etmez," diye bilgi verdi. "Hiçbir Lonesome kimseye bir şey borçlu değildir."

Bu doğrudu.

Bu Bay T'nin yöntemiydi ve ona göre tek yol.

Deke, "Tate ya da diğer çocuklar da marker istemeyecek," diye karşılık verdi. "Bunu Jussy için yapacaklar. O burada yaşıyor. O bizden biri. Kendimizden olanlara göz kulak oluruz. O yüzden sakın

Tate'e git ve sana fatura kesmesini iste. Bu onu kızdıracaktır."

Kendilerinden biri olma fikri hoşuma gitse de, bu noktada araya girdim çünkü ben açıkça bir Yalnızdım ve Bay T bana iyi öğretmişti.

Kimseye bir şey borçlu değilim.

"Aslında bana yardım ettikleri için hepsine ödeme yapabilirim." Deke'in sinirli bakışları telefonumdan bana yöneldi. "Mesele bu değil," diye karşılık verdi.

"Yapmak istediğin

Bir şey olursa, bu iş biter, her birine en sevdikleri içkiden bir şişe alırsın. Başka bir şey teklif edersen, doğrudan hakaret edersin, Jussy."

Ona sıırttım ve dikkatinin ağzıma yönelmesini büyük bir ilgiyle izledim.

Uzun zamandır ilk kez, gülümsediğimi gördüğünde yüz ifadesi sinirlenmedi (ya da o noktada sinirli kalmadı).

Ben konuşmaya başladıktan sonra yüzü yumuşadı ve gözleri benimkilere döndüğünde ısındı.

"Görünüşe göre, dağ adamı belalıları hakkında öğrenmem gereken şeyler var."

"Seni oraya götüreceğiz," diye mırıldandı. Kalbim küt küt atmaya başladı.

Beni oraya götürececek miyiz?

Ben ve o gibi mi? Biz mi?

Dağ adamlarını anlamamı mı sağlayacaktık?

Eğer kendime ait bir tane yoksa neden bunu yapmak isteyeyim ki?

Başka bir deyişle, bu da ne demek oluyor?

Deke hardalına döndü ve bu konuşmayı yaptı. Benimle değil.

Bay T'ye.

"Ve Bianca'yı bulma konusunda bir arkadaşım var. Nightingale ekibini tanıyorum. Olağanüstüdürler. Bu işin nasıl sonuçlanacağını bilemezdim.

Deck ve Lee Nightingale ya da adamlarından herhangi biri arasında yüzleşme. Adamım Jacob Decker'ın boş durmayacağını ve zaten iş başında olduğunu bilin."

Tama

m.

Uh.

Deke, Lee Nightingale'i nereden tanıyordu? Bilmek istediğimden emin değildim.

Sonra tekrar, bela Carnal'da kalıcı bir ev yaptı, En son benim orman vahamda ikamet ediyordu. Ve bildiğim kadarıyla Lee Nightingale belayı yenmeyi çok severdi.

Bu yüzden olabilir.

Bay T, Deke'e, "O zaman şu Jacob Decker'la konuşmam gerek," dedi.

"Jussy'ye telefon numarasını mesaj attırırım," diye cevap verdi Deke, peynir dilimlerini tostun üzerine koyarken hâlâ konuşuyordu. "Jussy'yi yarın onun evinde istiyorum. Orada yapılacak işler var. Joe Callahan'ın işine başlaması gerekiyor. Onun da eyere geri dönmesi gerekiyor. Saat yediden itibaren orada olacağız. Gözümün önünden ayrılmıyor, ben altıda çıkana kadar orada olacak. Onunla öğle ya da akşam yemeği yemek istersen, bir şeyler ayarlarız ama bunu beni bırakmadan ve kasabada yapmaz. Onu bir yerde istiyorum. görünürlüğü'nün az olduğu kapalı bir alan, sadece Bu ahmak yüzünden ama bu bok olurken herhangi bir ilgiye ihtiyacı olmadığı için, ki Jussy olarak bunu alacak. Ama çoğunlukla bu ahmak yüzünden. Üzerinde kontrol edemediğim gözler var, bu pislik parmaklıklar ardına girdikten sonra olacak."

Bu sırada kalbim çok hızlı atmaya başladı.

Düzinelerce.

Bay T, "Anlaştık," diye cevap verdi ve ben şaşkın gözlerimi telefona çevirdim.

Bay T'ye kimse emir vermedi. Ne bir sanatçının öfke nöbeti sırasında babam, ne de aynısı sırasında büyükbabam.

Ve Lonesomes'a ondan başka kimse bakmadı. Hiç kimse.

"Yarın sabah saat sekizde Justice'in evinde olacağım," diye devam etti Bay T. "Adalet bana bir rapor verdi. Evinin durumu ve henüz bir mutfağı olmadığını tahmin edebiliyorum. Kahvaltı getirmemi ister misiniz?"

"La-La Land'e git," diye emretti Deke. Sucuğu sandviğin üzerine koyduktan sonra bir sonraki peynir katmanını ekliyordu. "Bize kahve ve kasadan bir şeyler getir. Bu bize yeter."

"La-La Land?"

"Ana Cadde'de. Elimizdeki tek kahvehane. Kaçıramazsınız."

"Mükemmel, Bay Hightower. Yarın saat sekizde sizinle ve Justice ile görüşeceğim."

"Deke," diye homurdandı Deke, bir cips poşetini devirmişti, sandviçimi ve tüm tabağı Bugle'larla kaplıyordu.

"Peki, Deke," diye yarı homurdanarak karşılık verdi Bay T. Sonra, "Justice, sen dinlen. Ve bana Bay Decker'ın numarasını mesaj at."

"Tamam, Bay T. Bunu en kısa zamanda yapacağım." "İyi akşamlar," dedi.

"Siz de," diye cevap verdim, başımı çevirip Deke'in elindeki tümsekli tabağı almadan önce Bay T'nin telefonu kapattığını gördüm.

Elimde tabakla oturdum, gözlerim yukarıda, Deke mutfağa doğru yürürken ona bakıyordum.

"Az önce Bay T'ye patronluk tasladın," diye ilan ettim, sesim sadece boğazımın hâlâ acıyor olmasından değil, yaşadığım şoktan dolayı da titrek çıkıyordu. "Ve o da sana izin verdi."

"Bebeğim," diye başladı Deke, tavaya biraz daha sucuk atarak, "Carnal'daki insanların birbirlerine nasıl baktıklarını öğrenmek istiyorsan fazla uzağa bakmana gerek yok."

Oldukça dramatik geçmişleriyle bu doğruyd.

Sucuğu bitirdikten sonra gözlerini bana çevirdi.

"Bakın, Chace'in her şeyin üzerinde olduğunu göreceksiniz," dedi.

sessizce. "Tate de öyle. Seninle ilgileniyorlar, benimle olmandan memnunar, açıkçası adamın aptal değil. Bunu

ve ne anlama geldiğini anlıyor. Ona patronluk taslamadım.

ona olduğu gibi söyledim. Akıllı adamlar Sabah kaçta buluşacağımızı tartışarak kimin sikinin daha büyük olduğunu kanıtlamaya çalışmakla vakit kaybetmeyelim. Mantıklı bir karar verilir, akıllı erkekler yollarına devam eder ve kahvaltı getirip getiremeyeceklerini sorarlar."

O gün Deke hakkında çok şey öğreniyordum.

Bu listenin başında (çeşitli nedenlerle) harika bir kucaklayıcı olması geliyordu.

Bu listenin zirvesine yakın bir yerde, babamın bir şarkısını çalması istendiğinde, mükemmel bir DJ oldu.

Ayrıca, kızlar karavanını temizlemek istediklerinde içine girerek daha büyük bir aleti olduğunu (ya da hiç olmadığını) kanıtlamak ya da bir şekilde hak iddia etmek gibi aptalca şeylerle zaman kaybetmedi.

Ama bunun yerine beni önemseyen bir adamı, benimle ilgilenildiği bilgisine yerleştirdi.

"Jussy?" Deke aradı.

Bu düşüncelerden ve Deke hakkında tüm bunları öğrenmenin bana verdiği mutluluk hissinden sıyrılıp ona odaklandım.

"Teşekkür ederim-" diye başladım usulca. Ancak bu kadarını söyleyebildim.

"Sakın söyleme," diye emretti Deke.

Verdiği kısa cevap başımın küçük bir sarsıntı geçirmesine neden oldu. "Ama bugün, Deke, sen gerçekten-"

Tava ocaktan indi ve Deke aniden üzerime eğildi, yüzü yüzümdeydi, iki eli boynumun yanlarına kıvrılmıştı.

"Söyleme dedim," diye tekrarladı, bu kez nazikçe.

"Mecburum," dedim ona.

"Şeref duydum," dedi bana.

Kaşlarımın birbirine yaklaştığını hissettim ama buna rağmen kalbim yerinden çıkacak gibi olmadı.

Sıktı.

Deke gözlerimin içine bakmaya devam etti.

"Senin için orada olan o adam olmak benim için onurdur, Jussy."

Tamam.
Şimdi bu ne anlama geliyor?
Sormadım ve nedenini de bilmiyordum.
Belki de cevaptan korktuğum içindi. "Şimdi yemeğini ye, çingene." Sipariş vermeye geri dönmüştü.
ama hala nazikçe konuşuyor.
Ellerini benden çekmeden önce, çünkü ellerini benden çekmesini gerçekten istemiyordum, "Kızarmış sucuklu sandviçim için teşekkür edebilir miyim?" diye sordum.
"Evet" diye cevap verirken gözlerinde mizahın parladığını gördüm. "Peki ya benim devasa Bugle yığınınım?"
"Bunun için de bana teşekkür edebilirsin." "O zaman teşekkür ederim."
Parmaklarını saçlarımın arasına soktu ve başımı öne doğru eğmem için parmaklarıyla bastırdı. Beni bu pozisyona getirdikten sonra saçımın üst kısmını öptü.
Ondan sonra beni bıraktı ve tavaasına geri döndü.
Saçlarımın karıştırılmasından daha iyiydi, muhtemelen dudaklarıma bir dokunuş kadar iyi değildi, yine de asla bilemeyecektim.
Ama Deke'den geldi. Bana karşı nazikti. Benimle ilgileniyordu. Bana göz kulak oluyordu.
Ben olsam alırdım.

* * * * *

Deke'in yatağında tek başıma uzanmış, tavana bakıyordum.
Gölgelerde boş noktalar olduğunu görebiliyordum ama o onları kapatıyordu. Hayatının tuvalinin son beyazı o tavandı ve doldurulmaya hazırды.
Doldurmasına yardım etmek harika olurdu. Bu tuvalin bir parçası olmak, yukarı bakıp sadece Deke'in hayatının yol haritasını görmek değil, aynı zamanda anıları da görmek çok güzel.
Deke kanepedeydi.
Karanlıktı, geç olmuştu.
Ayrıca sucuklu sandviç yedikten ve hareket etmem

gerektiği yoksa tüm vücudumun kilitleneceği tartışmasını
kazandıktan sonraydı.

Bir daha asla gevşememek üzere yerine oturdu, ben de minimal temizlik için yardım etmesine izin verdim. Ve son olarak, o temizlikten sonra tartışmayı kazandıktan sonra The Fighter'ı izliyorduk.

O kazanmış olabilir ama son gülen ben oldum çünkü o filmi ben de sevdim, bu yüzden kaybetmeyi umursamadım (ve daha önermeden önce (zaten yapmaktan çekinmediğim bir şeydi) Deke'e Ben Stiller'ın Walter Mitty'nin Gizli Yaşamı versiyonunu izletemeyeceğimi biliyordum, ya da en azından dövüş için daha fazla enerji ve pazarlık gücü).

Sonunda uykum gelmeye başladı. Deke bunu fark etti ve artık ben onun yatağındaydım, o da kanepesindeydi. Ne yaptığını bilmiyordum çünkü beni yatağa gönderdiğinde uykulu görünmüyordu ama televizyonu kapattı ve ben Bunun nedeninin, o küçük alanda dinlenme çabalarımı rahatsız etmemesinin imkânsız olması olduğundan şüpheleniyordu.

Şimdi Deke'in sunabileceği arkadaşlığı kabul etmenin sakıncalarını görüyordum.

Göğsüne yatıp babamın bana serenat yapmasını dinleyerek uykuya dalmaktan tamamen hoşnuttum.

Film izlemeye, sucuk-sandviç yemeye ve şakalaşmaya hazırdım.

Onun alanını incelemek ve Deke Hightower hakkında (soyadı da dahil olmak üzere) keşfedilecek sayısız şey olduğunu birçok yönden keşfetmek istiyordum.

Ondan ayrı kalmak hoşuma gitmiyordu.

Onu zorlayabilirdim. O günkü tavrıyla tek yapmam gerekenin adını söylemek olduğunu ve hemen yanıma geleceğini biliyordum. Benimle yatağa girecekti. Bana sarılırdı. Ya da koridorda dolaşıp onunla kanepede kucaklaşırsam tereddüt etmezdi (yatak kesinlikle bu iki seçenekten daha iyisiydi, yatağı iyi bir boyuttaydı, kanepede, hayır).

"Deke," diye seslendim.

"Evet, bebeğim," diye karşılık verdi.

Bebeğim.

Tanrım.
Nefes aldım.
Ama o oksijen geldiğinde, onu zorlayamayacağımı biliyordum.
Çok havalıydı. Bana göz kulak olduğu için onur duydum.
Tanrı
m.
Deke.
Benim de ona göz kulak olmam gerekiyordu. "Yer değiştirmeliyiz," dedim ona.
"Neyi değiştirelim?" diye sordu.
"Ben kanepede uyuyabilirim, sen yatağı al."
"Giriş burada, Jussy," dedi bana. "Twyla dışarıda ama kapıya benden daha yakinken bu kanepede oturmana imkân yok."
Bunu hiç düşünmemiştim.
Ona ne düşündüğümü söyledim. "Sen büyük bir adamsın." "Sence ben bu kanepede bayıldım mı? iyi miydi?" diye sordu.
Bunu birden fazla kez yaptığına dair bir his vardı içimde. "Doğru," dedim.
Sessizleştım.
Deke sessizliği bozmadı.
Biraz daha tavana baktım. Sonra
"Deke?" diye seslendim.
"Buradayım, Jussy," diye karşılık verdi.
"Burada nasıl elektrik var?" diye sordum. "Jeneratör," diye cevap verdi.
Oh.
İlginç.
"Su mu?" Ben sordum.
"Depoları doldur, bebeğim."
"Bir su kaynağına bağlanmak daha kolay olmaz mıydı?" "Olurdu ama burada yok."
"Başka bir deyişle, uzun duş yok," diye espri yaptım.
"Depoyu doldurmak zor değil, çingene presnes. Uzun bir duş istiyorsan, sen al."

Tanrım, sanki bana her şeyi verebilirdi, hepsi güzeldi, bu da sahip olmama izin vermediği en çok istediğim şeye duyduğum özlemi daha da artırıyordu.

Ama bana verdiği şeyle, yani güzellikle, bunu kabul ederdim. "Su şirketi bir şey yapamaz mı?" diye sordum.

"Ya da

Elektrik şirketi de aynı şeyi yapıyor, böylece jeneratör kullanmak zorunda kalmıyorsunuz?"

"Bu arazi sizin ama koruma altında. Üzerine inşaat yapılmasına izin verilmiyor. Su yok. Elektrik yok. Hiçbir şey yok."

Bu şaşırtıcıydı. Bir araziye sahip olup onunla istediğinizi yapamayacağınızı bile bilmiyordum.

"Gerçekten mi?"

"Evet."

"Belki aptalca bir soru olacak ama" diye başladım. "Ama üzerine inşaat yapamayacağınız bir araziyi neden satın alırsınız ki?"

"Manzaramı görüyor musun?"

Tavana gülümsedim.

"Yani bunun aptalca bir soru olduğunu mu söylüyorsun?" dedim, sesimde gülümseme vardı.

"Hiçbir şey aptalca değildir, Jussy. Özellikle de bu konuda. Sadece ben ve Airstream'imın annemle ilgili olduğunu söylemek istedim."

Annesinden bahsedince gergin kaslarımın daha da gerildiğini hissettim, sonra onları gevşemeye zorladım, yana döndüm ve kısa, karanlık koridorun sonundaki kanepesinde oturan Deke'in gölgesine doğru baktım.

Ellerimi yanağımın altına sıkıştırdım ve "Annen ne olacak?" diye seslendim.

Zorlamadı, bana verdi.

"Babamı kaybetmek, beni tek başına büyütme onun için iyi olmadı. İşler çok zorlaştı. Bir çocuk çocuktur ama yine de böyle şeyler hisseder. Özellikle de böyle şeyleri. Her ne kadar beni bundan korumaya çalışsa da, o benim annemdi, sadece ikimiz vardık, bu yüzden hissettim."

Böyle hissetmesinden

nefret ediyordum. Nefret

ettim.

Bu duyguyu dile getirmediim ve Deke devam etti.

"Ben çocukken bana hikayeler anlatırdı. Bir gün nasıl başaracağımızı, gölün üzerinde büyük bir ev inşa edeceğimizi. Bir teknemiz olacaktı. Su kayağı yapacağımızı. Balık tutmaya giderdik. Bunun gibi bir sürü şey."

Konuşmayı kesti ve onu daha fazla yapmaya teşvik etmek için "Evet?" dedim.

"Evet," diye cevap verdi, sesi daha yumuşak ve anımsatıcıydı. Bana bir parça melankoli ve çokça güzellik verdi. "Yaşlandım ve buna asla sahip olamayacağımızı biliyordum ama o hayal kurmaktan vazgeçmedi. Bir göl kenarında emekli olacağını söyledi. Büyük bir ev değil. Küçük bir kulübe, dedi. Temizlenecek fazla bir şey yok. Bakacak fazla bir şey yok. Günlerinin sonu böyle olacaktı, göl kenarında bir kulübede. Bunu kendisi ve benim için istiyordu.

onun için istedi. Hayatı boyunca çok çalıştı. Bunu hak etti."

"Kulübesini alamadı, değil mi tatlım?" dediğimde sesim taşınyordu ama yine de yumuşaktı.

"Hayır, Jussy."

"Çok üzgünüm," dedim ona.

"Yaptığı şey oğluna bunu vermektir," dedi bana. "Bir hayat sigortası poliçesi vardı. İçinde fazla bir şey yoktu ama öldüğünde onu aldım ve en güzel kızı buldum.

göl bulabildim. Bu araziye satın aldım. Airstream'imi aldım. Kendimi buraya yerleştirdim. Tıpkı onun istediği gibi."

"Mav'la aramızdaki sorun biter, babamın koleksiyonunu alırım, o ve büyükbabam yanımda olur. Ama sen, burada olduğun her saniye annenle birliktesin."

Hemen cevap vermedi ama cevap verdiğinde derin sesi tatlıydı.

"Evet, bebeğim."

Bir nefes daha çektim, bu seferki derindi ve boğazımı yakarak ciğerlerime kadar indi.

Karavanının havasını, Deke'in soluduğu havayı içime çektikten sonra, "Hani bana tanıdığın en iyi kadınlardan biri olduğumu söylemiştin ya?" diyerek dışarı çıkardım.

Yine hemen cevap vermedi, sonra derin sesi duyuldu.

"Yapma,
Jussy."
Yaptım.

"Sen tanıdığım en iyi adamlardan birisin." "Jussy."

"İşte bu, Deke. Ben şanslı bir kızım. Kutsanmış. O kadar çok nimet verildi ki, Tanrı'nın beni bu kadar çok sevmesi neredeyse utanç verici. Ama beni gerçekten seviyor olmalı çünkü sahip olduğum her şeye sahibim ve bana seni de verdi."

"Artık çeneni kapatacaksın," dedi Deke, sesindeki hırçınlığı, gömülü duyguları duyabiliyordum.

Bu da çok güzeldi.

Koridorda sııttım.

"Sen de gözlerini kapatıp uyuyacaksın," diye emretti.

"Sen ve Bay T, adaleti sağlama konusunda fikir alışverişinde bulunmuş olabilirsiniz ama bu düpedüz bana patronluk taslamaktır, Deke."

"Evet, öyle. Ve konuşmaya devam edersen, hiçbir şey konuşmayacaksın çünkü kulaklıklarımı takacağım."

Patronluk sırası bendeydi.

"Sen babamı dinle, ben de duymak istiyorum." "Konuşuyorsun," dedi Deke.

"Hayır, ciddi. Duymak istiyorum."

"Şu hoparlörlerden yok. Ve ses telefondan bok gibi geliyor."

"İlk şans, Deke Hightower için alışveriş merkezi. Kahve makinesi ve hoparlör yuvası."

"Bana o boku alırsan, derini yüzerim."

Kahretsin.

Deke bana şaplak atıyor.

Bir titreme omurgamdan aşağıya, sırtımın küçük kısmına, kığımın kıvrımından geçerek bacaklarımın arasına yerleşti.

Sırt üstü yuvarlandım ve çenemi kapatmam gerektiğini bilerek tavana baktım.

Bunu bilsem bile, yine de peşini bırakmayacaktım.

"Önce beni yakalamanız gerekecek. Gerçi, iyi bir kahveyle kafeinlenmiş olacağın için bu gerçekleşebilir."

Deke'in koridorda ilerlediğini duyup hissettiğimde tekrar yanıma döndüm. Onun büyük Vücudu, içinde bulunduğum küçük alana çarparak onu doldurdu. Ayrıca telefonunun o alanı aydınlatmasını izledim ve birkaç saniye içinde babamın şarkı söylediğini duydum.

Telefonu yatağının yanındaki gömme komodinin üzerine koydu.

Sonra derinlere doğru eğilmesini izledim ve ondan sonra tek yapabildiğim hissetmek oldu.

Elinin başımın arkasını kavradığını hissediyorum. Dudaklarının şakağıma dokunduğunu hissediyorum. Kulağıma fısıldarken sesindeki gürültüyü hissedin.

"Burada güvendesin, Jussy. Sana göz kulak oluyorum. Twyla dışarıda ikimize de göz kulak oluyor. Baban sana göz kulak oluyor. Uyumamak için gevezelik etmeyi bırak. Gözlerini kapat çingene, yemin ederim rüyalarında güvende olacaksın."

Tanrım, aynı zamanda seksi, tatlı ve koruyucu konuşabiliyordu, sözlü bir kucaklaşma gibi.

Tanrım.

"Tamam Deke," diye fısıldadım.

Dudakları tekrar şakağıma değmeden önce parmaklarının kafa derime bastırıldığını hissettim.

"İyi geceler, Jussy. Sabah görüşürüz." Evet.

O gün kesin olduğunu bildiğim bir şekilde öğrendiğim bir şey vardı.

Ve bu benim şair ruhumu sonsuza dek besleyecek bir şeydi, benim yaptığım gibi, ki buna değer veriyorum ve asla yapamayacağım gibi, ki bunu özlüyorum.

Bu, ne olursa olsun...

Deke beni yakalayacaktı.

* * * * *

Cam kırılma sesleri duydum ve irkilerek uyandım.

Panik beni ele geçirdi ve dehşet içinde vücudumun her santimini dondurdu.

Bir, iki vuruşluk bir sessizlik geçti ve sonra nerede olduğumu bilmediğimi fark ettim.

Deke'in
karavanı.

Deke.

Hiç düşünmeden yorganı geriye attım ve bacaklarımı yatağın kenarına doğru salladım.

Kısa koridorda koştum ama o kadar az bir mesafeyle bile Deke'e çarptığımda çoktan kanepeden kalkmıştı.

"Jussy," diye mırıldandı.

"Cam," diye fısıldadım ona doğru koştuktan sonra, kollarının beni sardığını hissettim, ona doğru bastırdım, ellerim göğsünün kaslı etinin üzerindeki sıcak tene değiyordu ve ben bunu takdir edemeyecek durumdaydım. "Kırılan cam."

Deke hiçbir şey söylemedi. Bir pencereye çarpana kadar bizi yana itti ve o dışarı bakarken ben de onunla birlikte eğildim.

Bizi tekrar karıştırdı ve kapıya götürdü. Ben yoldan çekilince hafifçe açtı ve sadece omzunu sıkışmış bir halde başımı kaldırıp ona baktığımda gözlerini omzunun üzerinden ayırmadığını gördüm.

Twyla ile aralarında sessiz bir iletişim olduğu belliydi çünkü Twyla başını salladı ve elini uzattı.

Beni kapıdan çıkardı, kapattı, kilitledi ve tüm bunları "Her şey yolunda, Jussy" diyerek yaptı.

Ben daha konuşmadan Deke beni kollarına aldı ve ikimizi de yatağına geri götürmek için yanlamasına yürümek zorunda kaldı.

"Deke-" diye başladığımda sesim titriyordu, "Sus," diye beni susturdu.

Sustum ama sadece yatağına bir diz koyduğu ve beni içine koymadığı için.

İkimizi de içine koydu.

Daha fazla bereket için teşekkürler Tanrım.

Yorganı üzerimize örttü ve beni kendine yaklaştırdı.

İşte o zaman şiddetli bir şekilde titrediğimi fark ettim. Birden utandım.

"Ben bir korkağım," diye mırıldandım.

"Kapa çeneni," diye mırıldandı, kolları etrafımda sıkılaşıırken aynı zamanda büyük vücudu içime doğru kayarak beni hafifçe altına aldı.

Evet.

O zamanlar haklıydım.

Deke bana sarıldığında bir oyuncak ayı gibi olur, kendimi küçük, güvende, sıcak ve korunmuş hissetmemi sağlardı. Kollarını bana doladı.

Adımı bağırarak söylediği için biliyordum.

Polis karakolu, aynı zamanda güçlü olan öfkesini tutuyordu, çünkü onu tutmayı başarmıştı, ve kırılgan, çünkü başarısız olacakmış gibi görünüyordu Her an patlayabilirdi, o da bir aslan olabilirdi, bana zarar verme tehdidinde bulunabilecek her şeyi yok edebilirdi.

"Ben sadece... ona bir kilit takacağım ve sonra-" diye başladım.

"Gözlerinizi kapatın. Rahatla. Ben buradayım, Jussy. Hiçbir yere gitmiyorum. Yanındayım."

Evet, öyle yaptı.

Gözlerimi kapattım ve yüzümü göğsüne bastırdım. Oradaki kılların gıcıklandığını hissettim ve buna sevindim. Deke'in göğsünde kıl olması hayal edebileceğim tek şeydi. Ve aynı zamanda hoşuma da gidiyordu.

"En sevdiğin içkiyi bilmem gerek," dedim göğsüne. "Kapa çeneni, rahatla ve biraz uyu. Sen Bunu yaparsan, sabah sana söylerim."

"Bilgin olsun diye söylüyorum, sana bir kasa alıyorum." "Bunu bir tehdit gibi söylüyorsun."

"Minnettarlık konusunda iyi değilsin."

"Olacağım, bu minnettarlık en sevdiğim içkiden bir kasa şeklinde gelecek."

Tenine karşı gülümsedim.

Eli omurgamdan yukarı kaydı ve saçlarımin altından ensemin okşamaya başladı.

"İşte benim Jussy'm," diye fısıldadı.

Gülümsediğini hissetti.

Onun Jussy'si.

Kollarında rahatlardım.

"İşte böyle, çingene," diye cesaretlendirdi, vücudu üzerime daha fazla ağırlık ve sıcaklıkla yerleşti ve titremelerin azalmaya başladığını hissettim.

Anlar geçip gitti. Sonra daha fazla an.

Ta ki titremem geçene kadar, uykulu bir şekilde, "Daha iyi olacak," diye mırıldandım.

"Evet olacak bebeğim," diye mırıldandı. "Seni oraya götüreceğiz." "Teşekkürler, Deke."

"Uyu, Jussy."

Bir nefes aldım ve nefesimin yarısında, Deke'in yatağında Deke'in kollarında, oyuncak ayımın kollarında küçük, güvende ve sıcak hissederek, kendi kişisel aslanım tarafından korunarak dışarı çıktım.

On Birinci Bölüm

Ben Justice'in
Adalet

Ertesi sabah, Deke'in devasa kamyonunda Deke'in yanına oturdum, ellerim kızların Deke'in karavanına getirdiği kahve makinemde yaptığım seyahat fincanı kahveye sarılmıştı.

Ponderosa Yolu'ndaydık, evime yaklaşıyorduk.

Ve zihnim suç mahalline dönme düşünceleriyle dolup taşmıyordu, bu suç bana karşı işlendi.

Zihnim Deke'i bol, açık gri, ipli, polar bir şortla, pürüzlü paçaları dizlerinin hemen üstünden kesilmiş, geri kalanı çıplak olarak görme düşünceleriyle dolup taşıyordu.

Ondan çok vardı, bunu biliyordum.

Bilmediğim şey, her şeyin bu kadar... inanılmaz... Deke. Bunun anlamsız olduğunu biliyordum. Yine de doğruydı.

Geniş omuzları, şişkin pazuları, harika ön kolları vardı, tüm bunlar bildiklerimden daha fazlasıydı.

Ayrıca gecenin köründe keşfettiğim başka bir şey daha vardı.

Kıllı bir göğüs.

Görme duyum devreye girene kadar bunun ne kadar muhteşem olduğunu bilmiyordum.

Omuzlarından aşağıya ve sırtına doğru uzanan aşırı miktarda saçı yoktu.

Hâlâ çok fazla vardı. Hepsi olağanüstü göğüs kaslarını ve şimdiye kadar gördüğüm en muhteşem karnı kaplıyordu.

Abs değil.

Erkeksi bir mide.

İtiraf etmeliyim ki, tüm o moda olan kesilmiş zayıflığı aşmıştım. Başlangıçta çok seksiydi. Ama şimdi ürkütücüydü, erkekler o kadar gelişmişlerdi ki üzerlerinde bir santim bile fazladan et yoktu, sanki insan gibi değil de bir vücudun kaslılık şeması gibiydiler.

Deke değil.

Elbette, yaptığı işe bakılırsa, karın kaslarının dış hatlarını belirleyen belirgin bir çıkıntı da dahil olmak üzere güçlü bir fiziğe sahip olmaması imkansızdı (ki öyleydi). Ayrıca iki üst kutuyu işaretleyen silik konturları vardı.

Geriye kalan ise bir bira göbeği gibi çıkıntı yapmayan ama onun yerine hayatını yaşayan, istediğini yiyen, istediğini içen ve eğer bu ona biraz göbek hissi veriyorsa da umursamayan bir adam olduğunu ilan eden kürkle kaplı bir karındı.

Yani Deke.

Dizlerinden ayaklarına kadar olan kısmı da fena değildi.

Ama göğsünü, karnını seviyordum. Sadece bir bakış Aletini sürerken dar kalçalarını kucaklamak, tırnaklarımı karnındaki kılların üzerinde gezdirmek, başparmaklarımı nefis, çeyrek boy meme uçlarına sertçe sürtmek istiyordum.

Ve eğer bu aklımı başka yöne çevirmek için yeterli değilse Evimle, yatak odamla, boğularak öldürüleceğimden emin olduğum bir yerle yüzleşmenin korkutucu yönü (ve bunların hepsi fazlasıyla yeterliydi), Deke'in sabahki hali buna önemli ölçüde katkıda bulundu.

Söylemeye gerek yok, kırık bir uyku (gerçi sonu gerçekten iyi, Deke'e yakın sıkışmış), erken kalktık ve erken berbattı, o kadar erken Deke'e yakın sıkışmış uyansam bile. Vücudumun tekrar ağrmasıyla daha da kötü oldu, bileğim Her hareketimde acı çekiyor, yüzüm zonkluyor ve boğazım hâlâ taciz edilmiş gibi hissediyordum.

Deke bizi uyandırdığında (görünüşe göre dahili bir alarm saati vardı), dışarıda ve dışarıda olmanın eşiğinde olduğumu biliyordum.

Huysuz (tamam, o kadar da değil, oradaydım), bu yüzden bildiğim tek yolla bunu ortadan kaldırmaya başladım.

Yakalanmamaya çalışarak sessizce etrafta dolanmak Deke'in göğsüne, karnına, kollarına, bacaklarına ve polar şortunun içinde çok daha belirgin (ve lezzetli) olan kışına bakarken, huysuzluğuma karşı işe yaradığını bildiğim tek aleti elime almaya öncelik verdim.

Kahve.

Öte yandan Deke, oyuncak ayısını aşırı hızda fırlattı. Eğer bana yakın bir yerdeyse ya bana dokunuyor ya da beni kollarından birine (ya da ikisine birden sahipse ikisine birden) sarıyordu. Saçlarımı yüzümden kaydırđı. Bir elini boynuma doladı ve başparmağıyla çenemi okşadı. Ve bana kahve fincanımı uzattığında, fincanı aldıktan sonra eğildi ve dudaklarını şakağıma dokundurdu.

Başka bir deyişle, bana bir insanmışım gibi davranmadı. Küçük mekânında beklenmedik bir misafirdi ama her fırsatta sarılıp sarmalanması gereken kırılgan ve değerli bir nesne gibiydi, böylece uçup gitmeyecekti.

Bunların hiçbirisi, tesadüfen, arkadaş dedi.

Hiçbiri, hayat ona kötü bir falsolu top fırlattığında bakacak kadar iyi sevdiği bir kadını becerdiğini bile söylemedi (gerçi ben açıkça becerdiği bir kadın değildim).

Hayır.

Hepsi çok daha fazlasını söylüyordu.

O sabah kesinlikle yapmadığım tek yer orasıydı. aklıma giriyor.

Bunun olmasına izin verdim çünkü neredeyse boğularak öldürüldüğüm, en iyi arkadaşlarımdan birinin ciddi şekilde boka battığı ve bu nedenle gerçekten parçalanabileceğim gerçeğine odaklanmamak için onun parçalanmasını engellediği o kırılgan, değerli nesne olmam gerekiyordu.

Eğer biri beni bir arada tutmasaydı, bu olurdu.

Deke de beni bir arada tutmak için harika bir iş çıkarıyordu.

Ben de buna tutundum.

Ağrılarımı iyi gelmesi için kendi evimde banyo yapmamı önerdi ama ben onun evinde duş almakta ısrar ettim. Kendi evimde çıplak ve savunmasız olmak istemiyordum.

Bir şeyin beni korkutması ihtimaline karşı, bir şey beni korkuttuğu anda Deke'e haber verdim.

Zorlamadı. Aslında, sesi sadece o zaman değil, tüm sabah boyunca nazik, gürleyen bir mırıltının üzerine neredeyse hiç çıkmadı.

Yine de önce benim gitmemde ısrar etti.

O duş alırken (ve ben vücudunun geri kalanının, özellikle de duшта nasıl görünebileceğine dair takıntılarımınla boğuşurken), ben de bize biraz daha kahve ve yulaf ezmesi yaptım,

bir mutfağa sahip olmanın tadını çıkarıyordu (olduğu gibi). Bayım.

T, La-La Land ikramlarını getirecekti ama

Duшта Deke'yi aklımdan çıkaracak bir şey arıyordum ve bunu da yulaf ezmesiyle yapıyordum.

Havluyla dışarı çıktı, bu hiç yardımcı olmadı ve giyinmek için yatak odasının kapısını kapattı (ben banyoda giyinmişim).

O gün beyaz bir tişört giymişti, sanki bunun tanıdıklığının dağınık zihnime bir merhem olduğunu biliyormuş gibi.

Bunu bilemezdi elbette.

Yine de bir merhemdi ve bunu takdir ettim.

Karavandan çıktık ve Twyla'nın gittiğini gördüm. Deke bana bunu, ben duştayken dışarı çıkıp onunla konuştuktan sonra yaptığını söyledi.

Zihnime bir not düştüm: Twyla'nın bütün gece pikabında takılması için bir kasa daha içki.

Şimdi benim evime doğru gidiyorduk. Elimde ikinci büyük fincan kahvem vardı, karnım yulaf ezmesiyle doluydu, Deke'in bana verdiği ibuprofen ve aspirin sistemimde ilerliyor, ağrılarla birlikte ağrıları da hafifletiyordu ve huysuzluktan kurtuluyordum.

Ne yazık ki bunu beni daha da huysuzlaştıracak bir şekilde yapıyordum, o sabahtan sonra Deke ile bu arkadaşlık işini

yapabileceğimden artık sadece nispeten emindim.

Erkeği olmayan hiçbir kızın Deke'in göğsüne (ve midesine... ve kısına, eklemek gerekir) sahip bir arkadaşı olamazdı.

Yani,
gerçekten.
İşkence
gibiydi.

Aklımda bu düşünceler varken, Bianca'nın deliliğiyle ilgili her şey netleştikten sonra Lacey'nin turu sırasında onunla takılacağıma karar vererek onun devinin içinde homurdanarak ilerledik.

Ben de biriyle yatacaktım.

Bu düşünce ağzıma kusacakmışım gibi tükürük dolmasına neden oldu, herhangi bir erkeğe sahip olmayı, Deke olmayan herhangi bir erkeği içime almayı düşünmek.

Bu tepkiyle birlikte, geleceğin nasıl olması gerektiğine odaklanmamaya karar verdim.

Bunun yerine, bir sonraki dakikaya, ondan sonraki dakikaya odaklanacak ve sadece anlaşıcaaktım.

Deke mırıldanarak "İyi misin bebeğim?" diyerek benim şeridime döndü.

"Güzel, Deke," diye fısıldadım.

Bir elini uzattı ve avuç içi yukarı bakacak şekilde çevirmeden önce kalçamı sıktı.

Bunun ne anlama geldiğini bilmiyordum ama içgüdüsel olarak bir elimi kupamdan çekip onunkine koydum.

Bunun anlamı buydu. Parmakları benimkilerin etrafında sıcak bir şekilde kıvrıldı ve ikisini de kalçasına çekip oradaki sert kaslara yasladı.

Gözlerimi
kapattım. Tanrım.

Tam bir Deke'di. "Callahan," dedi.

Gözlerimi açtım.

Ve işte oradaydı, Joe Callahan, siyah bir cipin yanında duruyordu, omuzlarını cipe yaslamıştı, kot pantolon, siyah bir tişört ve motosiklet botları giymişti.

Yanına pek sık gitmemiştim, birkaç kez gitmiştim ama her gittiğimde bunun Cal'in üniforması olduğunu fark etmiştim.

Ayrıca, bu dağlara taşınıp uyum sağlayabilecek kadar seksi olduğunu da belirtmişim.

Deke durdu ve kamyonu park edip kontağı kapatmam için bana izin verdi.

Nedense bunu yapana kadar bekledim, kapımı açmak yerine profilini izledim.

Bakışlarımı hissetti, bana baktı, yüzü yumuşadı ve emniyet kemerini çözüp kapıya yönelmeden önce bana başıyla bir selam verdi.

Ben de kemerimi çözdüm ve kendiminkine döndüm.

Arabadan inip kapıyı kapattıktan sonra Cal'e baktım ve onun cipten ayrılıp bize doğru geldiğini gördüm.

Ama bana ön camdan bakmadı ve uzun gövdesi aniden durdu.

Sonra yakışıklı yüzü korkutucu bir hal aldı.

Deke'in kamyonetinin kaputuna zar zor ulaşmışım ki Deke yanıma geldi ve ben daha ne olduğunu anlamadan elini boynuma doladı. Bileği arkadaydı, parmakları yan tarafa dolanmış beni kendine doğru çekiyordu, böylece Yan tarafım Deke'ninkine geçecek şekilde Cal'a doğru ilerlemekten başka seçeneğim yoktu ve bunu bir elimi kaldırıp başparmağımı sırt kemerinin halkasına takarak yaptım.

Bu, koruma ve garip bir şekilde (yanlış okuyor olabilirim, bu yanlış umarım) sahip olmayı ileten garip bir tutuştu.

Ona doğru ilerlerken Cal bizi içeri aldı ve Deke bizi birkaç adım ötede durdurdu.

"Sen Callahan'sın," dedi Deke ve Cal kızgın bakışlarını boğazımdan ayırıp Deke'e çevirdi.

"Sen Hightower'sın," diye karşılık verdi. "Evet."

Cal ona yukarıdan aşağıya baktı, belli ki yüzümü gördükten sonra Deke'in tüm özelliklerini tam olarak kavrayamamıştı (sadece şunu söyleyeyim, Deke'in banyosundayken kendime pek bakmadım - öyle güzel olmadığını gördüm ki

Henüz oraya gidip yakından incelemeye hazır değildim).

O anda Deke'i içeri aldı ve vücudundaki sinirli gergin çizginin biraz gevşediğini gördüğümde görme yetisinin bozulmadığını anladım.

Cal dikkatini bana çevirdi. "İyi misin, Jus?" "Benimle ilgilenen çok iyi insanlar var, Cal," diye cevap verdim.

Başını salladı, bana bakmadan önce Deke'e baktı.

Sonra tekrar Deke'e baktı. "Ona sarılabilmem için gitmesine izin vermek ister misin dostum?"

Bu Cal'ın karısının işiydi. Bunu biliyordum çünkü karısını bulmadan önce babamın ve Dana'nın evinin güvenliğini sağlamıştı ve o zamanlar kaba ya da pislik biri olmasa da Charles Manson kadar kucaklanabilir biriydi.

Lacey'nin Hollywood tepelerindeki evini yaptığıında, yeni karısıyla hayata alıştıktan sonra, tamamen farklı bir adamdı. Hâlâ biraz suskun olsa da geri kalanı şok ediciydi. Çok daha yumuşak başlıydı ve

hızır bir mizah anlayışı olduğunu gösterdi. Kadınıyla ve ailesiyle sık sık telefonda konuşurdu.

onu aldığıında (dul bir anneydi) topladığı ve ikisinin yaptığı (birlikte yaptıkları bir şey

Çünkü bildiğim kadarıyla beş çocukları vardı; ikisi Cal'dan önce onun, beşi Cal'ın ve Cal'ın tohumuyla birlikte onun. bunlardan üçünü yapmak).

İyi bir kadının sevgisinin (onunla hiç tanışmamış olsam da, yine de) nasıl olduğunu görmek çok güzel bir şeydi, Yarattığı mucize benim gözümde bunun kanıtıydı) bir adamı değiştirebilirdi. Onu gözle görülür bir şekilde mutlu ediyordu, onu çok az tanıyan insanlar bile sahip olduğu nimetleri görüyordu çünkü

Onları neredeyse onur rozeti gibi takardı.

Cal için bunu görmek de hayatın lütuflarından biri.

Tüm bunları düşünürken Cal'ın sorusunun cevabının olumsuz olduğunu fark ettim çünkü Deke gitmeme izin vermedi.

O sırada Cal'ın hafif bir hareket yaptığını fark ettim, sol elini kaydırıyordu, ama bunu yaparken elindeki geniş altın bant

Görmesi kolay.

Deke ancak o zaman gitmeme
izin verdi. Uh...

Tamam.

Bu da neydi şimdi?

Sormak gibi bir niyetim ya da şansım yoktu.

Cal öne çıktı ve beni kollarının arasına alarak dikkatle sarıldı.

Ayrıca beni hemen bırakmadı.

"Seni güvene alacağım, Adalet" derken beni yakınında tuttu.

Bu bokun tekrar olmasına imkan yok. Öyle mi?"

İnce beline sarıldım. "Evet, Cal. Teşekkürler."

Sonunda kollarını kaldırdı, ben de kollarımı indirdim ama bir elini sağ pazuma sarıp güven verici bir şekilde sıkana kadar kendini kaldırmadı.

Sonra Deke'e baktı. "Hadi işe koyulalım."

"Seni içeri alayım da etrafa bir göz at," diye cevap verdi Deke. "Max'in sana planları verdiğini ve bazı resimler gönderdiğini biliyorum ama araziye tanıman gerektiğini düşündüm. Sen bunu yap, ben de Jussy'yi odasına götürüyüm. Bize birkaç dakika vermen gerekecek kardeşim. Ondan sonra bizimle olacak, ikimizin de görüş alanından çıkmayacak, yatak odasında bile olmayacak. Benimle misin?"

Cal başını sallamadan önce bir süre Deke'i inceledi. Deke bana baktı. "Benimle misin?"

Deke yanımda olmadan boğulduğum odada takılmamam mı?

Tamamen onunlaydım.

"Seninleyim."

İşte o zaman Deke başını salladı, beni tekrar tuttu, bu kez kolunu omuzlarıma doladı ve bizi eve doğru çevirdi.

Ve işte o zaman Deke'in göğsünü, karnını, kışını, bacaklarını, yırtık polar şortunu, nazik sabah Ruh halim ve Cal'ın iyi bir kadının sevgisi sayesinde mucizevi bir şekilde değişmesi, ön kapıma bakarken aklımdan çıktı.

Evimin dışı çok güzeldi. Tüm o pencereler. Tüm o taşlar. Kemerli kapı girişi. akıllı yoldan n kapıya doğru uzanan, geniş ama tembel ve kıvrımlı, oraya buraya gelişigüzel kıvrılan kaldırım taşı yürüyüş yolu. n taraftaki yaşlı amlar ve titrek kavaklar, ayakta kalanların seçimi o kadar mükemmel ki

Çok fazla evre düzenlemesine ihtiyaç var. Tüm bunlar evin sanki ezelden beri oradaymış gibi görünmesine neden oluyordu. Sanki ağaçların arasında büyümüş, olduğu gibi değil de ağaçların içine oyulmuş gibi.

Buna odaklandım, karnımdaki korkunun iğrenç kıvrımına değil.

Deke ve Cal ile oradaydım. Cal bana harika bir güvenlik sistemi verecekti. Etrafımda uzun süredir tanımadığım insanlar vardı ama kriz patlak vermeden önce bile iyi insanlar olduklarını ve harika arkadaşlar olacaklarını göstermişlerdi.

Burası benim yerimdi, benim alanımdı, benim sığınağımdı, benim vahamdı. Burayı tamamen igdlerimle seçmiştim ve iyi bir seçim yapmıştım.

Ve hiçbir pislik bunu benden alamazdı.

Bu düşünce bedenimle bir şekilde iletişim kurmuş olmalıydı çünkü Deke'in "İşte bu, ingene" diye mırıldanmadan önce omuzlarımı sıktığını hissettim.

Nefes aldım ve Deke benimkini bulmak için elindeki anahtarları salladı.

n kapıda durduk. Bizi içeri aldı. Cal'in arkamızdan geldiğini hissettim.

Deke bizi hemen yatak odama götürdü.

İşığın farklı olduğunu fark ettim çünkü babamın koleksiyonunun yer alacağı alandaki büyük pencere kapalıydı.

Adamın pencereden girip o kadar gürültü yapması çok garipti. n ya da arka kapının penceresinden girmesi çok daha kolay olurdu diye düşünüyorum.

Deke bana göz atmaktan başka bir şans vermedi.

Beni doğruca yatak odama götürdü, ona bağladı, kolu omuzlarımda güçlü, başparmağım kemerinde

Döngü.

Yatak odama ulaştık, bağlantılı bir eğimle içeri girdik ve Deke bizi birkaç adım içeride durdurdu.

Anında kafa derimde bir karıncalanma hissettim, saçlarımdan yatağıma sürüklendiğimi hatırladım.

Bir sonraki saniye odaya girdim.

Komodinin üzerindeki parmak izi tozu hariç.

Lamba hala devrilmişti, sadece yataktan kalkmışım gibi görünüyordu ve hepsi bu kadardı.

Bu düşünce üzerine Deke beni bıraktı ve doğrudan Lambayı. Lambayı düzeltti ve yatağa döndü. Uzun kolunun tek bir hareketiyle, ağır kuştüyü yorgan yatağın ayakucundaki yere bıraktı. Sonra bir yastık kaptı ve onu kılıfından çıkardı.

"Deke," diye fısıldadım.

Çıplak yastığı yere, boş kılıfı yatağa fırlattı ve başka bir yastığa uzanarak bana baktı.

"Fazladan çarşafın var mı?"

diye sordu. Başımı salladım.

"Yakala onları," diye emretti. "Acele et, hemen dönmeni istiyorum." Yutkundum ve tekrar başımı salladım.

Sonra Deke'nin bana verdiği muhteşem çamaşır odasına gittim, seyahat kupamı bir kenara koydum ve ekstra çarşafları aldım.

Geri döndüğümde, yastıkların hepsi çıplak ve yerdeydi ve yatağın üzerindeki düz ve lastikli çarşafları çekiyordu.

Onları topladı ve bana doğru yöneldi, sadece bir saniyeliğine durup nazikçe, "Yatağı yapmaya başla, Jussy," dedi.

Yine başımı salladım.

Odadan dışarı çıktı.

Yatağa gittim, katlanmış çarşafları üstüne bıraktım ve orada öylece durup baktım.

Deke'in beni neden orada yalnız bıraktığını anlıyordum ama hemen geri döneceğini de biliyordum. Ayrıca neden evime bir an önce dönmemi istediğini de anladım.

benim olan bir alana karşı duyduğum rasyonel korkunun üzerine inşa etmedi, onu irrasyonel ve aşılmaz hale getirdi.

Ama gitmemiş olmasını dilerdim.

Çünkü çok zorlarsam, o pisliğin eli boğazımdayken nefes almaya çalışırken çıkardığım guruldama seslerini duyabilirdim.

Ve bazı nedenlerden dolayı, gerçekten çok denedim ve onları duydum.

Neredeyse başlamadan önce onları duymayı bıraktım. Çünkü Deke bir anda geri döndü ve bana doğru yaklaşıp bir yastık kılıfı kaptı.

Zihnimi, onu mahvedecek şeylerden uzaklaştırıp onunla çalışmaya zorladım ve birlikte yatağımı yaptık.

İşimiz bittiğinde ben bir tarafta, pencerelere yakın olan taraftaydım, Deke ise diğer taraftaydı. Son yastığı da zar zor yerine yerleştirdikten sonra eğildi ve beyaz tişörtünün iç kısmıyla siyah parmak izi tozlarını sildi.

"Deke, bu leke bırakabilir," dedim ona.

"O zaman gömlek çöpe gider," dedi bana, doğruldu ve telefonunu çıkararak bunu yaptı.

Ben orada durup onu izlerken o ekrana dokundu ve kulağına götürdü.

"Jim-Billy," dedi, durakladı, sonra devam etti, "Ne olduğunu biliyorum

Zaman geldi. Jussy'nin evindeyim. Ben çalışırken içeride benimle takılıyor ve hiç mobilyası yok. Birkaç yeri arayıp rahat bir şeyler bulmanı istiyorum, sandalye, kanepeler, bağışlayan kişi üzerinde alçıpan tozu ve tahta parçaları olmasını umursamadığı sürece umurumda değil. En kısa zamanda getirin." Bir duraklama daha, sonra, "Tamam, dostum. Teşekkürler."

Telefonunu arka cebine soktu ve ben de yatağın etrafından dolaşıp Fransız kapılarına doğru ilerlemesini izledim. Onunla birlikte döndüm, böylece güverteme çıkıp Adirondack sandalyelerimden birini kaptığı ve hemen geri geldiği sırada izlemeye devam edebilecek pozisyondaydım.

Sandalyeyi yatak odama doğru çekerken, "Kapıyı kapat bebeğim," diye emretti.

Bedenimi sersemlikten kurtardım ve hızla kapıya doğru ilerledim.

Kapıyı kapattım, kilitledim ve kilit tıklandığı anda Deke patronluk taslamaya devam etti.

"Beni takip edin."

Söyleneni yaptım, sandalyeyi sadece yatak odamın kapısından değil, aynı zamanda büyük odanın kapısından da geçirecek bir açıyla manevra yaparken onu takip ettim.

Onu oraya bıraktı ve ben de Deke tekrar konuşmadan önce, kapalı ön kapının içinde durmuş bir mezurayı fermuarla kapatarak bizi izleyen Cal'a bakma fırsatı bulabildim,

"Jim-Billy seni ayarlayana kadar, Jussy, bu iş görür." Ona baktım. "Tamam, tatlım."

Yaklaştı ve bir elini boynuma koydu, yüzünü yüzüme doğru eğerken elini geriye ve saçlarıma doğru kaydırdı.

"Çarşaflar yıkanıyor. Onu yıkıyorum. Yatağın ondan temizlendi. Her şey yine senin. Odanın hepsi senin. Bu Ev tamamen senin. Buradayken buraya ait değildi, burası da dahil olmak üzere hiçbir yere ait değil." Diğer elini kaldırdı ve alnıma hafifçe vurduktan sonra elini düşürdü. "Biraz çaba gerektirecek ama buna şimdi başla, Jussy. Yıkı onu."

Başımı salladım, elinin saçlarımda kafa derime değdiğini hissettim, alanımda, dünyamda onun güçlü, güzel, sakallı yüzünden başka hiçbir şey yoktu.

O adamı yıkayabilir miyim bilmiyordum.

Bildiğim tek şey, Deke için, onun istediği her şeyi yapmak için elimden geleni yapacağımdı.

Parmakları saçlarımdan kayarak enseme dolanmadan ve beni kendine çekmeden önce gözlerindeki gülümsemeyi izledim.

Bir elini orada tuttu, diğer kolunu bana doladı ve ben de iki kolumu ona doladım.

Bana sarıldı ve bunu yaparken acele etmedi, sıkmadı, sadece bana sağlamlığının inkar edilemez kanıtını sundu.

Sığınak.

Sonunda dudakları saçlarımın tepesine gelecek şekilde başını eğdi ve orada şöyle dedi
çingene duvarları."

Saçlarımı öptü ve gitmeme izin vermeden önce beni sıktı.

Nefes aldım, hâlâ sabahları Deke'in temiz sabun kokusunu ya da Deke'in kartonpiyer kokusunu alıyordum.

Aslında, sadece Deke.

Deke, büyük odanın bir duvarı boyunca tuttuğu aletlerinin yanına gitti.

Gözlerimi Cal'a çevirdiğimde bize aldırış etmediğini, onun yerine bir şeyler elde etmek için ne yapması gerekiyorsa onu yaptığını gördüm.

yapmasını istediğim şeyi yaptı.

Adirondack sandalyeme gittim ve telefonumu cebimden çıkardım.

Koltuğuma oturdum ve Joss, Lacey, Dana ve Mr. T, onlara iyi olduğumu, iyileştiğimi, güvende olduğumu söyledim.

Ve evdeydim.

* * * *

Bir saat sonra, olmaya başladı.

Bu "şey", Deke o evde olanları temizleme sürecine başlamamış olsa bile, Carnal kasabasının da aynı şeyi yapmaya niyetli olduğu açıktı.

Ancak, her şey bir Carnal vatandaşı ile başlamadı. Bay T. ile başladı.

Güvenlik uzmanının yanı sıra uşağı da oynayan Cal, saat tam sekizde kapıyı açtı.

Bay T'nin, içinde dört kahve bulunan bir karton tutucu (tabii ki Bay T Cal'ı unutmazdı) ve dışına Sharpies ile renkli bir çiçek çizilmiş beyaz bir çanta taşıyarak içeri girmesini izledim.

La-La Land ikramları.

Bay T, Cal'i "Callahan," diye selamladı.

Cal, Bay T'yi "Thurston," diye selamladı.

Ama ayağa kalkmışım ve hızla ilerliyordum.

Cal kahveleri ve çantayı aldı, böylece hayatını büyükbabam, babam ve benim için hayatı kolaylaştırmaya adanmış olan adama ulaştığımda hemen sarılmak için harekete geçebildim.

Bana bir öpücük vermeden önce, her zamanki gibi, kaskatı kesildi.

kucakladı ve elleriyle kollarımın üstünden tutarak beni nazıkçe itti.

Bu beni onun alanından çıkarmak için yapılmadı. Yüzümü engelsiz bir şekilde görebilmesi için yapıldı ve bunu biliyordum çünkü Bay T'yi tanıyordum ve ayrıca kollarımı bırakmadı.

Deke'in dün sabahki öfkesi çılgınca korkutucuysa, Cal'ın o sabahki bakışı düpedüz korkutucuydu, Bay T'nin bakışı ise düpedüz dehşet vericiydi.

Bunu hiç görmemiştim. Sinirlenebilirdi. Hayal kırıklığına uğrayabilirdi. Gülümsediğini görmüştüm (çok az ve uzun sürmese de).

Ama onu hiç kızgın görmemiştim. Ve belli ki o kadar da kızgın değildi.

Yine de bu bakış, ne kadar sapıkça görünse de, içimde bir şeyleri sakinleştirdi.

Bunun nedeni de beni bir trenin önünden itip o darbeyi alabilmesiydi.

Bakmasına izin verdim, bana verdiği bu hissi yaşarken bir yandan da Deke'in merdivenden indiğini duyuyordum.

Bay T bırakmaya zorlanana kadar her iki kolumu da tutmaya devam etti, bu Deke'nin bir kolunu arkadan göğsüme dolaması ve beni vücuduna geri çekmesiyle oldu.

Beni bu pozisyona getirdikten sonra da, tesadüfen, gitmeme izin vermedi.

Bay T benden yukarı baktı. Sonra acele etmedi ve küstahça aşağı bakarak yaptı. Bunu yaptıktan sonra tekrar yukarı baktı ve başının açısı ve gözlerindeki kurnazlıktan anladım ki aynı derecede yüz­süzce Deke'i ölçüyorum.

Sonra beni tam anlamıyla şok etti. Bir elini ileri itti ve homurdandı, "Bill." Gözlerimi kırptım.

Deke'in eli uzandı ve "Deke" diye homurdanarak karşılık verirken el sıkıştılar.

Ayrıldılar.

Ama ben "Bill "e takılıp kalmıştım.

Büyükbabam Bay T'ye "Bill" derdi. Ben demezdim. Babam da demezdi. Joss tanımıyordu ve Joss dünyadaki hiçbir otorite figürünü tanımıyordu, hatta kendisinden bahsederken bu kadar ileri gidiyordu, İngiltere Kraliçesi'ne en iyi arkadaşmışlar gibi "Liz" diyordu.

Bay T hariç.

Joss da herkes gibi Bay T'ye "Bay T" diyordu.

Durum böyleyken, Bay T'nin kendisini "Bill" olarak tanıttığını hiç duymamıştım.

Bununla ne yapacağım hakkında hiçbir fikrim yoktu ama Cal, "Elimde kahve tepsisiyle burada dikilmeseydim eminim çok daha fazla şey yapabilirdim" demeden önce kafamı toparlama şansım oldu.

Sırıttım, Deke'in elinden hızla kurtuldum ve Cal'in yanına gittim. Kahve dağıttım. Poşeti açtım ve sadece kokusundan bile Shambles'ın o sabah tarçın havasında olduğunu anladım.

Mükemmellik.

Tarçına bayılırdım.

İkramları dağıttım, benimkini daha sonrası için çantada bıraktım ve kahvemi alçıpan yığınının üzerine koyduğum yerden geri alırken bir kenara koydum.

Bunu yaparken Bay T, "Bana evinizi gezdirin, Yargıç" dedi.

"Tamam, Bay T," diye kabul ettim.

Hareket etmeye başladım ama durdum ve arkama baktığımda Deke'in bir elini Bay T'nin omzuna koyduğunu gördüm.

Az önce ona sarıldığım ve bana hediyeler verdikten sonra ona katlanmasını sağladığım birkaç sarılma dışında

Birkaç kez el sıkıştıktan sonra kimsenin, karısının bile Bay T.'ye dokunmadığını gördüm.

Ama Deke'nin elinin altında durdu, boynu bükülmüştü, Deke ile göz göze gelmek için başını geriye eğdi ve Deke'nin "Yatak odasında ona dikkat et" diye fısıldadığını duyduktan sonra başını salladı.

Deke elini bıraktı, başını çevirip bana doğru küçük bir gülümseme gönderdi ve merdivene geri döndü.

Bay T'ye içeride ve dışarıda etrafı gezdirdim, kahvemi yudumlarken Bay T bana bir dilim elmalı tarçınlı ekmek olduğunu söylediği şeyi yedi. İsimiz benim özel güvertemde bitti.

Korkulukta durduk ve Bay T akan nehre baktı.

Gözlerimi Bay T'nin yaşlılıktan sadece hafifçe çenesine dikmiştım ama şimdi sertçe gerilmişti.

"Callahan önce işini yapmadan buraya taşınmanıza izin vermemeliydim."

Lanet olsun.

Yaklaştım, "Bay T-" diye başladım.

Delici mavi gözlerini bana çevirdi, yıllar boyunca bir nebze bile solmamış gözlerini ve ben konuşmayı bıraktım.

Sonra aniden, bir şok daha yaşatarak, bir elini kaldırdı, çenemi parmaklarının arasına aldı ve yüzümdeki hasarı inceleyebilmek için başımı nazikçe çevirdi, başımı düzeltmeden önce bakışları oradan boğazıma doğru ilerledi ama elini orada tuttu.

"Baban kendinden geçerdi," diye fısıldadı.

Gözlerimde biriken yaşların burun deliklerimi yakacak kadar güçlü olduğunu hissettim.

"Bay T," diye fısıldadım.

"İkisine de söz verdim," dedi. "İkisine de ne sözü verdin?"

"Sen ve kardeşin, dedenize ve babanıza söz verdim, nefes aldığım sürece size bir şey olmasına asla izin vermeyeceğim. İkisini de hayal kırıklığına uğrattım. İkinizi de hayal kırıklığına uğrattım."

Bir elimi kaldırdım ve bileğine doladım. "Mav Mav'dır ve bunu sen de biliyorsun. Onu pek çok şeyden kurtarabilirsin ama ondan kurtaramazsın. Ve ben buraya sistemsiz bir şekilde taşındım. Babamı kaybettikten sonra biraz huzur bulmaya o kadar niyetliydim ki, düşünmedim. Sorun sende değil, bendeydi."

Çenemi bıraktı ve elini indirerek bağlantımızı kesti.

"Unutuyorsun, kuzenin Rudy'yi de hayal kırıklığına uğrattım."

"Rudy'yi kendinden de kurtaramadınız," diye hatırlattım ona. "Hepimiz denedik, Bay T. Hepimiz başarısız olduk diye bakabilirsiniz ama olmadık. Sonunda Rudy kendi kendini başarısızlığa uğrattı."

Bay T başını salladı. "Binlerce kelime söyleyebilir, yüz şarkıya sığdırabilirsin Justice, ama beni yanıldığıma ikna etmeye yetecek kadar kelimen olmaz."

Babamın yaşadığı, büyükbabamın yaşadığı, herhangi bir bedende saf ve doğru olan tüm iyi sevginin ikamet ettiği kalbimin derinliklerinde sevdiğim o ana kadar tanımadığım bir adamı inceledim.

"Seni suçsuz olduğuna ikna edemeyebilirim, suçlanacak tek kişi bana bunu yapan adamdır. Ama umarım seni benim için, büyükbabam için, babam için, hatta Mav için yaptığı her şeye ikna edebilirim, Şu anda burada benimle olmak için her şeyi bırakmanla sonuçlanıyor, bunun için seni seviyorum çünkü sadece seni seviyorum."

"Yalnız kalp," diye yanıtladı düşünceli bir şekilde, "hepsi çok yumuşak."

"Bu da onları koruyabilmen için büyükbabanın seni bulmasının bir lütuf olduğu anlamına geliyor."

Başını salladı. "Evet." Başını sallamaya devam etti. "Evet, bir lütuf."

Benimle aynı nimetten bahsetmediğine dair bir his vardı içimde ama boğazını temizledi, gözlerini kaçırdı ve "Ahırlara ihtiyacınız var" dedi.

Sııttım ve döndüm, ağzımı açıp tüm planlarımı anlatmadan önce omzumla kasıtlı olarak ona çarptım. Şu anda Deke tarafından yürütölmekte olanları ve diğör

planlarımın gerçekleşmesini bekleyenleri.

Emlakçımın benim için pazarlık ettiği ekstra arazinin satışı.

Ben bunu yaparken bir aracın yaklaştığını duyduk ve Bay T. evime dönerek kolunu uzattı.
ondan önce.

Bunu yaptım ve yatak odamdan büyük odaya geçerken Cal'in kapıda olduğunu ve iki adamın kapıdan içeri girdiğini gördük.

Onları görünce durdum.

Biri beyazdı, tuzlu ve biberli (ağırlıklı olarak biber, karabiber) saçları ve keçi sakalı vardı, sert bir şekilde muhteşem bir yüzü vardı ve sürekli karşılaştığım için tahmin ettiğim şeyden oluşan uzun bir vücudu vardı.

Patentli dağ adamı kası.

Diğeri siyahtı, Deke kadar iriydi (belki daha da iriydi) ve o kadar tuhaf bir şekilde yakışıklıydı ki, onu daha önce gördüğüme yemin edebilirdim ve bu bir filmde olmalıydı.

Eski püskü bir kaneye taşıyorlardı.

Jim-Billy de onları takip ediyordu.

Jim-Billy bana baktı, sırtmaya başladı, sırtışı durakladı, öldü, hareketsiz kaldı ve ben ona doğru ilerledim, nazikçe "Hey, Jim-Billy" diye seslendim.

O da bana selam vermedi.

Hırpalanmış botunu giydi ve dışarı çıktı.

Deke merdivenden inmiş ve ön kapıya doğru ilerliyordu, "Wood, Ty, Jussy. Jussy, dostlarım, Wood ve Ty."

Sonra kapıdan çıktı.

Wood ve Ty'a baktım. Ty, siyah adam, Lexie'nin kocası olduğunu biliyordum. Wood ise büyükbabamın kamyonuna bakan, henüz tanışmadığım adamdı.

El salladım.

El sallayarak karşılık vermediler.

Taş kesilmiş yüzleriyle bana bakıyorlardı ve dağ adamı, belalı, sinirli havaları havayı boğuyordu.

Tamam, belki de yüzüme bir bakmalı ve belki de fondöten konusunda yaratıcı olmalıyım.

Ön pencerelerime doğru yürüdüm.

Jim-Billy'nin sırtı bana dönük, ellerini yumruk yapıp kalçalarına götürmüş, vücudunun hatları gergin, Deke'nin ona yakın durduğunu, başını yaşlı adama doğru eğdiğini ve elini Jim-Billy'nin ensesine doladığını gördüğümde orada durup bakakaldım.

Konuşuyorlardı.

Jim-Billy'nin büyük bir nefes aldığı anlaşılan sırtının kabarışını izledim.

Sonra şapkalı başını salladı.

Deke elini bıraktı ve ikisi de eve döndü.

Görüş alanımdan çıktım, duvarlar iki buçuk kat boyunca engelsiz yükselen pencereler olduğu için bu kolay bir iş değildi.

Bunu en azından bir şey olduğunu düşünerek yaptım. hayatımda öyle şeyler oluyordu ki, bundan ne anlam çıkaracağımı bilmek kolaydı.

Jim-Billy benden gerçekten hoşlandı.

Ve içime daha fazla huzur yerleşti.

Ty ve Wood geri döndüler. Deke ve Jim-Billy geri geldi. Wood ve Ty da bu kez eski püskü bir koltukla geri geldi.

Ty bir sedir almak için dışarı çıktı.

Jim-Billy kışını koltuğa yasladı, tozlu botlarını neredeyse Ty yere indirmeden önce sedirin üzerine çıkardı, bana baktı ve "Biran var mı tatlım?" diye sordu.

"Saat daha sabahın dokuzu bile olmadı," dedi Bay T. huysuzca, gözlerini Jim-Billy'ye dikerek ve bunu yapmayacağını belli ederek ondan çok fazla bahsediyor.

Jim-Billy ona baktı. "Kimsin sen?" "William Thurston. Ben Justice'in adamıyım," diye yanıtladı Bay T.

Daha fazlasını söylemesini bekledim ama görünüşe göre bunu her şeyi anlatmak için söylemişti (ve öyle de oldu ve öyle olması beni daha da teselli etti).

"Peki ya sen?" Jim-Billy bu bilgiyi kendisi vermeyince Bay T sordu.

"Ben Jim-Billy. Ben de Justice'in. Ve burada kız arkadaşım ile takılıyorum, böylece alçıpan asan adamları izlerken canı sıkılmıyor." Dikkatini bana çevirdi. "Şimdi, sevgilim, biran var mı?"

"Hemen geliyorum Jim- Billy" demeden önce dudaklarımın titrediğini hissettim.

Garaja gittim, Jim-Billy'ye bir bira aldım ve geri döndüm.

Oraya vardığımda Bay T'nin hâlâ kahvesini yudumladığını gördüm ama şimdi bunu kanepenin koluna tüneyerek yapıyordu.

Jim-Billy bira için elini uzatmıştı, bu da ona vermek için zaman kaybetmediğim anlamına geliyordu.

Cal işini yapıyordu.

Ama Wood ve Ty üst kattaydı.

Deke de bana geliyordu.

Durduğunda başımı geriye eğdim, Deke yakın değildi, ki yakındı ama istediğim yakınlık da değildi.

Bu yeni bir yakınlaşmaydı. Benim kırılma-adaletli-yakınlık olarak düşündüğüm bir yakınlık, başka bir deyişle yakın-yakınlık, sevdiğim yakınlık gibi.

Karavanında olmadığımız, onun yerine kocaman evimde harika insanlarla çevrili olduğum zamanlarda kullanması gerekmeyen bir yakın.

Ama o kullandı.

"Bebeğim, Wood ve Ty bugün benimle çalışacaklar. Buna var mısın?"

Kaşlarım birbirine çatıldı. "Wood'un yerel garajın sahibi olduğunu sanıyordum."

"Öyle, yani istediği zaman izin alabiliyor. O da bir erkek. Ve bunu söylerken, bir erkekten bahsediyorum. Hiç alçıpan astığından emin değilim. Bununla birlikte, onun gibi adamların içgüdüsel olarak nasıl alçıpan asılacağını anladığını düşünüyorum."

Belki beş dakikadır Wood'un yanımdaydım ve bana tek kelime etmemişti ama yine de içgüdüsel olarak pek çok şeyi nasıl yapacağını bilen bir adam olduğu hissine kapılmıştım.

"Ty Wood için çalışıyor ve Wood ona burada çalışması için bir gün izin verdi," diye bilgi verdi Deke. "Daha önce inşaatta çalışmış, o yüzden ne yaptığını biliyor."

"Onlar, uh... Max'in ihtiyacı var mı-?" Kekeledim ama Deke sözümü kesti.

"Max'in umurunda olmaz. Ty'la arası iyidir, eskiden işlerde birlikte çalışırlardı ve eğer onlara para vermekten bahsediyorsan, sanırım bu konuyu konuşmuştuk."

"Etrafta kasalar dolusu içki var," diye mırıldandım.

Deke sıırttı, beni başımın arkasından yakaladı, kendine çekti, eğildi, alnımdan öptü, sonra beni bıraktı ve merdivene doğru yürüdü ve yukarı çıktı.

Tanrım, artık kırılğan olmadığımı karar verdiğinde Deke'in benden alacağı o parçaları özleyecektim. onun şefkatine ihtiyacım vardı, böylece uçup gitmeyecektim.

Doğaçlama oturma alanına döndüm ve Jim-Billy'nin bir yudum bira içtiğini gördüm.

Bay T'nin üst kata bakan gözleri vardı. O gözler bana geldi.

Sonra pozisyonunu değiştirdi, telefonunu çıkardı ve kışının değmesini istemiyormuş gibi kanepenin koluna tünemedi. Şehirdeki bir otelde başka bir yarısının daha olduğunu düşündüğüm bir pantolonun içinde olan bir kış, bu, yeni olduğunda oturduğu kanepeden daha pahalı olan İtalyan kökenli bir takım elbisenin takım ceketiydi. Onun yerine koltuğa yerleşti, kahve fincanını koluna dayadı ve parmağını telefonda kaydırmaya başladı.

Bu sırada bir araç sesi duyuldu.

Hemen ardından "Tanrım," sesi de duyuldu, bu Cal'dı ve kapıya doğru ilerlemeye başladı.

"Anladım," dedim ve gözleri bana kaydı.

"Hayır, anlamadın."

Ses tonunun sertliği karşısında hareket etmeyi bıraktım. Demek Cal uşağı oynamıyordu.

Evim insanlarla doluyken saldırganımın güpegündüz ortaya çıkma ihtimali çok düşük olsa da Cal

korumalık yapıyordu.

Çok tatlısın.

Cal kapıyı açtı.

Yarım dakika sonra Lexie, yanında iki sevimli küçük kızla birlikte içeri girdi.

Cal'a baktı, bana baktı, "Hey," dedi ve benim selamıma karşılık Jim-Billy'ye "Hey," dedi, "Yo, gorgeous," cevabını aldı, sonra gözleri Bay T'ye kaydı ve kocasını açıkça gördüğü yerde dönüp yukarı çıktı çünkü "Hey, bebeğim," diye seslendi.

Ty "Anne" diye karşılık verdi. Eyvah.

Ty'ın gürleyen "anne "si Deke'in "bebek "inden daha iyi olabilir.

Gerçi onun "çingene "sinden daha iyi değil.

"Hey, baba!" diye bağırdı küçüklerden biri.

"Hey, bebeğim," diye seslendi Ty kızına.

Tamam, o "bebek" "anne "den bile daha iyiydi.

Yeesh.

Dağ adamları.

Kim bilebilirdi ki?

Lexie kızlarını bana yaklaştırdı. "Lella, Vivie, bu Bayan Justice. Merhaba deyin."

Ayakta duran ve Lexie'nin elini tutan büyük kız utangaç bir şekilde el salladı.

Lexie'nin bir koluyla kalçasında hokkabazlık yaptığı daha genç olanı, "Hey, Bayan Justiz!" diye bağırdı.

"Hey, güzel bebekler," diye selamladım onları. Lexie'nin kalçasındakinin yüzü gülüyordu.

Lexie'nin elini tutan kişi annesinin bacağına doğru hareket etti ve başını eğdi.

Tanıştırma turunu ben yaptım.

Lella serbest bırakıldıktan sonra hiç vakit kaybetmeden üst katta babasıyla birlikte olmak istediğini söyledi. Vivie, kendisini gıdıklayan ve boynuna ahududular üfleyen Jim-Billy'nin üzerine sürünmek için hiç vakit kaybetmedi.

yüksek sesle ve kolayca fark edilebilen bir neşeyle. Babasına ulaşmasına izin verilmeyince Lella, Jim-Billy'nin birasını yere koyup gıdıklamak ve sıkmak için iki elinin olduğu sürünme aktivitelerine katıldı.

Lexie kanepeye yığıldı ve "Jim-Billy'nin kızlara bakacaksın. Benimle masaj, manikür ve pedikür için şehre geliyorsun. Nic programda her şeyi ayarladı. Ama gitmeden önce yaklaşık yarım saatimiz var."

"Kızlara ben mi bakacağım?" Jim-Billy sordu.

"Yaşasın! Jim-Billy!" diye çığlık attı genç kız.

Jim-Billy'nin göğsüne çökerek duyulabilir bir homurtu çıkarmasını sağladı ve kararlı bir şekilde (dilini dışarı çıkararak ve

her şey) yanlarını gıdıklamaya çalışıyor.

Jim-Billy sırtarak, "Tamam, ben kızlara bakacağım," diye mırıldandı.

"Böyle bir şey olmayacak."

Bu ses yukarıdan geliyordu, inatçıydı ve Deke'e aitti.

Lexie yukarı baktı. "Tate bizimle burada buluşacak. O bizi alaşağı ediyor. Biz işimizi yaparken o da bizimle kalıyor ve bizi geri getiriyor."

Wood üst kattaki sahanlığın kenarında Deke'in yanında belirdi, yakışıklı yüzü bir kuşku maskesiydi, keçi sakalıyla çevrili dudakları "Siz kızlar masaj yaptırıp tırnaklarınızı çektirirken Tate kuaförde mi takılacak?" diye sordu.

"Evet," diye yanıtladı

Lexie. Wood bir kahkaha

patlattı. Ty kahkahayı

patlattı.

Jim-Billy bir kahkaha patlattı ve Lella ile Vivie göğsüne çöktü, muhtemelen anlamadılar ama onlar da kahkahalara boğuldular.

Deke kahkahayı patlatmadı.

Telefonunu çıkardı ve sahanlıktan uzaklaştı.

Mırıltılı bir konuşma duydum, etrafıma bakındım, bir sürü gülümseme gördüm (Cal hariç, o başını sallarken SUV'undan getirdiği büyük bir tel makarasını çekerek).

Deke elinde telefon olmadan sahanlığın kenarına geri geldi.

"Tate seni alacak," diye ilan etti. "Seninle kalacak. Bunu yaparsan, hemen geri gelirsin. Sandviç yok. Hiçbir şey yok, Jussy. Hemen buraya geri dön."

"Tamamdır patron," diye
seslendim. Hiç
eğlenmemişti.

Alçıpan yaptığı yere geri döndü.

Bay T.'ye baktım. "Manikür-pedikür sırasında takılmak ister misin?"

Başını salladı ve koltuktan kalktı. "Bunu gitmem için bir işaret olarak kabul ediyorum. Wi-Fi bulabileceğim bir yerde yapmam gereken işler var ve Teğmen Keaton ile konuşmak için istasyona uğramak istiyorum. Sandviçlerle birlikte döneceğim."

Etrafıma ve ona baktım. "Çok şey getir." O da
etrafına ve bana baktı.

Bunu yaptığında, o gün teselli bulan tek kişinin ben
olmadığımı anladım.

Bay T'nin de
vardı.

"Yapacağım,
Adalet."

Ona sııttım.

Bana sııttmadı.

Resmi vedalaşmalarla birlikte ayrıldı.

Sonra Tate bizi salona götürmek için gelene kadar yeni ekibimle takıldım.

Gezinin manikür-pedikür bölümü sırasında Shambles'tan bir telefon aldım. Sesi kısıktı, bu da bana Sözcüklerle söylemediği bir şey vardı, çünkü bu görüşme Sunny tarafından duyulmamıştı.

Söylediği şey, kendisinin ve Sunny'nin olanları duydukları, beni düşündükleri ve "daha sonra... kendini daha iyi hissettiğinde" bir akşam bana yemek getirecekleri

oldu.

Bunu, Shambles'ın Sunny'yi, beni bu halde görmesinin kendi saldırısından kaynaklanabilecek herhangi bir şeyden koruduğu şeklinde yorumladım.

Ve ben de bunu tamamen kabul ettim. Shambles'ın unlu mamullere cenneti enjekte edebildiğini düşünürsek, ondan alacağım bir akşam yemeği tam anlamıyla bir vecd egzersizi olabilirdi.

Tate bizi evime geri götürdü. Bay T sandviç getirdi, bizimle birlikte yedi, tüm çocuklar mola verdi, Lauren geldi ve daha fazla bira getirdi (çoğunlukla Jim-Billy için, çocuklar içmedi, Lexie de içmedi, Lauren ve ben içtik).

Bay T kaçtı.

Lexie ve kızlar gittiler.

Çok geçmeden Jim-Billy bebek bakıcılığı ve adaleti sağlama görevlerinden azat edilerek evimdeki koltuğunu Bubba'nın yerindeki taburesiyle değiştirdi.

Laurie ve ben sohbet ederken Tate bir süre adamlara yardım etti, Lauren ve benim sohbetim ara sıra Joss'un, Jimmy Amca'nın ve Tammy Teyze'nin de aynı şeyi yapmasıyla kesildi (son ikisi Bay T tarafından neler olduğu konusunda bilgilendirilmişti).

Sonunda Lauren ve Tate de Wood ve Ty gibi gittiler. Cal hala çalışırken Deke ve ben de ayrıldık.

Ayrılmadan önce, üç (ve bir süreliğine dört) adamın bir (veya iki) adamdan çok daha fazla iş yaptığını fark ettim. Deke'in kaybettiği gün yapamadıklarını telafi etmekle kalmadılar.

Beni düşünerek üst katımın bir tarafını kuru duvarla kapladılar.

Deke'in yanında, dev gibi arabasında otururken, yolumda homurdanarak ilerlerken, o gün olan biten her şeyi fark ettim, yatağımda boğulmak garip ama merhametli bir şekilde hayatın bir parçasıymış gibi geldi.

Oldu işte.

Bitmişti.

Beni önemseyen insanların yardımıyla yoluma devam ediyordum.

Turkuaz tırnaklarım ve erik rengi ayak tırnaklarım vardı. Lexie'den (masaj terapistiydi) masaj yaptırdım.

Beni gevşemiş ve rahatlamış hissettirdi, acı hala yüzümde donuk bir zonklama, vücudumun ağırları onun yetenekli elleri altında kayboluyor.

Arkadaş olacaklarını hissettiğim yeni tanıdıklarım vardı. Sadece Ty ve Wood değil, aynı zamanda yerel kuaför salonunun aşırı derecede alevli sahibi ve işletmecisi olan Dominic (Nic olarak da bilinir), Deke'in yaptığı gibi beni okşadı ve şımarttı, ancak eşcinsel bir şekilde aynı zamanda komik ve iç açıcıydı.

Ve evimdeki işler sadece yolunda gitmiyordu, gazla pişiyordu.

Böylece Deke'in kamyonu, yolcu koltuğunda ben varken benim şeridimden homurdanarak geçti ve onun harika karavanına geri döndük.

Ve gülümsüyordum.

* * * * *

Pijamalarımı giydikten sonra Deke'in yatak odasının kapısını açtım ve bunu gergin bir şekilde yaptım.

Sormam gereken şeyi sormalıydim.

Ama sormam gereken şeyi soramadım.

Koridora baktığımda, önünde durduğu televizyon setinin aydınlattığı Deke dışında karavanın karanlık olduğunu gördüm; uzun, erkek budaklı kafası neredeyse Treylerin tavanı.

Benim kapalı kapılar ardında olmamı fırsat bilmişti ve tekrar polar şortunun içindeydi, göğsü çıplaktı, başı dönüktü, gözlerini bana dikmişti.

Ben daha ağzımı açamadan Deke televizyonu kapattığı için karavan karanlığa gömüldü.

Gölgesinin bana doğru gelmesini izledim.

Durmayacağını anladım ve arabadan çıktım.

Tam zamanında kapıdan içeri girdi ve beni bir koluyla belimden yakaladı.

Bu şekilde ikimizi de yatağın kenarına kaydırıldı. Çok az bir çabayla ve hiç ikna etmeden ikimiz de içine girdik.

Deke yorganı üzerimize örttü ve beni kollarına çekti. Tabii ki.

Deke, Deke olduğu için sormam gereken şeyi sormama bile gerek kalmadı.

"Haklısın," dedim karanlıkta kıllı boğazına. "Rosalinda'nın ki jalapeño cenneti."

"Sana söylemiştim," diye mırıldandı.

Bunu o gece gece bekçimiz olan Tate, Lauren ve genç oğluyla birlikte geldiğinde keşfetmiştim, Jonas (Tate'in daha genç bir versiyonu, benzerlik çocuk iyi bir çocuktı, komikti ve açıkça ukala olduğu için sevimli olacak kadar kendine güveniyordu).

Rosalinda'nınkini getirmişler.

Yemek yedik. Bok attık. Lauren ve Jonas gitti. Tate nöbeti devraldı.

Artık yatma vaktiydi.

Deke'e sarıldım.

Deke bana sarıldı.

"Peki, Jonas okuldaki en popüler çocuk mu?" diye sordum.

"Bilmiyorum. Artık lisede değilim çingene," dedi Deke. alaycı bir şekilde cevap verdi.

"Bunu biliyorum ama sen yine de bilebilirsin."

"Sabit bir kızı var. Genç ama senin muhtemelen güzel olduğun gibi güzel. Bu şekilde her zaman daha da güzel olacağını biliyorsun."

Şaşkın bir sessizlik içinde boğazına baktım.

Deke fark etmedi.

"Jonas iyi görünümlü bir çocuk. Zeki. Notları iyi. Futbol oyuncusu. Babası gibi bu işte iyi ve şunu da söyleyeyim, Tate NFL'deydi, yani Jonas bu işte cidden çok iyi. Ve o o kıza ulaştı. Yani evet, tüm bunlar onun popüler olduğunu gösteriyor. En popüler, bilmiyorum. Gençlerin beyni sikilmiş durumda. En popüler çocuk tamamen siyah giyiyor, burnunda senin kulaklarından daha fazla piercing var ve göz kalemi kullanıyor olabilir."

"Tate NFL'de miydi?" iltifatının kadifemsi pamuk şekeri tatlılığıyla tıkanan boğazımı zorladım.

"Kariyerinin başlarında dizini patlattı. Polis oldu. Sonra ödöl avcısı, bar sahibi." "İlginç bir hayat yolu."

"Herkesin umut edebileceği en iyi şey. Ya tam olmaları gereken yerde olduklarını, birlikte olmaları gereken insanların arasında yapmaları gereken şeyi yaptıklarını bilmenin hoşnutluğu ya da en azından ilginç olabilecek bir yola girmek, en iyisi bir lanet olası kıcına tekme."

"Bu oldukça derin, Deke," diye gerçeği söyledim ona. "Bu sadece gerçek."

"Bu bir tampon çıkartması olmalı."

Beni daha da altına çekerken vücudunun kahkahalarla titrediğini hissettim.

"Kalkıp bunları yazmak ister misin?" diye sordu.

"Kesinlikle hayır," diye cevap verdim.

"Ben de" diye mırıldandığında sözlerinin saçlarımın tepesini karıştırdığını hissettim.

Tama

m.

Bekle

Uyandığımda dehşet içinde değildim ve titrememi alması için kollarının beni sarmasına, güvende hissetmem için yakınımnda olmasına ihtiyaç duyuyordum.

Her arkadaş bunu yapardı.

Yatmaya hazırlanmak için kapıyı açtım ve işte oradaydık, birlikte yataktaydık, sarılmış ve şakalaşıyorduk.

Lacey bunu yapardı (sarılma dahil). Bianca da yapardı. Hayat zorlaştığında ya da sadece sarhoş olup delirdiğimizde üçümüz birlikte bunu yapardık ama birlikte yapardık.

Ona karşı bir şeyler hissettiğimi bilen bir erkek arkadaş mı? Hayır.

Bu noktada Deke'in sınırlarının gerçekten bulanıklaştığını söylemenin güvenli olduğunu hissettim.

Ve belki de bu noktada daha sıkı bir Orada olduğunu bilmediğim bir çizgiyi yanlışlıkla aşmadan önce onları anlamak.

"Deke?" Ben seslendim.

"Sessiz ol, çingene, uyu."

"Ama..."

Bu konuyu nasıl açacağımı bilemedim.

"Wood yarın sizin evde işe dönüyor. Max de bizimle çalışabilmek için gününü boşalttı. Üç adam, iki döşeme, bir kesme, tavanınızın daha fazlasını alabiliriz."

Bir tavan istiyordum, hem de çok. Tavanım doğruydu, daha fazlası muazzam derecede doğru olurdu.

Ama Deke'e neler olduğunu öğrenmeyi daha çok istiyordum.

"Tatlım," diye fısıldadım.

Beni yukarı çekti ve yüzüm boğazına gelecek şekilde yaklaştırdı. "Uyu, Jussy," diye fısıldadı. "Güzel bir gün geçirdin.

Yarın sana iyi günler. Chace'den, Decker'dan bilgi al. Sana bir tavan bulsunlar. Bu yarın olacak. Ondan sonra ertesi gün için endişeleniriz."

Ne dediğini anlamadım.

Ama yine de ne dediğini biliyor gibiydim.

Ya da bildiğimi umuyordum.

Başka ne olabileceğinden de korkuyordum.

Tüm bunların Deke için bir şeylerin değiştiği anlamına gelmesi umuluyordu.

Dehşet verici olan, onun sadece insanları gözetten bir adam olmasıydı.

Heck, daha o gün Lauren bana yaşadığı çileden sonra onu hastaneye götürenin o olduğunu ve Tate herkese uyandığını ve iyi olduğunu söylemek için dışarı çıkana kadar gitmediğini söylemişti.

Lexie bana manikür-pedikür yaptırırken, kirli polis şefi rastgele bir kontrol yapmak için geldiğinde arayanın Deke Ty olduğunu söylemişti.

uyuşturucu yerleştirmek ve şartlı tahliyesini iptal ettirmek için şartlı tahliye edilen Ty'ın evini denetlemiştir. Deke, Ty'ın Lexie'nin sırtını, Ty'ınkini alarak her şeyi gosterebilirdi.

Bu tur şeyler yaptığı belliydi. Benim için yaptığı şey bu olabilir. Gerçi bunu kanepede de yapabiliirdi.

"Bebeğim, ne dedim ben?" diye nazikçe sorduğunda gerginliğimi hissettiğini biliyordum.

"Uyu," diye cevap verdim. "Evet."

"Bir şey soyleyebilir miyim?" Ben sordum.

Tereddüt etti ve i çekerek "Bir şey var" dedi.

O anda elimde tek bir şey vardı; onu boşa harcamayacaktım. Ben de harcamadım.

"Babam seni çok ama çok severdi."

Kolları istemsiz gibi görünen bir hareketle etrafımda gerildi, bunu o kadar sıkı yaptı ki, gevşemededen önce nefesimin sıkıştığını hissettim ve büyük vücudunu eğerek bana ağırlığını ve sıcaklığını daha fazla verdi.

Ama hiçbir şey söylemedi.

Ona verebileceğim en iyi hediyeıy verdim ve tavsiyesini dinlemeye karar vererek ona daha fazlasını verdim.

Yarını atlat.

O zaman ertesi gün için endişelen.

Ben de hiçbir şey söylemedim ve uykuya dalmak üzereydim ki fısıldadığını duydum, "Ve annem seni sevdim."

Gözlerim fal taşı gibi açıldı.

Artık uyumaya yakın olmadığım için, "Deke" diye fısıldadım. "Uyu."

"Deke."

"Jussy," bir kez daha güçlü bir şekilde sıktı,

"uyu." "Tanrım, çok sinir bozucusun," diye boğazına yapıştım. "Adalet."

"Deke."

Başka bir şey söylemedi.
Gölgelenmiş boğazına baktım.
Yine de başka bir şey
söylemedi.
Gözlerimi dikip bakmaya devam ettim.
Bir süre sonra bakmayı bıraktım ve tekrar sürüklenmeye
başladım.
Ama ancak Deke'in sürüklenmesi onu olması gereken
yere, benim gittiğim yere götürdükten sonra onun ağırlığını
daha fazla aldığımda, sonunda onunla birlikte oraya ulaştım
ve uykuya daldım.

On İkinci Bölüm

Çabuk Kavrayın
Deke.

Deke, Jussy'ye kahve bardağını uzattı ve Jussy ellerini kaldırıp bardağın etrafına sardığında dudaklarının seğirdiğini hissetti ve "Guh" dedi.

Kahve makinesine geri döndü, kendi kahvesini doldurdu, kışını tezgâha doğru çevirdi, tezgâha yaslandı ve koltuğun köşesine sıkışmış, topuklarını koltuğa, dizlerini göğsüne dayamış, saçma sapan pijamalarının içindeki kadına baktı.

Pazar sabahıydı ve kız hâlâ karavanındaydı.

Deke hem kötü bir durumdan hem de Jussy'nin ona olan hislerinden faydalanmaktan, onu orada tutmak için her ikisini de yapmaktan utanmıyordu.

Onu inceledi ve boynundaki morlukların hızla geçtiğini görmekten memnun oldu. Orada gölgeler vardı ama artık o kadar kızgın değillerdi ve muhtemelen bir, en fazla iki gün içinde yok olacaktı. Şişlik yoktu ve sadece küçük Gözünün dışında ve altında morluk kalmıştı, şakak ve elmacık kemiğindeki renk değişiminin geri kalanı sararmıştı ve Deke bunun birkaç gün içinde tamamen kaybolacağını düşündü. Sesi normale dönmüştü ve uzun zamandır Vücudundaki sertlik kaybolduğundan beri dikkatle değil, normal bir şekilde hareket ediyordu.

O hafta kaydedilen tek ilerleme bu değildi.

Deke yardım edebileceğini düşündüğü herkesi aramış, Jussy'ye evinde elinden geldiğince ilerleme kaydettirmek istediğini paylaşmıştı. Burayı dönüştürebilirse, sahip olmayı arzuladığı bir ev haline getirebilirse, tecavüze uğradığına dair anıları sileceğini ve Kendini güvende hissettiği, ona ait bir alan yaratmak.

Arkadaşlarının işleri ve yürütmeleri gereken işleri vardı ama ellerinden geldiğince sık gelip zaman ayırıyorlardı. Bazen sadece birkaç saat. Bazen tüm sabahları ya da öğleden sonraları. Wood geri geldi. Gnaw Bone'da bir bar işleten arkadaşı Ham çoğunlukla oradaydı, her öğleden sonra birkaç saatini ayırıyordu, geceleri çalıştığı için bunu yapabiliyordu. Max kendine zaman ayırdı ve aynı şeyi ekibinden bazılarıyla yaptı, oraya buraya bir adam gönderdi, genellikle

Bubba'nın yanı sıra ustabaşlarından biri, Deke'in çok iyi tanımadığı ama sağlam bir adam olduğunu bildiği bir adamdı, adı Deacon Gates'ti.

Bu, Jussy'nin tam bir tavana sahip olduğu, tüm alçıpanların panellere üflenene yalıtımla tamamlandığı ve hepsinin bantlandığı anlamına geliyordu. Wood, Tate ve Ty, Bubba ile birlikte geldiler ve bir gün önce tüm duvarları astarladılar.

Deke önümüzdeki hafta boyamaya ve hatta belki de döşemeye başlayacaktı ve Max ondan sonraki hafta yedi kişilik tam bir ekip daha gönderecekti.

O zaman işler çabucak hallolur ve Jussy onu evine götürürdü.

Bunların hepsi oldu ve Callahan artık yoktu.

Arkasında ciddi ve kapsamlı bir sistem bırakmıştı.

Her kapıda kod panelleri. Çeşitli yerlerde göze çarpmayan panik düğmeleri vardı, eğer Jussy'nin kapısı kırılırsa, mandalı açmak için fazla koşmasına gerek kalmayacak, düğmeye basacak ve Carnal polisleri dışarı fırlayacaktı. Ve Cal, Jussy'nin

tüm dış saçaklarda göze batmayan hareket sensörlü ışıklar, sensörler dış duvarları kucaklıyor, böylece parlak ışık sadece evin içinde yapmamaları gereken şeyleri yapıyorlarsa devreye girer ve birinin ödünü koparır, yaklaşabilecek yaratıklar için değil. onları sürekli tetikliyor.

Cal çamaşır odasının kapısını da sökmüş, çerçevesini söküp düzeltmiş ve Deke'nin teslim edildiğinde takacağı çelik takviyeli bir kapı sipariş etmişti. Bir de Orada sabit telefon var, etkili bir şekilde o alanı güvenli hale getiriyor

geçebilmek için el bombasından daha büyük bir patlamaya ihtiyaç duyacakları ya da duvarları kırmak zorunda kalacakları bir oda. Eğer Jussy'nin Ev ihlal edildi, oraya vardı, bir panik düğmesi ve sabit hat vardı, böylece iletişim kurabilir, yardım çağırabilir ve yardım gelene kadar güvende kalabilirdi.

Ve son olarak, eve giden tüm kabloları gömmüştü. Tüm kablolar yoldan eve kadar yeraltından döşenmişti ama dışarıdaki tesisatı sağlamak için yer üstüne çıkmıştı. Callahan bunu içeri kaydırmıştı, böylece biri onu kesmek isterse

ya da telefonlarını kesmek için ya elektrik ya da telefon direklerine tırmanmaları ya da bunu içeriden yapmaları gerekirdi.

herhangi bir kapı ya da pencere sensörü kırıldı, zamana karşı yarışıldı çünkü bir çağrı saniyeler içinde doğrudan polislere gidecekti.

Yolunun başındaki kapıda bir bekçi olması ya da her yerde 7/24 izlenen kameralar dışında, bu Deke'in gördüğü en kapsamlı ve özenli güvenlik sistemiydi. Oradaydı ama dikkat çekmiyordu, böylece Jussy yaklaşan her hayvanla ya da yaklaşan her hayvanla onun varlığıyla yüzleşmek zorunda kalmıyordu. gözleri panik düğmesine takıldı.

Callahan, Jussy'nin kendisine Rosalinda'nın yemeğini vermekte ısrar etmesinin (Deke bunu almaya gitti ve Rosalinda'nın oturma odasında yediler) ve cipine binip Indiana'daki ailesinin yanına dönebilmek için Denver'a gitmeden önce sıkı sıkı sarılmasının ardından yola çıkmıştı.

Ama Jussy'nin Bay T'si hala buralardaydı, komuta merkezi Mobil olmak, kendi durumunu ve teyzesi ile eniştesinin kariyerlerini idare etmek, ya Justice'in Oturma odası, La-La Land ya da Carnal Hotel.

Bunu yapabilmesi için, kablo şirketinin Jussy'nin hizmetini acil olarak açması için bir şekilde bazı torpiller yapmıştı (bu Çarşamba öğleden sonra). Ve o gün Wi-Fi ile bir ağ kurmak için tüm ekipmanı getirmiş, ağın kurulumunu

Çalışma odası olacak, hepsi ağır plastik brandalarla inşaattan korunacak.

Bu da Jussy'nin işine tam gaz devam etmesini sağladı. dekorasyon yapıyor ve tasarımcısının gönderdiği şeyleri sağda solda onaylıyordu (lanet olsun, Deke kaçırmıyordu, sadece onun da onayı varsa onaylıyordu).

Bahsetmiyorum bile, o çoktan Bazı ölü havalı güverte mobilyaları, birçoğu, hepsi kalın ten rengi minderlerle kütüklerden veya ağır dallardan yapılmış gibi görünüyordu. Bunlar teslim edilmiş ve arka güvertesine yerleştirilmişti.

Bu süslemelerle birlikte geldi. Büyük açık hava şamdanları, büyük renkli saksılar, hatta lanet bir açık hava halısı.

Deke çalışırken dışarıda oturabildiği, Jussy alçıpan tozu solumadığı ve Deke onu hala görebildiği için bunu sevdi ve Deke de onayladı.

Her gün çalışıyordu. Her gece karavanına geri dönüyorlardı ve kızın yalan söylemediği hiç aklından çıkmıyordu.

Babasının gitarlarıyla birlikte olmanın dışında, o karavanda olmanın olabileceği en iyi ikinci yer olduğunu söyledi.

İçeri girer girmez gözle görülür bir şekilde rahatladı.

Deke ilk başta bunun, ona yapılanlardan sonra güvenli hale getirdiği bir yerde olmaktan kaynaklandığını hissetti.

Sonra daha çok eve geliyormuş gibi oldu.

Bundan hoşlandığını söylemek çok hafif kalırdı.

Saldırıya uğradığından beri (ve hatta daha önce, eğer dikkat ettiyse), onun sahte bir ingene prensesi olmadığı anlaşılmıştı. O tam bir ingeneydi, nehir kenarındaki büyük evinde olduğundan çok, jeneratörden elektrik alan ve kilometrelerce yakınında tek bir kişinin bile olmadığı bir karavanda evinde gibiydi.

Ve bununla birlikte, onun evine gidip iki polis aracını gördükten sonra çok daha fazla şey netleşti.

Deke çünkü o polisler Deke'in kafasını kışından çıkardılar.

Ve dikkatini vermeye başladı.

Jussy, Justice Lonesome'du, babasından çok para ve daha da fazla yetenek miras kalan, o dünyaya kendi damgasını vuran kızdı.

Ama olan buydu ve bu onun kimliğinin sadece küçük bir parçasıydı.

Gerçekte o sadece Jussy'ydi, sadece Jussy olmak çok şey ifade etse bile.

Deke'in bununla çalışıp çalışamayacağı hakkında hiçbir fikri yoktu. Bildiği tek şey deneyeceğiydi.

Ayrıca Jussy'nin bu konuda ne düşündüğü hakkında hiçbir fikri yoktu, ancak onunla birlikte uyanmaktan bir kez bile çekinmedi.

Onunla işe gitmek, onunla eve gelmek ve onunla yatmak.

Arada sırada ona uzun uzun bakıyordu ve onun da aklında onunla... onlarla... ne haltlar döndüğünü sormak olduğunu biliyordu çünkü başlangıçta yaptığı her şey herhangi bir arkadaşın yapacağı şeyler olabilirdi.

Bunu aşalı çok olmuştu.

Ama Çarşamba günü, kızın daha yeni alıştığını fark etmişti. Ona aşıktı. Çok yakındılar. Ona ihtiyacı vardı. Aşırıya kaçmıştı. Onun vermek zorunda olduğu her şeyi alıyordu, hepsini,

Çünkü o öyle istedi.

Bunun tam olarak neleri gerektirdiğini daha sonra paylaşacaktı. Şu anda, o günü atlatmaları gerekiyordu. Ve o geceyi.

O gün Brendan Caswell'in geri gelip bir hafta önce başladığı işi bitirecekti.

Decker, Bianca Constantine'in kime yüklü miktarda borcu olduğunu öğrenmişti; bu orospu çocuğu Brendan Caswell adında bir adamdı.

Deck Bianca'yı bulamamıştı ama onun Brendan denen adamla, düşük seviyeli bir torbacıyla başının belada olduğunu öğrenmişti,

Hırslıydı, iz bırakmak ve yükselmek istiyordu. Ama Bianca'yla çok sıkı fıkı olmuş, annesinin solmakta olan bomba gibi bir B-film yıldızı, babasının ise bir heavy metal grubunun solist gitaristi olduğunu düşünmüştü.

Bu iş için iyi olurdu... ya da biri yapardı.

Bianca rüzgarın içindeydi. Caswell de öyleydi.

Chace'in eli kolu yerel soruşturmalara bağlıydı ve hiçbir şey bulamadılar. Parmak izi yok. Lastik izi yok. Kasabadaki hiç kimse adamı görmemişti. DNA testleri haftalar, bazen aylar sürüyordu ama Caswell'in sabıkası olmasına rağmen dosyada DNA'sı yoktu. Onu yakalamaları ve Jussy'nin yanına koymaları için test etmeleri gerekiyordu çünkü Jussy, Caswell'i teşhis edemiyordu.

maske takıyor.

Bununla ilgili tek iyi haber Decker'ın elinde sağlam ipuçları olduğunu ve Caswell olmasa bile (Jussy'ye göre) önceliği olan Bianca'ya yaklaştığını hissettiğini bildirdi.

"İnanmasam bunu söylemezdim dostum ama sanırım yirmi dört saat içinde onu ele geçireceğiz. Her zamankinden daha da kaypak olduğunu kanıtladı, elimizdeki istihbarat hala sıkı, bu yüzden en fazla kırk sekiz olur. O yüzden dayanın," demişti Decker bir gün önce Deke'e.

Bianca'nın Caswell'e ödeme yapmak için pastayı ele geçirip geçirmediğini ve bu yüzden ortadan kaybolduğunu kimse bilmiyordu.

Tek bildikleri, Caswell'den ilçenin hiçbir yerinde iz olmadığı ve hakkında yapılan BOLO'nun onlara hiçbir şey getirmediği idi.

Ve Bianca'nın ailesinin onun için oluşturduğu büyük güven fonunu yaktığını, geri ödemediği borçlar için istediği arkadaşlarıyla daha fazlasını yaktığını, bunların kurduğunu ve şimdi beş parasız olduğunu biliyorlardı. Ayrıca hiçbir arkadaşıyla ya da ailesiyle görüşmüyordu, partilerin her türlüüne (içki ve uyuşturucu, nasıl bulabilirse) bağımlıydı ve bir baltaya sap olamamıştı.

Decker doğrudan Deke ve Thurston'a rapor veriyordu ve ikisi birlikte Jussy'ye tüm bu bilgileri verme kararı aldılar.

Zayıf değildi. Kendini zayıf hissedenden bir kadındı. Bilgi güçtü, cehalet mutluluk değil. Arkadaşıyla ilgili ayrıntılar Deke'in kanepesindeyken ve kız onun kollarındayken verdiği bir haberdi, ama kız Deke'in dediğini yaptı. Jussy'nin nasıl yapılacağını bildiği tek şey olduğunu öğrenmişti.

Onları özüksedi, acıyı hissetti, kendini toparladı ve yoluna devam etti.

Ve bugün onun devam etmesine yardım etmek zorundaydı.

Callahan'ın ona verdiği güvenlik kalesinin arkasında, Deke'in de yanında olacağı ve o gecenin evine geri döndüğü ilk gece olmasıyla sonuçlanacak bir planı vardı.

Gelmek zorundaydı ve Deke, onu Callahan'ın güvenliğinin arkasına koymanın sadece ihtiyatlı olmadığını, aynı zamanda

Chace onun evine doğru ilerliyordu ama aynı zamanda Brendan Caswell'e de büyük bir kazık atmış oluyordu, eğer moron gerçekten ona ulaşır onu alt edebileceğini gösterseydi, ama orada kalmadı.

Ve her neyse, onun kral yatağı vardı. Onunki çift kişilikti. Uyumak için yeterince iyi. Ama uyumak için konuştuklarında ve bir yatakta uyumaktan çok daha fazlasını yaptıklarında hareket edin.

"Senin çalışmadığın, benim de çalışmayacağımdan emin olduğum bir Pazar günü neden bu kadar erken kalktığımızı anlamıyorum," dedi Jussy ve Deke kendini düşüncelerinden sıyrıp ona odaklandı.

Tanrım, tüm o saçlar, üzerinde uyuduktan sonra dağınıkken bile daha güzeldi.

Yapacakları konuşmayı yapmaları iyi olacaktı, böylece Deke o saçla yapmak istediği her şeyi yapabilecekti.

"Kafein etkisini gösterdi ve tekrar İngilizce konuşabiliyorsun," diye şaka yaptı.

"Deke, saat yedi buçuk," dedi ona bildiği bir şeyi söyleyerek. "Bu da uyuduğumuz anlamına geliyor. Neredeyse bir buçuk saat." Gözlerini devirdi.

"Biraz daha em, çingene prenses, böylece Jussy'mi geri

alabilirim."

Bu ona dar bir bakış kazandırdı, ona zaman ayırdığı bir bakış, arkasında aralarında neler olup bittiğini merak ettiğini bildiği bir bakış.

Yarın alacaktı.

Onu bugün atlatmaya odaklanmalıydı. Ve bu geceyi.

"Krys'in yerinde brunch," diye yanıtladı sonunda sorusunu. "Hatırladın mı?"

"Hatırlıyorum ama üç saat boyunca orada olmamamız gerekiyordu."

"Su tanklarını doldurmak için Tate'e götürüp geri getirmeliyiz, sonra senin bir duş ihtiyacın var ve benim de Duştan sonra Krys ve Bubba'lara gitmemiz gerekiyor. Bunun için kafeinli olman ve sabah huysuzluğunun diğer tarafında olman gerekiyor çünkü Tate ve Laurie senden hoşlanıyor ama onlara sabah şımarıklığından bir doz verersen hoşlanmazlar."

"Sabahki şımarıklığımı saklamakta gerçekten iyiyim, Deke. Bunu sen de biliyorsun."

"Biliyorum. Bunun çaba gerektirdiğini de biliyorum ve bugün o kapağın kaydığını da biliyorum."

Bir eliyle kupasını dışarı atabilmek için serbest bıraktı ve "Bugün Pazar ve saat yedi buçuk. Tabii sen kiliseye gidiyoruz, ki gitmiyoruz, bir hafta sonu, özellikle de Pazar günü bu kadar erken kalkmamak kanundur."

Hukuk.

Kahretsin, çingenesi komikti.

"Senin evinde duş alabiliriz," dedi ona. "Böylece yapmadan önce depoları doldurmamız gerekmez."

"Depoları benim evimde de doldurabiliriz. Ki bu da bu da bir saatliğine yatağa geri dönebileceğimiz anlamına geliyor."

Yatağa dönebiliriz.

Onunla tekrar yatağa girmesinin imkanı yoktu. Uyanmıştı. Uykuya geri dönemeyecekti ve Justice'in, saçlarının, kışının, bacaklarının ve göğüslerinin ona bastırdığı gibi bastırmasına izin vermeyecekti.

Bilinci yerinde değilken içine girmek, tüm bunları tamamen bilinçli hale getirmek ve onunla yapmak istediği her şeyi ayrıntılı olarak bilmek.

Kahretsin, günlerce ona hissettirmemeye zen gösterdiği kaya gibi sert bir ereksiyonla uyumaya çalışmak zorunda kalmıştı.

Hayır, yatağa geri dnmeyeceklerdi.

"Bebeğim, giyin," diye emretti.

Ona ters ters baktı.

"Giyin yoksa ben seni giydiririm," diye tehdit etti.

Tam orada ve açık bir şekilde, saklamadan önce bunu denemesine razı olacağı bilgisini ona verdi, kanepeden dışarı itti ve karavanına doğru ilerlerken homurdandı, "Oh, tamam."

Deke, kız geçerken kıını tokatlama isteğine karşı koydu ve kız kapıyı kapattıktan sonra kahvesini yudumladı.

Sırtarak yudumladı.

Düşünmeye başladığında sırtışı soldu.

Masa başı bir işi yoktu. Müzik yazıyordu. Bunu her yerde yapabilirdi. Hatta onu yıllar önce kalabalık bir motorcu barında gece geç saatlerde bunu yaparken görmüştü.

Ayrıca nispeten köksüz bir hayat yaşamış ve bundan hiçbir zarar görmemişti. Olduğu gibi, söylediği şeyler, ihtiyaç duyduğu tek kökler sevdiği insanların derinliklerinde yatıyordu ve yakın olmasalar bile asla uzaklaşmadılar.

Dağlarda bir nehrin kenarında muhteşem olacak büyük bir evi vardı. Ama o gl kenarındaki bir karavanda daha çok evinde gibiydi.

Ayrıca tonla parası vardı ama büyük yaşamıyordu. Anında mobilya siparişi verebilir ve bunu nakit olarak deyebilirdi ama bir uşağı yoktu, yalpalamıyordu ve öğle yemeğinde havyar yemezdi.

nl bir kadındı ama tanıştığı en gerçek, en ayakları yere basan kadınlardan biriydi.

Ve bazıları acımasız olan hayatın darbelerine dayanabiliyor ve yoluna devam edebiliyordu. Kahretsin, ölümüne yakın boğulmuştu ve o gece onunla Tanrı'nın ona verdiği tüm nimetler hakkında konuştu.

Evet, Deke sonunda dikkatini vermişti.

Tate'in Lauren'a düşüşünü izlemişti ve Tate bunu kavga ederek yapmamıştı. Lauren'ın kendisinin ve oğlunun hayatına getirdiği huzur ve güzellik hoşuna gittiği için aşağı indi ve öyle kaldı.

Ve Deke, Ty'ın Lexie'yle savaşmasını, onu neredeyse kaybetmesini ve sırf bu boktan şey bir daha yaşanmasın diye olduğunu düşündüğü adamda değişiklikler yapmasını izlemişti.

Chace de Faye'le kavga etmişti. Utangaçtı, tatlıydı ama onu seviyordu, bu yüzden erkeğinin kafasını kısından çıkarması uzun sürmedi.

Deck'le savaşan Emme'ydi ve savaştığı şeytanlar şiddetli olsa bile asla pes etmedi.

Öte yandan arkadaşı Ham ve karısı Zara'nın birlikte bir geçmişleri vardı. Her şey güzel değildi ama çok daha çirkin olanı hayatın onlara yüklediği yükü. Sonunda, ikisi de bilecek kadar akıllıydı, iyi ve kötü için bir şansın vardı. Sizin için her şey demek olan biriyle kötülükle yüzleştığınız olası bir hayat, onu boşa harcamadınız. Bu yüzden yapmadılar. Ve Ham daha o hafta Zara'nın iki numaralı bebeğe hamile olduğunu söyledi.

Deke'in geçmişinde halletmesi gereken pislikler vardı. Bunun farkındaydı. Jussy'ye istediği şeyi vermek için bunu aşması gerektiğini biliyordu - onlara bir şans vermek.

Deke de onun basit bir adam olduğunu biliyordu ama aptal bir adam değildi.

İzledi ve öğrendi.

Çabuk kavrayamamış olabilir.

Ama Jussy'nin o günü ve o geceyi atlatmasını sağladıktan sonra, bunu telafi edeceğinden emindi çünkü izlediği onca şeyden öğrendiği tek şey, bir erkeğin İyi bir kadının ona yardım etmesine izin verecek kadar erkek olduğunda çöpler çok daha hızlı bir şekilde çözüldü.

Ve bir kenara koy.

* * * * *

"Bu normal mi?" Jussy sordu.

Ona doğru bir bakış attı, sonra tekrar yola döndü.

Duşlarını aldıktan sonraydı, su depoları doluydu ve kamyonetinin arkasındaki yataktaydı. Evine doğru gidiyorlardı.

Karavan onları bırakıp brunch'a katkılarını (bir kasa bira, bir şişe burbon ve Jussy'nin dün gece hazırlayıp buzdolabına koyduğu ve Krys'in evinde pişireceği güveç) almaya gitti.

"Ne normal mi?"

"Krys ve Bubba'da brunch," diye açıkladı. "Krys bana brunch tipi bir insan gibi gelmiyor."

O değildi.

O bir arkadaşını tanıyan bir kadındı. saldırıya uğramış ve saldırganın bir hafta içinde geri döneceği tehdidiyle bırakılmıştı, o hafta geçmişti ve şimdi Krys o günün geldiği gerçeğini aklından uzak tutmak için elinden geleni yapıyordu.

Deke, "Sanırım evcimenliği deniyor," dedi ve belki de bu tamamen yalan değildi.

"Tanrım, eğer brunch evcimenlikse, ben bunun bir parçası olmak istemiyorum," diye mırıldandı.

Deke ön cama bakıp sırttı. Ne

zaman böyle bir şey söylese.

Her seferinde ve onlardan çok vardı.

Lanet olsun, Justice Lonesome onun için yaratılmış gibi hissetmeye başlamıştı.

"Kiş seven biri değil misin?" diye sordu.

"Küçük köpekler için evcil hayvan kazakları neyse, yemekler için de kiş odur. Anlaşılmaz nedenlerle icat edilmiş bir kötülük."

Deke hâlâ sırtarak, "Bazı küçük köpeklerin üşüdüğünü duydum," dedi.

"Kürkleri var Deke," diye cevap verdiğinde başını ona doğru çevirdiğini biliyordu.

"Bazıları seyrek, Jussy."

"O zaman sen giderken onları soğukta bırakma. alışverişe ya da parkta dolaşmaya ya da bu insanlar aksesuar köpekleriyle her ne yapıyorlarsa. Ufaklık yürüyüşünü yapar, işini görür ve sonra eve gidip şöminenin ya da kalorifer peteğinin önünde kamp kurar. Egzersize ihtiyaçları var, oturma odasına onlar için lanet olası bir oyuncak atın.

Onlara saçma sapan bir kazak giydirip kendilerinden daha uzun karların üzerinde zıplıyorlar. Bu haysiyetsizce ve insanlık dışı bir davranış."

Küçük köpek kazakları, insanlık dışı.

Deke sırtmaya devam ederek "Daha fazla kafeine ihtiyacın var mı?" diye alay etti.

"Hayır, bu konu hakkında konuşurken, sanırım küçük bir köpeğe ihtiyacım var. kazak."

Ona tekrar baktı, artık sırtmıyordu. "Bebeğim, bir köpek al, Ty'ın ödünü koparacak bir havlaması olsun. Havlayan ve Ty'ın ödünü koparmayacak bir köpek değil. Vivie."

"İkisinden de bir tane alacağım," diye karar verdi. "Bu kabul edilebilir," diye mırıldandı.

"Ty'ın ödünü koparacak bir köpek var mı?" diye sormadan önce bir süre sessizlik oldu.

"Belki o köpek bir kurttur, ama o zaman bile bunun işe yarayacağından emin değilim," diye cevap verdi telefonu çalarken.

Arka cebindeki çantanın peşinden gitmek için öne doğru eğildi ve bunu yaparken köpek kazakları hakkında saçma bir konuşma yaptığı gözünden kaçmadı.

Ayrıca bu konuşmanın diğer ucunda Jussy olduğu için umursamadığını da fark etmemiştir.

Telefonunun ekranını kontrol etti. TATE ARIYOR yazıyordu, o da aldı ve kulağına götürdü.

"Hey, Tate."

"Yo. Neredesin?"

"Depoları boşaltmak için karavana gidiyoruz, sonra da Krys ve Bubba'lara gidiyoruz. Neden?"

Tate, Deke'in omuzlarını dikleştiren bir ses tonuyla, "Brunch iptal edildi, kardeşim," dedi. Tate onu bekletmedi. "Krys yaklaşık bir saat önce doğuma girdi, suyu geldi, her şey yolunda. O ve Bubba şu anda County'de."

"Siktir," diye mırıldandı Deke. "O ne-?"

Tate, Deke'in söyleyemediği soruyu, "Bu şimdi oluyor, beş haftalık prematüre," diye yanıtladı.

"Siktir," diye tekrarladı Deke.

Tate ona, "Laurie ve ben kapıdan çıkıyoruz, County'ye gidiyoruz," dedi.

"Tankları bırakıyoruz, ben ve Jussy de öyle." "Orada görüşürüz," dedi Tate. "Sonra görüşürüz."

"Görüşürüz kardeşim," dedi Deke, telefonu indirdi ve Jussy'nin Deke'nin titreşimine karşılık veren titreşimini hissetti.

"Ne oldu?" diye sordu.

"Krys doğuma girdi, bebeğim. Bu tankları bırakıp hastaneye gitmeliyiz."

"Kahretsin," diye fısıldadı.

"Her şey iyi olacak," diye güvence verdi. "Daha sekizinci ayında bile değil." "Her şey iyi olacak, Jussy." Sesini kesti.

Deke sürdürdü.

Ama o bunu yaptı, kızın eline uzandı, sıkıca kavradı ve her ikisini de kalçasına doğru tuttu.

Hayatında kadınlar olmuştu, bazıları çok az kalıcı olmuştu.

Ama çok daha genç olduğu için bir kez bile onların elini tutmamıştı.

Jussy'nin küçük eli de orada olmak için yaratılmış gibiydi. Bu Deke'in de gözünden kaçmamıştı.

Ve buna hiç aldırmış etmedi.

* * * * *

Deke hastane odasına girmedii.

Jussy de yapmadı.

Bubba'ya oradan ayrılmak ve bekleme odasına gitmek niyetiyle orada bulunduklarını bildirmek için kapıda birbirlerine sarıldılar.

Lauren da oradaydı, Bub ve Krys ile aynı odadaydı. Tate'i bekleme odasında, kulağında telefon, arama yaparken görmüşlerdi.

Krys iyi görünmüyordu, saçları terden ıslanmıştı, makyajsız yüzü kızarmış ve acı ya da endişeyle sıkışmıştı.

Yaptığı tek şey Jussy'ye bir bakış atıp "Buraya gel" diye bağışmak oldu.

Jussy, Deke'i bırakıp oraya giderken gözlerini Krys'den ayırmadı.

Krys, yatağın karşı tarafında, Bubba'nın müstakbel bir koca değil de bir muhafız gibi durduğu yere yaklaştığı anda, Deke'in uzaktan bile şiddetli olduğunu görebildiği bir tutuşla Justice'in elini yakaladı.

Diğer eliyle yukarı uzandı ve Jussy ona doğru eğilirken, elini Jussy'nin kafasının arkasına vurdu ve onu doğruca Krys'in yüzüne çekti.

Deke gerildi ve odanın içine doğru ilerledi.

Lauren ona sakin olmasını söyleyen bir bakış attı. Bubba ona hiç bakmadı, tüm dikkati yataktaki kadındaydı.

Deke, Jussy'nin arkasında durdu ve başının Krys'in elinde aşağı yukarı hareket ettiğini gördü.

Krys'in söylediği bir şey, eli Krystal'ın elini Krys'in eli kadar sıkı tutuyordu.

"Evet." Jussy'nin dediğini duydu. "Camaro'da geçirdiğimiz zamandan beri hiçbir şey değişmedi, kardeşim. Bunu yapabilirsin, Krys. Sen halledersin, güzel."

Krys, Deke'in hiç duymadığı kadar zayıf bir sesle, "Anladım," diye cevap verdi.

"Tamamdır," dedi Jussy, sesi hiç duymadığı kadar güçlüydü.

Bir süre hiçbir şey söylemedikten sonra Jussy ona, "Hiçbir yere gitmiyoruz. Tate'le birlikte dışarıda olacağız. Bunu sen halledersin. Erkeğine güzel bir bebek ver."

Bu, Krys'e Jussy'yi bırakması için bir işaret verdi ve o da bunu yaptı.

Bunu yaptığında, Deke onu sahiplenmek için harekete geçti, bir kolunu karnına doladı ve onu kendine doğru çekti ama Krys'in alanından ayırmadı.

Krys ona, Jussy'ye, ona ve sonra da Bubba'ya baktı.

"Başka bir çocuğumuz olmayacak," dedi Bubba, Krys'den önce.

ağzını açabilirdi.

Kaygısı sesinden, ifadesinden ve duruşundan anlaşılıyordu.

"Bir buz parçasına ihtiyacın var, bebeğim," dedi Krys sessizce, ses tonundaki zayıflığın tamamı olmasa da bir kısmı kaybolmuştu.

Bubba bir kase buza uzandı.

"Yakında görüşürüz," dedi Jussy usulca. Krys ona baktı ve başını salladı.

Lauren onların boşalttığı yatağın yanına geçerken Deke de Jussy'yi dışarı taşıdı.

Onlar çıkarken odaya koşan Jim-Billy'ye neredeyse çarpıyorlardı.

Deke Jussy'yi Tate'e götürüp bıraktı ve dışarı çıkıp bir ton çörek ve kahve aldı. Geri döndüğünde Ty ve Lexie kızlarıyla birlikte oradaydı, Jim-Billy kasılmalar başladığında dışarı atılmıştı ve Tate ile Jussy telefonda Twyla'ya ve Bubba'nın yerindeki ekibe, Chace ve Faye'e ve Krys'i tavır koyma konusunda ne kadar yetenekli olursa olsun seven çok sayıda insana bilgi veriyorlardı.

Onlar beklerken Deke, Justice'in Lella ve Vivie'yle şakalaşmasını izlememek için çaba sarf etmedi. Ayrıca, Justice'in çocuklarla da yetişkinlerle olduğu kadar iyi, hatta belki de daha iyi olduğunu görmenin kendisine hissettirdiklerini de gizlemedi.

Ve Carnal'a geleli bir aydan biraz fazla olduğu ve sanki yıllardır oradaymış gibi mürettebattan biri olduğu gerçeğinin üstünü örtmedi.

Son olarak, Krys ve Camaro'yla olanlar konusunda ona vurmadı.

Öğrendiği bir şey daha vardı: Kadınlar kız kardeşleriyle bir şeyler paylaşırdı ve paylaşmak isterlerse paylaşırlardı. Eğer istemezlerse, zorlamazdın.

İki saat sonra Bubba, Breanne Lauren Briggs'in dünyaya geldiğini, nefes aldığını, on parmağının ve on ayak parmağının da olduğunu ve annesine benzediğini söylediğinde çok daha mutlu görünüyordu.

Ve Krys bunu yapmıştı. İstemedi, ama yine de yaptığı işte mükemmeldi.

Arkadaşının başına gelebilecekleri aklından çıkarması gereken bir günde, ona aklını meşgul edecek harika bir şey verdi.

Bir saat sonra, Krys'in iyi olduğunu görmek ve Breanne'le vakit geçirmek için vardiyalı olarak içeri alındıklarında, Jussy bu iyiliğe karşılık verdi.

Bubba ve Krys'in minik bebeğini tutarken, Kocaman, mutlu, içten gülümseyerek yüzünü yaklaştırdı, Breanne'i bir düzine kız çocuğu doğurmuş gibi nazikçe salladı ve tatlı, alçak sesiyle sessizce Croce'un "Time in a Bottle" şarkısını söyledi.

Deke gözlerini ayıramıyordu. Ama o şarkı söylerken Tate'in yaklaştığını, telefonunu kaldırdığını ve Jussy'nin iki yeni ebeveyne hediyesini, paha biçilmez bir şeyi, bir bebeğin ilk ninnisini Justice Lonesome'un söylediğini videoya çektiğini gördü.

Şarkı söylemeyi bitirdiğinde, Breanne sadece uyumakla kalmadı.

Krys de öyleydi.

Şarkı sona erdi ve Justice mırıldanmaya ve sallanmaya devam etti, dikkati şapka ve kundaktan görülebilen tek şey olan küçük, buruşuk yüze odaklanmıştı. Ve Mırıldandı, Deke çingene yüz hatlarının baskın olduğunu fark etti.

Siyah saçlı, kahverengi gözlü.

Yalan söylememişti, annesi Jussy'yi severdi.

Siyah saçlı, kahverengi gözlü bebekler mi?
Onları çok daha fazla severdi.
Çingenesinin küçük kızı Breanne'e mırıldanmasını izledi.
Bunu, Justice Lonesome'a dair her şeyin derinliklerine
gömüldüğünün farkına vararak yaptı.
Ama bu bataklığa saplanıp kalması umurunda bile değildi.

* * * * *

"Bu hiç hoşuma gitmedi," dedi Jussy.

Hastaneden çıktıktan sonra kamyonetine binmişler ve
alışveriş merkezine doğru gidiyorlarmış.

Deke ona o geceki planlarını daha yeni anlatmıştı ve onun
bu açıklamasının, o gece yatağında pizza yerken
izleyebilecekleri bir televizyon almak için elektronik
mağazasına gidecekleri gerçeğiyle ilgili olmadığını biliyordu.

O geceyi o yatakta geçirecek olmalarıyla ilgiliydi.

"Burası güvenli, Jussy," dedi nazikçe. "Ve oraya geri
dönmelisin."

"Bu gece mi?"

Bu bir gıcırta olarak çıktı.

Deke onun elini tuttu ve o da ilk kez direndi.

Bu uzun sürmedi çünkü adam pes etmedi. Vazgeçtiğinde,
konuşmaya devam ederken ona sarıldı.

"Güvenlik sisteminiz çok sıkı ve Chace bir kruvazör
gönderiyor. Rozetleri, silahları, telsizleri olan ve bütün gece
nöbet tutacak adamlar. Ben de orada olacağım." Onun elini
sıktı. "Eve dönmelisin, bebeğim."

Elinde daha fazla direnç hissetti. Bu onu şaşırttı,
hiç direnmemişti. Tek bir dokunuşa bile. Ama başladığı
kadar hızlı bir şekilde tekrar teslim oldu, elini onun elinin
içine bıraktı ama tüm bunları cevap vermeden yaptı.

"Sana ulaşamayacak," dedi ona.

Kadın bir şey söylemedi ve adam ona bakınca yan camdan dışarı baktığını gördü.

"Jussy?" diye seslendi.

"Biliyorum," dedi, sesi düzdü, bir keresinde, Bubba'nın yerinde sahne aldıktan sonra konuştukları sabah ondan aldığı bir şeydi bu. "Ben iyiyim. Cal'ın sistemi. Polisler. Sen. Her şey yoluna girecek."

Sesinin böyle olmasından hoşlanmıyordu.

"Hiçbir şeyin sana zarar vermesine izin vermeyeceğim," diye söz verdi.

"Tamam Deke," diye cevap verdi hemen, onun da hoşlanmadığı bir sözel teslimiyetle.

Alışılmadık bir şekilde kafasının içindeydi ve ona içinde ne olduğunu vermiyordu.

O da bunun için gitti.

"Aklında ne var?" diye sordu.

"Oh, hiçbir şey, o adamın geri döneceğine söz vermesi ve beni boğduğu ve bayıltana kadar dövdüğü yatağa geri döndüğüm ilk gecenin söz verdiği gece olması dışında Geri dön," diye cevap verdi, düzlük gitmiş, yerine alaycılık gelmişti. "Polisleri atlatıyor, tek bir pencereye yaklaşıyor, hatta

bebeğim, bütün orman on metre boyunca aydınlanır ve polisler onun peşine düşer. Devam eder ve gerçekten içeri girerse, Callahan'ın koyduğu siren bir mil boyunca duyulur."

Tekrar taktik değiştirdi. "Haklısın. Her şey yolunda. Her şey yoluna girecek."

"Jussy-"

"Eğer karavandan çıkmamı istiyorsan, en azından bu gece kendimi daha iyi hissedeceğim" dediğinde ona baktığını biliyordu.

Bay T. ile Carnal Otel'de olmak. Belki bitişik odaları vardır. Arada kapıları açık tutarız. O değil tam olarak genç ama eskiden denizciydi."

Bu sırada aklından geçenleri öğrenen Deke'in parmakları onunkilerin etrafında sıkılaştı.

"Karavandan çıkmanı istemiyorum," diyerek bu gerçeği paylaştı ama bunu dikkatli bir şekilde yaptı.

"Havalı davranıyorsun ve bunu anlıyorum Deke, işte bu kadar havalısın. Çok havalı. Süper havalı. İnanılmaz derecede havalı. Ama Haklısın. Devam etmeliyim, kontrolü ele almalıyım, normal olan her neyse ona geri dönmeliyim. Ama bu gece değil. Bu gece Bay T. ile otele kalacağım."

Şimdi kızın söylediği o soğukkanlılığını kaybediyordu.

"Deden olacak yaşta bir adamın sana göz kulak olduğu lanet olası bir otele kalamazsın."

"Chace'e aracı otelim kapısının önüne park etmesini söyleyebiliriz."

"Benimle birlikte senin evinde olacağın ve kruvazörün de orada olduğu için bunu da yapmayacağız. olacak."

"Demek istediğim, çok iyi davrandın. Bunu takdir ediyorum.

Çok şey yaptın. Artık bir şeyler yapmanın zamanı geldi ve anladığım kadarıyla bana bunu söylüyorsun. Ben de işime bakıyorum. Sen görevde değilsin."

Hayır, yapmadı.

Nerede oldukları konusunda açık sözlü olmayabilirdi ama aptal değildi, kızın da öyle olmadığı kesindi.

Bunu ortaya koyması ve konuşmaları gerekiyordu ama kendi evinde saldırıya uğradıktan sonra buna neden göz yumduğunu bilmesi gerekiyordu.

Ama o bundan daha iyisini biliyordu.

Ve bu pasif-agresif saçmalıktan daha iyiydi.

"Görevden ayrılmak mı istiyorum?"

diye sordu. "Şey... hayır," diye tereddütle karşılık verdi.

"Çünkü görevden alınmak istemiyorum. Size söylüyorum, bu adam hala buralarda ve Yaptığı oyunu yapacak ve etrafta dolaşacak kadar aptal olduğu gerçeğine işaret ederek, dışarıda bir kruvazörle yaklaşırsa ve ben seninle içerideysem, kışının teneke kutuda olacağını bilerek aslında daha da aptaldır. Sence

Ne demek istediğimi anlıyorsunuz, Yargıç, ama çok yanlış düşünüyorsunuz."

"Ben... şey... tamam," diye kekeledi.

"Aklında muhtemelen anlayamayacağın kadar çok şey olduğunu belirtmek için söylüyorum, bu adamın yaptığı oyun muhtemelen elindeki tek oyundu ve o da bunu biliyordu. Geri döneceğini söyleyerek i inize Tanrı korkusu salmak, onun zaten olduğundan daha büyük bir pislik olma yoluydu.

Justice Lonesome'a, herkese ama özellikle Justice Lonesome'a bir şey yaptı.

Kaçmasının mümkün olmadığını biliyor olmalı. Kız arkadaşına bağılı, bunu silemez, telefonundan lanet aramayı yaptı, polisler bu bağlantıyı kuracak ve o da batacak ve bunu biliyor. Bu yüzden yaptığı pisliğı bitirmek yerine olduğu gibi bıraktı.

sana farklı bir şekilde."

"Tamam, seni anlıyorum," dedi yumuşak bir sesle.

Onu duydu ama her ne kadar sert bir şekilde anlatsa da, anladığından emin olmak için daha fazlasını duymaya ihtiyacı vardı, bu yüzden devam etti.

"İstediğı mesajı ilettili ve şimdi gelecekteki herhangi bir oyunu büyük bir başarısızlığa uğratacak kaynaklara sahip olduğunuzu bilmeli. O kaynaklara sahipsin. onları ve daha fazlasını aktifleştirdi. Elinde bir fırsat vardı. Onu kullandı. Kafasının içinde bir beyni var ve Bianca'ya başka bir yoldan ulaşması gerektiğini biliyor. Bu gece ya da yakalanana kadar Darwinci olduğunu gösterecek. Çünkü haneye tecavüz, saldırı, tehdit ve Cinayete teşebbüs ona uzun bir süre kazandıracak ve bir adamın parmaklıklar ardında k ına kadar gelen bir vahşinin orospusu olarak üreyebildiğini duymadım."

"Haklısın tatlım," dedi anında.

Ama şimdi sesi boğuk çıkıyordu ve Deke ona doğru bir bakış atarak gülmemek için kendini zor tuttuğunu gördü.

"Komik bir şey mi söyledim?" diye sordu gözlerini tekrar yola çevirdiğinde.

"Aslında 'Darwinci' sıfatının bu şekilde kullanıldığını hiç duymamıştım."

"Doğru," diye kestirip attı. Espri anlayışını geri alarak, bu saçmalığın altına bir çizgi çekmeye karar vererek sordu:

"Şimdi sana bir televizyon, biraz bira alacağız, eşyalarımızı almak için karavana gideceğiz, evine gideceğiz, o anneyi ayarlayacağız, pizza sipariş edeceğiz ve

"Film izleyerek arkanıza yaslanır mısınız?"

"Evet, Deke, yaptığımız şey bu."

"Haklısın, biz de bunu yapıyoruz," diye mırıldandı sinirli bir şekilde.

"Baby Ruth barlarım bitmiş," diye paylaştı.

"Onlardan da biraz alacağız."

"En sevdiğin şekerleme hangisi?" diye sordu, şimdi sadece merak ediyor gibiydi.

"Bu soru tartışmalı çünkü şeker şekerdir ve tanımı gereği hepsi harikadır. İçinde hindistan cevizi olmadığı sürece. O zaman berbattır."

"Doğru, Mounds ya da Almond Joy yok, ama şu yeni Butterfinger Cup'ların tadına baktım. Reese's Cups gibiler, sadece Butterfinger. Ve o kadar iyiler ki, bence harikayı yeniden tanımladılar. O kadar ki, bir mektup başlatmayı düşünüyorum-

Tüm çikolataların fincan haline getirilmesi için bir yazı kampanyası. Baby Ruth Cups. 100 Grand Cups. Snickers Cups. KitKat

Kupalar."

"Gypsy, bugün seninle zaten küçük köpekler ve kazakları hakkında konuştum. Bir hafta içinde ne kadar saçma şey konuşabileceğime dair bir sınırim var ve bu sınırı aştı.

Butterfinger Cups, Baby Ruths, ne istersen, sana getiririm.

Bu sınır tekrar devreye girene kadar onlar hakkında konuşmayacağız ve bu da önümüzdeki hafta sonu şekerden bardağa tartışmasına devam edebileceğimiz anlamına geliyor."

"Tamam, Deke."

Artık sadece gülüyordu.

Onları her zaman oldukları yere geri götürdü, Jussy'ye yaptığını yaptı.

Avantaj sağladı.

"Sana seksen inçlik bir televizyon alıyoruz," diye ilan etti.
Kız terslediğinde eli onunkinde sarsıldı. "Biz değiliz."

"Seksen inç, HD, filmler izliyormuşuz gibi görünecek
bir tiyatroda."

"Tiyatroda olmayacağız, Deke. Yatak odamda olacağız."
Yaparlardı.

Ve o geceden sonra, orada olmalarının farklı bir anlamı
olacaktı.

"Sen zenginsin, Jussy. Seksen inçten daha az bir şey alırsan,
Bok Gibi Zenginler Kulübü üyeliğini elinden alırlar."

"O üyeliği uzun zaman önce bıraktım. Zenginlerin çoğu
pisliktir," diye mırıldandı ve adam onun yine yan camdan
dışarı baktığını anladı.

Kaburgalarının da daraldığını
hissetti. Zengin insanların çoğu
pisliktir. Tanrım, evet.

Sanki onun için yaratılmıştı.

"80 inç, bebeğim." "Elli,
Deke."

Seksan konusunda onunla dalga geçiyordu.

Ama 50?

Deli miydi?

"Hayatta olmaz," diye karşılık verdi. "Seksan."

"Tamam," diye iç geçirdikten sonra pes etmediğini
paylaştı. "Altmış."

"Seksan."

"Deke!"

"Adalet."

Sesini kesti.

İki dakika sonra, alışveriş merkezinin dışındaki bağımsız
elektronik mağazasına girdiler.

Sonunda, ona yetmiş inç verdiler. Deke
bunun iyi bir uzlaşma olduğunu düşündü.

Justice, onun için sadece teslim olduğunu açıkça belirtti.

On Üçüncü Bölüm

Benim İçin Yapıldı
Adalet

Deke içinden çıkarken yatak hareket etti.

Hareket etmedim.

Çünkü bu olay dördüncü kez gerçekleşiyordu.

İlk seferinde beni korkuttu ve geri döndüğünde, sadece bir şeyleri kontrol ettiğini ve her şeyin yolunda olduğunu açıklayarak beni sakinleştirmesi biraz zaman aldı.

İkinci sefer beni de korkuttu ama geri döndüğünde beni sakinleştirmesi o kadar uzun sürmedi.

Üçüncü kez uyandım ama ona karşı uyuyakalmışım. neredeyse yorganı üzerine çekmeden önce.

Bu sefer, yeter artık.

Kahretsin, o gece olabilecekler konusunda benden daha çok korkuyordu.

Deke ile aramızdaki ilişkinin (büyük ölçüde) değiştiğini kanıtlayacak yeterli kanıtım olmasaydı, bu iş biterdi.

Aslında, tüm dram sona erdikten ve bana sunduğu yeni yaşam versiyonuna beni tekrar yerleştirdikten sonra - evimde çalışmak, karavanına dönmek, her gün birlikte olmak

Günün her saniyesinde (gözünün önünden ayrılmama izin verdiği nadir zamanlar hariç, o da sadece güvendiği adamlarla birlikteyken) her şey netleşti.

Hiçbir arkadaş karakola gelmedi ve aklını kaçırdı, bir kadının adını haykırdı, bir şeyler olduğunu düşünerek çılgına döndü

başına geldi ve onu görür görmez kollarına atılıp sıkıca sarıldı, bu yakınlığın versiyonları bir haftaya dönüşen günler boyunca hiç bitmedi.

Buna her gece onunla uyumak da dahildi. Deke'in kanepesi yoktu, ben de onunla birlikte kanepeye uzanıp televizyon seyretmiyordum.

Hayır.

Hiçbir arkadaşım bunları yapmadı. Deke Hightower beni severdi. Beni çok severdi.

Ama neden benimle oraya gitmediğini anladım. Zamanı değildi. Tüm bu olanlar, Bianca hakkındaki endişelerim, Bay T'nin kasabada olması, Cal'ın etrafta kendi işiyle uğraşması, kötü adamın geri dönme tehdidi... Aklımda daha fazlasına ihtiyacım yoktu.

Ama yine de.

Deke kesinlikle benden hoşlanıyordu ve bunu açıkça söylememiş olsa bile, işaretleri okurken umudun kararımı gölgelemesine izin vermediğim sürece (ve bu bir olasılıktı, yine de işaretlerin çokluğuna rağmen, bu pek olası değildi) yine de bana ilettiler.

Uyuyamayacak kadar sinirli olduğu için bu kadar üzgün olmasaydım bu beni gülümsetirdi.

Geceyi geçirmek için eşyalarını koyduğu küçük çantadan büyük bir silah çıkardığında anlamalıydım. ve uykuya dalmadan (ya da ben uyumadan, Deke uyumadan) önce komodinin üzerine koydum.

Ama şimdi dört kez o kadar huzursuzdu ki kalkıp evi dolaşmak zorunda kaldı, biliyordum.

Deke huzursuzdu ve kendini toparlayamayacaktı.

Onu sakinleştirmem gerekiyordu.

O öğleden sonra kamyonetinde söyledikleri doğrudu. Mantıklı olarak düşünmemiştim ama bana bunu yapan adamın beni öldürmeye niyeti yoktu. Olsaydı, yapardı.

Bu bir mesajdı. Polise haber vermememi emretmemişti. Bianca'ya geri döneceğini söylememi emretti. Yalnız Adalet olmasam bile, ihbar edildiğimde polisler aynı tehdide maruz kalan bir vatandaşı korumak için her şeyi yaparlardı.

olduğu gibi teslim edildi ve geri dönme fırsatı bulamadı.

Ve adamın Bianca'yı bu tehdidin işe yarayacağını bilecek kadar iyi tanıdığı açıktı.

Parasını alıp almadığını kimse bilmiyordu.

Ama Bianca'nın bu mesajı asla duymayacağını ve beni ateş hattından çıkarmak için elinden geleni yapmayacağını biliyordum.

Biliyordum.

Deke bana her şeyi açıklayana kadar bunun içime işlemesine izin vermedim.

Yani adam gelmeyecekti. Bunu içimde hissettim. Ama gelse bile yanımda polisler, Deke ve Deke'in silahı vardı. Yani her şey yolundaydı.

Ancak Deke aynı huzuru hissetmiyordu. Onu oraya götürmek zorundaydım.

Geri döndüğünü duydum ve o yatağa girip yorgani üzerine çekene kadar sessiz ve hareketsiz kaldım.

Sonra ona doğru kaydım, yakınlaştım ve bir elimi göğsünden boynuna doğru sürükleyerek parmaklarımı yan tarafına doladım.

"Rahatlaman gerek tatlım," diye fısıldadım.

"Ben iyiyim," diye tamamen yalan söyledi. "Uyumaya devam et."

Daha da yaklaştım ve parmaklarımı boynundaki sıkı kaslara geçirdim.

"İyi değilsin. Gerginsin. Dört kez kalktın, dört kez kontrol yaptın, dört kez geri geldin çünkü her şey yolunda. Bu yüzden rahatlaman gerekiyor."

"Ben rahatladım, Jussy. Şimdi sen rahatla ve uyumaya devam et."

Parmaklarımın ucunu boynundaki gergin kasın derinliklerine soktum ve omzuyla birleştiği yere kadar takip ettim.

"Çok gerginsin, Deke. Bunu hissedebiliyorum. Bu hiç rahat değil."

"Doğru. O zaman bu gece bittiğinde rahatlayacağım," diye itiraf etti sonunda.

Tanrım, benden acayip hoşlanıyordu.

Bunun bana küçük bir gülümseme vermesine izin verdim,
daha da yaklaştım,

Başımı arkaya doğru eğdim ve elimi boynuna doğru
kaydırarak parmaklarımı saçlarının arasına soktum.

Her zaman yaptığı gibi bağlamıştı. Onu hiç aşağıda
görmemiştim. Ne uykuda, ne uykudan sonra, hatta duştan
sonra bile ıslak, bükülmüş ve bağlıydı.

Düştüğünü görmek istedim.

Başına baskı uyguladım ve kendiminkini geriye yatırdım.
İzin vermediği sürece onunkini aşağı indiremeyeceğimi
biliyordum.

Ama o buna izin verdi.

Çünkü o Deke'di. Bana her şeyi verirdi. O
yüzden.

Tamamen.

Benden hoşlandı.

"Her şey yoluna girecek," diye fısıldadım. "Bunu
biliyorsun. Bunu ortaya koyan sendin."

"Bunu biliyorum. Ve sabah haklı olduğum kanıtlandığında,
iyi olacağım."

Gölgeli yüzüne baktım.

Dışarıdaki ağaçların ve pencere duvarımın arasından süzülen
ay ışığında bunu yapmak nispeten daha kolay.

Gözlerimi kapatıp uyumalıydım. Eğer gerginse,
yapabileceğim hiçbir şey muhtemelen bunu değiştiremezdi.

Belki bir şey hariç. Aklını
başından almak.

Yatağında onun iri bedeniyle yapmaya çalışacağım bir
şey, şimdi soluk koyu mavi polar şortuyla
ve başka hiçbir şey, benimkine yakın bastırdı, ("başka hiçbir
şey" konusunda emin olamadım ama iç çamaşırı giydiğine
dair hiçbir belirti yoktu ve baktım).

En azından yarına kadar beklemeliydim, durumumun bu
kısını geçmiştik ve aramızda nelerin değiştiğini
konuşmanın kesinlikle zamanı gelmişti.

Onu koklamak, sıcaklığını hissetmek, benim yüzümden
huzursuz olduğunu bilmek, beklemek istemedim.

Ben de yapmadım.

Ayağa kalktım ve nefesimi tutarak, karnımda kısmen sinir, kısmen başka bir şey olan bir düğümle, hayatımda ilk kez Deke ile dudaklarıma dokundum.

Sadece bu temasla bile dudaklarımda hayatımda hiç hissetmediğim bir elektrik yükü hissettim.

Vücudu tamamen hareketsiz kaldı.

Bu tepkinin ne anlama geldiğini bilmiyordum; reddedilme ya da tam tersi olabilirdi.

Ama kafamın içinde Adaletin Yalnızlığı Nerede'nin o uzak kükreyişini ve hemen ardından Yüce İsa'nın gürleyen mırıltılarını duydum. Yüce İsa, bebeğim.

Benden hoşlandı.

Ve iki yetişkin birbirinden hoşlandığında, bir şeyler oluyordu.

Tekrar içeri girdim.

Bir dudak fırçası, sonra fısıltıyla, "Sakin ol, Deke."

Kalçamın üzerinde duran eli belime doğru kayd ve sıkıldı.

Beni itmedi. Sadece sıkıldı. "Jussy," diye mırıldandı. "Şimdi değil-"

Başka bir dudak fırçası için içeri girdim, başka bir fısıltı, "Rahatla tatlım," ve sonra gittim ve dilimi dışarı kaydırarak, ucunu dudaklarının kıvrımı boyunca kaydırarak.

Tanrım, tadı nefisti.

Kendimi aniden sırtüstü yatarken bulduğumda yumuşak bir nefes almadan önce bu düşünceyi düşünmek için yeterli zamanım vardı,

Deke'in ağırlığı üzerimdeydi, alt yarısının tamamı beni yatağa bastırıyordu.

"Jussy, yapma," diye homurdandı, sözleri yeni pozisyonumuzla çelişiyordu. "Şimdi zamanı değil."

Şimdi tam zamanıydı. Eğer bacaklarımda arasında "şimdi tam zamanı" hissini hissetmeseydim (ki hissediyordum), kalçamda o işaretin sertleştiğini hissedebilirdim.

İki elimi boynuna, sırtına, parmaklarımı saçlarına götürdüm ve bu elleri ve onun sertliğini beni yukarı çekmek için kullandım ve ağzımı tekrar onunkine koydum.

"Şimdi tam zamanı," dedim usulca. "Sen benimle ilgileniyordun. Şimdi seninle ilgilenme sırası bende."

"Jus-"

"Sus," diye fısıldadım.

"Jussy-"

Söyleyeceği her şeyi dilimi ağzına sokup onunkine değdirerek kestim.

Başı geriye doğru

sarsıldı. Vücudum

katılaştı.

Hareket etmedi.

Boynuna tutundum ve bana bakarken ona baktım.

Tamam, belki de zorlamamalıyım. Belki şimdi zamanı değildi.

Belki de her şey hakkında yanılmışımdır.

Belki de Deke arkadaşlarını korumak için elinden geleni yapan bir adamdı. Ve belki de bu kanıt

Kalçama doğru sertçe büyümesi düşündüğüm şeyin kanıtı değildi, sadece ben bir kızdım, o bir erkekti, gecenin köründe yataktaydık ve bu şeylerin doğal düzeniydi.

Tuhaf hissetmeye başladım, korktum, utandım ve tam onu bırakmak üzereydim ki bir şey oldu.

Gök gürültüsü yatak odamda yuvarlandı, sanki Karnından, göğsünden, dudaklarından yayılıyor, odanın içinde, tenimin üzerinde, bacaklarımın arasında şişiyor.

Sonra yatağın içinde, yanlarımda duran ellerinden birini ön kollarına doğru kaydırarak boynumun arkasına doladı ve ağzını ağızıma yapıştırdı.

Dudaklarımı açtım ve dili içeri girdi. Tanrım, evet, lanet olsun evet.

Tadı nefisti.

Deke'den şiddetli bir hırıltı daha çıktı, başını eğip öpücüğü daha da derinleştirirken boğazıma battı.

Tama
m.

Evet.

Tama
m.

Lanet
olsun.

Adam öpüşebiliyordu.

Bir kolumu omuzlarına doladım, diğer elimi yukarı kaldırıp saçlarına soktum. Tutucuyu çektim ve parmaklarımın arasından aşağıya doğru yuvarlandı, kalın ve şıktı.

Bunun hissi, öpücüğünün derinliği, onun tadıyla, amım uzun zamandır kendime hiç almadığımı bildiren tehlikeli bir şekilde titrerken ağzına doğru inledim, Deke tarafından öpülüyordum, Deke, bu yüzden işlerin hızlı ilerlemesi gerekiyordu ve bunu hemen yapmaları gerekiyordu.

Kalçalarımı salladım ve Deke, yani Deke, bana istediğimi vermek için bizi yuvarladı.

Ben üstteyim.

Öpüşmeyi kestim, üzerine çıktım ve iç çamaşırlarımı çıkarıp bir kenara fırlattım.

Elini saçlarıma dolayarak beni bıçaklamadan önce kumaşın parmaklarımdan ayrıldığını zar zor hissettim.

Saçımı kabaca geri çekti, omurgamı kamburlaştırdı ve en son birinin saçımı çektiği zamanı hatırladığım için bir an o anın dışına çıktım.

Deke'in sol göğsümü alttan kavradığını, kaldırdığını, sonra ağzıyla tutup çektiğini hissettiğimde anında o ana geri döndüm.

"Aman Tanrım," diye nefes aldım, içimden elektrik fışkırıyordu.

Meme ucundan klitorise kadar bir karıncalanma bile yoktu. Bu tam bir hücumdu ve durmuyordu.

Parmaklarımı saçlarında dolaştırarak onu kendime çektim, Sakalının göğsümün hassas derisini sıyırdığını hissetmek, tüm bunlar beni şortunun içinden, pijama şortumdan, tam içimin sıcaklığına doğru bastırdığını hissettiğim sert alete karşı kıvranmama neden oldu.

"Deke," diye fısıldadım.

Meme ucumu bıraktı ama "Diğerini de ver çingene" diye homurdandı.

Hiç yapmadığım kadar hızlı hareket ettim, bir elimi saçlarından çekip kendi göğsümü avuçladım, kaldırdım.

Dudaklarını etrafına sardı ve derin derin emdi.

"Evet," diye nefes verdim.

Saçlarımdan yumuşak bir şekilde çekti ve ben de onun için daha fazla eğilerek meme ucumu ağzının derinliklerine ittim. Deke dilini meme ucumun etrafında döndürerek beni ödüllendirdi, sonra hafifçe ısırırken tüm vücuduma refleksif bir kova gönderdi, sonra tekrar derinlere çekti.

"Tatlım..." Bu bir ricaydı ama daha fazla kelime kullanmadım.

Altımdaki sikine sertçe sürtünerek ona ne istediğimi söyledim.

Ben hazırdım.

Ona içimde ihtiyacım vardı.

Göğsümü bıraktı, başımın arkasını kavradı ve başını yukarı kaldırdı, ağzı tekrar benimkine geldi

Beni öptü, sert ve ıslak, derin ve uzun, aniden yükselip beni de yanına almadan önce.

Beni sırtüstü yatağa yatırdı ve ayaklarını yana çekerek yataktan uzaklaştığında içimi bir panik dalgası kapladı.

Ne oluyordu?

Başka bir gezinti daha mı yapacaktı?

Şimdi mi?

Eğildi ve beni dizimin arkasından kavradı. Beni kığım yatağın kenarına gelecek şekilde sürüklerken usulca haykırdım.

İzlenecek yol

yok. Tanrıya

şükür.

İki elini de şortuma götürdü ve iç çamaşırımla birlikte bacaklarımdan aşağı yırtarken amımın kasıldığını hissederek nefes nefese kaldım.

Sonra hayatımın en seksi beş saniyesini izledim.

Bu, Deke'in yatağın kenarında dizlerinin üzerine çökmesi, bacaklarımdan birini geniş omuzlarından birinin üzerine atması, diğer dizimin arkasından tutup geniş ve yüksek bir şekilde itmesi ve bana doğru eğilmesi idi.

Ondan sonra hiçbir şey görmedim çünkü ağzı beni çalıştırıyordu ve gözlerim kapandı, başım yatağa gömüldü ve kalçalarımı ağzına daha derin sokmak için topuğumla sırtını ittim.

Öpüşme şeklinden bunu nasıl yapacağını bildiğini anlamalıydim.

Ve lanet olsun, bunu nasıl yapacağını biliyordu.

Nefes nefese kalmıştım, kalçalarımı onun ağzına karşı dalgalandırıyordum,

Dizimin arkasındaki eli uyluğumun iç kısmına doğru kayarken, diğer eli göbeğimin üzerinde kıvrıldı ve yukarıdan bile di. Sonra bir parmağını içime soktuğunu hissettim, aynı anda başparmağıyla klitorisimi okşadı ve sonunda dilini içime soktuğunu hissettim.

Beni aynı anda hem parmağıyla hem de diliyle becerdi ve ben bunu yapabileceğini bile bilmiyordum.

Ama bu sadece belli belirsiz bir düşünceydi ve neredeyse aklıma gelmeden uçup gitti.

Hayır.

Hiçbir düşüncem yoktu.

Amım, klitorisim ve Deke'in onlara yaptıklarından başka bir şey değildim.

"Tatlım," diye nefes nefese kaldım.

Tanrım, oraya varacaktım. Deke beni son hızla oraya götürüyordu.

Bacaklarımın arasına uzandım ve parmaklarımı sakallı yanağında gezdirdim. "Deke."

Bunun bir rica mı yoksa uyarı mı olduğunu bilmiyordum.

Deke bunu bir uyarı olarak algıladı çünkü aniden ne ağzı ne de parmakları bacaklarımın arasındaydı.

Gözlerimi açtım, başımı dikleştirdim, tam itiraz edecektim ki başımı kaldırdım ve onu yatağın kenarında bir dağ adamı tanrısı gibi devasa bir şekilde dururken gördüm.

Ve sonra onun şortunu indirdiğini gördüm.

"Evet," diye nefes aldım.

"Prezervatifin var mı bebeğim?" diye sordu, sesi kalın ve sertti, vücudu hareket ediyordu.

Siktir!

"Hayır," dedim ona, zihnim dağınıktı, dikkatim vücudundaydı,

Aletinin gölgesi, bana doğru hareketleri ve cevabımın her şeyi erken bitirmeyeceği umudu.

Yaratıcı olurduk.

Deke'in orgazm olması için yaratıcının canına okurdum.

Bana doğru eğildi. Bir kolunu belimle yatak arasına sokarak ona yaslandım. Bir dizini yatağa koydu ve içine, üzerine süründü, beni ona, onu bana bıraktı, yan tarafa uzanırken bana önemli bir ağırlık verdi.

Sonra ağırlığı üzerimden kalktı. Yatağın üzerinde dizlerinin üzerindeydi, biri sağ uyluğumun iki yanındaydı. Cüzdanı elindeydi. Sonra cüzdanını fırlattı. Sonra folyo yırtılması duydum.

Ve ondan sonra, hayatımda gördüğüm en seksi ikinci beş saniyeyi izledim.

Deke yatağımda diz çökmüş, kalın ve uzun sikine prezervatif takıyordu.

Salyalarım akıyordu, titriyordum ve ne yapacağımı tamamen şaşırmıştım çünkü elimin onun sikine dolanmasını istiyordum. Ayrıca parmağımın klitorisimde olmasını da istiyordum. Ayrıca meme ucunun dilime değmesini, saçlarının ellerimde olmasını, ağzının ağzımda olmasını... sonsuza kadar devam etmesini istiyordum.

Karar verme şansım olmadı. Yine kolunu belime dolamıştı ve ben ayaktaydım, etrafımda dönüyordum, bacaklarım Bizi yatak başlığına bakacak şekilde döndürürken otomatik olarak kalçalarını döndürdü, ben de sırtımı o tarafa çevirdim.

"Bana pozisyon ver," diye emretti.

Talimatı için hiçbir açıklamaya ihtiyacım yoktu.

Ben geri çekilmeye başlarken elim aramızda dolaştı. I parmaklarımı onun kaya gibi sert aletinin etrafına sardım, başını kaydırdım

ıslaklığımı olması gereken yere kadar geçirdi ve içeri süzüldü, beni yatakta sırt üstü yatırıp üzerimi örterken elim dışarı kaydı.

Bana bağlı.

Tanrım, içinde iyi hissediyordu.

Tanrım, çok iyiydi.

"Bebeğim," diye fısıldadım.

Yavaş ve tatlı bir şekilde hareket etmeye başladı, başını eğdi, dilini boynumdaki bir tendondan kulağıma kadar takip etti.

"Sanki benim için yaratılmışsın gibi," diye fısıldadı içeriye doğru süzülerek, derinlere, çok derinlere yerleşerek ve sonra hafifçe taşlama.

Sözleri, onu hissetmek, onunla ilgili her şey, sonunda Deke'in içimde olması, gözlerimin yaşardığını hissettim. Onu kollarından ve bacaklarından sardı, kendine yakın tuttu, bir eli saçlarına gitti.

Deke beni koruyordu.

Deke içimdeydi.

Deke benim için yaratılmış.

"Hazırlanman gerek ingene," dedi kulağıma. "O sıkı, ıslak sıcaklığa ihtiyaım var."

Başımı çevirdim ve dudaklarımla kulağını buldum. "Al şunu." Sikini sokup çıkarmaya başladı.

Yavaş ve nazikti ama ağzı uyarıyordu: "Bırakırsam sertleşebilir. Sen söyle, bebeğim. Tek kelime edersen yavaşlatırım."

Sesi daha sertti, neredeyse zorluyordu, kalçaları daha hızlı hareket ediyordu ama daha sert değildi.

Beni sikmesi gerekiyordu.

Ve beni becermesine ihtiyaım vardı. "Ne istiyorsan al, Deke."

Bir bacağını kaydırđı, dizini yukarı çekti, bu onu içe doğru kayarak daha da derine itti ve onu daha sıkı tutarak tekrar nefes aldım.

Ama bırakmadı ve beni becerdi.

"Deke-"

"Brace, Jussy."

Daha sıkı

tuttum. "Deke-"

"Tek kelime bebeğim, yavaşlatıyorum."

"Lütfen, Deke." Tırnaklarımı elimin olduğu yere, sırtının küçük kısmına geçirdim. "Sadece sik beni."

Vücudu hareketsizdi, yarı içeri
yarı dışarı. Beni çıldırtıyordu!

Daha derin, daha alçak bir gök gürültüsü daha ondan bana doğru yuvarlanmadan önce ağzımı açtım.

Ve Deke bıraktı.

Hamleleri o kadar güçlüydü, vücudu o kadar büyüktü ki beni de içine alıyordu, beni içine çekmemesi için bir elimi yatak başlığına doğru kaldırıp itmek zorunda kaldım.

Bu kötü bir şey değildi çünkü benim de ona doğru sürdüğüm anlamına geliyordu.

Sert sikinin tabanı hassas klitorisime çarpıyordu, Deke'e ait olan o sik nihayet içimdeydi, sadece birkaç vuruşta yüzümü boynuna çevirdim.

İçine bastırdım, her santimimle ona karşı gerildim, içim ve dışım, başım yastıklara geri uçmadan ve boşalırken haykırmadan önce "Tanrım, evet bebeğim" diye onaylayan hırıltısını duydum.

Sert.

Sertçe ve sonsuza kadar sürecekmış gibi geldi. Deke derinlere iniyor, homurdanıyor, vücudum her itişte sarsılıyor, inliyor ve soluk soluğa kalıyordum. Saçlarını sıkıca kavramak için otomatik olarak bir elimi kaldırdığımda, hayatımda yaşadığım en iyi, en uzun ve en yoğun orgazmıla ürperdim.

Daha yeni kendime geliyordum, bilincim o yatağa, o odaya geri dönüyordu, bedenim onun içinde doğal olarak gevşiyordu.

doruğa ulaştığında tekrar gerildi çünkü dişlerinin omzumun boynumla birleştiği yerin hemen aşağısındaki yumuşak ete sertçe battığını hissettim. Başını geriye atmadan önce kendini içime gömdü ve ay ışığında boynundaki kasların gerilmesini ve boşalırken kalçaları benimkilere gömülürken sarsılmasını izledim.

Onunki de uzun sürdü.

Ve bu, Deke'in bana verdiği ve şimdiye kadar tanık olduğum en seksi iki şeyi de geride bıraktı.
beş saniyeden çok daha uzun sürdü.

Sonunda, iri bedeni benimkinin üzerine çöktü, boynu derin bir şekilde büküldü, yüzü benimkinin içindeydi ve ikimiz de orada, birbirimize bağlı bir şekilde yatıyorduk, duyabildiğim tek şey nefes alış verişlerimizdi.

Evet, duyabildiğim tek şey buydu ve kulaklarıma çarpan en tatlı müzik olabilirdi.

Tamam, belki de şair ruhum ne yaptığını biliyordu.

Elinin sırtım boyunca yatağa girdiğini ve başını kaldırdığında parmaklarının saçlarıma dolandığını hissettim.

Hemen indirdi, böylece beni öpüyordu, uzun, ıslak ve Tanrım, o kadar lanet Deke... tatlı.

Öpüşmeyi sonlandırdı ve bunu yaparken üst dişlerinin kenarlarını alt dudağıma sürttü, aynı zamanda yavaşça içimden çıktı.

Eğildi ve beni ısırduğu yeri öptü, ardından yataktan kalktı ve bedenimin üzerindeki örtüleri seğirterek çıktı.

Yana doğru yuvarlandım, kendi içime kıvrıldım ve orada yattım,

Karanlıkta banyoma doğru yürürken birkaç saniye daha seksiliği izledim.

Sonra gülümsemeye başladım, ilk başta yavaşça, ta ki gülümseme yüzümde o kadar büyük hissedene kadar, canımı acıttı.

Acı ve zevk.

Bu sefer sevdiğim türdendi.

Dizlerimin üzerine çöktüm, yüzümü banyoya döndüm, baldırlarımın üzerine oturdum ve çarşafı etrafıma sardım.

Deke ışığı açmadı ama ben tuvaletin sifonunu duydum, Musluk açılıp kapanıyordu ve sonra sarı saçları omuzlarına dökülmüş, vücudu ay ışığıyla gümüşlenmiş, ağır kalçaları nefis, dizlerinin etrafındaki yuvarlak kas çıkıntıları ağır sulandıran, artık yarı sertleşmiş aleti hala etkileyici olan bir Deke izledim.

Gözlerimi aletinden ayırıp yüzüne baktığımda yatağa yaklaşmıştı.

"Benden çok hoşlanıyorsun," diye ilan ettim.

Uzun kolunu uzatıp çarşafı üzerimden çektiğinde tiz bir kız çığlığı attım.

Bir kız çığlığı daha attım, yine belimden koluyla bağlandı ve yukarı çekilerek koluna çarptırıldım.

Vücudum. Bir dizini yatağa koydu, bizi döndürdü ve ben yere düştüm.

Deke üzerimdeyken sırtüstü yatağa uzandım, onun ağırlığıyla nefes nefese kaldım ve yüzüne odaklanmaya zorlandım.

Tam benimkinin içinde olduğu için zor olmadı.

Büyük eliyle çenemi kavradı ve "Evet çingene, senden hoşlanıyorum" dedi.

"Hayır, sen kesinlikle benim gibisin" diye düzelttiğimde kocaman ve mutlu gülümsediğimi biliyordum.

Deke onayladığında gülümsedi, "Evet." O gülümseme.

Tanrım.

Kollarımı omuzlarına doladım, başımı yukarı kaldırdım ve ona sert, kapalı ağızlı bir öpücük verdim.

Tekrar yastıklara uzandım ve "Şimdi rahatladın mı tatlım?" diye fısıldadım.

"Sabah ilk iş prezervatif almaya koşun" diye cevap verdi.

Gülümsemeye devam ettim.

Bunu huysuz olmadan da yapabileceğime dair bir his vardı içimde. "Kesinlikle," diye kabul ettim.

Birden başını eğdi ve elini çenemden boynumun kenarına götürdü, böylece tel tel bıyıklarla çevrili dudaklarını çenemden kulağıma doğru kaydırabildi, tüm bunlar boynumdan aşağıya, meme uçlarıma doğru karıncalanmalara yol açtı.

"Şortumu alacağım. Pijamalarını giymeni istiyorum. Sırf bu yüzden. Tamam mı?"

Belki de rahatlamıştı ve sesi de öyle geliyordu, artık sinirli değildi.

Ama işini şansa bırakmıyordu ve bir şey olması ihtimaline karşı ikimizin de çıplak olmasını istemiyordu.

Başımı salladım. "Tamam, Deke."

İkimizi de yataktan kaldırdı, ayağa kaldırdı ve kendisininkini almak için eğilmeden önce bana kaşkorse, külot ve şort verdi.

Giyindik.

Deke beni yatağa geri çekti, yorganı üzerimize örttü ve beni normal uyku pozisyonumuzda onun altına soktu.

Ama bu sefer kalçalarımı kaldırıp büktü, böylece bir dizini kalçasına dolamamı istediğini anladım, Yaptığım bir şey.

Bu sayede parmaklarını sırtımın alt kısmındaki kaşkolümden geçirip şortuma ve külotuma sokarak kıcımlı avuçladı. Yanaktan değil. Tam ortasından, böylece orta parmağı kıvrımın hemen içinde duruyordu.

Dudağımı ısırdım ve tekrar titredim.

"Uyumaya devam et, Jussy," diye emretti.

Kalçalarımı ona doğru bastırdım. Elini kıcımda daha derine bastırdı, diğer kolu altımdan itti, beni daha yakın tutmak için sırtımın etrafında kıvrıldı ve gözlerimi kapattım.

"Sadece resmileştirmek için," diye fısıldadım boğazına.

"Ben de senden hoşlanıyorum."

Yumuşak kıkırdamasını duydum ve o yumuşak kıkırdamaya aşık oldum.

Sırtımda sıcak bir sıkışma, kıcımda samimi bir sıkışma hissederken kıkırdadı ve "Güzel" diye fısıldadığında saçlarımı karıştırdı.

Gülümseyerek, sıcak, doygun ve mutlu bir şekilde yerleştim. Deke Hightower benden çok hoşlanmıştı.

Bu düşünceyle, hâlâ gülümseyerek uykuya daldım.

* * * * *

Bir gece önceki huzursuzluğu yüzünden ertesi sabah ilk kez Deke'den önce uyanmam sürpriz olmadı.

Hayır, sürpriz değil.

Bu daha fazla ödüldü.

Çünkü bu onu uyurken izleyebileceğim anlamına geliyordu.

Yüzü uykuda yıllarını kaybetmişti. Tam olarak çocuksu değildi ama uyanırken fark etmediğim, uykuda yumuşayan sert çizgiler ve kenarlar vardı. Bunlar gözlerinin etrafında ve elmacık kemiklerinin üzerindeydi, yakından incelediğimde elmacık kemiklerinin çok yüksek olduğunu fark ettim, sanki Kızılderili kanı falan taşıyordu. Çenesinde bile... Çoğunlukla sakalıyla gizlenmişti ama uykunun verdiği huzurla orada belirgin bir gerginlik olmadığını fark ettim.

Güçük kirpikleri vardı ama çoktu ve yanaklarına yaslandıklarında savunmasız bir güzellikleri vardı.

Beni büyüleyen büyüleyici bir sergiydi, bu yüzden uzun süre kendime izin verdim.

Sonra sabah olduğunu, yatağında olduğumuzu, güvende olduğumuzu, kötü adamın geri dönmediğini bilmek, bu benim

Muhtemelen o tehditten

kurtulmuştum... Ve Deke benden hoşlanıyordu.

Ağzını, parmaklarını ve sikini iyi kullandığından bahsetmiyorum bile.

Bu yüzden başka şeyler yapabilecekken neden orada yatıp onun yüzüne baktığımı merak ettim.

Böylece diğer şeyleri yapmaya karar verdim.

Parmağımın ucunu kalçasında gezdirdikten sonra ayağa kalktım ve dudaklarımı dudaklarına dokundurdum.

Başı yastığın üzerinde hafifçe kaydı, kolu beni hafifçe, refleks olarak sıktı ve sonra midesi gerildi.

Üç parmak ucumu üzerinde gezdirdim, aşağı indirdim ve dilimi alt dudağına dokundurdum.

Gözleri açıldı.

Ona gülümsedim ve elimi karnının alt kısmına koyarak aşağı doğru ittim, parmak uçlarım şimdi şortunun içinde ve sikinin üst tabanında duruyordu.

"Günaydın," diye fısıldadım.

"Prezervatif yok," diye homurdandı ve nedenini biliyordum çünkü parmak uçlarıma bir şey olduğunu hissettim.

Gülümsememin değiştiğini de hissettim.

O gülümsemeyi ağzına bastırdım ve sertleşen sikini parmaklarımla sarmadan hemen önce "El işi, tatlım" diye fısıldadım.

"Kahretsin," diye homurdandı, bu kelimenin rahmime doğru ilerlediğini hissettim.

Bacağımı kalçasına dolayarak onu sabitledim ve okşadım.

"Siktir," diye homurdandı yine, kalçaları esniyordu. Gülümsemeye devam ettim.

Ve okşamak.

"El işi mi?" diye sordu, sabahki sesi uykunun kalıntılarıyla pürüzlüydü ve sikine yaptığım şey yüzünden gırtlaktan geliyordu.

Evet. Tıpkı haftalar önce düşündüğüm gibi, sabah yatağında benimle birlikte bu konuda bir şeyler yapabilecekken (ve ben de yapabilecekken) o ses.

Cennete.

"Evet," diye fısıldadım.

Sonra eli şortumun içinde, sırtımın dibinde durduğu yerden aşağıya doğru kaydı ve içeri girdi.

Dudaklarına karşı küçük bir nefes verdim.

"Tamam bebeğim," diye mırıldanarak kabul etti.

Birbirimize bakmaya devam ettik, birbirimizin gözlerinin içine baktık.

Deke tamamen sertleştiğinde bu daha yakın oldu ve bacaklarımla arasında yaptığı sihirli bir şey, benim Spontane bir şekilde aletini sertçe çekiştirdi ve homurtusu duyuldu, boynu bükülerek alını benimkine dayandı ve sert nefes alış verişlerimiz birbirine karıştı.

Sonunda elini sürüyordum, horozuyla ne yaptığıma pek aldırmıyordum, klitorisime ve amıma ne yaptığını çok odaklanmıştım. Diğer elimi saçlarının arasına sokup parmaklarımı saçlarında dolaştırırken, o da sikini sıkı yumruğumun içine sokmaya devam ediyordu.

"Deke, ben-" Uyarıma başladım.

"Yap," diye emretti.

Başımı salladım, bakışlarını tuttum ve "Üzerime boşalmanı istiyorum" diye fısıldadım.

Bunu zar zor söyleyebildim ya da bir sonraki hareketinin neden olduğu göz kırpmayı başarabildim, eli gitmişti, parmaklarım artık horozunun etrafında değildi, şortu tarih olmuştu, sırtüstüydüm, şortum ve külotum kalçalarım kadar inmişti ve o bana biniyordu, devralıyordu.

Tamamen ele geçirmek gibi.

Tanrım, duyusal olarak aşırı yüklüydü, özellikle de görüntü olarak. Sikini kaldırmaması, göğsü, kalçaları, karnı, omuzlarına dökülen sarı saçları, bana bakan ela gözleri, bacaklarımın arasına soktuğu diğer eli, nefes kesici bir şekilde çalışarak beni oraya sürüklüyordu.

"Deke," diye nefes nefese kaldım.

"Üstü kapalı," diye homurdandı.

Üstümü çıkardım, saçlarım uçtu. Gözlerimi ona geri verebildiğimde, yüzüme gelmeden önce onun gözlerini saçlarımda gördüm.

"Oraya git, Jussy," diye buyurdu.

Tırnaklarımı her iki yanındaki kalçalarına geçirdim ve beni dar, sırılıklam, sıcak

Çünkü o üzerimdeyken ve giysilerim beni engellerken bacaklarımı birleştirmeye zorlamıştı.

Gelmeye başladı.

"Oh Tanrım."

"Oraya git," diye homurdandı.

"Aman Tanrım," diye nefes aldım, gözlerim her yeri geziyordu, güçlü eli büyük aletin etrafındaydı, göğsü, kalın kalçaları, tırnaklarım oradaki sert kasların derinliklerine batıyordu. "Aman Tanrım. Aman Tanrım. Deke," diye nefes aldım, eğildim ve boşaldım.

Sonra "Evet," diye inlediğini duyduğumda ve karnımda ve göğsümde onun sıcak sıçramasını hissettiğimde, orgazmı boyunca vücudunun güçlü sarsıntısını, zihnimin uzak girintilerinde bir yerde yapabilmeyi dilediğimde daha sert yapıyorum.

Kalbimin sıcak bir yerinde bir şansım daha olacağını bilerek izledim.

O bitirmeden birkaç dakika önce ben bitirdim, alnını benimkine dayadı, elleri boynumun iki yanında kıvrılmıştı.

Gözlerimi açtığımda onunkilerin hâlâ kapalı olduğunu gördüm. O kirpikler, Tanrım, güzellik abidesi. Gözlerini açtı.

Ve dahası da vardı.

Hiçbir şey söylemedi, nefesi hâlâ ağır geliyordu.

Hiçbir şey söylemedim, nefesim de aynı şeyi yapıyordu. Ama ellerimi, o üzerimde diz çökmeye devam ederken uzakta duran kalçalarına koydum, beline kadar kaydurdum ve parmak uçlarımla tembelce okşadım.

Biraz zaman aldı ama sonunda artık orgazmlarımızdan kurtulamadığımızı fark ettim.

Ayrıca aramızda bir bağ da yoktu. Hâlâ dizlerinin üzerindeydi. Deke'in bana dokunduğu tek yer dizlerinin yanları, boynumdaki elleri ve alnıydı.

Yakındık. Ama o

hala uzaktaydı.

Parmaklarım teninde hareketsiz

kaldı. Deke gözlerimin içine

bakmaya devam etti. "Deke?"

Adını bir soru olarak kullandım.

"Sadece üzerine geldim."

"Ben... evet," diye tereddütle cevap verdim.

Hoşuna gitmedi mi? Bu onun için çok mu tuhaftı? Garip değildi, ama bazıları için olabilirdi.

Bunu istediğimde oldukça istekli görünüyordu. "Dün gece seni çok fena siktim.

içine girdim, sen boşalırken ben de boşaldım. Bu sabah üzerine boşalmamı isteyen sendin" diyerek bana çok iyi bildiğim şeyleri hatırlattı.

"Bu... sen..." Aniden bastıran endişeyle savaştım için boğazımı temizlemeye karşı koydum ve "Bu seni kapatıyor mu?" diye bitirdim.

Başını bir santim kaldırdı ama ellerini boynumdan çekmedi.

"Beni kapatıyor gibi mi görünüyor?"

diye sordu. "Uh...hayır," diye cevapladım.

Ellerinden biri kaydı, gözleri de kaydı ve o izlerken başparmağının dün gece doruğa ulaşmadan hemen önce dişlerini geçirdiği yeri taradığını hissettim.

Bakışları tekrar benimkine döndü.

"İşaretimi aldı," diye fısıldadı, üç kelime de kalındı. Anlamla doluydu.

Belki de duygu yoğunluğu vardı.

Parmaklarım belini kavradı.

Diğer elini göğsümden aşağıya, göğüslerimin arasından aşağıya kaydırды ve elini dölünün içinden geçirip tenimin üzerinde yumuşatırken tırnaklarım kıvrıldı.

"İşaretimi aldı," diye tekrarladı.

Onu yakaladığımı

düşünüyordum. Yine de, "Evet,"

demem kararsızdı.

Eli yukarı kaydı ve göğsümün etrafında

kıvrıldı. Alt dudağımı ısırdım.

Deke'in gözleri izledi.

Tanrım, beni yine tahrik ediyordu.

Bana döndü. "Her zaman böyle sıcak mı koşuyorsun, çingene?"

"Uh... şu ana kadar değil, ta ki... açıkçası...

um..." Sustum.

Beni yakaladı.

Bunu biliyordum çünkü gülümsedi.

Yavaş.

Çok yavaş.

Ukala.

Tamamen kendini beğenmiş.

Ateşli.

İnanılmaz derecede ateşli.

Başparmağını meme ucumun üzerinde sertçe gezdirdi, bu doğrudan klitorisime fırladı, tırnaklarım etine battı, hepsi

"Benden hoşlanıyorsun" diye fısıldarken yüzlerimizin arasına koyduğu bir santimi sildi.

"Evet" diye fısıldadığımda bu kez hiç de belirsiz değildi.

Gözlerinin içinden bir şey geçti. Çeşitli nedenlerden dolayı onu kovalamak istedim, en azı şaşırtıcı olması değil, ama o anda bacaklarımın arasında yeni bir ıslak dalgalanma yarattı.

"Benim için yapıldı," diye mırıldandı, sanki ben orada değilmişim gibi, sanki benden bir nefes bile uzakta değilmiş gibi, bana bu kelimeleri ve tüm anlamlarını veriyordu.

Deke'e ait olan her şeyin altında kıpırdamadan yattım ve gözlerine baktım.

"Duş," diye homurdandı birden. "Prezervatifler," diye devam etti.

Ağzı benimkine dokundu, "O piçlerden çok var."

Ben daha kabul edemedim, ya da ben daha çok onu öpmeye meylederken, o yatağın kenarında ayağa kalktı. Sonra beni yatağa doğru sürükledi.

Ve sonunda, ben omzunun üzerinden geçtim ve o da duşa doğru ilerliyordu.

Tamam o zaman.

Sabah planımızı yapmıştık. Duş.

Ve

prezervatifler.

Bir sürü var.

O gün evimde hiçbir ilerleme kaydedemeyeceğimi hissediyordum.

Ve o ilk sikimi vermedim.

Bölüm On Dört

Son Derece Ayarlanmış İntikam Serileri
Deke.

Deke beş paket prezervatifi kasabadaki marketin tezgahına bıraktı.

Kasiyer adamın yüzünün irkilmesini izledikten sonra bakışlarını yavaşça Deke'ye kaldırdı ve sonra Jussy'ye çevirdi Yanında durmuş, elini tutuyordu.

Kaşları havaya kalkarken adamın yüzü irkildi. Deke çenesini eğdi ve onun parlak, cesur bir şekilde gülümsediğini gördü, kocaman ve utanmadan adama doğru.

Tanrım, o bir şeydi.

Deke hissettiği kahkaha krizini bastırdı ve satın aldıkları ürünün bip sesini duyunca kasiyere baktı.

"Yüzüm nasıl?" Jussy sordu ve dikkati tekrar ona döndü.

Gözüne baktı, sarının gittiğini gördü, yan taraftaki morluğun neredeyse tamamı gitmişti ama gözünün altında hâlâ biraz mavi vardı. Bakışları düştü ve bir gün önceki değerlendirmesinde haklı olduğunu da gördü. Boğazında bir gölge bile kalmamıştı.

Dün geceyi atlattılar.

İkisinin de bağlanmak istediği şekilde bağlanmışlardı ve bu muhteşemdi.

Ve boğazındaki o bok gitmişti. Güzel bir gündü.

"Daha iyi," diye cevap verdi.

"La-La Land'e gidip Sunny'yi korkutmayacak kadar iyi mi?"

Dudakları kıpırdayarak ona baktı. "Kahve almayacağız."

Şirin bir surat ifadesi takındı. "Kahveye ihtiyacım var."

"O zaman seni eve götürüp tekrar becerdikten sonra yap." Jussy'nin şirinliğine kapılan Jussy'nin ağzından çıkan sözcükler, bir izleyici kitlesi olduğunu fark edince kasiyere baktı ve "Üzgünüm dostum" diye mırıldandı.

Kasiyer sırtıyordu. "Bana aldırmayın. Sadece bir kardeşin iyi mal almasına sevindim."

Oh, iyi maldan biraz alıyordu.

Deke aşağıya, Jussy'ye baktı ve onu yine kasiyere gülümserken gördü.

Adam kızın elini çekti ve kız da ışını ona çevirdi. Evet, o bir şeydi.

"Kahve yok," dedi.

"Deke, bizim de kahvaltıya ihtiyacımız var," dedi ona. "Dün gece bütün pizzayı sen yedin."

"Bebeğim, sen pastanın yarısını yedin ve ben son dilim için seninle kavga etmek zorunda kaldım. O son dilim benim dilimim."

"Tamam, dün gece bütün pizzayı yedik ve ben de Baby Ruths ve Butterfinger Cups ile kahvaltı yapamıyorum ve elimizde sadece bunlar kaldı." Ona küstah bir gülümseme verdi. "Ve biz beslenmeye ihtiyacım olacak."

Sikişme şekline bakılırsa, bu şüphesiz doğruydı.

"Tamam, kahve," diye teslim oldu.

Gülümsemesindeki şımarıklık gitti ve ona dönüp göğüslerini koluna bastırduğında tatlı bir hal aldı.

Aleti sarsıldı.

İşte bu, artık ikisi de nerede olduklarını bildiklerine göre işlerin gerçekten iyi yönde değişeceğinin bir göstergesiydi.

Ve Deke'in, onun günah kadar zengin ve ünlü olduğu gerçeğinin ötesine geçebileceğine dair bir ton belirti vardı.

Tanrım, dün gece onu çok zorlamıştı, bunun üstesinden gelmişti ve onun üzerine boşalmasını isteyen oydu. Gözleri vahşi ve ateşliydi, onun üzerinde mastürbasyon yapmasını izliyordu, tırnakları kalçalarının derisinde kırmızı hilaller bırakıyordu, bundan çok hoşlanıyordu.

Nasıl yaşanacağını bilen ve çoktan kaybetmiş motorcu sürtükler

herhangi bir takıntı, içkinin onları olmaları gereken yere götürmesine izin veren sarhoş kadınlar bunu verirdi.

Ve sonra Jussy vardı, bir yargıç kadar ayık, sadece onun için sarhoştı ve ona vereceğini bildiği bir şekilde istiyordu. İsteddiği her şeyi. Ona tekrar boşalabilirdi. Onun yüzüne binebilirdi. Onu bağlamasına izin verecekti. Onun sikini kıcına alacaktı.

Yaşıyormuş gibi sikişti.

Sadece açık, dışa dönük ve hayatla birlikte değildi.

Seks konusunda da açık ve beraberdi. Ne istediğini biliyordu, istedi ya da sadece peşinden gitti ve

bu işten kurtuldum.

Onun için yapıldı,

evet. Kahretsin,

evet.

Dümdüz, yüzde yüz onun için yapılmış. Yani kahve mi istedi?

Ona verecekti.

Ona her şeyi verirdi.

Ve sadece kızın onu becermesinden zevk aldığı için değil.

Çünkü erkeğiyle birlikte bir market kasiyerinin önünde durmuş, onun elini tutmuş ve elli tane prezervatif almıştı. ve bunu birazdan kendini güzelce siktireceği için bariz bir şekilde mutlu olarak yapıyordu, ama onun daha mutlu olduğunu biliyordu çünkü tam orada onun yanında duruyor, elini tutuyordu.

Bakışları kızın sol gözünün altındaki morluğa kaydı ve yakında La- La Land'e yapacakları yolculuk hakkında söyleyeceklerini bitirdi: "Ama Sunny'nin orada olmadığından emin olana kadar dışarıda beklesen iyi olur."

"Her zaman Shambles'la birlikte orada. Güneş gözlüğü takmalıydım," diye mırıldandı.

"Kırk üç dolar tutuyor," dedi kasiyer.

Deke cüzdanını aradı, kızın banknotları çıkarmasına izin verdi, banknotları adama verdi ve para üstünü ve çantayı aldı

Zaten çok iyi olan bir günü çok daha iyi hale getirecek şeylerle doluydu.

"Teşekkürler. Görüşürüz," diye mırıldandı Deke ve Jussy'nin elini kullanarak onu kapıya doğru çekti.

Hareket ettiklerinde Jussy kasiyere "Sonra," dedi.

"İkinize iyi eğlenceler," diye seslendi kasiyer arkalarından. "Eğleneceğiz!" Jussy onu çekiştirerek kasadan çıkarırken

Kapı.

La-La Land'e doğru kaldırımında ilerlerken neredeyse onun yanında zıplıyordu.

Ona baktı ve dudaklarının kıvrıldığını hissetti. "Mutlu musun?" Başını geriye eğdi ve ona bir ışın daha verdi, açık, dışarıda, bir bok saklamıyor.

Evet, mutluydu. Onunla birlikte olduğu için mutluydu.

Tanrım, aldığı her nefeste onun için bunu istiyordu. Onu, uğruna belini kıracağını, onu elinden alan herkesi öldüreceğini bildiği bir şekilde istiyordu.

Hay sikeyim. Annesi dışında hiçbir kadın için böyle hissetmemişti.

Ve annesine bunun ikinci yarısını bile vermemişti.

Yürürlerken memesinin yan tarafı adamın koluna değecek şekilde pozisyonunu ayarladı ve sessizce gülümsemeye devam etti, "Evet, Deke. Mutluyum."

Elini çekiştirerek onları durdurdu, ona doğru döndü ve eğildi.

Adamın teklifini anladı, ayak parmaklarının üzerinde yükseldi ve adam ağzını onunkine değdirdi.

Onunki hâlâ gülümsüyordu.

Tam uzaklaşıyordu ki telefonu çalmaya başladı.

"Onu ben alırım," dedi, çantaya uzandı, böylece telefonu almak için elini bırakmadı.

Çantayı ona verdi, telefonunu çıkardı, arayanın Decker olduğunu gördü ve aramaya başladı.

"Hey, kardeşim, her şey yolunda mı?"

"Evet, belki evet belki de hayır," diye cevap verdi Decker, sesi tuhaf geliyordu.

Deke gözlerini Jussy'ye çevirdi. "Pekala, bana evet kısmını anlat." "Hedefimizi birkaç saat önce bulduk. birincil hedef."

Deke kaşlarının birbirine yaklaştığını hissetti. "Yine mi geldin?"

"Bize Bianca Constantine'in saklandığı söylenen yer, onun saklandığı yerd. Aynı zamanda Brendon Caswell'in cesedini de orada bulduk."

Deke botlarına doğru ilerlerken Jussy ile göz temasını kaybetti. "Doğru... tekrar gel?" diye hırladı.

Jussy onun ön taraftaki boşluğuna geçti, parmakları Ama Decker konuşurken bakışlarını indirdi, gözlerini şimdi onun omzuna dikmişti.

"Caswell öldü, dostum. Los Angeles'ta boktan bir apartmanda. Kadın kıyafetleri bırakılmış, başka şeyler de, güzel şeyler.

Tasarımcı. Pahalı. Kozmetik. Biraz mücevher, ama çok değerli bir şey değil. Yine de onu bulduk, yerel polisi aradık.

Yetkililer ve olay yerindeki bir kadın dedektif bunun iyi mal olduğunu söylüyor. Toz alıyorlar, şimdiden parmak izlerini araştırdılar. Bir sürü parmak izi var ve bazıları Bianca'ya ait."

"İki saniye Deck," dedi Deke telefonda ve Jussy'ye baktı. "Git kamyona bin bebeğim. Anahtarlar cebimde. Ben bu görüşmeyi bitirirken bize kahve getireceğim."

"Hayır," diye fısıldadı, yüzüne bakıyordu, yüzündeki mutluluk gitmişti ve Deke bu mutluluğun kayboluşuyla midesinin ısındığını hissetti.

Siktir et şu Bianca sürtüğünü. O öyle bir adamdı, onun lanet boynunu kırardı.

Kadının elini daha sıkı tuttu, nefesini içine çekti ve boğazına odaklandı.

"Geri, Deck, daha var mı?"

"Eğer ilk düşünceniz benimkiyle aynıysa, yani Bianca'nın Caswell'in en yakın arkadaşını sesli mesajla boğduğunu duyduğunu ve bir buluşma sırasında kendini kaybedip onu

öldürdüğünü düşünüyorsanız, yanılıyoruz. Bir profesyonelin becerilerini edinmediği sürece çok vahşi tarafta yürüyüşünü yaparken, biriydi

Başka. Adam dizlerinin üstündeydi, iki kurşun yedi, bam, bam, tam alnına. Bu kızın resimleri var. Uzun boylu, kıvrımları var, ama zayıf, bu adamı nasıl dizlerinin üstüne çöktüreceğinden emin değilim. Adam silahlıydı, belinde silahı, botunda bıçağı vardı. Kadın adama saldırdı, adam geri çekildi ve bu olay başka bir sonla bitti. Biri onun içine Tanrı korkusu saldı.

Silahına bile davranmadı. Spekülasyon ama diyebilirim ki kiminle karşı karşıya olduğunu biliyordu, dizlerinin üzerine çökmek için talimat aldı, muhtemelen konuşarak kurtulmayı umuyordu, yanıldığı kanıtlandı."

"O zaman bu hem iyi haber hem de güzel haber," dedi Deke.

Decker "Belki," diye geçiştirdi ve devam etti. "Bu binadaki tanıklar Bianca'nın bir hafta önce ya da birkaç gün önce değil ama dün gece bu daireye girdiğini gördüklerini söylüyorlar. Çıktığını görmemişler. İyi giyimli, yakışıklı, uzun boylu, zayıf, siyah bir adamın Bianca'dan bir süre sonra içeri girdiğini görmüşler. Koridorun sonundaki komşusu işten dönüyormuş, Bianca'nın ona kapıyı açtığını, gülümsediğini, dostça, gerçekten dostça davrandığını ve içeri aldığını görmüşler. Caswell'in içeri girdiğini görmemişler ve ME'den gelen ön bilgi Caswell'in onu gece yarısı ile sabah üç arasında aldığını belirtiyor. Diğer ikisini de çıkarken gören olmamış. Kimse silah sesi duymamış."

"Yani, düşünüyorsun..." Deke sordu. Ama

Deke, Deke'in ne düşündüğünü biliyordu.

Profesyonel bir kiralık katil tutmak için bulması gereken parayı bularak kızının icabına baktı.

Deck, "Bianca Constantine ya eline biraz para geçirdi ya da çok tehlikeli bir arkadaş edindi," dedi.

"Ben de öyle düşünüyordum," diye mırıldandı Deke ve Jussy ona doğru kaydı. Onun gözlerinin içine baktı ve "İkincisi, bebeğim" diye mırıldandı.

Dudaklarını birbirine bastırdı ve başını salladı.

Decker kulağına dedi ki. "Dahası da var, dostum."

"Ver onu bana," diye homurdandı Deke, Jussy'ye odaklanması bulanıklaşmıştı. "Boktan bir apartman, şehrin pek de iyi bir yerinde değil, ama buradaki mobilyalar, Deke, en iyisi değil ama berbat da değil. Burası düzenli ve temiz. Komşular, bir servisin gelip onun için temizlediğini ve buranın böyle bir bina olmadığını, bu yüzden bunun fark edildiğini söylüyorlar. Ayrıca, bu bölgede sürpriz olan bir sürü başka saçmalık, gevşek ağızlar söylüyorlar, ama söyledikleri şeyle değil. O onlardan biri değil. Bunu hissettikleri için bilmiyorlar. Bunu biliyorlar çünkü görüyorlar. Kendilerinden birini korumuyorlar. Komşularının evinde bir suikast yapılmasını pek sevmiyorlar, o komşu kendilerinden biri değil, bu yüzden polislere her şeyi veriyorlar."

"Peki onlara ne veriyorlar?"

"Her zaman süslüdür. Bir gezintiye çıkar, şoförlü parlak bir şehir arabasının arka koltuğuna kayar. Güzel kıyafetler. Saçlar yapılmış. Topuklu ayakkabılar. Mücevherler."

"O paralı biri, Decker," diye hatırlattı Deke ona. "O temiz, Deke," diye karşılık verdi Decker. "Tek bir Tanık onun bağımlı ya da iyi vakit geçiren bir kız gibi görüldüğünü söylüyor. Parti yok. Arayan yok. Erken gelmiş, şehir dışına çıkmamış, eve sarhoş ya da kafası güzel gelmemiş. Sessiz. Koridordakilere iyi davranıyor, onların işine karışmıyor, açıkça kendi işine karışmalarını istemiyor ama kibirli bir sürtük gibi de davranmıyor. Hiç çıkmıyor, gün içinde çıkıyor, akşam erken saatlerde eve geliyor."

"Söylediklerini nasıl anlayacağımı bilemiyorum,

Deck." "Söylediğim şey Bianca'nın

Constantine kendine en azından sağlıklı bir şekilde ona ilgi duyan bir şeker baba buldu. O tavşan deliğine giriyordu, onu çıkardı, temizledi ve onu tutuyor. Daire, henüz izini süremediğimiz paravan bir şirket altında kiralanmış ama paralı. Tekrar ediyorum, bu kızın resimlerini gördüm ve bakması zor değil. Doğru gözü yakaladı, bunun olduğunu görebiliyorum."

"Ve yakaladığı bu göz, onun için bir sorunu halletmesi için bu tür bir şeyi işe almayı düşünüyorlar mı?" diye sordu.

Deck, "Hayır. Dün gece dairesine giren adamı karşılama şekline bakılırsa, yakaladığı bu göz bir suikastı nasıl gerçekleştireceğini bilen türden bir adam," diye yanıtladı.

Deke tıslayarak nefes verdi.

Jussy yaklaştı.

Decker devam etti.

"Tüm raporlara göre, bunlar kızınızdan, Bianca'nın ailesinden, Thurston'dan... Justice ve Bianca sıkı fıkılar. Cidden sıkı.

Birbirlerini yıllardır tanıyorlardı, çok iyi arkadaşlardı. Sesli mesajında kız kardeşinin boğulduğunu duydu, borcunu ödemesini isteyebileceği adamdan borcunu ödemesini istemeyecekti. Ondan, arkadaşına zarar veren adama bunu ödetmesini isterdi. Ve adam ona o kadar düşkün ki, bunu yaptı."

"Bu çok fazla spekülasyon, Decker," dedi Deke ona.

"Dolapları bomboştur kardeşim. Tek bir kuruşu bile yoktu.

Adı. Kışına kadar kredi kartı borcu var. Evi altı ay önce haczedilmiş. Arabası haczedilmiş. Arkadaşlarının çoğu onun hakkında söyleyecek güzel şeyleri var çünkü onları çeşitli şekillerde kazıkladı ya da onlara borcu var, bazıları büyük paralar. Onu aylardır kimse görmemiş ama son görenler, eğer kafası güzel ya da sarhoş değilse, uçmuş olduğunu söylüyorlar. Ve şimdi ben, arkasında bıraktığı kıyafetler ve mobilyalarla bir apartman dairesinde duruyorum.

Düzeltilme ya da ödeme. Birisi onu tutuyor. Ve bu birinin imkanları var. Dün geceyi gösteren adam, kadının ona kapıyı açtığını gören tanık.

Onu bir aşığı selamlar gibi selamladı. Elini tuttu, onu içeri çekti. Başka kimsenin gelip gittiği görülmemiş. Adamın Benden üç metre ötede ölen Deke, ödeşmek için ölmedi. İntikam için öldü. Ve elimizdeki bilgilere göre, Bianca Constantine'in gözleri önünde öldürülmüş."

"Sence onu bulmaya çalışmak için hava çok mu sıcak?"

Deke sordu. "Senin için," diye açıklamaya devam etti ve sesi alçaldı.
"Emme."

"Etrafa soracağım. Emmanuelle bana Krys ve Bubba'nın iyi haberlerini verdi, ben de birkaç ay içinde bana aynı iyi haberleri verecek olan kadınımınla evde olmak istiyorum. Tüm bunları Chace'e rapor edeceğim ama polisler Caswell'i de ilgilendiren bir soruşturmanın devam ettiğini, bu yüzden onu da arayacaklarını söyledim. Ve burada bunu bilebilecek bazı insanlar tanıyorum.

uzun boylu, keskin giyimli siyah bir adam. Onun hakkında daha fazla şey öğrenene kadar içeri girmeyeceğim ya da adamlarımdan birini göndermeyeceğim.

Constantine kendini kaptırdı. Ama bugünlük bu kadar. Yarın karıma geri döneceğim. Kazmaya devam etmeleri için arkada birkaç çocuk bırakacağım ama dikkatli olun. Sana izin vereceğim.

Çok sıcak olduğunu fark edersek ya da içimizden bir ses geri çekilmemizi söylerse." "Kulağa bir plan gibi geliyor," diye yanıtladı Deke.

"Tamam. Gitmene izin vereceğim. Ama en azından iyi haber sağlam. Kızın, bu pislikten kurtuldu ve nasıl olduğu ya da arkasında kimin olduğu önemli değil, görünüşe göre kızı en azından parti ve uyuşturucu konusunda kendini toparlıyor. Sakladığı şirket, işte bu soru işareti."

"Evet," diye mırıldandı Deke.

"Evet," dedi Decker. "Daha sonra."

"Görüşürüz, Deck. Ve teşekkürler kardeşim." Deke bağlantıyı kesti ve tekrar Jussy'ye odaklandı.

Kız "Ne?" diye sormadan önce telefonunu indirmemişti bile. Onun kahverengi gözlerinin içine baktı, bunun Jussy olduğunu biliyordu,

onun çingene prensesi. Bunu kabullenecek, üstesinden gelecek ve yoluna devam edecekti.

"Tamam bebeğim, iyi haberlerim var," diye başladı. "Brendon Caswell artık bir tehdit değil ve olmayacak çünkü cesedi bu sabah Los Angeles'ta bir apartman dairesinde bulundu."

"Vay anasını," diye fısıldadı, kahverengi gözleri kocaman olmuştu.

"Şimdi de tuhaf haberler," diye uyardı onu.

"Oh kahretsin." Hâlâ fısıldıyordu.

"Bianca'nın dairesinde bulundu."
Gözlerini kapattı.

"Bana bak çingene," diye emretti, telefonunu cebine soktu ve elini kaldırıp ensesine, saçlarının altına doladı.

Gözlerini açtı.

"İnsanlar onu gördü, Jussy. İyi, temiz ve sağlıklı görüldüğünü söylediler.

Geceleri evde olduğunu, dışarıda parti yapmadığını söyle. Arkadaşlarının gelmediğini söyle. Koridorda gördüğü insanlara iyi davranıyor. Decker apartmanın çok iyi olmadığını ama evinin temiz ve mobilyalarının iyi olduğunu söylüyor."

Başını iki yana salladı. "Bunu anlamıyorum, Deke."

Deke açıklamaya çalıştı. "İlk olarak, Decker, ve tahminimce

çağırdığı polisler Bianca'nın Caswell'i öldürdüğünü düşünmüyor. Cinayet profesyonelce işlenmiş gibi görünüyor."

"Ne?" diye bağırdığında gözleri yine kocaman olmuş ve sesi yükselmişti.

"Deck çok fazla spekülasyon yapıyor ama hala bazı şeyleri araştırıyor. Yarın geri gelecek ve ne bulduğunu bize bildirecek. Ama bu arada kızınız kendini toparlamış ve iyi görünüyor."

"Bir tetikçinin onun dairesinde birini öldürmesi dışında," dedi Jussy.

"Evet, o hariç," diye homurdandı

Deke. "Orada mıydı?"

"Bilmiyorlar ama insanlar onu içeri girerken görmüş, başka bir adam da içeri girmiş, o adam düzgün, iyi görünümlü bir siyah adammış. Onu tanıyordu. Sıkı fıkı görünüyorlardı. Kimse ikisini de çıkarken ya da Caswell'i içeri girerken görmemiş. Decker Caswell'i bu sabah erkenden bulmuş. Bianca ve diğer adam gitmişti."

"Peki tüm bunlar ne anlama geliyor? Caswell'i onun için birine mi öldürttü?" diye sordu.

"Bu, Decker öğrenene kadar ne anlama geldiğini bilmediğimiz anlamına geliyor, bu yüzden işimize devam etmeli ve sağlam bilgiler elde edene kadar beklemeliyiz. Tahminlerde bulunmamalı ve bilmediğimiz konularda ince ayar yapmamalıyız."

Hareket etti ve vücudunu çaprazlayan bir kayıştan

sarkan püsküllü çantadan telefonunu çıkarmak için yaptı.

sahip olduğu birkaç parça kıyafetten gerçekten hoşlanıyordu.

Onu ilk gördüğünde, Bubba'nın yerine girerken giydiği elbiseye benziyordu.

Bu elbise uzundu, ayak bileklerine kadar iniyordu, kolları kollarının ortasına kadar iniyordu ve dökümlüydü, elbisenin rengi kahverengiydi ve üzerinde küçük krem rengi çiçeklerden oluşan bir desen vardı. Bel kısmı Göğüslerinin altında Kızılderili boncuklarından yapılmış dar bir kemer vardı.

Her şey yolundaydı.

Deke'in en çok hoşuna giden kısım, ön kısmının kemere kadar kesilmiş olmasıydı. Bilekleri ve göğsünü ve muhteşem göğüslerinin iç kabarıklıklarını ortaya çıkaran o kesik hariç, geri kalanı kapalıydı. Sütyenle bağlanmış.

Tam bir çingene prensesi.

Uykudan ve seksten dağılmış saçlarıyla, o elbisenin içinde muhteşem görünüyordu.

O kadar şaşırtıcıydı ki, kendini kaptırmış ve kadının telefon ettiğini neredeyse fark etmemişti.

Ama onu yakaladı ve ekranda kimi aradığını gördü.

Telefonunu elinden çekip aldı ve devre dışı bıraktı. Başı geriye düştü.

"Ne yapıyorsun?" diye bağırdı. "Kız arkadaşını aramıyorsun," dedi ona.

Yaklaştı, ayak parmaklarının ucuna kalktı ve tısladı, "Deke Beni boğan adam en iyi arkadaşımın evinde bir suikastçı tarafından öldürüldü." Geriye doğru sallandı. "Tabii ki onu arayacağım."

"Bebeğim, seni boğan pislik en yakın arkadaşının evinde öldürüldü ve sen en yakın arkadaşının tanık olduğu bir suçun işlenmesinden birkaç saat sonra bir arama yapmayacaksın."

"Polisler bu Caswell'in-"

"Biliyorlar. Decker onlara söyledi. Bu Bianca'yı arayacağın anlamına gelmez," diye karşılık verdi. "Bakalım Decker Bianca'yı bulabilecek mi?"

ona neler olduğunu öğren-"

"O benim en iyi arkadaşım Deke ve onun için endişeleniyorum," diye tersledi.

"O senin en iyi arkadaşın, çingene," dedi nazikçe. "Ve tetikçilerle işbirliği yapıyor olabilir, görünüşe göre tutuluyor ve seninle olanlardan sonra onun dairesinde olanlarla ilgili pek çok varsayım var. Decker bunun intikam koktuğunu söylüyor. Geri ödenen şey sana olanlardı. Sen Saldırıya uğradınız ve varlıklı bir kadınsınız. Aramayın Kızım. Zaten sahip olduklarınız dışında onunla hiçbir bağınızın olmasına gerek yok. Beni takip mi ediyorsun?"

Ona ters ters baktı ve bunu yaparken acele etmedi.

Sonra gözlerini öfkeyle kaçırdı ve kaldırımından aşağıya baktı, bunu yaparken de acele etmedi.

Sonunda omuzları çöktü, başı düştü, "Siktir" diye mırıldandı ve başının tepesi adamın göğsüne çarparak düştü.

Eli hâlâ ensesindeydi ve onu sıkıyordu. Jussy.

Onu takip ediyordu.

"Kahveye ihtiyacım var," dedi göğsüne.

Deke onun elini buldu, telefonunu ona geri verdi, anahtarlarını çıkardı ve onları da ona verdi. "Git kamyonetime bin. Thurston'ı bu haberle ara, içini rahatlat. Sana ihtiyacın olanı getireceğim."

Yanağı adamın göğsüne değene kadar başını çevirdi ve fısıldayarak, "Hep öyle yapıyorsun," dedi.

Kahretsin, bu iyi hissettirdi.

Bir saniye yaklaştı, sonra geri çekildi. Deke onu bıraktı.

Jussy başını kaldırıp ona baktı. "Shambles bana ne yaparsa yapsın bir duble içkiye ihtiyacım var," diye açıkladı. "Ona ne istediğimi asla söylemem. Dünyamı sarsmasına izin veriyorum. Ama bu sefer bunu çifte atışla yapacak."

"Anladım," diye cevap verdi.

"Ve beyaz bir torbaya koyduğu şeyden iki doz." Deke çingenesine sıırttı. "O da var."

Onun gözlerinin içine baktı, gözleri sıcacıktı. "Teşekkürler tatlım."

"Bir saniye içinde döneceğim, Adalet."

Başını salladı, döndü ve Deke'in kamyonetinin marketin önüne park edildiğı kaldırıma doğru ilerledi.

Kız kamyonetinin içinde güvende olana kadar onu izledi.

Ancak o zaman döndü ve kız arkadaşına kahve getirmek için La-La Land'e doğru yürüdü.

* * * * *

Jussy tırnaklarını karnına geçirirken

Bu da kalçalarının sarsılmasına, sikinin zonklamasına neden oldu ve sanki taşaklarını avuçlayıp sıkmış gibi daha fazla ateş etti.

Adam aşağı inmeye başladığında göğsüne yığıldı, saçları omuzlarına, yüzüne, kollarına dökülmüştü ve adam saçlarından hiçbirini uzaklaştırmadı.

Kollarını onun etrafında kavuşturdu ve aynısını ona vermeden önce onun aletini kendi orgazmına kadar sürdüğünü izledikten ve hissettikten sonra nefesini eşitlemeye çalıştı.

Neredeyse oraya vardığında, "Öp, çingene," diye mırıldandı.

Yüzünü adamın boynundan çekti, kaldırdı ve ona ağzını verdi.

Uzun ve ıslak bir şekilde öptü, Adalet'in tadı tatlıydı, sonra öpücüğünü kesti ve bir elini saçlarında dolaştırarak yüzünü onun boynuna geri itti.

"Tuhaf, hayat," diye fısıldadı orada. "Pislik herif beni boğdu, seni anlıyorum. Ölmüş olması çok kötü. Taşaklarını tekmelemeden önce ona teşekkür ederdim."

Deke tavana gözlerini kırıştıtırırken parmakları saçlarında dolaştı.

Kahretsin, adamın bulundukları yerle ilgili fikrini değiştirmesinin nedeninin bu olduğunu düşünüyorsa sevişmeyi bırakıp sohbet etmeye başlamaları gerekiyordu.

Bir bakıma öyleydi.

Ama değildi, çünkü başından beri ondan hoşlanıyordu.

En başından.

Başka bir deyişle, Wyoming.

Ve bunu bilmesi gerekiyordu.

Kızın saçlarını ensesinde topladı ve tam temizlenip sohbet etmelerini önerecekti ki telefonu çaldı.

Hafifçe kalktı, hâlâ ona bağlı bir şekilde uzandı ve çantasını komodinden yatağa sürükledi. Başını çevirdi ve onun çantayı karıştırmasını, telefonunu çıkarıp bakmasını izledi.

Sonra ona baktı.

"Joss," dedi ve lanet telefona cevap verdi.

Annesi arıyordu ve adamın aleti hâlâ içindeyken bu telefona cevap veriyordu.

Kahretsin, çingenesi.

Deke dudaklarının

seğirdiğini hissetti. "Hey,

Joss," diye selamladı.

Kızın yüzünün karışmasını izledi, "Hey, Bunu anlamıyorum. Daha yavaş konuş" dedikten sonra Vücudu gerilmişti, amcığı da buna dahildi ve bunun ne kadar iyi hissettirdiğine dair bir homurtuyu bastırdı.

Gözlerini ona dikti ve ayağa kalktı, hala ona sarılıyordu, saçları eskisinden daha karışıktı, bir kısmı göğsünün üzerindeydi, göğüslerini örtüyordu, ama meme uçlarını görebiliyordu. gözetliyor.

Kahretsin, onu sikinden çıkarması gerekiyordu yoksa yine sertleşecek ve annesiyle konuşurken onu sikecekti.

Deke ellerini onun kalçalarına koydu ve sıktı. Kız ona baktı, mesajı aldı ve yerleşmek için salındı

bir kalçada, bacakları yanında kıvrılmış, eli yatakta onu tutuyordu, ama gözleri onun üzerinde kaldı.

"Joss Bianca'yı biliyor," diye mırıldandı.

Deke başını salladı, bıçağını kaldırdı, dudaklarını ilk kez dişleriyle yaptığı hafif ısırık izine değdirmek için hareket etti. içine boşaldı ve bunu dudakları kıvrılmış halde yaptı.

Bu işaret kaybolmayacaktı. Her yenileme ihtiyacı duyduğunda onu yenileyecekti. Aralarında bu iş yürüdüğü sürece onu her yere götürecekti.

Bu karar üzerine yataktan kalktı, prezervatifle uğraştı ve geri döndü.

Gözlerini adamın sikine dikmişti ve adam yatağa geri tırmandığında ve kadın görüşünü kaybettiğinde, adamın gözlerine baktı ve sırtarak gördüklerinden hoşlandığını belirtti.

Eğildi ve onu göğüslerinin arasından öptü.

Parmaklarını adamın saçlarının arasına soktu ama adam geri çekilip sırt üstü düştüğünde ve göğsüne yaslanması için onu üzerine çektiğinde parmaklarını orada tutmakta zorlandı.

Adamın bir eli kızın kıcına gitti, diğeri ise yorgana uzanarak onu beline kadar çekti.

"Evet, Joss, bir saniye konuşmama izin ver," dedi hızla, "sana bildiğimi söyledim. Olanlardan sonra bir dedektif tuttum ve bu sabah tüm bunları bize rapor etti." Sonra bir duraklama, "Biz derken ben ve Deke." Bir duraklama daha, dikkati

ona geldi ve "Bunu şimdi konuşmayacağız" dedi.

Sırıttı.

Onun bunu yapmasını izledi, gözleri tembelleşti ve tamamen seksi oldu.

Deke ona doğru yuvarlandı ve sırt üstü yatırarak üzerine çıktı.

Bir elini adamın çenesine götürdü ve başparmağını adamın sakalına sürttü.

Daha önce hiçbir kadın bunu yapmamıştı. Güzel, tatlı, şefkatli hissettirdi.

Jussy.

"Çünkü o burada, şu anda, ve ben paylaşmamayı tercih ederim.

Deke ve ben birlikteyken Deke ve benim bir araya gelme hikâyemi anlatabilirim." "Onun ne kadar yetenekli olduğunu paylaştığımda utanabilir... şey, her şey." diye bitirirken, mizahla dans eden gözleri onunkilere kilitlendi.

"Utanmayacağım," dedi ona, hâlâ sırtarak.

Başparmağını dudaklarına götürerek telefona, "Evet, Joss, sana burada olduğunu söylemiştim," dedi. Bir duraksamadan sonra, "Evet, bu iyi olur." Bir duraksama daha, "İzlemiyorum. Bilmek de istemiyorum. Ama Bay T'yi aramam gerek." Birkaç dakika sonra, "Tamam. Evet. Bu garip. Bu çok garip. Çılgınca ve tuhaf ama şu anda bununla uğraşamam. Müfettişim hâlâ üzerinde çalışıyor ve yarın daha fazla bilgiye sahip olacağımızı umuyoruz." Sessizlik ve "Joss, bilmiyorum. I

onunla uzun zamandır konuşmadım. Bir sürü garip şeyin ortasında korkmamaya çalışıyorum. Bu konuda bana yardım et,

Yapar mıydın?"

Deke'e odaklandı ve devam etmeden önce başını hafifçe sallayarak onu dinledi.

"Evet, bu yardım, ne olup bittiğine dair hiçbir fikrimiz yokken, tüm bu tartışmaları yapmamamız olurdu.

beni tamamen çıldırtmaktan başka bir şey yapmıyor. Ve eğer bu oluyorsa, Bay T'yi aramam gerekiyor. Bu yeni şey hakkında bilgilendirilmesi gerekiyor. O yüzden gitmeliyim."

Durakladıktan sonra, "Evet, seni seviyorum

Ben de. Rod'a sevgilerimi ilet. Daha fazlasını öğrendiğimde seninle konuşacağım." Duraklama, "Tamam, sonra, 'bye."

Bağlantıyı kesti ve telefonunu yatağa fırlattı.

Sonra, "Görünüşe göre Bianca'nın bir şekilde bir cinayete karışmış. Ailesi ünlü. Tüm eğlence haberlerinde ve gerçek haberlerde de yer alıyor. Joss böyle öğrendi."

Bu açıklama üzerine Deke'in vücudu telaşlandı.

"Senden mi bahsediyorlar?" diye sordu.

Kadın başını salladı ve adam rahatladı. "Joss'a göre öyle değil. Ama Bay T'nin her zaman olduğu gibi bunu izleyen

adamları var, bu yüzden insanların ne dediğini her zaman biliyor. Yani-"

Telefonunun çalmasıyla konuşması kesildi.

Deke döndü, kaptı, ekranda Lacey'ye ait olduğunu gördü ve ona verdi.

"Eğlence bitti," diye mırıldandı telefonu ondan alırken.

"Şimdilik, Jussy. Telefonlarına bak. Aramalarını yap. İş bittiğinde burada olacağım."

Ona gülümsedi, aramayı cevapladı ve telefonu kulağına götürdü.

"Başlamadan önce, biliyorum ve bekle," dedi içine ve yüzüstü göğsüne koydu. "Sandviç almaya gitmen için seninle konuşabilir miyim?"

Onu her şeye ikna edebilirdi.

Yine de hareket etmedi.

"Burada tek başına iyi misin?" diye sordu sessizce.

"Hayaletlerin size dokunabileceğinden emin değilim ve sanırım öldükleri yere ya da evlerine bağlı olmaları gerekiyor.

Bu yüzden sanırım iyiyim."

Bunu hayaletlerin gerçek olduğunu

düşünüyormuş gibi söyledi. O da ona sırtıttı.

Evet, iyi olacak.

Yaklaştı, ağzını onunkine değdirdi ve sonra onun üzerinden yuvarlandı.

"Geri döndüm" cümlesini duyduğunda kot pantolonuna uzanıyordu.

Lacey de birkaç şey duymuş olmalı çünkü konuşmasının başlangıcı Deke hakkındaydı.

O giyindikten sonra Bianca'ya geçtiler.

Bir dizini yatağa koydu, ona doğru eğildi ve dudaklarını onunkilere değdirdi, geri çekildi ve gözlerinin içine baktı.

Kadın başını salladı ve adamın bakışları ağzına kayarak sessizce, "Ben iyiyim tatlım. Git hadi."

İşte o zaman Deke başını salladı, itti ve sandviçlerini almak için kamyonetine doğru yürüdü.

* * * * *

Deke, Jussy'nin ön kapısından içeri girdi ve onun gitar çaldığını duydu, ses büyük alana yayılıyordu.

İki ay önce ona gitar çalan birinden yeteneğinin olup olmadığını ya da sadece akorları bilip bilmediğini anlayıp anlayamayacağını sorsaydınız, aradaki farkı anlayabileceğini söyleyemezdi.

Jussy'nin çalışını dinlerken artık aradaki farkı anlayabiliyordu.

Ve tekrar oynamaya başlaması iyi oldu. Daha önce Bileği sarılı olduğu için, kendi işini yapmaya vakti olsa bile son bir hafta içinde gitarına dokunmadı.

O sargı artık yoktu. Daha iyi.

Odaya girdiğinde onu yatağında bağdaş kurmuş, gitarı kucağında, defteri yanında açık, kalemi içinde, hâlâ tıngırdatırken gördü ama gözleri kapıdaydı ve onun odaya girişini izliyordu.

Deke daha sonra o iri kahverengi gözlerin ısınmasını izledi, aynı zamanda karnındaki sıcaklığı da hissetti.

Burnunu çekti ve "Lütfen bu koku güneybatı hindi ızgarası olsun" diye yalvardı.

En sevdiği, beyaz ekmek üzerinde peynirli bir karmaşa içinde ızgarada pişirilmiş bütün kavrulmuş yeşil biberli hindi ve jack.

"Seni boğan o şerefsizin satın aldığını öğrendiğimiz günün ertesinde sana jambon almayacağım."

Jambondan nefret ederdi.

Deke, ona sırtmasının nedeninin bu olmadığını anladı.

Gitarını çıkarıp yatağa sırt üstü koyarken komodine doğru yürüdü ve dizlerinin üzerinde yürüyerek sandviçlerini ve bir market poşetini bıraktığı yere geldi.

İki altılı paketi çıkardı, biri onun için kola, biri de onun için vişneli Fresca. Soğuklardı.

Her birinden birer kutu alıp kenara koydu ve "Geri döneceğim," diye mırıldandı.

Kalanını buzdolabına götürdü, içine tıktırdı ve sonra geri döndü.

Yine kışının üzerindeydi, eli havada duran bir paket kâğıt tabağa sarılmıştı.

Tek söylediği "Dostum," oldu.

"Ne?" diye cevap verdi.

"Hiçbir şey kâğıt tabak kadar çevre dostu olmadığını gösteremez," diye hınzırca sırttı, "kâğıt havlu hariç."

Yatağın kenarına oturdu ve botlarını çıkarmaya başladı. "Bu doğru değil."

"Ben liberal bir sanatçıyım. Kağıt tabak kullandığımı öğrenirlerse, balinaları kurtarmak için konserlerde çalmamı istemezler. bok."

Ona baktı. "Bu konserleri sen mi veriyorsun?"

Artık hınzırca olmasa da hâlâ sırtıyordu. "Hayır."

"O zaman iyisin."

"Öyleyim ama bunun tek nedeni sipariş ettiğim çanak çömlekler ve önümüzdeki yüzyılda bir mutfağa sahip olabileceğim, böylece yakında kağıt tabaklara başvurmamıza gerek kalmayacak," diye mırıldandı. "Ve sadece

Kayıtlara geçmesi için söylüyorum, balinaların kurtarılmasını istiyorum... hem de büyük bir şekilde."

Kadına baktı, gülümsedi ve kadın sandviçleri açıp kâğıt tabaklara koyarken yatağın içinde iki büklüm oldu.

"Balinalarla değil, mutfakla konuşuyorum, Max'i aradım," diye paylaştı. "Ona evinizdeki ilerlemenin kutlama nedeniyle bugün askıya alındığını söyledim."

Kaşlarını salladı. "Ona tüm kutlama koşullarını anlattın mı?"

"Hayır, ama karısı Nina'nın Horoz'a gitmek için bir tarih seçmemizi istediğini söylediğine bakılırsa, onları yine de alacaktır.

O biziz, sen değil. Onlar ödüyor," dedi ona. "Müşteri yemeği. Max bunu yazabilir. Nina sana bakabilir. Ve harika bir biftek yiyebiliriz."

"Mor gözüm tamamen geçer geçmez geliyorum."

"Ona haber veririm." Deke, kızın kendisine uzattığı tabağı aldı ve sandviçi, ters çevrilmiş bir Büyük Acı Biber'in altına gömdü

Peynirli Fritos. "Telefon görüşmelerini hallettin mi?"

Büyük bir ısırik almıştı, başını sallıyor ve çiğniyordu.

Yutkunduktan sonra, "Lacey ve Bay T. Bay T ve reklamcım Los Angeles polisiyle birlikte çalışıyorlar, böylece benimle ilgili herhangi bir şeyin sızmasını engelleyebilirler. Bay T bu işte iyidir. Bilmek istemiyorum ve o da sırlarını paylaşmaz ama sanırım şu anda avuçlarını yağlamanın sancılarını çekiyor."

"Haberler iyi, çingene," diye yanıtladı Deke.

"Chace de aradı," diye devam etti. "Decker arkadaşından ve Los Angeles'taki polislerden haber aldığını söyledi.

Otopsi sırasında Caswell'e DNA testi yapacaklar, böylece benden aldıkları DNA ile karşılaştırabilecekler. Böylece Chace tüm T'lerin çapraz olduğunu söyleyecek ve ben de rahat bir nefes alabileceğim.

Büyük olasılıkla adamın yüzünü görmemiş olabileceğim için rahat bir nefes alabileceğimi söylese de Vücudunun fiziksel tanımı ve hepsi eşleşiyor. Diğer şeylerden bahsetmiyorum bile." Sandviçinden büyük bir ısırik daha almadan önce son cümlesini mırıldandı.

"Bu da iyi."

Telefonu bir mesajla biyledi, ona baktı, kaşları birbirine çarptı ve sandviçini tabağına bıraktı, ellerini hızla bir peçeteye sildi ve kaptı.

"Siktir," diye

mırıldandı. "Ne?" diye

sordu adam.

Başparmakları ekranın üzerinde uçuştı ve ona cevap vermedi.

"Ne?" diye kırptı.

Mesajının gittiğini duydu ve ona baktı. "Lacey," diye belirtti.

"Soruma cevap vermiyor," diye bilgilendirdi onu.

"Ve Anton Rojas."

Başka bir şey söylemedi, telefonu tekrar öttü, ona baktı ve hemen mesajı yanıtlamaya başladı.

"Çingene," diye hırlayarak uyardı.

"İki saniye tatlım," diye mırıldandı, gönder tuşuna bastı ve ona baktı. "Anton Rojas. Siyah, keskin giyimli bir adam."

Deke'in omuzları dikleşti. "Bianca'nın yanındaki adamı tanıdığını mı düşünüyorsun?"

Başını iki yana salladı. "Hayır, yapmadım. Ama Lacey bildiğini düşünüyor."

Telefonundan bir bip sesi daha geldi ve mesajı okuyup geri gönderirken zorlukla sabır gösterdi.

Onun sesini duyar duymaz, "Açıkla," diye homurdandı. Kadın tekrar ona dikkatini verdi.

"Tamam, Anton, Tony, o... şey, o iyi bir adam. Onu yıllar öncesinden tanırdık. Yıllar ve yıllar. O hayatımıza girdiğinde biz yirmili yaşlarımızın başındaydık."

"Ve?" Deke zorladı.

"Ve önce Lacey ile tanıştı. Ona sırlıslıklam aşık oldu. Tam onun tipiydi. Onu bizimle tanıştırmadan önce birkaç haftadır çıkıyorlardı ve bu onun

MO. Bir erkekle derinlere inmeden önce her zaman ekibimizden geri bildirim alırdık. O bunu yapmadı. Bianca ya da ben onu görmeden önce çok derine inmişti."

Tanrım, geleceğinde bu da var mıydı?

"Onunla tanıştığımızda nedenini anladım," diye düşünerek devam etti Jussy. "Dediğim gibi, iyi bir adamdı, onun tipiydi.

Yakışıklı. Pürüzsüz. Bir centilmen. Lacey ile arası çok iyi. ele avuca sığmayan biri. Garip olan şey, Lacey ile birlikte olmasına rağmen, onunla ne kadar uzun süre birlikte olursa, Lacey o kadar derinleşiyordu, ama dışarıdan bir gözlemci olarak bana olan şey, Lacey'nin gittikçe daha derine inmesi gibi görünüyordu

Ben de. Sadece Lace ile değil. Anca ile."

"Kahretsin," diye mırıldandı Deke.

"Evet," dedi başını sallayarak, ağzına bir Frito attı, çiğnedi, yuttu ve tekrar konuştu. "Anc hiçbir zaman

Oraya git. Kız kodu. Öyle bir şey olmayacak. Özellikle de Lacey ona bu kadar ilgi duyarken. Ama Tony, o da bunu yapmazdı. Lace'i nasıl yüzüstü bırakacağını bilmediği için onunla bu kadar uzun süre kaldığı izlenimine kapıldım.

Kolay. Onun kalbini kıracağını biliyordu ve bunu yapmak istemiyordu. Ama aynı zamanda gitmeyeceği izlenimine kapıldım.

Lacey'i yüzüstü bıraktıktan sonra Anca'yla orada. Onlar sadece... yani ikisi de o tür insanlardı."

Başka bir mesaj bip sesi çıkardı ve Deke onu okuyup geri gönderirken yemeğe odaklandı.

Sonra ona geri döndü.

"Bunun şimdi bu bokla ne ilgisi var?" Deke sordu. "Bu adam buralarda mı?"

Başını iki yana salladı. "Hayır. Onu görmeyeli en az on yıl oldu."

"Bianca?"

"Bildiğim kadarıyla onunla da aynı şey. Babam ölmeden çok önce bizden uzaklaşmaya başlamıştı ama hala iletişim halindeydi. Ve bu kesinlikle paylaşacağı bir şey. En azından benimle."

"Diğer kız arkadaşınla birlikteyken bu adamdan da hoşlandığını sana söyledi mi?"

Sandviç çiğniyor ve başını sallıyordu.

Yapabildiğinde ona, "Her şeyi itiraf etti. Üzücüydü tatlım. Çünkü dürüst olmak gerekirse Lacey kızımı seviyorum ama Tony ve Bianca birbirlerine çok yaklaşıyorlardı. Onda şöyle bir şey var..." durakladı, "kırılgnalık. Lace ve ben, dünyaya meydan okuyabilirdik. Bianca cesurdu ve tavırları vardı ama bunun altında, Belli ki yaşadığı hayata daldığından beri bir kopukluk vardı. Bir şeyler eksikti. İhtiyacı olan bir şey. Gençtim ve açıkçası dünya hakkında pek bir şey bilmiyordum, yine de ihtiyacı olan şeyin hayatında Tony gibi bir adam olduğunu hissettim. Tatlıydı ama güçlüydü. Ve konu hayatındaki bir kadın olduğunda, her şey onunla ilgiliydi. Yani hem Lacey ile birlikte olup hem de Anc'a aşık olmayı başarmıştı."

Omuz silkti ve sözlerini

bitirdi. "Garip ama gerçek."

Deke ona, "Tamam bebeğim, bu adam hakkında neden bu kadar takıldığınızı anlamıyorum," dedi.

Bir mesaj daha aldı. Çenesini sıktı, daha fazla cips yedi, onun bunu atlatmasını bekledi, yaptığı bir şey

Kız arkadaşının söylediklerine katılıyormuş gibi başını salladı, sonra ona baktı.

"Lacey biliyordu," diye açıkladı. "O aptal değil. Onlara neler olduğunu hissetti, gördü. Sanırım her şey bittikten sonra, onlar için kenara çekilmediği için kendini kötü hissetti. Bu konuyu hiç açmadık. Hepimiz ya da Lacey sadece benimle. Ama bu yüzden Tony ile ilişkisi bitmedi. Tony'yle işler bitti çünkü Terrence Lacey'nin vurulması gerektiğini söyledi."

"Terrence?"

"Terrence Town. Lacey'nin babası," diye açıkladı, bir cips daha yedi ve çiğneyerek anlattı, "O sert biri değildi. Benim babama çok benzerdi. O, babam ve Perry, Bianca'nın babası, sonuna kadar sıkı fıkıydılar, bu son babamın sonu oldu."

"Anladım bebeğim," dedi nazikçe.

Başını salladı ve akıllıca bir hareketle bu kısmı hızla geçti. "Terrence hâlâ Perry ve Nova ile sıkı fıkı. Anc'ın annesi. Babam, Terrence ve Perry, bu işte birlikte büyüdüler. Yolda birbirleriyle karşılaşırlardı. Müzik üzerinde birlikte çalışmışlar. Bir noktada Los Angeles'ta birbirlerine yakın evler aldılar. Biz üç kız bu şekilde çok iyi arkadaş olduk. Baba olarak Terrence babam gibiydi, Perry ise sana söylediğim gibi değildi."

Metal grubu Let'in baş gitaristi Perry Constantine ve üç kez evlendiği karısı Nova hakkında bildiği tek şey, Perry daha büyük olmak üzere ikisinin de berbat olduğuydu. Evlilikleri ve evliliklerinin sonu, bu tür şeyleri umursamayan Deke'in bile gözünden kaçmayacak şekilde gelişmişti.

Perry birkaç kez rehabilitasyona girip çıkmıştı, bunların hepsi polisle, fotoğrafçılarla, hayranlarıyla... ve karısıyla karşılaşmasını içeren büyük sıçramalardı.

Nova, bilmediği bir şeyi Geçen hafta Bianca hakkında daha fazla ayrıntı verdiğinde, Jussy rehabilitasyonda bir süre kalmıştı. Bunu yapmak için çok bekledi ama

En azından aldı ve bu Perry'yle olan inişli çıkışlı ilişkimizin sonu oldu.

Nova artık bir televizyon oyuncusuyla evliydi ve onun aracılığıyla şöhretini en aza indirmeye ve çeşitli programlarda ya da video filmlerde konuk oyuncu olarak yer almaya devam ediyordu.

Ama ne olursa olsun, Jussy'ye göre Bianca'nın ebeveynliğinin çoğu Johnny, Joss ve Lacey'nin ebeveynlerinden geliyordu, onlar etrafta olduklarında, ki bu da kariyerleri nedeniyle çok fazla değildi.

"Babam ve Terrence, baba olabilirlerdi," diye devam etti. "Ve ne zaman işleri batırsak o baba kartlarını oynarlardı. Ama bu konuda asla pislik olmadılar. Bununla birlikte, Terrence bu konuda tam bir pislikti. Lacey'ye parasını keseceğine dair tehditler savurdu, bunun gibi şeyler. Ama hiç yapmadı. Tony'nin gitmesini istiyordu ve bunu sağladı."

Şimdi tüm dikkatini ona vermişti.

"Bu adam hakkında senin bilmediğin bir şey bildiğini mi düşünüyorsun?"

Eliyle yatağın üzerindeki telefonunu göstererek başını salladı. "Ya da en azından Lacey'nin anladığını düşündüğü şey bu."

Devam ederken sesi daha da ciddileşti. "Deke, tatlım, Tony'yi on yılı aşkın bir süredir görmedim ama onunla konuştum."

"Kahretsin," diye ısırdı. "Ne zaman?"

"Babam öldükten sonra. Hemen sonra değil, buraya taşınmadan bir ya da iki ay önce. Başsağlığı dilemek için beni aradı. Ve Lacey'i sordu. Bianca'yı da sordu."

"Ve sen de ona söyledin," diye tahmin etti Deke.

"Tüm ayrıntılara girmedim ya da spekülasyon yapmadım ama onun için endişeleniyordum ve daha da endişeleniyordum. Hâlâ Los Angeles'ta yaşadığını biliyordum. Bianca da oradaydı ve belli ki hala orada. O da O zamanlar paramız vardı, çok çalışırdık, güzel kıyafetlerimiz, güzel arabalarımız vardı ve her zaman kulüplere ve yerlere sadece olduğumuz kişi olduğumuz için değil, Tony'nin bağlantıları olduğu için onunla birlikte olurduk. Hatta daha iyi bağlantıları.

bizden daha fazla. Ben de ona söyledim ve hatta sanırım ona göz kulak olmasını ve onu görürse ya da onunla ilgili bir şey duyarsa bana haber vermesini istedim."

"Sence, o zamanlar ondan o kadar çok hoşlanıyordu ki Onunla kaldı, başının belada olduğunu duydu, onu aramaya gitti, buldu, pisliğini temizledi ve şimdi birlikteler."

"Bu Lacey'nin teorisi ama bence iyi bir teori." "Deck'e bunu söylemeliyim, Jussy."

"Evet, öyle," dedi yumuşak bir sesle.

"Lacey babasıyla bu adam hakkında ne bildiği hakkında konuşsa iyi olur mu?"

"Şu anda bu konuda mesajlaşıyoruz. Eğer Tony'nin yapacak bir şeyi yoksa onu suçlamaktan pek hoşlanmıyor. Bununla ne ilgisi var? Bitirdiler ama çirkin değildi. Terrence, Perry ve Nova ile konuşuyormuş, Lacey Bianca'yı öyle duymuş. Polisler Bianca'nın ailesiyle konuşmuş. Eğer Lace Tony'yi işin içine sokarsa, söylenmemesi gereken şeyler söylenebilir." "Belki akıllıca. Deck'in ne bulacağını göreceğiz," dedi Deke.

mırıldandı.

Telefonunu çıkardı, Deck'i aradı ve bilgiyi aktardı.

"Tamam, bir isim buldum, bu ipucuyla çok daha ileriye gidebilirim ama polislerle paylaşmayacağım. Henüz değil. Teşekkürler kardeşim. Kızın aklına başka bir şey gelirse, bir telefon uzağındayım."

"Tamam, sonra, Deck."

Bağlantıyı kesti ve Jussy'nin sandviçini bitirdiğini gördü ama yüzünde tedirgin bir ifadeyle ona bakıyordu.

"İyi olmadığını biliyorum bebeğim," diye başladı. "Bu arkadaşınla ilgili. Ama o telefon görüşmesi sayesinde, bir şey seni daha az iyi mi yaptı?"

"Babam bizi yola çıkardı."

Başını salladı. "Evet, bunu bana sen söylemiştin."

"Çoğu zaman özel öğretmenlerimiz vardı. Bir dönem o evdeydi, biz okuldaydık ama bu hiç uzun sürmedi. Bir kez hariç,

Bir yıl süren büyük bir turneye çıktığında, Avrupa'ya, Asya'ya, Avustralya'ya gittiğinde bizi evde bıraktı ve sanırım yaptığım en uzun süre boyunca beni okula gönderdi. Bianca o okuldaydı. Lacey özel bir Katolik okulundaydı. Silahşörümüz yoktu, ben ünlü bir soyadı olan yeni bir kızdım ve bazı kızlar benimle yattı."

"Doğru," diye söze başladı, kızın omzuna odaklandığını gördü, akli başka yerdeydi.

Bakışları ona yöneldi.

"Bianca onların üzerine atladiğı için uzaklaştırma aldı."

Deke kızların dünyası ve sorunlarıyla nasıl başa çıktıkları hakkında hiçbir şey bilmiyordu, bu yüzden sordu, "Sen sıkıydın. Sen de aynısını yapar mıydın?"

"Aslında onlara atlamak mı?" Başını iki yana salladı.

"Belki, yine de yapacağımı söyleyemem. Ben o tür şeylerle ilgilenmiyorum.

Fizikselliğı. Fark etmez, onu alt ettiler. Üç kişiydiler, bir kişi de o. Ve o da

Başı en çok belaya giren o oldu. Ben orada değildim ama ders arasında ona olanları anlattım ve bir sonraki teneffüste o da devam etti."

"Jussy, bu seni neden heyecanlandırdı?"

"Sonraki bir ay içinde, bu üç kızın hayatlarında gerçek anlamda boktan fırtınalar koptu."

Deke sessizdi.

"Bunun karma olduğunu düşünmüştüm," diye fısıldadı.

"Ama başlarına gelebilecek her şey geldi. Erkek arkadaşları onlardan ayrıldı. Biri saçını kuaförde yaptırdı ve ağartıcı işe yaramadı, durulama sırasında saçının çoğı döküldü. Bir diğeri bir alışveriş merkezinin otoparkında yakalanmış, gasp edilmiş ve tartaklanmış. İş burada bitmiyor, Deke."

"Kaç yaşındaydın?" "On

beş, belki on altı."

Doğru yöne gittiğinden emin olamayarak başını salladı.

"O yaşta Bianca'nın tüm bunları planladığını mı düşünüyorsun?" diye sordu.

"Sanırım motorcu barında bir adam bana hoşlanmadığım bir şekilde dokundu, o da hoşlanmadı ve aklını kaçırdı, Deke. Onu yere düşürdü, sırt üstü yere yatırdı ve çekilmeden önce tırnaklarıyla yüzüne büyük bir hasar verdi. Babası onu bu olaydan kurtarmak zorunda kaldı ve bu ne ilk ne de son olaydı. Bir çocuk Lacey hakkında hikayeler anlattı, bilmiyorum, belki de sadece on üç yaşındaydık ve Anca kendisi gitti, ailesinin evini gözetledi, herkes dışarı çıkana kadar bekledi ve yatak odasına girdi. Ortalığı darmadağın etti ve bunu bana ve Lacey'e övünerek anlattı, kızını koruduğu için gurur duyuyordu. Hayır. Hiç kimse onun olduğunu öğrenemedi, çünkü tabii ki asla söylemeyecektik, ama o çocuk çok korkmuştu. Hiçbir şeye dokunmadı ama eşyaları, giysileri, mobilyaları, her şeyi paramparça olmuştu. Mesaj gönderilmişti ve açıktı. Bildiğim kadarıyla bir daha kimse hakkında bir şey söylemedi."

"Yani çok iyi ayarlanmış bir intikam duygusu var."

"Evet, sanırım öyle, ama böyle bir şey uzun zamandır olmamıştı. Ve son zamanlarda, son birkaç yıldır... öyle tatlım, yıllardır kendi içine kapanıyor..."

Lacey ve ben, aramızda bir şeyler vardı. Başta fark etmedik. Ve sonra..."

Sözünü bitirmedi ama Deke onun ne demek istediğini anladı.

Artık çok geçti.

Elini uzattı ve parmağını hafifçe kızın dizine dokundurdu.

Jussy'yle tek gereken buydu.

Nefes aldı ve kendini toparladı.

"Bunu Decker'a söyleme," diye usulca sordu. "Ben..."

Tekrar başını salladı. "Lacey ile konuşmama izin ver. Şu anda ailesiyle birlikte, tatil için onlara gitti. buraya geliyor. Bianca için üzülüyorlar ve bana olanlar yüzünden zaten üzgündüler. Bu yüzden mesaj atıyor. Onların önünde konuşmak istemiyor. Özellikle de

Tony hakkında. Ona mesaj atacağım ve yalnız olduğu ve rahatça konuşabildiği bir zamanda onunla konuşacağım."

"Mesaj at, çingene," diye ısrar etti. "Bunu ayarla ki konuşabilesin. Sonra, tüm boya renklerini seçtin bile. Alt kat için boya aldım, üst kattaki odalar için değil. Gidip alacağız. Böylece yarın işe döndüğümde hazır olurum. Kulağa bir plan gibi geliyor mu?"

Başını salladı ve telefonunu eline aldı.

Kadın mesajlaşırken adam çöplerini topladı.

Sonra kadın giyindi ve adam onu kamyonetine bindirip yola koyuldu.

Birdenbire, "On altı yaşındaki zalim bir kızın saçlarını dökmesi için bir stiliste para vermek, bir tetikçi bulmaktan çok farklı, Deke," dedi.

Deke onun elini tutarak tekrar öğüt verdi: "Neye kızdığını bilmeden sakın kızma."

"Adam beni boğdu, ödümü kopardı, beni öldüreceğini sandım. Onun öldüğü gerçeğine dair çok fazla duygu besleyemiyorum. Bu intikamcı olmak ya da inkar etmek değil. Sadece o benim için önemli değil. Ama eğer bunun arkasında Bianca varsa. Eğer oradaysa-"

"Bebeğim, ne dedim ben?" Cevap vermedi.

"Adalet."

"Ne hakkında çıldırdığımı öğrenene kadar çıldırma."

"Odak noktamız boya," dedi ona.

"Odak noktamız boya," diye tekrarladı onun ardından.

"Akşam yemeği için ne istediğine karar vermelisin." "Ama ben öğle yemeğine karar verdim."

"Öğle yemeğinden önce seni nasıl becereceğime karar verdim. Akşam yemeğindeki sıramı bu gece seni nasıl becereceğime karar vermekle takas ediyorum."

İlçe Yolu 18'e dönerken ona baktı. Kadın ona sırtıyordu.

Yola dönüp baktığında, "Anlaştık." dedi. Bu iyiydi.

Çünkü onu nasıl becereceğine çoktan karar vermişti ve bu iyiliğin gerçekleşeceği kesindi.

* * * * *

Deke dizlerinin üzerinde Jussy'ye doğru sürdü, bacaklarından biri

diğer bacağı kalçasının etrafında kıvrılmış, başının üstündeki elleri yatak başlığını iterek onu içine almıştı.

Hafifçe nefes alıp veriyordu, bu sesin aletini harekete geçirdiğini hissetti. Ay ışığında kızın gözlerini kapattığını, saçlarının yastıklara dağıldığını, göğüslerinin onun hamleleriyle zıpladığını görebiliyordu ve kız o kadar muhteşemdi ki, onu oraya götürmek zorundaydı.

Hızlı.

Kadının bacağını gövdesinden çekip sardı, üzerine eğildi ve onu kollarının arasına aldı.

Baldırlarının üzerine düştü.

Jussy bacaklarını geriye doğru savurdu ve ayaklarının üst kısımlarını onun kalçalarına bağladı.

Deke bir elini kızın saçlarına doladı, diğer kolunu da beline doladı.

İki kolunu da onun omuzlarına doladı.

Başını ona doğru eğdi, dudakları onunkilere değdi, pantolonu onun sert nefeslerine karıştı.

Adam kadının içine girdi.

Ona sertçe bindi.

"Oraya gitmek için yardıma ihtiyacın var mı, çingene?" diye homurdandı, daha hızlı güçlenerek.

Cevap vermedi.

Başı geriye düştü, omurgası yaylanırken göğüsleri göğsüne bastırdı ve orgazmıyla yumuşak bir nefes verirken amının aletinin etrafında dalgalandığını hissetti.

Onu oraya götürdü.

Böylece Deke hızla ve derinlere daldı, kendini onunla birlikte oraya götürdü, prezervatifin içine, çingenesinin içine, yüzüne ateş etti

göğüslerinin arasına gömülmüş.

Muhteşem.

Adam aşağı indiğinde, iki elinin parmakları adamın saçlarında birbirine kenetlenmiş, başını kavıyordu.

Adam elindeki geri çekti ve kadın da elindeki yere bıraktı.

Onu ıslak ve derin bir şekilde öpmek için acele etmedi ve o da ağzını istediği kadar ona verdi.

Sonunda Deke öpüşmeyi kesti, bir elini kızın kışına doğru kaydırıp ve sıktı.

Mesajı aldı ve adamın üzerinden indi.

Yataktan kalktı, prezervatifle ilgilendi ve ona geri döndü.

Adam yorganı üzerlerine çekerken kadın hemen kıvrıldı.

"Yarın karavana dönüyoruz bebeğim," diye mırıldandı.

"Bu öngörülebilir bir gelecek için. Bütün gün boya dumanı soluyacağım. Bunu gece yapmak istemezsin."

"Güzel, karavanı özledim," diye mırıldandı.

Kızın sesinden uykulu olduğunu anlayabiliyordu ve kızın sevişmesi, kendini kaptırması, sertçe yapması, çekingenlik göstermemesi hoşuna gidiyordu ve sonrasında yakınlaşmayı seviyordu ama bir saat boyunca sevişmelerini, günlerini ya da yakınlaşmaya yol açan bir paylaşımın gibi davranmak için gereksiz konuşma gerektirmeyen diğer saçmalıkları anlatmasına gerek yoktu.

Zaten yakındılar, yani sevişiyorlardı ve yakın olmaya devam edeceklerdi, yani seviştikten sonra birlikte uyuyorlardı.

Adalet bunu anladı.

O her zamanki gibi işine baktı. Şimdi, geç olduğu için, bu bok uykuydu. Ve "karavanı kaçırdı."

İki günlüğüne gitmişlerdi. Deke onun saçlarına gülümsedi.

"İyi geceler, tatlım," diye mırıldandı. "İyi geceler, Jussy," diye cevap verdi.

Onun altında daha derine sokuldu.
Birkaç dakika içinde bayılmıştı.
Deke'in onu takip etmesi uzun sürmedi.

On Beşinci Bölüm

Crock-Pot
Adalet

"Deke."

Bir ricaydı.

Ne için olduğunu bilmiyordum çünkü durmasına ihtiyacım vardı ama durmamasına da ihtiyacım vardı.

Hiç.

Orgazm olmaktan hiç korkmamıştım ama Deke'in inşa etmekte olduğu orgazm beni parçalamakla tehdit ediyordu.

"Bırak beni, Jussy," diye
homurdandı. "Bebeğim," diye
nefes nefese kaldım.

"Tanrım," diye homurdandı ve dikkatim dağılmış bir şekilde sakinin çıkardığı nemli sesleri duydum, hızlı ve derin bir şekilde amımın içine batıyordu. "Amin. Çok sıkı. Bırak beni, Jussy."

Bıraktım, göğsüm yatağa, yanağım yastığa düştü, kollarım önümde uzandı ve beni parçalayan bir orgazmın baş döndürücü coşkusunu yaşadım.

Deke'in parmağı klitorisimi terk etti, eli saçlarımı sardı ve sıkıca tuttu, ben doruğa ulaşırken beni tekrar içine çekti ve daha hızlı, daha sert itmeye devam etti.

Kalçalarım titredi, meme uçlarım çarşaflara sürtündü, Deke içimde güçlenmeye devam ederken orgazm bir yolumdan çekilirken inledim ve nefes nefese kaldım, böylece orgazm iki içimden roket gibi geçebildi.

Sonunda duydum ve hissettim, Deke kontrolünü kaybediyor, doruğa ulaşırken içime giriyor, her hamlesinde homurdanarak yapıyordu, Her bir ses amımda patlıyor, klitorisimde patlıyordu.

Üçüncü orgazma girin, o kadar ruhu parçalayan bir orgazm değildi ama hiç de fena değildi.

İçeri girdiğinde, gömülü kaldığında, parmakları saçlarımdan, sırtımdan ve iki elinden aşağıya doğru

süzüldüğünde bittiğini anladım.

kalçalarım geliyor, takip ediyor, şefkatle girip çıkmaya başladığında akılsız desenler çiziyordu.

Nefes alışlarını duydum, dokunuşunun hafif, nazik güzelliğini hissettim, dışarı kaymadan önce içimdeki samimi okşamayı.

Bir parmağını sağ kalçamda gezdirdi, sonra bir çekiştirme hissettim ve bu sabahtan bir süre önce gömme dolabımdan aldığı eşarp gevşedi.

İpeği kaydırırken tüm vücudum titredi. Beni uyandırmıştı.

Biraz eğlenmiştik.

Sonra kalçalarımı birbirine bağladı ve beni dizlerime kadar çekti, bacaklarım birbirine sıkıca bağlandı ve beni arkamdan becerdi, eli önüme dolandı, parmağı kazdı. klitorisimi manipüle etmek için yakın sıcağın içine soktu.

Müthişti.

Kalçama baskı yapmadan önce parmaklarını ve ardından dudaklarını kığımın yanaklarından birinin üzerinde gezdirdi ve ben yanıma düştüm.

Yorganı belime kadar çekti.

Saçlarımı kenara çektiğini, dudaklarının omzuma dokunduğunu ve sonra yataktan çıkarken yatağın hareket ettiğini hissettim.

Banyoya girerken onun muhteşem kıcını izledim.

Benim alternatif ve tartışmasız daha iyi görüşüm, o dışarı çıkarken onun sikiydi.

Başım aşağıda kaldı ama o yatağın kenarına otururken gözlerim yukarı bakıyordu. Belinden büküldü, eğildi ve yaklaştı, bir ön kolu yatağın içinde, diğer elinin parmakları Omurgamda yavaş ve tembelce aşağı yukarı kayıyor.

"Hareket edebiliyor musun?" diye sordu, ela gözleri parlıyordu, ukala ve ateşliydi.

"Hayır," diyerek ona gerçeği söyledim. Ve daha da ukalalaştım.

Ve sıcak.

"Bayılacak mısın?" diye devam etti.

Ona daha fazla doğruyu söyledim.

"Muhtemelen."

Ve bundan sonra daha ukala oldum... ve ateşli.

Başımı hafifçe çevirdim, böylece yüzüne gözlerimin yanlarından değil, doğrudan bakıyordum.

"Beni hiç kimse bağlamadı," diye fısıldadım.

"Buna alış çingene," diye fısıldadı. Titredim.

Ve daha ukala ve ateşli oldu.

Derin bir şekilde eğildi, ağzını benimkine değdirdi ve geri çekildiğinde sadece yarım santimdi.

"İşe gitmem gerek. Uyumaya devam et, bebeğim." "Tamam, Deke."

Bir öpücük daha almak için yaklaştı ve ben de vücudumu yırtıldıktan sonra kalan az miktardaki enerjiyi kullanmaya zorladım.

iki büyük orgazm (ve hiç de fena olmayan son bir orgazm) boyunca kıllarla kaplı yanağını okşadı.

Mesajımı aldı ve o öpücük bir dokunuş değildi. Daha derine indi ve daha uzun sürdü.

Yukarı kalkıp şakağımı öptü ve aynı anda çarşafı omzuma kadar çekerek uzaklaştı.

Banyoya geri dönmesini izledim.

Göz kapaklarım kapandığında Deke yolu yarılamıştı.

Açılmadılar.

* * * * *

Duş aldım, giyindim, bir elimde telefon, diğerinde bir fincan kahve, büyük odaya doğru yürüdüm ve Bubba'yı orada Deke ile çalışırken buldum. Bubba, astarlama hazırlığı için pencerelerin kenarlarına bantlanmış olan plastiği kontrol ediyordu. Deke ise boya püskürtmeye hazırlanmak için bazı ekipmanlar üzerinde çalışıyordu.

"Hey, Bub, senin iki kız nasıl?" diye sordum.

Bubba bana kocaman sırtarak, "Göreceksin," diye cevap verdi. "Krys mesaj attı. Laurie'yle birlikte ziyaret edin."

"Evet," diye cevap verdim, tüm bu konuşma Deke'e doğru ilerlerken gerçekleşiyordu. Yakınında durdum ve o çenesini aşağı doğru indirirken başımı arkaya doğru eğdim. "Haber olmayan haberler, Lauren ben giyinirken aradı. Krys'i ziyaret edeceğiz. O da bana tenceresini ödünç veriyor."

Kaşları havaya kalktı. "Crock-Pot?"

"Krys ile ziyaretimden sonra karavana gidip akşam yemeğini yavaş yavaş pişirmemi ister misin?"

Cebini karıştırdı ve "Yemekte ne var?" diye sordu.

"Steph'in tavuğu."

"Steph kim?"

"Bilinmeyen, meçhul ama inkar edilemeyecek kadar zeki bir kadın, Crock-Pot'ta müthiş bir tavuk tarifi bulmuş."

Deke kıkırdadı, zincirinden bir anahtar çıkarıp bana uzattı ve mırıldandı, "Bu gece hatırlat bana, Jussy. Sana bir yedek alayım."

Katı oldum.

Deke, anahtarı olmayan anahtarlığını cebine geri soktu.

Gözlerim Bubba'ya kaydı.

Hâlâ kocaman sırtıyordu ama bunun farklı bir nedeni olduğunu hissediyordum çünkü bunu Deke'e bakarak yapıyordu.

Deke, "Krys'lere vardığında bana mesaj atmanı istiyorum," diye emredince ona dönüp baktım.

"Tamam," diye kabul ettim.

"Ve sen gittiğinde."

"Doğru."

"Ve karavana vardığında." Orada sessizce durdum.

"Ve buraya dönerken," diye devam etti Deke.

"Sandviçlerle," diye devam etti. "Biftek," diye devam etti.

"Ve İsviçre," diye bitirdi.

"Uh..." Başladım, Bubba'nın garip bir ses çıkardığını duydum, ona baktım, gözlerini bana doğru açtığını gördüm ve anladım.

Bubba bir dağ adamıydı. Deke de bir dağ adamıydı. Dolayısıyla Bubba, Deke'in ne yaptığını biliyordu. Ve Bubba'nın söylediği şey, çenemi kapalı tutmam ve Deke'e sürekli mesaj atmam gerektiği idi, böylece endişelenmeyecekti (endişelenecek bir şey olmasa bile, boğulduktan sonra ilk kez kendi başıma dışarı çıkıyordum, bunun önemli kısmı boğulmamdı).

Bubba'ya geniş gözlerle karşılık verdim ve Deke'e baktım. Hâlâ bana bakıyordu.

"Bub'la aranızda geçenlerin hiçbirinin benim gözümünden kaçmadığını biliyorsun, çünkü tam burada duruyorum," diye belirtti.

"Um..."

"Ve iyi bir karar verdin," diye devam etti. "Küstahlık yok." Gözlerimin kısıldığını hissettim.

"Başlama," diye homurdandı. "Sadece mesaj at."

Ben bir şey söyleyemedim bakışları beni aşip ön kapıya yöneldi.

Tam o sırada bir arabanın yaklaştığını duydum.

Omzumun üzerinden kapıya baktım ama Bubba hareket etmeye başladı, "Gidip kim olduğuna bakacağım" diye mırıldandı.

Bubba hantalca uzaklaştı ve ben Deke'e döndüm.

"Karavanının anahtarı?" Fısıldadım.

Bana doğru sırtı ve ben o sırtışı her yerde hissettim.

"Senden hoşlanıyorum," diye fısıldadı.

Birden ağlamaya başlamak istedim.

Onun yerine öyle kocaman gülümsedim ki gözlerim bile kamaştı.

Deke elini kaldırdı ve saçımın uzun bir tutamını yakalayıp işaret parmağının etrafında döndürdü.

Yüzü daha yakın olsun diye boynunu da eğdi.

"Bu gece konuşmalıyız, Jussy."

Bu kulağa hoş gelmedi.

"Sadece harika orgazmlar, şakalaşmalar, senin ukalalığın, benim şımarıklığım ve Steph'in tavuğu olamaz mı?" Ben sordum.

"Hepsini de alacağız."

En azından bu umut vericiydi.

"Deke-"

"Hiçbiri kötü olmayacak bebeğim," dedi nazikçe. "Sence bulduğumuz şey kötü olabilir mi?"

Ben öyle düşünmemiştim.

Ama saldırı, boğulma, bir haftalık yakınlık, tüm bunların inanılmaz orgazmlara yol açmasından sonra havaya uçurulan sınırları belirleyen ben değildim.

"Şey..." Ben başladım.

"Jussy," diye seslendi Bubba ve kapıya bakmak için döndüğümde Deke'nin bırakmadığı saçlarımın çekildiğini hissettim.

Bubba ağır adımlarla bize doğru geliyordu ve Bay T kapalı kapının içinde duruyordu.

"Hey, Bay T," diye seslendim.

"Adalet," diye karşılık verdi ve büyük odam olan geniş alanın öbür ucunda bile dikkatle dinlediğini gördüm. sadece bana değil, Deke'le bana da odaklandı.

Deke saçımı yumuşak bir şekilde çekiştirdikten sonra bıraktı. Bay T.'ye doğru yola çıkmadan önce ona bir sırtış attım. "Nasıl gidiyor?" Yanında durduğumda sordum.

"Peki," dedi sertçe. Etrafıma bir göz attı tamamen duvarla çevrili bir alana baktı ve sonra bakışları tekrar bana döndü. "Buraya, durumunun netleşmesiyle birlikte Nashville'e gitmem gerektiğini söylemek için geldim. Teyzen tekrar ve her şeyin olması gerektiği gibi olduğundan emin olmalıyım."

Bu çok kötü oldu.

Onun etrafımda olması hoşuma gidiyordu.

Yine de durumum düzelmişti ve Tammy Teyze kayıt yaparken (ve performans sergilerken ve nefes alırken) bir diva olabilirdi.

Başımı salladım. "Tamam," dedim ve sırttım. "Düzenli programa geri dönüyoruz."

O da başıyla onayladı. "Haberiniz olsun, Los Angeles'ta tanıdığım birkaç kişiyle ve burada torpil yapabilecek birkaç kişiyle konuştum. DNA testlerini hızlandıracaklar, böylece Los Angeles'taki bu beyefendinin sizi ziyaret eden beyefendiyle aynı olduğundan emin olabileceğiz."

Seni ziyaret ettim.

Bay T bir dikişti.

Ben gülmedim.

Tekrar başımı salladım.

"Los Angeles'taki yetkililerle de birkaç kelime konuştum. Orada yaşananların sizinle hiçbir ilgisi olmadığını açıkça belirtmekle kalmadım, orada yaşananlarla sizin aranızda herhangi bir bağlantı olduğuna dair bir sızıntı olmayacağı konusunda da teminat aldım."

"Doğru. Harika. Her zamanki gibi teşekkürler, Bay T."

"Jacob Decker da Hightower aracılığıyla hem bana hem de size rapor vermeye devam edecek."

"Kulağa hoş geliyor," diye onayladım, benim onayıma ihtiyacı olduğundan değil ama yine de verdim.

"Lütfen dikkatli olmaya devam edin, Yargıç," diye uyardı.

"Beş dakika içinde arkadaşım Krys ve yeni bebeğini ziyaret edeceğim için sorun olmayacak. Sonra da Bu akşam için Deke'lerde Crock-Pot'ta akşam yemeği hazırlıyorum, boya dumanından kaçacağız. Sonra buraya sandviçlerle döneceğim ve seyahatlerimin gidişatını sık sık mesaj atmam emredildi, belki arada birkaç nefes alabilirim ama göreceğiz."

Ben bunu söyledikten sonra Bay T. benden öteye, Deke'in olduğunu bildiğim yere baktı.

"Bu beni memnun ediyor," diye usulca başladı, sonra bakışlarını tekrar bana çevirdi, "babanın temeli atıldığında altınızdan çekildi, inecek güvenli bir yer buldunuz." Tüylerim diken diken oldu.

"Beni de memnun ediyor, Bay T," diye cevap verdim aynı yumuşaklıkla.

Dudakları yarı gülümsemeye benzer bir şekilde hareket etti.

Bu düşünce kayboldu ve hızlıca, "Yola çıkmalıyım. Uçağım üç buçuk saat sonra kalkıyor."

Tekrar başımı salladım ve dönüp seslendim: "Deke, Bay T yola çıkıyor. Nashville'e gitmesi gerekiyor."

"Selam dostum. Buralarda olman çok güzel," diye seslendi Bubba, Deke bize doğru gelirken. "Yakında geri gel ve Jussy'yi ziyaret et.

Bunu bir parti haline getireceğiz."

Bay T, Bubba'ya hiçbir cevap vermedi ve Bubba Etrafında hiç beklemediği kadar insan vardı. Pencereleime bantlanmış plastiği kontrol etmeye devam etti.

Deke yanımda durdu, kolunu omuzlarıma doladı ve elini uzattı.

"Bill," dedi.

"Deke," diye cevap verdi Bay T. Deke'in elini tutup sıktıktan sonra onu bıraktı. "Adalet'e göz kulak olacağına inanıyorum," dedi gereksiz yere.

Deke anlaşılmaz bir şekilde homurdandı. Bu hem onun Olumlu cevap ve Bay T'nin bu sözleri dile getirmesinden dolayı biraz aşağılandığının bir göstergesi.

"Elbette," dedi Bay T. Deke'e ve sonra bana baktı. "İrtibatta olacağım."

"Sarılabilir miyim?" diye sordum. "Gerekliyorsa," diye iç geçirdi.

Deke yine homurdandı ve bu sadece bir kıkırdamayı maskeliyordu.

Beni bıraktı ve ben de Bay T'ye doğru ilerledim, kollarımı sıkıca ama dikkatlice ona doladım, elimde hala kahve ve telefon vardı.

"İyi yolculuklar," dedim kulağına. "Her şey için teşekkürler. Ve seni çok seviyorum."

Beni kısa bir süre sıktı ve kollarımdan çekildi. Sonra bana kalbimi sıkıştıran bir bakış attı. "Güle güle, Adalet."

"Görüşürüz, Bay T."

Bir kez başını salladı, döndü, kapıyı açtı ve içeri girdi.

Deke beni tekrar aldı ve Bay T kapıyı kapatmadan önce bizi içeri taşıdı.

Kiralık arabasına doğru yürümeden önce sadece bir kez arkasına baktı, arabasına bindi ve uzaklaştı.

"Onu özleyeceğim," diye mırıldandım hüznle.

"Sevdiğin birinin arkasını görmek her zaman zordur."

Deke'e baktım.

Deke sürüşümü izliyordu ama bakışlarımı hissedince bana baktı.

"Uzakta bile olsalar, bebeğim, anladığını düşün, asla gerçekten öyle değiller," diye bitirdi.

"Evet," dedim usulca.

"Krys'e git," diye emretti. "Erkeği işe döndü, evde yeni bir bebeği var, kızlarının etrafında olmasına ihtiyacı olacak."

Başımı salladım ve uzaklaşmaya başladım. "Önce öp, Jussy."

Gözlerinin içine baktım ve Deke'in bana baktığını gördüm. Uzak değildi. Sınırlar yoktu. Yakınımdaydı, kolu omuzlarımdaydı, ayak parmaklarımın ucuna kadar yuvarlanmamı ve ona bir öpücük vermemi bekliyordu.

Steph'in tavuğunun üzerinde yapacağımız bu konuşmanın ne hakkında olacağını bilmiyordum.

Gözlerine baktığımda anladığım şey, eğer Deke kötü olmayacağını söylüyorsa, kötü olmayacağıydı.

Ben de ayak parmaklarımın üzerinde yuvarlandım.

Öpücük sertti, ağzı kapalıydı ve kısa değildi ama uzun da değildi.

Deke'in parmakları saçlarımdaydı, bittiğinde eli başımın arkasını kavırıyordu ve ayak parmaklarımın ucuna dönmeme izin vermedi.

"Bana mesaj atacaksın" diye buyurdu. "Evet, atacağım," diye kabul ettim.

Başımın arkasını sıktı, parmaklarını saçlarımdan geçirdi ve uzaklaştı.

Kahvemi bir seyahat kupasına koymaya gittim ve cüzdan ve anahtarlar. Vedalaştım, ön kapıdan çıktım ve büyükbabamın kamyonetine bindim, bu arada birileri karakoldan evime geri dönmüştü.

O kamyonu en son bindiğimde yarışıyordum, Başıma gelenlerden dehşete kapılmanın yanı sıra adamın hâlâ etrafta olmasından ve bana ulaşabileceğinden daha çok korkuyordum.

Deke ve Bubba'nın kamyonlarının etrafında pazarlık yaptım ve bu konu üzerinde fazla düşünmedim.

* * * * *

"Siz ikiniz sevişiyor
musunuz?" "Krystal!"

"Ne?"

"Bu seni ilgilendirmez."

"Parmağını çekmeyen koca bir beyaz oğlanın kışını
tekmeleyeceğime göre, bu benim işim."

"Hanımlar," diye araya girdim ve iki çift göz bana
çevrilince, "Beni kesinlikle beceriyor. Ve bu cidden iyi."

Breanne'i tutan Lauren bana sırtıttı. Krystal
kocaman gülümsedi ve "Pekâlâ, tamam." dedi.

Tamam değil.

Deke kalçalarımı birbirine bağlamış, beni sertçe sikmiş ve
bu sayede bana üç orgazm yaşatmıştı.

Kesinlikle iyi
değildi. İyiydi.

"Hep merak etmişimdir, sert midir yoksa nazik olabilir mi?"
Krystal sordu.

"Tanrım, Krys!" Lauren küçük Breanne'in ellerini tutarak
O sırada derin uykuda olmasa ve yaklaşık bir buçuk günlük
olmasa bile söylediğimiz bir kelimeyi anlayabilirmiş gibi
başını salladı.

Onlar daha konuya girmeden Krys'e, "Kontrol et ve kontrol
et," diye cevap verdim.

"Her iki dünyanın da en iyisi," diye mırıldandı Krystal.

"Şaşırtıcı.

Deke'in bir yük treni gibi sevişeceğini hep düşünmüşümdür."

"Ve çek," dedim, bana sırtıtan Krystal'a sırtarak.

"Tanrım," diye fısıldadı Lauren, başı Breanne'e doğru
eğilmişti. "Anneni dinleme. Laurie Teyze'yle bol bol vakit
geçireceksin, böylece nasıl

Uygun. Yine de Tate amcanla konuşmam gerekecek. Ağzı iyi laf yapıyor. Ama kız bebekler için bunu frenleyeceğinden şüpheleniyorum."

Krystal bana gözlerini devirdi, ama onun dışında görünüşe göre rahatsız olmamıştı.

"İkinizin arası iyi mi?" diye sordu.

"Evet, ama bu akşam Steph'in tavuğunun üzerinde konuşacağımızı söylüyor."

Lauren dikkatini bana çevirdi. "Ne hakkında konuşacağız?"

Omuz silktim. "Bilmiyorum. Belki de benden uzak durmak istemesi, sonra saldırıya uğradığımda aklını kaçırmaması ve beni gözünün önünden ayırmaması, biz de dahil olmak üzere uyumamız

O geceden beri her gece beraberiz ama Pazar gecesine kadar hiç sevişmedik. Şimdi ise daha bir randevumuz bile yokken 'akşam yemeğinde ne var' ve 'sandviç alalım' diyoruz."

"Deke kimseyle çıkmaz. Önce iddia eder, sonra düzüşür," dedi Krystal. "Yine de, karavanında bir geceden fazla geçiren tek bir kadın tanıdığımdan emin değilim."

"Ben de," diye mırıldandı Lauren.

"Bununla birlikte," diye devam etti Krys, "bir avuç kadından fazlasının o karavana gittiğinden bile emin değilim."

Bu beni gülümsetti.

"Tate söyledi," diye duyurdu Krystal.

"Kesinlikle öyle," diye onayladı

Lauren.

"Ne dedin?" diye

sordum. "Seni," dedi

Krys.

Kafam

karişmişti. "Ben

mi?"

"Sen," diye tekrarladı Krys. "Tate daha sonra, sen Bubba'nın evinden ilk kez ayrıldıktan sonra, Deke'in seninle konuşurken gördüğünü söyledi.

Bub ve ben. Deke'e baktığını da gördüğünü söyledi.

Bakışmasanız bile aranızda bir kıvılcım olduğunu söyledi.

Ayrıca bunu yapabilecek biri varsa, o da senin gibi bir kadınmış.

Kendine güvenen, işini bilen, Deke'i dize getirebilecek kadın buydu. Ve haklıydı."

Kendimi tuhaf bir şekilde hiperventilasyon geçirecekmişim gibi hissediyordum.

"Ben yemedim," diye ekledi Krystal. "Hippi rock 'n' roll hatunu Deke demedi."

"Ben boho'yum," diye düzelttim.

"Boho hippidir, sadece daha az şapşaldır," diye karşılık verdi Krys. Beni orada yakalamıştı.

Ama zaten bunu tartışmaya hiç niyetim yoktu. Başka bir şeye takılmışım.

"Tate, Deke'in beni izlediğini gördü mü?" Ben sordum.

"Öyle diyor ve Tate pek bir şey kaçırmıyor, belli ki sen Steph'in tavuğunun üzerinde iki kemik ve konuşma, o her neyse," diye yanıtladı Krys.

Whoa. Vay. Ve vay.

Deke beni mi izliyordu?

"Gergin misin?" Lauren beni bu mutlu düşünceden uzaklaştırarak sordu.

"Biraz," dedim ona dürüstçe.

"Ne hakkında?" Krystal sordu.

"Orgazmları ve Deke'in gözünü kırpmadan karavanının anahtarını bana vermesini seviyorum. Ve sonuç olarak, Deke'ten hoşlanıyorum. O... Deke," dedim, nasıl daha iyi açıklayacağımı bilemeden.

İkisi de beni anlıyormuş gibi başlarını salladılar (ki onu benden daha uzun süredir tanıdıkları için anladıklarını düşünmüştüm).

Yine de onlara daha fazlasını vermeye çalıştım.

"Etraftaydım. Her insanla tanışmış değilim.

ama onun gibisi yok. O tamamen dağ adamı. Ve sonra tatlı olabiliyor. Ve arkadaşlarını kollar. Ve komiktir. Ve benim komik olduğumu düşünüyor. İşler ciddiye bindiğinde ortaya çıktığı inkar edilemez.

benim için deli." Başımı salladım. "Bunu bozacak hiçbir şey istemiyorum. Son zamanlarda hayatım biraz çalkantılı.

Sadece mutlu olmak güzel." "Gerçekten mutlu olmak gibi." diye bitirdiğimde dudaklarımda belli belirsiz, umutlu bir gülümsemenin kıvrıldığını hissettim.

"Doğru, o benim arkadaşım ve normalde onu bu şekilde ortaya koymazdım ama kaçırdıysanız diye söylüyorum, onu uzun zamandır tanıyorum ve şimdiden tek bir kadın

tanımadiğini söyledi.

Karavanının içini iki kez görmüş biri olarak," diye paylaştı Krystal. "Ve sadece söylüyorum, o araziye kutsalmiş gibi davranıyor, bu yüzden genellikle bağlantılarını oraya hiç götürmüyor. Emin değilim o kesimi kim yapar. Sadece şunu bilin ki, bir kez olsun Crock-Pot'u fişe takması için anahtarını onlardan birine vermemiştir."

Tamam, şimdi gerçekten çok ama çok mutlu olmaya başlamıştım. "Hikâyesini bilmiyorum," dedi Lauren. "Tate biliyor ama o paylaştı ve eğer Deke için açık olsaydı, yani Tate paylaşabilseydi, Tate bana verirdi. Ama paylaştı, yüzündeki o bakışı silmek istemiyorum bebeğim, ama hazırlıklı ol."

Onun sözleriyle bile yüzümdeki o ifadenin silindiğini hissettim.

Krystal'ın uzandığı kanepenin karşısında, onunkine doğru eğilmiş olan koltuğumda bana doğru eğildi, uzandı ve dizime dokundu.

Geri çekildi ve konuşmaya devam etti.

"Hepimizin yükü var. Bu, Krys'in tüm söylediklerini geçersiz kılmaz.

Deke'i uzun zamandır tanırım.

bir kadınla gerçek bir bağ kurması rahatsız ediciydi.

Herkes onun iyi bir adam olduğunu bilir ve böyle biri için iyi bir kadın bulmasını istersiniz..." diyerek bana tatlı bir gülümseme verdi ve benimle ilgili hislerini memnuniyetle paylaştı,

"ve biraz mutlu ol. Yani, bilirsiniz, gergin olmayın. Ama hazırlıklı ol. Çünkü Deke paylaşacaksa, bu bir hediyedir, Jus. Ve bunu herkese vermez."

Krys'e baktım ve o da başını salladı.

"Ben de bilmiyorum, kardeşim. Bubba da bilmiyor. Ben Laurie gibi değilim. Adamlarımdan biriyle ilgili bu kadar ilginç bir şey olsa, bunu onun ağzından alırdım," parmaklarını kaldırdı ve Breanne'e saygısından dolayı yüksek sesle değil ama şaklattı, "bir şut gibi."

"Bagaj işlerini halledebilirim", pekala halledebilirim ve hallederim de, "Sadece..."

Ne söyleyeceğimi ya da belki de söylemeyeceğimi
bilemediğim için sözümü kestim.
Beni sinirlendiren şeyi kelimelere dökmek istiyordum.
Krystal bana "Ona aşık oluyorsun," dedi ve ben de
ona odaklanmıştı. "Ve başlangıçta, bu harika hissettiriyor

ve buna hiçbir şeyin karışmasını istemezsiniz."

Evet.

Beni tedirgin eden, kelimelere dökmek istemediğim şey buydu.

Deke'e aşık oluyordum.

"Ben de öyle hissediyorum," diye itiraf ettim.

Laurie, "Bilmediğin şeylere kafanı takmanın anlamı yok, Jus," deyince ona baktım. "Sadece markete git, akşam yemeğini hazırla ve sandviçlerle adamın yanına dön."

"Breanne'i bana beş dakikalığına verdikten sonra yapacağım," diye cevap verdim ve Laurie'ye sııttım. "Onu kaçıırıyorsun."

Kız bebeği uyandırmadan devir teslim işini hallettik ve ben de arkama yaslanıp onun gevrek yüzüne bakmaya başladım, Krystal duyurusunu yaptığıında küçük kırmızı dudaklarının büzülmesini izlemek.

"İlk fırsatta Bubba'nın beni tekrar hamile bırakmasını sağlamak." "Ne?" diye sorarken gözlerim hemen Krystal'a kaydı. Bu soruyu Lauren'ın mini çığlığıyla aynı anda sordum,

"Ne?"

Krystal 70'lerin pinup saçlarını (saçları mükemmeldi, çünkü Lauren benden daha uzun süre oradaydı ve Krys duş alırken Breanne'e bakıyordu) kucağımdaki kız bebeğe doğru eğdi.

"Yaptığımız o güzellik mi? Kesinlikle tekrar yapıyoruz" dedi.

"Krys, tatlım, Pazar günü Bubba'yı korkuttu.

Düşünmüyorum-" diye başladı Lauren.

Krystal onun sözünü keserek, "Onu ikna edeceğim," dedi, sözleri bir el sallaması gibiydi.

Laurie ona "Tatlım, senin için gerçekten endişeleniyordu" dedi, bana baktı ve "Sessizlik konisi mi?" diye sordu.

"Elbette," diye kabul ettim.

Tekrar Krystal'a baktı. "Tate'i tek başına yakaladı, Krys, ve kendini kaybetti. Koca, hüngür hüngür ağlayan bir adam. Tate onunla ne yapacağını bilemedi. Tüm bunların sebebi

Breanne erken gelirse sana bir şey olur. İkinize de. Sanırım bir parça rahatlama oldu çünkü bu bittikten sonra Tate'le birlikte oldu. Ama çoğunlukla onun endişelerini gidermesiydi."

Bir an için şaşkınlıkla Krystal'a baktım, Krystal da aynısını Lauren'a yaptı.

Krys her şeyi görmüş, her şeyi yapmış, tişörtünü sikmiş bir kızdı. Hiçbir şey karşısında hayrete düşecek biri değildi.

Sonra yüzünün yumuşadığını, gözlerinden sevginin parladığını gördüğümde beni hayrete düşürdü.

Hayal ettiğim gibi göz açıp kapayıncaya kadar geçti ve şöyle dedi: "Erkek olması gerekecek. Bree'nin bir kardeşe ihtiyacı var ve ben de gençleşmiyorum." Konuşmak için ağzını açmış olan Lauren'a doğru bir elini kaldırdı. "Merak etme.

Onunla konuşmak zor olmayacaktır. Bebek yapma işini yapmak en sevdiği şeylerden biridir."

"Onlardan biri mi?" Alay ettim.

"Sikişmeyi çok seviyor ama benim adamım oral seks bağımlısı ve ben de bebek yapmak için onu yanlış ucundan alıyorum."

Lauren tavana doğru, "Aman Tanrım," dedi. Krys'e sııttım.

Bana sııtmadı.

Kollarını bana doğru uzattı ve "Crock-Pot.

Sen bu işi hallet, ben de lanet bebeğimi geri alayım."

Ayağa kalkıp sehpanın etrafından dolanırken ve kızını ona geri verirken sııtmaya devam ettim.

O kadar uzun süre başımı kaldırmadım ki bana baktı.

"Sana yapabileceğini söylemiştim," diye mırıldandım.

Cevap vermesine izin vermedim.

İşte o zaman uzaklaştım ve Lauren'a baktım.

"Crock-Pot," dedim.

"Tamam, arabamda," diye cevap verdi sandalyesinden kalkarken. "Geri döneceğim," dedi Krystal'a.

"Burada olacağız," dedi Krys usulca, başını Breanne'e doğru eğerek.

Laurie ve ben birbirimize mutlu bir şekilde baktık. Sonra cipine gittik ve bana güveç tenceresini verdi. Ona teşekkür ettim ve bir mutfağım olduğunda (ya da boya badana bittikten sonra, şimdi geçici mutfağım olan çamaşır odasında fişe takabileceğim için) bunu ev için alacağım şeyler listeme eklemeyi aklıma not ettim.

Sonra Deke'e Krys'den ayrılacağımı mesaj attım.

Dükkana, Deke'in karavanına gittim ve onun anahtarıyla karavanı açtığımda elektrik yükü aldım (öpücükleri, ısırıkları, dişlerini sıyırması, ağzını burnunu çekmesi gibi değil ama yine de güzeldi).

Deke'e mesaj attım.

Tavuğu Crock-Pot'ta pişirmeye başladım.

Sonra Deke'e sandviç alacağımı ve birazdan evde olacağımı mesaj attım.

* * * * *

Sürprizlerin sürprizi, evime girdiğimde Deke'i beyaz tulumlar içinde, yüzünde kanatları olan bir maske ile görmekti, Başının arkasındaki ağır kayışları erkeklik sopasının etrafına doladı ve hâlâ aşırı derecede ateşli olduğunu fark etti.

Sürprizlerin en büyüğü, astar püskürtülürken çok fazla dikkat etmemiştim çünkü o zamanı kokudan kurtulmak için yatak odamda ya da güvertede geçiriyordum. Ancak geçen hafta her şeyi yalınayak bitirdiklerinde boya püskürtmenin yıldırım hızıyla ilerlediğini fark etmiş olmalıyım.

Ben de elimde sandviç, cips ve La-La Land ikramlarıyla kapımın önünde durdum (gözümün altındaki morluk geçmemişti ama kapatıcıyı başarıyla kullanmama yetecek kadar geçmişti, bu yüzden Sunny bana gözünü bile kırpmamıştı).

O ve Shambles beni kucakladılar ve her zamanki gibi gevezelik ederken bana ödülleri verdiler), aklım karıştı çünkü alt katın tamamı bitmişti, üst katta çalışıyorlardı ve ben gideli üç saat olmamıştı.

Bununla birlikte, alt kattaki duvarların çoğu pencereydi.
Yine de.

Duvarlarımın yumuşak latte rengini ve tüm mekânı nasıl ısıttığını düşünerek zihnimdeki şaşkınlık sona erdiğinde, sahanlığın kenarında maskesini boğazına kadar indirmiş (aynı zamanda sıcak) Deke'in bana baktığını gördüm.

"İyi misin?" diye sordu.

"Sen büyücü müsün?" Ben de elimdeki çantayı sallayarak yerimi gösterdim.

Başka bir ukala sırtış.

Tanrım, adam beni

öldürdü. "Öğle

yemeği!" diye

bağırdım.

"Tam isabet!" Bubba da bağırdı, o da tulumluydu, maskesi boğazındaydı, ama Bub alınmasın, pek de ateşli değildi.

"Bub, çamaşır odasında kağıt tabaklar var. Getirebilir misin?

Onları?" Bubba merdivenden inerken Deke sordu ve Deke onu takip etmek için döndü.

"Ben getirebilirim," dedim.

Bubba, "Ben hallederim, hayatım," diye cevap verdi ve boşluğa doğru havalandı.

Deke'e baktım, Bubba'nın önceden planlanmış gibi görünen çıkışıyla ilgili garip bir his vardı içimde.

Merdivenden inmeyi bitirdi ve ben yavaşça ona yaklaşıırken o da bana pek yavaşça yaklaşmadı.

"Her şey yolunda mı?" diye sordum.

Önümde durdu ve "Bana bir öpücük ver, Jussy" diye emretti.

Ayak parmaklarımın üzerinde yuvarlandım, bir elini çeneme doladı ve dudaklarımıza dokundu.

Geriye doğru yuvarlandım ve elini çekmedi.

"Tamam... burada biraz korkuyorum tatlım," diye fısıldadım. "Güverte aradı."

Lanet olsun.

"Ve?" Ben sordum.

"Bianca ve Anton Rojas dün sabah saat on buçukta Kosta

Rika'ya giden bir uçakla yola çıktılar."

"Kahretsin," dedim yüksek sesle.

Deke bilgi akışını sürdürdü.

"Senin kız Lacey'nin babasını korkutan şey, Anton Rojas, onu tanıdığın zaman, çok yasadışı bir iş."

"Siktir," diye nefes aldım.

"Yavaş, istikrarlı bir büyüme, adam akıllıca oynadı," diye paylaştı Deke. "Kendisini yiyip bitirecek daha büyük balıkların radarına girdiğinde, işlerin karışmasını istemediği için akıllıca bir karar verdi. Çok büyük bir oyuncuyla operasyonlarını birleştirdi ve orta düzey bir yönetici pozisyonu aldı."

"Tony," dedim inanmayarak, çünkü buna bir şekilde inanabiliyordum ama inanamıyordum da.

"Aradan geçen zamanda kendini geliştirdi ve şimdi çok ağır Jussy. Aynı zamanda zeki. Polislerden Federallere kadar herkes onun ciddi bir pisliğe bulaştığını biliyor ama ellerinde onu bağlayacak bir şey yok."

"Doğru," diye mırıldandım, Deke'in söyledikleri karşısında tamamen çılgına dönmüştüm.

"Ellerinde hâlâ hiçbir şey yok," diye devam etti Deke. "O biletler dün sabah alınmadı. Bir hafta önce alındılar. Geçen Pazartesi, tam olarak, seninle ilgili olayların patlak vermesinden bir gün sonra."

Bunun bir tesadüf olmadığını düşünerek başımı salladım. Deke devam etti.

"Anton'un parmak izleri sistemde var. O dairenin hiçbir yerinde yoklar. Onu oraya yerleştiren tek şey bir görgü tanığı ve o da sadece bir tane. Başka hiç kimse onu orada görmemiş ya da görmemiş."

"Tamam," dedim, yine bir şeyler söylemek için, çünkü Deke konuşmayı kesmişti.

Tekrar başladı.

"Bunu söylerken, kimse Caswell'in içeri girdiğini görmedi.

Kimse bir bok duymadı.

Geride mermi kovarı kalmamış. Boğuşma izi yok. Birisi aceleyle çıkmış gibi bir dağınıklık yok. Kimse ikisini de çıkarken görmemiş. Ve hiç kimse bu ikisini

Caswell'in işi bitmişti. Daireye girerken gördüğü kişinin Rojas olduğunu doğrulayan tanık dışında, onu oraya koyacak başka bir şey bulamadılar. Polisler Rojas'ın evine yaklaştı.

Ama bunu yaptıklarında Bianca ve onun için mazeret bulacaklarından şüpheleniyorlar. LAX'e yakın bir yerde yaşıyor. Sabah yola çıkmadan önce geceyi onun evinde geçirmiş olabilir. Ya da birisi öyle olmasa bile öyle olduğunu söyleyebilir. Ve Bianca geri dönecekmiş gibi kıyafetlerini ve diğer eşyalarını bıraktı, sadece tatil için toplanıyordu. Biletleri iade edildi. Önümüzdeki Pazar günü geri dönecekler."

"Aman Tanrım," diye fısıldadım, kızımın o uçaktan indiğinde (eğer inerse) tam bir bok fırtınasının içine gireceğini düşündüm.

Deke elini boynuma doğru kaydırды ve bana doğru eğildi.

"Demek istediğim şu ki, çingene, iyi ya da kötü, şu anda olduğu gibi, ikisini de suçlayacak bir şeyleri yok."

"Fırsat ve sebep dışında," diye belirttim. "Ve cinayetten hemen sonra ülkeyi terk etmeleri."

"Bunun dışında, bebeğim, bu herhangi bir fiziksel kanıt ya da görgü tanığı olmayan bir sik. Ayrıca o biletler bir anda alınmadı ve tek yönlü de değiller. Tatillerinin planlı olduğunu söyleyebilirler."

"Caswell'in Bianca ve benimle bağlantısı var," diye hatırlattım ona. "Ve cesedi Anca'nın dairesinde bulundu."

"Haklısın," diye kabul etti. "Ama sırf Sebep, bu konuda bir şey yapabilecekleri anlamına gelmiyor. Deck, bu noktada onu sorgulamak için getirmekten başka bir şey yapamayacaklarını söylüyor. Sıkıldı, hemen çıkıp gidebilir. Ellerinde onları tutacak bir şey yok. Kayıtlara bakılırsa, arkadaşınızın silahı yok ve hiç olmadı. Borçlu olduğu bilinen bir ortağından şüpheleniyor.

Para dairesinde öldü ama hepsi bu kadar. Geri döndüklerinde, hikayeleri doğru, mazeretleri sağlam olacak ve tahminimce, kızınızdan haber alacaksınız.

temiz ve sağlıklı ve bunu onun için yapan bir adamla. O sadece şık giyimli ve çok kirli bir adam."

"Demek Tony hâlâ akıllıca davranıyor," dedim.

"Bunu o yaptı ya da olması için ayarladı, evet. Ve Jussy, bir nedeni olmadığı sürece onun dairesinde bunu yaptığına inanamıyorum. Başka birine tuzak kuruyor olabilir. Caswell onları şaşırtmış olabilir. Başka bir düşman ona tuzak kurmuş olabilir. Kim bilir? Bu yarım kalmış bir iş ve bu adam Yarım kalmış işler. Caswell'i orada oynatmasının bir nedeni vardı. Bu nedeni, oyun ortaya çıkana kadar bilemeyeceğiz."

"Bununla ne yapacağımı bilmiyorum, Deke."

"Yapabileceğin tek şey. Eğer senin kız da bu işin içindeyse, kendi sorununu halletmiş demektir. İyi bir şekilde değil. ama bu yapılmadığı anlamına gelmez."

"Haklısın," diye mırıldandım. "Bu yapılmadığı anlamına gelmez."

Ama Tanrım, yapılan şey çılgıncaydı.

"Jussy."

Ona odaklandım.

"Muhtemelen birini öldürttüğünü sizinle asla açıkça paylaşmayacak ve hala şüphe var, asgari düzeyde ama var, gerçekten yaptı. Söylüyorsa, o zaman onunla bir sorunum var çünkü bu sizi başka bir suç olan bir suç hakkında ağzınızı kapalı tutmak gibi rahatsız edici bir pozisyona sokuyor. Bu durum, kız arkadaşınızı onun harekete geçirdiği bir otobüsün altına atmak ve bunu yapmak suretiyle Rojas'ın yönettiği organizasyondan tepki almak gibi bir sorununuz olduğunu gösteriyor."

"Tanrım," diye fısıldadım.

"Bu sorunu senin başına o açtı," dedi Deke. "Ve onun şık giyimli erkeği kendini toparlamış durumda. seninle bir şey paylaşmasına izin vermeyecek, onun için ve seni bulup baban için başsağlığı dilemek için arayacak kadar önemsiyor, senin için. Olan oldu bebeğim ve nasıl olduğunu asla bilemeyeceksin. Hayatına devam et."

"Bir arkadaşımın benim için birini öldürtmesini mi?"

"Evine zorla giren bir pislikten

Seni dövüyor, boğuyor, ödünü koparıyor ve sonrasında ne olduğunu bilmiyorsun. Ama en azından o bok bitti."

Ne kadar berbat olsa da Deke haklıydı. O bok daha yeni bitmişti.

"Bir mucize gerçekleşti. Bir şey beni gerçekten yemekten soğuttu," diye ilan ettim.

Bana sırtıttı, başparmağını uzattı ve çenemi okşadı. "Onu geri alacaksın."

Bunun Steph'in tavuğundan önce olmasını umarak başımı salladım.

Eğildi ve dudaklarını dudaklarıma değdirdi, sonra doğruldu, uzaklaştı ve maskesini çekerek

"Bubba, bu kadar zaman yeter!" diye bağırarak kafasına geçirebilirdi. Evet.

Önceden planlanmıştı.

Bubba elinde kâğıt tabaklar, iki kutu kola ve bir Fresca ile odaya girerken, "Çok şükür," dedi. "Açlıktan ölüyorum."

Jim-Billy'nin benim için topladığı köhne mobilyalara yöneldik.

Oraya vardığımda sandviçleri dağıtmaya başladım. Ve işte ben oradaydım.

Kankam bir suçluyla yakındı, bir cinayetle bağlantılıydı, Kosta Rika'ya gitmişti.

Ve yapabileceğim tek şeyi yapıyordum. Devam edelim.

On Altıncı Bölüm

Sensiz
Adalet

Deke'in koca gövdesini kanepeden kaldırıp mutfağa gidişini izledim.

Tabağını temizlemişti ve ikinciye alıyordu.

Ağzıma daha fazla peynirli, acılı tavuk tıktırırken tabağıma sııttım.

"Benim çingene prensesim de yemek yapabilir." Onun sessiz sözleri üzerine ona baktım.

Crock-Pot dumanı tütüyordu. Tencerede piring vardı. Soba da öyleydi. Deke'nin yine tıka basa doldurduğu tabak da öyle. "Tarifte dört malzeme var, pirinci saymıyorum." paylaştı. "Pek gurme sayılmaz."

Kanepeye geri döndü, içine katlandı ve uzun bacaklarını uzattı, başı bana dönüktü.

"Gurme yemeklerin pek hayranı değilim bebeğim." Tabağını göstermek için çatalını kullandı. "Ama bunun büyük bir hayranıyım."

Ona kocaman gülümsedim.

Tavuğuna geri dönmeden önce dudaklarını bükerek gülümsememi izledi.

Ama konuşmamızın gidişatından, zamanın geldiğine karar verdim. Paylaşılması gerekeni paylaşma zamanı. Deke'in, Crock-Pot'u kurması için karavanının anahtarını verdiği kadının kim olduğunu bilmesine mükemmel bir geçiş.

Kadın olduğumu anlamalıydı ki onun için doğru kadın olduğumu anladım çünkü her Gün geçtikçe onun benim için doğru adam olduğuna anlaşıyordu.

O kadın zaten tanıdığı kadındı. Onun için yaratılmış olan kadın.

"On sekiz yaşımdayken babam İngiltere'de büyük bir festivale katıldı. Ben de onunla gittim."

Deke gözlerini tabaktan bana çevirdi.

"Bristol'da kaldık," diye devam ettim. "Bristol Kanalı üzerinde güzel bir liman şehri."

"Öyle mi?" diye sordu ben konuşmayı bırakınca.

Başımı salladım. "Evet," dedim ve devam ettim, "Şehirde bir organizatör vardı. Babamla gerçekten çalışmak istiyordu. Bizi limandaki bir restorana götürdü, güzel bir yer, bir sürü penceresi var, manzarası harika." Başımı eğdim Şakacı bir şekilde. "O zamana kadar rock yıldızı babasıyla her yere seyahat eden on sekiz yaşında bir kız olarak bana sıkıcı gelse de, her şeyi görmüş ve her şeyi biliyordum. Çok dünyevi."

"Eminim öyledir," dedi, gözleri daha önce hiç görmediğim ama çok hoşuma giden bir şekilde kırışarak.

Bu bakışın ve alayının kalbimin çarpıntılarına yaptığı etkiyi yatıştırmak için derin bir nefes aldım ve konuşmaya devam ettim.

"Menüyü açtım, hiçbir şey anlamadım."

Başını yana eğdi. "Restoran yabancı mıydı?"

Başımı salladım. "Hayır. Sadece her şey gurmeydi. Sanki menüyü açtım ve 'Sizin gibiler için, herhangi biri için çok iyi olan bir yemek yemek üzeresiniz, bu sadece Tanrı'nın dudaklarına değmeli' diyen şu konuşan kartlardan biriydi."

Deke yemeye devam ederken gözleriyle bana bir kez daha gülümsedi ve ben gevezelik etmeye devam ettim.

"Utaniyordum, bilirsiniz, dünyevi olmak ve her şeyi bilmek, bu yüzden garsona ne olduğunu sormadım.

çünkü aslında her şeyi bilmediğim gerçeğini ortaya çıkarmak istemedim. Babam yemeğini severdi ve kimsenin onun hakkında ne düşündüğünü umursamazdı, bu yüzden sorardı. Ne sipariş edeceğimi bilmemin tek yolu buydu. Tavuk olan bir şey aldım. Kimse tavuğun içine edemez diye düşündüm."

Deke, "Dur tahmin edeyim, tavuğun içine etmişler," dedi.

Başımı salladım, en azından gözlerimi ona diktiğimi hissediyordum çünkü gülümsediklerini hissediyordum.

"Evet. Kesinlikle. O şeyden bir ısırık aldım ve damak tadım ne yapacağını bilemedi. Bir tat patlamasıydı, hoş bir patlama değildi, her şey diğerini yenmeye çalışıyordu. Sos. Baharatlar. Dokular. Berbattı. Bitiremedim."

"Kulağa boktan geliyor," diye mırıldandı Deke.

"Öyleydi," diye onayladım. "Babam başka bir şey aldı ve onunkini de bitirmedi. Yemekten sonra otele döndük ve takıldık, İngiliz televizyonu izledik. Rock 'n' roll yaşam tarzı. Yenilmesi zor."

Bu bana bir sırtma daha getirdi ama Deke yemeye devam etti.

Saçmalamaya devam ettim.

"Bir yemek programı vardı, ünlü bir şefi ve programın sonunda ünlü birini yemek yarışması için restoranının mutfağına çağırdı. Ünlü kişi bir şey yapıyordu.

Annesinin yaptığı aile tarifi ve şef de aynı şeyi yaptı, ama tamamen peynirli."

Deke daha fazla tavuk kürekledi ve bunu beni izleyerek yaptı. Ben konuşmaya devam ettim.

"İşleri bittikten sonra iki yemeği restorandaki rastgele insanlara götürdüler ve tat testi yaptırıldılar. Ünlü çikolatalı turtta yaptı. Şef ise çikolatalı fındıklı tart, özel bir kabuk ve bir topak süslü krema ile. Rastgele insanlar tadına baktı.

Herkes çikolatalı turtayı seçti. Onlar seçince babam, "Şu lanet restoran gibi." dedi. Aptalca. Başından beri iyi olan bir şeyi asla fazla karmaşıktırma. Babamın da benim gibi hissettiğini biliyordum. O yemeği hak etmeyen biz değildik çünkü

uzman değildik. Karmakarışık bir menüydü çünkü kendini herkesten üstün bir sanatçı olduğuna inandırmış bir şef tarafından yaratılmıştı, ama aslında

Kanıtlayacak bir şey. Tüm sanat erişilebilir olmalıdır, onu tüketen insanlar tam olarak anlamasa bile. En azından, bundan bir şeyler çıkarmaları gerekir. Hiç kimse bunun üstünde değildir. Eğer böyle düşünüyorsanız, bunu anlamayan sizsiniz demektir."

"Jussy," dedi Deke yumuşak bir sesle ve beni anladığını hissettim.

"Ama babam ve benim için mesele bu bile değildi." Deke hiçbir şey söylemedi.

"Biz Yalnızlar basit zevkleri severiz," diye fısıldadım.

Bunun üzerine arkasına yaslandı ve tabağı kucağına bıraktı, yüz ifadesi sıcak ve ilgili bir ifadeden kapalı bir ifadeye dönüştü.

Ve ne dediğimi anladım.

"Ben senin-" diye hızlıca başladım. "Seni anlıyorum Justice," diye sözümü kesti.

Ona doğru eğildim. "Hayır, bence sen-"

"Bebeğim, ilk seferinde seni anlamadığımı mı sanıyorsun? Ben o aptal botlarla ateş çukurunu inşa ederken bana kahve getirmek için dışarı mı çıktın?"

Ne söylediğinden emin olamadan arkama yaslandım.

Neyse ki konuşma sırası Deke'deydi.

"Senin yediğin tavuğu yiyebilecek insanlar var, beğenmezler ama olağanüstü olduğunu söylerler. insanlar anlamadıklarını düşünmezler. Bir de kendilerini sevdiklerine inandıran insanlar var, çünkü eğer Bunu yapmadıklarını itiraf ettiklerinde, dudaklarının bu tür bir boku hak eden Tanrı'nın dudakları olmadığı gerçeğini ifşa edeceklerini düşünüyorlar ve dudaklarının Tanrı'nın dudakları olduğundan eminler. Ve her ikisi de bu tür şeyleri söyleyen herkesi küçümseyecektir.

kızarmış tavuk yemeyi tercih ediyorlar çünkü neyse o. Tadı bok gibi olan gösterişli bir yemekten çok daha iyidir."

"Doğru," dedim temkinli bir şekilde.

"Ve siz de o insanlardan biri değilsiniz," diye sözlerini tamamladı.

Başımı salladım. "Ben değilim. Babam da değildi. Annem de değildi. Lacey iyi şampanyayı takdir eder ve iyi votka ile en iyi raf arasındaki farkı bilir. Yine de o restorandan çıkıp balık ve patates kızartması almaya giderdi."

"Seni anlıyorum çingene," diye cevap verdi Deke. "Ve bana bunu söylemenden anladığım kadarıyla, birbirimize uymayacağımızdan endişeleniyorsun."

"Hayır," diye dikkatle reddettilim. "Uyduğumuzu biliyorum. Benim endişelendiğim şey senin aynı fikirde olmaman."

"Sen aptal değilsin," diye mırıldandı ve midem bulandı.

Ben bu endişe verici hissi yaşarken, bana doğru eğildi, ilgimi kaybettiğim tabağı aldı ve kendi tabağıyla birlikte lavaboya döktü. Sonra dar buzdolabını açtı ve iki taze birayla geri geldi. İkisinin de kapağını çevirdi ve boşluğa fırlattı.

Biri lavaboya çarptı. Bir tanesi yan taraftan sıyrılıp küçük tezgahın üzerine düştü.

Tüm bunları dikkatim dağılmış bir şekilde izledim, bıraktığı yerden hoşlanmadım, bir sonraki adımda ne söyleyeceğimden emin değildim.

Kendi birasını dudaklarına götürüp uzun bir yudum almadan önce bana bir bira uzattı.

Elini indirdiğinde gözlerini de benimkilere dikti.

İşte o zaman konuşmamızı başlattığımı ve şimdi bu konuyu ele alıp aşmanın zamanı geldiğini düşündüm.

Sadece bir şey söylemedi.

Ben de söyledim.

"Ben neysem oyum, ne yapıyorsam onu yapıyorum ve öncelikle bunu değiştiremem çünkü bunu değiştirmek istemiyorum."

Bu kez kaşları birbirine çarparken başı seğirdi. "Bunu değiştirmeni istediğimi mi sanıyorsun?"

Şimdi hatamı görüyordum.

Sabırlı davranmalı ve liderlik etmesine izin vermeliydim.

Aynı zamanda ona nerede olduğumu söylemenin zamanı gelmişti, böylece (umarım) oradan sıçrama yapabilirdi.

"Aslında, sanırım sadece konuşmak istediğin her neyse onu konuşmanı istiyorum, böylece ve Deke ve Justice olmaya geri dönün, orgazm içeren daha çok sevdiğim yeni Deke ve Justice, Gece pizzası ve Butterfinger Cups birlikteliğimize ve şakalaşmamıza katkıda bulundu. Buna, kim olduğumu, ne yaptığımı ama yine de bildiğin kadın olduğumu anlatmaya çalışarak başladım. Ben başka bir şey değilim ve senin de

Bunu bütüncül bir şekilde anlamaya çalışın ki ileride aramıza girmesin."

"Başka biriyle aranızda bir şey oldu mu?" diye sordu. Yüzümün yumuşadığını hissettim.

"Şunu bilmelisin ki tatlım, bu işe girmeden önce bile Lonesome soyadıyla benim etrafımda olmak isteyen değil, bunun etrafında olmak isteyen insanlar vardı. Bu yüzden Lace ve Anca

ve ben çok sıkı fıkıyız. Bunu hepimiz anladık. Ve birbirimize karşı her zaman art niyetli olmadığımıza güvenebilirdik."

"Ve sen de benim art niyetli olmadığımı inanıyorsun," dedi ama bir şekilde bunu doğrulamak istiyordu.

"Tabii ki biliyorum."

"Bebeğim, paranla hiçbir şey yapmak istemiyorum."

Bunun ifade ediliş şekli sadece benim onayımı teyit etmiyordu. Neredeyse sertti.

Ve öyle olduğu için de hakaret sınırında görünüyordu. "İstemediğini biliyorum."

"Şöhretinle hiçbir şey yapmak istemiyorum." Bunun üzerine midem bulandı.

Para paraydı, herkesin ona ihtiyacı vardı ve sadece aptallar hayatın bazı açılardan daha iyiye gitmediğini söyleyebilirim.

Şöhret başka bir şeydi.

Şöhret öyle bir şeydi ki, anladınız, neredeyse Sarsılması imkansız. Dereceler, belki. Ama bazı açılardan, her zaman sizi takip eder.

Aynı zamanda asla kontrol edemeyeceğiniz bir şeydi. Kendi başına bir varlıktı, kontrol edilemezdi, aynı anda hem iyilik verebilir hem de felakete neden olabilirdi.

Bunun bir parçası olmak istemeyebilirsiniz, ancak bir kez orada olduğunda, ister sizin ister değer verdiğiniz birinin olsun, başka seçeneğiniz yoktu.

Ailemdeki neredeyse herkesin belli bir düzeyde şöhrete sahip olduğunu ve hayatımın büyük bir bölümünü

Aslında kendiminkine sahipken, senin değil de değer verdiğin birinin olduğunda bununla başa çıkmak daha zordu.

"İkisi de benim parçalarım," dedim, sesim daralmış gibiydi. "Onlardan kurtulamıyorum ve dediğim gibi, ben gerçekten istiyorum. Bunlar sadece kim olduğumun değil, ne yapmayı sevdiğimin de bir parçası."

"Beni yakalayamayacaksın," diye ilan etti.

Kaltaklık etmek istemiyordum ama bana hiçbir şey vermiyordu ve bu konuşmanın her şey demek olduğunu iliklerime kadar hissediyordum.

Kesinlikle her şeyi.

Deke Hightower'ın benim dünyadaki yerim olduğunu hissetmiştim. Bunu ta Wyoming'de hissetmiştim.

Dolayısıyla bu konuşma o ana kadar yaptığım ya da hayatımda yapacağım en önemli konuşma olabilir.

Bu yüzden, bunu ortaya koydum.

"O zaman belki de bir seferde birkaç kelimedenden daha fazlasını söylemelisin çünkü bu konuşma her neyse biraz gergindim tatlım, ama şimdi beni korkutuyorsun."

Kanepenin iki ucunda oturuyorduk ama çok uzakta değildik çünkü kanepa büyük değildi ama Deke büyüktü.

Bu sözleri söylediğimde bir elini uzatıp kanepenin üzerinde duran dizimin kıvrımına taktı ve dizimi kalçasının yan tarafına bastıracak şekilde beni kendine doğru çekti.

Ve elini çekmedi.

"Sana çok fazla kelime vermiyorum Jussy, çünkü onları nasıl söyleyeceğimi bilmiyorum," diye paylaştı beni daha yakına çektiği anda.

"Sanırım buna söylenecek tek şey senden hoşlandığımı söylemek Deke, hem de çok. Bunu biliyorsun ama belki de ne kadar olduğunu bilmiyorsun. Ve aslında senden ne kadar hoşlandığımı, bana her şeyi söyleyebileceğini de bilmelisin."

Ona bu sözleri söyledikten sonra konuşmak için ağzını açmadan önce bir süre beni inceledi.

"Pekala, o zaman çingene, bilmelisin ki, bizi şu anda buraya getiren şey, tanıdığım en iyi kadın olan bir kadının evine arabayla gitmem ve polis arabalarını görmem değil. Seni daha önce istemiş olmam ve sana sahip olmama izin vermememdi. Ve bunun nedeni sadece senin olduğun kadın olman değildi, ne elde ettiysen onu elde ettin, yine de, bebeğim, bunun bir parçasıydı. Çünkü ben olduğum adamım ve bu da değişmeyecek ve kafamda haklısın. Birbirimize uymadığımızı düşünüyordum."

Söyleyecek bir şey bulamama sırası bendeydi ama sanki bir şey kalbimi eziyormuş gibi hissediyordum.

"Sonra o kruvazörleri gördüm," diye devam etti, "ve senin paranı istemiyorum. Şöhretinin getireceği sıkıntıları da istemiyorum. Bunu bir pislik olmak için söylemiyorum, gerçek olmak için söylüyorum ama aynı zamanda bundan kaynaklanacağı kesin olan güçlüklerle uğraşmanı izlemek zorunda kalmak istemediğim için söylüyorum. Ama o kruvazörleri görünce seni isteme konusunda aklım başımdan gitti."

"Deke, bu gerçekten yardımcı olmuyor," diye paylaştım, artık biraz gergindim, düpedüz endişeliydim çünkü bunun kötü olmayacağını söylemişti.

Ama beni istemesi kısmı dışında -ki bunu zaten biliyordum, sadece ne zaman başladığını bilmiyordum- geri kalanı kulağa kötü geliyordu.

Garip, açık sözlü, mesafeli davranıyordu ve bu beni korkutuyordu.

"Hayatım, bebeğim," diye başını salladı, "yirmi yaşına kadar iyi değildi."

"Tamam," diye dikkatle sordum, bundan hoşlanmamıştım.

"Ve bu yüzden, olmam gereken bir yol var ve bu değişmeyecek bir yol."

"Tamam," diye aynı dikkatle tekrarladım.

"Ve Justice, seninle birlikte olmak, herhangi bir kadınla ama özellikle seninle birlikte olmak, muhtemelen bunu değiştir."

"Ben de seni değiştirmek istemiyorum, Deke."

"Benim köklerim yok. Hiç köküm olmadı. Ve kök salmak da istemiyorum," dedi.

Sadece ona baktım.

"Ve zengin insanlardan hoşlanmıyorum. Menülerinde ağırlıklı olarak biftek, daha fazla biftek ve bifteğin üzerine koyabileceğiniz bir sos seçeneği olmadığı sürece lüks restoranlara gitmek istemiyorum, soslu bir bifteği mahvedeceğimden değil. Ve oraya takım elbise giymek zorunda kalmadan gidebilirim, sahip olmadığım ve asla sahip olmayacağım bir şey."

"Doğru," dedim çünkü o konuşmayı kesti ama aynı zamanda

Çünkü zengin insanları sevmediğini ve benim de zengin biri olduğumu söylediği için daha fazlasını söyleyemedim.

"Kimsenin benim üzerimde gücü yok," diye devam etti.

"Ve hiç kimsenin de olmayacak."

Buna söyleyecek bir şeyim yoktu çünkü bunu neden söylediği hakkında hiçbir fikrim yoktu çünkü ondan bunu istediğimi düşünmesi için ona hiçbir neden vermemiştim.

O zaman, "On beş yaşındayken annemle sokaklarda yaşıyorduk," diye açıkladı.

Bu haber üzerine vücudum taşa döndü.

Tüm enerjisini Deke'nin ve çok sevdiği annesinin evsiz, çaresiz, sefil, ruhunu parçalayan düşünceleriyle savaşmaya sakladı ve ben yine ona bakakaldım.

"O benim suçumdu. Bizi mahvettim. Ciddi anlamda aptalca bir şey yaptım ve onun kovulmasına ve başka bir iş bulamamasına neden oldum. Fazla bir şeyimiz yoktu çünkü çalıştığı işte bok gibi para alıyordu. Bok gibi para alıyordu, bok gibi yemek yiyordu ve hayatı bok gibiydi, ta ki ben bokumu çıkardığımda daha da bok gibi olana ve aslında sadece çöp olan hayatlarımız tamamen boka dönene kadar."

Ona bakmaya devam ettim ama bunu gözlerime ıslaklığın vurduğunu hissederek yaptım.

"Sokaklardan daha sıcak olan bir sığınma evine girdik, yiyecekleri vardı, bu yüzden sürekli aç değildik, ama yine de berbat bir yerdi. Bizi oradan çıkarmak için canla başla çalıştı. Biz oradan çıkmadan önce kılıcını yırttı.

ve hayatının her günü bunu yapmaya devam etti, ta ki bu kadar çok çalışmak onu öldürene kadar. Kalp krizinden öldü. altmışına bile

ulaşmamıştı." Buna inanamadım.

Kahretsin, buna inanmak istemedim.

Ama Lauren'ın beni hazırlıklı olmam gerektiği konusunda uyardığı şeyi bana veriyordu ve haklıydı.

Bununla birlikte, bu bir hediye değildi. Yürek parçalayıcıydı.

Bir damla gözyaşının yanağımdan aşağı süzüldüğünü hissettim. Deke konuşmayı bırakmadı.

"Bu onun hayatıydı. Benim hayatım, on beş yaşında çalışmaya başladım ve anneme bakmak için elimden gelen her şeyi yaptım. Ama annemin iyi bir yerde yaşadığını, düzenli bir işi olduğunu, kötü günler için bankada parası olduğunu öğrendiğimde gitmek zorundaydım. Dışarı çıkmalı ve her tarafımın pislikle kaplı olmadığı bir yere gitmeliydim. ve rahat bir nefes alabildim. O zamandan bu zamana pek çok yerde bulundum ama sadece tek bir yer var. O da yol, Jussy. Rahat nefes aldığım tek yer."

"Bunu anlıyorum," dedim ona yumuşak bir sesle.

Başını salladı, gözleri ıslak yanaklarımdaydı ama hala dizimin arkasında tuttuğu eli dışında bana dokunmadı.

Uzak durdu ve konuşmaya devam etti.

"Biliyorum. Sen benim çingene prensesimsin ve gerçek bir rock 'n' roll çingenesisin. Ama senin anladığın, seni yolun bir parçası yapan şey beni yapan şey değil."

"Kastettiğim bu değildi," dedim hemen.

"Gözlerinde yaşlar var Jussy, beni anladığını anlıyorum." "Senin ve annenin başına gelenlerden nefret ediyorum."

Fısıldadı.

"Gözlerinde yaşlar var, bunu da anlıyorum," diye fısıldadı.

"Ama oldu bebeğim ve bu asla değişmez. Yol benim kanımda var, senin gibi doğuştan değil. Bu olmak istediğim kişi. Ve bu bir şekilde asla sona

ermeyecek."

"Deke, anlamıyorum-"

"Nisan geldiğinde, Jussy, karlar erimeye başlar, hava döner, ben giderim ve bunu engelleyebilecek hiçbir şey yoktur."

Ondan uzaklaştım.

Bunu bilmeme rağmen böyle bir tepki verdim. O Ateş çukurunun yanında geçirdiğimiz gece boyunca, nasıl havalandığından, nasıl uzun süre yerinde durmadığından bahsetti.

Sadece bunun bir gün beni etkileyebilecek bir şey olduğunu bilmiyordum.

Eli dizimin arkasına sıkıca kıvrılmadan ve beni geri çekmeden önce zar zor bir inç aldım.

"Ben gidiyorum, Adalet," diye başladı, sesi bir uyarı gibi alçaktı, "bu bizimle olduğu gibi devam ediyor, seni yanımda istiyorum."

Ben gidiyorum, Adalet... Seni yanımda istiyorum.

Gözlerime daha fazla ıslaklık vurdu ve oyalanmadı. Yanaklarımdan aşağı doğru kaydı.

Deke izledi ve sonra bana baktı.

"Sanırım bu bir cevap bebeğim, ama bunu bana kelimelerle anlatmalısın."

"Seninle her yere giderim."

O anda Deke'in kaya gibi sertleştiğini hissettim.

"Beni mutlu ediyorsun," dedim ona, bildiği bir şeyi söyledim. Ama belki de bilmiyordu.

Şairin ruhunu anlatmak, "Chain Link "in onun için olduğunu paylaşmak dilimin ucundaydı ki eli dizimden ayrıldı. Birasını yere koymak için eğildi ve sonra Bana doğru döndü, eli yukarı geldi. Beni ensemden yakaladı ve kendine doğru çekti. Diğer elini kaldırdı ve yanağımı kavradı, gözlerimin içine bakarken başparmağı ıslaklığın içinde kayıyordu.

"Çok güzel bir kız, saçlarınla bir motorcu barının köşesinde oturmuş, elinde defteri, şiir yazıyor," diye mırıldandı.

Wyoming'den bahsediyordu.

Bakışlarını kaydırды, başparmağının gözyaşlarımin arasında

hareket edişini izledi.

Ben ise nefes almakta zorlanıyordum.

Gözleri tekrar benimkilere döndü.

"Bubba'ya girdiğinde farklıydın. Yepyeni bir kız. Kendine geldin. Üzerindeki paranın kokusunu aldım, Jussy. Kıçına vurmak istediğimi biliyordum ama yanına yaklaşmıyordum çünkü gitmem gerektiğinde seni içeri aldım, içten içe benimle gelmeyeceğini biliyordum ve seni arkamda bırakmak beni üzecekti ama kalsaydım daha çok üzülürdüm."

"Bunu Bubba'nın yerinde mi düşündün?" Nefes nefese sordum.

Gözlerinin sırtışı izledim. "Tamam, belki de bana pirzolu sandviç ismarlamakla ilgili atıp tutmaktan sonraydı, ki bunu yapmadığını şimdiden not ediyorum."

Bunu en kısa zamanda halletmeyi aklıma not ettim.

"Bubba'nın yerindeki ilk seferinde, sadece kıçına vurmak istedim," diye bitirdi.

"Bana zar zor baktın," diye hatırlattım ona. "Bana uzun süre bakmamayı uzun zaman önce öğrendim.

İstedğin ama sahip olamadığın bir şey. Served no ve sadece hayatın asla sahip olamayacağınız bir sürü şeyden ibaret olduğunu daha derine yerleştirdi."

"Hayat bundan çok daha fazlasıdır, tatlım."

Başparmağını alt dudağımda gezdirdi, beni susturmak için yapmadığını hissettim.

Sadece bana dokunmak için.

Ve cevap verdiğinde, bunu nazikçe yaptı, ama kelimeler yine de derine indi. "İşte bu, bebeğim, senin gibi insanların, senden daha çok şey bildiğimizde benim gibi insanlara söylediği saçmalıklardır çünkü biz bu farkı yaşadık."

Berbattı, o kadar berbattı ki, hazmetmek imkânsızdı. Ama bunu tartışamazdım.

"İstemiyorum..." Kelimeler boğazımda düğümlendi, ben de boğazımı temizledim. "Benden farklı bir insan olduğunuzu düşünmenizi istemiyorum."

"Herkes farklıdır, Jussy. Bu, farklı olmanın başka bir şey olduğu anlamına gelmez. Farklı. Ve sanırım bunu kanıtıyoruz. Ve sadece şunu söylemek için, bu boku açıklığa kavuşturmak için konuşuyoruz

Umarım kanıtladığımız şey devam eder. Başka bir deyişle, olduğumuz kişi bize uymayabilir ama yine de işe yarayabilir."

Gözlerim daha fazla yaşla doldu ve "Umarım bu da devam eder" dediğimde sesimdeki boğukluğu gideremedim.

"Bunu anlıyorum, Justice. Başından beri benden hoşlandığını gizlemedin. Ya da denediysen bile bu işte berbatsın."

Bu beni ağlamaya devam ettirmedi.

Başımı geriye attım, gözlerim kısıldı.

Deke boynumu bıraktı ama sadece o eliyle biramı alıp yere koydu ve sonra koluyla beni bir dizimin arkasına bağladı, bu arada diğerini de kaldırdı. Bunu yaparken beni de yanına alarak koltuktan kalktı. Sonra beni sırtüstü kanepeye bıraktı, kendisi de üzerimdeydi.

Ağırlığını üzerime verdiğinde, yüzü yüzümdeydi, "Seni kızdırıyorum, Jussy" dedi.

Dalga geçilecek havada değildim.

Deke ve benim olmamız gereken yerde olduğumuzdan emin olma havasındaydım.

Çünkü ona aşık oluyordum.

Ve o da bana aynı şeyin onun için benimle birlikte oluyordu ve bunu sevdiğimi söylemek güvenliydi.

Hem de çok.

Ancak, geleceğimizi mahvedebilecek büyük şeyler vardı.

Şimdi bunu aşmamız gerekiyordu.

"Yapmak istediğin bu konuşma zaten bildiğim bir şeye dayanıyor, benden hoşlanıyorsun," dedim. "Ve her ne kadar hayatında kalbimi kıran şeyler yaşamış olsan da, bunların seni hayatını yaşamaktan alıkoymasına izin vermiyorsun. Yaptığın işi yapıyorsun ve bu işi yaparken kıcını yola koyduğunda beni de yanında istediğini bilmemi istiyorsun."

"Hemen hemen, evet."

"Senden hoşlandığımı bildiğin için yapacağımı bildiğin bir şey."

"Evet."

"Yani boşu boşuna gerilmiştim."

"Jussy, senin tek derdin ev kurmak. Babanla nasıl bir hayat yaşadığın hakkında hiçbir fikrim yoktu diyemem. yolu herkesten daha iyi biliyordum. Bununla işinizin bitmediği ve kök salmaya hazır olmadığınız hala kesin değildi."

"Demek sen de gergindin."

Sırıttı. "O da vardı, ama çoğunlukla iyi olduğumu düşündüm çünkü gerçekten benden hoşlanıyorsun."

"Bazen ukalalığın seksi olmuyor," diye tersledim.

Kaşları yukarı kalktı. "Ukalalığının seni azdırdığı zamanlar oluyor mu?"

Buna cevap vermedim.

Kendinden emindi.

Ama bizden, bizim geleceğimiz olmasını umduğum bir gelecekte neler olduğundan tam olarak emin değildim ve gerçekten emin olmaya ihtiyacım vardı.

Ya da yaklaşılabildiğim kadar.

Ben de, "Zengin insanlardan hoşlanmadığını ve benim ünlü olmamla ilgili hiçbir şey yapmak istemediğini anladık. Ben yollara düştüm. Bu benim hayatımın bir parçası ve hep öyle oldu. Ama şunu söylemeliyim ki, bir evi boş bırakayım diye almadım.

zaman."

"Ağustos'a yerleş, Eylül, bazen hava güzel, Ekim, Jussy. Bazen o yol kamyonuma bağlı römorkumla gelir, böylece evim gittiğim yere gider. Çoğu zaman Bisikletimin arkasıdaydım. Hava dönüyor, sahip olduğum en köklü şey altı ay boyunca Carnal'a kök salmış olmam. Bazen daha fazla." Bu

yarım yıldız.

Bunu kesinlikle

yapabilirim. "Bu kabul

edilebilir."

Yine o ukala sırtışını takındı.

"Ama beni de yanında götürüyorsun Deke, sadece paraya dikkat çekiyorsun, ben bir Lonesome'um, o da geliyor."

"Kristal bir kürem yok, çingene. Bana ilk çarptığında nasıl tepki vereceğimi tam olarak bileceğimi söyleyemem. Ama ben otuz sekiz yaşındayım. Biliyorum. benim olduğum adam. Ve bu iyi gidişimiz, bununla ilgili olmayacak. Seninle ilgili olacak."

"O benim."

Başını salladı. "Steph'in tavuğu sensin. Krys'le Camaro'da başınıza ne geldiyse o da sensin. Bu sen değilsin. Artık katlanmak zorunda olduğun yükümü biliyorsun. Senin yükün de benim katlanmam gereken bir yük, ama bunun bir kısmı, bir yükü

yetmiş inçlik bir televizyon almak için göz kırpmıyor."

"Yani benimle bir gelecek istiyorsun," dedim.

"Hayır," diye sertçe cevap verdi, gözlerinde tuhaf bir ifade vardı. Okuyamadığım bir bakıştı ama emin değilmiş gibi görünüyordu ve

Deke hiç emin görünmezdi. Bu yüzden soruma o cevabı vermesi, gözlerindeki o tedirgin bakış, midemi tekrar sıkıştırdı.

Ama konuşması bitmemişti.

"Bunu sana söyleyeceğim ve umarım seni korkutmaz ama bunu duymalısın," diye başladı.

Derin bir nefes aldım.

Deke devam etti.

"Bir sürü arkadaşımın batışını ve batışta kalışını izledim çünkü onlar batmışlık hissini seviyorlardı. Ve bunu söylerken kastettiğim şey, hayatlarını birlikte geçirmeye karar verdikleri kadınlara düştükleri. Bunu izledim, onlar için kazdım, kendim için istedim. Ama ben nasıl bir adam olduğumu ve bunun benim başıma gelmesi için ne gerektiğini biliyorum. Ve asla, bir kez bile, Adalet, asla bulamadım

Bu konuşmayı yapmayı düşündüğüm tek kişi sensin, o yüzden sana söylediklerimi hafife alma bebeğim. Ve seninle bir gelecek istemediğimi söylerken ne demek istediğimi paylaşacağım. Şu anda bulunduğum yerde

Evinde o kruvazörleri görünce, sensiz bir gelecek hayal edemiyorum."

Deke'in altına uzandım, ona bakıyordum, zihnim şiirle doluydu.

Toza dönüşür, pas gibi ufalanır,
Sadece senin yanında.

Temiz hava, soğuk
bira, içimdeki kök,
Hayatımı düşün, sen doğru olan her şeysin,
Geceyi getirmek için nefes nefese.

Toza dönüşür, pas gibi ufalanır,
Sadece senin yanında.

Her şeye sahipken ihtiyacım olan tek
şey, Aldığım nefes,
Sadece güldüğün zaman
anlıyorum. Zincir bağlantıları,
yıpranmış kotlar.

Toz ol, pas gibi dağıl, ben
yanındayken.

Bitene kadar arayabilirim, Ay güneş olana kadar,
Bildiğimi keşfetmek için, sen osun.
Sadece sen olacaksın, benim için sadece sen.
Sonunda senin gözlerinden görebiliyorum.
Kalbini tutarak olabilirim.
Senin yanında huzur
buluyorum.
Zincir bağlantıları, beyaz tişört.

Solup toza dönüşmek, pas gibi
ufalanmak, Tek ihtiyacım senin
yanında olmak.

"Jussy, bana bir şey vermek gerek bebeğim."

Deke'e odaklandım.

Beni dikkatle izliyordu ve ben hala belirsizliği görüyordum.
Çok güzel bir şeydi.

Tanrım, benden gerçekten ama gerçekten çok
hoşlanıyordu.

Bir elimi kaldırıp yanağına koydum ve "Lütfen tatlım, bırak
beni" diye fısıldadım.

Gözlerinden görmekten nefret ettiğim bir şey geçti. Ama
ona bir şey verebilmek için ayağı kalkması gerekiyordu.

Benden uzaklaştı ve ben de vakit kaybetmeden koltuktan
kalktım. Çantamı aldım. İçinden telefonumu çıkardım ve her
zaman yanımda taşıdığım sargılı kulak tomurcuklarını almak
için yan cebi karıştırdım.

Çantayı bıraktım, kulaklıkları telefonuma taktım ve ona
döndüm.

Durduğu yere varmak üç adım sürdü, beni izliyordu, yüzü
boştu, ama mesafeyi görebiliyordum
şekillendiriyor. Belki de hareketlerim karşısında kafası
karışmıştı ama bana bu savunmasızlığı vermek bile istemedi.

Kendisinin sormadığı ama yine de bir soru olan bu soruya
bir cevap istiyordu.

Onun için de çok şey ifade eden bir şey.

Ve ben de ona bir tane verecektim.

Yaklaştım, elimi göğsüne koydum ve baskı uyguladım. O
Deke'di, bu yüzden istediğimi verdi.

Oturdu.

Kucağına süründüm ve kolları beni sarmaya başladığında
boşluğun içinden gelen rahatlamayı gördüm.

Bu rahatlama.

Tanrım, bu muhteşem adama kesinlikle aşık oluyordum.

Kulaklıkları kaldırdım ve birini kulağına
soktum. "Jussy."

"Şşşt," diye fısıldadım.

Diğerini kulağına taktım, müziğimi açtım, ihtiyacım olanı
buldum ve ona baktım.

"Dinle," dedim, tekrar telefonuma baktım, ses seviyesinin doğru olduğundan emin oldum (çünkü müziğimi patlatabilirdim).

Her şey yoluna girdiğinde, ona "Chain Link" çaldım.

Deke elini sırtımdan yukarı kaydırarak boynumun dibine doladı, diğer kolu ise kalçamın etrafında kıvrıldı, odağı bulanıklaştı ve kulaklarında şarkı söylememi dinledi.

Yüzünü izledim, sonra telefonuma baktım ve nokta çizgi boyunca kayarken nefes almaya odaklandım.

Bittiğinde duraklatmaya bastım ve ona baktım, ellerimi kaldırarak kulaklıkları çıkardım.

Ve bunu yaptığımda, sessizce, "Bunu daha önce de duymuştum, bebeğim.

Güzel şarkı. Bir yolun var."

"Seni Wyoming'de bir motorcu barında ilk gördüğümde yıpranmış bir kot pantolon ve beyaz bir tişört giymiş, tel örgülerin yanında duruyordun."

Boynumdaki el ve etrafımdaki kol, Deke'in sahip olduğu tüm hatırı sayılır güçle sıkıldıkça acıya neden oldu.

Bana zarar verdiğini paylaşmadım.

Ela gözlerime baktım ve fısıldadım, "Sana söylemiştim bebeğim. Sen bana Jack and Coke getirmeden önce o barda oturmuş şarkı sözleri yazıyordum."

Birden ayağa kalktık, ben Deke'in kollarındaydım ve telefonumu bıraktım, böylece o dar koridorda ilerlerken ona tutunabildim, ikimizi de yerleştirmek için yanlamasına yapıyordu.

Yatağına vardığımızda beni dışarı çıkardı, böylece o ayak ucunda duruyordu ama ben onun önünde yatağın üzerinde dizlerimin üzerindeydim.

"Soyun," diye homurdandı.

Bana söyleneni yapmak için acele etmeden önce bir süre gözlerinin sıcaklığına baktım.

Deke o ritmi alamadı. O vuruşun sonunda kolları karavanın tavanına çarptı ve lanet olası beyaz tişörtünü çıkardı.

Titremeye başladım.

İkimiz de çıplaktık, Deke beni belimden kavradı, beni yukarı çekti, böylece vücuduna çarptım ve bizi yatağın üzerine eğmeden önce beni öpüyordu, tırmandı ve beni yanına aldı.

Ben yere düştüm ve Deke üstüme çıktı.

Hızlı, çılgınca, sert, derin, yoğun, şaşırtıcı olacağını düşünmüştüm.

Çılgıncaydı. Sertti. Sert. Derin. Yoğun. İnanılmazdı. Ama acele etmedik.

Dilimi her iki meme ucuna (ve daha fazlasına) doğru sürüklemem gerekiyordu. Sikini ağızıma aldım. Boynunun tadına baktım.

Göbeğinin etrafındaki deriyi. Dişlerimle dirseklerinin iç kısımlarını sıyırdım. Dilimle kulak memelerine dokundum. Taşaklarının her birini ağızımın derinliklerine çektim.

Deke de en az benim kadar anladı.

Verip almadık. Alırken verdik. Verirken aldık.

Biz de çok
kaptırmıştık... Hayır,
öyle değildi.

Deke sonunda içime girdiğinde aramızda hiçbir şey olamazdı, siki kılıfsızdı.

Onu yakınımnda tuttum, her şeyimle ona sarıldım, Üzerimde hareket ederken, içime girerken, benim bir parçam olurken gözlerini tutmak da dahil.

Orgazm sert ve ruhumu parçalayan, içimi yırtan bir orgazm değildi.

Yavaş yavaş geldi, uzun sürdü ve onu sıkıca kavrayarak Deke'i her zerreme ördü.

Deke boynunu bükerek, şakağını başımın yan tarafına dayayarak, kulağıma tatlı tatlı gelen nefesleriyle bitirdi.

"Keşke seni ekmeseydim, Jussy." Gözlerimi kapattım ve onu sıkıca tuttum.

O zamanı geri istiyordu.

Tanrım.

Tanrım.

Yıllar önce sabahları bir ayı olduğumu bilmek istedi. Bunu ben de istemiştim.

Ama şimdi...

Şimdi sadece şimdi olduğu için mutluydum.

"Çok isterdim Deke, seni ve anneni bokla kaplayan hayatı silebilmeyi ve ikinizin göl kenarındaki kulübesinde onu ziyaret ederek mutlu olmanızı," diye fısıldadım.

Başını kaldırıp bana baktığında gözlerimi açtım.

Ama işim bitmemişti.

"Yine de bunu yapardım, böylece sen de seyahat eden bir adam olurdun, çünkü ne diyebilirim ki?" Ona hafifçe omuz silktim ve kocaman bir gülümseme verdim. "Ben bir çingeneyim."

Sert, derin, yoğun ve muhteşem bir öpücükle ağzımı almadan hemen önce keskin kahkahasının güzelliğini tüm benliğimde hissettim.

Bitirdi ve hala omzumda olan izi öptü, solmak dışında ve beni tekrar ısırmasını diledim, dış izlerinin dövmesini yaptırmayı bile düşünmüştüm. Böylece ilk seferimizin anısını, Deke'e ait olan o izi hep yanımda taşıyabilecektim.

Kayarak çıktı, yuvarlandı ve beni içine aldı.

Yanağımı göğsüne yasladım, oradaki saçlara akılsız desenler çizdim, Deke'in fotoğraflarıyla dolu bir duvara baktım.

Tarih.

"Karavanınızın bir parçası olmak istiyorum," diye ağzımdan kaçırdım. "Bir daha söyle?"

Ayağa kalktım, ön kolumu göğsüne dayadım ve gözlerinin içine baktım.

"Duvarlarda Deke Hightower'ın duvar kağıdı geçmişti. Bunun bir parçası olmak istiyorum."

Yüzü yumuşadı ve eli çok yaptığı şeyi yaptı. Bu omurgamdan yukarı doğru izledi ve yolu boyunca saçlarıma dolandı.

Bu sefer yüzümü kendine yaklaştırmak için o saçı kullandı.

"Anladığım kadarıyla benimle bir gelecek kurmak istediğinin resmiyeti bu."

"Evet," diye yanıtladım hemen.

"Siktir," diye fısıldadı, bakışları ağızma düştü. "Saçmalık yok. Dışarıda. Açık. Benim Jussy'm." Tekrar gözlerimin içine baktı. "Benim için yapıldı."

Gözyaşlarımın burnuma daha fazla battığını hissettim ve göğsüne öyle sert bir tokat atarak onlarla mücadele ettim ki, ses odanın içinde çınladı ve bunun şaşkınlığı homurdanmasına ve vücudunun sarsılmasına neden oldu.

Bunu duymazdan geldim ve "Böyle şeyler söylemeyi bırakmalısın çünkü her söylediğinde ağlamak istiyorum ve şimdi otuz dört yaşındayım, dünyevi, dünyevi bilgili ve bir Biraz dünya yorgunuyum ve bu nedenle ağlayan biri değilim. Ancak," diye ekledim aceleyle, "hoşlandığım adam... çok," diye vurguladım,

"Bana annesiyle evsiz olduklarını söyledi. O zaman ağlayabilirim."

Diğer kolunu bana doladı ve yüz yüze gelmemiz için beni göğsünden yukarı çekti.

"Söylemeden duramıyorum, çingene" derken sırıtiyordu. Dürüstçe söylüyorum. Benim için yaratılmış gibisin."

"Söylediniz. Duygular iletildi. Bu beni mahvediyor. Lütfen durun çünkü bununla başa çıkamıyorum."

"Çoğu kadın böyle şeyler duymaktan hoşlanır."

"Sanırım anahtarını kullanmasına ve tencere getirmesine izin verilen tek kişi ben olduğum için, senin için çoğu kadın olmadığımı da kabul ettik."

"Bu doğru olabilir," diye mırıldandı, gözleri yine ağızımdaydı, ağızı saçlarımdaki elinin olduğu yerdeydi bana rehberlik ediyor.

Geri ittim. "Deke."

Başımı yönlendirmeyi bıraktı ve gözleri benimkilere geldi.

"Evet, bebeğim?"

"Ciddiyim." "Ben de ciddiylim."

"Eğer duygusal olmayı bırakmazsan, senin hakkında başka bir şarkı yazmak zorunda kalacağım."

Gözleri parladı ve karşı koyamayacağım bir şekilde yüzümü bana yaklaştırdı.

"Bebeğim, bunun caydırıcı olduğunu düşünüyorsan, cidden yanıyorsun."

"Chain Link "i sevmesine bayıldım.

Sevdim.

Çok sevdim.

Buna bayıldım.

Ama artık daha ciddi bir şey yapmanın, yani kendisini neyin içine soktuğunu anlamasının zamanı gelmişti.

"Dünya senin 'Chain Link' olduğunu öğrendi Deke, ben Lacey Town değilim. Ama yine de, sadece söylüyorum..." Asılı kalmasına izin verdim.

"Justice, Wyoming'de Bubba's'a girdiğinde benim senden hissettiğim çekimi sen de hissettin, dünyanın bunu bilmesini umursadığımı sanıyorsun, yanıyorsun. Şöhretinle ilgili bir şey yapmak istemediğimi söylediğimde bunu, sahip olduğumuz şeyin bununla bir ilgisi olmadığını bilmen için söylüyorum. Bu, onu hak ettiğini ve nasıl hak ettiğini anlamadığım anlamına gelmiyor. Bir erkeğin, kadınının yapabildiği şeylerle gurur duyması gibi, ben de senin bu özelliklerinle gurur duyuyorum. Sadece bir Bir sürü insan da bunları yapmakta ne kadar iyi olduğunuzu biliyor. Bu da beni endişelendiriyor çünkü bazıları senden bir parça aldıklarını düşünebilir. Ama çoğunlukla, senin bir parçan olan bu şey çok havalı."

Tanrım.

O her zaman çok lanet bir Deke'di.

Başımı indirdim, çenesine çarptı ama

"Kahretsin, beni yine ağlatacaksın." diye mırıldandım.

"Duygusallaşmadan önce," dedi kulağıma, sesi değişti, alçaldı, "hamileliğe karşı korundun mu?"

Gözlerimi kapattım. "O kadar da değil."

Hâlâ saçlarıma dolanmış olan eli boynumun kenarına dolandı. "Doğru. Olur böyle şeyler, anlarız."

Vay be.

Bu şaşırtıcıydı. Bu
muydu?

Sadece anlaşıpacak mıyız?

Başımı kaldırdım ve ona baktım.

"Hapla ilgili bir sorunun mu var?" diye sordu.

Başımı salladım. "Sadece düzenli olarak seks yapmadığım
zamanlarda hormon alıyorum."

"Jussy, düzenli olarak seks yapacaksın."

Dudaklarımı birbirine bastırdım ama yine de başımı
sallayarak gülümsedim.

Evet.

Artık resmi olarak birlikte bir geleceğe bakıyorduk.

Sanırım anlaştık.

Ağzımı izledi, kendi dudakları da titriyordu ama
bastırmayı bıraktığımda gözlerimin içine baktı.

"Sen... başka şeylere karşı da korunuyor musun?"

diye sordum. "Onu bulamadım ama bu aramadığım
anlamına gelmiyordu," dedi.

garip bir şekilde cevap verdi. Sonra da bu tuhaflığı
açıklamaya devam etti. "Onu bulmak zor oldu. Yine de
arıyordum ve bir kadını eldivensiz becermek ve ona sahip
olmasını istemediğim şeyleri aktarmak üzere değildim. Bu
iyi bir şey, çünkü bir gün
kalktı ve Bubba'nın yerine girdi." Elini (saçlarımın olduğu)
kaydırdı, böylece parmak eklemleriyle çenemi okşayabildi.
"Ve şimdi o burada ve ona verecek temiz bir şeyim yok. Ve
bebekler, eğer kışını hapa sokmazsa."

Bebekler.

Yaklaştım ve burnumu onunkine

dokundurdum. "Yine yapıyorsun, Deke."

"Her neyse, Jussy," diye mırıldandı. "Alış buna." Sonra beni
yuvarladı, böylece üstte kaldı ve sordu, "Sen
prezervatif?"

"İki kutu yeter mi?"

Bana sırttı.

"Bunu başaracağız," dedi, ağzı benimkine doğru
yaklaşırken.

"Ukala," diye
mırıldandım. Tüm
söyleyebildiğim buydu.
Deke beni öptü.

İki kutu kesinlikle yeterliydi. Deke yatakta bir güç
merkeziydi ama doğaüstü değildi.

Yine de doktor randevum gelene kadar her iki lokasyonda
da stok yapmamız gerektiğini aklıma not ettim, böylece
endişe etmedim.

Sadece mutluyum.

On Yedinci Bölüm

Derinlerde Adalet

Ertesi sabah, yatağı hazırlamak için giyinmekten vazgeçtim. Böylece sutyenim, külotum ve kot pantolonum üzerimdeydi. Deke'in duştan çıktığını duyduğumda örtüleri düzeltirken, o kadar küçük bir yerdi ki, paylaşmamız mümkün değildi. (Deke'in karavanına yapılan tek saldırı). Deke'in oraya tek başına nasıl sığdığını bile merak ettim.

Alışılmadık bir şekilde giyinmek için hemen yatak odasına gelmedi ama ben yatak yapma görevinde olduğum için nereye gittiğine bakmadım.

O yanıma geldiğinde yastıkları kabartmak ve yerleştirmekle meşguldüm.

Ve bunu yaptığında, tam arkama geçti, bir elini karnımda gezdirdi, yukarı doğru eğdi ve beni düz bir şekilde çekti, böylece başka bir şey hissetmeden önce onun sıcaklığını, sertliğini sırtımda hissettim.

Sütyenimin altındaki deriyi kazıyarak göğüslerimin arasına giren soğuk bir şey.

Yere baktım ve Deke'in oraya yerleştirdiği anahtarı gördüm.

Bir nefes aldım ve göğüslerimin üstünden, omuzlarımdan, kollarımdan aşağı inip parmak uçlarıma kadar cızırdayan tenim ürperirken nefesimi bırakmayı unuttum.

Tam o sırada Deke'in dudaklarını boynumda hissettim.

"Crock-Pot'u ne zaman kurmak istersen, çingene, ya da ne yapmak istersen. Benim alanım senindir ve istediğin zaman burada olmakta özgürsün."

Bu anahtar onun karavanının anahtarıydı.

Annesi yapamadığı için göl kenarında kurduğu ev.

Tanrım, beni tamamen öldürüyordu. Gözlerimdeki acıdan anladım.

Sana kök saldım

Hepsi buydu. Tek düşünebildiğim.

Kendimi Deke'in yerine koymak istedim.

Ve Deke'nin bana öyle görünmesinin ne kadar görkemli olduğunu, kendimi şair sanan ben bile ifade edemezdim. aynı şeyi istiyordu.

Ben bir şey söylemeyince "Jussy?" diye seslendi.

"Bu kışın canına okuyacağım."

Uzaklaştı ama çok değil, sadece beni tekrar kollarına alacak kadar uzaklaştı, bu sefer önden öne.

Yüzüne baktığımda sessizce kıkırdadığını gördüm ve hissettim.

Sadece sen gülerken alabiliyorum nefesimi

"Crock-Pot bir fiil mi?" diye dalga

geçti. "Artık öyle," dedim ona.

"Steph'in tavuğunun üstüne çıkabilir misin?" diye sordu hafif bir merakla.

Yapamadım. Bir tane Crock-Pot tarifi biliyordum.

O gün için planlar: Harika Crock- Pot tarifleri bulmak için internette gezinmek.

"Henüz değil, ama yapacağım," diye cevap verdim.

Sırıtiyordu ama içinden "Bir sorunumuz var" dedi. Sorun mu?

Hiçbir sorun yoktu.

Deke'i istediğim bir gün daha başlamıştı. Deke de beni istiyordu.

Ve birlikteydik.

Sorunlara yer yoktu.

Gözlerimin arasında kaşlarımın çatıldığını hissettim. "Ne sorunu?" "Sevimli olduğun zaman seni becermek istiyorum. Sen

Her zaman tatlısın, bu da seni her zaman becermek istediğim anlamına geliyor. Bu bir sorun çünkü kış için yerleştiğimde, çalışıyorum ve çok çalışıyorum, böylece ne zaman yola çıkacak param var

o zaman gelir. Ve eğer çalışmazsam ve bunun yerine sürekli seni becerirsem kazanamam."

Bunu iyi bir haber olarak aldım, hiç sorun değil çünkü sevimli olduğumu düşünmesi hoşuma gitti ve beni her zaman becermek istemesini istedim çünkü onu becermek istemem için sadece nefes alması gerekiyordu.

Son kısmı anlatmak için bir elimi sırtına doğru kaydurdım ve daha yakına ittim. "Sanırım Max sabah sevişmesinin gecikmesini anlayacak türden bir adam."

Aslında bunu düşünmüştüm ama doğru olup olmadığı hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Ama teorim doğruysa, yani bu dağ adamlarının yakışıklılıklarına uygun libidoları varsa, onunki de Deke'inki kadar tavan yapmıştı. Bunu anlamakla kalmayıp destekleyeceğini de düşündüm.

Deke yüzünü yaklaştırdı ve yüzünde daha önce gördüğüm o yumuşak bakış vardı. O anda bana ne zaman baksa anlayacağımı bildiğim o bakış. Bu da birden fazla nedenden ötürü değer verdiğim bir bakış olduğu anlamına geliyordu, Çünkü bu Deke'in cevizini kırdığım anlamına geliyordu.

Bu bakış, Deke'in yapmak istemediği bir şeyi yapacağı zaman bana attığı bakıştı. Bana istediğimi vermeyeceğini bildiriyordu.

"Ve sanırım Max her geldiğimde beni Eve," dedi bakışı kadar yumuşak bir sesle. "İyi para ödüyor. Bana bir ton iş veriyor. Ve olan biten her şey hakkında soğukkanlı davranıyor, Jussy. Ama işin özü şu ki, ben onun için çalışıyorum. Sen böyle bir durumda olursan, o da bunu anlayacaktır.

Sen bu durumdan çıkarsan, benim kadınımla olarak çıkarsan, müşteriyle yattığım ve iş yapmadığım için çok fazla sevgi hissetmeyecektir."

Bir elimi boynunun kenarına doladım.

"Yine de gecikmeli bir başlangıcı tercih ederdim, haklısın." Ona sıırttım. "Ve senin işlerini halletmen benim Crock-Pot'u tekmelemekten daha fazlasını yapabileceğim bir mutfağa sahip olmaya daha yakınlm."

Deke bana sırtıttı, kolları etrafımda sıkılaştı ve ben de onun işaretini aldım.

Başını benimkine doğru eğdiğinde ayak parmaklarımın üzerinde yükseldim.

Ve beni öptü, bakışı kadar yumuşak, ama ıslak, o kadar da sıcaktı ve bana istediğimi veremediği için - sabah Bana başka bir şey verdi.

Deke'in üzerinde havludan başka bir şey yokken ve benim üzerimde tişört yokken ama karavanının anahtarı sutyenimin içindeyken uzun, yumuşak, ıslak, sıcak bir öpücük.

Deke'in orgazmı kadar muhteşem değildi. Ama yine de asla unutamayacağım bir öpücüktü.

* * * * *

Deke yukarıda boya püskürtücüsüyle yalnızdı, bugün yardım yok.

Ama dün alt katın tamamını ve üst katın bir bölümünü bitirmişlerdi. Sonunda zamanını tutturdum ve Püskürtücüyü kurmak veya sonrasında temizlemek de dahil olmak üzere, tüm bir odayı püskürtmeleri sadece dokuz dakika sürdü.

Dokuz

dakika.

Bu kadar.

Harika.

Deke isteyken güverteye çıktım, ateşi yaktım ve telefonuma sarıldım.

Ekim ayının başlarıydı, kesinlikle soğuktu ama içim sıcacıktı.

Dün gece olanlar yüzünden içi sıcacıktı.

Çünkü Deke "Chain Link "in onun için yazıldığını biliyordu. ve buna nasıl tepki verdiğini. Ve Deke benimle yalnız çalıştığı zamanın geri kalanı için planlarını paylaştığı için Benim evim.

Boyayı püskürtmeyi bitirdikten sonra çalışma odamın zeminini döşeyecek ve ardından kapıları asacaktı,

prizleri tamamlayın, aydınlatma armatürünü takın, süpürgelikleri takın - başka bir deyişle, o odayı tamamlayın.

"Üşüyorum, Jussy," demişti kamyonetiyle evime gelirken. "Dağlarda soğuk her anlama gelebilir, Kar da dahil. Asmak için sıcak bir alana ihtiyacınız var. Bu çalışmayı tamamlayın, bugün tasarımcınızla iletişime geçin. Söyle ona.

O oda için sipariş ettiğin şeyleri gönder. Çocuklar pazartesi yanımda olacak, işler daha hızlı ilerleyecek. Ama odanın çoğunun yaşanabilir hale gelmesine daha birkaç hafta var. Başka bir odanız var, içeride olabilirsiniz, manzara değişikliği yapabilirsiniz, kapıyı kapatın, her şey yolunda."

O Deke'ti. Benim düşünmediğim şekillerde bile o düşündü ve beni kolladı.

Deke'in bana verdiği ateş çukurunun yanına yerleştim, ayaklarımı çukurun kenarına koydum, böylece çukur kovboy çizmelerimin altını kızarttı ve tasarımcıma hazır olduğunda çalışma için gerekli malzemeleri gönderebileceğine dair mesaj attım.

Sonra birkaç gündür yapmak istediğim şeyi yaptım.

Joss'u aradım.

Şaşırtıcı bir şekilde, annem her zaman meşgul olduğundan, ilk zil sesinde cevap verdi.

O da şöyle cevap verdi: "İyi zamanlama. Kenzie Elise ile bir fotoğraf çekimindeyim, içindeki var olmayan rock kızını kucaklamaya karar vermiş bir kadın.

kendini yeniden keşfediyor...yeniden. Son sinirime kadar çalışan bir kadın. Ve menajeri beni ciddi şekilde ürkütüyor. Bu yüzden bugünü iple çekmiyorum ama

Ona kızımдан önemli bir telefon alırken beklemesi gerektiğini, Zincir Bağlantı'nın tüm yeteneklerini benimle paylaşmanın tam zamanı olduğunu söylüyorum."

Onun sözlerini duyunca Joss'u aramak için bu kadar beklememem gerektiğini anladım. Her anne ya da en iyi arkadaş gibi (ve o her ikisi de), Deke ile takılmam gibi ilginç haberler

beklemekten hoşlanacağı bir şey.

Ve bu arada, Kenzie Elise bir oyuncuydu. Söylendiğine göre her açıdan çalışması zor biriymiş. Joss'un her zamanki müşterisi değil. Çoğunlukla müzisyenlerle çalışırdı, oyuncularla değil. Ama biri ona ödeme yapacaksa, Joss hiçbir işi geri çevirmezdi.

Alışverişi geçim kaynağı haline getirmesinin bir nedeni olduğunu söyleyebiliriz.

"Bu konuda ayrıntıya girmeyeceğimi biliyorsun," diye paylaştım.

"Bir saniye önce adamın seni tanımadığını, sonra da telefonda konuşurken sana çok yakın olduğunu, sesini sanki o konuşuyormuş gibi duyduğumu anlatmaya ne dersin? telefonda?" Joss sadece yarı öneride bulundu çünkü çoğunlukla ayrıntılara girmemi talep ediyordu.

"Bu uzun bir hikâye," dedim ona.

"Kenzie'yi ne kadar bekletebilirim o kadar mutlu olacağım. Dökül bakalım," dedi bana.

Ateşten başımı çevirip ağaçlara baktım.

Nisan ayına kadar vaktim vardı. Deke ve ben bu kadar güçlü (ve daha güçlü) gitmeye devam etseydik, hava döndüğünde onun bisikletinin arkasında olurdum.

Bu beni mutlu bir şekilde ürpertti ve bunu yaparken evimde Airstream'ini park etmek için bolca yerim olduğunu düşündüm.

Yine de karavanını buraya park etseydik gölümüz olmazdı.

Deke'e gölde zaman ayırmalıyım.

"Adalet!" Joss tersleyerek dikkatimi tekrar ona çevirdi.

"Benden hoşlanıyor," dedim usulca, dudaklarımı dudaklarımdan ayıramadan.

Söylerken kıvrılıyordum.

"Sevimlisin," diye cevap verdi Joss. "Ama muhtemelen seni tekrar gördüğü ve hatırlamadığı ilk anda da sevebilirdin."

"Şey, şey... beni hatırladığı bir an geldi."

Paylaştım. "Bu nokta Anca'nın psikopatıyla yaşadığım dramdan önceydi."

"Dur tahmin edeyim, bu senin sosyal medyada Ronstadt'ı yerden yere vurduğun zamanlara denk geliyor."

Dizlerime tam olarak odaklanmamak için başımı tekrar çevirmeden önce manzaraya göz kırptım.

"Ne?" Ben sordum.

Joss birkaç dakika boyunca hiçbir şey söylemedi, sonra telefonda iç çektiğini duydum.

Bunu duymama rağmen yine de bir şey söylemedi. Ben de "Ne?" diye tekrarladım.

"Bebeğim, bu adamın seni hatırlamadığından emin misin?"

İma ettiği şey karşısında sandalyede doğruldum ve tekrar "Ne?" diye sordum.

"Biliyorsun," dedi nazikçe ve dikkatle, "uzun oyunu oynayabilenler var."

Bunun üzerine, Joss'un Deke ile henüz tanışmadığını, dolayısıyla ne halt olduğunu bilmediğini kendime hatırlatarak hafifçe sinirlendim konuşurken, ayaklarımı çukurun kenarından aldım ve güverteye koydum.

Öne doğru eğildim ve dirseğimi bacağıma dayayarak, "Bu Deke değil," diye tısladım.

"Kızgın olduğunu duydum, Jussy, ama ben senin annenim. Endişeleniyorum. Bu adamla tanışmadım. Ve sesin..." Devam etmeden önce durakladı, "Sesinizin nasıl çıktığını bilmiyorum çünkü daha önce hiç bu şekilde konuştuğunuzu duymamıştım."

Çünkü daha önce bir dağ adamına aşık olmanın sancılarını hiç yaşamamıştım.

Ya da herhangi bir adam, dağlı ya da değil. Bunu ona söylemedim.

"Bir oyuncuyu fark edemeyeceğimi mi sanıyorsun?" diye sordum. "Bence o 'Chain Link'," diye cevap verdi.

"Bildiğiniz gibi o 'Zincir Bağlantı'," diye karşılık verdim. "Ve bence eğer 'Chain Link' olduğunu biliyorsa..." Yalan söylemesine izin verdi.

Ben yapmadım.

"Joss, o..." Başıımı salladım ve arkama yaslandım,
ayaklarımı tekrar çukurun kenarına kaldırdım, kendimi
kalmaya zorladım

Sakin ol. "Onunla tanışsaydın böyle şeyler söylemezdin. O öyle biri değil."

"Dışarıda o adamlardan çok var bebeğim," diye hatırlattı bana temkinli bir şekilde. "Ve hepsi de gerçekten iyi o adam olmadıklarını düşündürüyor."

"Evet ve Deke onlardan biri değil," dedim ona kararlılıkla. "Ne iş yapıyor?" diye sordu. "Kim o? Çünkü ben

Ne yaptığını biliyorum. Kim olduğunuzu biliyorum. Neye sahip olduğunu biliyorum. Ve bunu bilen inşaatta çalışan bir adam da-"

Sözünü keserek, "Bay T kendisini Deke'e tanıtırken Bill olarak tanıttı," diye bilgi verdim.

"Lanet olsun," diye nefes aldı Joss.

Evet, bunun ne kadar büyük olduğunu biliyordu.

"Unh-hunh," diye mırıldandım. "Ve Deke saldırıya uğradığım sabah evime geldiğinde polis arabalarını görmüş. ve doğruca kasabaya, polis karakoluna gitti. Ona beni göremeyeceğini söylediler mi bilmiyorum. Tek bildiğim dedektifle konuşuyordum ve sonra Deke'in bağırdığını duydum. Benim için bağıırıyordu. Endişeden aklını kaçırmıştı, Joss. Senin olacağın gibi. Babamın olacağı gibi. Lace de öyle olurdu. Ona ulaşmak için dışarı koştuğumda bunu fark etmedim çünkü aklım başka bir şeydeydi. Ama geriye dönüp baktığımda onun da endişeden aklını kaçırdığını gördüm. Benim hakkımda."

"Şey, bu-"

"Güzel," diye fısıldadım ama devam ederken daha yüksek sesle konuştum. "Romantik. İnanılmaz. Ve o noktadan sonra yanımdan neredeyse hiç ayrılmadı. Gözünün önünden ayrılmamdan bile hoşlanmıyordu."

Başlarken yine dikkatliydi, "Adalet, bu _"

Sözünü kestim.

"Biliyor musun, onun hakkında sana söyleyebileceğim her şey düşündüğün şeyi destekleyecek. Bir karavanda yaşıyor. Zor bir hayatı var. İnşaatta çalışıyor ve çok becerikli, sanırım iyi para alıyor ama para içinde yüzmüyor. Ve

Anladığım kadarıyla karavanı, kamyoneti, bir Harley'i ve birkaç kıyafeti var, sonuncusu pek yok, başka da bir şey yok."

Nefes aldım ve ona bakmaya devam ettim.

"Ama bu bir sik anlamına gelmiyor, Joss. Çünkü onun basit bir adam olduğunu biliyorum. Çok fazla şeye ihtiyacı yok ve hayat ona hiçbir şey istememeyi öğretti çünkü elde edemeyecekti.

Rüşvet almıyor. Beni kullanmak için tuzak kurmuyor. Beni hatırlamadı. Justice Lonesome olduğumu bilmiyordu.

Başlangıçta tek bildiği, dağlarda ev kuran zengin bir piliç olduğumdu ve benimle hiçbir şey yapmak istemiyordu. Ama sevilebilir olduğum için, ben ondan hoşlandım ve o da benden hoşlandı, bunu yenmek için mücadele etti. Ben boğulunca, bu mücadeleyi kaybetti. Ve şimdi... şimdi... artık 'Zincir Bağlantı' olduğunu biliyor çünkü artık o benim."

O benimdi.

Onu göremesem de başımı eve doğru çevirdim.

Tanrım, bunu söyledim ve doğru olmasını dileyerek söylemedim. Zaten öyle olduğunu hissederek söyledim.

Joss, "Yani sesinden anladığım kadarıyla onun aradığın kişi olduğunu düşünüyorsun," dedi.

"Evet," dedim dikkatimi ateşe vererek. "Duyduğun şey bu."

"Kızım, bilmelisin ki, bu zaman geldiğinde endişelenirdim. I Rod'a bunun ikinizle birlikte ilerlediğini ve şimdi endişelendiğini söyledi. Birine kendinizi kaptırıp göremeyebilirsiniz."

"Sana 'Chain Link'in arkasındaki adamla yeniden bağlantı kurduğumu ilk söylediğimde heyecanlanmıştın," diye hatırlattım ona.

"İşte o zaman kendine bir şeyler alabileceğini düşünmüştüm ve sesinde duyduğum şeyi duymadan önceydi. Babanın şöhretine sahip olmayabilirsin ama sen her zaman bir Lonesome oldun."

"İlk başta ona adımlı söylemedim," diye paylaştım. "Son adımlı değil, ilk adımlı bile söylemedim çünkü kendimi gün. Beni hatırlayacağından ve bunun garip olacağından endişelendim, beni hatırlamamasının tamamen utanç

verici olmasından bahsetmiyorum bile."

"Seni hâlâ tanıyor olabilir," diye cevap verdi sessizce. "Beni tanımıyordu."

"Adalet-"

"Ona aşık oluyorum Joss," dedim açıkça ve hattaki sessizliği dinledim.

Ben de devam ettim.

"Ben bu hayatın içine doğdum," dedim ona çok iyi bildiği bir şeyi söyleyerek. "Luna'nın derslerini babamla birlikte öğrendim ve ikimiz de bunu zor yoldan yaptık. Deke..." Güvertemin ötesindeki ağaçlara baktım, ötesinin Carnal kasabası olduğunu biliyordum ve başımı salladım.

"Hayır, sadece Deke değil,

Bu insanlar gerçek, Joss. Babamı tanıyorlar. Hatta bazıları beni tanımıyordu. Ve beni içlerine çektiler. Beni kendilerinden biri yaptılar. En zor zamanlarımda benimle ilgilendiler.

Hayatımda ilk kez, tanıştığım herkes, etrafımdaki herkes Lonesome'la ilgili değil. Ben güvendeyim. Onların yanında güvendeyim. Ve en önemlisi, Deke ile güvendeyim."

Hemen cevap vermedi. Sonra cevap verdi.

"Bay T kendini Bill olarak mı tanıttı?"

İçeri girebildiğimi umarak sakinleştirici bir nefes aldım ve ona şu bilgiyi verdim: "Gitmeden önce Bay T, babamın temeli altımdan çekildiğinde

İnecek güvenli bir yer bulduğuma sevindim. Bana göz kulak olan bu insanlardan bahsediyordu. Beni korumak için bütün gece uyumadıklarından. Evimde çalışmak için bir araya geliyorlardı.

Böylece yakında bir evim olacaktı. Bana arkadaşlık etmesi için evimi gösteriyordu. Ama en önemlisi, Deke hakkında konuşuyordu."

"Onunla tanışmak isterim," dedi.

"Ben de senin onunla tanışmanı istiyorum," diye cevap verdim. "Gerçi bu yakın zamanda olmayacak Joss, çünkü ben ve Deke sadece

Yeni bir başlangıç yapmak, birbirimizi tanımak, Anc'ın psikopatının gölgesi olmadan bunu yapmak ve bunun için zamana ihtiyacımız var."

"Jussy, bilmelisin ki, annen ve üvey baban sen daha

derine inerken beklemekten hoşlanmayacaklar.

hiç tanımadığımız bir adamla."

Tamam, lanet olsun.

Bu kötüydü. Ya da yeni bir tür kötüydü, belki de Joss'un Deke'in düşündüğü kişi olduğunu düşünmesinden daha kötüydü.

Bu kötüydü çünkü Joss benim annem ve en iyi arkadaşımdı. Bu "bir erkeğe bakma" işinde çifte fiyaskoydu.

Onu başından savmak hiç de kolay olmayacaktı.

Deke'le nasıl gittiğini paylaştığımda Lacey de aynı şekilde davranırdı.

Bu yüzden bu işe bir son vermeliydim. Hemen.

"Ve Joss, bilmelisin ki ben otuz dört yaşındayım, on sekiz değil. Ne yaptığımı biliyorum ve Deke söz konusu olduğunda, ne yaptığımı biliyorum."

Dikkat Joss'un ses tonunu tamamen terk etti. "Justice, cidden. Bana daha önce hiç görmediğim bir adama aşık olduğunu söyledin."

"Joss, eğer bu işe yararsa, düşecek olan sen değilsin. her gece onun yanında uyuyor. Böylece doğru zaman geldiğinde gözlerini ona dikebilirsin."

"Sesinizin tonuna bakılırsa, tam zamanı" diye açıkladı.

"Ben ne zaman doğru olduğunu söylersem o zaman doğru olur," diye karşılık verdim. "Kızım, sen daha oy kullanacak yaşa bile gelmemiştin,

"Sen her çıktığım erkeğin senin onayını alması gerektiğini söylemeden önce yakınından bile geçmiyordum."

Bu doğruydu.

Kahretsin.

"Sen benim annemsin," diye karşılık verdim. Ezikçe.

Topalı yakaladı ve onunla koştu.

"Ve sen benim kızımsın," diye tersledi.

"Bunu yaptığımda, Luna'nın kâbusundan dersimi almıştım," dedim.

"Evet, ben de bundan dersimi aldım."

İyi bir noktaya değindi.

Kahretsin.

"Joss, senden rica ediyorum, bize biraz zaman ver. Belki Noel'de gelirsın," diye önerdim.

"Kafan iyi mi?" diye sordu, sesi yükseliyordu.

Belki de öyleydim. Deke'le kafayı bulmuştum. Joss'un Deke'le tanışmak için üç ay beklemeyeceğini biliyordum.

"Şükran Günü," diye pazarlık

ettim. "Jus, dur."

Durdum.

"Marco bana doğru geliyor ve hiç mutlu görünmüyor. Kenzie Elise'den daha az korumaları olduğu için ve onu takip ediyorlar, sanırım bu sohbeti kısa kesmenin zamanı geldi."

Bunun için çok geç.

Kenzie Elise'in menajeri Marco'yu düşününce de başka türlü bir ürperti hissettim. Onunla hiç tanışmamıştım ama Joss'un onun hakkında söyleyecek çok şeyi vardı ve bunların çoğu ürkütücüydü ama bazıları da düpedüz korkutucuydu.

"Tamam, gitmene izin vereceğim," dedim.

"Rod'la konuşacağım. Seni ne zaman ziyaret edebileceğimize bakarız."

Bunun üzerine içimi çektim ve "En azından bize birkaç hafta verebilir misin? Deke ve bana zaman tanırırsın ve o zamana kadar evim misafir ağırlamaya hazır hale gelebilir."

"Göreceğiz."

Joss gelmiş geçmiş en havalı anneydi.

Ama yine de, her anne gibi, "göreceğiz" demesi tamamen "hayır" anlamına geliyordu.

Güvertenin kapısının açıldığını duydum ve Deke'in henüz tanışmadığım bir adamla dışarı çıktığını görmek için başımı o tarafa çevirdim.

Ama Deke tarafından açıkça tanınıyordu, bu da onun buralı olduğu anlamına geliyordu, bu da uzun boylu, esmer ateşliliğinin listelerin dışında olduğu anlamına geliyordu.

Ve bunların hepsine sahipti, özellikle de uzun boyluydu. Neredeyse Deke kadar uzundu ama onun kadar kaslı değildi.

"Benim de gitmem gerek Joss, misafirim var. Sonra konuşuruz." "Tamam bebeğim, sonra. Annen seni seviyor."

"Ben de seni seviyorum. Güle güle."

"Hoşça kal," diye tekrarladı ve telefonu kapattı.

Tüm bunları bakışlarım Deke ve bu yeni uzun boylu ateşli içki arasında gidip gelirken aynı zamanda ayaklarımı tutarak söyledim.

"Bebeğim, bu Jacob Decker," dedi Deke, yaklaşıp kolunu omuzlarıma dolayarak beni sahiplendi, bunu yaptıktan sonra özel dedektifim olan adamla yüzleşmek için döndü. "Deck, bu da Justice," diyerek tanışma faslını tamamladı Deke.

Telefonumu kotumun arka cebine soktum, bir kolumu uzattım, onu çıplak hayal etmeye çalışıyormuş gibi görünmeden elimden geldiğince ona baktım (hayal etmek için fazla bir şey gerekmiyordu, çıplak olsa muhteşem olurdu) ve nefesimin altında mırıldandım, "Burada suyu tamamen şişeliyorum."

"Pardon?" Jacob Decker elimi tutarak sordu.

Ona gülümsedim. "Bir şey değil. Sadece seninle tanışmak güzel," dedim. "Ve yaptığınız her şey için size teşekkür etme fırsatına sahip olmak da güzel."

Başını salladı ve elimi bırakmadan önce sıkıca kavradı.

"Ben de memnun oldum Justice," diye cevap verdi.

"Lütfen," diye gülümseyerek davet ettim. "Rahat ol. Tüm arkadaşlarım bana Jus ya da Jussy der."

"Teşekkürler, Jus," diye mırıldandı, Deke ve benim aramda komik bir şey varmış gibi bakıyordu.

Deke onun eğlenmesine izin verdi ama bu sadece bir andı.

Buna izin vermeyi bitirdiğinde, "Söyleyecek bir şeyinle geldin, dostum," dedi.

"Doğru," dedi Deck, hâlâ mırıldanıyordu. Bana baktı. "Bir dakikan var mı?"

"Bende onlardan çok var," dedim başka bir gülümsemeyle.

"Bilmiyorum," diye araya girdi Deke. "Hıyarlık etmek istemem ama boyanacak odalar var, hadi başlayalım."

Deke'e baktım ve sabırsızlıkla, "En azından adama oturması için bir yer önerebilir miyim?" diye sordum.

Deke bana baktı ve sırttı. "Yapabilirsin
Yeter ki bir an önce resmime geri dönebileyim."

Bir göz devirmeyle savaştım, kaybettim ve sonra bir el
attım
güverte mobilyalarını gösterir. "Rahatınıza bakın. Kahve
yapmadım ama size su, kola veya Fresca ikram edebilirim."
"Böyle iyiyim, Jus, teşekkürler," dedi Decker bana, ateş
çukurunun karşısında benim oturduğum koltuğa doğru
ilerleyerek.

Oturdu.

Deke bizi düzeltti ve o da oturdu, beni yanına o kadar
yakın çekti ki, mümkün olsaydı kalçam ve uyluğum onunla
kaynaşacaktı.

Ama Joss'la konuştuktan ve başka bir dağ erkeği gibi seksi
bir adamla karşılaşmanın etkisinden kurtulduktan sonra Jacob
Decker'ın burada olduğunu ve bunun iyi bir şey
olmayabileceğini fark ettim.

Ben de sessizce sordum, "Destekleyeyim mi?"

Hemen başını salladı. "Hayır, Jus. Hepsi bu..." Tereddüt
etti, bu da bitirişindeki anlamın bir kısmını ortadan kaldırdı,
"Güzel."

Hiçbir şey söylemedim, sadece bakışlarını tuttum.

Neyse ki bunu devam etmesi için bir işaret olarak algıladı
ve öyle de yaptı.

"Tamam, dün arkadaşının evinde olanlarla ilgili bir sürü şey
oldu."

Başımı salladım.

Decker sözlerine şöyle devam etti: "Kosta Rika'daki Anton
Rojas ile temasa geçtiler. Endişesini dile getirdi
ve kız arkadaşı Bianca'nın dairesinde olanlarla ilgili
endişelerini paylaştı ve polise herhangi bir şekilde yardımcı
olabilmek için arkadaşınızla birlikte tatillerini kısa
keseceklerini söyledi. Yarın dönüyorlar."

Yani resmileşti.

Bianca ve Tony birlikteydi.

Ve eve geri dönüyorlardı.

Bir cinayet
soruşturmasına. "Aman
Tanrım," diye fısıldadım.

Decker başını salladı. "Endişelenecek bir şey yok, Jus, polis Rojas'ın yöntemini bildiği ve bunun o yöntem olmadığını anladığı için araştırmalarını genişletmeye başladı. Bu kapsamda, Rojas'a ait olduğu bilinen birkaç mülk için arama izni aldılar.

Rojas'ın düşmanı. Büyük bir anlaşmazlıkları var ve sessiz kalmadılar. Bu aramalar meyvesini verdi. Caswell'den çıkarılan kurşunlarla balistik olarak eşleşen bir silah buldular."

Deke'in vücudu yanımda sıkılaşıırken, "Lanet olsun," diye mırıldandım.

"Rojas'ın bu düşmanı da mı aptal olarak biliniyor?" Deke sordu.

Decker ona baktı.

"Hiçbir fikrim yok," diye cevap verdi. "Sadece bu adamın Caswell ile de bir sorunu olduğunu biliyoruz. Yani bu bir taşla iki kuş olabilir, sadece taşı kimin attığını bilmiyoruz. Bu adam Rojas'a tuzak kurmak için Caswell'in öldürülmesini emretti ya da Rojas'a ulaşmak için kadınıyla uğraştı ya da Rojas öldürdü ve bu adama tuzak kurdu. Fark etmez. Rojas ve Constantine'in sağlam mazeretleri var. Rojas'ın hizmetçisi, bildiği kadarıyla cinayetler sırasında onun evinde olduklarını söyledi. On bir buçuk gibi yatmaya gittiğinde televizyon izlediklerini söylüyor. Zaman çizelgesi uyuşuyor, Rojas Bianca'nın dairesine girerken görüldükten sonra onun evine gitmiş olmaları için bolca zaman var."

Decker devam etmeden önce sanki bunun kafasına dank etmesini bekliyormuş gibi durakladı.

"Bianca'nın evinden Rojas'ın evine yolculuk bir saat sürüyor. Hizmetçi evde kalıyor ve odaları garajın yanında. Biri ya da diğeri giderse duyacağını söylüyor. O hiçbir şey duymadı.

ve ME'nin ölüm zamanı olarak söylediği süre içinde oraya dönmek için zamanları olsa bile, bu zor olurdu. Gözaltındaki bu adamın mazereti yok, bu yüzden Fırsatın yanı sıra cinayet sebebi de var, cinayetin işlendiği ve

polisin cinayeti bulduğu yerde cinayeti işlemesi için bir sebep var.

silah bulunduruyor. Suçlandı ve dava güçlü. Avukatı şimdiden bir savunma hakkında konuşuyor."

"Yani bitti," dedim.

Decker'ın dikkati bana geldi ve başını salladı. "Evet, bitti. Chace ile konuştum, verdiğin DNA örneğinin sonuçları yarın çıkacak. Los Angeles kendilerininkini buradaki yerel laboratuara gönderdi bile. Onlar karşılaştırma yapacaklar ve Chace'le ben de bunun bu işin üstünü kapatacağını düşünüyoruz."

Rahatlamak istedim ve rahatladım. Bir nevi.

Bunu sadece bir tür yapan kısım, bunun çok fazla düzgün olmasıydı.

Kim birini öldürdü ve silahı mülkünde sakladı?

Yine de ne biliyordum ki? O hayatın içinde değildim. Silahlar pahalıydı (tahminimce). Muhtemelen bir tanesini gelişi güzel atmazdınız.

Yine de, bir cinayet işlediyseniz, onu boşaltmak ve aceleyle yapmak için farklı bir zaman olurdu.

Deke omzumu sıktı, ben de başımı arkaya eğip ona baktım ve gözlerinin üzerimde olduğunu gördüm.

"İyi misin, çingene?" diye sordu sessizce.

"Çok temiz," diye fısıldadım cevabımı, bunu söylemek istememiştim.

Decker'ı dışarıda bırak, sadece bunu yüksek sesle söylemekten korkuyorum.

"Öyle," diye kabul etti Deke. "Ve aynı zamanda senin dediğin gibi. Bitti.

Senin için önemli olan tek şey bu. Gerisi seni ilgilendirmez."

Gözlerinin içine baktım ve arkadaş olduğumuzdan beri Bianca'nın bokunun benim bokum olduğunu düşündüm. Arkadaş olmak böyle bir şeydi.

Ama aynı zamanda Deke haklıydı. Bir arkadaşınızın pisliği yüzünden neredeyse boğularak ölüyordunuz ve birileri ölüyorsa, bu arkadaşlığın kumdaki çizgisi olabilir. Birini ne kadar seversen sev, geçemezsin. "Gerisi senin işin değil, Jussy," diye tekrarladı Deke.

Başka bir omuz sıkma, şüphesiz düşüncelerimi görüyor

boynunu bükerek yüzünü yüzüme yaklaştırdı. "Bitti artık. Bunu kabul et ve yoluna devam et."

Sanki bunu yapmak kafamda bu fikri yerleştirebilirmiş gibi başımı salladım. Ben de aynı fikirle onun ardından tekrarladım.

"Bunu al ve yoluna devam et."

O anda Deke gözlerimin içine baktı.

Bu çok uzun sürmedi, "Kız arkadaşın geri döndü, elini uzattı, bir süredir onun için endişelendiğini anlıyorum. Ama şunu söylemeliyim ki bebeğim, ona uzak durmasını söylemeni istiyorum. Bokunu senin bokun yaptı ve ondan sonra ne olduysa, senin için bitti. Ama onun boku ciddi bir boktu ve bunu senin bokun yaptı. O yüzden gelip bana bakmasını pek hoş karşılamayacağım. Çünkü ona bakıp gördüklerimden hoşlanmamın biraz zaman alacağını zaten biliyorum."

Bunun üzerine dudağımı ısırdım, sadece söylediklerine değil, Joss ile daha önce yaptığım konuşmaya da kızmıştım.

Deke dudağımı ısırmamı izledi ve içinden "Siktir" diye mırıldandı.

"Deke'in boyaması gereken odalar var," dedi Decker ve ikimiz de ona baktığımızda oturduğu yerden kalktığını gördük. Biz de aynısını yaptık, "Ve benim karımın yanına dönmem gerekiyor." diye sözlerini bitirirken ben de onu konuşmanın dışında bıraktığımız için özür dileyen bir gülümseme takındım. Ateş çukurunun etrafında bize doğru geldi ve yaklaştığında elini kaldırdı. "Memnun oldum Justice."

Elini tuttum, sıktım ve "Sen de" diye cevap verdim. Ve biliyorsun, çabaların için-"

Decker, "Thurston bunu karşılıyor," diye yanıtladı. Bay T hep öyle yapardı.

"Harika. Bildiğim iyi oldu," dedim. "Tekrar teşekkürler. Bu... şey, ne kadar çılgınca olursa olsun Bianca'nın iyi olduğunu bilmek bile çok şey ifade ediyor."

Bana niyetli bir bakış attı ama sadece "Evet" dedi. "Seni geçireyim mi?" diye teklif ettim ve Decker başını salladı.

"Ben yolumu bulurum. Kendine iyi bak." Deke'e ve tekrar bana baktı. "Belki de The Dog'da buluşur, birkaç kadeh

atarız.

Tetikçilerden, uyuşturucu satıcılarından ya da kartel üyelerinden bahsetmiyorum." Kartel üyeleri mi?

Bu Tony'nin bir uyuşturucu karteline ait olduğu anlamına mı geliyordu? Vay anasını!

"Bunu ayarla, kardeşim. Geldiğin için de teşekkürler," diye araya girdi Deke. "Emme'ye söyle, canı sıkılırsa gelip Jussy'nin döşemesine yardım edebilir."

Decker Deke'e sinirli bir bakış attı ama bu bakış onu daha az seksi yapmadı (aslında daha da seksi yaptı). "Böyle bir şey olmayacak, dostum."

"O duvarlarda sürünüyor, hamile ve sen bir bok yapmasına izin vermeyip üzerine mi oturuyorsun?" Deke sordu.

Decker, "Kendine bakmak ve bana sağlıklı bir erkek çocuk vermek dışında hiçbir şey yapmasına gerek yok," diye karşılık verdi.

"Yeterince doğru," diye mırıldandı Deke, dudakları seğiriyordu.

Emme'yle tanışmak için bu konuşmayı dinledim. Decker, "Tamam, vurmaliyim," dedi ve bana baktı.

Gözlerinden kızgınlık süzölüyordu. "Tekrar, tanıştığımıza memnun oldum." "Ben de," diye cevap verdim. "Kendine iyi bak."

Başını salladı, bana küçük bir gülümseme verdi, Deke çenesini kaldırdı, sonra dağ adamı üniforması çizmelerini giydi ve evin kapısına doğru yürüdü.

Pencereden onu izledim.

Deke'in bana bunu izlemem için verdiği milisaniyelik süre içinde ön kapıya doğru yürüdüm, sonra da iri cüssesiyle önümü kapatarak yerime geçti.

Ona baktım.

Gözlerimi görür görmez, "Dışarı çıktığımızda annenle telefonda mıydın?" diye sordu.

Deke pek bir şey kaçırmadı. "Evet."

"Dur tahmin edeyim, ona bizim hakkımızda bilgi verdin," dedi. "Uh...evet," diye cevap verdim.

"Ve az önceki bakışın, annenin benimle derin bir ilişkiye girmeden önce sana geri bildirim vermek için buraya

gelmesiyle ilgiliydi."

Göz kırptım.

"Um... bunu nasıl tahmin ettin?" diye sordum.

"Çünkü bana kızlarınla bu bokun gittiğini söyledin Annen hakkında sanki kızlarından biriymiş gibi konuşuyorsun ve o da bizi biliyor, bu yüzden birinin, diğerinin ya da her ikisinin de bana bakmaya geleceğini düşündüm."

Hayır.

Deke pek bir şey kaçırmadı.

"Sanırım onu geciktirdim," diye onu temin ettim. "Ne kadar?" diye sordu.

"Belki yirmi dört saat," dedim tereddütle, yarı şaka.

Gözlerini gökyüzüne kaldırdı ve orada tuttu.

"Deke, bulunduğumuz yerdeyiz, eninde sonunda ikisiyle de tanışacaksın" diye işaret ederek yaklaştım.

Gözlerini tekrar bana dikti.

"Bilgin olsun diye söylüyorum," diye söze başladı, "kaçırdıysan diye söylüyorum, ki kaçırmadığını tahmin ediyorum ama yine de söylüyorum, benimle zaten derin bir ilişki içindesin. Nerede olduğumuzu bildiğini bildiğim sürece bana bakmaları umurumda değil."

Birden nefes almakta zorlanmaya başladım çünkü gülmek, ağlamak, bağırmak ve belki de kız gibi mutlu olmak istiyordum.

Hepsini aynı anda atlamak ve birini (ya da hepsini) yapmama çabası beni sarıyordu.

Bu yüzden "Bulunduğumuz yerin orası olduğunu biliyorum" dediğimde nefes nefese kalmış gibi geldi.

Gerçi benim cevabım daha doğruydı, tüm şair ruhumla umduğum yer orasıydı.

Deke gözlerimin içine baktı. Gözlerinin ısınması bir an aldı.

Ama bunu yaptıklarında, "Güzel" diye mırıldandı, eğildi ve Ağzını benimkine dokundurdu ama bunu bitirdiğinde fazla uzaklaşmadı. "Deck'in söylediklerinden memnun musun?" diye sorduğunda nedenini anladım.

"Olmamak gibi bir seçeneğim var mı?" Ben de sordum. "Benimleyken her şey olabilirsin," diye karşılık verdi. Onun sözleriyle Deke'in içinde eridim.

"Ve bu yüzden, tatlım, Deck'in söyledikleriyle bir sorunum yok."

Kollarıyla beni sıktı.

Konuşmaya devam ettim.

"Ama bilginiz olsun, Anca'nın adamına bakma şansım olsaydı ve onun bir uyuşturucu kartelinin üyesi olduğunu bilseydim, geribildirimim, dinlemek istememesi ihtimaline karşı adam kaçırma ve beyin yıkama gibi eylemlerde bulunacak kadar olumsuz olurdu. Ve bunu Tony'yi severek bile söylüyorum."

"Ailede bir suçlunun bulunmasından hoşnut olmadığınızı bilmek güzel," dedi.

Deke'in arkadaşların aile olduğu kavramını anladığını bilmek güzeldi.

Bu düşüncemi kocaman bir gülümsemeye paylaştım.

Deke yüzümden öpmeden önce bir milisaniye daha gülümsememin tadını çıkardı.

İşe gitti.

Telefonuma döndüm, Lacey'ye bir mesaj bıraktım, bunu yaparken onun turda olmasına sevindiğimi düşünüyordum. Gelip Deke'e bakmak için hiçbir şeyi bırakamazdı.

Yine de gelmelerini istemedim çünkü benim görmediğim bir şeyi göreceklerini düşündüm.

Gerçekten sadece Deke ve benimle zaman geçirmek istiyordum. Bunu elde edemeyeceğimden şüpheleniyordum.

Yani sahip olduğumuz zamanı en iyi şekilde değerlendirecektim.

o.

Tamamen.

* * * * *

"Sorabilir miyim...?" Başladım ama yarım bıraktım çünkü sormak istediğim şeyle en başta başlamamalıydım.

Steph'in tavuğundan (aynı derecede iyi, belki daha da iyi) arta kalan akşam yemeğinden sonra geç bir saatti. Televizyonun karşısında uyukladıktan sonra. Harika bir seksten sonra. Deke ve ben karanlıkta onun yatağındaydık, Ben onun göğsünde yatıyordum, Deke'in eli saçlarımda oynuyordu.

Yumuşaktı.

Güzeldi.

Bu şekilde bırakmalıyım.

"Sorabilir misin..." Ben devam etmeyince Deke sordu. Başımı çevirdim ve yanağımı göğsüne dayadım,

"Hiçbir şey" diye mırıldandı.

"Bebeğim, sorabilirsin," dedi sessizce. "Her şeyi sorabilirsin."

Evet. Deke'e aşık oluyorum. "İyi bir yerdeyiz," diye belirttim.

"Bizi bundan kurtarmak için ne isteyeceksin?"

Başımı kaldırdım ama sadece çenemi göğsündeki elimin üzerine koymak için. Bunu yaptığımda başını ve omuzlarını yatağının arkasındaki duvara yasladığını gördüm, böylece gölgelerin içinde gözlerini üzerimde hissettim.

"Evet," diye cevap verdim. "Belki," diye devam ettim. "Ya da muhtemelen demeliyim."

"Sor, Jussy."

"İyi bir gece geçirelim. Sonra sorarım."

"Benim hakkımda bir şey bilmek istiyorsan sor," diye itti.

"Ama biz yumuşak başlıyız," diye belirttim.

"O zaman bilmek istediğin her şeyi konuşuruz ve yumuşaklığa geri döneriz."

Yüzünü bulmak için karanlıkta aradım. Gördüm, net değildi ama üzgün, gergin ya da sinirli olmadığını hissettim.

Sormamı istedi. Onu tanımamı istedi. Açıklığımı sevdi.

O da aynı şeyi teklif ediyordu.

Ve bu hoşuma gitti.

Ben de sordum.

"Anneni kovdurduğunu söylemiştin. On beş yaşındaydın. Bunu nasıl yaptın?"

Bizi yuvarlaması biraz zaman aldı, ben sırtüstü yattım, göğsünü göğsüme bastırdı, yüzü çok daha yakındı.

Ama beni sadece bu kadar bekletti.

Sonra bana verdi.

"Yatılı hizmetçiydi. Babamı kaybetmeden önce bile pek bir şeyimiz yoktu. Ama elimizdekiyle yetiniyorduk ve o da benimle evde kalabilsin diye buna katlanıyordu. Babam vefat ettiğinde bir bebek daha yapmaya çalışıyorlardı."

"Tanrım, Deke," diye fısıldadım, kafamı toparlayamıyordum.

Bir kocayı kaybetme fikrinin etrafında, kesinlikle o kadar genç değil, evde yürümeye başlayan bir çocuk varken değil, biz

geleceğe bakıyor, ailemizi kurmaya çalışıyoruz.

"Çalışmak istemiyordu," dedi usulca. "Biz okula başlayana kadar evde çocuklarıyla olmak istedi. Genç yaşta birlikte oldular. Çok fazla becerisi yoktu. O gittiğinde tek bildiği başımızı sokacak bir iş yapması gerektiği ve bunu yapmak için bulabildiği tek iş de başımızı sokacak bir işti."

"Doğru," diye yanıtladım konuşmayı kestiğinde.

"O işi aldı ve yıllarca sürdürdü. İyi bir iş değildi.

İyi insanlar için çalışmıyorduk. Yardımcının ailenin bir parçası olduğu TV dizileri gibi değildik. Bizim kendi yerimiz vardı, onların kendi yerleri vardı ve birbirimize karışmıyorduk."

Başımı salladım ve devam ettiğinde bunu anladığımı biliyordum.

"Birbirimize karışmadık ama bu annemi çalıştıran adamın kızlarının beni görmediği anlamına gelmiyordu. Beni gördüler."

Deke'in ne olduğunu gören kızları, belki de onun ne olacağını anlamışlardır?

Bu bana iyi bir his vermedi.

"Kahretsin," diye mırıldandım.

"Evet," dedi, anladığımı biliyordu.

"Büyük, kaslı, büyüyen Deke, değil mi?" Ben sordum.

Parmaklarını saçlarımin derinliklerine sokarken sesinde bir gülümseme vardı ve "Onun gibi bir şey" diye mırıldandı.

"Güzeller miydi?"

"Amcıklardı."

Açık, kaba ve saldırgan sözleri karşısında bedenimin onun altında kaskatı kesildiğini hissettim.

"Bana bok gibi davrandı," diye devam etti. "Anneme daha kötü davrandı.

Ta ki içlerinden biri bana karşı bir şeyler hissedene kadar.

Sonra işler değişti." Evet.

Nereye gittiğini anladım.

Ayrıca bana karşı olan hislerinde ilerlemesini engelleyen şeyin ne olduğunu da anlamaya başladım.

"Senden hoşlanıyordu ve bunun için gitti," diye tahmin ettim.

Gölgeyi başının olumlu bir hareket yaptığını gördüm.

"Yaptım. On beş yaşındaydım, tek derdim amdı. O teklif etti, ben de kabul ettim."

"Babam da bunu öğrendi ve hiç hoşlanmadı," dedim.

"Hayır, babam sikini bulamadı. O daha fazlasını istedi.

Gördüm.

hatamı anladım ve geri çekildim. İstedikini elde edememeye alışık değildi, bu yüzden babasına bekaretini aldığını söyledi. İlk başta bunu onun rızası olmadan yaptığını söyledi ama babası polisi aramakla tehdit edince annem aklını kaçırdı. Neler olduğunu görmemiş gibi değildi. Nereye gittiğini bilmiyordu ama o kaltağın peşimden nasıl nefes nefese koştuğunu gördü. Ve kızların odaları dahil her şeye erişimi vardı. O kaltağın her şeyi anlattığı günlüğü ele geçirdi. O yüzden polis çağırmak yerine annemin kışına tekme bastı, bizi kovdu, bunu ihbarsız ve tazminatsız yaptı ve ajanslar da dahil olmak üzere başka hiçbir yerde iş bulamayacağından emin oldu ve işte o zaman hayatlarımız olan çöpler boka döndü."

Bunu anlamıyordum.

"Ve tüm bunların senin suçun olduğunu mu düşünüyorsun?" diye sordum. "Bebeğim, onu becerdim," diye cevap verdi.

"On beş yaşındaydın," diye not ettim.

"Evet, muhtemelen senden çok daha dünyevi olan on beş yaşında bir çocuk. Daha iyi biliyordum ve onu becerdim. Her neyse."

İki elimi çenesini kavrayacak şekilde kaydardım. "Bebeğim,

daha on beş yaşındaydın."

"Ve ben daha iyi biliyordum."

Temkinli bir şekilde, "Annen seni suçladı mı?" diye sordum. "Tabii ki hayır," diye cevap verdi hemen.

Tabii ki yapmadı. Deke'i o yaptı.

"Yapmadı çünkü suçlanacak tek bir kişi vardı."

Onu bilgilendirdim. "O kişi, yaptığı şey yüzünden o kız oluyor. İşler asla bu kadar ileri gitmemeliydi."

"Doğru, o kadar ileri giden de bendim."

"Peşinden nefes nefese geldiğini söylemiştin."

"O yaptı."

"Bunu geri mi vereceksin?"

"Onu becerene kadar olmaz."

"Yani bu kadar ileri giden sadece sen değildin. O kıskırttı."

"Jussy, daha iyi biliyordum."

"Biliyorsun, yatılı misafirlerimiz vardı," dedim aniden. Deke hiçbir şey söylemedi.

Devam ettim.

"Hiçbirinin bizimle yaşayan çocukları yoktu ama bu önemli değildi. Açıkçası biz bu danganaklardan farklı insanlardık. Onlara ailenin bir üyesiymiş gibi davrandığımızı söyleyemem ama bunun nedeni onları bu hale getirecek kadar sık yanlarında olmamamızdı. Ama bunun bir önemi yok. Sadece biliyorsunuz. En azından bu konuda bir ayrılık olduğunu biliyorsun." Son cümleyi hızlıca söyledim, böylece herhangi bir fikre kapılmayacaktı. "Sadece dikkatli oluyorsun, kendi iyiliğin için değil, onların iyiliği için. Bu onlar için bir iş ve masaya yemek koyuyor. Yaşadığın yere bok atamazsın ve bu her iki taraf için de geçerli. Ama onun için, sana yaptığını yapan bu kaltak için, bu kadar feci bir son için, daha büyük bir sorumluluğu vardı."

Konuşuyordum ve bunu yaparken sinirleniyordum.

Gerçekten sinirleniyordum.

Deke'in bir şey söylemek üzere olduğunu biliyordum ama konuşmaya devam ettim.

Ama konuşmuyordu.

Laf kalabalığına dönüşmüştü.

"Ve bu sonu onun kıskırttığına ve arkasına yaslanıp hiçbir şey yapmadan olanları izlediğine inanamıyorum."

"Jussy, on altı yaşındaydı ve dediğim gibi bir amcıktı."

Altından kaydım, doğruldum ve yarı bağırarak "Evsiz kaldın!" dedim.

Deke yatağın içinde bir elini kaldırdı, diğer eliyle uzanıp enseme sıkıca tuttu ve yatıştırıcı bir sesle, "Gypsy, uzun zaman oldu.

önce."

"Vurulmuştu!" Ben de tersledim. "A, hiçbir şekilde oraya gitmemeliydi. Ateşli olduğunu hayal edebiliyorum. Sen bile şu anki kadar ateşli olduğunu görebiliyorum. oraya gitmek istiyorum." Ona doğru eğildim. "Bu gitmesi gerektiği anlamına gelmez."

"Jus-" diye başladı, sesi o tek hecede mizah olduğunu bildiğim bir şeyle titriyordu, ama ben hiçbir şeyi komik bulmuyordum.

"B, temel dürtülerini kontrol edemedi ve açıkçası, senden hoşlanıyorum, bu yüzden anlıyorum, yine de atışını yapmalı ve sonra bırakmalıydı. Yani, kim birini sırf adam ikinci kez istemiyor diye tecavüz mü edeceksin?"

"Ba-"

"Ve C, seni tecavüzle suçladı. Bunu biraz tartışalım," diye tısladım. "Yani, yaptığı şey seni ve anneni sokaklara düşürdü. Ama bu öfkeyi başlatmadan önce, on beş yaşındaki masum bir çocuğu tecavüzle suçladı. Ne oluyor lan?"

Şimdi kesinlikle bağırıyordum.

Sonra hareket ediyordum.

Deke elini boynuma koyarak beni kendisine doğru çekti, böylece göğsüm onunkiyle çarpıştı, döndü ve beni üzerine çevirdi, böylece yine sırtüstü yattım, ama yatağın onun tarafındaydım ve yine üzerimdeydi, ama tamamen üzerimdeydi, böylece ağırlığının çoğunu ben alıyordum.

Bu beni susturdu ama sakinleştirmede. Rahat nefes alabilmek için onun ağırlığını çok fazla hissediyordum.

Bir koluna sokarak çıkardı ama sessiz kaldım çünkü yüzü bana çok yakındı, beni öpeceğini düşündüm ve atıp tutmaya devam etmek için bunu kaçırmak istemedim.

Ne yazık ki beni öpmeydi.

"Sakinleşmen gerek" diye fısıldadı.

"Sakinleşmeyeceğim." Fısıldamadım. "Bu çok alçakça."

"Dediğim gibi, uzun zaman önceydi."

"Elli yıl da olsa, iki gün de olsa, bunun alçakça olduğu gerçeğini değıştirmez."

"Jussy-"

"Yirmi üç yıldır kendini suçluyorsun," dedim.

Deke sustu.

"Sen yapmadın mı?" Ben

zorladım. "Benden," dedi

sessizce.

"Çok, çok yanılıyorsun," diye kararlılıkla karşılık verdim.

"Ve tahminimce, annen bunu biliyordu. Tahminimce annen o sürtüğün ne kadar aşağılık bir kaltak olduğunu biliyordu ve seni ondan kurtarabilmeyi diledi. Yani bu, o kaltağın aşağılık kaltak daha da kötüsünü yaptı. Çünkü sen yirmi üç yıldır suçluluk duyuyorsun ve annen de ikinizin de hiç olmaması gerekirken sizi korumak Bu duyguyla etkilendim çünkü o aşağılık kaltak aşağılık... lanet olası... bir kaltak."

Deke hiçbir şey söylemedi.

Bir süre nefes nefese kaldım, hâlâ kızgındım.

Sonra hiçbir şey söylemediğini fark ettim.

"Deke?"

"Öfkelenmen bitti mi?"

"Öfkelenmiyorum, Deke, atıp tutuyorum."

"Doğru," ses tonunda daha fazla mizah vardı, "atıp tutman bitti mi?" "Hayır, adını öğrenmek istiyorum."

Deke'in vücudunun gerildiğini hissettim. "Jussy-" "Bana onun adını söyle, Deke."

"Adalet, uzun zaman önce bitti. Yirmi üç yıl. Hasar tamamlandı ve herkes hayatına devam etti."

"Bunun senin suçun olduğunu düşünen sen hariç." Deke yine sessizliğe gömüldü.

"Onun adı," diye ısırdım.

"Ne yapmayı düşünüyorsun?" diye sordu merakla. "Bay T'nin onu bulmasını sağlayacağım ve sonra bir düşüneceğim ve sonra"

"Aşğılık Oropunun Hayatını S.kme Operasyonu'nu başlatmayı düşünüyorum."

Yatak sallanmaya başladı çünkü Deke'in vücudu güldüğü için titriyordu.

Sert.

"Son derece ciddiym," diye fısıldadım ve sesim de öyle çıktı.

Burnunun ucunu benimkine dokundurdu ve aynı ciddiyetle (ölümcül kısmı hariç) fısıldadı: "Kahretsin, çok tatlısın."

Hayır, yapmadı.

"İntikam peşinde koşan bir kız arkadaşına sevimli deme, Deke," diye çıkıştım.

Geri çekildi ama sadece yarım santim.

Sonra da şöyle dedi: "Pekâlâ, intikam için bu nasıl? O bir amcık. Küçük bir çocukken de bir amcıktı. Bundan kurtulamadı. Ve yıllar sonra, seninle aynı şeyi düşünerek geri döndüğümde, benimkini geri almanın yolunu bulmak için onu izlediğimde, değişmediğini gördüm. Değişmemiş. ve bunu bir lütuf olarak görmüyor. Haklı olarak kendisininmiş gibi görüyor ve ne kadar çok şeye sahipse o kadar çok şey istiyor. Asla mutlu olamayacak. Hiçbir zaman. Bir erkekle değil. Hayatıyla değil. Ben de çekip gittim ve onu sefaletiyle baş başa bıraktım. Ve şu anda altımda yatan güzel, tatlı, sevimli, harika saçları olan, benden hoşlanan, yatakta olağanüstü olan ve içinde tanıdığım ve tanıyacağım herkesten daha fazla yetenek olan bir kadın var. Ve Tanrı'nın ona bahşettiği her şeyi görüyor.

onu ödöl olarak. Bir bok beklemiyor. O yaşıyor. Çalışıyor.

Etrafındaki insanlara iyi şeyler veriyor. Ve bunu geri alıyor. Bu intikam, çingene. Benim iyi bir hayatım var ve yıllardır buna sahibim. O hayatı kendim kurdum. Onun hakkı var ve Sefil çünkü bundan besleniyor ve ölene kadar da bundan başka bir şeyi olmayacak."

Bazen onun bu kadar bilge olması berbat bir şeydi.

"Ben daha çok saçlarını dökmesi için kuaförüne para vermeyi ve kocasını ya da erkek arkadaşını bir telekızla ayarlayıp fotoğraflarını ona göndermeyi düşünüyordum ama senin intikamın da işe yarar," diye mırıldandım.

"Böyle düşünmene sevindim," diye mırıldandı.

Mırıldanmaya devam ettim. "Seninki işe yarasa da benimki daha iyi."

Deke'in eli yanımdan aşağıya, kalçamın üzerinden içeri kaydı ve bacağımı iterek kalçalarının içeri girmesini sağladı, bunu yaparken de "Gördün mü? Tanrım. Çok tatlı ve onu becermem lazım ve daha yeni becerdim."

"Bir sonraki faaliyetimiz için bu seçeneği destekliyorum çünkü çözmem gereken bazı aşağılık kaltak duygularım var."

Ağzı benimkine değdi ama değdiğinde beni öpmedi.

Konuştu.

"Sadece söylüyorum, aslında sana bu seçeneği sunan ben değildim." Ve bununla birlikte, sert aletin ucunu toparlanmakta olan ıslaklığımın arasından kaydırıldığını hissettim.

Birden Deke Hightower hakkında bir gece için yeterince şey öğrendiğime karar verdim.

"Konuşmamız bitti mi?" Ben sordum.

"Evet" diye cevap verdiğinde tek hecesinde daha fazla mizah vardı. "O zaman konuşmayı keselim," diye önerdim.

Deke cevap vermedi. Beni öptü.

Ve konuşmamız bitti.

On Sekizinci Bölüm

Kayıp ve Kazanç
Adalet

Ertesi gün Chace'den telefon geldiğinde kamyonetimde sandviçlerle şehirden dönüyordum.

Hoparlörü açıp "Hey, Chace." dedim. "Hey, Justice, her şey yolunda mı?"

"Evet," diye cevap verdim, bu kelimenin yetersiz olduğunu düşünerek. "Ne sallanıyor?" diye sordum.

"Sizi bilgilendirmek için aradım, DNA testleri geldi ve eşleştiler. Evinize giren Caswell'miş."

Her şey buna işaret ediyordu. Ama yine de bunun doğru olduğunu bilmekten dolayı derin bir rahatlama hissettim.

Kesinlikle bitmişti.

"İyi misin?" Ponderosa Yolu'na döndüğümde Chace sordu.

"Rahatladım," diye cevap verdim. "Yani evet. Ben iyiyim."

"Bunu duyduğuma sevindim, Justice. Deke'i arayacaktım ama sen gelince Faye ve ben Cumartesi için bir bakıcı tuttuk. Bubba'ya gideceğiz. Seninle tanışmak istiyor. Belki siz de şehre gelip bizimle bir şeyler içersiniz."

Bu, rahatlama ile gelse bile tuhaflığı dışarı itti ve beni sadece bir parıltıyla bıraktı çünkü Chace Deke'nin arkadaşıydı, Deke'yi arayacaktı, ama bana sahip olduğu için, Deke'nin kız arkadaşı olduğum için, sadece bana sordu.

Bu daha önce hiç başıma gelmemiştir. Ve çok iyi hissettirdi.

Chace'e "Deke ile konuşacağım ama karınla tanışmayı çok isterim," dedim.

"Harika. Sen ya da Deke onaylandığında bana bir mesaj atın ve sizi orada görmeyi umuyorum."

"Doğru, Chace. Ve teşekkürler." "Sorun değil."

"Hayır," dedim, ses tonum değişmişti. "Yani teşekkür ederim. Ben çılgına döndüğümde karakoldaki davranışların için teşekkür ederim.

Bunun üzerinde çalıştığınız için teşekkürler. Her şey için teşekkürler. Bu senin işin ama umarım ne kadar önemli olduğunu biliyordur. Birinin umursadığını, ne yaptığını bildiğini bilmek ne kadar yardımcı oluyor? ve bu konuda bir şeyler yapıyor."

Ses tonu da değişmişti, "Bu benim işim, Adalet. Ama bunu yapmamın bir nedeni var, bunu yapmamın nedeni umursamam ve gerisini sizden duymak güzeldi."

"Cumartesi günü sana bir içki ismarlayayım," diye teklif ettim, artık içki kasalarının başına geçme zamanının geldiğine karar vererek.

"Bunu yapmak zorunda olmadığın konusunda seninle tartışmak için sabırsızlanıyorum."

Şeridimin ağzı görüldüğünde sinyal lambamı yakarken gülümsedim.

"Görüşürüz, Chace," dedim.

"Görüşürüz, Justice. Kendine iyi bak ve Deke'e benden selam söyle." Bu parıltımı daha da artırdı.

"Yapacağım. Güle güle."

Zili çaldı. Yoluma devam ettim ve park ettim.

Sandviç poşetini, La-La Land poşetini aldım (Shambles zencefil modundaydı, bu yüzden öğle yemeği tatlısı olarak zencefilli çörekler vardı, dee-lish) ve kendimi büyükbabamın kamyonetinden dışarı attım.

Eve girdim ve Deke'i çalışma odasında buldum. A Zaten tamamen parke zeminli olan çalışma odasında ahşap tozluydu ama bu, cilalandığında sahip olacağı güzelliği gizlemiyordu. Deke botlarının üzerine koruyucu örtüler giymiş ve üzerinde çalıştığı prizin yanına çömelmişti.

Kapının eşiğinde gözlerini bana doğru kaldırdı.

"Sandviçler," dedim.

"Tamam. Birkaç dakika, çingene," diye mırıldandı ve çıkışlarına geri döndü.

"Bebeğim?" Seslendim.

Dikkati tekrar bana döndü.

"Chace aradı. DNA Caswell ile eşleşti."

Hissettiğim rahatlamanın aynısının gözlerinde parladığını gördüm, o kadar parlaktı ki uzaktan bile görebiliyordum.

Ama o sadece yumuşak bir "İyi" dedi.

"Faye ve Chace de Cumartesi akşamı Bubba'da bir şeyler içmek için onlarla buluşmamızı istiyor."

"Buna hazır mısınız?" diye

sordu. Başımı salladım.

"Chace'e mesaj atarım," dedi ve tekrar prize baktı.

Saldırıya uğramamın üzerinden iki hafta bile geçmemişti. Dünyam değişeli. Zaten içinde olan Deke kükreyerek gelip adımı haykırdığından beri.

Ve işte buradaydık, sanki yaptığımız şey buymuş gibi arkadaşlarıyla içki içmek için planlar yapıyorduk. Sanki bu hayatın bir parçasıymış gibi. Sanki her şeyin doğal düzeni buymuş gibi.

Dünyanın etrafında uçmuş ve tekrar geri dönmüştüm, bu tür şeyler yapan ve nasıl olduğunu saymaya zahmet etmeyen bir kızdım.

Dünyanın çevresini kaç kez dolaştığını.

Ve iki kez, bu gezintiler beni Deke Hightower'ın yoluna soktu.

Deke'in benim gibi birinin hayatın nimetlerinin farkına varmasının alışılmadık bir şey olduğunu düşündüğü açıktı.

Ama onu prizimde çalışırken izlerken, ona aldığım sandviç poşet içinde parmaklarımın arasında kıvrılmıştı.

Bir tanesini onunla paylaşacaktım ve haftanın sonunda asılıp sıcak kalabileceğim bir çalışma odam olacaktı (gerçi benim için müzik odası olacaktı) çünkü bunu o yapmıştı, onları özleyeceğimi nasıl düşündüğünü merak ediyordum.

* * * * *

"Selfie!" Lauren bağırdı. "Herkes barın arkasına."

Müziğin sesi yüksekti. Bubba's tıklım tıklımdı.

Carnal'da Cumartesi gecesi idi.

"Ben selfie çekmem," diye açıkladı Jim-Billy. "Fotoğraf bile çektirmem," diye devam etti.

Lauren, "Hadi Jim-Billy," diye kandırdı. "Bunu Krys'e göndereceğim. Bir süre daha gelmeyecek, zaten kafayı yemiş durumda ve onu düşündüğümüzü bilmesini sağlamalıyız."

Jim-Billy, "Doğru, selfie çekmiyorum ama daha fazlası, kığım bu tabureden ayrılmıyor," diye karşılık verdi.

Lauren yılmadı ve "Herkes Jim-Billy'nin etrafını sarsın" diye emretti.

Jim-Billy mutsuz görünüyordu, ama kığının aslında o tabureyi terk etmedi, bir grup selfie'sinden kaçınmak için onu boşaltmak üzere değildi.

"Özel bir işkence, telefona kamera koymaya karar veren dahi. Kahretsin," diye mırıldandı Tate ama bunu karısının söylediği gibi yaptı.

Yanımda oturan Faye'e gülümsedim, onunla birkaç saat önce tanıştığımdan beri ilk kez Lauren'in Tate için mükemmel bir eş olduğunu, Lexie'nin gür güzelliğinin Ty'ın çirkin yakışıklılığı için mükemmel bir eş olduğunu düşünüyordum, ama Faye'in kızıl saçlı tatlılığı Chace'in kanun adamı için mükemmel bir eşleşmenin ötesinde.

Chace ve Faye'in hikayesini bilmiyordum. Onun kasabanın kütüphanecisi olduğunu biliyordum. Deke'in tüm arkadaşlarının sahip olduğu dağ adamı yakışıklılığına sahip olduğunu biliyordum (gerçi onunki esmer yerine açık tenli olan tek kişiydi). Ve canlı canlı gömülen kişinin o olduğunu biliyordum.

Chace ile etkileşimlerimin çoğunun drama sırasında veya telefonda (dramamdan sonra) olduğunu düşünürsek, bunu düşünmemiştim.

Ama onu karısıyla birlikte görünce, onda farklı bir şeyler olduğunu fark ettim.

Diri diri gömülen Faye'di, ama onunla sohbet ederken, mutlak deliliğın ona dokunmamış gibi göründüğünü fark etmiştim.

Bir şekilde kırılmış olan Chace'di ve sen dikkatlice birbirine yapıştırılmış parçaları görebiliyordu.

Karısıyla birlikte değilse tabii, o da kesinlikle güzeldi ama diğerlerinden çok daha sakın ve yumuşak konuşuyordu.

Ama Chace Faye'le birlikteyken, sadece o zaman bir bütündü. Bu çok güzel bir şeydi.

İkisi de çok havalıydı, birbirlerine sahip oldukları için mutluydum. Chace'in bariz gücü Faye'i Muhtemelen çoğu insanı kıracak bir olaydan tamamen etkilenmemişti ve Faye'in açık ama sessiz sevgisi Bir şövalyenin zırhındaki ezikleri düzeltti.

Deke bir kolunu göğsüme dolayarak beni taburemden çekip aldığında ve beni önüne oturtup sırtıma bastırduğında bunları düşünmeyi bıraktım.

Deke, fotoğrafının çekilmesiyle sorunu olan biri değildi.

Lexie sağ tarafımda, arkasında Ty'ın olduğu aynı yerde duruyordu. Lauren telefonunu Tate'e vermişti, uzun bir kolu olduğu için iyi bir seçimdi. Sonra iki kolunu Jim-Billy'nin önünde kavuşturdu, Lexie de Laurie ile benim aramda sıkışmıştı.

Faye ve Chace, Deke ve benim yanıma yaklaştılar ve Tate kamerayı önümüzde tutarken karısının üzerine eğildi.

"Krys'e kocaman bir gülümseme ver!" Lauren bağırdı.

Diğerleri hakkında hiçbir fikrim yoktu ama toplantıdaydık, Birkaç biranın ve iyi bir arkadaşlığın etkisiyle gözlerimi kameraya dikip Krys'e kocaman bir gülümseme vermek benim için hiç de zor olmadı.

Tate kolunu indirmeden önce ekranda bir sürü görüntü belirlediğini gördüm ve hepimiz yer değiştirdik, ayrıldık, adamlar

içkilerine geri dönerken, kadınlar Lauren'in etrafında yeni bir grup oluşturdular, böylece telefonunun üzerine eğilip fotoğraflara bakabildik.

Ama fotoğrafları gördüğümde vücudum durdu ve bakakaldım.

Herkes Krys'e kocaman bir gülümseme vermişti. Erkekler bile geri durmamıştı.

Colorado dağlarındaki ıssız bir motorcu barında içkiler ve kaynaşma.

Ben tam ortada, etrafım bu iyi insanlarla çevrili, kocaman gülümsüyorum.

Ben.

Jussy.

İşte o resimdeydi. Kanıt.

Burada bir Yalnız değildim.

Carnal'da sadece kendimdim.

Sadece kendimdim ve o anda anladığım bir şey vardı ama tam olarak aklıma gelmemişti.

Çingene olarak geçirdiğim bir ömürden sonra evimi bulmuştum.

"Bunu kesinlikle bastırıp çerçeveleteceğim ve barın arkasına asacağım," dedi Lauren ve sonra bakışları bana geldi. "Eğer senin için de uygunsa, Jus."

Düşüncelerimden sıyrılmakla kalmayıp bunu söylediği için şaşırarak, "Neden olmayayım ki?" diye sordum.

"Düşük tutmak istediğiniz bir profili yükseltmek istemezsiniz," diye cevap verdi.

İyi insanlar.

Etrafımda. Evim.

"Bu barın bir parçası olmak benim için tamamen sorun değil Laurie," dedim sessizce. "Peki bunları bana mesaj atabilir misin?" Paylaşmadan sordum, sadece o fotoğraflara bayıldığım için değil, etrafım arkadaşlarımla çevrili olduğu için değil, aynı zamanda Deke ve benim çekilen ilk fotoğraflarımız olduğu için de istiyordum.

"Elbette," diye yanıtladı.

"Ben de," diye söze

girdi Lexie. "Ve ben,"

diye ekledi Faye.

Laurie telefonuna eğildi ve "Hallediyorum" diye mırıldandı.

"Harika, teşekkürler Laurie," diye mırıldandım, birama geri dönmeye niyetliydim ve arkamda duran Deke

Ben taburemde oturmuş bir yandan Faye, diğer yandan Jim-Billy ve Jim-Billy'nin ötesinde Lexie ile sohbet ediyordum. Deke, barın arka tarafında Lauren'la birlikte çalışmadığı zamanlarda Ty ve Chace'in yanı sıra Tate'le de konuşarak bir erkek kümesi oluşturuyordu.

Erkeğime yaklaştım. Elimi beline koyarak onu arkadan çevreledim, Chace ve Ty ile döndüğü sohbeti bölmek için elimi sırtının küçük kısmı boyunca takip ettim.

Ben bunu yaparken o da otomatik olarak diğer kolunu kaldırdı ve ben de altına girebildim. Diğer tarafına geçtiğimde, dikkati hâlâ adamların üzerindeydi, kolunu omuzlarıma doladı ve beni yanlamasına kucakladı. beni bıraktı, böylece yerime oturabildim.

Tüm bunlar arkadaşlarıyla yaptığı bir sohbe katılıyor.

Ama bunu yakın olduğumu bildiğini göstermek için yapıyordu. Yakın olmamı seviyordu. Ve bunu bilmemi istiyordu.

Tabureme oturduğumda, uzun bedenini sırtımı yaslamak için kullanabilmem için bana doğru kaydı ve elinin saçlarımin arasından geçerek omzumda hafifçe yumrularak durduğunu hissettim.

Bu sahiplenme değildi. Deke'in beni bu insanların yanında sahiplenmesine gerek yoktu.

Bu tamamen sevgi doluydu. Bu sadece Deke'in Deke olmasıydı.

Faye'in yanımdaki tabureye tırmandığını hissettim ama ona bakmadım. Arkamdaki Deke'in hissini ezberledim, onun

Elimi saçlarımin arasına koyup, hem kendim hem de Deke için kolay geldiğimizi düşündüm. Bunun kolay olduğunu.

Yaşadığımız hayatlar onu bana getirmişti, böylece bana bunu kolayca verebilecekti.

Ama daha fazlasını, böylece geri verebilirim.

Bu düşünce üzerine tuhaf bir şey hissettim, bakışlarımı kaldırdım

ve Tate'in gözlerini Deke'in elinin bulunduğu omzumda yakaladım.

Dikkatimi çektiğini hissetmiş olmalı çünkü bakışları bana gelmeden önce ona bakmamıştım bile.

Gülümsemedi. Çenesini kaldırmadı. Yüzü yumuşamadı. Düşünceli görünüyordu, hatta düşünceli olmanın sınırındaydı. Ve gözlerimin içine baktığında, bunu saklamak için hiçbir şeyi silmedi.

Deke'in söylediklerinden, tüm bu insanlar arasında en çok Tate'le arasının iyi olduğu anlaşıyordu.

Ve bu bakışın, Joss'un benimle telefonda Deke'le derin bir ilişkiye girmemden duyduğu endişeyi konuşurken yüzünde göremediğim bakış olduğunu biliyordum.

Bunu bilen Tate'in gözlerini yakaladığımda ne yapacağımı bilemedim. Daha önce hiç bir erkeğin en yakın arkadaşının hoşlandığı kıza bakıp, onun doğru olup olmadığını merak etmemiştim. Arkadaşını mutlu edip etmeyeceğini merak ediyordum. Dikkatli olması gereken hep ben olmuştum, sevdiklerim benden yüz kat daha dikkatliydi.

Ama zengindim. Ünlüydüm. Dağlarda büyük bir eve yerleşiyordum.

Ve bunların hiçbirisi Deke denen adama uymuyordu.

Adamım otuz sekiz yaşındaydı ve aramıştı, buna açıktı ve hayatını yaşamaktan hoşlandığı gibi ona uyan doğru kadını beklemişti.

Tate zeki biriydi. Tate, kendisi için bir şey ifade eden insanları önemseyen bir adamdı.

Yani Tate bunu biliyordu.

Sadece nasıl uyduğumu bilmiyordu.

Erkeklerin kendilerine eş olarak seçtikleri kadınlar hakkında derinlemesine konuştuklarından şüphelenmiyordum, bu yüzden Deke bunu onunla paylaşmazdı.

Ve Tate'in içini rahatlatmamın hiçbir yolu olmadığını biliyordum. Deke'i her güldürdüğümde nasıl hissettiğimi anlamasını sağlayacak hiçbir şey söyleyemezdim. Orada otururken, Deke'in eli üzerimdeyken, Deke öyle bir şey yaparken nasıl hissettiğimi.

Vücudunu, bar taburesinde daha rahat edeceğim şekilde konumlandırırken düşünceliydi.

Ona büyük bir ukala gülümsemesi veremezdim. Bir bakışa sığdırmak için çok fazlaydı. Ve söyleyebileceğim

hiçbir kelime yoktu.

Sadece buna sahip olmam değil, bunun benim için her Şey demek olmaya başlaması da onu rahatlatacaktı.

Yapabileceğim tek Şey orada oturup gözlerini tutmak, meydan okumasını kabul etmek ve Tate'e Deke'i sadece mutlu etmek istemediğimi, bunu yapmak için yaratıldığımı bilmesi için ihtiyaç duyduğu Şeyleri vermek için yürümektir.

Hayatımda ilk kez kanıtlamam gereken bir Şey vardı.

Ve Tate'in gözlerinin içine bakarken, bunu kanıtlamaya niyetliydim.

Elini uzatıp parmak eklemlerini önümdeki bara bir kez vurduktan sonra göz temasını kesip hareket ettiğinde meydan okumasının kabul edildiğini anladığını biliyordum Uzakta.

Evet, Tate keskindir.

Ve Deke'in iyi arkadaşları vardı.

Benim olmaya geldiklerini sanmıştım. Lauren barın arkasındaki fotoğrafta benim de olmamı istemişti.

Ama yine de hepsinden bunu hak etmem gerektiğini biliyordum. Ve bu meydan okumayı da kabul edecektim.

* * * * *

O gece geç saatlerde Deke evimin kapısını açtı ve önüme geçti.

Hem evde hem de karavanda böyle bir alışkanlığı vardı.

Centilmenlik dışı değildi. O Şekilde biliyordum Kapıyı içeri giremeyeceğim Şekilde kapattı ve gözleriyle her iki alanı da tarayana kadar kenara çekilmedi.

Bunu, alarm kontrol paneline dönüp kodu girerek yolumdan çekilmeden hemen önce yaptı.

Kapıyı kapattım, kilitledim ve Deke tarafından eli boynumda yakalandım.

Ona baktım, yumuşak başlıydım, çakırkeyif değildim ama bir sonraki aktivitelerimizin harika olacağı anlamına gelen tatlı bir vızılty vardı üzerimde.

Deke ile tatlı bir vızıltyyla seks mi?

Sabırsızlanıyordum.

Bunu ona bir şekilde iletmiş olmalıyım çünkü dudakları kıvrıldı ve gözleri ısındı, sonra mırıldandı: "Işıkları kapatacağım. Yatak odasında buluşuruz, tamam mı?"

Başımı salladım. "Evet, tatlım."

Derin bir şekilde eğildi ve beni bırakmadan önce dudaklarını dudaklarıma değdirdi.

Çalışma odasına taşındı, orası tamamdı ama mobilyalarım ve o oda için seçtiğim diğer eşyalar Çarşamba gününe kadar gelmeyecekti.

Ama yine de o oda harikaydı, hazırды ve sevdiğim şekilde rahatça çalışabileceğim müzik odam haline getirmemi bekliyordu ve sadece bir tane daha Deke'in bana verdiği şey.

Bu düşünceler aklımda, şimdi kısmi bir zemin döşenmiş olan alanda ilerledim çünkü Deke Cuma günü sabahın ortasında çalışmayı bitirmişti, Bubba o gün buradaydı ve Deke oyalanmıyordu. Bubba da öyle.

Deke ve Max bana, Pazartesi günü başlayacak ek ekiple birlikte evin geri kalanını bitirmenin en az iki, belki de üç hafta süreceğini söylemişlerdi. Kurulması gereken bir mutfak vardı. Dönümlerce zemin. Merdivenler. Banyolar. Banyolar. Baca davlumbazı.

Ve odama doğru yürürken, ilk kez bekleyebileceğimi düşündüm. Her şeye sahip olmak için bekleyebilirdim.

Ve bunu yapabilirdim çünkü iki ya da üç hafta içinde onu almak artık sadece ben ve Deke olmayacağımız anlamına geliyordu.

Yine de günler soğuyup kısaldıkça, bizim için yaptığım muhteşem bir Crock-Pot tarifini yedikten sonra Deke ile içerideki ateşin başında kucaklaşmak hiç de fena olmazdı.

Odama girdim, çantamın askısını başımın üzerine kaldırdım.

ve komodine gittim. Işığı çevirdim ama sadece loş bir parıltı vardı, şifonyere doğru ilerledim, çantamı üzerine bıraktım ama bunu sadece telefonumu çıkardıktan sonra yaptım.

Onu meşgul ettim, mesajlarıma baktım ve Lauren'in bana grup selfie'mizin dört versiyonunu gönderdiğini gördüm, sadece küçük nüanslar

Her birinde farklılıklar, hepsinde benim insanım olmaya gelen ve gülümseyen insanlarla çevriliydim.

Elimdeydi, avucumun içindeydi. Elimde bunun kanıtını tutuyordum.

Benim daha azım daha fazlaydı.

Onu yaşıyordum ve tek yapmam gereken onunla ilgilenmek, onu beslemek ve daha güçlü kılmaktı.

O zaman hep benim olacaktı.

İstediğim her şey.

Bu evrendeki yerimi. Ve harika hissettirdi.

Öyle ki, babama iletmek ve babamla her zaman yaptığım şeyi yapmak üzere telefonuma kaydetmek için başparmağım resmin üzerinde hareket etmeye başladı. Bir alışkanlık. İkimizin de sahip olduğu bir alışkanlık.

Bana öğrettiği alışkanlık, çünkü o başlatmıştı; yıldızların altında, tur otobüslerinde, soyunma odalarında, ne zaman sessiz bir anımız olsa otururduk.

Ve hayatlarımız bizi ayrı yollara sürüklediğinde, mesajlaşmaya, fotoğraf göndermeye devam ettik.

Nimetlerimizi paylaşıyoruz.

Başparmağım durdu ve keskin bir acının kalbimi delip geçtiğini hissettim.

Başımı kaldırdım ve geceye bakmak için çevirdim. Her şey görebildiği şey, çam ağaçlarının üzerindeki ay ışığının belli belirsiz süzülen gümüşüydü.

Ayaklarım beni komodinin üzerindeki ışığa götürdü, onu kapatabilmek için açmışım.

Sonra beni pencerelere götürdüler ve karanlığa baktım.

Ve vefatından bu yana ilk kez, baş edemediğim, beni ezeceğinden korktuğum için kendimi tuttum, onun kaybının tüm ağırlığı üzerime çöktü ve görüntüler bana saldırdı.

Bu görüntüler asla çekilmeyecek fotoğraflardı, hepsi zihnimde hızla birbirini kovalıyordu.

Babam güvertemde, ateş yanıyor, yüzünde kocaman bir gülümseme, ayakları kaldırım taşının üzerinde, kucağında bir gitar, parmaklarının uçları perdelerde, diğer eli tellerde.

Babam sabahleyin -onun sabahı da benimki gibi sabahın geç saatleriydi- mermer üzerine eğilmişti.

mutfak adası için tezgah. Saçları dağınık, yüzü uykudan kırıışmış, bir elinin parmakları kahve fincanının kulpuna takılmış, diğer kolu ise o gece Deke'in bana yakın durduğu gibi her zaman babama yakın duran Dana'nın kalçalarına sarılmıştı.

Babam çalışma odamda, benimle müzik yapıyor.

Babam Bubba'nın yerinde, yol hikayeleri anlatır, herkesi güldürürdü.

Babam yemek masamda, Şükran Günü hindisini ve dolmasını ağzına tıktırıyor, en sevdiği tatil, en sevdiği yemek.

Babam büyük oda için sipariş ettiğim koltuklardan birinde oturuyor, elinde bir şişe bira, Dana yanına kıvrılmış, gözleri boşlukta, yüzünde bir gülümseme.

Bu gülümseme beni hedef almazdı.

Kendi kanepemizde kıvrıldığım Deke'e yönelik olacaktı.

Erkek dostluğunun gülümsemesi olurdu. Mutluluk gülümsemesi. Benim asla göremeyeceğim bir babanın gülümsemesi. Biricik kızının artık nefes almayana kadar onu mutlu edecek adamı bulmuştu.

Bir el hafifçe belime dokundu ve bu görüntülere kendimi kaptırmış bir halde, Deke usulca "Bebeğim?" diye seslendiğinde şaşkınlıkla hafifçe seğirdim.

Karanlığa, babamın asla dolaşmayacağı ağaçlara baktım, karanlıkta güvertesinde oturup dinleyeceği ve huzur bulacağı nehri göremedim.

"O gece, Wyoming'deyken," diye konuştum pencereye doğru, "seni o çitin orada görmeden önce

Biraz hava almak için bardan dışarı çıkmak. Nefes almak için. Düşüncelerimden uzaklaşmak ya da belki onlara teslim olmak

çünkü kafam berbattı ve onu temizlemem gerekiyordu. Ya da en azından çözmem gerekiyordu."

Deke'in sırtıma yaklaştığını hissettim, sözlerinin saçlarımın tepesini karıştırdığını hissettim, ses tonundan titreşimimi hissettiğini ve

"Kafan nasıl dağıldı?" diye sorduğunda bana doğru eğildiğini anladım.

Bunu paylaşmak zor olacaktı, özellikle de Deke'le, benim sahip olduğum ve onun sahip olmadığı her şeyi.

Ama zor olacağını bilsem de, içten içe anlayacağını biliyordum.

"Kulağa kötü geliyor," dedim ona. "Öyle olduğunu biliyorum. Ama bu, o barda, sahip olduğum her şeyde istediğim şeye sahip olmadığımı fark etmeye başladığım gerçeğini daha az doğru yapmaz."

Başımı salladım, hâlâ geceye bakıyordum, Deke'in eli belimden karnıma doğru ilerliyordu, diğer kolu göğüslerimin altındaki kaburgalarımı sarıyordu.

Çenesinin omzuma çarptığını hissettim ve konuşmaya devam ettim.

"Mesele, ne istediğimle ilgili değildi. Neye ihtiyacım olduğuyla ilgiliydi."

Ben devam etmeyince "Öyle mi?" diye sordu.

"Evet," dedim. "Her şeye sahiptim. Huzursuzdum çünkü her şeye bir şekilde sahiptim ama başka bir şey istiyordum. Daha fazlasını. Ve huzursuzdum çünkü nankörlük ediyormuşum gibi hissediyordum. Sahip olduğum, elde edebildiğim her şeye sahiptim ve daha fazlasını istiyordum."

Deke'in beni tutuşu sıkılaştı. "Ne istediğini biliyor muydun?"

Geceye başımı salladım ve "Daha az" diye cevap verdim. Derin sesi dinlendirici ve sessizdi.

"Tekrar söyler misin?" diye sorarken sesi şaşkındı.

Parmaklarımı hâlâ elimde tuttuğum telefonun üzerinde sıkıca kıvırdım ve boştaki elimi kaldırarak Deke'in ön kolunu,

bileğinin üzerinden, parmaklarımı onunkilerle birleştirene kadar takip ettim.

Sonra tekrarladım, "Daha az istedim."

"Daha azını istiyordun," diye mırıldandı Deke ve ben hâlâ anlamadığını biliyordum.

"Az çoktur," dedim ona. "Her şeye sahip olabilirsiniz, ama önemli olan şeylere sahip değilseniz, gerçekten hiçbir şeye sahip değilsiniz demektir."

Parmaklarının benimkilerde sıkılaştığını hissettim ama hiçbir şey söylemedi.

"İyi arkadaşlarım vardı. İyi bir ailem. Ama benim..."

Sen.

Kelimeyi söylemeden bıraktım.

Deke elimi sıkıca tuttu.

"Artık her şeye sahibim," diye fısıldadım, kelimeler kalındı. "Her şeye sahibim ve o asla bilmeyecek. Asla göremeyecek. Kızının her şeye sahip olduğunu bilmenin huzurunu asla yaşayamayacak."

Deke nazıkçe "Babandan mı bahsediyorsun bebeğim?" diye sormadan önce bir sessizlik oldu, ağırdı, üzerime daha da çöküyordu.

Başımı salladım, boğazım tıkanmış gibi bir sesle, "Ve işin boktan tarafı, onu buldum çünkü onu kaybettim. Onu buldum.

Çünkü onu kaybetmek, onsuz bir dünyada huzur bulmam gerektiği anlamına geliyordu. Ama bundan daha fazlasını elde ettim. Kendimi buldum.

Daha az, daha çok. Yerimi buldum. Vahamı buldum. Yuvamı buldum. Güvende olacağım ve bana bakılacak bir yer buldum. Huzuru buldum. Ve o asla bilmeyecek."

Deke cevap vermedi.

Ama gitmeme izin vermedi.

Beni kendine çekti, ben geceye bakarken parmaklarım onunkilere dolandı ve bunu uzun süre yaptı.

Sonra çenesini omzumdan kaldırdı ve dudaklarını kulağıma dayadı.

"Yatağa gel, Jussy."

Tekrar başımı salladım ve Deke gitmeme izin verdi. O hareket etti.

Ben hareket ettim.

Aklımda boktan şeyler vardı ve pijamalarımı giydikçe daha

fazla boktan şey içime doldu.

Yapacağımızı söylediği gibi ve yapacağımızı biliyordum (bu yüzden ertesi hafta bir doktor randevum vardı), Deke ve ben düzenli olarak seks yaptık. Her zaman uyumadan önce. Çoğu zaman

O zamanlar bunu yaptık, sonra sarıldık, sohbet ettik ve tekrar yaptık. Nadiren ve sadece geceyi benim evimde geçirdiğimiz zamanlar oluyordu, işimiz bittiğinde tekrar uyuyabiliyordum ve kalkıp Deke'in kamyonetine binip evime gelmek zorunda kalmıyordum, sabah erkenden beni uyandırıyor ve bizi oraya götürüyordu.

Ama o anda hiç havamda değildim.

Tam o sırada, işlemekte zorlandığım bir duygu çatışmasıyla baş etmeye çalışıyordum.

Kayıp ve kazanç.

Derin bir sevinç ve keskin bir keder.

Bunu hissettiğimde, tek yapmak istediğim sıcak bir yatağa girip, hızla kaybettiğim o yumuşak vızıltının kalıntılarına tutunmaya çalışmak ve uyumak, hepsi gitmiş olarak uyanmak ve kötüyü tekrar gömüp iyiye odaklanacak enerjiye sahip olduğum yeni bir günle yüzleşmekti.

Yapmak istemediğim şey Deke ile seks yapmaktı.

Büyük, sıcak oyuncak ayıma sıkıca sarılmak istedim. bir dağ adamı şeklinde geldi ve beni olmam gereken yere götürmek için gücünü kullandı.

Ama Deke'in başka fikirleri olabilir. Onun her zaman başka fikirleri vardı. Benim de her zaman vardı. Ve bu fikirlere göre hareket ederse ne yapacağımı ya da denerse nasıl hissedeceğimi bilmiyordum.

Yatağa tırmandım, paylaşmam gereken şeyi nasıl paylaşacağımdan emin değildim, bunu nasıl karşılayacağından da aynı derecede emin değildim ve tepkisi istediğim gibi olmazsa nasıl hissedeceğimden korkuyordum.

Sonra yatağa uzandım, Deke beni sahiplendi, sırtımı ona döndüm. Bana doğru kıvrıldı, yorganı omzuma kadar çekti ve yüzünü saçlarımin arkasına gömdü.

Ve bu şekilde bana sarıldı. Elleri dolaşmadı. Dudakları bir şey aramadı. Aletinin sertliğini kıcımda hissetmedim bile.

O sadece Deke'ydi, ihtiyacım olanı hissediyor ve bana veriyordu.

Ve bunu yaparken, içimdeki o yeri açtı. Babamın öldüğünü duyduğum gün kaybettikten sonra kapattığım o yeri,

Beni ezmemesi için onu kapatmam gerekiyordu. Saldırıya uğradıktan sonra her şeyi gömdüğüm ve Deke'e dönüştüğüm yer. En iyi arkadaşlarımdan birinin kendini toparlamaya çalıştığını ama bunu benden farklı biriyle yaptığını öğrendiğimde gitmediğim yer. sahip olmasını istediğim adamdı, o kadar ki geleceği beni korkutuyordu.

Vücudumun sallanmasıyla başladı.

Hıçkırık ancak Deke'in kolu belime dolandığında geldi. Parmaklarını boynumun yan tarafına dolayabilsin ve saçlarımin arkasına fısıldayabilsin diye yukarı doğru eğildi, "Bırak şu boku, çingene."

Tanrım, Tanrım.

Umarım onun için yaratılmışımdır.

Çünkü o kesinlikle benim için yaratılmış.

İki elimi de kaldırdım ve parmaklarımı güçlü bileğinin etrafına dolayarak benden yapmamı istediği şeyi yaptım.

Bıraktım.

Beni kendisine dönüştürmedi. Beni yatıştıracak sözler söylemedi ve ben de buna sevindim çünkü beni yatıştıracak hiçbir söz yoktu.

Hayır.

Ben ağlarken Deke bana sarıldı, önce babamın muazzam kaybı ve asla göremeyeceği her şey için ağladım.

o yanımda olmadan olmazdı. Benimle koridorda yürümeden. Torunlarını kucaklamadan. Benim için yaratılmış olan adamla tanışmak.

Sonra Bianca için ağladım, uzun zaman önce kendi dertlerine düşmüş ebeveynleri tarafından nasıl da başıboş bırakılmıştı,

Çapası olmadığını fark etmediler. Lace ve ben, Babam ve Joss onu rotasında tutmaya çalışmışlardı, istikrarlı, sevilen ve nasıl da başarısız olmuştuk ve şimdi...

Şimdi...

Şimdi rotasını bulmuştu ama yine de fırtınalıydı.

Sonra kazandığım her şey için ağladım, hepsi bana sarılan büyük, sıcak bedeninin içindeydi.

Bu da çok uzun süre ağladığım anlamına geliyordu. Sonunda, hıçkırıklar aksaklıklara dönüştü.

Ve tüm bunlar olurken, Deke bana sarılmaya devam etti. Sonunda sustum.

Ve Deke beni tutmaya devam etti.

Nefes aldım ve geriye doğru çekildim. Deke beni tutmaya devam etti.

Karanlık oda sessizdi ve gözyaşlarımdan bitkin düşmüş bir halde yavaşça gözlerimi kırptırdım, gözlerim çarşaflarımın üzerindeki ay ışığının gümüşüne odaklanamadı.

"Daha iyi mi?" Deke fısıldadı.

"Evet, tatlım," diye fısıldadım.

"Çok şey atlattın. Bir süreliğine kendini bırakman gerekiyordu.

Bunu yaptığın iyi oldu, çingene."

Yumuşak bir nefes çektim. İçeri girerken iki kez kırıldı. Kolayca dışarı aktı.

Benim zayıf olduğumu düşünmedi.

Bana ihtiyacım olanı vermekten başka bir şey düşünmedi. Başımı eğdim ve avucunun içini öptüm.

Hareketimi takip etti, yakınımda durdu, yüzü saçlarımdaydı.

"Uyu, Jussy."

"Tamam,

Deke."

Hâlâ boynumda olan parmakları beni sıktı ama onun dışında hareket etmedi.

Ve ay ışığının gümüşü kaybolup yerini uykuya bırakırken yatağıma uzandım.

Ama bir şeyi bilerek bu işe girdim.

Deke gibi bir adama aşık olunmazdı. Sen ona sahipsen, o da sana sahipti.

Ve onu yakaladım.

Yani bunu benden aldı.

* * * * *

Uyandıgımda göz kapaklarımda parlak güneş ışığı hissettim, bu yüzden onları açarken yavaş davrandım.

Birkaç kez göz kırptıktan sonra çarşaf, güneş ve ağaçlar gördüm. Ama tek hissettiğim Deke'ti.

Uykuda hiç kıpırdamamıştık, sadece kolu artık yukarı doğru eğik değildi, parmakları boynuma dolanmıştı. Dinleniyordu.

belimde ağır bir şekilde.

Hâlâ uyuyorsa onu uyandırmak istemediğim için sırtımı hafifçe germeye çalıştım.

"Uyanık mısın, çingene?"

Uyumuyordu.

Ve Tanrım, sabahları onun sesini severdim.

Ya da her zaman, gerçekten.

Kolunun kıvrımında döndüm ve bacaklarını benim için düzeltti, böylece önden öne doğru bastırabildim.

Başımı geriye doğru eğdim ve yüzüne baktım.

Uyanmıştı ama normalde yüzünde taşıdığı yaşadığı hayat hâlâ silinmemişti. Bir şey vardı Oradaki huzuru ona verebilmeyi diledim, böylece gün boyunca o bakışa sahip olacaktı. Böylece her gün o dinginliği hissedirdi.

uyanık olduğu saniye.

İmkansız bir şey.

Hâlâ, uyanıkken bile aldığı her nefeste ona bunu verebilmeyi diliyordum.

"Bu sabah iyi misin, Jussy?" diye sordu sessizce.

Başımı salladım, bacaklarımı onunkilere dolayarak yaklaştım. "Dün gece için teşekkürler, Deke."

Başını eğdi ve burnunun ucunu gözlerimin arasındaki köprüden sonuna kadar benimkinin üzerinde gezdirdiğini hissettim.

Bu iri, kaba adamın basit bir dokunuşla nasıl bu kadar çok şey verebildiğine hayret ederek gözlerimi kapattım ve geri çekildiğinde, daldım ve yüzümü boğazına bastırdım.

"Kalkmak, duş almak, bir yere gidip kahvaltı etmek ister misin?" diye sordu başımın üstünden.

Bana karşı hâlâ soğukkanlıydı. Dün geceki duygularımdan sonra bana ihtiyacım olan sevgiyi veriyordu. Benim yaptığımı yapmıyordu.

Zamanımızın olduğu bir sabah yapmak istediğinden şüpheleniyordu, yetişmemiz gereken bir iş yoktu, hiçbir şey yoktu.

Nefesimi çektim ve dudaklarımı boğazının dibine dokundururken elimi belinden sırtına, omurgasına doğru kaydırdım.

Bunu yaptıktan sonra, "Sonra" diye cevap verdim.

Beni yakaladı ve bunu eli tişörtümün altından aşağıya doğru hareket ettiğinde anladım, böylece parmak uçları pijama altımın kemerinin içindeydi.

"Şimdi ne istiyorsun, bebeğim?" diye mırıldandı.

Göğüslerimi göğsüne bastırdım ve dudaklarımı boğazına doğru kaydırdım.

Buna karşılık olarak eli pijamamın içine doğru kaymaya başladı.

"Yıldönümü lanet olsun," diye mırıldandı.

Başımı geriye eğdim ve gözlerini yakaladım.

"Pardon?" "Dün gece, Jussy," diye başladı, "bir haftalık olduk." Çetele tutuyordu.

Bu çok hoştu.

Ama tekrar düşündüm, dikkatim belirsizleşti ve "Daha uzun görünüyor" dedim.

Deke cevap verdiğinde belirsizliği kaybettim, "Sanırım birçok farklı yıldönümünü kutluyoruz. Wyoming. Sen Bubba'ya gidiyorsun. Ben senin evine giriyorum. Aynı yatakta uyuduğumuz ilk gece."

Dudaklarımın kıvrıldığını hissettim. "Bu çok çeşitli yıldönümü sikişleri."

Bana doğru yuvarlandı, gözleri ağzıma kaydı, dudakları "Kesinlikle" diye mırıldandı.

Bakışlarını ağzımda hissettiğimde konuşmam bitmişti. Başımı kaldırdım ve onu öptüm.

Yumuşak, sıcak bir sabah öpücüğüydü.

Ta ki Deke başını eğene ve artık o değil, derin, ıslak, ön sevişme başlangıcı öpücüğü olana kadar.

Bitirdiğinde, ağzı boynuma gitti. Ellerim her tarafa sürüklendi.

Elleri kaymadı. Tişörtümün içine doğru kaydılar, sonra benden uzaklaştı ve tişörtüm gitmişti.

Ellerimin de meşgul olmasına izin vermeye karar verdim, bu yüzden onları şortunun içine ittim. Ağzı şimdi gırtlığımdaydı, kalçalarını uzaklaştırdı, böylece onları kıcının üzerinden çekip aşağı itebildim. Deke bir dizini kaldırdı, ayağıyla yakaladı ve onları tamamen iterek.

Sonra elleri geri döndü, her ikisi de altıma ve bu sefer külotuma girdi. Yanlara doğru yayıldılar ve kalçalarımı sıyırarak aşağı indi. Bacaklarını yana çevirdi, böylece onları rüzgârda savurarak çıkarabildim ve gittiler.

Çıplak.

Deke ile birlikte olmaktan hoşlandığım şeylerin başında geliyordu.

Ağzını boğazımdan aşağıya, göğsüme, göğüslerimin arasına, göbeğime kaydırды ve beni öptü, sonra yukarı kaldırdı, orada durdu.

Bakışlarını üzerimde görmek için ona baktım, ela gözleri alev alev yanıyordu, uykunun yumuşaklığı hâlâ oradaydı ama açlığın karanlığıyla karışıyordu.

Deke'e iyi bak.

Gerçi bana göre Deke'e her bakış yakışıyordu.

"Geri döneceğim," diye fısıldadı ve tekrar bana doğru eğilmesini, benden ve yataktan yuvarlanmadan önce ağzını karnıma değdirmesini izledim.

Yanıma döndüm, yanağımı yastığa dayadım, kolumu altımda kıvırdım, diğer kolumu düz uzattım. Dizlerimin üzerine çöktüm ve Deke'in çantasına gidişini izledim. Çantasını karıştırdı ve ben

Elinde mavi bir bandana olduğunu gördüğümde klitorisim kasılırken dudaklarımı birbirine bastırdım.

Eşarbımı bağladığı o zamandan beri beni bağlamamıştı.

Yıldönümü seksinin harika olacağını hissediyordum.

Ama hiçbir fikrim yoktu.

Harika olmayacağı hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Dünyamı değiştirecekti.

Tekrar yatağa tırmandı, elleri ve dizleri üzerinde sürünerek yatağa girdi, gözleri benimkilere kilitlenmişti, hareketleri yırtıcıydı ve ben yutkundum, parmaklarım refleks olarak

çarşafı, klitorisimden amıma, kıcıma ve omurgama doğru yayılan baş döndürücü dikenler.

Bana ulaştığında, yorganı tamamen üzerimden çekti ve bir koluyla belimi kavradı. Beni yukarı çekti, kendisi de yukarı çıktı, böylece ikimiz de dizlerimizin üzerinde, birbirimize bakıyorduk.

Sonra bandanalı elini kolumdan aşağıya, bileğime kadar takip etti, orada daire çizdi ve yukarı kaldırdı.

Ancak o zaman gözlerini benden ayırdı, böylece yuvarlanmış bandanayı bileklerimizin arasından geçirirken izleyebildi.

Başı o tarafa doğru hareket edince gözlerimi çevirdim ve tek eliyle attığı bir düğümü sabitlemesini izledim, Dişleriyle sıkıyordu.

Malzemenin beni Deke'e sabitleyerek daralttığını hissettiğimde bacaklarımın arasında bir spazm patladı, güçlü dişlerini gördüğümde ve bileklerimizin birbirine sıkıca bağlandığını hissettiğimde bir diğeri hemen arkasından geldi.

Bakışları benimkilere geldi ve ben de içinde kayboldum, gözlerinin sıcaklığına gömüldüm, Deke'in Görmek ve hissetmek için tam karşımda durması gerekirken, saçlarımda hissedene kadar diğer elinin nerede olduğunu unutmuştum. Kafa derime yaklaşıncaya kadar yukarı gitti ve saçımı kavrayıp geri çekti.

Kafa derimdeki acı, vücudumda hızla ilerlerken zevke dönüştü, sırtım onun isteğiyle eğildi, sonra ağzı bir meme ucunu yakaladı ve sertçe emdi.

"Tanrım," diye nefes aldım, kemerimi daha derine ittim, bağlı bileklerimizi tutup kolumu bükerken ona daha fazlasını sundum,

Arkamdan tutturuyorum.

Meme uçlarımla oynadı, birini, diğerini, geri, ve tekrar, ben inleyene kadar, serbest elim saçının arkasında yumruk oldu, alt bedenim onun kine sertçe bastırdı, sert horozunun karnıma yaslandığını hissettim.

Ona sürtündüm, onu hissetmeye ihtiyacım vardı, o bana bir şeyler verirken ben de ona bir şeyler vermek istiyordum.

Sonra birden saçlarımdaki eli çekiştirmeye başladı, aşağı doğru itiyordu ve Deke beni eğilmeye zorlarken yer değiştirdi. Bağlı bileklerimizi çekerek, elini Diğer eli hala saçlarımdaydı, boynumu eğmek için saçlarımı geriye doğru çekiyordu, sikinin başını dudaklarımın arasından geçirdi ve ben de onu aldım. Hem Deke hem de ben sikini kaldırırken onu ağızıma aldım.

Lanet

olsun.

İnanılma

Z.

Hiç böyle bir şey olmamıştı.

Hiç Deke gibi bir şey yaşamamıştım.

Verdiklerini alırken ona daha fazlasını verebilmek için boştaki elimi yatağa koyup sabit tuttum. Dudaklarımı sikinin başının kenarına sıkıca kapattım ve sertçe emdim.

Benimkinin etrafındaki parmakları daha sıkı kavradı, daha hızlı hareket ediyor, daha sert pompalıyor.

Aletine karşı inliyordum, kalçalarımın içi titriyordu, ıslaklığın toplandığını hissediyordum, boştaki elimi bacaklarımın arasına koymak için çaresizdim, destek için ona ihtiyacım olduğu için yapamıyordum, bu çaresizliği daha keskin, olağanüstü hale getiriyor, çıkardığım sesleri sözlü inlemeye dönüştürüyordu.

Deke bunu duydu, ellerimizi sikinden çekti ve ciddi bir şekilde yüzümü sikmeye başladı ve ben de onun içine doğru sallandım, itişlerini karşıladım, onu alabildiğim kadar derine çekmek için yanaklarımı çukurlaştırdım, çıkardığı gümbürtüleri hissettim

Kalbimin etrafındaki ses ve rahmimdeki titreme.

Onu ağızımla oraya götürmemi istediğini düşündüm ama aniden ayağa kalktım, her iki bağlı elimiz de ellerimin

arasındaydı.

Bacaklar, Deke'in orta parmağı klitorisime bastırıyor, dönüyor, seğiriyor, ağzı benimkine çarpıyor, dili istila ediyor.

Ellerimizi sürerken onu geri öptüm ve her iki parmağımızı da içeri kaydırıp beni parmaklamaya başladığında acilen bizi sürerken onu daha sert öptüm.

Parmaklarımızı klitoristen amciğa götürdü, geri getirdi ve tekrarladı, ben o kadar bitkin düşene kadar, artık onun ağzına dayanamıyordum.

Dudaklarımı onunkilerden ayırdım ve yüzümü boynuna gömüp "Bebeğim" diye inledim.

"Oraya gitme," diye homurdandı.

"Tanrım," diye nefes aldım, tutundum, orgazmımla savaştım, kalçalarımın parmaklarımızın manipölasyonuna karşı hararetle hareket etmesini durduramadım.

Alabildiğim kadarını aldım ve daha fazla dayanamadığımda, boştaki elimle taşaklarına uzandım ve avuçladım. Kontrol edemeyerek onu belki biraz fazla kabaca sıktım.

Tepki olarak, içimi kabartan bir homurtuyla Deke dişlerini boynumun omzumla birleştiği yerin hemen ötesine geçirdi ve bunu sertçe yaptı.

Tam beni işaretlediği yerde.

Ve bunu bana yine onun vereceğini biliyordum. "Deke," diye inledim.

Onun adıyla ellerimiz bacaklarımın arasından çıktı. Kolumu tekrar arkamdan büktü ve her ikimizi de Kollarıyla beni kaldırdı, salladı ve içime düştü. Sırtım yatağa dönüktü, başım yanlardan aşağı sarkıyordu, Deke'in ağırlığı üzerimdeydi. Kalçalarını oynattı ve ben de ne istediğini anlayıp bacaklarımı açarak içine girmesini sağladım.

Komodine uzandı. Başımı kaldırdım.

Ve eli, ağzı ıslak, morartıcı bir öpücük için benimkini ezerken geri geldi.

Geri çekildi ve prezervatif paketini açmak için dişlerini kullanırken altında kıvranarak izledim.

"Acele et," diye yalvardım.

Gözleri gözlerime takıldı ve onun da benimle birlikte olduğunu gördüm, benim gibi gitmişti, Deke ve benden, yaptıklarımızdan, hissettiklerimizden başka hiçbir şey yoktu.

Elinin aramızda çalıştığını hissettim ve yalvarışımı tekrarladım. "Acele et."

Bağlı bileklerimizi altımdan çekti, kendi bileklerini büktü, parmaklarını benimkilere geçirdi, ellerimizi yatağa bastırdı ve ben sikinin başının çok hassas olan klitorisimin üzerinden kaydığını hissederken, tüm vücudum onun altında sarsıldı.

İçime girmesine, beni sertçe becermesine ihtiyacım vardı, ama Deke girişimi yakaladığında, derinlemesine itmedi.

Sadece ucunu içeri bastırdı ve "Jussy" diye fısıldadı.

Sadece bacaklarımın arasına konsantre oluyordum, boynum

Başımı dik tutmak için zorlanıyordum, gözlerimi yüzüne dikmişim ama onu içime alamıyordum.

Adımı fısıldadığında ona odaklandım.

Ve yüzünü izledim yavaşça, çok yavaşça, çok Güzelce yavaşça, lanet olası Deke, içeri kaydı... ve içeri... ve içeri, zamanını aldı, sonunda, mutlulukla, beni doldurana kadar. Bir parçamı.

Benimkini.

Parmaklarım onunkilerin arasında kasıldı.

"Benim için yapıldı," diye fısıldadım, parmak uçlarımı omurgasından aşağı, sırtının küçük kısmına doğru izledim.

Bir ses çıkardı. Ne bir hırıltı, ne bir gümbürtü, ne de bir inilti... Başını eğip ağzımı yavaşça öptü ve içime girip çıkarken acele etmedi.

Bunu yaparken, sanki amımın her santimetresini ezberliyormuş gibi hissediyordum. Onun olduğunu iddia etmiyor, zaten sahip olduğunu bildiği şeyle yüceliyordu.

Bayılıyorum.

Ona tapmak.

Bana tapmak.

Hiç böyle bir güzellik yaşamamıştım. Sahip olduğum her şeyde, kazandığım her şeyde, bana verilen her şeyde, asla, hayatım boyunca

böyle bir ihtişamı kabul etti.

Her iki bacağımı da kalçalarına doladım, parmak uçlarımı kışının üstündeki kabarıklıklarda gezdirdim, hareketleri hızlandıkça tembelleştim.

Daha hızlı, kalçalarımı kaldırıp daha derine itmesini sağlamak için kalçalarını tuttum.

Daha hızlı, elim şimdi onun sıkın kışının sert yanağını kavıyor.

Öpüşmeyi kesti. Boynunu keskin bir açıyla eğerek alnını omzuma dayadı ve başım yatağın kenarından geriye düştü.

Parmakları benimkileri öyle sert kavradı ki

Diğer eli aramıza girdiğinde, başparmağı klitorisimi bulana kadar bacaklarımın arasındaki kılların arasından geçerken hafif bir acı verdiler.

Bastırdı ve ovuşturdu.

Ve işim bitti.

Başım yukarı fırladı ve yüzümü Deke'in boynuna çevirdim ve patladığımda haykırdım, gözlerim kapandı, nefesim

askıya alınıyor, görüşüm parlak bir şekilde patlıyor, bedenim kasılıyor ve geriliyor.

Benimkine doladığı eli ikisini de yukarı kaldırdı ve kalçaları cezalandırıcı bir şekilde benimkine çarparken saçlarımı kavradığını hissettim ve orgazmımın son sancıları boyunca soluk soluğa kaldığımda nefesim geri geldi, homurdadığını duydum ve onunkinin içinden geçtiğini hissettim.

Yavaşlaması ve içime yerleşmesi uzun zaman aldı. Elinin saçlarımda gevşediğini hissettim, böylece ikimizin de elleri saçlarıma dolandı, diğer eli aramızdan kayarak belime dolandı. Bunu beni yatağa çekmek için kullandı, böylece kafam sarkmıyordu.

Tüm bunlar olurken yüzünü boynuma yasladı ve ben de onun zorlukla aldığı nefeslerin tenime değdiğini hissettim.

Orada yatıyorduk ve Deke'in yaptığı başka bir şey daha vardı,

Onun benim olduğunu, benim için yaratıldığını anlamamı sağlayan bir şey vardı: Bunu sessizce yaptık. Konuşmak için acele etme ihtiyacı hissetmedi. Bana iyi olup olmadığımı sordu. Gelip gelmediğimi (yine de bunu kaçıramazdı). Bunun

benim için yeterli olup olmadığını. Bir şeye ihtiyacım olup olmadığını.

İyi olduğumu biliyordu, beni boşaltmıştı, yaptığı her şeyi benim için yapmıştı ve onun bana bağlandığını, beni sardığını, ısıttığını, bana verdiği her şeyin tadını çıkardığını hissetmekten başka bir şeye ihtiyacım yoktu.

Sonunda, tembel ve şefkatli ağızıyla boynumu okşamaya başladı, aynı zamanda ellerimizi çekti. Saçlarımdan tutup yatağa doğru uzattı, başparmağı avucumun kenarını gelişigüzel bir şefkatle okşuyordu.

Sonunda, "Kahvaltıya hazır mısın çingene?" diye sormadan önce dişleriyle kulak mememi ısırdı.

Bu, Deke'in bana koşulsuz güzellik sunması ve ardından Deke ve benim günümüze devam etmemizdi.

"Mm-hmm," diye mırıldandım.

Başını kaldırdı ve bana doğru sırtıttı.

Başımı kaldırdım ve ağızımı onunkine değdirdim.

Geri çekildim ve yüzünün Deke uykudan uyandığında olduğu gibi olduğunu gördüm. Pürüzsüz. Sorunsuz. İçerik.

Mutluyum.

Kenarların geri geleceğini biliyordum. Hayat böyleydi. Bundan kaçamazdınız. Geçmiş silemezsiniz.

Ama bunu kabul ederdim. Ona bunu bir dakika daha vermeyi kabul ederdim. Bunu ona vermek için her şeyi yaparım.

sürdürebilirdi.

Sadece onun da benim için aynı şeyi yapacağını bildiğim için değil (bunu bilmek hoşuma gitse de).

Sadece Deke olduğu için. Ve o benimdi.

On Dokuzuncu Bölüm

Tulumlar
Adalet

Dört kutu pizzayla hokkabazlık yaparak ön kapımı açtım.

Bubba gelip dört kutuyu da almadan önce zar zor geçebildim.

"Teşekkürler, Bub," diye mırıldandım.

"Beni besliyorsun, en azından kutuları taşıyabilirim," diye cevap verdi.

Ona sıırıttım ve evimde çalışan sekiz adamın yarattığı gürültüye döndüm.

Bunu "Çorba hazır!" diye bağırarak yaptım.

Ben bağıırırken, gözlerim mutfağında olan Deke'e takıldı. Aslında mutfak gibi görünmeye başlayan bir mutfak. Neredeyse tüm mutfağı kaplayan devasa bir adam vardı. alan (tezgahsız), alt dolaplar (tezgahsız) ve Deke başka bir adamla birlikte ocak ve buzdolabının karşısında yer alacak olan kulübemi yerleştiriordu.

Bubba tezgahsız adaya gitti. Ben

Deke'e gittim.

Ve Deke bana geldi. Yarı yolda buluştuk.

Benim alanımda durdu ve bana bakmak için boynunu eğdi.

"Tekrar söylüyorum, bu çocuklara öğle yemeğı ısmarlamak zorunda değilsiniz," dedi alçak sesle.

"Tekrar" kelimesinden de anlaşılacağı üzere, bunu daha önce de söylemişti.

Çocuklar işe geldiğinden beri her gün. Bu Cuma günü "tekrar", bunu (şimdi) beş kez söylemesinden ibaretti.

"Ve yine, bize öğle yemeğı getirip aynısını çocuklar için yapmayacağım," diye cevap verdim.

"Ve yine," diye vurguladı, "bana öğle yemeği ısmarlamak zorunda değilsin." "Ve yine," diye vurguladım ve kelimeyi çıkardım, "Ben

Sana öğle yemeği ısmarlamak gibi. Sen bana bir kulübe ver, ben de sana yemek ısmarlayayım. Ve böyle devam eder.

Ciddiyim. "Öğle yemeği konusunu kapat."

Başı bir santim geriye gitti. "Az önce bana çenemi kapatmamı mı söyledin?"

"Öğle yemeği hakkında, evet," diye onayladım. "Adalet."

"Deke."

Sessizleştik.

Sonra gözleri beni boydan boya gezdi ve yüzünde anlamadığım bir ifade belirdi.

Hem alay eder gibiydi hem de beni yatak odama sürüklemek ve benimle hınzırca oynamak ister gibiydi.

Bu, aynı zamanda sırtımın yukarı kalktığı ve hoş bir ürperti yaşadığım anlamına geliyordu.

"Aklında bir şey mi var?" Hiçbir şey söylemeyince ben sordum. Bana baktı.

"Bu tulumlardan nefret ediyorum," diye açıkça belirtti. Evet!

"Çocuklar gittikten sonra onları üzerinden çıkarmak hoşuna gidecek." Doğru, bu bakışı açıklıyor diyebiliriz.

Eğildi, gözlerini yine aşağıya dikti ve "Kahretsin, külotunu görebiliyorum" diye mırıldandı.

Eğildim ve mırıldandım, "Deke, yedi adam benim evimde pizza yerken beni tahrik etme. mutfak."

Deke olduğu yerde kaldı ama dikkati tekrar yüzüme geldi. "O zaman çocuklar pizza yerken beni zorlayacak şeyler giyme.

mutfak."

"Peki ne giymemi istersiniz?"

"O tulumlar çok çirkin diyeceğim ama bu bana sadece çocuklar gittikten sonra onları senden ne kadar hızlı çıkaracağımı düşündürdüğü için işe yaramıyor."

Başımı yana eğerek "Yani?" diye sordum.

"Yani, hiçbir fikrim yok çünkü giydiğin hemen hemen her şey, sevimli olsa bile, onu senden ne kadar hızlı çıkarmak istediğimi düşünmeme neden oluyor." Gözlerindeki bakış değişti, o değişimi amımda hissettim ve sözlerini şöyle bitirdi: "Özellikle de sevimliyse."

Ona yaklaştım ve tıslayarak uyardım, "Deke, bu hiç yardımcı olmuyor."

Bana sırttı. "Çingenemi benim için ateşlendirmenin ne kadar kolay olduğu gibi."

"Kapa çeneni bebeğim, yoksa çekiçli yoldaşların boşalırken nasıl ses çıkardığını öğrenecek." Bitirmeden önce durakladım, "Sert. Ve beni nasıl boşaltabileceğini. Daha sert."

"Siktir," diye homurdandı, gözlerindeki o bakış daha da şiddetlenmişti. Sırtıma sırası bendeydi.

"İyi mallar tükenmeden ve soğuk algınlığına yakalandığım için hepsini kaçırmadan önce pizza alacağım duş," diye mırıldandı.

Sırtışım daha da büyüdü.

Sonra Sunny ve Shambles ile yaptığım konuşmayı hatırladım. "Git yemeğini ye," diye emrettim. "Ama gitmeden önce şunu düşün

Yarın akşam Sunny ve Shambles'ın evinde akşam yemeği. Bugün ben buradayken sordular ve ben de onlara söz verdim.

Drama bitti, bir araya geleceğiz."

"Bebeğim, yarın Max ve Nina'yla The Rooster'a gidiyoruz" dediğinde yüz ifadesi hoşuma giden ifadesini kaybetti ve daha önce hiç görmediğim farklı bir ifade aldı.

Öyle miydik?

"Öyle miyiz?" Ben sordum.

"Sen pizza alırken Max aradı. Nina'nın bir bakıcı ayarladığını ve rezervasyon yaptırdıklarını söyledi. Saat yedide onlarla orada buluşacağız."

"Bebek bakıcısı bulmuş ve rezervasyon mu yaptırmış?" "Max'in bizi dışarı çıkarmak istediğini söylemişim. O

Bu hafta başında bahsetti, bir bakıcı bulamayabileceklerini söyledi, ama bulabilirlerse biz de varız."

Kaşlarımın kalktığını hissettim. "Bunu bana söylemeyi düşündün mü?" "Yarın gece için planın var mı?" diye karşılık verdi.

"Ben yapmadım. Sunny ve Shambles yarın akşam bizi yemekte istiyor."

Deke elini hafifçe belime koydu ve bunu yapmak için alanımın derinliklerine girdi. "Alınma ama Jussy, onları severim. Onlar iyi insanlar. Ama vejetaryenler."

"Yani?" Ben sordum.

"Ben değilim. Sen de değilsin. Ve Rooster çok iyi biftek yapar."

Ben de duydum.

Lauren ayrıca Horoz'un en çok etoburlar tarafından takdir edilebilecek yeteneği hakkında da şiirsel sözler söylemişti.

Faye de

öyle.

Ve Lexie.

Yine de, Shambles'ın bize et yapması pek olası olmasa bile, yaptığı şeyle muhtemelen canımıza okurdu.

"Sunny ve Shambles'ı seviyorum," dedim ona. "Max'i çok az tanıyorum ve Nina'yı da hiç tanımıyorum."

"Sunny ve Shambles boş olup olmadığımızı sordular. Bebek bakıcısı bulmak ya da rezervasyon yaptırmak zorunda kalmadılar. Gelecek hafta sonu evlerine gelmemizi istiyorlar. Kahretsin, gelecek hafta sonu onlara Steph'in tavuğundan yapabilirsin." Eli hâlâ belimdeyken diğer elini arkaya doğru sallayarak bana yerimi gösterdi.

"Onlar vejetaryen, Deke. Onlara Steph'in tavuğunu yapamam."

Yine de burada bir akşam yemeği partisi fikrini sevdim.

Bununla birlikte, önümüzdeki hafta sonu bir mutfağım olabilir ama hiç mobilyam olmayabilir. Görünüşe göre sipariş ettiğim pek çok şeyin teslim edilmesi haftalar sürüyormuş.

Şimdiye kadar geçen haftalardan bile daha fazla.

Ne olursa olsun, öğleden sonraki planlarım değişti. Ev mağazasına gidip bir Crock-Pot almanın zamanı gelmişti.

Yaklaşmıştım ve gittikçe yaklaşıyordum.

Gerçekleşiyordu. Yuva yapmaya başlamanın

zamanı gelmişti.

Belki Krys ve Breanne'i evden çıkarabilirim ve onlar da benimle gelirler.

Deke yuva kurma düşüncelerimi kesti.

"O zaman bana Steph'in tavuğunu yap ve onlara tofulu bir şeyler hazırla."

Deke'in "tofu" kelimesini söylemesi bile beni kıkırdatmaya yetti.

"Komik olan ne?" diye sorduğunda yüzünde küçük bir gülümseme vardı.

"Tofu diyorsun."

"Sanırım bu kelime ağzımdan ilk kez çıktı," diye mırıldandı.

Daha sert kıkırdamaya başladım.

Deke'in belimde hafifçe duran eli sırtımın alt kısmına doğru kaydı, bunu tulumumun içinde yaptı ve beni bedenlerimiz birbirine değecek şekilde kendine çekti.

Kıkırdamalarım yatışana kadar bekledi ve sessizce, "Max ve Nina yarın akşam. Sunny ve Shambles yapabilirse, gelecek hafta sonu onlara gideriz. Ve bir dahaki sefere kesin olmasa bile planlarımız olduğunu duyduğumda bunu seninle paylaşacağım."

Esprilerim yüzünden hâlâ gülümsüyordum ama söyledikleri gülümsememi soldurdu.

Her ne kadar uzun süren ilişkilerim olsa da aylar sürdü, yıllar değil. Bu, bu işte amatör olduğum anlamına geliyordu. Bir eve sahip olmak. Bir erkeğe sahip olmak. Bu hafta sonu, bir sonraki hafta sonu planları yapmak, işin içinde başka birinin olduğunu hesaba katarak bunu yapmak.

Yine de, Deke'in benimle bir şey paylaşmaması beni şaşırtmadı.

Beni ilgilendiren bir şey, o bir şey istedi, ben başka bir şey istedim.

Olan oldu. Bir çözüm vardı. Çözüme çabucak ulaştık (ya da Deke ulaştı) ve Deke benim işaret etmeme gerek kalmadan (küçük) bir hata yaptığını gördü.

Bunu ve sonunu sevdim, ben kıkırdadım ve Deke anladı. Tartışmaya dönüşmeden, anlaşmazlık olmadan.

ne yapacağımız hakkında.

Sade

ce...

Biz.

Sırtımın alt kısmında bir baskı hissettim ve "Bu senin için işe yaramıyor mu?" diye sorduğunda tekrar ona odaklandım.

"Harika çalışıyor tatlım," diye cevap verdim sessizce.

"Max'i ara ve teyit et. Ben Sunny ve Shambles ile konuşacağım."

"Doğru" diye mırıldanırken elinin tamamını sırtıma bastırdı.

"Şimdi git pizza al," diye emrettim.

"Doğru," diye tekrarladı, başını eğdi ve ağzını benimkine değdirdi.

Ayrıldık ama benden uzaklaşıp ikimizi de mutfağa doğru yönlendirmeye başlarken elini sırtımdan çekmedi.

"Bir sonraki bekar, ünlü seksi Max, evinde çalışmaya başlaması için tek başına bir adam göndermek istiyor, ben gönüllü oluyorum," diye seslendi Scott, bir tür mutfak adasında açık pizza kutularının etrafında toplanmış adamlara doğru ilerlerken.

Scott, Max'in ekibinden biriydi. Aralarında en genci olduğunu tahmin ettiğim biriydi ve böyle şeyleri yüksek sesle söylemesi bunu tahmin etmemin nedeniydi.

"Bud," dedi Bubba o kadar alçak sesle ki benden başka kimsenin onu duyduğundan emin değildim.

"Bir dahaki sefere benim ve onun yüzünün önünde kadının hakkında atıp tutmayı düşünürsen, yumruğumun boğazına inmesini istemezsin, bir daha düşün," diye karşılık verdi Deke

Bubba'nın tek kelimesi üzerine konuşarak.

Sohbet eder gibi konuşuyordu, ancak ses tonundaki keskinlik

bir tehditti, ama çok daha güçlü başka bir şey hâlâ oradaydı.

Scott'ın diğerini değil de konuşma tonunu anladığı açıktı, çünkü ağzı pizza doluyken nazikçe cevap verdi: "Bu bir iltifat, kardeşim."

Deke hiçbir şey söylemedi ama Scott'ın yüz ifadesinin değiştiğini gördüm, ben de adamıma baktım ve Scott'a gönderdiği bakışın sonunu yakaladım. Soluklaşırsa da okudum ve tüylerimin diken diken olduğunu hissettim.

Scott'la herhangi bir konuda azar işitmekten çekinmediğimi paylaşmadım ve bunu tüm çocuklarla da paylaştım. En azından bir hafta daha evimde kalmalarına katlanmam gereken çocuklar. Deke'le beni takılmamız ve takılma şeklimiz konusunda azarlamaları da buna dahildi. Çünkü gerçekten umurumda değildi. Erkeklerin arasında büyümüştüm, bu erkekler babamın grubu ve arkadaşlarıydı. Nasıl olduğunu biliyordum.

Paylaşmadım çünkü her ne sebeple olursa olsun Deke bundan hoşlanmadı. Büyük olasılıkla beni rahatsız edebileceğini düşündüğü için hoşuna gitmedi. Bu nedenle kapatılmasını istedi ve o da kapattı ve onun bu noktaya değinmesi ve benim de buna karşı çıkmam hoş olmazdı.

Bununla ilgili bir sorunum yoktu. Aslanım beni koruyordu, korunmaya ihtiyaç duymadığım şeylere karşı bile.

Bir aslanla uğraşamazdınız, özellikle de benim aslanımla, bir bakışıyla birini yere serebilecek kadar belalı olan aslanımla.

Bir dilim pepperoni'ye uzandım ve gülümsememeye çalışarak yaptım.

Deke de aynısına uzandı.

Bir dilimi çocuklarla yemeye ve bir sonraki dilimi müzik odama götürmeye karar verdim, böylece sadece onlarla takılan müşteri orada değildi, aynı zamanda içlerinden birinin becerdiği müşteri de orada değildi ve işleri garipleştiriyordu.

Herkes.

Yerlerim vardı. Neredeyse merdivenlerim vardı. Artık evimde birden fazla çalışan tuvalet vardı. Ve ben de bir mutfağa sahip olmak.

Bunların hiçbirisi berbat değildi.

Yine de dilimimi yedim, sıradakini aldım, erkeğime küçük bir gülümseme içeren bir bakış attım ve müziğime doğru yürüdüm

Oda, sadece Deke ve ben olmayı dilemek, sandviçler ve La-La Land ikramları ve arada sırada Bubba'nın karışması.

Ama öyle
değildi.

Her neyse.

Öğleden sonra Crock-Pot planlarım vardı, bu da yuvalanmaya yol açacaktı.

Yani beni bekleyen iyi bir şey vardı.

Bunu daha iyi hale getirmek için ihtiyacım olan tek şey Krys'i benimle gelmesi için ikna etmekti.

* * * * *

"Tanrım," diye seslendi Deke, elimde satın aldıklarımla kapıdan içeri girmeye çalışırken.

Geç olmuştu.

Adamlar gitmişti.

Ama Deke her zamanki fazla mesaisini yapıyordu.

Ve sadece gömme dolabımın değil, taş backsplash'lerimin ve desenli bakır fırın arkalığımın da olduğunu gördüm.

Bu yüzden çantalarımı gürültüyle yere bırakırken bile kocaman gülümsüyordum ve "Crock-Pots ağır."

Deke bana doğru yaklaştı ve "Orada ne kadar var?" diye sordu.

"Um...çok," diye paylaştım.

Deluxe Home Store'un iyi bir gün geçirdiğini söyleyebiliriz.

Bir de plastik kaşıklarım vardı, aslında harika kaşık/kazıyıcılardı ve Lauren beni üç renkte kaşık almaya ikna etmişti.

Diğer şeylerin yanı sıra.

Deke yakınımda durdu. "Dükkânda bir şey bıraktın mı?"

"Zar zor."

"Krys iyi mi?"

Gülümsemeye devam ettim. "Evet. Ve Breanne ilk alışverişinde mükemmeldi. Ve Lauren ev eşyaları konusunda ustaydı.

alışverişçi. Ve ben iyiden de öteyim. Yuva yapıyorum ve sadece

o bakır fırının bomba olacağını biliyordum."

Deke bana sırttı ama sırtışı yüzünden kaydı, sesi alçalırken ifadesi ciddileşti. "Jussy, sadece şunu söylemek istiyorum, taşıman gereken bir sürü şey var, birkaç çanta al, içeri gir ve adamına taşıman gereken bir sürü şey olduğunu söyle. Sonra ben gidip alırım. Tamam mı?"

"Deke, ben taşıyabilirim-"

Bana bir bakış attığında konuşmayı kestim. Scott'a attığı türden bir bakış değildi ama yine de beni susturdu.

Yüzündeki ciddiyet hafiflediğinde onu yakaladığımı anladı, eğildi, dudağıma bir fırça attı, sonra geri çekildi ve kapıya doğru ilerledi.

Her seferinde sadece birkaç torbayı çamaşır odasına götürmeye karar verdim, ancak oraya sadece birkaç torbamı sokabildim. Ben bunu yaparken Deke de kamyondan gelenleri getirdi ve ikimiz de büyük odaya döndüğümüzde, yere düşürdüklerimin saplarından tutup benim için oraya götürdü.

Birlikte olduğumuz süre boyunca, geçmiş ilişkilere girmemiştik. Geçen hafta, sadece... öyleydik. Deke çalışırken ben ya çalışıyordum ya da müzik odamı düzenliyordum. Yemek yedik. Seks yaptık. Uyuduk. Birlikte uyandık. Ve tekrar.

Ama bunun bir kadının ona evin erkeği olmayı öğretmesiyle ilgili olduğunu düşünmemiştim.

Bu, onun iki yaşından itibaren, kendi evlerinde yaşamadıkları zamanlarda bile annesiyle birlikte ailenin erkeği olarak büyümesiyle ilgiliydi.

Deke'in benim için olacağını gösterdiği adam beni mutlu ediyordu. Mest edici bir şekilde. Kendi çantalarımı taşıyamadığımdan değil. Bu, onun benim için Benim için bunu yapmak çok tatlıydı, benim için önemsiz olan küçük şeylerde bile benimle ilgilenmek. Deke içinse daha derin bir anlamı vardı.

Ancak bu, babamın vefatıyla kaybettiğim şeyi Deke'in de annesiyle kaybettiğini hatırlattı. Oğluna verdiği terbiyenin meyvelerini asla göremeyeceğini biliyordu, Hayat onları yenerken bile bunu mucizevi bir şekilde yapıyorlardı.

Nasıl bir adam yarattığını anlamak. Onun bana bakması ve benim de onun oğlu aracılığıyla ne kadar çok şey verdiğini kendi tarzımla paylaşabilmem.

Deke büyük odaya geri dönerken, "Rosalinda'nın ardından Bubba'da bir içki içelim," dedi. "Var mısın?"

Düşüncelerimden sıyrılıp başımı salladım ve "Burada mı duş almak istersin yoksa karavana mı gidelim?" diye sordum.

Bana doğru gelmeye devam etti, "İşte" diye cevap verdi.

Burası için büyük bir çanta hazırlamıştı ama fark etmezdi. Kıyafetlerini yere bırakırdı ve eğer çamaşır yıkıyorsam, onları yıkardım ve çantasına geri koymazdım. Onları dolaba ve şifonyere koyardım.

Deke bunu protesto etmedi. Deke bir bok söylemedi.

Deke kot pantolon almak için dolaba gitti ve orada temiz kot yoksa çantasına yöneldi.

Karavanında birkaç şey bırakmıştım. Deke onları asmadı. Ama çantamı küçük dolabının zeminine attı.

Başka bir deyişle, her ne planımız olursa olsun, ikimiz de her halükarda iyiydik.

Deke yine beni düşüncelerimden çekip çıkardı ve bunu alanımın derinliklerine girerek yaptı.

Başımı geriye doğru eğdim.

Sonra birdenbire eli tulumumun içine, kıcıma doğru dalınca kesik kesik nefes aldım.

Hafifçe, bacaklarımın arasında dizlerimi titretecek kadar güçlü bir gıdıklamayı kovalayan bir dokunuşla, diğer elini kaldırıp boynumun yan tarafını avuçlarken kıcımın altındaki külotumun kenarını izledi.

"Seni bu lanet olası çirkin şeylerin içinde ilk gördüğümünden beri bunu yapmayı düşünüyordum."

Elini pantolonuma sokmayı düşündüğü kısım iyiydi.

Tulumuma yaptığı hakaret değildi.

"Rahatlar," diye tersledim ama Deke'in parmaklarını daha derine sokabilmek için daha yakına eğildiğini düşününce olabildiğince sert değildi.

"Harika bir vücudun var çingene ve bunun için her şeyi yapıyorlar." "Etrafta bikiniyle dolaşmamı mı tercih edersin?"

"Bebeğim," dedi basitçe, gözleri parlayarak. "Bunu olumlu olarak kabul ediyorum."

"Jussy, benim bir sikim var ve o sik senin içinde olmayı seviyor. Tenini gösteriyorsun, bu bana, özellikle de sikime, nasıl

Bu arada o tenin hissi ve tadı çok güzel, bu da bana senin içinde ne kadar iyi hissettiğini hatırlatıyor."

Bu "iç", parmaklarını bacaklarımın arasındaki külotumun kenarı boyunca izleyerek daha derine itmesini sevdi. Bu nedenle, konuşmanın izini kaybettim, bunun yerine bacakları onun için açmaya konsantre olabildim, böylece daha iyi erişebildi.

Başparmağı çeneme bastırarak başımı daha da geriye eğdi ve yüzü benimkine yaklaştı.

"Benimle duş almak ister misin?" diye mırıldandı.

Bütün gün el işleriyle uğraşan Deke'in aksine benim duşa ihtiyacım yoktu.

"Evet," diye nefes aldım.

Parmakları külotun kenarından köşebentine doğru gitti ve hafifçe okşamaya başladı.

Vay be. Bu iyi hissettirdi.

Çok güzeldi, ağızımdan yumuşak bir nefes kaçtı ve dudaklarında dolaştı.

O dudaklar bana geldi.

"Yoksa seni tam buraya getirmemi mi istiyorsun?" diye fısıldadı.

"Seçim senin," diye nefes verdim, ama o noktada duşa nasıl gideceğimden emin değildim.

Ya da içinde ayakta kalabilir miyim diye.

Yavaşça külotumun köşebentini kenara itti, vücudunu içime daha derin daldırdı ve uzun bir parmağını yavaşça içeri kaydırıldı.

Nefes nefese mücadele ettim. "Sırılsıklam," diye homurdandı.

Parmağını dışarı kaydırıldı, klitorisime doğru kaydırıldı ve daireler çizmeye başladı.

Ayrıca hırlamaya devam etti.

"Seni buraya getirip bana bir gösteri yapmanı istiyorum."

"Tamam," diye kabul ettim.

"Benim için sertçe gelmeni istiyorum, Jussy."

Ellerimin, sırtının alt kısmının iki yanında, tişörtünün kumaşının içine kıvrılmış olduğunu fark ettim.

Deke daireler çizmeye devam ederken ben ayakta durmaya devam edebilmek için onları orada tuttum.

"Tamam bebeğim," diye üfledim.

Deke parmağıyla daha sert girdi.

Üzerimde daha da eğilirken ona doğru eğildim, boynumdaki eli arkaya doğru kayıyordu.

"Seni duymama izin ver," diye gürledi.

İçimden tuttuğumu bilmediğim bir inilti çıktı, bacaklarım titredi ve Deke kolunu kaydırıldı, böylece eli hala boynumdaydı, ama ön kolu

Sırtımın üst kısmının ortası beni

destekliyordu. "Çalıştır şunu," diye kabaca emretti.

Parmağına gömüldüm ve daha vahşi, daha aç bir inilti daha çıktı.

"İşte böyle, çingene," diye mırıldandı onaylarcasına.

Parmağını geri kaydırıldı, ona bir başkası katıldı, içeri ittiler ve başparmağı klitorisime çarptı.

Nefesim kesildi ve yapmaya devam ettim, gözlerim yarı kapalı, ellerim daha iyi bir yer bulmak için tişörtünü eğilmiş sırtına doğru sürüklüyordu.

"Deke."

"Lanet olsun, bundan daha güzel bir şey olamaz."

Onu izleyebilmek için gözlerimi daha geniş açmaya çalıştım.

bacaklarım altımda titremeye başladığında beni izliyordu.

Gelmeye başladı, gücünün beni sarsacağını biliyordum ve o fırtınayı atlatabilmem için beni güvende tutmasına ihtiyacım vardı.

"Deke," diye tekrarladım, tüm bunları anlatabilmemin tek yolu buydu.

Ama o beni anladı.

"Seni yakaladım,
Jussy."

Beni yakalamıştı.

Bana hep sahipti.

Yumuşak bir çığlıkla
bıraktım.

Ve Deke beni tuttu, beni yukarıda tuttu, parmakları beni acımasızca çalıştırdı, beni daha da zorladı, orgazm beni yaktı, beni tutarken titretti ve sadece yanma azalmaya başladığında elini yavaşça kaydırды, onunla kıcıımı avuçladı.

Diğer eli saçlarımın arasına girerek başımın arkasını kavradı ve işte o zaman beni öptü.

Beni öpmeyi bitirdiğinde, boşalmam da bitmişti ve başını yavaşça kaldırdığında, yavaşça gözlerimi açtım.

"Sanırım şimdi bu lanet olası popo çirkin şeylerden hoşlanabilirim," diye alay etti.

Gözlerim kısıldı.

Sırıttı, sert sikini karnıma bastırdı ve ağzını ağzıma dayadı.

"Duşta oral seksin intikamı, bebeğim."

Klitorisim kasıldı.

Sanki bunu kendisi de hissetmiş gibi sırtışı daha da büyüdü. Ukala.

Sıcak.

Hay

sikeyim.

Deke.

Elini pantolonumdan çıkardı ve benimkini tuttu. Sonra beni duşa sürükledi.

Benimki büyüktü, dördümüze yetecek kadar yer vardı. Kesinlikle duşta oral seks için yeterli.

Eğer söz konusu olan buysa, Deke ve ben bu soruya cevap verdik.

Yeterince yer vardı. Kesinlikle.

* * * * *

Ertesi gece, The Rooster'daki akşam yemeği için giyinmiş olarak banyodan çıktım, yüksek topuklu western çizmelerim Parmaklarımdan sarkıyordu ama Deke'i gördüğümde kekeleyerek durdum.

Görünüşe göre, Deke asla takım elbise giymeyeceğini söylese de, bu şık olmayacağı anlamına gelmiyordu.

Ve Deke Hightower'ın süslenmiş hali görölmeye değerdi.

Koyu renk kot pantolonu ve orman yeşili düğmeli gömleği gövdesinin hatlarını sıyrıyor, dar beli geniş omuzlara doğru genişliyor, o muhteşem gömleğin vurguladığı güçlü üst beden V'si üzerimde bir numara yapıyordu.

Odanın diğer ucundan bile, gömleğin gözlerinin elasını çok daha az ela ve çok daha fazla yeşil yaptığını gördüm.

Erkek saçı her zamanki gibi toplanmıştı ve sakalı onu ilk gördüğümde olduğundan çok daha gürdü.

Aslında, bildiğim kadarıyla (ve birlikte olduğumuzda kesinlikle biliyordum), bir kez bile kesmemişti.

Harika görünüyordu.

"Vay canına," dedim, bakışlarımı daha önce gördüğüm normal giydiklerinden (bunlar iş botları ve motosiklet) daha iyi olan botlu ayaklarından ayırarak.

Konuşabilecek kadar kendime gelmiş olmama rağmen, yüzünde yakaladığım ifade beni yine sersemletti.

Ve doğru elbiseyi seçtiğimi biliyordum.

Artık yerleştiğime, ev bittiğine ve yuva kurmaya başladığıma göre, hiçbir yerde hepsini yanımda tutacak kadar uzun süre kalmadığım için eşyalarımın çoğunu her zaman saklayan Joss, onları göndermeye söz vermişti.

Deke'in görmediği pek fazla kıyafetim yoktu.

Üzerimdeki elbise, bildiğim kadarıyla, kalan tek parçaydı.

Yumuşak bir boz kahverengi ve üzerinde pas, turuncu ve turkuaz. Göğüs dekolteli bir bele sahipti. Göbeğimden belime kadar formdaydı ve kalçalarımın dışarı taşıyordu. Uzun, üç çeyrek kolları vardı. ve elbise ayak bileklerime kadar düştü.

Ayrıca bir yırtmaçtan daha fazlası olan derin bir yırtmacı vardı. Uyluğun ortasından başlayan yuvarlak bir açıklıktı.

Bunun elbisenin en iyi kısmı olduğunu düşündüm, özellikle de hareket ettiğimde, etek arkamdan akıyor, botları... ve bacakları ortaya çıkarıyordu.

Aşırı derecede seksi bir boho radikaliydi.

Deke benim bol tulumumu sevmeyebilir.

Ama bu elbise hakkında farklı düşünüyordu. Bunu söylemesine gerek yoktu, bakışları söylüyordu.

Ama yine de söyledi.

"Güzel elbise, çingene."

Kelimeler kalın bir gümbürtüyle çıktı ve bakışıyla birleştğinde söylemediği şeyi tamamladı. O kadar sık kullanılan bir cümle ki uzun zamandır sıcaklığını yitirmişti.

Söylenmeden bırakılan ama Deke'in yaptığı gibi sözsüz olarak söylenen bir cümle son derece ateşliydi.

Elbisemi beğendi.

Ama yerdeyken daha çok hoşuna gidecekti. Ben de yerdeyken daha çok sevecektim.

Lanet gömleğine dolanmış.

"Birbirimizin üzerine atlayıp yemeğe geç mi kalacağız?" Ben sordum.

"Cezbedici," diye yanıtladı Deke.

Orada durup birbirimize baktık.

"Bebeğim, botlarını giy," diye emretti sonunda. "Bu saçlar ve bu elbiseyle o botların

Bütün gece bana işkence edeceksin. Ama daha sonra sana yapacağım her şey için bifteğe ihtiyacım var."

Bu tüm vücuduma bir titreme gönderdi.

"Saçımı beğendin mi?" diye sordum.

Yüzümden geriye doğru düşen ve kıvrılan birçok örgü yapmıştım, ancak arka kısım doğal dalgalar ve bukleler halinde belime kadar serbest kaldı.

"Bebeğim."

Başka bir şey söylemedi.

Saçımı beğendi.

Çizmelerimi kaldırdım. "Çizmelerimi beğendin mi?" "Jussy," diye homurdandı.

Sırıttım.

"Patronumla yemeğe gideceğimizi biliyorsun," diye belirtti.

Eğlencemle birlikte sırtışımda öldü.

Sakin olmam gerekiyordu ve geç kalmamamız gerekiyordu. "Üzgünüm, tatlım."

Deke bana doğru ilerledi, yaklaştı ve ellerini kalçalarımın koydu.

"Çok tatlı bir şakacısın. Ben böyle seviyorum. Ve bu sadece senden hoşlandığım anlamına geliyor. Hâlâ hoşuma gidiyor. Ve Max'in bir arkadaş olduğunu biliyorsun. Ama sadece söylüyorum, adam hala benim patronum."

"Doğru," diye fısıldadım.

"Çizmelerini giy, çingene. Tamam mı?" Başımı salladım.

Kalçalarımı sıktı ve gitmeme izin verdi.

Yatağıma doğru yürüdüm, botlarımın fermuarını çektim ve şifonyerime gidip turkuaz bir kolye taktım, Birkaç küpe değiştirdim, birkaç bilezik taktım, yüzükler taktım ve işim bitti.

Banyodan çıkmakta olan Deke'e döndüm, Deke'in gardırobunda görmediğim bir başka parça olan güzel bir deri ceketini omuz silkererek giyiyordu.

Bana baktı, gözleri ısındı ve dudakları mırıldandı, "Ve o tatlıyı daha tatlı yapıyor."

Ona bir kez daha sırtıttım.

"Ceket?" diye sordu.

"Dolapta, gidip getireyim."

"Kamyonetimde
buluşalım." "Tamamdır."
Deke benimle kamyonda buluşmadı.
Ben gömme dolaba doğru giderken o kapıya doğru
giderken benimle karşılaştı.
Bileğimi yakaladı, beni durdurdu, bana doğru eğildi ve
dudaklarımız birbirine değdi.
Bununla birlikte beni bıraktı ve uzaklaştı.
Ceketimi aldım ve onunla kamyonunda buluştum.

* * * *

"Onlara sen mi söyleyeceksin

yoksa ben mi?"

Neredeyse tamamen camdan yapılmış bir dağın yamacına
yerleştirilmiş biraz rustik ama çoğunlukla zarif bir restoran
olan The Rooster'daydık.

Deke ve ben, seksi adam, dağ adamı Holden "Max"
Maxwell ve onun güzel sarışın karısı, biraz İngiliz aksanı ve
tavırları olan Nina'nın karşısında bir kabinde oturuyorduk.

Onu ilk görüşte sevdim.

Bu soru Max tarafından kadınına soruldu.

Nina'nın tüm tavrı, ona döndüğünde güzel yüzüne çarptı.
"Onlara hiçbir şey söylemeyeceğiz."

"Düşes, Horoz'da karşımızda oturan herkes bilmeli," diye
karşılık verdi Max.

Düşes. Hoş bir lakap. Tam bir "düşes "ti. "Buraya
gelmeye nasıl ikna olduğumdan bile emin değilim."
dedi ve bize baktı. "Buraya asla adım atmamaya yemin ettim
Son seferden sonra yine aynı yerde. Evimize gelmeni ve
sana yemek yapmamızı istedim. Karım yemek yapabilir.
Balıklı turtası yediğim en güzel şeydir. Ama o
giyinmiş. O yüzden

buradayız." Kulağa iyi
gelmiyordu.

Bununla birlikte, Max'in karısı giyinebilsin diye dışarı
çıkması çok hoştu.

"Bize neyi anlatacaksın?" Deke'in derin sesi duyuldu.

Nina ona baktı ve hızlıca "Hiçbir şey" dedi.

Max dikkatini ona çevirdi ve karısı bunu söyledikten sonra, "Ben ve Nina Horoz'a vurduk, olur böyle şeyler," dedi.

"Ne gibi?" Ben sordum.

"Bir keresinde, bir kavgada,"

diye yanıtladı Max. Ne demişti?

Kavga mı? Şık bir biftek restoranında mı? Yikes!

Nina, karşımdaki kabine doğru eğildi. "Masalar devrildi, her yerde ketçap ve yaban turpu sosu vardı. Her şey delilik."

"Vay canına," diye fısıldadım. Max'e hızlı bir bakış attım, Max bir kavgaya karıştığını görebileceğim bir adamdı, Nina'ya "Sen de karıştın mı?" diye sormadan önce.

"Hafifçe," diye mırıldandı, yalan söylediği izlenimini veriyordu.

Benden bir kıkırdama kaçtı.

"Gerçi kavgayı Max yapmadı," diye açıkladı Nina. "O gece değil. Gerçi hafta başında başka bir adamı feci şekilde dövmüştü."

Al bakalım.

Haklıymışım.

Max bir kavgacıydı.

Benden bir kıkırdama daha kaçtı.

Max, gözleri hâlâ Deke'in üzerindeyken, "Neyse ki burada kışında bir şey olup da masamızda paylaşma ihtiyacı hissedecek birini göremiyorum," dedi. "Ve sen de düşmanı olmayan tanıdığım tek adam olabilirsin."

Deke'e baktım, bunu çok iyi bir şekilde büyüleyici buldum.

Büyüleyici ve inandırıcı.

Çevresi küçük ve dardı. O yaşadı. Çalıştı. Kendini kendine sakladı ama onun için bir şey ifade eden insanlar için elinden geleni yaptı.

Bu onun hayatıydı.

O böyle biriydi.

Artık ona sahip olmamın bir nedeni de buydu.

Nina bu mutlu düşüncelerin arasına girerek kocasına, "Kıçında bir şey olan birinin benim hakkımda böyle hissedeceğini ima ediyorsun hayatım," diye çıkıştı.

Bunu ima ettiğini hiç düşünmemiştim.

Max yanında duran karısına baktı. "Bebeğim, sen bir avukatsın ve kış tekmeleyen bir avukatsın. Karşı taraftaki herkes senin hakkında bir şeyler düşünecektir ve birçoğu da düşünüyor. Daha geçen hafta Mark'ta seninle birlikteydim. bunu sizinle paylaşma ihtiyacı hisseden biriyle uğraşmak zorunda kaldım."

Görünüşe göre, bunu ima ediyordu.

"Bu benim işim," diye karşılık verdi.

Max sırtıttı ve çok iyi yaptı. O kadar iyi yaptı ki, onu izleyen Nina'nın anında kendini kaybedip erimemesine şaşırdım. boşaltmalarının bir sakıncası olup olmadığını sormadan önce işlerini halletmek için yarım saatliğine masaya oturdular.

Sonra da bariz bir gururla, "Evet öyle ve bu işte çok iyisin" dedi. Deke ve bana baktı. "Ama sadece söylüyorum, işler sarpa sararsa diye hazırlıklı olun. Düşesim işleri oluruna bırakacak bir tip değildir. Yani eğer öyle bir şey olursa ve patlarsa, dayanın. Olur böyle şeyler ve her şey bittiğinde masamız odanın diğer ucunda değilse bifteklerimizi bitirebiliriz."

Nina erkeğine ters ters bakıyordu. Sadece ters ters baktığını fark etsem de, adamın söylediği hiçbir şeyi inkar etmedi.

Bir kıkırdamayı daha yuttuktan sonra, "Bizi hazırlıklı say," diye cevap verdim. Max'in bununla başa çıkmasını izlemek eğlenceli olacaktı.

Deke'in nasıl katılacağını görmek daha eğlenceliydi.

Siyah pantolonlu, beyaz düğmeli gömlekli, uzun, ince siyah kravatlı ve bacaklarından aşağı sarkan daha uzun, gıcır gıcır beyaz önlüklü garsonumuz yaklaşıp "İçeceklere karar verdik mi?" diye sordu.

Biz de içki sipariş ettik. İçkilerimizi aldık. Ve çene çaldık.

Bu arada ne yazık ki kimse olay çıkarmak için masamıza yaklaşmadı.

Akşam yemeği sipariş ettik. Daha fazla sohbet ettik, Nina martinisini yudumluyordu, ben de aynı şeyi Jack ve Coke'umla yapıyordum, her iki adam da bira aldı ve Nina ve Max'in Rooster'daki tartışmalarıyla ilgili hikayeleri öğrendim (diğer sahnelerin yanı sıra - Nina bir sahne mıknatısı gibi görünüyordu, (hepsi) onun seçimi değildi).

Mezelerimiz geldi ve o zamana kadar Max ve Nina ile çıkmaya karar verdiğimiz için memnundum. Birincisi, Deke'in süslendiğini görmüştüm ve muhtemelen Sunny ve Shambles'a gitmek için bunu yapmazdı. ikincisi, Deke beni süslenmiş olarak gördü, hoşuna gitti ve ben de onun hoşuna gitmesini sevdim. Ve son olarak, biliyordum ki Max'i severdi, ama Nina aynı zamanda çok tatlıydı, çok komikti, bir kırbaç kadar keskindi ve şakaları daha çok Kocasıyla sevgi dolu atışmalarını izlemek eğlenceliydi.

Her şey iyi gidiyor gibi görünüyordu ve garson meze tabaklarımızı alıp gtrene kadar işler tersine dönecek gibi görünmüyordu.

Bu, Nina'ya gülümsediğim sırada, onun hakkında büyük bir sevgi ve heyecanla konuşmasıyla başladı. Max'in çocukları ve ben göz ucuyla bir şey yakaladık.

O tarafa bakmadan önce, bunu nadiren de olsa her zaman hissettiğim gibi hissettim.

Fark edildiğimi biliyordum.

Ve bakışlarım restoranın ortasındaki bir masaya takıldığında, dört çift gzn üzerimde olduğunu gördüm; masadaki kadınlardan birinin eli, beni işaret ediyormuş gibi görünen şeyin ardından düşüyordu.

Dikkatimi çektiklerinde, iki kadın ve onlardan biri iki adam bana gülümsedi, büyük ve heyecanlıydılar. Ve işaret etmeyen kadın utangaç bir el sallamak için elini kaldırdı.

Başımı eğip onlara kim olduğumu bildiklerini ve beni orada otururken görmekten heyecan duyduklarını ifade ettiğimi umduğum bir bakış atarken kaslarımın gerildiğini hissettim,

Ama bu, masaya gelip sohbet etmek ya da imza veya fotoğraf istemek için bir davet değildi.

Sadece ben olsaydım, umurumda olmazdı. Benim için, kimsenin beni tanımaması ve özellikle de tanıdıklarında heyecanlı görünmeleri çok daha kötü olurdu çünkü bu, müziğimi duymadıkları, müziğimi beğenmedikleri ve son olarak muhtemelen müziğimi satın almadıkları anlamına gelirdi.

Kazancım olmasa bile, büyükbabam sayesinde (ve Sonunda Mav ve annesiyle olan olay bittiğinde, baba), hala çam ve titrek kavakların arasına sıkışmış vahamda olurdum.

Ama kazandığım şey, kazandığım şeydi ve benim için çok şey ifade ediyordu.

Ancak, sadece ben değildim. Max, Nina ve Deke ile birlikteydim.

Max ve Nina bizi uyarmıştı.

The Rooster'da drama (ya da en azından Nina öyle görünüyordu, sadece The Rooster'da değil). Yani pratik yapmışlardı ve yaklaşmakta olan dalgayı atlatabilirlerdi.

Ama Deke, benim şöhretimden kaynaklanan zorluklarla nasıl başa çıkacağını bilmediğini söylemişti.

Bunun bir güçlük olduğunu düşünmemiştim. Benimle derin, duygusal bir parçam olan bir şey aracılığıyla bağlantı kuran insanlarla bağlantı kurmak, gerçek şu ki, eğer tuhaflaşmazsa, bunu sevdim. Adımı karalamayı, birinin telefonuna gülümsemeyi, gecelerini güzelleştirdiğimi söylemelerini, söylesem bile benimkini de güzelleştirdiklerine inanmayacaklarını bilmeyi umursamıyordum.

Deke aynı fikirde olmayabilir.

Ve harika vakit geçiriyorduk. Yemekler güzeldi, arkadaşlar - Colorado dağlarında her zaman olduğu gibi - yıldız gibiydi. Bunun değişmesini istemedim.

Başka bir deyişle, tanıdığım en yumuşak başlı adam olan Deke'in her gün, hatta sık sık olmasa da olan bir şeye olumsuz tepki vereceğini öğrenmek istemiyordum.

Bu yüzden onlara bakışlarımı attıktan sonra başka tarafa baktım, umarım hoş bir şekilde meşgul olduğumu ve rahatsız edilmek istemediğimi belirtmişimdir.

Masamızdaki hiç kimse bunu fark etmemiş görünüyordu ve ben rahatlamıştım, çünkü bu hiç kimsenin bir kısmı Deke idi.

Sohbete tekrar katıldım ve garson geldi, Nina'ya bir kadeh şarap ve bana da bir Jack ve Kola getirirken, arkamdaki kabinde yatan Deke'in kolunun etrafımda kıvrıldığını hissettim.

Beni yanına çekti. Ona baktım.

"Bebeğim, şuradaki masadakiler seni tanıyor," dedi sessizce.

Tabii ki Deke fark etmişti.

"Fotoğraf çekiyorlar ve bu konuda soğukkanlı olmaya çalışıyorlar," diye devam etti.

Kahretsin!

"Belki yapmak istediğin bir şey değil ama bifteklerimiz gelmeden önce gidip bir konuşsan onlar için çok anlamlı olur," diye tavsiyede bulundu.

Ağzımın açık kaldığını hissettim.

Deke önce ağzıma sonra tekrar gözlerime baktı.

"Karar senin, istemiyorsun," dedi.

"Bu senin için sorun değil mi?" Ben sordum.

"Ağzınıza kocaman bir lokma biftek tıktırırken çekilmiş bir fotoğrafınızın, hoşunuza gitmeyecek bir şeyin, sabaha kadar Twitter'da ya da her yerde olmasından daha iyi."

Ben de bu konuda daha iyi hissederdim.

"Ben, şey, eğer oraya gidersem, tatlım, fotoğraf çektmek isteyenler ve diğer insanlar fark edebilir ve benim, şey... ben olduğum duyulabilir."

"Sen sensin," diye işaret etti. "Öyleyse sen sen ol, onlara sen ver ve bifteklerimiz gelmeden önce buraya geri dön çünkü seninkileri soğuk yemek istemezsin."

O zaman ağzım açık kalmadı.

Öylece bakakaldım.

"Her şey yolunda mı?" Nina sordu.

Deke ona doğru baktı ve kabinden kayarak çıktı. "Jussy'nin burada hayranları var. Gidip onlarla görüşecek."

Dışarı çıkarken Nina ve Max'e tedirgin bir bakış attım. Deke'in arkasında, akşam yemeklerinin ertelenmesinden, gecemizin bölünmesinden rahatsız olup olmayacaklarını merak ediyordum.

Ama Max bana sadece yardımsever bir şekilde bakıyordu ve Nina omzunun üzerinden bakıyordu. Belli ki o da

el salladığı için müşterilerin beni tanıdığı bir masa.

Onlar da el sallıyordu.

Tamam, kızgın değillerdi.

Ayaklarımı Deke'in yanına uzattım ve ona baktım.

"Hızlı olmaya çalışacağım," diye söz verdim.

"Yapman gerekeni yap," diye mırıldandı, sık sık yapmak zorunda olduğu şeyi yapmak için başı aşağı iniyordu.

Dudaklarını dudaklarıma değdir.

"Bebeğim, fotoğraf çekiyor olabilirler" diye fısıldadığımda neredeyse varacakları yere varmışlardı.

Başının inişi durdu ve bakışları dudaklarımdan gözlerime kaydı, ardından "Benim misin?" diye fısıldadı.

Oh,

evet.

Öyleydi

m.

Kesinlikle. "Evet," diye cevap verdim.

"O zaman kimin umurunda?"

Bunu sordu ve cevap vermeme izin vermedi. Dudak fırçası için içeri girdi, eli kalçamdaydı ve beni sıkıyordu.

Uzaklaştığında, onu başının iki yanından tutup geri çekmek istedim. Bunu başardığımda, onu sertçe öpmek istedim.

Bunun yokluğunda, ona kocaman gülümsemek ve bu senaryoya verdiği tepkinin benim için ne kadar önemli olduğunu söylemek istedim.

Ve son olarak, ona onu sevdiğimi

söylemek istedim. Bunların hiçbirini
yapmadım.

Bunun yerine, ona tüm bunları paylaştığını umduğum bir bakış attım, küçük bir gülümseme ağzımı kıvırdı ve elimi kaldırarak parmaklarımı kalçamda onunkilerin üzerinde gezdirdim.

Onları yakaladı, şefkatli bir şekilde çekiştirip bırakmadan önce bir süre elinde döndürdü.

Max ve Nina'ya baktım. "Geri dönün." "Burada olacağız," diye yanıtladı Nina parlak bir sesle.

Ona minnettar bir şekilde gülümsedim, Max'i açtım ve sonra yüksek topuklu botlarımla restorana doğru ilerledim. Masaya.

Kadınlar neredeyse sandalyelerinde zıplıyorlardı.

Masalarına vardığımda iki adam da ayaktaydı.

Onlarla konuştum. İki kokteyl peçetesi imzaladım, onları kişiselleştirmek. Biri garson tarafından çekilen dört fotoğraf için bir arada durdum.

Diğer müşteriler izledi, hiçbiri aval aval bakmadı (neyse ki) ve başkaları yaklaşmadı ya da belli türden bakışlar atmadı. Deke ve arkadaşlarımızla yemeğime dönmeden önce bir saat sürecektir bir restoran turuna çıkacağım anlamına geliyordu.

Biftekler, daha fazla içecek (Nina ve benim için) ve tatlılar boyunca rahatsız edilmedik.

Ama sıra hesabı ödemeye geldiğinde, müdür bana bakarak şöyle dedi: "Bize katılmanız bizim için bir zevk Bayan Lonesome. Öyle ki, The Rooster Yemeğinizin üstünü örtün." Tekrar bana bakmadan önce bana, Deke'e, sonra Max ve Nina'ya hafifçe eğildi. "Lütfen tekrar gelin."

Sonra süzülerek uzaklaştı.

"Um..." Masanın geneline mırıldandım. "İşin garibi, bu da işin doğasında var, güzel restoranlarda biftek yemeye parası en çok yetecek insanlar bu yemekleri bedava yiyor."

"The Rooster'da bedava yemek. Hiç ünlü olmak istememiştim, birdenbire ünlü olmak istiyorum," dedi Nina.

Bana gülümseyerek. "Tasarımcılar sana bedava kıyafet gönderiyor mu?"

Tavırları, zenginlik karşısında utanmamayı kolaylaştırıyordu.

"Turneye çıktığımda, evet."

"Tamam, şimdi kesinlikle ünlü olmak istiyorum," dedi Nina. Ben de gülümsedim.

"Bu da bahşıştan başka bir şey alamayacağım anlamına geliyor ki bu da sizi yemeğe götürmediğimiz anlamına geliyor." Max, Deke ve benimle konuşuyordu ama Nina'ya döndü ve

"Balıklı böreğiniz bizde, siz ve Jus istediğiniz kadar süslenip çocuklarımızla birlikte masamıza oturabilirsiniz. Ama ben çizme giymeyeceğim."

"Hayır, bir dahaki sefere sıra bizde," diye araya girdim. Bu dönüşü gerçekten yapabilme ihtimalim. "Yakında bitecek olan evimde, Deke sayesinde yakında olacak ve Max."

Nina hemen "Kabul ediyoruz," dedi.

"Yemek yapabilir mi?" Max Deke'e sordu.

"Evet," diye yanıtladı Max, Deke yine kabinde arkamda duran kolunu omuzlarıma dolayarak ve çekerek Bana yaklaş.

"O zaman kabul ediyoruz," diye onayladı Max.

"Harika," diye yanıtladım.

Ve harikaydı.

Utanç verici bir zenginlik.

Ama bu sefer önemli olanından.

* * * * *

"Grace."

Restorandan eve dönüş yolunu yarılamiştık, bu yolculuk sessizlik içinde geçti.

Karnımızdaki güzel yemeklerle geçirdiğimiz güzel bir gecenin ardından sessizlik bununla ilgiliydi.

Ama daha fazlası vardı.

Deke ve benim tarzımız böyleydi.

"Pardon?" Gösterge panelinin ışıklarıyla aydınlanan profiline bakmak için dönerek sordum.

"Baban bunu gördü mü?" diye sordu yola.

"Neyi?" Ben de sordum.

"Bu gece o insanlarla birlikteyken nasıldın?" diye açıklarken bana bakmadı. İçinde bir zarafet var."

Nefesimin boğazımda düğümlendiğini hissettim.

Deke'inki belli ki bilmiyordu çünkü konuşmaya devam etti.

"Onlar için güzel bir gece, unutamayacakları bir anıya dönüştü. Bunu torunlarına anlatacaklar. Bunu sen yaptın, onlara doğru yürüdün, onlara zaman ayırdın, onlara içindeki tüm iyiliği verdin. Bunu yaparken seni izledim, Jussy.

Masalarında olduğun sürece onların dünyalarını aydınlattın."

Deke'in iltifatı karşısında düzensizleşen nefes alışverişlerimi düzenlemeye çalışırken, Deke uzanıp elimi buldu, Etrafında kıvrıldı ve her ikisini de uyluğuna çekti.

Ve devam ederken sesi daha alçaktı, saf bir güzellikle doluydu.

"Hayatımda o insanlarla başa çıkışını izlediğim kadar gururlandığımı hatırlamıyorum. Bunu tarif etmenin bir yolu yok. Saf zarafet dışında."

Elini sıktım ve "Teşekkür ederim bebeğim" derken sesim de farklıydı, daha alçak ama boşuktu.

"Baban bunu gördü mü?" diye sordu.

Boğazımı temizledim ve karanlık yola baktım. "Sayılır. Genellikle bunu insanlara o verirdi."

Kendimi bildim bileli onu bunu yaparken izlediğime dair tatlı anılar kafamı doldurdu.

Not ettiğim anılar sadece tatlıydı, babam öldüğünden beri onun anılarının neden olduğu acılardan hiçbiri yoktu.

Ve bu tatlı şey Deke'in bana verdiği başka bir şeydi - parçalandığımda bile beni bir arada tutmak, beni

İçimde tutmamın sağlıksız olduğu şeyleri ortaya çıkararak yoluma devam etmemin, acıyı bırakıp tatlıyı korumamın önünü açtı.

"Bana nasıl yapılacağını öğretti," diye bitirdim.

"Bunun için doğdunuz ve hala ikiniz de bunun ne anlama geldiğini biliyorsunuz.

Bunu hafife almayın."

"Hayır, ikimiz de bunun ne anlama geldiğini biliyoruz," diye onayladım. Ya da babam biliyordu. Ve bana öğretmişti.

Deke sessizdi. Uzadı ve ben de buna izin verdim. Deke bitirdi.

"Bir albüm, Jussy. Yaptığın işi sevdiğini söylüyorsun ama bebeğim, bana ne yapacağını açıklamadın."

Bu konuşarak not edildi. Takside hiçbir gerginlik hissetmedim, sözlerinde hiçbir şey duymadım.

Bilgi toplamak, yollarımızın ayrılıp ayrılmayacağını değerlendirmek için sormuyordu.

Sadece soruyordu.

"Şarkı yazıyorum," diye yanıtladım. "Bazen, eğer sanatçıyı beğenirsem, prodüktörlük yapıyorum. Gerçi bunu yapmak için girdiğim nadirdir. Prodüktörlükten bahsediyorum. Çok zaman alıyor ve" başparmağımı elinin kenarına sürttüm, "yakın zamana kadar bir yerde çok uzun süre kalmayı sevmiyordum."

"Evet," diye mırıldandı, ses tonunda eğlence ve onay vardı.

İşte o zaman sustum. Deke benimle aynı fikirde değildi.

"Bir albüm, bebeğim."

Ona baktım. "Ne?"

"Uzun zaman oldu. Bir tane daha ne zaman yapacaksın?"

Elim bu kez onun elini sıktağında, bu istemsizdi. "Artık kayıt yapmıyorum," diye paylaştım.

Bana bir bakış attı.

"Bir daha söyle?" diye sordu gözleri tekrar yola döndüğünde.

Ben de arkamı dönüp yola baktım. "Kayıt yapmıyorum. Dediğim gibi, sadece yazıyorum. Bazen de üretiyorum."

"Kayıt yapmıyorsun."

Bunu söyleme şekli başımı tekrar ona doğru çevirmeme neden oldu.

"Hayır, Deke. Artık değil."

Bir sonraki sorusunu sormadan önce hiç duraksamadı ama sorduğunda da nazikçe sordu.

"Bana nedenini söylemek ister misin?"

Ön camdan dışarı baktım. "Benim için değildi." "Ne değildi?" diye sordu. "Bir kısmı mı yoksa tamamı mı?" Akıllıca bir soru.

"Bazı kısımları. I..." Tereddüt ettim, sonra da "Hakkımda araştırma yapmışsın" dedim.

"Ben yaptım."

"Yani hikayeyi biliyorsun."

"Okudum ama hikayenin tamamının bu olduğunu düşünmedim Jussy, gençsin ve inanılmaz bir yeteneğin var. Daha yazılacak bölümler olduğunu düşündüm."

"Davulcumu aşırı dozdan kaybettim," diye duyurdum.

"Benimle birlikte yola çıkmadan önce babamın davulcusuydu. Yani aileden biriydi. Ve o zamanlar grubun lideriydim. Bu, oğullarımdan biriyle ilgilenmediğim anlamına geliyor. Ona göz kulak olmadım."

Deke söze girmeden önce ben aceleyle devam ettim.

"Benim hatam olmadığını biliyorum. Bunu anlıyorum, gerçekten. Ama bu, bir parçamın benim de hatam olduğunu düşünmediği anlamına gelmiyor.

sorumluluk. Ve, şey... bu olay beni sarstı."

İşte o zaman eli sanki istemsizce benim elimde sıkıştı.

Ama ben ona daha fazlasını verdim.

"Ve program, Deke, çılgınca. Yolda. Otobüste. Uçakta. Arabada. Bir otel odasında. Basın için erken kalkmak. Röportaj üstüne röportaj, tekrar tekrar sorulan aynı sorulara cevap vermeye çalışmak, bunu farklı şekillerde yapmak, ilgili görünmeye çalışmak. Ses kontrolünde köpek gibi yorulmak. Performans için çok heyecanlı olmak.

Uyuyamazsın. Her yerde içki var. Uyuşturucu bulmak kolay. Her şey. Yasadışı. Reçeteli. Ve herkes istiyor Çünkü onları sahne arkasına götürebilirsin ya da hayallerini gerçekleştirecek insanlarla tanıştırabilirsin. şarkı söylüyorsun ve ünlü bir soyadın var. Kullanılmaya açıksınız, sizin için ciddi anlamda sağlıklı olan şeylere açıksınız, kendinizi günü atlatmak için buna ihtiyaç duyarken buluyorsunuz, bunu reddetmek için elinizden geleni yapıyor, sırtınızı dönüyor ve devam ediyorsunuz."

Ona baktım, nefes aldım ama işim bitmemişti.

"Tüm bunlar olur ve eğer şanslıysanız büyür. O zaman geride kalmak, tüm bu pisliklerden uzak durmak, güvende kalmak için bir duvar inşa etmeniz gerekir. Ve aniden, o duvarın arkasındasınızdır. Benim yaptığım şey, Deke, bir duvarın arkasında olmakla ilgili değil. Kendimi, beni öldüren insanlardan korumakla ilgili değil.

anlattığım hikayeleri seviyorum. Bu, bir bütünün iki yarısı olmamızla ilgili. Yaptığım işi seviyorum ve bunu sadece kendim için yapmaktan mutlu olurum.

Ama onlar da yaptığım işi seviyorlar ve bu tarif edilemez bir şey.

Verdiğim şeyin onların almak istediği bir şey olması şaşırtıcı. Onlar olmadan ben olmazmışım gibi değil, yine de öyle. Biz bir bütünüz. Kendinizi bunun bir parçası olmaktan çıkarırsanız, süreç için çok önemli bir şeyi kaçırmış olursunuz. Hiç kimse diğer yarısı olmadan yaşayamaz."

Elimi kaldırışını izledim ama havada durdu. Ne yapmak istediğini bilmiyordum ve bir an için o da bilmiyor gibiydi.

Kararını verdi ve elimi daha yukarı kaldırıp beni kendine doğru çekerek göğsüne bastırdığında ona dönmek zorunda kaldım.

Bunun hoşuma giden bir şekilde boğazıma vurduğunu hissettim.

Ve o sıcaklıkla paylaşmaya devam ettim.

"Ne kadar çok başarı elde ederseniz, o duvara o kadar çok ihtiyaç duyarsınız. Sonra diğer yarınızdan o kadar uzaklaşana kadar o duvara daha fazla ihtiyaç duymaya başlıyorsunuz ki, sanki onlar yokmuş gibi hissediyorsunuz."

"Baban o duvarı yaptırmak zorundaydı bebeğim," dedi usulca. "Öyleydi," dedim ona. "Bu yüzden hep gezerdi. O birkaç ay ara verebilir ama sadece Bir sonraki tur, bir sonraki albüm. Her zaman yollardaydı çünkü o duvarı yıkabileceği zamanlara ihtiyacı vardı. Hayranlarıyla birlikte sahnede olmak, önünde onunla birlikte şarkı söyleyen bir yüzler denizi. Bir şarkıda binlerce sesin onu söylemesinden daha büyük bir güzellik yoktur. Biliyorum, sahnedeki sanatçıların, şarkı söylerken mikrofondan dinleyicilere. Ama şunu söyleyebilirim ki, bir şarkı yazarının sanatta deneyimleyebileceği en güzel şey Ağzınızı kapatıp eserinizi binlerce ses tarafından size söylendiğini duymak. Ruhunuzdan gelen bir şeyin bir başkasının ruhunda gömülü olduğunu bilmek."

"Özlüyorsun," diye belirtti.

Tekrar ön cama döndüm. "Bir kısmı," dedim ona.

Hem de çok. Zihnimin derinliklerinde fısıltılar duydum, bu beni şaşırttı.

Deke elimi tamamen kaldırdığında beni bu düşünceden uzaklaştırdı ve elimi tekrar kalçasına indirmeden önce dudaklarının parmak eklemlerime dokunduğunu hissettim.

Bunu izlemedim. Güzel hissettirdi. Görmek de hissetmek kadar güzel olsaydı, arabada çözülürdüm.

Deke tekrar konuştuğunda Carnal'daki ana caddede ilerliyorduk.

"Bunu düşünmeni istiyorum, Jussy."

"Neyi düşünmemi?"

"Başkalarının senin yerine sunmasına izin veremeyecek kadar çok vereceğin şey var bebeğim," dedi dikkatlice, sessizce.

Harikulade.

Ve işi bitmemiştir.

"Bu sizin seçiminiz. Daha azını daha çok istiyorsun, bunu anlıyorum. Anlıyorum. Ama onu özlüyorsun, doğrudan o bağlantıya ihtiyaç duyuyorsun, bunun için gitmelisin."

Ne dediğini anlamadım.

Ama söylüyor olabileceğini düşündüğüm şey beni tuhaf bir şekilde sevindirirken bile endişelendirdi.

Ve beni ilgilendiren kısma odaklandım.

"Peki ya ben gidersem, sen nerede olacaksın?" diye sordum.

"Nerede olabilirim?" diye sormadan önce bana bir bakış daha attı.

"Ben de bunu soruyorum."

"Hayır bebeğim, nerede olurdum?" diye tekrar sordu ama bu bir soru olduğu kadar bir ifadeydi de.

Sadece ne söylediğini bilmiyordum.

"Evet Deke, ben de bunu bilmek istiyorum. Nerede olacaksın?"

Bu bir bakıştan daha fazlasıydı, dikkatini tekrar yola verip 18. İlçe Yolu'ndan sola dönmek için sinyal lambasını yakmadan önce bana tam bir bakış attı.

Bunu, "Seninle birlikte" diyerek yaptı.

Elini o kadar sıkı kavradım ki kemiklerinin parmak uçlarıma battığını hissettim.

"Eğer... Eğer..." Yutkundum ve bitirmek için kendimi zorladım. "Eğer

Böyle bir şey olur Deke, olur demiyorum ama olursa senden çok şey beklenir."

"Ve seninle bir gelecek istediğimi açıkça belirtmem, altı ay boyunca benimle motorumun arkasında olmak için evini terk etmen gerektiğini söylemem senden çok şey istemediğimi mi gösteriyor?"

Bu doğrudu.

Gerçi gerçekten anladığından emin değildim.

Ama belki de anlamıştır.

"Jussy," elimi hafifçe çekti, "bu aramızda işe yarıyor, senden çok şey isteyeceğim zamanlar olacak. ve ben de senden aynısını alacağım. Bende hiç onunla deneyim. Bir kadınla en uzun Idaho'da üç ay birlikte oldum. Ama oğullarımın hepsinin kadını var ve görüyorum ki işler böyle yürüyor. Kahretsin, Noel'e kadar bekle. Laurie Noel'de kesinlikle deliriyor. Her kurabiyeyi pişirip her kartı gönderene kadar bir misyonu olan bir mızımızdır ve kadın pişirip gönderir

Binlerce, şaka değil. Tate ve Jonas, buna katlanıyorlar. Komik olduğunu düşünüyorlar ama bu konuda ona bulaşmıyorlar. Başlarını öne eğip onun yapmasına izin veriyorlar çünkü bu onun için önemli. Ve işte bu kadar. İşler böyle yürüyor. Sadece onunla gitmelisin."

Her şeyi kabullenmiştim.

Ancak Lauren'in Noel'e gerçekten ilgi duyması, rock yıldızı kadınınızla yollara düşmekle aynı şey değildi.

"O konuya tekrar girmeyeceğim," dedim ona.

"Belki," diye yanıtladı. "Kafanın içinde bile olsa o kapıyı kapatma."

"Deke, o hayattan ayrılmamın söylediklerimden daha fazlası var. Grubumdan biriyle bir ilişkim vardı. O, parçası olmak istemediğim bir pisliğin içindeydi."

Deke'in muhtemelen ilişkim hakkında konuşurken kemiklerimi hissettiği bir el sıkması yaşadım ama bu konuda hiçbir şey söylemedi.

Ben de devam ettim.

"Dürüst olmak gerekirse bebeğim, ben böyle biri değildim.

Doğru gelmiyordu.

Hiçbiri."

"Tabii sahnede değilseniz."

Bir şeyleri okuyabiliyor gibi görünmesi beni korkutuyordu.

Açıkçası biraz korkutucuydu.

"Bir sahnede olmadığım sürece," diye kabul ettim.

Çıldırıldığımı anlamış olmalı ki, "Görmesi zor değil, çingene. Seni sadece bir kez gördüm ve çok netti. Senin yerin orasıydı. Bu senin kim olduğunun büyük bir parçası. Bunu kaçıramazdım."

Doğru, bu mantıklı geldi.

"Seçim senin Jussy, dediğim gibi," diye devam etti.

"Sadece bu seçeneğe sahip olduğunu bilmeni istiyorum."

Ve onu sevdiğimi bilmesini istedim. Nedenlerini de bilmesini istedim.

Ama o dönüş yapıyordu, ben de ona söylemedim.

Çok uzun süredir birlikte değildik, bu yüzden bunu paylaşmak ve onu tamamen incitmek istemedim.

Ben de bu konuda çenemi kapalı tuttum ve yumuşak bir sesle "Teşekkür ederim tatlım" dedim.

Elimi kalçasına sürttü ve sonra sıkıca tutmaya devam etti.

Ve başka bir şey söylemeden, Deke bizi eve kadar götürdü.

* * * * *

Ertesi sabah tuvalete giderken ayağım bir şeye takıldı ve düştüm.

Aşağı inmeden önce kendimi düzelttim ve beni yakalayan şeye baktım.

Elbisem Deke'in yeşil tişörtüne dolandı.

Deke'in bir kenara attığı elbiseye ve dün gece bir kenara attığım gömleğe baktım, ikisi de yatak odamın zemininde duruyordu, dalgın bir şekilde orada hala bir halıya ihtiyacım olduğunu düşündüm.

Ama en çok düşündüğüm şey, o elbisenin ve gömleğin o evde, o katta olabileceği.

Ya da altında tekerlekler olsaydı veya Idaho'da bir motelde olsaydı herhangi bir zeminde olabilirdi.

Nereye olursa.

Deke ile yolda olmak. Ya da

Deke benimle yolda.

Karmakarışık giysilerimize bakarken, üzerimde, tenimin her santiminde koruyucu bir parlaklık gibi bir şey kayıyordu.

Bu, Deke'in yolu idare edebilecek kadını, rahat nefes alabileceği tek yeri bulduğunun anlaşılmasıydı.

Ama aynı zamanda hiç düşünmediğim bir şeydi.

Bu, yolda en kolay nefes alan adamı bulmuş olmam, kanımda olan bir şey, benim bir parçam olan bir şey, şu anlama gelebilecek bir şeydi
bir gün daha derin bir şey yapmak zorunda kalmadan

O yola girersem hayatımdaki erkeğin nereye sığacağı konusunda endişeleniyorum.

Benim seçimim.

Uzun zamandır binmediğim bu düşünce treninde hiçbir endişe hissetmedim.

Sadece rahatlık hissettim. Benim seçimim.

Böyle bir seçeneğim vardı. Deke yokken de vardı ve bu durum başka bir erkekle değişeceği gibi değişmemiştir.

Artık ona sahip olduğum için hala vardı. Bu yüzden hiç düşünmedim.

Harika elbisemin onun harika gömleğine dolanmasına gülümsedim ve her iki parçanın da bulundukları yere nasıl geldiklerini hatırladım ve banyoya doğru yürümeye devam etti.

Yirminci Bölüm

Kendimi Sende Köklendiriyorum
Adalet

Dışarıdaki soğukta cipinin yanında dururken, az önce imzaladığım evrakların bulunduğu panoyu Max'in ustabaşısı Deacon Gates'e uzattım.

Ara sıra buralardaydı, bazen yardım ediyordu. Saldırıya uğradığımın ertesi haftası. Ama çoğunlukla, çocuklar geldikten sonra, onları idare etme işini Deke'ye bıraktı, sadece müfettişler bir şeyleri imzalamaya geldiğinde gösteriliyor.

Ama şimdi Deacon son teftişi tamamlamıştı, benim de onu takip ettiğim ve az önce imzaladığım bir teftiş.

Bunun nedeni evimin tamamen bitmiş olmasıydı. Bitmişti.

"Doğru," Deacon'ın sert sesi bana doğru geldi ve evimin kapısındaki dış ışıkların sağladığı geniş parlaklıkta ona odaklandım.

Kesinlikle muhteşem bir dağ adamıydı.

Ama o farklıydı.

Onunla ilk tanıştığımda şair ruhum ağlamaya başlamıştı. Deke için olduğu gibi değil. Daha önce hiç yaşamadığım bir şeydi.

Chace'in kırıldığını hissetmiştim. Faye ile tanıştığımda, onu bir arada tutan kişinin o olduğunu biliyordum. Dahası, sanki Chace kendini bir arada tutmak için her şeyini verirdi... Faye için.

Bu adam, Deacon Gates, kırılmamıştı. Yok edilmişti.

Bunu gözlerinin arkasında gördüm. Orada ürpertici, yürek parçalayıcı, hatta korkutucu bir ölüm vardı.

Bu beni endişelendirirdi, hatta takıntı haline getirirdi, beni not defterime yönlendirirdi ve hiç bilmediği bir düzine

şarkıyı kaleme aldırırdı.

Bunları onu iyileştirmek için yazmış olsam bile onun için olduğunu biliyorum.

Ama onu bir telefon görüşmesi yaparken yakalamıştım.

Benden uzakta olduğu için ne dediğini duyamadım. dedi ve kiminle konuştuğunu bilmiyordum, ama her kimse, mucizeler yarattılar. Telefonda konuşurken tüm tavrı değişti. Gözlerimin önünde, iyi huylu, çekingen, suskun bir adamdan ve saygılı ama samimiyete davet etmeyen, maç izlemeye davet etmekten çekinmeyeceğiniz ortalama, günlük bir ateşli adam haline geldi.

Etrafta olduğu birkaç seferde beni büyülemişti, çünkü bunu gören içimdeki şairdi. Diğer herkes ona her zamanki seksi adammış gibi davranıyordu, belki tam olarak Bubba gibi değildi ama kesinlikle Deke gibiydi. İyi bir Adam. Arkadaşın olmasını isteyeceğin biri. Sadece öyle olmaya açık olan biri.

Onun ruhunu gören bendim ve bunu hissettiğinden şüpheleniyordum.

Daha fazlasını öğrenmemden korunmak için mesafeli durdu, bu birlikte geçirdiğimiz birkaç zamandan biriydi. Çoğunlukla Deke ile ilgilenirdi.

"Max'in on iki ay garantisi var," diye devam ederek düşüncelerimi böldü. "Bu uzun bir süre gibi görünebilir, Justice, ama zaman uçup gidiyor. Sadece senin için çok fazla evin var. I

kullanmanızı tavsiye ederim. Çok sık girmeyeceğiniz bölümleri bile. Prizlere bir şeyler takın. Tuvaletleri yıkayın. Muslukları çalıştırın.

Tepe ışıklarını açık bırakın. Şömineyi yak. Büyük bir yağmur yağarsa, çatının iyi durumda olduğundan emin olmak için etrafı gözden geçirin. Bir şey bulursanız beni arayın."

Son olarak cüzdanını çıkarmak için arkasına uzandığını söyledi.

Onu eline aldığı anda bir kartvizit çıkardı ve iki uzun parmağının arasında bana uzattı.

Tam da yağmurun yağmaya başladığını fark ettiğim anda aldım. Başımı arkaya eğdim ve gece gökyüzüne baktım. Çisenti hafifti ama oradaydılar.

Dağlardaki ilk karım.

Deacon, "Balkabaklarını bu gece getirsek iyi olur," deyince ona döndüm. "Yılın bu zamanındaki dağ donması, çözülmeye birlikte gelebilir. Ve tekrarlar. O balkabakları birkaç gün içinde çürüyebilir."

Başımı çevirdim ve ön yürüyüşüme yerleştirdiğim sonbahar lezzetlerinden oluşan berekete baktım. Gerçek balkabakları.

Birbirinden güzel elektronik luminarialar. Şehirdeki bir hediyelik eşya dükkanında bulduğum, gördüğüm en harika Cadılar Bayramı dekorasyonu: süpürge sopası üzerinde kıkırdayan, doldurulmuş bir cadı

Deke'in kapıma monte ettiği yapraklar ve ışıltılı sicimlerle süslenmişti.

Deacon'a döndüm. "Onları içeri alacağım."

Başını salladı ve "Sorunuz var mı?" diye sordu.

Başımı salladım.

Başının üzerinden evime doğru baktı ve mırıldandı, "Onları yakaladın, cevapları beni aramaktan çok daha kolay aldın."

Deke evimdeydi, yani kesinlikle haklıydı.

"Çocuklar harikaydı. Olağanüstü görünüyor. Çok teşekkürler," dedim ona.

Dikkati tekrar bana döndü. "Bizim işimiz Justice, ama ortaya çıkan şeyi beğenmenize sevindim."

Ortaya çıkan şeyi sevdim.

Mükemmeldi.

Ona sıırıttım.

"Eve, karımın yanına gitmeliyim," dedi ve etrafımıza düşen sağanak yağışla birlikte, dış mekân ışıklarımın aydınlattığı alanda, irkiltici bir aniden, onun gözlerinde öyle bir hayat parıltısı gördüm ki, kalbimin sıkıştığını hissettim.

Ölüm yeniden dirildi, tam orada tanıklık etmem için. Demek çağrı ondan gelmişti.

Tanrım, bu adam vardı. Gün boyunca işlerini yaptı, hareketlerini sürdürdü.

Eve her gittiğinde hayatı yeniden başlıyordu.

Bunun kesinlikle bir şarkı olması gerekiyordu.

"Ve bu soğuktan kurtulmalısın yoksa Deke kışıma tekme basacak," diye bitirdi, yüzünde (çok) küçük bir gülümseme vardı.

çekici bir ağız.

Deke bu adamdan daha iriydi. Öyle olsa bile, adamımın Deacon Gates'in kışını tekmelemesinin kolay olacağından emin değildim.

Ya da bunu yapacak herhangi biri.

"Tamam, tekrar teşekkürler Deacon," dedim.

Başını eve doğru salladı. "İçeri, Adalet. Ve rica ederim."

Kamyonuna doğru ilerledi.

Yürümeye devam ettim, yolda birkaç balkabağı toplamak için eğildim.

Ön kapıda durdum ve geri döndüm, el sallamak için elimi kaldırmak üzere balkabaklarıyla hokkabazlık yaptım.

Deacon yolun aşağısındaydı, cipi karanlıkla örtülmüştü. El sallayıp sallamadığını göremedim.

Ama bildiğinden

şüpheliydim. O bir

görevdeydi.

Eve git ki hayatı yeniden başlasın.

Bu düşünceyle kapıyı açtım, sıcaklık dalgasının bana çarptığını hissettim, çömeldim ve balkabaklarını kapının yanında yere koydum.

Daha fazlası için geri dönmedim. Deke'i göremiyordum ama tüm balkabaklarını o yardım etmeden topladığımı bilseydi, bu onu mutlu etmezdi.

Soğuk kapıyı arkamdan kapatırken, önümde uzanan her şeyi gözümün önüne getirdim.

Açıkkçası bunu ilk kez görmüyordum. Her şeyin bir araya gelişini izlemiştim. Ve o gün, son rötuşlar yapılırken, adamlar etrafı süpürüp süpürürken (ertesi gün gelip tam bir temizlik yapmak için planlanmış bir temizlik hizmetim vardı - adamlar toparladılar ama onlar erkekti, bu yüzden bu konuda gerçekten iyi değillerdi), bir kez değil, birkaç kez etrafta dolaştım, her şeyi aldım.

Gerçi şimdi boş ve sessizdi ve dikkatim dağılmadan ya da kimsenin yoluna çıkmadan bunu yapabiliyordum.

Hayal ettiğim her şey ve daha fazlası vardı. Bu daha çok orta şöminenin üzerindeki uzun bakır davlumbazdan geliyor

Bu bir gösteriydi. Ayrıca sağıdaki sahanlığa yerleştirilmiş geniş, arkası açık merdivenlerden geliyordu. Bu merdivenlerin basamakları evdeki halı kaplı tek şeydi - her bir basamağın etrafını saran kalın, krem rengi yün. Zarif ama rustik korkuluklar tam bir sanat eseri idi. Ve davetkâr bir şekilde genişletilmiş girdaplı alt sahanlık planlara bakarak hayal edemezdi. Gerçekte şaşırtıcı derecede güzel olan bir şey.

Tüm inşaat malzemeleri götürülmüştü ancak garajım hala mobilyalarım ve dekorasyonumla doluydu. tasarımcı gönderiyordu, haftalarca süren online kargolardan aldığım teslimatlar, satın aldığım çantalar dolusu malzeme.

Şimdi Salı günüydü, Deke ve ben Max ve Nina ile yemeğe gittikten bir hafta birkaç gün sonra.

Yarın sabah temizlik servisi ve ben alışverişleri çantalardan ve kutulardan çıkaracaktık. Yarın akşam Deke, adamların gelip teslim edilen mobilyaları taşımalarını ayarlamıştı.

Ve evim bir yuva olmaya başlayacaktı.

Bunun tek kötü yanı Deke'in yarın Max'in üzerinde çalıştığı başka bir işe gidecek olmasıydı. Artık bütün gün evimde olmayacaktı.

Garip bir şekilde, birlikte geçirdiğimiz onca zaman boyunca birbirimizin sinirlerini bozmadık. Kabul ediyorum, o çalışıyordu ve ben de kendi işimi yapıyordum, bu yüzden 7/24 birbirimizin yanında değildik, ama birlikte çok zaman geçirdik.

Daha da tuhafı (ama bu tuhafılık harikaydı), bu durum değişmeyecekmiş gibi geliyordu. Sahip olduğumuz şey yeni olduğundan ve bunun sancılarını çektiğimizden değil - her Bir sevgiliyle geçirdiğiniz her saniye taze ve heyecan vericiydi, bu yüzden sahip olduğunuz her saniyeyi onunla geçirmek istediniz.

Hayır, bu daha çok biz olabilirmişiz gibi geldi. Biz olabilirdik. Birlikte çalışan o çift olabilirdik (eğer bir ikimizin birlikte yapabileceği bir iş), neredeyse her

Birbirimizin yanında uyanmak ve uyumak, bunun doğal olması, kolay olması, asla eskimemesi.

Kızlarla alışverişe ya da şehre yemek yemeye ya da manikür/pedikür yaptırmaya giderek kendi işimizi yapabileceğimizi zaten anlamıştım. Ama döndüğümde bir yerleşme vardı.

Geri dönmek için sabırsızlandığımdan değil, erkeğimden uzak kalmaktan nefret ettiğimden.

Deke ile birlikteyken, bana ait olan her şey ait olduğum yere geri döndüğüm gerçeğine yerleşti.

Bu yüzden, ona ulaşamayacağım ve misafir banyosu (ya da her neyse) için aldığım havlular hakkında ne düşündüğünü soramayacağım bir şekilde bütün gün gitmesine pek sıcak bakmıyordum.

Ama hayat buydu. Bu onun ritmiydi ve kaldığımız aylar da böyle geçecekti.

Buna alışmam gerekiyordu.

Bundan hoşlanmak zorunda değildim ama buna alışmam gerekiyordu.

Deke'i düşününce, onun ortadan kaybolduğu aklıma geldi. Çok fazla ev vardı ve merdivenler sayesinde hepsine kolayca ulaşılabilirdi.

Ama Crock-Pot'ta akşam yemeği vardı, bütün gün evi nefis kokularla dolduran bir domuz eti tarifi. Deke'in bana deneyimlemeyi dört gözle beklediğini söylediği kokular.

Ve deneyimleme zamanıydı.

Neredeydi peki?

"Deke?" Boşluğa doğru ilerleyerek seslendim.

"Yo," diye karşılık verdi, sesi sanki

Yatak odası.

O tarafa yöneldim ama koridora açılan kapıdan çıkınca durdum.

Bunu saçlarında ve omuzlarında hızla eriyen kar taneleriyle yaptı. Ve soğuğun bastırmasıyla birlikte, içeride sadece bir tişört giyerek çalışsa bile, şimdi onun üzerine yastıklı bir flanel gömlek giymişti.

Ayrıca elinde bir şişe şampanya ve diğerinden sarkan bir Deluxe Home Store çantasıyla ortaya çıktı.

Doğruca siyah, şekerleme ve krem damarlı
Altı, hatta sekiz kişinin rahatlıkla oturabileceği mermer
tezgahlı bir ada.

Gerçi sadece altı tabure sarılmış ve garajdan getirilmeyi
bekliyordu.

Nasıl uyacaklarını göreceğiz. Daha fazla sipariş verebilirim.

Flanel gömleğini silkti ve adaya fırlattı. Şişeyi ve çantayı
adanın üzerine koydu ve çantayı karıştırdı.

"Satın aldığın onca bokun içinde
Şampanya kadehleri, ya da garajınızdaki o dağınıklıkta
onları bulabilirseniz, Lexie bunları Bubba'ya verdi ve o da
dışarıda sakladı."

Onları beyaz mendilden çıkardıktan sonra yivli bardakları
mermerin üzerine koydu, çantayı bir kenara fırlattı ve
Folyoyu açmaya başladığımda çok iyi bir şampanya şişesi
olduğunu gördüm.

Hareketsiz durup onu izledim.

Mantar patladı.

Seğirmedim bile. Deke

bana döndü.

Yüzüne baktım.

"Jussy?" Adım bir soruydu. "Kar
yağıyor," diye fısıldadım.

"Evet," diye cevap verdi sessizce, Deke gibi ruh halimi
okumuş ve orada benimle birlikte olabilmek için hemen o ruh
haline girmişti.

Tam yanımda.

"Balkabaklarını içeri götürmem gerekiyor," diye paylaştım.

"Bunu senin için yaparım bebeğim, evini kızarttıktan
sonra."

Evet, yapardı. Bunu benim için yapardı. Bana şampanya
alırdı. Mace'in Stella ve Blue Moon Gypsies'le yaptığı gibi o da
benimle yola çıkardı. Mace ve Stella çocuklarını da yanlarına
alırlardı, tıpkı babamın benimle yaptığı gibi.

Sikeyim.

Siktir, siktir, siktir.

"Gypsy," dedi Deke, dikkatimi tekrar ona çekerek.

"Sana ihtiyacım vardı... yolda," diye
geveledim. "Bir daha söyle?" diye sordu.

"Yapabilirdim," diye paylaştım, bunun kalbimin
derinliklerinde doğru olduğunu biliyordum.

Babamın yaşadığı yer, büyükbabam, Joss, Lacey, Bianca,
Bay T, hatta Mav.

Deke'in yaşadığı yer.

"Başarabilirdim," dedim ona. "Sen yanımda olsaydın her
şeyin üstesinden gelebilirdim."

Yüzü değişti ve ben bu değişimi, bu değişimin ihtişamını
hemen ezberledim.

Muhteşem bir duygu.

"Buraya gel, Adalet," diye kabaca emretti.

Oraya gitmedim.

Bakışlarımı pencereden dışarı çevirdim ve karanlığın
içinden yağmurun daha yoğun yağdığını gördüm.

Gördüm ama Chace'in Faye'e sahip olduğunu düşündüm.
Deacon'ın evde kim varsa onunla olduğunu.

Ve ben.

Buraya sürüklenmişim, babam olmadan demir
atamamıştım. Ve Deke'i buldum.

Neredeyse kendi yatağında boğularak öldürülüyordum.

Ama her nasılsa, bu dramatik, hayatımı değiştiren olay
bana pek dokunmadı.

Çünkü Deke'i bulmuştum.

Ve şimdi yeni bitmiş evimde, karavanda yaşayan bir
adamla birlikte duruyordum. Ama o, bu evin benim için ne
anlama geldiğini bilen ve önceden plan yapacak, bir
arkadaşına bardak getirecek, bir şişe içki alacak kadar beni
düşünen bir adamdı.

Şampanya içip hayatımın, hayatlarımızın yeni bir bölümünün
başlangıcına kadeh kaldıracağım.

Vahamı bulamamıştım. Bir ev bulamamıştım.

Mucizelerin gerçekleşebileceği yeryüzündeki cennete
rastlamıştım.

Bunu biliyordum çünkü Chace'de bunu hissetmişim.

Deacon'da. Ama içimde hissettim.

"Adalet," diye gürledi Deke.

Gözlerimi ona çevirerek başladım.

Sonra yavaşça ona doğru yürüdüm.

Yaklaştığımda, Deke, lanet olası Deke, bir kolunu belime doladı ve beni sıkıca çekti, önüm onun tarafına dönüktü, sakallı çenesi gözlerimi tutmak için boynuna gömülmüştü.

Onun endişesi vardı.

"İyi misin bebeğim?" diye fısıldadı nazikçe.

"Şampanya kadehleri aldım," diye fısıldadım. Deke hiçbir şey söylemedi.

"Ve kırmızı şarap kadehleri," diye devam ettim. "Beyaz şarap kadehleri.

Martini bardakları. Burbon bardakları-"

Deke sözümü kesti. "Ne demek istediğini anlıyorum." Başımı salladım.

"Konuş benimle," diye

emretti. Onunla

konuşmadım.

Olamaz.

Böyle bir an kelimeler için değildi.

Şarkı içindi.

Bu yüzden onunla

konuşmadım. Ona

şarkı söyledim.

"Sadece senin yanında toza dönüşür, pas gibi ufalanır."

Kolu daha da sıkılaştı ve bağirsaklarından göğsüne ve dudaklarının arasından dışarıya doğru yankılanan sesi duymadan önce bunu hissettim.

Ama şarkı söylemeye devam ettim.

"Temiz hava, soğuk bira. Kendimi senin

içinde köklendireceğim." "Kes şunu,

çingene," diye hırladı.

Durmadım.

Yapamadım.

Sözlerin onun için olduğunu biliyordu.

Ama bunları ona hiç vermemiştim, doğrudan benden.

"Hayatımı düşün, sen doğru olan her şeysin, nefes nefese geceyi getir."

Deke bizi adanın köşesine, bardaklardan ve şampanya

şişesinden uzaklaştırdı.

Ve şarkı söylemeye devam ettim.

"Toz ol bebeğim, pas gibi ufalan, sadece senin yanında. Her şeyim varken tam da ihtiyacım olan şey."

İri elleri kalçalarımı kavradığında soluk soluğa kaldım ve ayağa kalktım, kığım tezgâhta, Deke kalçalarını dizlerimin arasına itiyor, dizlerimi açarak kalbime bastırıyordu.

Sonra ağzı ağızıma geldiğinde eladan başka bir şeye bakmıyordum.

"Zincir halkaları, yıpranmış kotlar," diye mırıldandım. "İşim bitene kadar arayabilirim, ay güneş olana kadar."

Elini saçlarımın arasına sokup kafatasımın arkasında topladı, diğer kolunu sırtımda dolaştırdı, parmaklarının uçları kaburgalarımın yanlarına batıyordu.

"Zincir halkaları, beyaz tişört. Solup toz ol, pas gibi ufalan, tek ihtiyacım olan senin yanında olmak."

Şarkı söylemeyi bıraktım.

"Bitirdin mi?" diye sordu, sesi kalındı, beni sertçe tutuyordu, gözleri yanıyordu.

"Evim için teşekkür ederim, tatlım."

"İşin bitti," diye mırıldandı.

İşim bitmişti.

Ama beni öptüğünden beri değiliz.

Bunu yaparken beni sırtımı tezgaha yaslayacak şekilde itti, dili ağızımın içinde şehvetli bir saldırı, bir Omzumda sık sık yenilediği işaretinden daha güçlü, samimi bir damgalama.

Kemerimi çekiştirdi, fermuarımı indirdi, kot pantolonumu çekti. Bacaklarımın arasındaki ıslaklığı hissettiğimde Ayrıca soğuk mermerin kıçıma çarptığını hissettim. Ama soğuk bile olsa, Deke uzaklaşırken beni ısıttı. Ayağımın birini kaldırdı, botumu ve çorabımı çekip çıkardı. Diğerine gelince, onlar da gitmişti. Kığım tezgâhın kenarına doğru çeken ve dudaklarımdan elektriklenmiş bir nefes çıkmasına neden olan vahşi bir hamleyle kot pantolonum yırtıldı.

Deke'in doğrulurken ellerini kot pantolonuna götürmesini izledim. Pantolonunu kalçalarının üzerinden aşağı çekti, sertleşmiş siki serbest kaldı.

Sonra beni şaşırttı.

Üzerime eğilmedi, amımı alırken ağzımı almadı.

Bana doğru uzandı ve elini boğazıma doladı.

Dokunuşuyla beni yakaladı, gözlerindeki bakışla beni haşladı, eliyle dizlerimden birinin arkasını yakaladı, kalçaları içeri doğru bastırırken yukarı çekti.

Yuvarlandılar ve siki başı kayarak hedefine sabitlendi ve sonra içeri girdi.

Onu almak, Deke'in içimi doldurmasının zarifliğini hissetmek, boynumu geriye doğru eğmek, boğazıma uzanan büyük elinin ağırlığı ve sıcaklığı, hevesli dikkatimi ondan içime vuran itişlerinin gücüne ayırdı.

"Gözler üzerimde, Adalet," diye bağırdı.

Başımı dikleştirdim, gözlerinin içine baktım, yüzüne kazınan duyguların vahşetini izledim.

Bu vahşet benim
için. Hepsi benim
için.

Mermerin üzerinde titredim.

"Kendimi sana kökledim," diye homurdandı, tam da bunu yaptı ve öğüttü.

Aman Tanrım.

Tanrım.

Tutamadığı bacağını kaldırdım ve Kalçamın içi onun tarafına doğru, her şey titriyor, bacaklar, göbek, dudaklar, parmaklar, am.

"Deke."

Geri çekildi ama çıkmadı ve tekrar itmeye başladı.

Başparmağı yukarı kayarak çenemin menteşesine sıkışırken bile parmakları boynumda sıkılaştı. Daha şiddetli bir şekilde titreyerek, parmağının oraya bastırıldığını hissettim, yakıyordu, işimiz bittikten sonra aynaya baktığımda onun izinin yanığını göreceğimden emindim, içimde kavrulmuştu.

"Bu amcığa benden başka kimse giremeyecek mi?"
diye sordu. Süren sikiinin etrafında gerildim.

Evet.

Haklıydım.

Kendini içime işliyordu. Onun için. Onun kullanımı için.
Onun için.

Başka yok.

Deke'in adamıydım.

"Hayır," diye
fısıldadım. "Hiç
mi?" diye kırptı.

"Asla bebeğim," diye söz verdim nefes nefese.

İçime girdi, vücudum her hamlede sarsılıyordu, sadece
boğazımdaki eliyle sabit duruyordu, diğer eli ise dizimi
sıkıca kavramıştı.

Aniden dizini yukarı kaldırdı, amımı tahrik edici horozuna
çarptı, her hamle klitorisime çarptı, içimde nabız attı. Bir
elimi kaldırıp parmaklarımı boynumdaki bileğine doladım,
onu orada tuttum, orada tuttum,
Yaptığı her şeye boyun eğiyor, onun olduğumu söylüyordum.
Diğer elimi bacaklarımın arasına kaydırdım, parmaklarımı
ayırdım, Deke'in güzelliğini başka bir şekilde hissettim
Beni sahiplendi, beni kendi içi olarak işaretledi, tamamen
onun, başka kimsenin asla olamayacağı bir yer.

Üzerimde bunaltıcı bir etki yaratmaya başladı. Başımı
kaldırdım, boğazımdaki yakasına bastırdım, kirpiklerimin
altından gözlerinin içine baktım, düzensiz bir şekilde
inledim, "Bebeğim, sık beni. Devam et
Becer beni, Deke. Sakın durma. Asla durma."

Beni kabaca götürüyordu, ama sözlerim üzerine hırıltısı
ağzından yuvarlanırken amıma girdi ve eğildi.
hafifçe içime girdi, gözleri benimkilere kilitlendi ve
sevişmesinin ipeksi şiddeti kadife bir vahşete dönüştü.

"Evet bebeğim," diye nefes nefese kaldım. Parmaklarımı
bacaklarımın arasından çekerek elimi kaldırdım ve sertçe
boynunun arkasına doladım. "O senin. Senin olsun,
tamamen senin Deke."

"Gel, Jussy," diye homurdandı.

Boşalmak istemedim. Ona tutunmak istiyordum, onun

bana tutunmasını, gözlerinin böyle olmasını, yüzünün böyle olmasını, sikinin işaretlenmesini

Beni derinden ve sonsuza kadar istedim.

"Lanet olsun, gel Jussy," diye hırladı.

Nefes nefese kalmıştım, her derinlere daldığında, beni doldurduğunda, benimle bağlantı kurduğunda, benim olan her şeyde kendini daha güçlü ördüğünde, gözlerim onunkilere sabitlendiğinde yumuşak inlemeler kaçıyordu.

Zamanı gelmişti.

"Seni seviyorum," diye fısıldadım.

"Ben de seni seviyorum çingene, şimdi gel," diye karşılık verdi.

Boşaldım. Omurgam mermerden yaylanıyor, bacağım sırtının küçük kısmına dolanıyor, parmaklarım kıvrılıyor, tırnaklarım

ete batarken, önce onun adını haykırdım, sonra amımın hala onun etrafında dalgalandığını hissettiğimde benden çıkan yumuşak sesler

İlerleyen horoz, klitorisim kasılıyor, zonkluyor, nefesim sonunda askıya alınıyor.

"Siktir."

Bu ses Deke'den geldi ve sessiz bir kükreme gibiydi. İçime doğru vurmaya devam etti, serbest bırakılmasının vahşi sesi cildime kazındı, amımı zorladı, sıcak, ıslak ve içime derinlemesine ateş ettiğini hissettiğimde orgazmımı uzattı.

Üzerime çöktüğünde, alnını şakağıma dayayıp başımı yana yatırarak ona yastık yaptığında, boğazımı ya da dizimi bırakmadı.

Nefes alış verişimi düzenlemeye çalıştım ve Deke de aynısını yaparken kulağıma, yanağıma değdiğini hissettim, siki derinlere, içime kök salmıştı.

İçimde kök salmış.

Ben de seni
seviyorum, çingene...

Ben de seni
seviyorum, çingene...

Sevgiler...

Sen

de...

Gözlerimde yaşların biriktiğini hissettim ve onlara karşı koyamayacak kadar fiziksel ve duygusal olarak tükenmişim.

Deke'in sezgileriyle, ilki burnumun üstünden kayar kaymaz orada olduklarını anladı.

Başını kaldırıp, "Bebeğim, ağlamadığını söyleyen bir kadın için sen ciddi ciddi ağlıyorsun," dediğinde bunu anladım.

Başımı dikleştirdim ve ona baktım.

"Az önce beni sevdiğini söyledin," dedim saygılı bir fısıltıyla.

Deke saygı gösterecek havada değildi.

"Evet, sen de az önce beni sevdiğini söyledin. Ama lanet olası hayatımda yaşadığım en iyi orgazmdan sonra, bu bana dün gece verdiğinden daha iyiydi, ki bebeğim, grafiklerin dışındaydı... bana seni tekrar yüzüstü bağlamamı hatırlat ve yakında... beni ağlarken görmüyorsun."

Dün geceyi hatırlatan sikiinin etrafında amım titrerken gözlerinin donuklaşmasını izledim.

Ama dudaklarım hâlâ tıslıyordu: "Sen bir dağ adamısın Deke. Bu bir tahmin, ama iyi bir tahmin, dağ adamları nadiren ağlar. Aşk yeminlerinden sonra bile."

Tekrar bana odaklandı. "Sen artık bir dağ kadınısın, Jussy, dünyadan bıkmış, dünyayı bilen, rock çingenesi ve, Bir şapka düşse, bebek gibi zırlıyorsun."

Beni sevdiğini söyledikten sonra ağladığım için bana bok mu atıyordu?

"Ve tekrar ediyorum, bunun nedeni az önce beni sevdiğini söylemiş olman," diye ilan ettim. Bir elimi kaldırdım, parmağımla yüzümü gösterdim. "Ve bu noktada bana bok atıyorsun, artık ağlamıyorum," diye belirttim, sonra şikayet ettim, "Anı tamamen mahvettin."

Gözlerine eğlenceli bir ışık vurdu ve bu da dudaklarının kıvrılmasına neden olan başka bir kedi titremesine neden oldu.

"Tamamen mi?" diye alay etti.

"Kesinlikle," diye tersledim, biraz nefes nefese olsa da.

Birden yüzü yaklaştı ve başparmağı Çenemi, çenemi ve yukarı doğru süpürerek alt dudağıma takıldı.

"Tamamen mi?" diye fısıldadı. Tamam.

Tam olarak değil. Hiçbir Şey bu anı mahvedemez. Hiçbir Şey.

Deke'in harika biri olması sayesinde, beni zorlamadı, yüksek sesle itiraf etmemi sağlamadı.

Sadece "Beni seviyor musun, Jussy?" diye sordu.

Şimdi söyleyebilirim. Söyleyebilirim.

Deke'in amıma, vücuduma, bana sahip çıktığı fantastik seks.

Sadece onun için söyleyebilirdim. Deke için.

"Evet, bebeğim, seni seviyorum."

Bunun yüzüne yerleşmesini izledim ve bunu yaparken, Deke gibi Şeyleri bana ve benim gibi Şeyleri Deke'e veren bu yerin mucizesini işte izledim.

Bu son mucize, hayatın yüzünde açtığı yaraların ne uykudan ne de seksten dolayı düzeldiğini görmektir.

Hepsi benden.

Kahretsin.

Yine ağlamaya başlayacaktım.

Bunu kontrol etmek için, Deke başparmağını dudağımdan çeneme, oradan da boğazıma doğru gezdirirken kesik kesik nefes aldım. "Sana her gece şampanya almayı düşünüyorum."

"Şampanyayı severim tatlım, ama gerçekten oraya girmek istiyorsan, bana burbon getir."

Kalçalarını benimkilere bastırdı, dudaklarım tatlı bir hisle ayrıldı ve "Daha derine girebilir miyim?" diye sordu.

Gözlerinin içine bakıp "Hayır" diye cevap verirken son derece ciddiydim.

Ciddiyetimi anladı.

Tamamen.

"Senin içinde kök salmış," dedi, gözleri parlıyordu, yırtıcı, sahiplenici, horozuyla, boğazımdaki eliyle, bana az önce yaptığı her Şeyle işaret ettiği noktayı yapıyordu.

İlk seferimizde dişlerini tenime batırarak yaptığı nokta.

O zamanlar ben de onun gibiydim.

İlişkimizi resmileştiriyorduk. "İçimde kök saldı," diye nefes aldım.

Tuttuğu bacağını sırtına doladı ve şimdi boşta olan elini boynuma doğru kaydırdı, parmakları diğer eli de boğazımı bırakıp karşı tarafa geçti.

"Sadece istediğim kökler, ben senin içinde, sen benim içimde," dedi sessizce. Hay sikeyim.

Beni yine ağlatacaktı ve ben bunu kontrol edemeyecektim. Yüzümü izledi.

Sonra, "Kahretsin, yine başlayacaksın," dedi.

"Başlamayacağım," diye terslendim, ama kelimeler titriyordu.

Bana alaycı bir şekilde sırtıttı ama bu bir paravandı ve kendimi toparlamam için ihtiyacım olan şeyi bana veriyordu. Bunu biliyordum.

Çünkü her iki başparmağının da kulaklarımın arkasını yatıştırıcı bir şekilde okşadığını hissettim.

"Şampanyaya ihtiyacım var," dedim.

"Evet," diye cevap verdi.

"Şampanya içer misin?" diye sordum.

"Bu gece içiyorum," diye cevap verdi.

Bu gece yaptı.

Benim için kutlama gecesi olan bu gecede Deke şampanya içti.

Kalktım ve saçlarımdaki ellerine geri düşmeden önce ağzımı onunkine değdirdim. "O zaman dök tatlım. Ben temizleneceğim. O zaman pedimin bitmesine kadeh kaldırırız.

domuz eti."

"Tamamdır," diye mırıldandı. "Ben balkabaklarını alayım, sonra da şampanyayı patlatırım."

Yavaşça dışarı kaydı ve sonra beni yukarı çekerek tezgahın üzerine oturmamı sağladı.

Bizi orada tuttu, beni kollarına aldı, başımı arkaya eğdi, çenesini aşağı indirdi.

Yüzümü inceledi, gördüklerini beğendi, yüz ifadesiyle bunu bana gösterdi ve sonra beni öptü, uzun ve tatlı bir şekilde.

İşı bittiğinde, tezgahdan inmeme yardım etti, kot pantolonunu yukarı çekti, aletini içine soktu, ama o yukarı çıkmadan önce kot pantolonumu ve külotumu almama yardım etti.

"Geri döneceğim,"
dedim ona.
"Anladım," diye
cevap verdi. "Her
zaman, Deke."

Bir anda ağzından çıktı ve şampanya şişesine yönelen bakışları benimkine geldi.

"Evet bebeğim," diye fısıldadı, ağzı yumuşak, bakışları sıcaktı.

Ona geri verdim.

Sonra temizlenmek için banyoya koştum. Sahip olduğum Arada regl oldum (yani Deke beni eldivensiz yaptıktan sonra bebek olmadı), artık hap kullanıyordum.

Artık prezervatif
yok. Sadece Deke
ve ben.

Bu iyiydi, çünkü bitmişti. Bu düşünce
bana bir sırtış verdi.

Son yirmi dakikayı düşününce bu sırtış kocaman bir gülümsemeye dönüştü.

Domuz etini düşününce midem guruldamaya başladı.

Temizlendim, kıyafetlerimi giydim, yeni bir çift sıcak tutan çorap aldım ve onları giydim.

Sadece bir saniyeliğine pencereden dışarı bakıp, dağın benim bulunduğum bölgesine kalın ve ağır bir şekilde yağın kar tanelerine baktım.

"Mutluyum baba," diye fısıldadım.

Kar sessizce, güzelce, huzurla yağmaya devam etti.

Bunu babamın memnun olduğu cevabı olarak algıladım.

Sonra yapacağımı söylediğim şeyi
yaptım. Her zaman yapacağım şeyi.

Hemen adamıma geri döndüm.

Deke.

O gecenin ilerleyen saatlerinde Deke, Jussy'nin kollarında rahatladığını hissetti ve uykuda nefes alış verişlerini duydu.

Orada, adasında paylaştıklarından sonra dağlardaki büyük, pahalı evinde, büyük, pahalı yatağında çingenesine sarılmış yatarken, hayatı boyunca sadece tek bir şey yaparken hissettiği bir dinginlik hissetti.

Yolda olmak.

Bu onu rahatsız etmedi.

Tamamen mantıklıydı.

Deke ona aşıktı.

Bu yüzden ona bu huzuru getirmesi hiç de şaşırtıcı değildi. Deke pencereden dışarı bakmadı.

Onun yerine yüzünü Jussy'nin saçlarına gömdü. Ve yüksek sesle konuşmadı.

Kelimeleri kafasının içinde düşündü.

Ben iyiyim anne.

Sonra, o yerin derinliklerine düşerek, o büyük, pahalı evde, o büyük, pahalı yatakta Jussy'yi ona tutarak Deke gözlerini kapadı ve uykuya daldı.

Bölüm Yirmi Bir

Bir Daha Asla
Deke.

Deke, Jussy'nin ellerini karnına yerleştirdiğini hissetti, saçları göğsüne doğru savrulurken Jussy arkaya doğru eğildi, kızın nektarı

Yüzüne boşalırken ağzından sular akıyordu.

Onu içine çekti, ihtiyacı olanı kendisine vermek zorunda kalmadan önce onu orada tutabildiği kadar uzun süre tuttu.

Kalçalarını kavrayarak onu göğsünden aşağı çekti, üzerinden kaydırıp ve onu yanına, sırtını önüne çekerken içine yuvarlandı. Aletini kavradı ve aşağı doğru kaydırıp. Aletini yönlendirerek içine girdi ve onu içine alırken, boşalmaya devam ederken kadının sıcak ve zarif bedeninin onu kavradığını hissetti.

Bir kolunu kızın altına soktu ve yukarı kaldırdı, boğazını kavradı, boynunu bükerken geriye doğru itti, böylece başı Saçları sakalına dolanarak yanağından yukarı süzüldü. Yüzünü onun boynuna gömdü ve diğer elini bacaklarının arasına soktu,

içeri itti, parmağıyla klitorisini buldu, sertçe yuvarlandı.

"Tekrar oraya git, çingene," diye homurdandı, içine doğru iterek

kendi orgazmının taşaklarında, sikinde toplandığını hissediyordu.

Yumuşak bir şekilde nefes aldı, kalçalarını hareket ettirerek onun itişlerine doğru salladı ve aynı zamanda parmaklarına sürtündü.

"Tanrım," diye fısıldadı.

"Oraya git," diye emretti.

"Tanrım," diye üflledi.

"Bebeğim..." elini boğazından yukarı kaydırarak çenesinin altından geçirdi, "oraya git," diye homurdandı.

Nefes almayı bırakıp miyavlamaya başladığında başı omzuna yaslandı. İkinci orgazmının ıslaklığının sikini

kapladığını hissetti ve kendini tutamadı.

Elini kadının bacaklarının arasından çekerek Kolunu karnına doladı ve onu aşığı çekti. Gıcırdatırken tatlı bir salıverme hissetti, dölleri onun içine fıskırdı, dünyası sadece buna daraldı. Aleti Jussy'nin derinliklerine gömülmüştü, kaygan, rahat, tatlı, sıcak amcığı onu kökten uca kavıyor, vücudunun titrediğini hissederken onu kurutuyordu, orgazmıyla değil, vücudunun gücüyle onu kendi yolculuğıyla birlikte götürüyordu.

İçinden çıkması zaman aldı ve aynı yavaşlıkla Dünya genişledi. Kızın yumuşaklığını üzerinde hissetti. Saçlarını kokladı. Boynuna doğru sertçe nefes alırken teninin özünün ağzına doğru sürüklenişini tattı. Güneş kapalı göz kapaklarında parlıyordu. Jussy'nin nefes alış verişlerinin eşitlenmeye başlaması. Yumuşak çarşafı, sert yatağı, her ikisinin de vücutları tarafından ısıtılmış hissi.

Aldığı şeyle tatmin olmayan Deke, doğrudan içeri girdi, dilini onun tenine dokundurarak Jussy'nin tadına baktı. Çenesindeki eli hâlâ kızın başını daha da geriye itiyordu.

çevirdi, ağzını boynundan yukarı kaydırarak kulağının hemen altında çalıştı, ona verdiği şeyi sevdiğini biliyordu. rahatlamıştı.

Diğer elini kadının karnında, memelerinin üzerinde, göğsünde, boynunda ve saçlarında gezdirdi. Orada, yukarı doğru topladı, buklelerin göğsüne doğru sürüklendiğini hissetti ve başını öne doğru iterek dudaklarını ensesinde gezdirdi.

Ona karşı titredi, taşaklarında sıkılaştığını hissettiği yumuşak bir ses çıkardı, ama hareketsiz kaldı, onun verdiklerini aldı, bundan zevk aldı, amcığı hala köklü horozunun etrafında kasıldı.

Parmaklarını kızın saçlarından çekip başını hafifçe kaldırdı ve dudaklarını kızın diğer kulağına götürdü.

Dişlerini hafifçe kulak memesine batırdı, küpesinin metalinin tadına baktı, sonra onu serbest bıraktı ve "Çingenemi sev" diye fısıldadı.

İçten ve dıştan gelen ürperti daha büyüktü, onu kalçalarını kadının kışına bastırmaya zorluyor, sikinden sertçe çıkarken kaybettikleri bağlantıyı derinleştiriyordu.

"Ben de seni seviyorum tatlım," diye fısıldadı, onun elini bulup kendi eliyle arkasını kapattı ve parmaklarını onunkilerin arasından geçirdi.

Deke, omzunun boynuyla birleştiği yeri öpmek için hafifçe kıpırdandı, sonra arkasına yerleşti, yüzü saçlarının arasındaydı, onu kendine yakın tutuyordu, bunu doğal bir şekilde onun içinden ıslak bir şekilde çıkana kadar yapıyordu, onun içinde sırlanmıştı, onun içinde, onların içinde sırlanmıştı.

Ve hala onu tutuyordu.

İlk hareket eden Jussy oldu ama sadece onun kollarında dönmek, yüzüne bakmak ve çok yaptığı şeyi yapmak için.

Dikkatle inceledi, dikkati keskinleşti, ama her zamanki gibi, orada ne bulduysa çok uzun sürmedi onu sakinleştirdi. Onun içinde eridi ve bir elini kaldırarak parmaklarını hafifçe onun sakallarına gömdü.

Sevişme sonrası, ona sarılması, sessizlikleri, huzuru, o yataktan ayrılmak istemiyordu. Jussy'nin doğum gününden sonraki cumartesiydi. ev tamamlandı. Max'in çalıştığı müşteri fazla mesai istemedi. Böylece tüm hafta sonunu geçirdiler.

Ayrıca hiç vakit kaybetmeden herkesi yeni eve taşınma partisi için davet ettiği, hediyeye izin verilmediği ve Steph'in tavuğundan bir fıçı yaptığı için de yapmadılar.

Kız arkadaşını tanıdığından bahsetmiyorum bile. Seks, sabahki ruh halinin kenarını kesmeye yardımcı oldu. Ama onu yok etmedi.

"Kahve ister misin?" diye sordu.

"Evet, bebeğim," diye cevapladı.

"Krep ister misin?" diye devam etti.

Kaşları kalktı. "Krep yapabiliyor musun?"

"Bebeğim, markette satılan diğer her şeyle birlikte Bisquick de aldın. Yumurta, süt ekle, karıştır, dök, pişir, ye. Zor değil."

Sırıttı. "O zaman evet, krep istiyorum."

O da sırttı, içeri daldı, ağzını onunkine değdirdi.
ve geri çekildi. "O zaman ben kahve ve krep alıyorum. Sen de

temizlendi."

"Doğru, Deke."

Onu sıktıktan sonra tekrar daldı, bu sefer ağzlarının teması çok daha uzun sürdü ve bir Çingeneliğinin sağlıklı tadı.

Bitirdiğinde, yorganı Jussy'nin üzerinde tutmaya dikkat ederek yuvarlandı. Kışını yataktan çekip çıkardı, saatlerce değil ama ihtiyacı olduğu sürece tembellik edeceğini bildiği için onu daha da yukarı kaldırdı.

Eğildi, kadınını becermek için çıkardığı polar eşofmanını aldı ve çekiştirerek giydi. Sonra da Jussy'nin uyumadan önce seviştiklerinde her zaman çıkardığı bandı komodinden aldı ve saçını sabitlemek için kullandı.

Kapıya doğru giderken dönüp onu gördü; yatağın ve arkasındaki yastığın üzerine dağılmış koyu renk bukleleri, gözleri onun üzerinde, bakışları tembel ve sevimliydi.

Ağzının bir tarafını yukarı kaldırdı.

O da aynı şekilde karşılık verdi, yüzünü gideceği yere döndü ve odadan çıktı.

Yaşam alanına doğru ilerleyen Deke sağına baktı ve Jussy'nin tasarımcısıyla birlikte yarattığı şeyi gördü.

Bir tasarımcıdan yardım almış olabilir ama yaptığı şey düpedüz Jussy'ydi.

Şöminenin yanında eve paralel iki kanepa, her ikisi de yumuşak soluk kotla kaplı, kenarlarında pirinç düğmeler bulunan yıpranmış kahverengi deriden dört sandalye, ikisi sırtını ön kapıya, ikisi de sırtını mutfığa dayamış.

Ön pencerelerin yanındaki köşede, bir başka Koyu kahverengi büyük bir kanepa, bir tarafta kırmızı bir koltuk, diğer tarafta parlak mavi bir koltuk, sedirler eşleşiyor, ancak yer değiştirmiş, kırmızı koltuğun önünde mavi, mavinin önünde kırmızı. Büyük kare sehpa. Sandalyeler ve kanepeler arasında daha fazla masa. Etrafta ayaklı lambalar.

Hiçbir şey bir şişe birayı, bir bardak burbonu ya da bitmiş bir tabak yemeği bırakmanın önüne geçemezdi.

Yetmiş inçlik bir başka televizyonu, yukarı, aşağı ve yanlara doğru çekilebilen bir montaj aparatına sabitlemişti. Deke'in önerisiydi bu, ona televizyonu duvara yaslama fırsatı veriyordu, böylece şöminenin yanındaki koltuklardan görülebiliyordu ya da köşedeki boşluğa daha yakın olacak şekilde açılı duruyordu ve oradan izlenebiliyordu ya da yine mutfaktan görülebilecek şekilde açılı duruyordu.

Müzik odasının kapıları açıktı, o oda Siyaha boyanmıştı ve içerideki sehpanın üzerinde gitarını, koyu çikolata renginde ve parlak bir deriyle kaplı kıvrımlı kanepeyi görebiliyordu. Ayrıca krem rengi arkalıklı, önü zebra desenli kıvrımlı sandalyeleri de vardı. Sessiz kırmızı desenli büyük bir halı vardı. Ayrıca, içinde son model bir müzik seti ve hoparlörlerin yanı sıra üvey annesinin postayla gönderdiği CD koleksiyonunun bulunduğu farklı boyutlarda koyu renkli ahşap kasalar vardı. Ve son olarak, dizüstü bilgisayarını koyduğu leopar desenli bir sandalyesi olan kadınsı, neredeyse narin bir masa.

Mutfağa doğru ilerledi ve yemek odasının açık kapılarına baktı. Odanın bir tarafı kavisliydi ve on iki sandalyeyle çevrili büyük, yuvarlak bir masa tercih etmişti. Bazılarının kolları vardı, arkalıkları ovaldi ve kaplan deseniyle kaplanmıştı. Diğerlerinin yüksek arkalıkları vardı, içten içe şarap kırmızısı kadife kaplı, üst kısmı eğimli. Sonuncusu, yine yüksek arkalıklı, arkaya kıvrılmış, koyu mor kadife döşemesi düğmeli.

Seçtiği avizeler, aydınlatma armatürleri ve diğer aydınlatmalar dallardan veya demirden yapılmış, diğerleriyle birlikte göze çarpan büyük parçalardı. Nereye bakacağınızı bilmiyordunuz, ama her şey o kadar baktandı ki, her şeyi bir kerede almak istiyordunuz. Dört kişi de dahil.

Adanın üzerinde sarkan kolyeler, neredeyse damlaya benzeyen büyük, kusurlu, dikdörtgen kürelerle son buluyordu, cam üflenmişti, böylece baloncuklar içeride hapsolmuştu.

Ada aynı zamanda kenarda uzanan altı tabure ile çevriliydi, alçak sırtlar, ciddi derin koltuklar, rahat ve tüm renkleri oyuna getiren bir şal ile kaplıydı. Zengin renkler. Sıcak renkler. Rock 'n' roll renkleri. Jussy'nin renkleri. Kırmızı, mavi, kahverengi, mor, siyah.

Yerde halılar vardı (ve nihayet yatak odasında da bir tane vardı, her ne kadar Jussy ve Lauren yatağın altını açarken onun, Ty'ın, Tate'in, Bubba'nın ve Chace'in kocaman yatağı kaldırması gerekse de). Etrafta tiftik olduğunu söylediği atkılar vardı. Koyun postları oraya buraya serilmişti. Her yerde akla gelebilecek her şekilde yumuşak, kabarık yastıklar vardı.

Üst kattaki her odanın yatak çarşaflarına ve banyolardaki havlulara kadar döşenmiş olduğundan bahsetmiyorum bile. Yukarıda ise duvar asmaları vardı.

Alt katta, Jussy'nin kendisine, babasına ve büyükbabasına ait eşyaları vardı; ilkinin annesinin ya da üvey annesinin göndermesini bekliyordu, sonuncusunu ise Üvey kardeşinin onları almak için uğraşması baş belasıydı, böylece bu olduğunda onları istediği yere monte edebilecekti.

Ona ne olduklarını söylemişti. Çerçevesiz konser posterleri. Altın ve platin plakları. Orijinal albüm kapak resmi. Babasının, büyükbabasının, teyzesinin ve amcasının sahnede ya da turnede ve evde ailesiyle çekilmiş türünün tek örneği fotoğrafları.

Bu düşünce gözünü kalan tek boş alana, babasının koleksiyonunu yerleştirmek istediği odaya çevirdi. Kırık pencere değiştirilmiş ve Deke kapı çerçevesini ayarlamıştı; Max'in mekâna ve Jussy'nin vizyonuna uygun katlanır kapıları özel olarak sipariş etmesi gerektiğinden geriye kalan tek şey buydu.

çok havalı) ve iki hafta daha gelemeyeceklerdi. Ayrıca çocuklara orada çift kişilik bir platform inşa ettirmişti, Bu platform alanın tüm arka kısmı boyunca uzanıyor. Ve duvardan duvara, zeminden tavana her iki tarafa yerleştirilmiş ışıklı kitap rafları sipariş etmiş, tavan aydınlatması koymuştu

gitarları olması gereken yerdeyken öne çıkaracak küçük noktaların kendisi. Tüm bunlar

Gitarları ve Dana ile paylaştıkları, babasının mülkiyetinde olan dedesi ve babasının ödülleri sergileyebilirdi.

Deke fırçalanmış paslanmaz çelik buzdolabının önünde durdu ve tüm alanı şöyle bir gözden geçirdi.

Jussy'ydi, baştan sona, yukarıdan aşağıya. Çok büyüktü.

Para diye bağıyordu.

Ve karavanının dışında, hayatı boyunca hiçbir yerde bu kadar rahat hissetmemişti.

Onunmuş gibi hissettirmiyordu. Elleri dokunduğundan beri Neredeyse her santimetrekaresi, her bir boya, her bir çivi ve döşeme tahtası -bir mobilya parçasının, hatta lanet olası bir yastığın bile onun onayı olmadan seçilmediği gerçeğini de eklersek- onlarınmış gibi hissettiriyordu.

Annesinin hiç evi olmamıştı. Babası hayattayken bile. Kirada oturmuşlar, fırsat bulduklarında satın almak için cüzi miktarda para biriktirmişlerdi; bu birikim, annesinin bir yandan yas tutarken bir yandan da iş bulması için gereken aylar boyunca başını sokabileceği bir çatıya sahip olmasının tek nedeniydi.

Şimdi kendini evindeymiş gibi hissediyordu.

Jussy'nin evine bir kuruş bile yatırmamıştı ama enerjisi ve alın teriyle burayı bir araya getirmişti.

O bile değildi.

Jussy, neredeyse ilk andan itibaren -birlikte olmak için kendilerini toparlamadan önce- buranın onun alanı olduğunu, onun bir parçası olduğu gibi kendisinin de bir parçası olduğunu hissettiriyordu.

Deke bunu bir şekilde hissediyordu, kış için yerleşmek üzere yoldan döndüklerinde gölüne gideceğini biliyordu. Balık tutacaktı. Kadını karavanına götürüp onunla birlikte olacak, onu orada becerecek, bırakacaktı ki o da kendi damgasını vursun.

Yol boyunca topladığı, artık onların tarihi olmaya başlayan geçmişinin bir kısmını tavana, duvarlara yapıştırdı.

Ama burada olacaktı, böylece Jussy Babasının gitarları ve diğer her şeyiyle ona yakın olması ve Deke'in ona verdiği yerde olması - parayla teklif etmemesi - bir araya getirmesi çünkü bu onun işiydi.

Ve bu şekilde ona ihtiyacı olan şeyi verebilirdi.

Kendini düşüncelerinden sıyırdı, ne kadar iyi olsalar da, çünkü kadınına kahve yapması gerekiyordu.

Bisquick'i, yumurtaları ve sütü hazırlamış, çekmecedен bir karıştırma kabına uzanıyordu ki, birisinin onun sokağından geçtiğini duydu.

Ön kapıya baktı, herhangi biri olabileceğini biliyordu. Bu kişilerin hepsi o gece onun evine davetli olsalar bile, bu, içlerinden birinin (ya da birkaçının) Jussy'ye ihtiyaç duydukları herhangi bir nedenle kapısına dayanmayacakları anlamına gelmiyordu.

Bu sadece bir yol haline gelmişti. Jussy artık Carnal'ın bir parçasıydı ve Carnal halkı sizi kabul ettiğinde bu gerçekleşmişti.

Deke pisliği adaya bıraktı, mermerin etrafından dolaştı ve kapıya doğru ilerledi.

Kapıyı açtı ve içinde durdu. Güneş gökyüzünde parlıyordu. Çarşamba gününün soğukunda yapışıp kalan ve Perşembe günü öğleden sonra sıcaklığın geri gelmesiyle kaybolan kar, kadının balkabaklarının yine dışarıda olduğu anlamına geliyordu.

Yolda parlak siyah bir Escalade vardı.

İçinden bir kadın çıktı, uzun bacaklı, harika kalçalı, kumral saçlı, profili Jussy'ninkinin aynısıydı.

Güneş gözlükleriyle yüzünü ona döndü. Gözlerini göremiyordu ama yine de onun Joss olduğunu biliyordu.

Kapıyı çarptı ve yüksek topuklu çizmelerin üzerinde, yuvarlak kalçaları solmuş kotla kaplı, kadınsı kesimli Carly Simon'dan yırtılmış gibi görünen ve omuzlarında doğrudan 70'lerden taşınan koyun derisi ceket, gözlerini kapatan kocaman gözlükler, ona kilitlenmiş gözlükler, kadın

Buzun üzerinde zarıfçe süzölüyormuş gibi çakılların üzerinde hareket etti.

Bir hareket sezdiğinde Deke'in dikkati cipin kaputunun etrafında dönen adama kaydı. Uzun boylu, ciddi şekilde zayıf, kafası uzun, karışık, tepesi sivri bir yığındı, kirli sarı saçları vardı. Altında sarkan bir kemeri olan bir sürü fermuarı ve çıtçıtları olan siyah deri bir ceket, siyah kot pantolon, yanlarında halkaları olan motosiklet botları, gözlerini kapatan siyah güneş gözlükleri giyyordu.

Roddy Rembrandt.

Haber vermeden, Jussy'nin ailesi arıyordu.

Hay sikeyim.

Onlar ön kapıya doğru ilerleyip önünde durduklarında bile kıpırdamadı.

"Tanrım, sen koca bir çocuksun," diye mırıldandı Jussy'nin annesi.

Deke ona yakından bakınca afallamıştı.

Yüzünde tek bir çizgi bile yoktu. Güneş gözlükleri hâlâ takılı olduğundan gözlerini göremiyordu ama görebildiği kadarıyla kadının elli üç yaşında olduğunu biliyordu ve en fazla kırkına bile basmamış gibi görünüyordu.

"Sen Joss'sun," dedi.

"Evet," diye açıkladı. "Ve sen de Deke'sin."

"Evet," diye yanıtladı, dikkatini onun ötesine, karısının arkasına yakın duran Rembrandt'a çevirdi ve "Rembrandt," diye selamladı.

"Dostum," diye karşılık verdi adam.

Deke yoldan çekildi ve kapıyı biraz daha açarak içeri girmeleri gerektiğini işaret etti.

Hiç tereddüt etmeden hemen geldiler.

Kapıyı arkalarından kapattı ve döndüğünde onların çoktan içeri yerleşmiş, kendisine doğru baktıklarını gördü.

Jussy'nin annesi güneş gözlüklerini saçına takmıştı.

Jussy'nin kahverengi değil gri gözlerini gördü ve hâlâ çizgiler yoktu.

Bunlar göğsüne doğrultulmuştu.

Ve ağzı kıvrılmıştı.

"Jussy tembellik ediyor," diye paylaştı. "Gidip onu kızdırayım," ve bir gömlek getireyim. "Kahve hazır. Paltolarınızı çıkarın, içeri gelin, rahatınıza bakın. Hemen dönerim."

Rembrandt, görünüşe göre rockçıların içeride bile yaptığı gibi gözlüklerini çıkarmamıştı ama ceketini silkmekte tereddüt etmedi. Bunu yaptığında Deke, daha iyi günler görmüş, orijinal siyahı koyu griye dönmüş ve önünde büyük, çatlak beyaz harflerle "SADECE ROCK VE ROLL" yazan uzun kollu bir tişört gördü. AMA BEN BUNU SEVİYORUM.

Joss ona sırtmaya devam etti. Tanrım.

Deke kıpırdandı ve arka salona açılan kapıyı yarılamıştı ki, Jussy kutudan çıkardığı yeni bir çift gülünç pijama giymiş olarak kapıdan çıktı.

Bir gün önce online sipariştten.

Pantolon uzun, bilekten büzgülü, şeftali kremiydi, kalçaların ön kısmında ve bir bacağın aşağısında parlak işlemeler vardı, bel bandı o kadar boldu ki beline oturmuyor, kalçalarının üst kısmına sarkıyordu. Üstü dar, asker yeşili, üzerinde baş döndürücü bir yıldız deseni olan, pantolonla hiçbir şekilde uyuşmayan ama onunla birlikte gelen bir termal.

Deke, Jussy'nin bazı kıyafetlerine iyi tarafından bakmayı öğrenmişti. Birçoğu göğüsleri, bacakları ya da yaklaşırsa külot ve/veya sütyeni gösterdiği için sallanıyordu. Geri kalanında her zaman iyi bir şeyler vardı, iyi olanı bulmak için kazmak zorunda kalsa bile.

Bu da bir istisna değildi. Üst kısım, sütyenle bağlanmadığı belli olan göğüslerine tam oturuyordu. Alt kısmı, büzgülü etek ucundan bel bandına kadar yanlara doğru yırtmaçlıydı.

Yatakta ve yatak dışında, eli kendini çok o pantolondaki yırtmaçlarla iyi yerler. Ve dün gece giydikten yaklaşık beş dakika sonra başladılar.

Neredeyse aynı derecede iyiydi, meme uçları termalden görünüyordu, umurunda değildi, bu hoşuna gitti ve manzarayı sevdi.

"Ah... bu da ne?" diye sordu, gözleri Deke'in ötesinde annesine ve üvey babasına dikilmişti.

"Sürpriz," diye cevap verdi Joss hafif bir ses tonuyla. Jussy'nin yüzü allak bullak oldu.

Deke onun yanında durdu ve bir elini karnına koydu. Kızgın ifadesini ona doğru eğdi.

"Gördüğünüz gibi, aileniz burada. Gömlek alıyorlar. Dört kişilik krep yapıyorlar. Ve her şey yolunda," dedi.

Belli ki kabul etmemiş.

Bu yüzden elini hafifçe karnına bastırdı ve "Her şey yolunda çingene," diye tekrarladı.

Nefes aldı, bunu bir Jussy çekerek yaptı, bu da kendini toparlamak anlamına geliyordu.

Bunu gören Deke onu bıraktı ve yoluna devam etti.

Ama annesinin "Küçük kızım gelip annesine sarılacak mı?" diye sorduğunu duyunca, kızın henüz kendini toparlayamadığını anladı.

"Evet, öyle, çünkü seni seviyor. Ama önce senin ve Roddy'nin parmaklarının kırılıp kırılmadığını soracak, o yüzden bana mesaj atıp lanet olası bir Cumartesi sabahı ilk iş olarak gösteriye çıktığını söyleyemedin."

Odasına girmeden ve sesler daha az belirgin hale gelmeden önce tek bildiği buydu.

Odasına girdiğinde sırtıyordu.

Kendi termalini aldı, giydi ve kışını Jussy'nin ailesiyle birlikte olduğu yere geri götürdü.

Oraya vardığında Joss'un koyun postundan ceketinin çıkarılmış olduğunu, çantasıyla birlikte kot koltuklardan birinin üzerine atılmış olduğunu gördü. Bu, parlak kırmızı bir tişörtü ortaya çıkardı, neredeyse hiç olmayan kollar, ön tarafa dikilmiş lanet olası havalı bir Çin ejderhası.

Rembrandt'ın ceketini de kanepenin üzerindeydi ve Jussy ona sarılıyordu. Sarsıntılı, kısa ve sinirli bir sarılmaydı ama yine de bir sarılmaydı.

Deke karşılarındaki kanepenin yanına geçip ona yaslanırken dudakları kıpırdadı.

Jussy, Rembrandt'ın kollarından kurtuldu ve Deke'e doğru döndü.

"Sanırım Deke'le tanışmışsın," dedi elini ona doğru uzatarak.

"Öyle yaptık," diye yanıtladı Joss.

"Ve Deke yumuşak başlı bir adamdır, bu yüzden her zaman rahattır, bu yüzden onunla tanıştığınızda havalı olup olmadığınızı ondan anlayamam."

Jussy devam etti.

Joss'un gözleri kızının üzerinde kısıldı. "Buraya geleli daha beş dakika bile olmadı kızım ve ben kızıma daha beş kelime bile söylemedim.

onu."

Jussy kaşlarını kaldırarak annesine baktı. "Peki bu beş kelime havalı mıydı?"

Rembrandt kanepenin yanından geçip sırtını kola dayadığında ve yere yığıldığında Joss patlayacakmış gibi görünüyordu

gözlüklerini takmış bir şekilde, "Arabayı aldım.

Redeye burada. O cipte altı tane bavul var, dördü senin bokunla dolu, Jussy. O saçmalıkları kendim hallettim çünkü annen

"Bu son söylediği, Joss ile Roddy arasında çeşitli konularda bir anlaşmazlık noktasıymış gibi geldi. "Şimdi çok yorgunum, kahveye, yemeğe ihtiyacım var, karımı becerip sonra da

dışarı."

"Rod!" Joss tersledi.

"Ne?" diye sordu, koltuktaki pozisyonundan güneş gözlüklerinin ardından ona bakarak. "Hepsi bu kadar değil. ne olacak?"

"Eğer Jussy'nin yeni adamının önünde karını becereceğini söylemeseydin bunların hepsi olacaktı. Şimdi o kısım gerçekleşmeyecek," diye karşılık verdi Joss.

Rembrandt başını kanepeye çevirip Deke'e bakarak, "Adam bir adam," diye karşılık verdi. "Büyük bir adam." Gözlüğünü tekrar karısına doğrulttu. "Biz erkekler Bu saçmalaktan rahatsız oldu. O iyi biri."

"Yani, diyelim ki Jussy misafir odasındaki yatağının üvey babası annesini becerirken kırılacağı bilgisini taşımak istemiyor," diye karşılık verdi Joss.

"Jussy ondan daha havalı dostum, bundan eminim," diye mırıldandı Rembrandt, kesinlikle doğru bir şeydi bu ve bunu ellerini göğsünde kavuşturarak yaptı, sanki tabuttaki bir vampirdi ama tabutu bir kanepeydi ve bacakları yanlardan sarkıyordu.

Deke gülme ihtiyacını kontrol etmekte zorlanıyordu.

Rembrandt'tan çingenesine baktı ve onun boynunun eğik, omuzlarının çökük, başının bir o yana bir bu yana sallandığını görünce bu çabayı daha kolay buldu.

"Bebeğim," diye seslendi usulca.

Başını kaldırdı ve gözlerini ona çevirdi. "Ben bir erkeğim ama havalı olduğumu biliyorsun."

"Kahveye ihtiyacım var," diye cevap verdi.

"Anladım," diye mırıldandı, döndü ve mutfığa doğru ilerledi.

"Krep mi duydum?" Rembrandt aradı.

"Bunlar kahveden sonra geliyor Roddy," diye ilan etti Jussy ve bunu söylediğinde Deke onun kendisine doğru hareket ettiğini anladı.

Joss, "Rod, kışını kaldır ve gidip bavulları getir," diye emretti.

"Boş ver onu," diye cevap verdi. "İçlerindeki hiçbir şey bozulmayacak.

Ben uyuyana kadar

bekleyebilirler." "Rod-"

"Krepten sonra ben alırım," diye araya girdi Deke, parmakları Jussy'nin yeni fincanlarından birinde gezinirken diğer eli tencereye doğru uzanıyordu.

"Ben yardım edeceğim," diye karar verdi Jussy.

"Hayır, yapmayacaksın," dedi ona. "Evet, yapacağım," diye karşılık verdi. "Adalet," dedi adam alçak sesle.

Adamın gözlerinin içine baktı, içini çekti ve şüphesiz kremasını almak için buzdolabına doğru kaydı.

Joss, "Ben krema alırım, şekersiz," diye açıkladı. "Benimki sade ve umarım serttir."

Rembrandt kanepeden seslendi.

"Rod, konuşmayı kesmek ister misin?" Joss sert kışını bir bar taburesinin üzerinde kaydırarak ve gövdesini kanepeye doğru bükerek bunu yapmayı önerdi.

Gözlüğünü karısına çeviren Rembrandt, "Bebeğim, adam adamdır. Sakin ol."

Joss kızına dönerek, "Onu getirmemem gerektiğini biliyordum," diye paylaştı.

Deke, Jussy'ye kupasını uzattı ve profiline bakarak onun da aynı fikirde olduğunu gördü.

Bir kıkırdamayı bastırdı ve başka bir kupaya uzandı.

"Sence ben Jussy'nin işlerine bakmaktan Evlat, bir daha düşün, beni bu geziden çıkarmaya çalıştığında sana söylediğim bir şey var," dedi Rembrandt.

Deke döküyordu ve içinden Jussy'nin duyulabilir iç çekişini duydu.

Tanrım, annesinin sik kafalı işvereni ona sadece bu şekilde hitap ettiğinden beri, İngilizceyi anlayabildiği zamandan o orospu çocuğunun annesini kovduğu güne kadar ona "çocuk" denmemiştir.

Bu düşünceye sahipti ve yine de Rembrandt bunu yaparken Deke ağzının seğirdiğini hissetti.

Joss kocasına, "Sinirlenme diye söylüyorum, önümüzdeki yarım saat boyunca seni resmen görmezden geliyorum," dedi.

"Bana uyar," diye mırıldandı kocası.

Deke yutkunarak attığı kahkahanın çıkardığı boğuk sesi engelleyemedi.

"Kesinlikle daha fazla kahveye ihtiyacımız olacak," diye mırıldandı Jussy.

Ona gülümsedi.

Bunu fark etti, yüzü yumuşadı ve ona küçük bir gülümsemeyle karşılık verdi.

"Kızım, kaldır kıçını da buraya gel," diye emretti Joss. "Annenin yanına otur. Ve bana burayı anlat... burası... güzel. Yemek odası, bebeğim... ilham verici."

Annesine yönelmeden önce Jussy'nin ona bakışıyla oyalandı.

Bir dakika sonra Deke elindeki fincanı adanın öbür ucundaki taburede oturan Joss'a doğru kaydırıyordu ki Joss gözlerini onunkilere dikti.

"Gelmeme izin vermedi. Ona sürpriz yapmak zorunda kaldık. Biraz zaman istedi. Ona biraz zaman verdik. Zaman dolmuştu. Eminim anlamışsındır."

Bir onay istemiyordu. Ona bunu anlamasının daha iyi olacağını söylüyordu çünkü aslında orada olmalarından daha fazla nedenden ötürü durum böyleydi.

"Anladım. Ve her şey yolunda. Yakında biraz kahve içtiğinde, sabahki ruh halini yenecek ve bunu anlayacak Deke de," diye cevap verdi ve kupalara geri dönmek için adadan uzaklaştı.

"Yakışıklı biri," diye paylaştı Joss açıkça.

"Lütfen burada değilmiş gibi onun hakkında konuşma," diye karşılık verdi Jussy.

"Yakışıklısın," dedi Joss yüksek sesle, Deke bunun sırtına yönelik olduğunu biliyordu.

"Minnettarlık," diye mırıldandı, kelime işkence gibi geliyordu çünkü gülmemeye çalışmak işkenceydi.

"Ve o büyük," diye devam etti Joss. "Sen de büyüksün," dedi hemen, böylece Jussy bu konuda ona bulaşmayacaktı. "Gerçi bunu sana zaten söylemiştim."

Döndü ve ona baktı. "Sen yaptın."

Sonra dolu bir bardağı kanepedeki Rembrandt'a doğru götürmeye başladı.

"Ona büyük olduğunu mu söyledin?" Jussy sordu.

"Bebeğim, buraya geldiğimizde kapıda duruyordu. Bunu kaçıramazdım. Uzay istasyonunda bunu kaçırmayan insanlar var."

Rembrandt'ın gözleri üzerindeydi, bu yüzden adamın Deke'in ısıramadığı gülümsemesine karşılık verdiği profesyonelce beyazlatılmış büyük gülümsemeyi yakaladı.

"Hayır, haklısınız. Gözden kaçırmak imkânsız. Ama bu, bu konuda bir şey söylemen gerektiği anlamına gelmez," diye karşılık verdi Jussy.

"Yaptım ve umurunda değil."

Jussy'nin ses tonu sertleşti ve "Yani sen Ona verdiğin o beş kelimeyle."

"Justice, kahveni iç. Kafein etkisini göstermeye başladığında beş dakika içinde iletişime devam edeceğiz. Joss, "Sisteminize girmenin bir yolunu bulun" dedi.

Deke bunun iyi bir oyun olduğunu düşündü.

Deke ona kupasını uzatırken Rembrandt, "Teşekkürler dostum," diye mırıldandı.

Adam bir yudum almak için kıvrılmaya başladıktan sonra izlemek için beklemedi. Mutfağa geri döndü.

Konuşma yeniden başladığında kendi fincanını doldurmuştu.

"Ne kadar kalacaksın?" Jussy annesine sordu.

"Pazartesi öğleden sonra görüşmem gereken bir müşterim var. Rod'un da işleri var. Bu yüzden Pazar günü öğleden sonra ayrılmamız gerekiyor."

Kadınının bir omuz çöküşü daha yapmasını izledi. Artık orada olduklarına göre, şaşkınlığını, gösterdikleri kızgınlığı ve neden yaptıklarını geride bırakıyordu, kısa ziyaretten hoşlanmamıştı.

Rembrandt kanepeden, "Yine de burası... lanet olası... boktan bir yer," dedi. "Kesinlikle geri geleceğiz."

Joss kızına sessizce, "Bir dahaki sefere sana haber veririz," dedi.

Bu bir özürdü ve özür değildi.

Deke onu izleyip kâsesine geri dönerken, çingenesinin kâseyi kabul ettiğini ve bunu sessizce yaptığını gördü.

Rembrandt siparişini verirken, "Dostum, kreplere vuruyorsun, sadece şunu söyleyeyim, ben benimkini hamurlu severim, yani içi orta pişmiş," dedi.

Deke Jussy'ye baktı ve sırtıttı.

O da sırtarak başını salladı. Joss kanepeye doğru döndü.

"Birincisi, Rod, onun adı dostum değil, Deke. İkincisi, bir restoranda değilsin. Jussy'nin evindesin."

"Beni görmezden geldiğini sanıyordum," diye belirtti Rembrandt. "Kahretsin, unutmuşum," diye mırıldandı Joss.

Deke kendini tutamadı. Omuzları titriyordu, kendini tutamadı ve kıkırdamayı serbest bıraktı.

"Bil diye söylüyorum, ben normalim," dedi Joss. "O normal değil ama ben o kadar normalim ki çoğu zaman bizi dengeleyebiliyorum. Şu anda bunu yapamıyorum çünkü onun normal olmayışı yorgun, aç ve azgın olması nedeniyle aşırı hızda."

Jussy tavana baktı.

Kahkahası daha da yükselirken Deke'in omuzları titremeye devam etti.

İçinden Joss'a baktı ve henüz solmaya bile başlamamış bir güzellik gördü.

Yirmi yaşındaki kızların baktığı ve o yaşa geldiklerinde onun gibi olacaklarına yemin ettikleri yetmiş.

Bu onun için iyiye işaretti çünkü bunu kız arkadaşına aktardığını şimdiden söyleyebilirdi.

Kahkahaları dindiğinde, "Alınma ama sen de normal değilsin Joss. Ama şunu söyleyeyim, bu iyi bir şey. Normal berbattır."

Joss onu içeri aldı ve kızına dönüp şöyle demeden önce acele etmedi: "Önsöz veriyorum.

Onay."

Rembrandt kanepeden seslendi: "Hamurlu bir krep yapabilir, tam onay veriyorum," dedi.

İşte o zaman duydu, Jussy'nin kıkırdamasını, her zamanki gibi çınlama sesiyle başlayıp kahkahalara dönüştü.

Ve sonra Deke onun öne, Jussy'nin Joss'a sarıldığı gibi onu kollarıyla yakalayan annesine doğru düşüşünü izledi.

"Tam bir baş belasısın," dedi annesinin boynuna doğru, sesi bir ton kumral saç tarafından boğuklaştırılmıştı.

sadece kızınıninkine. "Ama burada olmana sevindim."

Deke izlemeye devam etti ve o izlerken Joss Rembrandt onun ön onayını alamadı.

Profilinin yumuşaması, sevginin yüzünü doyurması, gözlerinin yavaşça kapanması, sanki Mutluluk anına tam olarak odaklanabilmek için bunu yapması gerekiyordu, kolları gözle görülür bir şekilde geriliyordu.

"Seni özledim,
bebeğim." "Ben de seni
özledim, Joss."

Birbirlerine tutundular.

Deke, ölçü kaplarını bulmak için anne ve kızından uzaklaştı.

* * * * *

O öğleden sonra geç saatlerde, iki saat kala geri sayım başladı.

Deke, Justice'in kot koltuklarından birinin ucuna oturmuş, Jussy de onun yanına kıvrılmıştı.

Rod ve Joss karşılarındaki kanepenin ortasına oturdular. Rod karısının yanına doğru eğilmiş, çoraplı ayaklarını şöminenin kenarına dayamış, bacaklarını açmıştı. Joss da koltuğa çökmüş, bacakları önünde, ayak tabanları şömineye doğru eğilmişti.

Krepler, Rod ve Deke'nin bavulları taşıması, Joss ve Rod'un kestirmek için üst kata çıkmaları ve muhtemelen başka aktiviteler, ki neyse ki bunlar olduysa bile o ve Jussy duymamıştı.

Deke'in de yardımıyla Jussy, Steph'in tavuğunu hazırlamaya başladı. Deke, Jussy'nin hazırlamasına yardım ettiği yatağa uzanıp ona eşlik ederken, Jussy de dört bavuldan çeşitli eşyaları çıkardı. Çoğu giysi, birkaç ayakkabı, sandalet ve bot, birkaç küçük mücevher kutusu. Baş ağrısına neden olan renk, desen, tüy, metal, boncuk ve püskül çeşitliliğini bir kenara bıraktı.

Daha sonra duş aldılar ve her ihtimale karşı Mesafe ve duş sesleri onu boğmadı, Deke boğdu.

aile onların faaliyetlerini duyamıyordu.

Joss kocasını yukarıda bırakıp misafir odasından çıktığında Deke, Jussy'nin markette hazırladığı buzdolabı ve dolapların durumunu gözden geçirdi. Jussy'nin halihazırda stokladığı erzak miktarının biraz ürkütücü olduğu düşünülürse, fazladan iki kişi nedeniyle daha fazlasına ihtiyaç duymaları pek olası olmasa da, takviye yapmak için kasabaya doğru yola çıktı.

Bunu çingene prensesi annesiyle vakit geçirsin diye ve Joss hem kendisinin hem de Rod'un viski içtiğini söylediği için yapmıştı. Bu yüzden iki şişeleri olmasına rağmen, iki şişenin daha zarar vermeyeceğini düşündü.

Geri döndüğünde Rod'un uyanmış olduğunu gördü. Jussy hepsine ızgara peynirli sandviç yapmıştı ve bu şimdiye kadar tattıklarının en iyisiydi. Basit tatlar, birlikte eritilmiş üç farklı peynir türü, ekmeği çıtırdatan ve lezzetlendiren gerçek tereyağıyla kaplanmış taze ekmek.

Artık geri çekilmişlerdi, Steph'in tavuğu çok yoğun değildi, sadece cipsleri, kuruyemişleri dökmesi, dip sos kaselerini doldurması ve Shambles'ın Sunny ile tatlı getireceğini söylemesi üzerine pilava başlaması gerekiyordu.

Konuşma ağırlıklı olarak Joss ve Roddy'nin tanışacakları kişiler hakkındaydı; Jussy'nin mesajlaşarak zaman harcadığı kişiler o gün bir ev partisinde olacaklarını haber vermişlerdi. bir metal grubunun ünlü bir üyesi ve annesi de vardı.

Ortam rahattı. Ona söylediği gibiydi, her şey yolundaydı. Joss ve Rod ona bakmaya gelmişlerdi, ama daha fazlası, Jussy ile birlikte olmak için gelmişlerdi ve çok yakındılar. Onlar

Bu duruma çabucak alıştılar, özellikle de Johnny'yi kaybetmelerinden Jussy'nin saldırıya uğramasına kadar yaşanan onca şeyden sonra birlikte vakit geçirmekten mutlu oldukları belliydi.

Ne yazık ki, beklenmedik bir varıştan sonra içine düştükleri bu rahatlık damgalanmış gibi görünse de, Joss Joss'tu, Rod Rod'du, bu yüzden bir şekilde Deke bunu anladı o rahatlık buharlaştı.

Rod aniden boynunu bükerek karısına baktı ve "Ona söylemeliyiz. Arkadaşları gelmeden önce bunu şimdi konuşalım."

Jussy'nin gevşek vücudu, Joss kocasına bakıp, "Bunu yarın konuşuruz," derken, onun yanında gevşekliğini biraz kaybetti.

Rembrandt'ın karısının esnek olmayan tutumunu ya görmezden gelme ya da umursamama gibi bir alışkanlığı vardı.

Kızıyla ilgili bir şey.

"Bunu şimdi yapmalıyız ki o da düşünebilsin. Ricky'ye söylemeliyim. Bu işi o üstleniyor. Ne kadar çok zaman geçirirse o kadar iyi olur ve bebeğim," Rembrandt'ın sesi alçalmıştı

"Bir gün bile olsa, bu tür şeylerle, bunu biliyorsun."

Joss, "Arkadaşlarıyla iyi vakit geçirmeyi dört gözle beklerken bunu aklından çıkarmasına gerek yok," diye karşılık verdi.

Bu, Jussy'nin vücudunun tüm gevşekliğini kaybetmesine ve yanında sıkılaşmasına neden oldu.

Bu da Deke'in koltukta doğrulmasına ve onu kendine çekmesine neden oldu.

Rod, "Bu işin halledilmesi gerekiyor Joss ve o da bunun kötü bir fikir olduğunu düşünmeyecek," diye karşılık verdi.

Joss, "Bu konuyu yarın konuşabiliriz," dedi.

"Bunu şimdi konuşmalıyız," diye karşılık verdi Rembrandt.

"Bunu şimdi konuşacaksın," diye araya girdi Deke.

Jussy giderek daha da gerginleşti. "Artık ortaya çıktığına göre bilmesi gerekiyor. Ve her ne ise, o Jussy, anlaşıcağını benden daha iyi biliyorsun."

Hem Joss hem de Rembrandt ona baktı, Rembrandt tehditkâr olmayan bir şekilde.

Joss'un yüzü sertleşmeye başlamıştı.

"Kızım kendi adına konuşabilir," diye tersledi. Deke, Jussy'nin taşa dönüştüğünü hissetti.

Onu daha sıkı tuttu ve annesine şöyle dedi: "Yapabilir. Ama yapmıyor çünkü siz ikiniz işinizi yapıyorsunuz,

ve bunun onu incittiğini hissedebiliyorum. O yüzden sadece söyleyin ki o da alsın ve onunla ne yapması gerekiyorsa yapsın."

Joss bir şey söylemek için ağzını açtı ama Jussy ondan önce davrandı.

"Tek kelime daha etme."

Bu Deke'in vücudunun gerilmesine neden oldu ve yüzünün de çerçevesi kadar sert olduğunu görmek için kadına baktı.

"Deke'le bir daha asla bu şekilde konuşma, Joss," diye emretti, sesi sert ve otoriterdi, bir kızın annesiyle konuşması gibi değil, bir arkadaşın bir arkadaşına ortaya konması gerekeni, onun için önemli olan bir şeyi, gözden kaçmadığından emin olmak istediği bir şeyi ortaya koyması gibi.

"Adalet-" Joss başladı.

"Bir daha asla," diye fısıldadı Jussy öfkeyle.

Deke ondan annesine bakınca Joss'un yüzünün de kaskatı kesildiğini gördü. Ayrıca adamın Jussy'ye olan açık sevgisi dışında Deke'in Rembrandt'tan sadece hoşlanmakla kalmayıp ona saygı duyacağını bilmesini sağlayan tek şeyi de gördü.

Rod doğruldu, yer değiştirdi, Joss'u tuttu ve şimdi ona Deke'in Justice'e teklif ettiği şeyi teklif ediyordu.

Anne ve kızı göz göze geldiklerinde adamlar sessiz kaldılar ve Deke hiç şaşırmadı bile Jussy galip geldiğinde, Joss dikkatini Deke'e çevirdi ve "Özür dilerim, Deke" dedi.

"Endişelenme," diye mırıldandı, kadını sıkı ve ona baktı. Kadın öfkeli gözlerini kendisine çevirene kadar bekledi ve tekrarladı, "Endişelenme bebeğim. Öyle mi?"

Adamın yüzünü inceledi ve istediğini almış olmalı ki "Evet" diye mırıldandı.

"Dana aradı," diye araya girdi Rembrandt ve hem Deke hem de Justice şaşkın bakışlarını ona çevirdiler.

Deke, Joss'un her ikisinin de Jussy'nin Deke ile paylaştığı her şeyi, genişliğini ve derinliğini ona ileten ifadelerini not ettiğini gözden kaçırmadı.

Bakışından, Deke'in anne babasının ayrı ilişkilerinde dört kişi olduğunun tamamen farkında olduğunu anladı, ikisi ait değildi, bu ikisi yanlış insanlara ait olanlardı. Berbat bir durumdu. Üzücüydü. Ama ait olmayanlar birbirlerine ait olanları o kadar çok seviyorlardı ki, üzücü ve berbat bir şekilde, işe yarıyordu.

Yani Dana'nın, hepsinin bildiği gibi Johnny, Joss'a aitken adam dul eşiyile birlikte ölünce Rembrandt'ı ya da Joss'u aramak haber oldu.

Şaşırtıcı haberler.

"Dana aradı mı?" Jussy sordu.

Rembrandt başını salladı. "Bir fikri vardı, hayatım."

Joss hemen, "Bunu yapmak zorunda değilsin," diye araya girdi.

"Yok," diye onayladı Rod. "Ve bu şekilde karar verersen, kızım, böyle olacak ve her şey yolunda gidecek."

"Sen neden bahsediyorsun?" Jussy sordu.

Rod Joss'a baktı, Joss da ona baktı ve Rod dizginleri eline aldığı anda Deke'den daha fazla saygı gördü.

Dikkatini tekrar Jussy'ye çevirdi ve sessizce şöyle dedi, "Bir anma konseri yapmak istiyor. Baban için. Onun müzik programı yararına. Terrence, Lace, Perry, Jimmy, Tammy ve bana sordu. Hepimiz kabul ettik. Kentucky'de. Büyük bir şey. Jiggy ve menajerim Ricky her şeyi halledecekler. Thurston da işin içinde. Ama Dana, hepsi de annenle benim sana sormamızı istedi."

"Bunu yapmak zorunda değilsin bebeğim," dedi Joss nazikçe. "Ama sahnede olmasa bile orada olmanı çok isteriz. Baban için."

Deke'den daha fazla saygı, Joss "baban" dediğinde kederinin bu iki kelimeye açıkça yapıştığı bir şekilde ve Rod onu daha sıkı tuttu.

Jussy uzun süre hiçbir şey söylemeyince Deke ona baktı. Sabit bir şekilde soğuk şömineye bakıyordu.

"Gypsy," diye seslendi.

Gözleri anında ona kaydı.

Öyle olsa bile, hâlâ boştular. "İyi misin?" diye sordu.

"Sana babamın müzik programından bahsetmiş miydin?"

Vardı. Sürekli Johnny hakkında konuşuyordu. Bunu yaptı çünkü Johnny bunu olabildiğince yumuşak bir şekilde dile getirdi. Deke de bunu yaptı çünkü onun hakkında konuşmaya ihtiyacı vardı. Onun yeni haliyle hayatının bir parçası olmasına ihtiyacı vardı. Bu yola alışması, onu kutlaması, onu aklında ve hafızasında yakın tutması gerekiyordu.

Johnny Lonesome'un okullara, çocuk programları olan eğlence merkezlerine, erkek kulüplerine, kız kulüplerine, müzik programı olan herkese eğitmen, ekipman ve kiralık bloklar için para vermek üzere para topladıkları bir hayır kurumu başlattığını biliyordu.

"Bana söyledin," diye onayladı.

"Onsuz ölecek," dedi, sesinde onu kahreden bir keder titremesi vardı. "Bunu hiç düşünmemiştim."

"Olmayacak."

Rembrandt'ın açıklaması üzerine hem Deke hem de Justice tekrar ona baktı.

"Dana bizimle bu konuda da konuştu," diye paylaştı.

"Hepimizle."

Tahtadaki yerlerimizi almamızı istedi. Hepimizin." O Joss'u salladı ve Deke, Jussy'nin bu ek sürpriz karşısında derin bir nefes aldığını hissetti, Dana Joss'a Johnny'ye ait bir konuda birlikte çalışmak için Rod'u da yanlarına aldılar. "Yönetim kurulu üyeleri olarak belli bir miktar para toplayacağımıza ya da bağışta bulunacağımıza dair sözleşme imzalamamız gerekiyor.

Her yıl profili yüksek tutmak için bir şeyler yapmalı, hesapları canlı tutacak bağışçılar bulmalıyız. Hepimiz aynı fikirdeydik."

"Seninle bu konuda da konuşmamızı istedi," dedi Joss yumuşak bir sesle.

Annesi konuştu ama Deke, Jussy'nin onu duymadığını biliyordu çünkü boğuk bir sesle "Rod" dedi.

Rod koltukta rahatsız bir şekilde doğruldu, boğazını temizledi ama yine de sadece, "Lanet olası iyi müzisyen. Ve

Adam kızlarımdan birini bir süreliğine mutlu etti. O da

sadece bir büyü, aynısını yapma ayrıcalığına sahip olduğum anlamına gelir. Ve diğer kızımın oluşmasında da rol oynadı. Ve bu program iyi iş çıkarıyor. O yüzden..." zoraki bir soğukkanlılıkla omuz silkti, "Ben varım."

Jussy'nin cevap vermesi birkaç uzun vuruş aldı.

"Bok gibisin, dostum."

Onun bu sözleri Rod'un yüzüne boktan bir sırtış yayılmasına neden oldu. "Bunu biliyorsun, kardeşim."

Deke Jussy'ye baktı ve onun da sırttığını gördü.

"Acele etme," diye araya giren Joss hem Deke'nin hem de Jussy'nin dikkatini çekti. "Şimdi cevap vermek zorunda değilsiniz."

"Tamamen yönetim kurulu için varım ve tamamen performans için varım."

Bana zamanını söyleyin, orada olacağım," dedi Justice.

Bu Deke'i sırttırdı.

Ama hem Joss'un hem de Rod'un şaşırdığı açıktı.

Joss kızından Deke'e baktı, onun sırtışını değerlendirdi, yüzü karardı ve kızına baktı.

"Memnun oldum, Jussy."

"Ben de, sevgilim. Bok gibi bir kadro ortaya çıktı," dedi Rod.

"Orada olacak mısın?"

Soruyu sorarken ona bakmamış olsa bile Deke, Joss'un sorusunun kendisine yönelik olduğunu biliyordu.

"Evet," diye cevap verdi.

"Johnny'nin doğum günü olan Nisan ayını düşünüyoruz," dedi ona sanki bir uyarıymış gibi.

"Harika bir fikir," diye mırıldandı Jussy.

Deke uyarıya cevap vermedi.

Jussy'nin sevgisine sahipti, bu yüzden kanıtlaması gereken bir şey yoktu.

Annesi hâlâ onun yaptığını düşünüyordu ama bu konuda zaman tanımak dışında yapabileceği bir şey yoktu.

O zamana sahip olacaktı. Ve o da görecekti.

Ama açıkçası, başka türlüünü istemezdi. Jussy için değil. Sadece onun için ama aynı zamanda onun için, onun sahip

olduğu her Şey için.

En iyisi, hayatının bir parçası haline gelen, yatağında uyuyan, evinde yaşayan bir adama bakmaya gelen aile olmalı.

Kolayca bir ahmak oyuncu olabilirdi, tek amacı onun verebileceği her şeyi almaktır, gerçekten verebileceği hiçbir şey yoktu. Hepsi Jussy'ydi.

Yani evet. Deke'in umurunda değildi. Kanıtlaması gereken bir şey olduğunu düşündüler, acele etmeyecekti.

Ve bunu kanıtlayacaktı.

"Ricky ve Thurston'ı arayacağım," diye mırıldandı Rod, öne doğru eğilip kışını kanepeden çıkarırken aynı anda telefonunu da çıkardı.

"Bir içkiye ihtiyacım var," diye açıkladı Joss.

"Ben getiririm," dedi Jussy ve kızın gözlerini üzerinde hissedince kendi birasını ona verdi. "Bira, tatlım?"

"Evet, bebeğim."

Sırıttı, gözlerinde bir ışık, heyecan parlıyordu. Bu ışığı gören Deke'in başka seçeneği yoktu.

O da gülümsedi.

O da kalktı.

Yerine yerleşti ve annesine baktı. Sürpriz değildi, o da izliyordu.

"Burbonun yanında cips ister misin?" diye sordu.

"Alacak mısın?" diye sordu.

"Öyle olmasaydım teklif etmezdim," dedi ona.

"O zaman cips, kraker ve peynir olmasın," diye emretti, bir diva gibi kot pantolon ve rock piliç üstüyle örtünmüştü.

"Hallediyorum," diye mırıldandı ve kendi kışını kanepeden dışarı çekti.

"Deke?" Joss kanepenin yanına geldiğinde seslendi.

Durdu ve ona geri döndü.

"Krepler harikaydı, koca adam. Kahvaltı için teşekkürler."

Bir barış teklifi. D tente. Kızını seviyordu, o kız erkeğine y nelik en ufak bir tavırda kendini yere atıyordu, Deke'e kanıtlaması gerektiğini d ş nd ğ  şeyi kanıtlaması i in zaman tanımakta ve yerleşmekte iyiydi.

Cevap vermedi, sadece  enesini kaldırdı, v cudunun y n n  değiştirdi ve Jussy'nin annesi i in kraker ve peynir almak  zere mutfağa gitti.

Bunu Joss'u, Rod'u ya da iki saatten kısa bir s re i inde gelecek olan ekibi d ş nmeden yaptı.

Bunu, Jussy'nin az  nce babası i in b y k bir sahneye  ıkmayı kabul ettiğini d ş nerek yaptı.

Ve bu konuda heyecanlıydı.

Bu y zden dışarıdan g l msemeden

yaptı. Ama  ingenesi i in h l 

g l ms yordu. I inin derinliklerindeydi.

Yirmi İkinci Bölüm

Deke İzledi
Deke.

Deke, parmaklarından sarkan altı açık longneck ile odanın içinde yürüdü, etrafı taradı ve şunu fark etti Jussy'nin parayı yatırmadan önce bunu anladığını bilmek için sormasına gerek olmayan bir şey.

Bir parti için mükemmeldi.

Orada bir sürü insan vardı ve herkes sığdı, herkes rahattı, herkes diğerlerini görebiliyordu, Gruptan gruba sürüklenir, kıçlarını bir koltuğa yerleştirir, arkalarına yaslanır, rahatlar ve eğlenirler.

Ty, Tate, Ham, Decker ve Wood'un yanında durdu, taze biraları dağıttı ve onların arasında durdu ama konuşmalarına dikkat etmiyordu.

Arka taraftaki pencerelerden dışarı baktı, ateş çukurunun parladığını gördü, Shambles yuvarlak güneş gözlüklerini takmıştı, camları kırmızıydı, yüzünde kocaman bir sırıtış vardı, elleri hareket ederken

Belli ki kasabadaki kuaförün sahibi Dominic'e, Bubba'nın müdavimlerinden Nadine'e, Faye'e, Bubba'nın kendisine ve Decker'ın karısı Emme'ye bir hikaye anlatmış.

Lauren mutfak adasında oturuyordu, Max'in arkadaşları Mindy ve Jeff, Ham'in karısı Zara, kucağında çocukları, Wood'un karısı Maggie ve Dominic'in ortağı Daniel taburelerdeki insanlarla çevriliydi.

Dikkatini karşı tarafa çevirdi ve Rod'u Jussy'nin müzik odasında, dizinde Jussy'nin gitarı olan Tate'in oğlu Jonas'a gülümseyip başını sallarken yakaladı. Rod, Jonas'a gitar dersi veriyor gibi görünüyordu.

Deke daha sonra köşedeki oturma alanına baktı ve Max'i gördü ve Chace'in üzerinde sürünen çocuklar vardı, bu Nina ve Lexie tarafından denetleniyordu.

Ortada, şöminesi yanan ama alçakta duran alanda Justice, Sunny, Jim-Billy, Twyla, Twyla'nın sevgilisi Cindy ve Krystal ile birlikte oturuyordu. Breanne'e el koyan Joss'un da katılımıyla bebek Joss'un göğsüne yaslanmış, küçük yüzü Joss'un boynundaydı.

Uykuya dalmaya hazırlanır gibi, arka planda çalan müzikle birlikte sessiz bir konuşma yaygarası.

Kaseler dolusu cips, sos ve fındık vardı. oturma alanlarının etrafında, kullanılmış kağıt tabaklar ve Deke'nin Justice'i satın almaya ikna ettiği plastik kaplar (zar zor)

Tamamen tüketilmiş Steph'in tavuğunun kalıntısı, onu bitiren kişinin oturduğu yere bırakıldı.

Deke, Jussy'nin şaşırtıcı bir şekilde etrafta koşturan ve herkesten sonra temizlik yapan bir insan olmadığını fark etmişti, bu da insanların boklarını çöp kutusuna veya Onlara rahatlamaktan başka bir şey yapmaları gerektiğine dair herhangi bir işaret vermezdi. Kaseler azaldığında onları doldurduğundan emin oldu ve eğer bir yerde yürüyorsa (ya da herhangi biri) çöp kutusuna götürmek için bir tabak aldı.

Ama mesele düzenli tutmak değildi. Herkes gittikten sonra burası rock gruplarının parti yaptığı bir festival alanı gibi görünebilirdi ve o da bununla sabah ilgilenirdi.

Sanki kendisine baktığını hissetmiş gibi, Jussy'nin gözleri ona geldi.

Krystal, Sunny ve Joss derin bir sohbete dalmışken ve Cindy bir yandan Twyla'ya özlem dolu bakışlar atarken bir yandan da Breanne'in bezli poposunu okşarken (Jim-Billy geldiğinde oraya yerleştiği ve yerinden kıpırdamadığı için orada öylece oturuyordu), Justice koltuklardan birinden kalktığında hiçbir şey söylemedi.

Ona doğru geldi, ama bunu yaparken bakışları müzik odasına kaydı ve ağzında tatlı bir gülümseme oynamaya başladı.

Kız yaklaştığında kolunu yukarı kaldırdı ve adamlar bu ipucunu alıp yeni üyeyi karşılamak için yer değiştirdiler.

mürettebatları. Kolunu omuzlarına dolayan adamın yanına doğru eğildi.

"Tavuk çok iyiydi, Jus," diye buyurdu Ty.

"Teşekkürler," diye yanıtladı Jussy.

"Eğer Zara o tarifi istemediyse, gitmeden önce bana ver," dedi Ham.

Jussy ona doğru baktı. "Yirmi tanesinin çıktısını almalıydım."

"Zaman var," diye araya girdi Wood.

Jussy ona sıırttı. "Bunu hallededeceğim."

Wood ona göz kırptı.

Sırıışı daha da büyüdü.

Adamların sohbeti yeniden başladı ve Deke zaman geçtikçe şaşırdığını fark etti ve kadın hiçbir şey yapmadan adamın yanına daha da sokuldu, bunu katılmadan yapıyordu.

Ona baktı ve alçak sesle "Çingene" diye seslendi. Kız başını geriye eğdi ve adamın gözlerini yakaladı. Memnun görünüyordu ama hâlâ mesafeliydi.

"Her şey yolunda mı?" diye sordu.

"Keşke Lace burada olsaydı," diye cevap verdi ve sonra ona küçük bir gülümseme verdi. "Ve sen aynı şeyi istemesen ve onun da yapması gereken bazı açıklamalar olsa da, Anca'nın da burada olmasını isterdim. Tony olmadan tabii ki," sonuncusunu söylemek için acele etti.

Bunu istediğini biliyordu.

Rock yıldızı ve yıldızların stilisti olsun ya da olmasın, Joss ve Rod bu gruba kolaylıkla uyum sağladı.

Joss, Jussy'yi yaratmıştı ve Rembrandt da uzunca bir süredir hayatındaydı, yani bu tamamen sürpriz değildi.

Bu kadar gerçekçi olmaları ve bunu insanlar gelmeye başladığında hemen göstermeleri yine de şaşırtıcıydı. İnsanları rahatlatmak. Bunun bir parti olduğunu, ünlü bir rock yıldızı ve eşinin katıldığı bir parti olmadığını açıkça belirttiler.

Bu yüzden Deke'in, kızı Lacey'nin de aynı olacağından hiç şüphesi yoktu.

Bianca'yı bilmiyordu ve öğrenmeden önce bir süre

geçmesini umuyordu.

Bildiği tek şey, Jussy için bunun kızlarını yanında istemekle ilgili olduğuydu.

Yine de bir şeyi söylemeden bıraktı.

Daha yakına eğildi ve sessizce, "Ve baban." dedi.

Başını salladı. "Evet, bir de babam. Gerçi o burada olsaydı Dana da burada olurdu, Joss'la birbirlerine girerlerdi, Rod kafayı bulurdu ve Dana odasında çok vakit geçirirdi."

"Doğru," dedi kısa bir kıkırdamayla.

Gözleri annesine kaydı. "Berbat, o gittikten sonra her şeyi toparladılar."

Annesi ve üvey babasıyla daha önce yaptıkları konuşmanın aklından çıkmadığını biliyordu.

"Sonuç olarak, kendilerini toparladılar," dedi ve kadın ona baktı. "Biliyorsun bebeğim, başka türlü olamazdı. Ama şimdi bunları tanıyorsun

İnsanlar her zaman oldukları yerdeydiler ama tarih oraya gitmelerine izin vermedi. Baban için bir anlam ifade eden bir şeyi canlı tutmak için bir araya geldiler, her zaman buna sahiptiler ama o buradayken oraya gidemediler. Şimdi sende var. Ve bu hiç de kötü değil."

Hafifçe ona döndü ve daha da yaklaştı, şimdi önü onun tarafındaydı ve gülümsemesi parlak değildi, ama onunkilerden daha iyiydi.

"Bana kompleks veriyorsun," dedi ona.

Adamın kaşları kalktı. "Nasıl yani?"

"Sen benim iyiliğim için fazla akıllısın." "Yuvarlanmak mı istiyorsun?" diye sordu.

Başını salladı, gülümsemesi aydınlandı. "Hayır." "O zaman ben yeterince akıllıyım," dedi.

"Sen bundan daha akıllısın tatlım," diye karşılık verdi. Onun böyle düşünmesi hoşuna gitmişti.

Deke bunu onunla paylaşmak için eğildi ve burnunu öptü.

Adam doğrulurken, kadın bir kolunu onun karnına doladı ve yanağını göğsüne koyarak tekrar toplanma yerine döndüler.

Tate'in gözlerinin Jussy'nin üzerinde olduğunu gördü, bakışları Deke'in anlamadığı ve pek de hoşlanmadığı bir şekilde ayıktı ama bu konuda bir şey söylemedi çünkü şeritte başka bir araba sesi duydu.

Etrafa göz gezdirdikten sonra Jussy'ye baktı. "Bu partiye çağırdığın başka biri var mı?"

Başını geriye doğru eğdi. "Hayır. Neden?"

"Yoldan araba geliyor."

Başı seğirdi ve her ikisinden de bedenlerinin arasından ön kapıya bakacak kadar ayrıldı, Jussy mırıldandı, "Bu çok garip."

Deke hareket etmeye başladı ama Chace'in elinde iki boş kadehle kapıya yöneldiğini ve başını Deke'e doğru salladığını görünce durdu.

"Yeniden doldurmak için yolda yakalayın," diye seslendi. Chace de arabanın sesini duymuştu.

Deke başını salladı.

"Belki de birileri birilerini davet etmiştir," dedi Jussy ve Deke tekrar ona baktı. "Gerçi kimse bir şey söylemedi."

Ayrılıyor, selamını iletmek için Chace'in geldiği kapıya doğru gitmeye hazırlanıyordu.

Deke onunla birlikte hareket etmeye başladığında kapının açık olduğunu gördü ve açık kapı tarafından kısmen engellenen Chace'in gecenin içinde yüksek sesle "Yardımcı olabilir miyim?" dediğini duydu.

"Kimsin sen?" diye bir ses geldi, uzaklardan geliyordu ve Deke, Chace'in her kimse tam olarak yaklaşmadan konuştuğunu anladı.

Ama Deke gerilmişti çünkü soru sorulmuştu, hoş bir şekilde dile getirilmemişti ve en önemlisi Jussy'nin onun yanında gerilmesine neden olmuştu.

Chace, "Benim sorum da buydu ama ben farklı bir şekilde sordum ve senin cevaplamanı istiyorum," diye işaret edince Deke onun vücudunun soğukkanlılıktan tetikte olmaya geçtiğini gördü.

"Yolumdan çekil, Justice ile konuşmak istiyorum," dedi dışarıdan gelen ses, kesinlikle daha yakındı ve Deke, Jussy'nin kapıya doğru acele ettiğini ama bunu Joss'a

bakarak yaptığını fark etti.

Ayrıca dikkati dağılmış bir şekilde arkadaşlarının durumun farkına vardığını ve konuşmanın duraksamaya başladığını, dikkatlerinin ve bedenlerinin değiştiğini fark etti.

Bunlar erkeklerinki.

Ve şimdi Chace kapıda tetikte değildi.

Engel oluyordu.

"Korkarım bana kim olduğunu söyleyene kadar bu gerçekleşmeyecek."

"Senin de kim olduğunu bilmiyorum ama kim olursan ol, kız kardeşimle konuşmama engel olmaya hakkın yok."

Bunu duyan Deke'in kafasına kan hücum etti; yarım yıldan fazla bir süredir katıldığı son bar kavgasından beri hissetmediği bir duyguydu bu.

On yıl önce.

O ve Jussy neredeyse kapıya varmışlardı ve Jussy onu nazikçe geri itecek kadar kendini toparlamıştı ama Chace'in omzunu kavrayıp adama yoldan çekilmesini söylemek için ciddi bir baskı yapmayacak kadar değil.

Temasla birlikte Chace'in başı yana kaydı ama Deke'in ne dediğini anladı ve yoldan çekildi.

İşte o zaman Deke, Jussy'nin neredeyse ikizi olan, erkek olmayı reddeden ve genç Johnny Lonesome'a çok benzeyen bir çocukla karşı karşıya kaldı.

Maverick Lonesome'un alanına girmeden önce bunu yarım saniyede anladı ve cüssesini kullanarak -bu daha çok göğsüydü, ellerini kaldırmadı- bok çuvalını geri itti.

"Hey! Lanet olsun! Ne oluyor lan?" Maverick bağırdı.

Deke onu geriye doğru itmeye devam etti, sonra bir elini kaldırıp göğsüne koydu ve onu bir metre havaya uçuran bir itme hareketi yaptı.

Ancak o zaman döndü ve Chace'e homurdandı, "O içeride kalacak."

"Deke-" Jussy başladı, zaten kapıdan bir adım dışarı çıkmıştı ve hala hareket halindeydi.

Dışarı çıkabildiği tek şey buydu. Chace onu kapıdan geri çekti ve arkasından kapattı.

"Cidden, ahbap, ne oluyor lan?" Maverick kırptı ve Deke dikkatini çocuğa çevirdi.

Arkasından kapının açıldığını duydu, gerildi, onun evin derinliklerinde itiraz ettiğini duyduğu gibi Jussy olmadığını hissetti ve onlara katılmasını umursamadığı birinin onlara katıldığını anladı.

Bunun dışında dikkatini Yalnız'dan ayırmadı.

Deke, "Önce bana neden burada olduğunu söyleyeceksin," diye onu bilgilendirdi. "Ben duyduklarım ile iyiyim, sen de konuşacaksın.

kız kardeşine. Ben değilim, sen arabana binip gideceksin."

"Sen de kimsin lan?" Maverick sordu, bakışları Deke'den onlara katılan kişiye doğru kayıyordu.

Deke onun gözlerinde bir anda parlayan korkudan, kesinlikle Ty olduğunu tahmin etti. Decker, muhtemelen. Tate,

Şüphesiz, çünkü Tate her zaman Deke'in arkasında olacaktı. Twyla da, çünkü son nefesine kadar inkar edecekti, ama Kadın onlardan herhangi biri için kurşun yiyebilirdi. Deke, çocuğun süpürme hareketinin uzunluğuna bakarak, belki de Ham'dir, diye düşündü.

"O evden çıkıp gittim, evlat," diye hatırlattı Deke ona. "O ev kız kardeşinin evi. Burada ne yaptığımı açıklamak zorunda olan ben değilim."

Kendini yukarı çekti ve Deke'in bakışlarını üzerinde tutmak için o kadar da yukarı bakmasına gerek olmadığı izlenimini verdi.

"Ben sadece Jus'la konuşuyorum," dedi. "Sanırım bunu hallettim," dedi Deke ona.

Yüzü allak bullak oldu. "Kim olduğunu bile bilmiyorum, o yüzden sana bir şey demiyorum."

Deke kapının tekrar açıldığını duydu, tekrar gerildi ama Jussy'nin sesini duymadı, bu yüzden sabırlı olmaya çalıştı ve çocuğa bakmaya devam etti.

"Dediğim gibi, burada ne yaptığınızı anlamadığım ve ona yaklaşmanıza izin vermediğim sürece kız kardeşinizin

yanına yaklaşmayacaksınız. İyi bir gece geçiriyor.

Bana anlattıklarından anladığım kadarıyla, ağlayarak çıktığından beri ona bok atıyorsun. Ama babanızı kaybettiğinizden beri yaptığınız bu saçmalıklar doğru değil. Ve onu daha fazla üzmene izin vermeyeceğim. Bana burada ne yaptığını söyle, ben de ona söyleyeyim, seni yanında isteyip istemediğine o karar verir. uzay."

Maverick ağzını açtı ama Deke eğildi, çocuğun gözleri büyüdü ama ağzını kapattı.

"Kendimi tekrarlamıyorum ve pazarlık yapmıyorum. Ya başka seçeneğin yoktur ya da seni arabana kadar geçirecek adamların vardır. Karşı koyarsan, kapıyı açan adam polistir. Carnal memurları seni araziden çıkaracak ve sakın," dedi daha da eğilerek, "beni test etme. Jussy ile yatarsan, seni uzaklaştırma girişimlerine direnirsen, kışın lanet olası hücre."

Deke'in gözlerine birkaç kez baktı, yutkundu, adem elması sallanıyordu, sonra bakışları yana kaydı ve yüzü sertleşti.

Ön kolunda hafif bir el hissettiğinde Deke'in vücudu daha da sıkılaştı.

Aşağı baktı ve Joss'un orada durduğunu gördü.

Yüzü çocuğunkinden daha sertti, kırılmalı, profilindeki öfke o kadar yoğun ki, Deke ona bakarken bile ağzında öfke tadı hissediyordu.

"Sana söyleneni yap evlat," dedi sessizce, sesi de yüzü gibi kırılmalı.

"Seninle hiç konuşmuyorum," diye tükürdü. "Ve senin oğlun olmadığımın da eminim."

Başını salladı, elini Deke'in kolunun üzerinde daha sıkı kavuşturdu ve ona kenara çekilmesini söyler gibi çekti.

Hareket etmedi.

Omzunun üzerinden arkalarında duran kişiye baktı.

"Bu evde yaşayan adam bu çocuğu burada istemiyor. Bence artık arabasına gitme zamanı geldi," dedi.

Deke adamların hareket ettiğini hissetti ve o da onlarla birlikte hareket etmeye başladı ama Joss onu tutmaya devam etti.

Ona baktı, ama o bir bok diyemeden kadın dedi.

"Jussy o çocukların yapmak zorunda kalabilecekleri şeylere karışmaktan hoşlanmayacaktır," dedi yumuşak bir sesle. "O çocuk inatçının teki. Bırak da bunu arkadaşların halletsin." Başını sürücüye doğru eğdi. "Sen git Chace'le konuş. Rod ve birkaç arkadaşıyla birlikte.

Jussy'yi müzik odasına götürdü." Yaklaştı ve ayak parmaklarının üzerine çıktı. "Ve izliyor, Deke."

Mesajının açık olduğunu belirtmek için başını salladı ama içeri girmede.

Maverick'i arabasına götürenlere baktı ve haklı olduğunu gördü: Tate, Ty, Decker, Twyla ve Ham.

"Siktir git!" Maverick, Tate'i iterek bağırdı.

Sanki çocuk ona dokunmamış gibiydi. Tate'in vücudu sallanmadı bile.

"Bırak beni, dostum!" Maverick bağırarak Ty'dan uzaklaştı.

"Deke, bunun için polis gerekebilir," diye uyardı Joss. "İçinde Johnny var," diye mırıldandı Deke.

"Ne?" Joss sordu.

Ona baktı. "Çocuğun içinde Johnny var. Burada olmasının bir sebebi var. Aklını başına toplayacak ve polislere ihtiyacımız kalmayacak."

Arabada durum yüksek sesle tırmanırken Joss onu inceledi.

Sonra fısıldadı, "Benim Jussy kızım. O çocuk için her zaman umudum vardı. Onu sana verdim." Sanki bu onu üzmüş gibi başını salladı.

"Siktir git! Siktirin! Hepinizi sikeyim!" Maverick bağırdı.

"Doğru! Siktir! Tamam! Tamam! Lanet olsun! Tamam, sana Jussy ile ne hakkında konuşmak istediğimi söyleyeceğim!"

Deke ve Joss ona doğru baktılar.

Adamlar onu sürücü tarafındaki kapıya sıkıştırmışlardı. ama arabasından başka gidecek yeri yoktu.

Çatıdan Deke'e bakıyordu.

"Ben... Tanrım!" diye bağırdı öfkeyle. "Hiç paramız yok dostum. Mal varlığımızı dondurdular ve büyükbabamın telif hakları altı ayda bir geliyor ve onlar da... annem ve benim için..." Sanki sik kafalılıktan kurtulmaya çalışıyormuş gibi başını sallıyordu, ama kontrolünü kaybediyordu ve Deke kaybettiğini biliyordu.

"Kız kardeşimle konuşmam lazım." dediğinde tut.

"Ondan para mı isteyeceksin?" Deke sordu.

"I..." Tekrar başını salladı. "Hayır, dostum. Sadece ihtiyacım var... Elde etmem gereken şeyi kaybedemem."

Deke, "Yani davadan vazgeçeceksin," diye tahmin yürüttü.

Maverick'in cevap vermesi birkaç vuruş sürdü. "Elde etmem gereken şeyi kaybedemem."

Deke'in sesi bir uyarı gibiydi, "Yani buraya davadan vazgeçtiğini paylaşmaya mı geldin?" diye tekrarladı.

Maverick sessizdi ve bu sefer sessizliği daha uzun sürdü.

Sonra sesi çok daha sakın bir şekilde, "Annemin burada olduğumu bilmediğini söyle," dedi.

Deke, Joss'a baktı. "Bu senin için yeterince iyi mi?"

Kız ona bakıyordu, bu yüzden sorusu karşısında ağzının açık kaldığını fark etti.

"Joss, Jussy muhtemelen içeride çok kızgındır. Cevap ver. Senin için yeterince iyi mi?" diye sordu.

Başını salladı.

Çizmelerini açtı ve sinsice eve girdi.

Daha kapıdan içeri girmemişti ki, Krys kızını kucağına almış, onun gelişiyile birlikte açıkça orta hızda.

Hemen "Tüfeğimi almam gerekiyor mu?" diye sordu.

"Biz iyiyiz," diye mırıldandı, yanından geçip doğruca Jussy'nin müzik odasına gitti, orada Rod, Chace, Wood, Bubba ve Shambles tarafından sıkıştırılmıştı, hepsi de açık çift kapıda nöbet tutuyordu. Ama içeride bütün kız grubu ona eşlik ediyordu.

Oda büyüktü ama içerisi çok kalabalıktı.

Jussy çoktan kapıya yönelmişti ve onu adamların arasından görür görmez haklı olduğunu anladı.

Bok gibi kızmıştı.

"Tamam sevgilim, bu maço saçmalığını her ne halt oluyorsa artık olmadıktan sonra daha çok konuşacağız," dedi, yüzü garip bir şekilde komik bir şekilde irkildi ve bacaklarına yakın duran Lella'ya baktı. "Kusura bakma bebeğim. S'li kelimeyi söyleme. Bu çok kötü." Deke'e bakmaya başladı ama sonra dikkatini tekrar Lella'ya verdi. "Ya da B-S-kelimesi. O da kötü."

Kahretsin, sadece Jussy bu kadar sinirliiyken gülmekten karnına ağırlar girmesine neden olabilirdi.

"Annesinin burada olduğunu bilmediğini ve Para sorunu var bebeğim," dedi Deke, bakışlarını ona çevirdiğinde. "Sanırım sakinleşti ve konuşmaya hazır. Bunu arka güvertede yapacaksın. Çocuklara ona eşlik etmelerini söyleyeceğim."

"Evin içinden gelebilir, Deke," diye karşılık verdi. "Hayır, gelemes," diye belirtti Deke.

O zaman ona gerçekten baktı ve o zaman onu anladığını anladı çünkü tavrını kaybetti ve başını salladı.

Ve anladığı şey, Deke'in o serserinin evine girmesine izin vermeyeceği gerçeğiydi, ta ki onun alanına girme hakkını kazanana kadar, hatta içinden geçmek için bile.

Deke, Rembrandt'a baktı.

"Rod, Jussy'ye dışarıda eşlik etmek ister misin?"

"Evet, dostum," diye mırıldandı ve üvey kızına baktı. "Hadi dışarı çıkalım ve şu işi bitirelim, sevgilim." Elini Jussy'ye uzatmış olmasına rağmen hiç vakit kaybetmeden Lella'ya baktı. "S'li kelimeyi de söyleme güzelim. O da kötü."

Eğlenceli ama gergin bir kahkaha sesi duydu. Buna aldırmadı. Rod Jussy'nin elini tutana kadar bekledi ve sonra ön kapıya doğru ilerledi.

Dışarı çıktı ve bir milim bile kıpırdamamış olan Joss'un yanında tekrar durdu.

"Onu evin yanından arka tarafa getirin. Güverte," diye seslendi. Çenesini eğdi ve Joss'a şöyle dedi. "İçeride benimlesin."

"Evet, evet, koca adam," diye mırıldandı.

"Kendi başıma yürüyebilirim," diye tersledi Maverick.

"Sanırım bu doğru, yine de olmayacak," dedi Ham. Onu.

Deke, Twyla ve adamların bununla ilgilenmesine izin verdi ve ikisi de eve döndükten sonra Joss'un dirseğini tuttu. Onu kapıdan geçirdi ve evin içinde ilerlerken önemli kişilere bakışlar attı. Jussy'nin yaptığını yapacaklardı. ve Deke bunların ne olduğunu bile bilmiyordu. Sadece bunu yapacaklarını biliyordu.

Chace'in kapıda olduğu evin arka tarafına gitti. Deke Joss'u dışarı çıkarırken adamlar birbirlerine başlarıyla selam verdi.

"Hepiniz fazladan testosteron mu enjekte ediyorsunuz yoksa bu sadece bir Colorado Dağı anomalisi mi?" Joss şaka yaptı.

Bakışlarını tekrar ona çevirdi.

Kadın onun yüzüne baktı.

"Tamam," diye fısıldadı. "Eğlence ve kahkaha zamanı sonra." Kızına geniş gözlerle baktı.

Jussy de havasında değildi ve Deke, annesine istemediği halde yarım bir gülümseme gönderip Maverick'in güverteye yaklaşırken eşlik edildiği karanlığa baktığında bunu anladı.

Jussy bir sandalyenin yanında ayakta dururken Rod, Jussy'nin çukurda olduğu yerin karşısındaki bir diğerinin üzerine rahatça yayıldı. Uzun bacaklarından biri bir kolun üzerinde, diğer bacak önünde, sandalyenin köşesine sırtını yaslamıştı.

Ama tahttaki rock tanrısı saçmalığının hepsi bir gösteriydi. Dikkati merdivenlerden çıkan çocuğa odaklanmıştı ve ağzı sıkı sıkıya kapalıydı.

Maverick, Jussy'ye ters ters bakarak tırmanışını sürdürünce Deke onun arkasına geçip yaklaştı.

Adamlar ve Twyla geri çekildiler ama ne yakın ne de uzak avluda durdular.

"Pekâlâ, büyük Adalet Yalnız'a ulaşmak için tüm bunları yaptığımı göre, sırada ne var? Yanan çemberlerden atlamamı mı istiyorsun?" Maverick huysuzca sordu.

Kan yeniden Deke'in kafasına hücum etti ve hırlayarak kadının etrafında dolaşmaya başladı, "İşte bu kadar. İşin bitti."

Elini yakaladı ve sıkıca tuttu. Bu onu durdurmazdı.

Ama aynı zamanda ikna edici ve derin duygular içeren bir sesle, maço saçmalıklarını bırakmasını ve bundan sonra bu işi kendisinin yönlendirmesine izin vermesini istediğini söyledi.

"Deke, bebeğim. Lütfen."

Onun yanında durdu, gözleri Maverick'e kilitlenmişti.

Justice'in elini bırakarak derin bir nefes aldığını duydu ve ardından, "Pekâlâ Mav, beş dakikan var. Bir pislik olabilirsin ya da neden burada olduğunu açıklayabilirsin. Yine de tam beş dakika boyunca bir pislik olmamanı tavsiye ederim. Deke benden biraz hoşlanıyor, bu da insanların bana boktan şeyler yapmasından kesinlikle hoşlanmadığı anlamına geliyor, bu yüzden onu ne kadar tutabileceğimden emin değilim."

Maverick ağzını açtı ama tek bir ses bile çıkmadan Rod konuştu.

Ve daha fazla saygı görüyordu çünkü Deke adamın içinde sinirli, baba gibi, kızıyla uğraşma yoksa seni incitirim havası olduğunu düşünmüyordu.

Ama cidden yaptı.

"Hayatında bir kez olsun akıllı ol evlat. Ve bu tavsiyeyi ciddiye al, duydu mu beni?"

Maverick Rod'a, Joss'a, Deke'e baktı ve sonunda, sanki çaba harcamış gibi, dikkatini Jussy'ye çevirdi.

"Burada olmak beni kahrediyor," dedi.

"Bunu açıkça belli ettin," diye karşılık verdi Jussy.

Ayaklarını sürüyerek yürüdü, gözlerini onlara dikti, kendini toparladı ve tekrar yukarı baktı.

"Annem bilmiyor ama Bay T. ile konuştum. Şartların kesin olduğunu söyledi. Biz... Yani ben vasiyete itiraz ettim, bu yüzden her şeyi kaybettim. O da bu konuda geri adım atmıyor. Yani ben

Onunla konuşmana ihtiyacım var, Jus."

Jussy cevap vermedi ve çocuk bunu bekledi ama kafasını toparlayacak, durumu okuyacak ve çok fazla şey ele vermeyecek ya da kendini daha da büyük bir pislik gibi göstermeyecek kadar uzun değil.

"Bize danışmanlık yapan üç avukat vardı-" Sözünü kesti ve devam etti, "Bulduğumuz avukatı başından beri sevmemiştım. Sanırım sadece annemin, yani benim paramı almak istiyordu. Bay T ile konuştum, davadan vazgeçeceğimi söyledim, bana yardım etmek için bir şey yapamayacağını söyledi. Her şeyin babamla ilgili olduğunu söyledi. Her şeyin yasal olduğunu ve davanın açıldığını, bu yüzden tüm haklarımdan feragat ettiğimi ve şimdi hesaplarımda dondurulan parayı geri ödemem gerektiğini yoksa hapse girebileceğimi söyledi.

Ama Bay T'nin her şeyi yapabileceğini ve onunla konuşursan senin için her şeyi yapacağını biliyorum. Bu yüzden onunla konuşmanı istiyorum."

Jussy sessiz kaldığında, ateş çukurunun etrafındaki gerginlik arttığında, durumu arkadaşlarının arasında olmadığını açıkça gösterdiğinde, Maverick aptalca bir şekilde boşluğu doldurmak için acele etti.

"Ben... ben... şey, bunu düşündüm ve o... o... kadının kendi payını alması umurumda bile değil." Başını salladı ve Deke'in gözlerinin önünde on yıldan fazla bir süre düştü, Erkek olmayı reddeden bir çocuktan aptal, bencil bir çocuğa dönüştü. "Ama sen bile kabul etmelisin ki... o... kadın... üçte birini alması adil değil, doğru değil. Bizim olanın üçte birini. Senin ve benim. Yani, bu delilik, değil mi?"

Sonunda Jussy konuştu.

"Belli ki babamın hayatı boyunca çalışıp didinerek kazandığı paranın onun parası olduğu aklına gelmemiş Mav. Her zaman onun parası olacak. O öldükten sonra bile, hala onun parası. Ve onunla ne yapmak istediği konusunda söyleyecek bir şeyimiz yok. O parayla ne yapmak

istediğini açıkça paylaştı ve bu ne benim ne sizin ne
Dana'nın ne Joss'un ne de

onu tüm kalbiyle seven herkes farklı bir şey söyleyebilir."

Gözlerini Joss'a çevirdiğinde inatçı yüzüne çarptı. "Sen bile onun hakkında benimle aynı fikirde olmalısın."

"Benim bir şey yapmama gerek yok, evlat," dedi Joss sessizce. "Ve bilgin olsun diye söylüyorum, aynı fikirde değilim. Babanı sevdi, onu gittiği ve asla ölmeyecek bir şekilde sevdi. Ona iyi davrandı. Ona inandı. Ne olursa olsun onun yanında durdu ve en azından biriyle böyle bir şey yaşadığı için mutluyum.

hayatına girmesine izin verdiği üç kadın."

Annesinin sözleri üzerine Deke, Jussy'nin elinin araştırmacı bir şekilde sırtına dokunduğunu hissetti.

O da bileğini büktü ve parmaklarını onunkilere sıkıca doladı.

Kendisininkini onunkinin etrafında aynı şekilde kapatmadı. Kavrayışı bir mengene gibiydi.

Rod nazikçe, "Buraya gel bebeğim," diye mırıldandı, rock yıldızı gibi yayıldığı yerden kalktı ve karısına elini uzattı.

Joss ona doğru ilerledi ve elini tuttu. Sonra görünür bir şekilde derin bir nefes aldı ve onun yanında durdu, hâlâ elini tutuyordu ama bakışlarını tekrar Maverick'e çevirdi.

Ama Maverick ondan vazgeçti ve Jussy'ye geri döndü. O da taktik değiştirdi.

"Bay T ile konuşmanı istiyorum, Jussy." Ses tonu artık Mızızlanıyor ve yalvarıyordu. "Biliyorum... Annemi pek sevmediğini biliyorum ama o bana bağlı ve abla," yutkundu ve fısıltıyla bitirdi, "Canım yanıyor."

"Seni uyarmıştım Mav," dediğinde Jussy'nin sesi sessiz ve neredeyse nazikti.

Bunu geçiştirdi. "Sadece Bay T. ile konuşmanı istiyorum." "Bunun aklına gelmediğini biliyorum ama Bay T.

Senin hakkında. Yaptığın her şeye karşı çok sabırlıydı.

Ama bu onun elinde değilse ve bir şey yapabilseydi yapacağına inanabiliyorsam, o zaman bu benim de elimde değil demektir."

"O her şeyi yapabilir ve ondan yapmasını istediğiniz her şeyi yapar," diye karşılık verdi Maverick.

"Her şeyi yapabilir ve Lonesome'un istediği her şeyi yapar. Babam vasiyetinin belli bir şekilde yazılmasını istediğinde, Bay T bunu halletti." Sesi tamamen şefkate dönüştü. "Ve sen de babama karşı gelmenin sonuçlarını biliyordun.

buna karşı, Mav. Babam sana söyledi, o söylemediyse bile Bay T söyledi, ben de söyledim. Defalarca. Sen kararını verdin ve eğer Bay T bu konuda yapabileceğimiz bir şey olmadığını söylüyorsa değil."

Ona doğru bir adım atmaya başladı, Deke'in alarm verdiğini fark etmedi, sarsılarak durdu ve ona doğru eğilmekle yetindi.

"O zaman... sen ve o... karar vermelisiniz ve onunla konuşmalısınız çünkü eğer mahkemeler... o zaman yapmalısın, Jussy," diye yalvardı.

Deke, Jussy'nin parmaklarının tekrar gevşemeden önce kendi parmaklarında gevşediğini hissetti.

"Sana üçüncüyü vermeme ve Dana'dan da aynısını istememi istediğini mi söylüyorsun?" diye sordu.

"O benim," dedi. "Babam benim almamı istedi."

"Onu saklıyorsun, değil mi?" diye sordu aniden konuyu değiştirerek.

Maverick doğruldu. "Bu onunla ilgili değil."

"Küçük kardeşim," dedi Jussy yumuşak bir sesle, "işin boktan tarafı, beni parçalayan, babamı parçalayan şey, senin aracılığınla her şeyin hep onunla ilgili olması. Ben sana hiç sahip olmadım. O sana hiç sahip olamadı. Orada olmadığı zamanlarda bile araya o girmeden olmadı."

"Annem hakkında konuşmak istemiyorum," diye tersledi. "Babamın parasını da ona vermeyeceğim," dedi Jussy.

geri döndü. "Ve Dana yumuşak bir dokunuş. Ona gidip yaralı numarası yaparsan, ona karşı bir kez bile nazik ya da iyi davranmamış olsan bile, o bunu yapacaktır. Sende babamı göreceksin ve

Senin için her şeyi yaparım. Bu yüzden ona tavsiyede bulunacağım ve Bay T'yi uyaracağım, böylece annenin saçmalıklarına kanmayacak çünkü sen kendin için burada

değilsin. Onun için buradasın. Ve sakın," son sözünü ısırarak söyledi, boştaki elini kaldırıp avucunu kardeşine doğru uzatarak, "bunu inkâr etme. Büyükbabanın telif haklarından sana düşen pay

sizi yatlarda tutar. Geçinmek için yeterli ve annen boşanma anlaşması gibi bir şey yapmadığı sürece, çocuk nafakan-"

"Annem hakkında konuşmayacağımızı söyledim," diye tısladı Maverick.

"O zaman hiç konuşmuyoruz," diye karşılık verdi Jussy, sesi artık kırılğan, üzgün, kalbi kırıktı.

Deke onu daha yakına çekmek için elini kullandı.

"Tanrım!" Maverick yüksek sesle söyledi. "O gitti ve sen hâlâ beni ondan uzaklaştırabileceğini sanıyorsun. Sanki onun önlük iplerine bağlıymışım gibi. Flaş haber Jus, ben yetişkin bir adamım."

Deke dilini ısırıldı.

Kelimenin tam anlamıyla.

O kadar sertti ki kan tadı aldı. Jussy aynı şeyi yapmadı.

"Hayır, anlamadığınız şey, ziyarete geldiğinizde ve ben oradaydım, kardeşimi istiyordum. Annesi kafasını saçmalıklarla doldurduğu için pislik gibi davranan kardeşimi değil.

gittiği süre boyunca. Babam seni oraya götürecekti Mav, sen bizi tekrar terk etmeden bir iki gün önce. Söylediği gibi biri olmadığını görecektin. Seni hayattan daha çok sevdiğini görecektin.

Ve istediğim de buydu. İstedğim kardeş buydu. Onun istediği oğul buydu. Sonra ona geri döndün, o da hemen kafanı karıştırmaya başladı ve seni geri aldığı anda her şeye yeniden başlamak zorunda kaldı. Ve şimdi o gitti ve senin tek sahip olduğun şey onun kafanı saçmalık olduğunu bildiğin saçmalıklarla doldurması çünkü bunu defalarca kanıtladık.

Ve eğer söylediğin kadar yetişkin olsaydın, bir kez olsun kendi adına düşünür ve bunu görürdün."

"Bana yardım etmeyeceğini söylemen saçmalık değil. Annem burada olduğumu bilseydi böyle derdi," diyerek elini güverteye doğru salladı, "bu iş tam da böyle olacaktı."

"Ve görmediğin şey şu ki," diye karşılık verdi Jussy, "haftalarca sana evini gösterdim, telefon üstüne telefon ettim, bu saçmalığı yapmamamı söyleyerek sana yardım

etmeye çalıştım ama sen beni dinlemedin. Kendi kuyunu
kendin kazdın. Ve, küçük kardeşim,

"Bir yetişkin, kulağına kim fısıldarsa fısıldasın, kendi ayakları üzerinde durur. Ve bir yetişkin aptalca bir şey yapmadan önce düşünecek ve yapmayacak kadar akıllıdır. Ve eğer duyguları onları yanıltırsa, hatalarını kabul ederler. Bu senin hatan. Benim değil. Bana trip atmak istiyorsan, at. Ama bunun için uykularımı kaçırmayacağım çünkü bunun doğru olmadığını biliyorum."

"Lanet olası bir uçak bileti ve kiralık araba için iyi para harcadım," diye mırıldandı, kız kardeşine öfkeli bir bakış fırlattı ve uzaklaşacakmış gibi görünüyordu.

"Bilmiyorsun," diye söze başladı Joss ve Maverick kızgın gözlerini ona doğru çevirdi, "sadece birkaç hafta önce bu eve giren bir davetsiz misafir kız kardeşini tekmeledi ve neredeyse boğarak öldürüyordu."

Güvertedeki hava anında değişti. Hala gergin, kesinlikle. Aynı zamanda yüksek alarm.

Ve ayarlandı.

"Ne?" Maverick sordu.

"Joss," dedi Justice alçak sesle.

"Öyle," diye onayladı Joss, gözleri çocuğa kilitlenmiş bir halde. "Adam artık bir tehdit değil ama durduğunuz yerden çok uzak olmayan bir yerde, Jussy neredeyse hayatını bir manyak yüzünden kaybediyordu."

Maverick, "Bu komik bile değil," diye ısırdı.

"Hayır," dedi Joss, son derece sakın ve ciddiye, bakışları çakmak çakmaktı. "Öyle değil."

Maverick bakışlarını yavaşça Jussy'ye çevirmeden önce onu uzun uzun süzdü.

"Bu gerçekten oldu mu?" diye sordu.

"Evet Mav, ama-"

Deke harekete geçmeye hazırlanırken çocuğun tüm vücudunun kasıldığını gördü ve "Neden bana söylemedin lan?" diye kükredi.

Deke kadınına yaklaştı ve bunu hafifçe önüne geçerek yaptı.

Bunu yaptığında, Maverick'in gözleri ona doğru kaydı, bir adım geri çekildi ve sonra başını sallayarak

Omzunun üzerinden Jussy'nin bahçesindeki insanlara bakıyor, kız kardeşine göz kulak oluyordu.

Durumun bütünlüğünü tam olarak anlayamadı. bilgi sahibi olmadığını anladı ve Deke onun yüzündeki rengin kayboluşunu izledi.

Joss, "Sana söylemedi çünkü onu çok kötü incitmiştin, böyle bir hakkın olduğunu düşünmüyordu," diye açıkladı.

"Kahretsin, Joss-" Jussy denedi.

Ama Joss konuşmaya devam etti.

"Çoğunlukla sana söylememek için bahanesi buydu çünkü birincisi, bu seni korkuturdu ve o senin ablan, bunu sana yapmak istemezdi. İkincisi, çünkü bu senin ve annenin pisliklerine daha fazla kapı açacaktı ve neredeyse hayatını kaybediyordu, bununla uğraşmasına gerek yoktu.

Bu."

"Bu yüzden olamaz-" Maverick gözlerini Jussy'ye dikerek başladı. Joss onun yerine konuştu ve o da tekrar Jussy'ye baktı.

"Bunu size söylemekteki amacım, tüm bu olup bitenlerde kaçırdığınız her şeyde, hayatta olduğunuz sürece kaçırdığınız her şeyde, babanızı kaybettiğinizde çok değerli bir ders öğrenmeyi kaçırdınız. Sevdiğiniz insanlar sonsuza kadar yanınızda olmayacak. Düştüğünüzde sizi yakalamak için orada olmayacaklar.

Yükünüzü boşaltmak zorunda kaldığınızda sizi dinlemek için orada olmayacaklar. İhtiyacınız olduğunda sizinle gülmek ya da sizi azarlamak ya da yardım etmek için orada olmayacaklar. Bu yüzden her gününüzü

bu dünyadaki lanet olası saniyelerinizi

hak ettikleri saygı ve şefkati gösterin. Çünkü onlara bunu sunmadığınız için onlarla geçirdiğiniz zamanı kaybederseniz, değer verdiğiniz başka birine bir şey olması durumunda suçlayacağınız tek kişi kendiniz olursunuz. I

Görünüşe bakılırsa bunu zaten anlamamış olacaksınız. Ama yine de söylemeye değer. Artık hayatımda olmasa bile babanı özleyorum. Benim için çok şey ifade ediyordu. Ama aylar sonra, neredeyse kızımı kaybediyordum ve bu dersi

çoktan öğrenmiştim. Ama tekrar öğrendim, evet. Ve asla unutmayacağım."

"Joss," diye fısıldadı Jussy.

Joss öfkeli gözlerini kızına çevirdi. "Beni parçaladı seninle olmak için. Ama Rod senin benim uzun saçlı ve birkaç yıl daha az yaşamış halim olduğunu söylüyor. Sana ne yapmam gerektiğini söyleseydim ve sen buna karşı çıksaydın, aklımı kaybederdim. O beni tanıyor. Seni de tanıyor. Ve haklıydı. Senden yapmanı istediğim şeyi yapmam gerektiğini söyledi. Sana yapmanı söylediğim şeyi yap. Ben de öyle yaptım." Duyulabilir sertlikte bir nefes aldı. "Yine de içim parçalandı."

"Ben halledildim," diye cevap verdi Jussy.

Joss'un gözleri kıza dönmeden önce Deke'e kaydı ve o da "Görüyorum," diye karşılık verdi.

"Jussy, bu pisliği kim yaptı?" Maverick bilmek istedi. "Ve neredeler? Polisler onu yakaladı mı? Ne oldu? sikeyim mi?"

"Halledildi Mav." "Ne oluyor lan?" diye tekrarladı.

"Her şey bitti. İyileştim. Nefes alıyorum. Güvendeyim. Her şey yolunda." "Ne oluyor lan?" diye tekrarladı, son kelimesi vurguluydu aynı zamanda kırıldı.

Deke hareketsiz kaldı.

Jussy onun yanına doğru kaydı.

"Ne oluyor lan?" Maverick fısıldadı. "Beni aramadın mı? Şerefsizin biri kız kardeşimi boğdu ve sen beni aramadın mı?"

Çingenesi elini çekti, Deke onu bıraktı ve sonra gitti. Kardeşine. Onun boşluğunda. İki elini de başının iki yanına koymuş, alını kendi alnına değecek şekilde aşağı çekiyordu.

"Nefes al, küçük kardeşim, bana bak. Ben buradayım." "Babamı özledim," dedi aniden, sesi boğuklaşmıştı.

"Ben de özlüyorum Mav," diye cevap verdi Jussy, sesi boğuktu. "Seni özlüyorum," diye devam etti.

"Ben de Maverick," diye fısıldadı, onu kollarının arasına çekerek. "Ben de seni özledim kardeşim."

"Yaralandın ve beni aramadın," dedi kısık bir sesle.

"Görüyorum ki bunu yapmalıymışım," diye fısıldamaya devam etti.

Yüzünü kızın boynuna gömdü, Deke onun omuzlarının çöktüğünü gördü ve Rembrandt'a baktı.

Adam çenesini kaldırdı, sandalyeden kalktı ve karısının elini çekiştirerek onu arka kapıya doğru götürdü.

Deke onları takip etti ve Chace'e görevde olmadığını söyleyen bir bakış atarak Chace'in yerini aldı, tezgâha yaslandı, kollarını göğsünde kavuşturdu, camdan dışarı bakarak Jussy'yi kardeşiyle birlikte izledi.

Onu yanına oturttu. Ve Deke izledi.

Konuşmaya başladılar.

Deke izledi.

Adamlar ve Twyla ön kapıdan girdiler, herkes ortalığı toplamaya başladı.

Ve Deke izledi.

Joss ve Rod herkesin gitmesiyle ilgilendiler. Deke de izledi.

Sonunda Jussy ve Maverick sandalyeden kalkıp kapıya doğru ilerlediler.

Deke yoldan çekildi ama fazla uzaklaşmadı. Kadın içeri girdi, gözlerini ona dikti.

"Dışarı çıkıp Mav'in çantasını alacağız tatlım. O diğer misafir odalarından birinde mola vereceğim. Senin için sorun olur mu?"

Onun yüzünü inceledi.

Bunu istiyordu.

Kardeşinin yanında olmasını istiyordu. "Benim için sorun değil," dedi.

"Çukuru kapatabilir misin?" diye sordu. "Evet, çingene."

"Dostum, ben-" diye başladı Maverick, zaten genç olduğundan daha genç görünüyordu, yüzünde ağır bir suçluluk duygusu vardı, keder Orada da tartılıyor.

"Bitti. Bırakın yapılsın," dedi Deke.

Maverick bir an ona baktıktan sonra rahatlamaya başladı ve başını salladı.

Jussy onu eve taşıdı.

Deke onların ön kapıya doğru ilerleyişini izledi.

Joss tezgahın yanına yanaştığında vücudu şaşkınlıkla sarsıldı.

Ona baktı.

"Tam onay," diye fısıldadı, gözlerinin içine baktı, bunu uzun süre yaptı.

Sonra ona göz kırptı ve süzülerek uzaklaştı.

Deke onun gidişini izledi.

Sonra dışarı çıktı ve ateş çukurunu kapattı.

* * * * *

"Sanırım Roddy ve Joss arasında bir şeyler oldu," diye fısıldadı Jussy o gece geç saatlerde karanlıkta boğazına. yatağında yatıyorlardı, önden öne, uzuvları birbirine dolanmıştı.

"Mav ile uğraşırken onları hiç bu akşamki gibi görmemiştim."

Sırtının alt kısmındaki deriyi okşadı ve fısıldamaya devam etti.

"Dışarıdan bakıldığında tam bir rockçı. Seks, uyuşturucu ve rock 'n' roll, bunlardan ne kadar çok olursa o kadar iyi, onun durumunda uyuşturucu içkidir. Ama onu seviyor. Onu çok seviyor, tatlım. Ve görebildiğim kadarıyla başka bir kadına bakmadı bile. Onu asla terk etmez. Bence o da bunu görüyor. Bence bu duygunun onun için ne kadar derin olduğunu görüyor. Bence bunun ne kadar değerli olduğunu anlıyor. Sanırım sonunda anladı."

"Evet," diye mırıldandı Deke, parmaklarını kızın saçlarında gezdirirken.

"Bu beni endişelendiriyor," diye devam etti. "Söyledikleri, babam güvenini sarsmış olsa da onun yanında durması gerekiyormuş gibi konuşması. O öyle bir kadın değil. Hiçbir kadın

o kadın olmalı. Buna katlanmak zorunda olmadığını bilecek kadar kendine inanıyor."

Deke ona, "Aşk affedilmeyi sağlayacak kadar güçlüdür, çingene," dedi. "Bunun gibi olağanüstü durumlarda bile. Bubba Krys'i defalarca aldattı. Onu o kadar çok hayal kırıklığına uğrattı ki, saymak zor. Krys onu vurdu ama Bubba bunu tersine çevirecek kadar onu sevdi. Bunu ona kanıtlayacak kadar sevdi.

Her şeyi göze aldı. Ve onu affedecek kadar sevdi. Aradan yıllar geçti, bu ikisi Tate ve Laurie kadar yakınlar. Lexie ve Ty. Her şeyi arkalarında bıraktılar ve şimdi bunu anladılar. Annen geriye dönüp baktığında, belki de affedecek kadar güçlü olsaydı neler olabileceğini görüyor, aynı zamanda bundan ne kazandığını görüyor ve bunun haksız bir anlaşma olmadığını fark ediyor."

Yüzünü adamın boğazına daha da bastırarak "Evet" diye mırıldandı.

Kadın sessizleşti ve adam da onunla birlikte sessizliğe gömüldü, parmaklarını saçlarında gezdirdi, bukleler her zamanki gibi onu sarıyordu.

Sanki kendi akılları varmış ve onu bırakmak istemiyorlarmış gibi etrafta dolanıyorlardı.

"Ona hiç para vermeyeceğim."

Bu sözler o kadar sessizdi ki, Deke hepsini duyabilmek için otomatik olarak çenesini eğdi.

"Maverick?" diye sordu.

Onun boğazına doğru başını salladı. "Karar verdim. Ona hiç para vermeyeceğim."

"Konuşmanız sırasında bunu onunla paylaştınız mı?"

Tekrar başını sallayarak, "Ses tahtasında iyidir, Deke. Gerçekten çok iyi. Babamla, büyükbabamla, Tammy Teyzemle, Jimmy Amcamla gitar çalar, müzikle ilgilenirdim. Maverick, bizimle yoldayken, her zaman babamın sesçisi Gordon'la birlikteydi. Her zaman kabinde ya da tahta nerede kuruluysa oradaydı. Bence yönlendirilmeye ihtiyacı var. Kesinlikle büyümeye ihtiyacı var. Ve paraya ihtiyacı var. Bence işinde, ailesinin işinde, yetenekli olduğu bir şeyi yaparken kendini iyi hissedecek."

"Sanırım haklısın, Jussy," diye onayladı Deke.

"Evet," diye cevap verdi. "Ben de ona Gordon'ı arayacağımı söyledim. Bay T. Tanıdığım birkaç kişiyi daha arayacağım. Bakalım ona birkaç iş ayarlayabilecek miyim. Paralı işler. Başlamasını sağlarım. Oradan başlayabilir ve ona bunu yapmasını, yolunu bulmasını istediğimi ama yanında olacağımı söyledim. Sağlam insanlar, iyi olanlar, milyonlar kazanmazlar ama iyi işler yaparlar. O yapamayacak

Mav'ın hayatı boyunca annesini elinde tutmak için babasını kullandığı gibi. Kendisi iyi bir hayat istiyorsa değil. Kendini serbest bırakması gerekiyor. Bence bunu görüyor ve bu da iyi bir şey."

"Bu kesinlikle iyi," diye onayladı Deke.

"Bu yüzden ona hiç para vermeyeceğim. Yolunu bulmasına yardım edeceğim. Büyümesine yardım edeceğim. Ve sonra, eğer kendini toparlarsa, belki," başını salladığını hissetti, "Dana'dan bunu yapmasını istemeyeceğim ama belki babamın parasından payıma düşeni ona veririm."

Deke buna bir şey demedi.

Başını geriye eğdi ve "Sence bu doğru mu?" diye sordu.

Ona baktı. "Bence bu senin paran, çingene, senin kardeşin. Bu yüzden ne karar verirsen doğru olduğunu düşünüyorum."

"Tamam," diye karşılık verdi ve kollarını hafifçe sıktı. "Ama eğer sen olsaydın. Baban. Kardeşin. Senin paran. Sence bu doğru mu?"

"Evet, Yargıç, sanırım doğru olan bu."

Karanlıkta onun gülümsemesinin beyaz ışıltısını gördü.

"Biliyordum. Kesinlikle biliyordum. Orada onunla birlikte oturdum, onu dinledim, annesinin Belki bunca yıldır değil ama bu son fiyaskoyla kesinlikle onunla oynuyordu. Ve o üç avukatın karşı çıkmasından sonra, bu işin doğru olmadığını bildiğine dair kesin bir ipucu aldım. Ama kadın zorlamaya devam etti ve babam da ona izin vermeyi alışkanlık haline getirdi. Şimdi çok şey kaybetti, sadece para değil, hepimiz yas tutarken babamı seven insanlarla birlikte olmak ona yardımcı olabilirdi, onlara yardımcı olabilirdi, bu

"Onlar" ben oluyorum, görmeye başlıyor. Ve bu onu derinden yaralıyor. Ama teslim olamayacağımı biliyordum. Onu desteklememeliydim. Ona yol göstermeliydim. Ve bunu biliyordum çünkü bütün

Konuştığımız zaman düşündüm, benim adamım bu durumda olsaydı Deke ne yapardı?"

Deke kısık bir kahkaha attı ve onu kollarının arasında daha da derine çekerek saçlarını avucunun içinde büktü.

"Çok dolusun," diye mırıldandı.

"Hayır. Kesinlikle. Üzerinde W.W.D.D. işlenmiş bir bileklik alacağım," dedi sesinde bir gülümsemeyle. "Her başım sıkıştığında ona bakacağım, ki bu hayatımda çok sık başıma geliyor gibi görünüyor, her ne kadar kendimi

"Başını eğ."

"Kapa çeneni." Hâlâ mırıldanıyordu ama bunu sırtarak yapıyordu. "Yapacağım. Yarın özel sipariş vereceğim."

Başının arkasındaki yumruğunu kullanarak yüzünü tekrar boğazına doğru iterken bile ona gülümsedi ve "Kapa çeneni çingene," diye tekrarladı.

Kadının sakalının kıllarını öptüğünü hissetti.

Sessiz bir an geçirdikten sonra, sesi uykulu gibi geliyordu, "İyi bir partinin kötü sonu," dedi.

"Bir tane daha alacağız."

Daha da yaklaştı. "Evet. Yapacağız."

Boynunu eğdi ve saçlarının tepesine doğru, "Uyu bebeğim," dedi.

"Sen istersen yaparım," diye cevap verdi. "Yapacağım," diye söz verdi.

"Tamam, Deke. Seni seviyorum, tatlım." "Ben de seni seviyorum, çingene."

Tekrar boğazını öptü ve yerleşti.

Çok geçmeden, vücudunun uykuya daldığını hissetti. Ve bunu hissettiğinde, Deke de onu takip etti.

"Biraz acıtıyor," dedi Joss ertesi gün öğleden sonra geç saatlerde ve Deke gözlerini Rembrandt ve Jussy'den ayırdı.

Rod, Jussy'nin boynuna sevgiyle sarılmıştı ve başlarını birbirine eğmişlerdi.

Deke Joss'a baktı ve onun eve baktığını gördü.

O anda Deke dikkatini eve çevirdi ve pencereden Maverick'i görebildi, köşedeki kanepede oturuyordu, televizyon açıktı ve ona doğru eğilmişti.

Kapıda biraz yapmacık ve tamamen garip bir şekilde vedalaşmıştı. Ama o bir pislik değildi. Öyle de uyanmadı. Bütün gün sessiz, dikkatli ama soğukkanlıydı. Justice'le aralarında, kız kardeşine göstermeye alışık olmadığı bir yakınlık vardı, ama Justice bu konuda hiç alışık olmadığı için, ona çabuk ısındı.

Joss ve Rod'a karşı temkinliydi ama gün ilerledikçe bu da ortadan kalkmaya başladı çünkü Joss ve Rod ona rehberlik etti.

Olan oldu, ilerliyorlardı ve bunu ona ilettiler.

Deke rutinin devam ettiğini gördü ve bu rutinin Jussy, Rod ya da Joss'un gözünden kaçmadığından şüphelendi. Annesinin üzerine yığıldığı saçmalıkların altından çıkan çocuk, etrafındaki insanların ne olduklarını görüyordu. Ve Rod ile Joss'un (Deke, Jussy'nin bunu kardeşine de söyleyeceğini biliyordu) pes etmemeleri, buna değmeyeceğini düşünmeleri çok şey anlatıyordu.

Çünkü kafasını karıştıran ve hayatının tamamını mahveden kadına geri dönecek ve tekrar içine gömülmesine izin verecekti.

Şimdi geri dönmek ve tekrar içine gömülmesine izin vermemek ona kalmıştı.

"Joss?" diye seslendi kadın sözlerini söyleyip devam etmediğinde.

Başladı ve orada olduğunu unutmuş gibi ona baktı. Sonra özür dileyen bir gülümseme verdi.

"Özür dilerim. Sadece," dedi başını eve doğru eğerek, "Johnny'nin o yaştaki haline çok benziyor."

Evet, o çocuk çok sevdiği adama benziyor, ona güzel bir kız çocuğu verdi ve sonra onu onlarca yıl kaybetti. Bu çok acıttırdı.

Hâlâ toplanmış olan Rod ve Jussy'ye yan gözle baktı, sonra onlara sırtını dönüp Deke'e yaklaştı ve sesini alçalttı.

"Şu çocuk, belki de içinde iyilik vardır," diye başladı. "İçinde bir yerlerde Johnny var, bu yüzden olabilir. Ama Deke, anla beni, bu oyunu çok oynuyor. Hep oynadı. Hem Jussy için hem de kendisi için bu son saçmalığın kafasını kışından çıkaracağını ummak istiyorum. Ama tarih bunun imkansız bir görev olduğunu kanıtladı. Jussy her şeyini ortaya koyacak. Yapmalısın-"

"Joss," diye araya girdi Deke, onun adını da alçak sesle söyledi ama devam etmedi.

Kendi gözleri parlamaya başlamadan önce onun gözlerine baktı. "Tamam, sen halledersin," diye mırıldandı.

"Evet," dedi. "Ben hallederim."

Dudakları doğal bir gülümsemeyle kıvrılmıştı ama kadının, adamın annesi olduğu düşünüldüğünde bu gülümseme rahatsız edici derecede seksiydi. Ama Deke bunu yapabilmesinin tek yolunun bu olduğunu düşündü.

Bir elini onun omzuna götürdü, içine girdi ve parmak uçlarına kalkarak elini onun üzerinden kaydırdı.

Ona sarıldı. O da ona sarıldı.

Ayrıldılar ama yakın kaldılar.

"Kızıma göz kulak olur musun?" diye sordu, bunu sormak zorunda olmadığını biliyordu, güzeldi, hiç yaşlanmayacak kadar gençti ama yine de bir anneydi. O yüzden sordu.

"Söz veriyorum," diye cevap verdi.

Sırıttı, adamın pazularını sıktı ve dönerek, "Rod, bebeğim, bu gösteriyi yola koymalıyız," diye seslendi.

Rod onu boynundan tuttuğu yerden bırakmadan Jussy'yi etrafında döndürdü.

"Tam orada, güzelim, iki saniye," diye cevap verdi, Jussy'ye doğru eğildi, iki saniye sürdü ve sonra yüzleri hâlâ birbirine yakın, Rod, Deke'in çingenesini erkeğine doğru yürütmeye başladı.

Geldiler ve birbirlerine dönüp uzun uzun sarıldıkdan sonra ayrıldılar.

Rembrandt Deke'e elini uzattı.

"İyi krepler. İyi arkadaşlar. Havalı dostum. Seni tanıdığımı sevindim dostum," dedi.

Deke onun elini tuttu, ikisi de bırakmadan önce sertleştiler ve "Aynı. Ama bir dahaki sefere krep görevinde olacaksın."

"Anlaştık," dedi Rod. Karısını kucaklayıp yanına çekerek, "Siz ikiniz Malibu'ya gelmeyi düşünmelisiniz. Noel."

Deke ona, "Noel'de plaj kulağa hoş geliyor ama ben kışları çalışıyorum, bu yüzden havalar güzel," dedi.

Jussy'yi iddia ediyor. "Bu olur, Jussy dışarı çıkabilir. Noel arifesinden bir gün önce orada buluşuruz ama Noel'den bir gün sonra dönmek zorundayım."

"Sürpriz bir ziyaretten sonra kendimizi davet etmek için değil, ama ben Joss kocasına bakarak, "Jussy tatillerde yeni evinde olmak isteyecek," diye ekledi. "Ve bu beyaz bir ev olacak."

"İstediğin zaman buraya gelebilirsin," dedi Jussy. "Bunu biliyorsun. Farkında olmadığın zamanlar hariç." Sırıttı. "Ama kızgınlığımı üzerimden attığımda, o zaman da hoş geldin."

Anne ve kızı gülümsemelerini paylaştı. Rod ve Deke bakışlarını paylaştı. Sonra anne ve kızı erkeklerinden ayrılıp birbirlerinin kollarına atılarak Jussy ve Rod'unkinden çok daha uzun süren bir kucaklaşma yaşadılar.

Deke uzaklaştı. Rod da öyle.

Onlara zaman tanıdılar.

Kadınlar o zamanı aldı.

Sonra yumuşak yüzler, sıcak bakışlar ve Deke'in kendisini ilgilendirmediği için duymaya çalışmadığı alçak sesle mırıldanmalarla birbirlerinin kollarından ayrıldılar.

Rod, Joss'un kapısını açtı ve o da oraya taşındı. Jussy Deke'in yanına geldi. Kolunu onun omuzlarına doladı.

Joss kızına bir öpücük verdi, Deke de gülümsedi ve arabaya bindi.

Rod, Deke'in alnına bir el selamı verdi, elini Elini şeytanın boynuzlarına soktu ve dilini sonuna kadar Jussy'ye uzatarak onu kıkırdattı, tüm bunları kaputun etrafında dönerken yaptı.

Joss yol boyunca onlara el salladı ve Deke onun bunu yaptığını biliyordu çünkü Jussy onu yolun ortasına çekmiş, onunla birlikte yürümesini sağlamış, yavaş adımlarla arabayı takip ediyor, izliyor ve el sallıyordu.

SUV Ponderosa Yolu'ndan sağa döndüğünde ve çamların arasında gözden kaybolduğunda durdular.

"Tamam, Bay T vuruldu. Annem vuruldu. Mav gitti. Sadece Lace, Dana ve zamanı geldiğini düşündüğünüzde Bianca gidecek," diye ilan etti.

Ona baktı.

Ona bakıyor ve konuşmaya devam ediyordu.

"Ve eğer fark etmediysen, ki sen sensin, eminim fark etmişsindir, zor olanlar bitti. Lace kesinlikle seni sarhoş etmeye ve en gizli sırlarını ortaya çıkarmaya çalışacak, ama beni mutlu ettiğini göreceksin, o yüzden tamamen seninle birlikte. Dana senden sadece bir yaş büyük olmasına rağmen annenmiş gibi üzerine titreyecek. Ve

Bianca seni görür görmez sevecek ama uyarayım, şu anda bir kartel üyesine bağlı, yani intikam hırsıyla bana zarar verirsen işler sarpa sarabilir."

Deke kıkırdamaya başladı ve onu kendine doğru kıvrarak yaptı. Ona verdiği öpücüğün yarısında bunu yapmayı bıraktı.

Adam geri çekildiğinde, kadın bir kolunu ona doladı ve sakalını okşamaya başladı.

"Roddy kayıt yapmamı istiyor," dedi ona sessizce.

Deke'in kolları gerildi. "Öyle mi?"

Ona kocaman bir sırıtış attı. "Rock 'n' roll tarihini yeni nesil Lonesome'lardan mahrum bıraktığımı söylüyor."

Deke, Rembrandt'ın yanılmadığını biliyordu.

Ama hiçbir şey söylemedi çünkü bu tamamen Jussy'nin kararı olmalıydı.

O gittiğinde oraya gitmedi.

"Mav'a bir hafta kadar burada kalmasını teklif edeceğim. Ta ki ona Los Angeles'a döneceği kesin bir iş bulana kadar. Bilirsiniz işte, benden ne alacağını kesin olarak öğrenmesi için ihtiyacı olan şeyi ona verebilir miyim diye bakacağım ki annesine döndüğünde bunu derinlemesine öğrenmiş olsun."

Deke bunu daha önce defalarca yaptığını hissetti ama sadece "Bana uyar" dedi.

Başını eğdi ve bakışları yoğunlaştı. "Emin misin?"

"Bebeğim, o senin kardeşin. Bir sorunla karşı karşıya. Ve sen

ona göz kulak olmak ister. Eminim. Seninle oynamaya başlarsa, bunu hissederim, başka bir konuşma yaparız. Ama şimdi, ben

Bunu hissediyorum. Yani evet. Tekrar edeceğim. Eminim."

Gözleri parladı, ayak parmaklarının üzerinde yuvarlandı ve onu kendine çekmek için elini sakalından başının arkasına kaydırıldı.

Tekrar öpüştüler.

İşleri bittikten sonra, "Yemeğe başlamam gerek," diye mırıldandı.

"Jussy, öğle yemeğini geç yedik," diye cevap verdi. "Ve saat daha dört bile olmadı."

"Hâlâ yemeğe başlamam gerekiyor," diye karşılık verdi. Bunu tekrarlaması birden ilgisini çekmişti. Bu yüzden başını eğdi.

"Akşam yemeğinde ne var?" İşte o zaman yüzü aydınlandı.

"Kaburgalı sandviçler."

Deke bir kahkaha patlattı, onu döndürdü, bir kolunu omuzlarına doladı ve Rod'unkine çok benzeyen ama yine de tamamen farklı bir boyun tutuşu yaptı.

Sonra çingenesini kardeşine, evinin sıcaklığına geri götürdü.

Ve kaburga sandviçleri için yaptığı hazırlıklar.

Yirmi Üçüncü Bölüm

"Bana Gel"

Adalet

"Gordon onunla birlikte yola çıkmamı istiyor. Onun asistanı olmamı. Ama o iş teklifini The Wash'dan aldım. Beni düzenli olarak istiyorlar. The Wash'da para daha iyi, Jussy, sürekli bir iş, yani istikrarlı. Ama Gordo diyor ki, yol zor olsa da, para o kadar da iyi olmasa da

Birçok insanla tanışmak, bir kulüpte konser verirken yapamayacağım bir şey. Paraya ihtiyacım var. Ama bağlantılara da ihtiyacım var. Kahretsin, ne yapacağımı bilmiyorum."

Mutfakta durmuş, kardeşimin kulağıma söylediği sözleri dinliyordum ama Deke'in kapıya gidişini izliyordum çünkü az önce biri kapıyı çaldı.

Mav'in benden tavsiye istemesi beni çok mutlu etti.

Artık Aralık ayının ortalarıydı. Joss ve Rod Noel'den birkaç gün önce tatili bizimle birlikte geçirmek ve Yeni Yıl'a kadar kalmak için aşağı iniyorlardı. Lacey turnesine uzun bir ara vermişti ve Noel'i ailesiyle geçirecekti ama Yeni Yıl için bana gelecekti.

Bu yüzden Deke ve ben büyük bir yeni yıl partisi düzenleyecektik.

Bekleyemedim.

Mav'a da gelmesini teklif etmiştim ama gelmedi. ayıracak param vardı ve ona vermek konusunda kararsızdım.

Eve döndüğünde işler pek iyi gitmese de (az bile), annesine seyahatinden bahsetmiş ve ona çekildiğini söylemiş olsa da kendini toparlıyordu.

Davayı sadece onları dolandırmak için alan bir avukata artık ödeme yapmayacaklar.

Şaşırtıcı olmayan bir şekilde aklını kaçırmıştı. Mav'a saldırdı ve sonra bana ve Joss'a saldırdı.

Bunun son olacağını hissetmişim. Onun saçmalıklarına inanacak ve ben de onu kaybedecektim. Onu bir daha geri kazanamayacağım şekilde kaybedecektim çünkü Deke onun beni sürekli sıkıştırmasına katlanamayacaktı. Ve ben de Deke'in kardeşimin benimle sürekli uğraşmasına katlanmasını istemezdim.

Zincirimi çekmesinin o kadar da iyi hissettirmediyğinden bahsetmiyorum bile.

Mav ondan sonra birkaç boktan manevra yaptı. Ama onlar sayesinde Gordon'un ona verdiği bir işi neredeyse kaybediyordu.

benimle birlikte olmak için uçu, sahip olmadığı bir tomar.

Sonunda yemek yemesi gerektiğini fark etti. O bir vardı Onun da alışık olduğu bir yaşam tarzı, babam hayattayken ona verdiği bir yaşam tarzı.

bunu yaparken, aynı zamanda Luna'ya da veriyordu. Mav bu şekilde yaşamaya devam etme şansını kaçırmıştı ve kesinlikle annesine aynısını vermek için bir kanal olamazdı.

O da kendine çeki düzen verdi, işi kurtardı ve benimle barıştı.

Şu anda annesiyle konuşmuyordu çünkü annesi onunla konuşmuyordu.

Basına konuştu, tüm bu saçmalıkları şirretçe yayınladı, başka bir oyun yaptı.

Bu çok kötü bir şekilde geri tepti.

Bunun şanslı yanı, Maverick'in yüzüne vurmak da dahil olmak üzere o kısa girdap bizi vururken, kardeşimin annesinin kara ruhunun derinliklerini görmesiydi. Bunun bir diğer şanslı yanı da Luna'nın ne kadar uğraşırsa uğraşsın, onu açgözlü, açgözlü bir sürtükten başka bir şeymiş gibi göstermesinin mümkün olmamasıydı.

Medya tarafından parçalara ayrılmıştı.

Lacey onu yerden yere vuran dedikodu programlarının YouTube parçalarını neşeyle bana göndermişti.

Joss da aynısını yapmıştı.

İşin talihsiz yanı, büyük bir haber olmasa bile, hepimiz bu yolculuğa sürüklendik.
ve hiç kimsenin temsilcileri almaması gereken bir darbe almadı (Bay T bunu gördü, basına "Adalet Lonesome ve ekibi" kardeşinin mirasını kurtarmaya çalışmıştır, bu Bay T'nin Maverick'e verdiği kısa bir röportajla doğrulanmıştır).

Bu yolculuğa sürüklenmek Deke'i mutlu etmedi.

Ama o fırtına ne kadar hızlı koptuysa, Luna ağzını kapatıp kuyruğunu bacaklarının arasına sıkıştırdığında ve karanlığa gömüldüğünde o kadar hızlı söndü.

Yani her şey yolundaydı.

Deke çalışıyordu. Müzik odamda sık sık çeşitli şarkılarla uğraşıyordum, hepsi de satacağım şarkılar değildi.

Hepsi de kaydetmeyi düşündüğüm şarkılardı.

Deke bunu biliyordu ve yaptığım şeyleri çok dinledi.

Her şeyi severdi ama yine de severdi. O benim adamımdı. ve benimle ilgili hoşlanmadığı bir şeyle karşılaşmamıştım.

Bu konu hakkında konuştuk, çok değil ama biraz daha fazla ve Deke beni dinledi. Tüm bunlar olurken, hangi yoldan gidersem gideyim, ister işe geri döneyim, ister sadece bisikletin arkasında Jussy olayım, benimle birlikte olduğunu açıkça belirtti.

Evet, beni her iki şekilde de götürürdü. Her iki şekilde de yanımda olurdu. Her iki şekilde de beni savunurdu.

Arayan Deke'ti.

Babam ve büyükbabamın koleksiyonunu sergilemek hayatımın en güzel anıydı. Duvarlarda ve raflarda onların eşyaları vardı. Dana ve Joss tüm eşyalarımı bana göndermişti.

Yani iç içe
geçmiştim.

Evimdeydim.

Ve Noel geliyordu. Deke, Lacey ile tanışacaktı. Dana da Şubat ayında ziyarete geleceğini söyledi.

"Bunu söylemekten nefret ediyorum, küçük kardeşim," diye telefonuma konuştum, gözlerim hâlâ Deke'deydi, "ama bunun cevabını bilmiyorum."

"Siktir," diye mırıldandı.

"Ama kimin bildiğini biliyorum," diye paylaştım. "O da Gordon. O hayatı yaşadı. Yıllardır bu işi yapıyor, Mav. Yani size yola devam etmenizi tavsiye ediyorsa, bu tavsiyeyle sizi kandırmaz çünkü iyi bir asistan istiyor. Sana göz kulak olacaktır." Derin bir nefes aldım, Deke'in bir şey işaret etmesini izledim ve sözümü şöyle bitirdim: "Ve eğer hala endişelerin varsa, ikimizin de tanıdığı, bu işin içini dışını bilen ve doğru yolu tavsiye edebilecek kişi Bay T."

"Ben onun en sevdiği kişi değilim, Jus," diye belirtti

Mav. "Sana kızmış olabilir, ama sen bir Lonesome ve o ölene kadar sana bakacak."

Deke'in bir şeyi kabul edişini, başını sallayışını, kapıdan çıkışını ve kapıyı kapatışını izledim. O kadar genişti ki, eni ve boyu bir metreyi buluyordu, hem derinliği hem de genişliği kalın ve tüylü, çam kozalakları, paslı çanlarla süslenmişti, ortasında büyük, rustik bir yıldız vardı ve üzerine İNANÇ kelimesi kazınmıştı.

Deke bana doğru ilerlerken, ondan yayılan kokuyu alabiliyordum, büyük alanı Noel'in aromasıyla dolduruyordu.

Gözlerimi ona çevirdiğimde bana baktığını gördüm.

Kaşlarımı soru sorarcasına kaldırdım.

Tek omzunu silkti, ben de tekrar aşağı baktım ve Deke'in açmayı bana bırakacağı belli olan, parçasına küçük beyaz bir zarf sıkıştırılmış plastik çatallardan birini gördüm.

Maverick kulağıma, "Gordon'un işini ben alacağım," dedi ve bunu söylediğinde sessiz kaldığını fark ettim. Düşünüyordum. Sözlerini bitirdiğinde sesi daha yumuşaktı, "Ama Bay T.'yi arayıp bunun doğru yol olup olmadığını soracağım."

Maverick'in bunu yapması, bu kadar ileri gitmesi, zeytin dalı uzatması benim için karar vermemi sağladı.

"Doğru, güzel," dedim. "Bunun akıllıca olduğunu düşünüyorum Mav. Ve tekrar etmek gerekirse, Gordon'un bu turu yeni yılda başlıyor. Benim bir

Oda açık. Joss, Rod ve Lacey de burada olacak. Büyük bir yılbaşı partisi veriyoruz. Noel ve Yeni Yıl'da sizi de aramızda görmek isteriz."

Deke'in yüzü yumuşadı çünkü bu kararı verirken ve bu konuşmayı yeniden başlatırken zorlandığını biliyordu, Mav'ın bu mücadelenin sonunu hak ettiğini biliyordu. Ayrıca bu kararın benim için ne anlama geldiğini de biliyordu.

Mav, "Joss ve Rod da kabul ederse çok iyi olur," dedi, sesi hâlâ yumuşaktı. "Ama Jussy, sana geçen sefer de söylediğim gibi, devam etmemi sağlayacak bazı konserlerim var, o tarafa gidebileceğimi sanmıyorum."

"Noel hediyesi," diye paylaştım. "Uçak bileti ve biri seni almak için havaalanında olacak. Eğer ben kullanmıyorsam, şehirde dolaşmak istiyorsan büyükbabanın kamyonetiyle idare etmen gerekecek."

"Jussy, hediye yapamam ve-" Mav başladı.

"Babamın olmadığı ilk yıl yanımda olman Mav, ihtiyacım olan tek hediye olacak. Hatta her zaman yanımda olman bile benim için bir hediye. Ciddiyim."

Sessizdi.

Deke dalları bir kenara bıraktı, şehirde Holly's Flower Shop'tan aldığım limon, kızılıcık ve portakal katmanları ile tepesinden çıkan çam dallarıyla dolu büyük silindirik cam kaseyi kulübeye götürdü, geri geldi ve orta süsü olması gereken yere koydu.

Ortada.

Bütün bunlar olurken Mav sessiz kaldı. Sonra, "Bir düşüneyim," dedi.

Noel'de annesinden vazgeçmek zorunda kalacaktı, bu bir endişeydi. Konuşmuyor olabilirler ama benim tanıdıklarım vardı. Bildiğim kadarıyla Luna'nın kimsesi yoktu. Mav bunu hissedecekti.

Ve Maverick, bunun nasıl bir his olduğunu anlamaya başlamıştı.

kendi ayaklarınızın üzerinde durun, bu yüzden bir uçak biletini kabul etmek

Bir yıl önce bunu yapmakta hiçbir sakınca görmezken kız kardeşini öldürmesi, aradığı erkekliğe bir darbe oldu.

Ama her şeyi çözüyordu.

Bu yüzden neyin önemli olduğunu anlayacağından ve Noel'i ailesiyle paylaşacağından şüpheleniyordum.

"Tamam kardeşim, gitmem gerek. Bizim mahallede yıllık Noel partisi veriyorlar ve şehre gitmemiz gerekiyor," dedim.

"Tamam, Jussy."

"Beni arayın ve kararınızı bildirin... her şey hakkında," diye emrettim.

"Yapacağım ve... şey..." diye devam etti. Bekledim. Sonra bitirdi, "Deke'e benden selam söyle."

"Seveceğim. Seni seviyorum, Mav." "Geri dön, Jussy."

"Görüşürüz."

"Evet. 'Bye."

Telefonu kapattık ve Deke'e baktım.

"Kulağa iyi gitmiş gibi geliyor," dedi.

Başımı salladım ve onun ötesine geçerek teslimattan çıkan zarfa uzandım. "Şu anda değerlendirmesi gereken birden fazla teklif var." Kartı kendime doğru çektim ve adamıma sıırttım. "Yetenekli olduğunu söylemiştim."

"Sana inanmadığımdan değil, bebeğim," diye mırıldandı, ağzı seğiriyordu.

Başımı eğdim, küçük zarfı açtım ve üzerinde Noel tasarımı olan bir çiçekçi kartı çıkardım.

Mesajda şöyle yazıyordu:

Jussy,

Seni seviyorum. Seni özlüyorum. Her zaman kalbimdesin. Umarım hala seninkindeyimdir. Yeni yılda konuşuruz. Mutlu Noeller.

Bianca

"Kimden gelmiş?" Deke sordu.

Ona baktım ve cevap vermedim. Ona kartı uzattım.

Mektubu okudu ve sakalının arasından bile çenesinin gerildiğini gördüm.

Ama bana tekrar baktığında kızgınlığı kayboldu. Yaklaştı, bir elini kaldırdı ve çenemi kavradı.

"Ona kalbimde olduğunu söylemeliyim," diye fısıldadım, sesim hırçındı.

"Muhtemelen," diye mırıldandı Deke.

"Biraz daha zamana ihtiyacım olduğunu paylaşırken aynı zamanda bunu yapmanın bir yolunu bulacağım," dedim.

"İyi fikir."

Sırıtişım titrekti.

Çünkü onun için endişeleniyordum.

Ama bana ulaştığı için mutluydum. Kendini toparlamış gibi görünmesine sevindim. Bunun nasıl olduğunu tam olarak bilmiyordum ama bildiğim kadarıyla, gittiği yola katıldığımdan emin değildim.

Bu, onun gerçekten de kalbimde olduğu gerçeğini asla ortadan kaldırmazdı.

Ve her zaman da öyle olacaktı.

"Yarın ona mesaj atarım. Teslimatının geldiğini haber veririm," dedim Deke'e. "Ama şimdi gitmeliyiz, tatlım."

"Evet," diye yaklaştı, yüzündeki ifade eğlenceyle dolup taşarak havayı değiştirdi. "Uyarı, Jussy. Noel'de Laurie'den tam anlamıyla bir patlama yaşamak üzeresin."

Bunun beni korkutacağını düşündü.

Bana Lauren Jackson'ın Noel hikâyelerini anlatan tek kişi o değildi, bu yüzden olabilir.

Ama yine de.

Bekleyemedim.

* * * * *

"Tamam," sesim bastırılmış kahkahalarla titriyordu, "hayatımda Laurie'nin Twyla'yı geçebileceğini hiç düşünmemiştim."

Carnal'ın Bubba'daki Noel partisinden eve dönüyorduk ve bir değerlendirme yapıyorduk.

Görünüşe göre tüm kasaba gelmişti, mekan tıklım tıklım doluydu, dışarısı o kadar çok ıııkla donatılmıııı ki, bir sonraki ilçeden bile görülebileceği kesindi. İçerisi Noel'de her santimiyle süslenmişti.

Etrafta şarküteri tepsileri ve büyük bir fıçı eggnog vardı, ben bundan kaçındım çünkü çok derindi, bir yudum aldığımda nog'un tadını alamadım, sadece rom vardı ve doğrudan kafama gitti.

Kafayı bulmak istemiyordum. Tatlı bir şekilde kafayı bulmak ve Carnal'ın Noel için resmi başlangıcı haline gelen bu ilk deneyiminin her saniyesinin tadını çıkarmak istiyordum.

Lauren ise kafayı bulmuştu. Müzik kutusuna gidip fıçı çektiğinde (Noel şarkılarında, lanet şeyi 1 Aralık'tan başlayarak hiçbir şeyle doldurmamıştı) ve herkesin yüksek sesle şarkı söylemeye başlamasını istediğinde - tahmin ettiniz, Noel şarkıları - Twyla, en azından onun için bunun olmayacağını ilan etti.

Laurie yüzüne vurdu. Bir şekilde kazananı bilek güreşı maçının belirleyeceğine karar verildi ve sonra herkesi şaşırtacak şekilde, bir sürü komik homurdanmayla, Twyla'nın gözleri kafasının içinde gittikçe büyürken, Lauren'in Noel canavarı ortaya çıktı ve Twyla'yı bilek güreşinde yendi.

İnanılmaz bir başarı.

Böylece Twyla Lauren ile birlikte "Holly Jolly Christmas" ve "It's the Most Wonderful Time of the Year" şarkılarını söylerken, Jim-Billy şaşırtıcı derecede iyi baritonunu ortaya koydu, bir grup üç yapraklı motorcu ve onların bebekleri ve başka bir grup yerli de şarkılara eşlik etti.

Ama Deke, Tate, Ty, Chace, vb. değil, çünkü dağ adamları görünüşe göre halk içinde Noel şarkıları söylemiyorlardı, ama onlar

Twyla'yı izlerken kışlarıyla güldüler.

Twyla daha sonra kıkırdayan, el sallayan ve sarhoş Cindy'yi arkasından sürükleyerek binadan hemen çıktı.

Bu.

Öyle

ydi.

Bir patlama.

Bütün gece.

Şimdiye kadar yaşadığım en iyi Noel başlangıcıydı. Gerçekten.

Hatta babam ve Joss'un başlattıklarını bile geride bıraktı ve ikisi de tatil tutkunuydu.

Ama Lauren gibi değil. Nefesinin nane gibi koktuğuna yemin edebilirim, Noel'i o kadar derin yaşar ve solurdu.

Yine de bu Schnapps olabilirdi. "Sana söylemiştim," dedi Deke, sesinde bir gülümseme vardı.

"Evet," diye kabul ettim, onun şeridimi açmasını izlerken. "İyi geceler," diye fısıldadı.

Elini uzattım, sıktım ve "En iyisi" diye onayladım.

Elimi sıktı, kapımın önüne park etti ve vızıltılarım arasında onunla garaj hakkında bir konuşma daha yapmaya karar verdim.

Kamyonum oraya park edilmişti. İkinci bölmede Deke'in Harley'i vardı, karavanından oraya taşımıştı.

Eğer varsa (ki ben almak istiyordum) ATV'leri ya da kar motosikletlerini depolayabileceğiniz üçüncü bir bölme vardı ama şimdi Deke'in aletleri ve evden kalan bazı inşaat malzemeleriyle doluydu. Ekstra fayanslar.

Döşeme tahtaları ve kullanılmayan harç torbaları. Kalıntıları tezgahımın kesildiği mermer plakaları. Deke'nin önerdiği (daha uygun bir ifadeyle talep ettiği) tüm bunları, en azından bir süreliğine, değiştirmem gerekirse diye sakladım.

Bir şeyi çıkarmak, tamir etmek ve sadece satın aldığım için ona sahip olmak.

Ek araziyi yakında kapatacağım için, ilkbaharda bir ahır inşa ettiriyordum. Max yaptırıyordu.

tasarlandı. Büyük bir at bağlama odası, dört ahır ve geniş bir depolama alanı olacaktı.

Ben ahırları, Deke'in Harley'ini garajın yarım bölmesine taşıdığımda o pisliği oraya taşırdık ve Deke

İçeriye park et.

Şu anda yapması gereken bir şey.

Onun kamyoneti daha yeni ve güzeldi.

Sabah işe gitmek için soğuktan üşüyordum. Ben aynı şeyi yapmak zorunda kalmadım.

Ama büyükbabamın kamyonetini içeri park etmememi duymak istemedi. Konuşmuştuk. Bunun onun için bir şey ifade ettiğini biliyordum, bu yüzden geri çekildim.

Bununla birlikte, hava soğuktu, yerde çok fazla kar vardı, düzenli olarak yağmaya devam ediyordu ve Deke ile garajda birkaç saat geçirirsek, evdeki eşyaları Harley'sini taşıyabileceğimiz ve kamyonetini içeri alabileceğimiz şekilde istifleyebileceğimizi düşündüm.

Yarınki konuşmamız bu olacaktı. Seks, kahve ve kahvaltıdan sonra.

Bundan sonra planımız, canlı bir Noel ağacı almak ve aldığım bir ton Noel eşyasıyla süslemektir.

Ama şu anda önemli olan içeri girmek, seks yapmak ve uyumaktır.

Deke kontağı kapattı. Dışarı çıktık. Onu yürüyüş yolumun başında, ön kapımın dış kemerinde bekledim.

Sahte Noel dallarıyla örtülü, yanan ve şimdi ışıklandırılmış, örtünün yan noktaları büyük altın ve beyaz fiyonklarla süslenmiş, orta noktada yanan bir yıldız vardı. Ötede, kapının üzerinde de kocaman, parlak ışıklı bir çelenk vardı.

Deke hepsini asmıştı.

Benim için.

Muhteşem görünüyordu.

Kapıya vardığımızda, el ele yürürken, anahtarını içeri soktu ve izin verdiği anda soğuktan kurtulmak için bir saniye bile kaybetmemek için ona yaklaştım Ben giriyorum.

Zihnim buna odaklandığı için vücudunun hareketsiz kaldığını fark etmedim.

Beni hafifçe geriye itmek için elini benimkinin içinde kullandığında bunu kaçırmadım.

"Deke," dedim.

"Sus, Jussy," diye mırıldandı, çelengin ortasından ön kapının penceresini görebilmek için eğildi ve yavaşça kapı kolunu çevirip içeri itti.

Sonrasında olanlar o kadar hızlı oldu ki, sanki hiç olmamış gibiydi.

Ama
oldu.

Hay
sikeyim.

Öyle
oldu.

Hepsini...

Yaptım.

Deke beni itti, bana döndü, "Kaç!" diye bağırdı ve kapıyı arkasından çarparak eve girdi.

Kilidin açıldığını duydum.

Orada öylece hareketsiz durdum, sonra silah seslerini duydum.

Vücudum şokla sarsıldı, anında elektriklendi ve ayaklarım ben söylemeden hareket etti.

Kovboy çizmelerimle evin önündeki karda koştum, çamlardan, çıplak kavaklardan kaçtım, elim çantama girdi, telefonuma sarıldı.

Neredeyse beni yere düşürecek olan karda kayarak evimin köşesini döndüm. Kendimi toparladım, telefonumu çıkardım ve düşünmedim. Düşünemezdim. Evin yalıtımı iyiydi, pencereler çift camlıydı.

Ama bağırان adamlar duydum.

Neyse ki o adamlardan birinin Deke olduğunu fark ettim.

Ne yazık ki silahsızdı ve evimde silahı olan ve onu kullanan biriyle birlikteydi.

Telefonuma bakarken, körlemesine koşarken, karla kabarmış çam dallarının arasından geçerken yüzümün derisine batarken, nedense 911'i aramadım.

Çok fazla çaba, çok fazla zaman gibi görünüyordu. Kişilere ulaştım.

"K "ye bastım.

Ve Chace'e vurdum.

Telefonu kulağıma götürdüm ve çaldığını duydum. Nehrin kenarındaki güvertenin uzak ucunu yuvarladı, temizledi ve özel güverteme doğru yokuş yukarı koşmaya başladı.

Chace kulağıma "Jussy, selam," diye seslendi. "Her şey yolunda mı?"

"Deke," diye hırıldayarak güverteme çıkan basamakları ikişer ikişer çıkmaya başladım.

Buzda kayarken ayağımın tabanı arkamdan çıktı ve yukarıdaki basamağın kenarından kaval kemiğimin üzerine sertçe düştüm.

"Adalet," diye hırladı Chace kulağıma.

"Evimde biri var. Deke beni geri itti. O içeride. Ben değilim," diye nefes nefese kendimi toparladım. Bacağımdaki yanma beni etkilemiyordu, en üst basamağa sıçradım. "Silah sesleri, Chace."

"Güvende olun," diye emretti acilen. "Şimdi kruvazörleri arıyorum.

Yola çıkıyoruz."

"Deke'in... silahı var," diye pufladım, elim tekrar çantama gitti ve anahtarlarımı buldu. "I..."

"Güvende ol, Adalet."

"Bunu ona götürmeliyim," diye bitirdim ve anahtarlarımı çıkardım.

Telefonu kulağımdan düşürdüm, belli belirsiz Chace'in adımı söylediğini duydum. Yaptığım gibi zaman kaybetmek, boğulduğumda çıldırmak, anahtarları düşürmek, onları kovalamak istemediğim için odaklandım.

Evimin anahtarını buldum, tüm kilitleri açan bir ustaydı ve içeri kaydardım. Kilidi açtım, kapıyı çekip açtım ve içeri daldım.

Telefonumu yatağa attım. Telefonumun kayışını çektim. çantamı omzuma attım, onu da o tarafa fırlattım ve yatağın Deke'in tarafına doğru fırladım.

Silahını sakladığı komodinin çekmecesini çekip açtım.

Her zaman yakın.

Çingenesini tehdit eden bir şey olursa diye.

Onu aldım ve diğer odada uğursuz mırıltılar duyarak dışarı

çıkardım.

Önce panik düğmesine koştum, Chace'in beni kaybettikten yaklaşık on saniye sonra kruvazörlerin bize doğru gelmediğini düşünmediğimden değil, sadece durumun kritik olmaya devam ettiğini bildiklerinden emin olmak için.

Sonra yatak odasının kapısına doğru koştum ve botumun ıslak topuğu üzerinde durdum, birkaç santim kaydım, elimi pervazı yakalamak için dışarı attım ve kendimi toparlamak için zaman ayırdım.

Bir nefes.

İki.

Silahı Deke'e ver.

Onlar silahlıydı. O değildi.

Yapmam gereken buydu.

Silahı Deke'e ver.

Silahı belime soktum ve eğildim, botlarımı olabildiğince hızlı ama dikkatli bir şekilde çıkardım, böylece ses çıkarmayacaktım.

Onlar gidince silahı aldım ve çoraplı ayaklarımın üzerinde kayarak dışarı çıktım, emin ama temkinli bir şekilde ilerliyordum. Bir planım yoktu. Büyük odadan ay ışığından başka ışık gelmiyordu. Belki gölgeleri kullanabilirdim. Halıların nerede olduğunu biliyordum, ayak seslerimi boğabilirdim, mobilyaların arkasına çömelebilirdim, Deke'e giden yolu bulabilirdim, silahını alabilirdim.

Ya da gerekirse

kullanın. Durum ne

olursa olsun. Zaman.

Sadece zaman.

Tek ihtiyacımız olan buydu.

Polisler yakında orada olur. Muhtemelen yolu yarılamlışlardı bile.

Sadece zamana ihtiyacımız vardı.

Kalbim hızla çarparak koridora, büyük odaya açılan kapıya doğru yürüdüm. Bir gölgeye sığınıp durdum.

Penceremden içeri giren kar üzerindeki ay manzarayı aydınlatıyordu.

Kutular yerde, gitarların sapları ve boyunları üstten dışarı çıkmış.

Yerde bir bohça, toplama odasından ön kapıya kadar yarı yolda, bir insan, hareket etmiyor.

Ve kuzenim Rudy, babamın koleksiyonunun artık sadece yarısının sergilendiği kapının içinde duruyordu.

Deke'e doğrultulmuş bir silahı vardı.

Ve sonra Deke vardı, yerdeki insan demetinden çok uzakta değildi.

Ay ışığında bile beyaz tişörtünün sağ göğüs üstündeki kırmızı kan lekesini gördüm.

"Yere yat, dostum, yüzüstü," diye emretti Rudy, sesi ince, gergin ve zayıftı.

Aynı şey vücudu için de söylenebilirdi.

Gergindi.

Boşa gitti.

Bağımlılık yüzünden bu hale gelmiş yarım bir adam.

Düşünceler kafamın içinde hızla yollarına devam ettiler.

Onu son gördüğümde o kadar kötü görünmüyordu ama gözlerinden gitmiş olduğunu anladım. O dünyada kaybolmuştu. İhtiyaçlarına yenik düşmüştü.

Onunla en son konuştuğumda, aslında son dört kez, hepsi telefonla aradı, benden para istedi, sonunda yalvardı.

En son Tammy Teyzemin yanında onun adı söylendiğinde oradaydım, gözlerindeki keder sanki çoktan ölmüş gibiydi.

Kuzenim Rudy.

Çalmak için buradayım. Benden çalmak için. Lonesome mirasını aldı, böylece onu içebildi, enjekte edebildi, ihtiyacını karşılamak için her ne yaptıysa.

Çalmak için buradayım.

Babamı benden çal.

"Dediğim gibi, bunu ondan almana izin vermeyeceğim, dostum," diye karşılık verdi Deke.

O zaman anladım. Deke'in neden evime baktığını biliyordum.

ve bizi kamyonuna geri götürmedi, kaçıp polisleri aramadı.

Babamı benden aldıklarını gördü. Beni güvenli bir yere itti ve içeri girdi. Tanrım.

Deke.

"Sadece lanet olası karnının üstüne yat!" Rudy aniden çığlık attı.

Silahı ceketimin altına ve kot pantolonumun arka kemerine soktum.

"Rudy," diye seslendim usulca, çömeldiğim yerden kalkıp dikkatlice odaya girdim.

Rudy'nin dikkati ve silahının namlusu bana döndü.

Bana doğrultulmuş bir silahın olması içimde çığlık çığlığa adrenalin dalgaları yarattı ve bu hiç de iyi hissettirmedi.

"Jussy," diye fısıldadı.

"Justice, güvenli odaya gir," diye homurdandı Deke.

"Şimdi."

Rudy silahını Deke'e doğrulttu çünkü Deke bana doğru ilerlemeye başlamıştı.

Silahın Deke'e doğrultulmuş olması daha da kötü hissettirdi. Deke durdu.

"Rudy," diye tekrar seslendim, dikkatinin üzerimde olmasını istiyordum.

Mahvolmuş, yaşamaması gereken bir hayat tarafından harcanmış, hayallerinden vazgeçip yenisini denemek için doğru zamanın geldiğini fark edemeyecek kadar alçalmıştı.

Ama bana asla zarar vermezdi. Benden çalar, tabii.

Ama biz Lonesomes'duk.

Anladık.

Biz bir aileydik.

Bana zarar vermesine imkan yok.

"Jussy, lanet olsun," diye ısırdı Deke.

"İçeri nasıl girdin, tatlım?" Rudy'ye sordum.

"Zor değil, Jus, kod babanın doğum günüydü," dedi.

"Onu Avrupa'ya kodladım," dedim, sanki bunu bilmiyormuş gibi, çünkü o açıkça anlamıştı.

"Evet, elimizde olan buydu. Dördüncü seferde şansımız yaver gitti." "Adalet," diye araya girdi Deke.

"Silahını indir Rudy," diye emrettim.

"Bu adamın geri çekilmesini sağlamalısın, Jus," diye karşılık verdi, elinde silahla Deke'i göstererek.

"Lütfen Rudy," diye temkinli bir şekilde ilerlemeye başladım.

"Adalet." Deke'den gelen sessiz bir kükreme, itaatsizlik edilmemesi gereken bir emirdi.

Ama Deke'in kanaması vardı. Ve bu benim kuzenimdi. Daha da öne kaydım. "Siktir," diye tısladı Deke.

"Bunu konuşuruz, bir şeye ihtiyacın var, konuşuruz, sana nasıl yardımcı olabileceğime bakarız," diye yalan söyledim. Onunla hiçbir şekilde konuşmayacaktım. Mav gibi o da bu kadar alçalmıştı, sonuçlarına katlanmak zorundaydı.

Hapishanede düzelebilirdi. "Ama önce silahını indirmelisin."

Bana çevirdi. "Hareket etmeyi kes, Jus."

Ben durdum ama o anında silahı Deke'e doğrulttu. "Sen de hareket etmeyi kes, pislik."

Deke iki elini de yatıştırıcı bir hareketle kaldırdı.

"Vurdu lan onu, yine de manyak gibi saldırdı, oğlumu indirdi," diye kestirip attı Rudy, dikkati Deke'deydi ama bana bu hikâyeyi anlatıyordu.

Deke'den şüphe etmedim.

Ama üzerinde düşünmedim.

Rudy'nin elinin titrediğini görebiliyordum ve bunun iyi bir şey olduğunu düşünmüyordum.

Deke bana doğru kaymaya başladı.

"Kimildamayı kes dedim!" Rudy çığlık attı.

"Al," dedim hızla ve Rudy'nin dikkati tekrar bana döndü.

"Al onları. Adamını al. İkiniz de dışarı çıkın. Götürün onları. Hepsini. Ben ve Deke buradan çıkalım, sen de onları al Rudy."

Rudy bunu bir an için düşündü, sonra yüzü
"Buradan öylece çıkıp gitmeme izin vermeyeceksin," diye
tersledi.

Öyleydim.

İki dakika içinde burada olacak olan polisler
gelmeyecekti ve onlar gelip işlerini hallettiklerinde Deke
ve benim güvenli odada olmamız gerekiyordu.

Bununla birlikte, Rudy gitarları, evi alabilirdi, Deke'in
güvende olması anlamına geliyorsa saçımı kesip ona
verirdim.

Benimle güvende.

"Benim için bu odadaki en önemli şey Deke. Gitarları
al. Ödülleri alın. Plakları alın. Ne istersen al. Bırakın
yürüyüp gidelim."

Rudy tekrar Deke'e baktı ve çığlık attı, "Orospu çocuğu!
Kımıldama dedim!"

Sonraki anlar bir anda oldu ama yine de onlarca yıl,
yüzyıllar süren, uyandığınızda kaçamayacağınızı bildiğiniz
uzun süreli bir kabus gibi oynadı.

Çünkü gerçektir.

Deke'in yere yatırdığı adam kendine gelmişti ve
dönüyordu. Fark ettim. Deke'in adını haykırdım.

Deke hızla bana doğru
hareket etti. Silahını
çıkardım.

Ve oda kulakları yırtan bir gürültüyle patladı. Silah sesi.
Bir sürü. O kadar çoktu ki, patlamalar ve çınlamalar dışında
hiçbir şey duyamıyordum.

Deke beni yakaladı ve ben sarsıcı bir gümbürtüyle yere
düştüm, Deke de üzerimdeydi.

Silahı elimden aldı, ağırlığını bana vererek yuvarlandı,
önüme döndü, sırtımı yere bastırdı ve ateş etti.

Ve
kovuldu.

Ve
kovuldu.

Vücudunun doğal olmayan bir şekilde sarsıldığını
hissettim, bunun silahın tekmesi olması dışında bir düşüncem
yoktu, ellerim beline doğru hareket etti ve tutundu.

Sonra
sessizlik.

Hiçbir şey.

"Deke," diye nefes aldım.

Tekrar yana yuvarlandı ve üzerimden kaydı.

Bunun dışında hareket etmedi, sırtı bana dönüktü. Çamla karışmış barut kokusu aldım ve kıpırdamadan yattım.

Hareket yok, ses yok.

Rudy'den değil.

Ortağından. Deke'den
değil.

Deke'den değil.

Hızla doğruldum, diğer iki adamı da görerek taradım. Rudy sırtüstü yatıyordu, ürkütücü bir hareketsizlikle hareket etmiyordu. Diğer adam da aynı şekilde yan yatmıştı.

Hızlı düşündüm ve ilk aklıma gelen, tehlikeyi hafifletmek oldu. Bizi güvene almak. Ayağa kalktım, onlara doğru koştum.

Duvarlara, yerlere sıçrayan kanlar, vücutlarının etrafında büyüyen havuzlar.

Silahlarını kaptığım gibi Deke'in yanına koştum ve onları şömineye fırlattım.

Hâlâ onun tarafındaydı.

Dizlerimin üzerine çöktüm, ellerimi üzerine koydum ve onu nazikçe sırt üstü yatırdım.

Beyaz tişörtü artık beyaz değildi.

Karanlıktı.

Kanla kaplı.

Ellerimi ona götürdüğümde içim yanmaya başladı, çok sıcaktan başka bir şey hissetmedim, hepsi ıslaktı, gözlerim gölgeli yüzüne kaydı.

Gözleri benim üzerimdeydi.

"Chace'i aradım," dedim, fışkıran suyun kaynağını buldum, bastırdım, hâlâ arıyordum, gözlerim onunkilerden ayrılmıyordu. "Geliyor."

"Güzel, bebeğim," diye fısıldadı, kelimeler
silikti. Silik.

Deke değil.

Yani Deke değil.

"Benimle kal," diye emrettim, başka bir kaynak bulup bastırdım. Kan parmaklarımın üzerinden aktı ve ona doğru eğilerek bir iniltiyi bastırdım. "Benimle kal, bebeğim."

"Seninle...birlikte," diye itti.

Daha fazla kan kaynağı var gibi görünüyordu. Kahretsin, her yerde kan var.

Göğsümü onunkine dayadım, daha fazla alanı kapladım, vücudumu ona yasladım, baskı uyguladım.

Yüzüm ona yaklaştığında göz kapaklarının yavaşça kapandığını gördüm. Kanlı ellerimi her iki yanağına da koydum, birilerinin arkadan gizlice geldiğini hissediyordum.

Bakmadım.

Deke'in başını salladım ve "Benimle kal. Benimle kal, bebeğim. Benimle kal, lanet olası."

Gözleri yavaşça açıldı. "Adalet," dedi Chace.

Deke fısıldayarak, "Toz olup gitmek," dedi. Hayır.

Nonononono.

Hayır.

Burnum sızladı, gözlerim ıslandı.

"Hayır," diye ısırdım. "Sen benimlesin. Benimle kal."

"Ambulans, hemen. Doksan yedi yaşında bir adam Ponderosa Yolu. Onları hemen buraya getirin," dedi Chace.

Deke yumuşak bir sesle, "Senin yanında yap, çingene," dedi.

"Evet," diye fısıldadım. "Evet, tatlım. Evet, evet. Toz ol. Benim yanımda."

"Evet," diye nefes verdi.

Gözleri kapandı.

"Deke," diye seslendim.

Chace elini omzuma koyarak, "Jussy, çekil de içeri girelim," dedi.

Chace'i görmezden geldim, Deke'in başını salladım ve "Bebeğim" diye seslendim. "Jussy, yuvarlanman gerek tatlım."

Deke'in başını tekrar
salladım. Gözleri kapalı
kaldı. "Deke!" Çığlık attım.
Gözleri kapalı kaldı.
Chace beni kollarının arasına aldı.
Çırpındım ve çığlık attım.
Ama lanet olsun, benden daha güçlüydü.
İki memur içeri girdi ve onunla uğraştı.
Mücadele etmeye devam ettim.
Ambulans geldi.
Aklımı kaçırdığımı düşünmesinler ve onunla gitmeme izin
versinler diye kendimi toparlardım.
Önemli değildi. Chace, onunla gitmeme izin vermelerini
sağladı.
Ben de sedyenin arkasında botlarımı giyerek onunla
birlikte yola çıktım.
Onu hastanede benden aldılar.
Oraya gittiğim süre boyunca çalıştılar, bunu acilen
yaptılar, birbirlerine ve telsizlerine söyledikleri sözleri
bloke ettim çünkü hissedebiliyordum.
Bunu hissedebiliyordum.
Ve Deke gözlerini açmadı.

* * * * *

Tate

Tate acil servisin kapısından girer girmez kadının
çığlıklarını duydu.

Sesi ona hiç benzemiyordu.

Yine de Adalet olduğunu
biliyordu.

O gece ikinci kez midesi bulandı, ilki Chace'ten telefon
aldığında olmuştu.

Karısını da yanına alarak, Jonas'ı da peşinde hissederek
hızlı adımlarla gürültüye doğru ilerledi ve kanlar içinde,
köşeye sıkışmış, gözleri vahşi, ağzı hırıltılı, hastane
personelinden üç kişiye karşı mücadele eden Adalet'i
gördüğünde kadını yanında olduğu halde durdu.

İçlerinden biri Lauren, Jonas ve Tate'i yakalayarak, "Efendim, lütfen uzaklaşın," dedi.

Tate ona, "Biz onun arkadaşlarıyız," dedi.

"Onlara gitmelerini söyle," diye tersledi Justice. "Tate, söyle onlara beni rahat bıraksınlar."

Tate Justice'e baktı.

"Ellerimi temizlemek istiyorlar," diye ısırıldı onu. "Onu benden almak istiyorlar. Onu alamazlar. O bende kalacak." Kollarını ortasına doladı. "Ben onu bana geri verene kadar tutacağım."

Laurie'nin bir ses çıkardığını duydu, bir hareket yaptığını hissetti ama ona baktı ve başını salladı.

"Temizlenmesi gerekiyor efendim ve sakinleştiriciye ihtiyacı var. O sırada oradaydı-" diye başladı çalışanlardan biri.

"Beni onunla bırak," diye emretti Tate.

"Şiddete başvurabileceğine dair işaretler gösteriyor," diye devam etti adam.

Tate ona bir bakış attı ve "Onu bana bırakın," diye kestirip attı.

Tate adamın bakışlarını hissetti. Tereddüt etti ama sadece birkaç adım geri çekildi, diğer ikisi de onu takip etti.

Tate, Justice'e yakın olmayan ama ondan daha yakın duran bir sedyenin yanına gitti.

Kıçını üzerine çekti, kalçalarını açtı, tüm bunları yaparken gözleri Adalet'e kilitlenmişti.

Oraya vardığında nazikçe, "Gel buraya, Jussy," dedi.

"Onu yıkamak zorunda bırakma beni, Tate," diye tersledi. "Tatlım, buraya gel."

"Onu yanımda tutuyorum," diye karşılık verdi.

"Jussy, şu anda Deke senin nerede olmanı isterdi?" diye sordu. "Sana kimin bakmasını isterdi? Söyle bana."

Ondan bir adım uzaklaştı, omzunu çevirdi ve göz temasını onun üzerinden sürdürdü.

Kahretsin, kafayı yemişti, şoktaydı, sarsılmanın çok ötesindeydi. "Deke şu anda burada olsaydı, Jussy, kimi isterdi ki?

seninle ilgileniyor mu?" Tate sessizce sordu.

Tereddüt etti, etrafına bakındı, çalışanları, Lauren'ı, Jonas'ı süzdü, sonra tekrar ona dönerek, "Sen," diye cevap verdi.

"Evet. Benim. Şimdi gel bakalım."

Karışık bir adım daha, bu sefer ona doğru. Ve bir tane daha.

Sonra tamamen ona döndü. Başını eğdi, uzun saçları iki yana döküldü, önce kafasına, tam köprücük kemiğine vurdu ve içeri girdi.

Kollarını ona doladı.

Lauren Justice'in arkasına yaklaştı, elini kaldırdı, tereddüt etti, adamına baktı ve Tate ona kısa bir baş selamı verdi. Jonas yaklaştı ve Tate ona baktığında oğlunun gözlerinin yaşlı adama kilitlendiğini gördü.

Laurie yaklaştı ve Justice'in saçlarını okşamaya başladı.

Onun dokunuşu Justice'in konuşmasını sağladı.

"Yanlış mı yaptım bilmiyorum. Bana kaçmamı söyledi. Ama silah sesleri duydum. Chace'i aradım. Ama Deke oradaydı. Silahsızdı.

Silahları vardı. Ben de onun silahını almasını istedim."

"Yanlış bir şey yapmadın," dedi Tate, ne olduğunu, söylediklerinin yalan mı yoksa gerçek mi olduğunu bilmeden.

O anda duymaya ihtiyacı olan şey buydu. Yine de Chace'i aramak doğru şeydi.

"Sonra Rudy olduğunu gördüm. Kuzenim. Onu ikna edebileceğimi düşündüm. Biz Lonesomes'uz. Bana zarar vermezdi. Ne kadar berbat durumda olursa olsun, bana zarar vermezdi."

"Böyle düşündüğünü görebiliyorum."

"O... o... bana zarar vermeyi umursamadı."

Tate bunun doğru olduğunu biliyordu ama bir şey söylemedi. "Deke'e silahı aldım," diye fısıldadı.

"Doğru, tatlım."

"Ama yanlış yaptığımdan endişeleniyorum."

"Şu anda bir sürü endişem var, Jussy. Neden şimdilik bunun peşini bırakmıyorsun?"

"Beni yakaladı."

"Kim? Kuzenin mi?"

"Beni yakaladı," diye tekrarladı.

"Jussy-"

O kadar güçlüydü ki, neredeyse adamın sırtını sedyeye yapıştıracaktı.

Tate onu destekledi, sıkıca sardı ve bakışlarını karısının acı dolu gözlerine kaydırdı.

"Bana saldırmadı," diye fısıldadı Justice, sesi çatallaşarak. "Beni korudu."

İşte o zaman yere düştü, dizleri tutmuyordu.

Tate onu düşerken yakaladı, yukarı çekti, salladı ve kucağına oturttu.

Onun boynuna sarılarak ağladı.

Ağlayarak kendini dışarı attığında gevşekti, neredeyse cansızdı.

Sakinleştiriciyi alması için onu ikna etti. Uykusu gelince Laurie'yle birlikte ellerini yıkamasına yardım ettiler. O ağlarken Lauren telefon etti ve henüz gitmemiş olan Twyla'ya ulaştı. O geldiğinde, Jussy'nin ceketini ve kanlı gömleğini çıkardılar ve Twyla'nın kazaklarından birini giydirdiler.

Bekleme odasına girene kadar uykuya dalmadı ve bunu Tate'in yanına çökerek, kanlı kıyafetlerinden oluşan bohçayı bir çocuğun oyuncak ayısına sarıldığı gibi göğsüne sıkı sıkı sararak yaptı.

Kızın bağıını kalçasına götürdü, Krys de kızın bacaklarını kaldırarak yanındaki koltuğa kıvrıldı. Lexie de onu Ty'in ceketıyla örttü.

Chace dahil herkes geldi.

Justice'in evini işgal eden iki adamın da öldüğünü bildirdi.

Sonunda, gelenlerin çoğu gitti. Küçük çocukları vardı. Eve gitmeleri gerekiyordu.

Cerrah dışarı çıktığında sabahın erken saatleriydi.

Deke kurtuldu. Ancak çok fazla kan kaybetmişti, dört kurşun yemişti, hasar büyüktü ve durumu kritikti.

Dikkatli ve rahatsız edici bir şekilde konuşurken söylemek zorundayım çünkü tavırları bunu haykırıyordu, cerrah

herhangi bir garanti veremeyeceklerini paylaştılar. Eğer dayanırsa

Yirmi dört saat, bir şey söylenmedi ama doktorun bunun olacağını düşünmediği açıktı, o zaman umut olabilirdi.

"Ama sanırım en iyisi, eğer o dindense, Son Ayin için çağırmanız," diye bitirdi adam ciddiyetle.

Bu durum Nadine, Cindy ve Lauren'in kendilerini kaybetmelerine neden olurken, Twyla, Jim-Billy ve Jonas onları rahatlatmak için harekete geçti.

Hepsi bunu sessizce yaptı.

Tate karısına bu teselli sunamazdı.

Sadece midesinin sıkıştığını hissetti, acının yoğunluğu midesini bulandırarak boğazına kadar yükselmesine neden oldu.

Ama yine de yutkundu ve kardeşinin yapmasını istediği şeyi yaptı.

Hareketsiz bir şekilde oturdu, Jussy'nin başı hala kalçasındaydı, parmakları hala derin uykuda olmasına rağmen yatıştırıcı bir şekilde saçlarında geziniyordu.

En azından bunu

kaçırmıştı. En azından.

* * * * *

Tate irkilerek uyandı, vücudunun hareketi Laurie'nin başını omzundan kaldırmasına neden oldu.

Bir an için nerede olduğunu bilmeden odaya baktı ve Jim-Billy'nin başını öne eğmiş, beyzbol şapkasını gözlerinin üzerine çekmiş, hastanenin bekleme salonunda Tate'in karşısındaki sandalyede uyduğunu, Nadine'in de onun yanına kıvrılmış olduğunu gördü. Onların aşağısında ise Jonas sandalyeye uzanmış, ışığı engellemek için kolunu başının üzerine koymuş, uyuyordu.

Sağa baktı ve Krys'in içeri girdiğini gördü, hareketleri tedirgindi, Bubba onu takip ediyordu, Breanne kemerini bağlamıştı

Büyük adamın göğsünü kundaklıyordu.

Tate bir an için Krys'e baktı, afallamıştı. Nerede olduğunu biliyordu. Neden orada olduğunu biliyordu. Bundan nefret

ediyordu.

Ama Krys'i hayatında hiç makyajsız, saçları dümdüz dağılmış, yıkanmış, kurutulmuş ama el değmemiş bir halde görmemişti.

Bunu atlattı, başını sola çevirdi ve Twyla'yı gördü. koltuk sırasının sonunda durmuş, gözlerini pencereden dışarı dikmiş, Cindy bir koltukta, gözleri açık, Krys'e bakıyordu, ama o

Kadına doğru eğilerek. "Söz mü?" Krys seslendi.

Kahretsin, ona söylemek zorunda kalacaktı. Sikeyim.

Cerrah geldiğinde Bubba ve yeni bebekleriyle birlikte evde değildi.

Tate ayağa kalkmaya başladı ama Lauren'ın elinin kalçasında kıvrıldığını hissetti.

Karısına baktı. "Jussy nerede?" diye sordu.

Başını arkasındaki koltuk sırasına çevirdi.

Ty'ın ceketi orada duruyordu, kanlı giysi demeti de oradaydı.

Jussy yok.

Twyla'ya baktı.

"Gittiğini gördün mü?" diye sordu sertçe.

Twyla'nın yüzü değişti, ağzı açıldı ama cevap veren Cindy oldu.

"İkimiz de birkaç dakika önce uyandık. Hiç düşünmedim, Tate, belki tuvalete falan gitmesi gerekmiştir."

Jim-Billy kıpırdanıyor, şapkasını geriye itiyor, Nadine uykulu bir şekilde yanından kalkıyor, Jonas konuşmaları duyuyor, bir elini itiyor ve Tate sandalyesinden kalkıyordu.

Ayak seslerinden arkasında bir geçit töreni olduğunu anlayarak salona yöneldi.

Yoğun Bakım Ünitesi'nin dışındaki hemşire istasyonuna gitti. "Yardımcı olabilir miyim?" diye sordu oradaki hemşire.

"Jussy-" diye ısırdı, aniden durdu ve tekrar başladı. "Deke Hightower, bir arkadaşım, o burada."

"Biliyorum efendim, o hala-"

Tate onun sözünü kesti. "Doktor bize durumunu söylediğinde kadını sakinleştiriciyle uyutulmuştu. Bekleme odasındaydık, uyandık ama yanımızda değildi. Onu gördünüz mü?"

Yüzündeki ifade anlayışa dönüştü ve sessizce, "Bayan Lonesome onun durumu hakkında bilgilendirildi ve şu anda onunla birlikte." dedi.

"Kahretsin," diye mırıldandı Tate nefesinin altında. Bunu ona söylemesi gereken kişi oydu.

Deke'nin ona söylemek istediği oydu. Hay sikeyim.

"Bizi ona götür," dedi Krys. "Hepimizi onlara götür."

Hemşire başını salladı. "Bu ünitede aynı anda sadece bir ziyaretçi olabilir, üzgünüm."

Laurie istasyona doğru yaklaştı. "Hepimizi ona götürmelisin."

"Bu bir politika-"

"Etrafında arkadaşlarına ihtiyacı var," diye fısıldadı Laurie, sesinde bir aksaklık vardı ve Tate bir koluyla karnını sararak onu kendine doğru çekti.

"Değil-" diye başladı hemşire.

"Lütfen," diye yalvardı Lauren.

Hemşire hepsini içeri aldı ve Tate bir yandan minnettarlık duyarken bir yandan da bunun ne anlama geldiğini düşünerek acı çekti.

başını salladı.

"Olabildiğince sessiz olmanızı istiyorum. Ayrıca hepinizin ellerinizi yıkamasını ve patik giymenizi istiyorum. Ve üzgünüm efendim, bebek yok."

"Siz gidin. Ben Breanne'i alacağım," dedi Cindy aceleyle, Bubba'nın kundağı açmasına yardım ederek öne doğru gelmeye başlamıştı bile.

Devir teslim gerçekleşti. Hemşire onları sterilizasyon istasyonuna götürdü. Ellerini yıkadılar ve patiklerini giydiler.

Hemşire, "Bu da ne?" diye mırıldandığında, Tate Lauren'i tutuyordu.

Ama o duydu.

Ve Tate bunun ne olduğunu biliyordu.

Hızla sese doğru ilerledi, onu Laurie, Jonas, Krys, Twyla, Jim-Billy, Nadine ve Bubba izledi.

Tam kapının önünde durdu.

Arkasından içeri girdiler.

Hemşire ondan önce oraya varmıştı, odanın daha derinlerindeydi ve konuşmak için ağzını açtı.

Tate elini uzattı, kızın omzuna koydu ve kız gözlerini ona dikti.

Başını salladı ve "Lütfen" diye mırıldandı.

Hoşuna gitmiş gibi görünmüyordu ama hiçbir şey söylemedi ve gözlerini yatağa çevirdi.

Tate de öyle.

Deke yatağın içindeydi, vücudunun büyük kısmı, saçları ve gözleri Tate'in o yatakta yatanın kardeşi olduğunu anlamasının tek yoluydu. Yüzü çoğunlukla ağızındaki aparat tarafından gizlenmişti, boğazında bir tüp, ona giden daha fazlası, kollarında daha fazlası, yatağın arkası hafifçe yükseltilmişti. Hiçbir şeyi yoktu.

Hastane önlüğü, çarşaf ve battaniye beline dolanmıştı, vücudunun üst kısmı çıplaktı ama her yeri bandajla sarılı olduğu için pek bir şey görünmüyordu.

Jussy onun yanında bir sandalyede oturuyordu.

Ona doğru eğilmişti ve şarkı söylüyordu.

Şarkıyı hiç duymamıştı ve ne olduğunu ve kimin söylediğini ancak günler sonra, Laurie şarkıyı bulup ona çaldığında ve karısı kollarında ağlarken dinlediklerinde öğrenecekti.

The Goo Goo Dolls, "Come to Me."

Lauren izleyemedi. Tate, Lauren onun önüne kıvrılıp yüzünü göğsüne gömdüğünde bunu anlamıştı.

Sessiz gözyaşlarının Henley'sini ıslatmasını bekliyordu.

Ama Tate bakışlarını Jussy'den ayırmadı, erkeğine böylesine aşık bir kadının bu durumuna tanıklık etmek o kadar zordu ki, gözlerini ondan ayırmamak canını acıtiyordu. Onun güzel sesini dinlerken, her biri dolu dolu kelimelere sarılıyordu

Sevgi, umut ve inançla doluydu, her biri lanet olası kalbinin tam ortasına saplanıyordu, öyle ki hayat kanının ıslaklığının karısının gözyaşlarının tuzuyla karışmaması mucizeydi.

Bir elini Laurie'nin başının arkasına doladı, diğer kolunu da beline doladı ve Jussy uzanıp Deke'in elini tutmadan hemen önce onu kendine çekti.

Ağızına götürdü ve şarkı sözlerine geldiğinde boğuk, kırık fısıltılarla şarkı söylemeye başladı
kiliseye zamanında gitmek.

Tate onun elini açışını, yüzüne doğru kıvrışını, avucunun içine şarkı söyleyişini izledi, sanki şarkısı nabzın dibinde atmasını sağlayabilirmiş gibi.

Birden öne doğru yığıldı ve Deke'in elini başının arkasındaki saçları karıştırmaya zorladı. Alnı yatağın kenarına çarptı ve şarkıyı bitirdi.

Son sözleri söylerken sesindeki umutsuz umut kaybolmuş, geriye kederden başka bir şey kalmamıştı; tüm bunlar Deke'in parmaklarını kendi parmaklarıyla saçlarının arkasında kenetlemişti.

Bir şey ona çarptı.

Tate bakışlarını Jussy'den ayırdı ve Deke'e çevirdi.

Arkadaşının gözleri açıktı ve gözlerindeki soruyu kaçırmak mümkün değildi.

Tate yavaşça başını salladı ve evet, Deke'in kadınıyla ilgilendiğini söyledi.

Deke daha yavaşça, sadece bir kez başını salladı, sonra gözleri çingenem dediği kadına kayd.

Bir şey yapmış, parmaklarını saçlarında gezdirmiş olmalı, çünkü Jussy'nin başı o kadar hızlı geriye fırladı ki, tüm saçlar uçuşt.

Tate acı dolu bir nefes verdi.

İçeri çektiği çok daha iyi hissettirdi. Ve sonra gülümsedi.

Yirmi Dördüncü Bölüm

Biliyorum.

Ahşap

"Colorado'nun küçük kasabası Carnal, bugün bir vatandaşın evinde meydana gelen ölümcül silahlı saldırı ile yeniden haberlere konu oldu. eleştirmenlerce beğenilen şarkıcı-söz yazarı, rock efsanesi merhum Johnny Lonesome'un kızı Justice Lonesome" dedi.

Kameraya bakarken, başının sağ tarafındaki ekranda Jus'tan Johnny'ye değişen görüntüler, Denver kanalının haber spikeri konuşmaya devam ederken, görüntü tekrar, bu kadar zayıf olmasaydı yakışıklı olabilecek, elleri kelepçeli bir polis tarafından bir yere götürülen sırim gibi bir adama geçti.

"Justice'in teyzesi Tammy Lonesome'un ayrı yaşadığı oğlu Rudy Lonesome Smith'in, Johnny ve babası Jerry'nin efsanevi gitar koleksiyonunu çalmak için Justice Lonesome'un evine girdiği iddia ediliyor. Rudy Smith'in Son on yılda hepsi uyuşturucuyla ilgili olmak üzere kanunla yaşadığı çeşitli sorunlar nedeniyle medyada tanınır hale geldi. Şu anda kimliği belirlenemeyen bir ortağıyla birlikte Adalete ateş açtıktan sonra olay yerinde öldürüldüğü doğrulandı.

Lonesome ve birlikte yaşadığı erkek arkadaşı Deke Hightower, Bay Hightower'ın kendini savunmak için ateş ettiği bildirildi."

Ekranda Jussy'nin sokağının aşağısından bir görüntü belirdi,

Üniformalı polisler sokağın ağzında nöbet tutarak muhabirleri ve kameramanları uzak tutarken, sadece arabasının önü görünüyor, evi ağaçlarla gizlenmişti. Uzakta, polisler arabanın içinde dolaşıyordu.

Haber spikerinin sesi gelmeye devam etti.

"Hastaneden yapılan açıklamada Bay Hightower'ın çatışma

sırasında dört kez vurulduğu bildirildi. Ameliyattan sağ çıktı.

ancak şu anda durumu kritik olarak listelenmiştir. Carnal Polisi'nden yapılan açıklamada, Yargıç Lonesome'un ihbarda bulunduğu belirtildi,

Olay yerine anında ekip arabaları sevk edilmiş, ancak iki saldırgan polis geldiğinde ölmüştür. Jandarma yetkilileri ayrıca ilk bulguların, Bay Hightower'ın evinde ateş edilirken Bayan Lonesome'u koruduğunu ve bu yüzden bu kadar çok yara aldığını gösterdiğini, ancak Bayan Lonesome'un zarar görmediğini bildirdi."

Haber sunmaya devam ederken ekran tekrar haber spikerine döndü, şimdi başının yanında Jussy'nin teyzesinin bir resmi vardı.

"Tammy Lonesome'un yakınları onun adına bir açıklama yayınlayarak bu olaydan duydukları derin üzüntüyü paylaştılar.

oğlunun hayatının yürek burkan sonu, uyuşturucu bağımlılığı nedeniyle sorunlarla dolu bir adam, bu başlangıçlar Aile işinde başarıya ulaşma girişiminin başarısızlıkla sonuçlanmasının ardından. O ve kocası şimdi sorunlu oğullarından geriye kalanları almak ve bu korkunç zamanda yeğenlerinin yanında olabilmek için kardeşi Jimmy'ye katılmak üzere Colorado'ya doğru yola çıkıyorlar."

Jimmy Lonesome'a dönüşen resim kayboldu ve kamera haber spikerine odaklandı.

"Ağır yaralı olan Mr. Hightower atlatacaktır. Bayan Lonesome hastanede tecrit edilmiş durumda ve kendisinden haber alınamıyor. Bu yılın başlarında Johnny Lonesome'un beklenmedik anevrizma kaybı ve şimdi de Rudy Lonesome Smith'in trajik sonu ile Lonesome'lar için zor bir yıl oldu. İkinci saldırganın kimliğini öğrendiğimizde daha ayrıntılı bilgi vereceğiz. ve Bay Hightower'ın durumu."

Sağına baktı, erkek haber spikeri yanında başka bir haberin grafiğiyle ekrana geldi ve Wood kumandayı kaldırıp televizyonu kapattı.

Kumandayı kenara bıraktı, çizmesini sehpanın kenarından çekti ve kıını kanepeden dışarı çıkardı.

Onu aramaya gitti ve bodrumda, sık kullanmadıkları bir sürü eşyayı sakladıkları odada buldu.

Karısı, bir gün çocuklardan birinin bunlardan bazılarını isteyebileceğine ikna olmuştu ve eğer isterlerse bunların yok olmasını istemiyordu.

Kapıyı açtıktan sonra çerçeveye yaslandı ve onu kendisi için hazırladığı uzun, katlanır masada gördü, Tatlı, yuvarlak kıcı çelik bir katlanır sandalyede, masanın tamamı paket, bant, kurdele, fiyonk, kutularla dolu, etrafındaki çimento zemin poşetlerle, kağıt ve kurdele parçacıklarıyla ve paketlenmiş hediye yığınlarıyla kaplı.

"Yardım mı istiyorsun?" diye sordu, çünkü cevabını biliyordu.

"Sanki bir hediye paketleyecekmişsin gibi," diye yanıtladı Maggie. Evet, cevabı buydu.

Ona sıırttı.

Elleri bir kurdelenin ucundaki makasın bıçağını tuttu, gözleri onun üzerindeydi, sıırtmadı.

"O iyi olacak," diye fısıldadı. Onun ruhunun derinliklerini görmüştü.

Her zaman öyleydi. Tanrım, ilk buluşmalarında bile bunu hissetmişti.

Yol boyunca unutmuştu.

Onun sıcak gözlerine, kıvrımlı vücudunun üstündeki güzel yüzüne bakarken, evinin bodrumundaki bir sandalyeye kıcını dayamış, tekrar ait olduğu yere dönmüştü, hatırladığı iyi olmuştu.

"Biliyorum," diye fısıldadı.

"Yarın onu Yoğun Bakım'dan çıkarıyorlar," diyerek ona bildiği başka bir şeyi daha söyledi.

"Biliyorum," diye tekrarladı.

"O güçlü bir adam, tatlım. Kısa sürede normale dönecektir."

"Biliyorum, bebeğim."

Bu süreyi tanıdıktan sonra sessizce sordu, "Deke'in Jus'u bulması, tüm bu yaşananlar, her şeyin yoluna gireceğini... yeniden... tüm bu dramın sonunda biteceğini düşünüyor musun?"

Wood kadınına gerçeği söyledi.

"Asla bitmez, bebeğim."

Hâlâ onu izliyordu, hediye den vazgeçti, ayağa kalktı ve ona doğru yürüdü.

Durmadı, küçük, yumuşak bedenini onun uzun bedenine sığdırdı, kollarını onun etrafına sardı.

O da aynısını kıza yaptı, boynunu büktü, dudaklarını kızın saçlarının tepesine koydu.

"Yatağa gitmek ister misin?" diye sordu göğsüne. "Tabii ki," diye cevapladı.

Maggie başını geriye eğdi ve gülümsedi. Ve Wood kendini daha iyi hissetti.

Sonsöz

"Onun İçin Eve Sürüneceğim"

Adalet

"Çok seksi görünüyorsun," dedi Krystal ve ben de şöyle bir baktım

Aynadan soyunma odama giren kızıma baktım, Bubba da Breanne'i kucağında taşıyarak onu takip ediyordu.

"Krys, şi-ee-oot," diye hırladı Bubba, boştaki elini Breanne'in kulaklarından birine dolayarak.

Omzunun üzerinden ona bir bakış fırlattı. "Daha kötüsü de olabilirdi, ilk kelimesi boktan olurdu."

"Yine de bundan kaçınmaya ne dersin?" diye sordu. Gözlerini devirerek bana döndü.

Yanımdaki makyöze baktım ve ona bir sırıtış attım.

"Nasıl olsa işin bitti," diye mırıldandı. "Rötuş yapmak için geri gel ve gitmeden önce başlığını tak."

Başımı salladım.

Soyunma odamı dolduran cesetlerin arasından geçerek ilerledi.

"Şampanya, şampanya ve daha fazla şampanya," Jim-Billy seslendi, hemen atıştırmalıklar ve buz dolu büyük kaselerle donatılmış bir masa olan içecek alanına giden yolu bulmuştu. Birinde su ve soda şişeleri, diğerinde ise şampanya vardı. Bana baktı. "Bira var, Tatlım?"

"Mini buzdolabı, Jim-Billy," dedim ona.

"Ben şampanya alacağım," diye seslendi Lexie. "Ben de," dedi Faye.

"Benim için bira," diye homurdandı Twyla. "Yo."

Lauren'in selam verdiğini duydum.

"Yo." Deke'in cevap verdiğini duydum ve dikkatimi Deke'in kanepeye yayıldığı yere çevirdim.

stilist benim üzerimde çalışmaya başladı.

Lauren kendini ona yakın bir yere, arkada uzanan kolunun açıklığına atmıştı.

Aşağı indiğinde, onun etrafında kıvrıldı.

Tate'i buldum ve arkadaşıyla birlikte kadına bakıp sırtıttığını gördüm. Bakışlarımı hissetti ve kendi bakışlarını bana verdi.

Gülümsedim.

Tate gülümsemedi.

Bana doğru yürüdü, elini kaldırdı ve saçlarımın arasından enseme doğru kaydırıldı. Eğilirken beni aşağı çekti ve dudaklarının alnıma dokunduğunu hissettim.

Boynumdaki baskı azaldı, geri çekildim ve ona baktım.

"Buna hazır mısın?" diye sordu.

Başımı salladım. "Harika olacak."

"Evet, öyle," diye mırıldandı, elini geri çekip uzaklaşmadan önce nihayet bana bir gülümseme verdi.

Krystal bana, "Bilginiz olsun, geri kalanlar VIP bölümünde, bize yer ayırıyorlar," diye bilgi verdi.

"Harika," diye cevap verdim.

"VIP'ye bira götürebilir miyiz?" Jim-Billy sordu.

"İstediğiniz her şeyi yapabilirsiniz," diye cevap verdim.

Bana kırık bir sırıtış attı.

"Bu gece tekrar kayıt yapacağını açıklayacak mısın?" Laurie sordu.

Başımı salladım ama yine de "Duyuru yok. Sanırım gösterişsiz bir şey yapacağız. Albümü bırakırız. Deke ve ben yoldayken birkaç bara, pavyona gideceğim. Planlanmış bir şey yok. Yine de sosyal medyada yer alacak, Buzz yaratmak. Bay T, Bubba's'ta çaldığımda indirildiğinde satışlarımın fırlamadığını söyledi, ama bir itme aldılar. Bu şekilde daha eğlenceli ve düşük baskılı olacak. Başka bir altın rekora ihtiyacım yok, sadece..." Omuz silktim, gözlerimi bana sıcak bakan Deke'e çevirdim, "müzik yapmak için."

"Kulağa çok hoş geliyor," dedi Twyla.

"Herkes çocuğumun yanında küfür etmeyi keser mi?"
Bubba sabırsızca sordu.

"Dostum, onu lanet olası bir rock konserine getiriyorsun.
Ve Lacey Town ne yaparsa yapsın. Ne deniyordu ona?"

Twyla bana sordu. "Hip hop mı?"

"R&B," diye cevap verdim.

"Ve şu," dedi Twyla Bubba'ya.

"Yüksek sesli müziği seviyor," dedi Krys, küçük kızına
doğru ilerleyerek ve Breanne'in anında yakaladığı parmağını
uzatarak.

Krys yüzünü küçük kızıninkine gömdü ve şarkı söyleyerek,
"Değil mi, Bree? Tıpkı annen gibisin. Ne kadar yüksek sesle,
o kadar iyi."

Breanne kıkırdarak onayladı, annesinin parmağını
heyecanla salladı ve sonra onu bırakıp iki eliyle uzandı.

Krys onu aldı. Devir teslim tamamlandığında, Bubba
içecek alanına doğru ilerledi.

Bir kola aldı ve açtı.

"Bir sürü çiçek," diye mırıldandı Ty, bir koltuğa uzanmış,
kolunu Lexie'nin kalçalarına dolamış, Lexie de onun
yanındaki kola oturmuştu.

"Evet," diye kabul ettim.

"İnsanlar işe geri dönmeni mi istiyor?" Chace sordu.

Başımı salladım ve işaret ederek onları saymaya
başladım.

"Dana, bunu yaptığı için. Joss, bacağını kırdığı için. Lacey,
bunu yaptığımız için, büyük bir konser, büyük bir çiçek
spreyi. Onun için de yaptım. Bay T, çünkü asistanı onun için
bu tür şeylerle ilgileniyor. Mav, çünkü sonunda kafasını
göt." Sesim kısıldı ve zarif kırmızı gülleri işaret ettim ama
gözlerim Deke'e kaydı. "Deke." Sonuncuyu işaret etmeden
önce ona sıırttım. "Ve kız arkadaşım Bianca çünkü burada
olamayacak ama ruhen burada olmak istiyor."

"Bu muhtemelen iyi bir şey," diye mırıldandı

Chace. "Bu kesinlikle iyi," diye mırıldandı

Deke.

Bu arada, özellikle de benim evimde olanlardan sonra, Bianca ile aramızda telefon görüşmeleri ve mesajlaşmalar oldu. Deke iyileşme yoluna girdiğinde, telefonda çok fazla bir şey söylemeyen kısa bir konuşma yapıldı çünkü Bianca'nın bunu yapamayacağından şüpheleniyordum. telefonda çok şey söyler ve bunu yüz yüze de yapmazdı.

Ama mesafesini koruyordu. Benim için, çünkü ilk başta Deke'i görmek için buna ihtiyacım vardı. Sonra bunun sadece Deke için en iyisi olacağını paylaştım.

Joss'un sonunda onu arayıp başıma gelenler hakkında onu azarladığından ve şöyle dediğinden bahsetmiyorum bile

Hazır olana kadar yüzünü bir daha görmek istemedi (bunun, onlar çözene ve her şey yoluna girene kadar bir hafta kadar süreceğini düşündüm).

Ve Lacey onunla hiç konuşmuyordu. O da bunu aşacaktır.

Zaman.

Zaman iyileştirdi.

Deke'e dönüp baktım, gözlerim üzerinde çok seksi duran çikolata kahvesi, düğmeli bir gömlekle kaplı göğsünü taradı.

Evet.

Zaman iyileştirdi.

"Ona çiçek almalıydık," diye fısıldadı Faye kocasına.

"Bir dahaki sefere, tatlım. Bu sefer, görünüşe göre o korunuyor," diye fısıldadı.

Kapı çalındı ve Twyla kapıyı açmak için harekete geçti.

Yanağına bir ağızlık sarılmış olan kadın Twyla'ya baktı, içeri girdi, beni buldu ve "On dakika kaldı, Yargıç" dedi.

Başımı salladım. "Ben hazırım."

Jim-Billy, artık kendi birası olan ve mini buzdolabının yanında duran Tate'e, "Birkaç bira al, yerlerimize geçelim," diye emretti. "Hiçbir şeyi kaçırmak istemiyorum."

"Bir şeye ihtiyacın var mı, Jussy?" Lexie sordu.

Başımı salladım. "Her şey yolunda."

"Doğru." Sandalyeden sıçradı ve Ty'ın elini tuttu. "Kalkın Bay Humongo. Ben de hiçbir şeyi kaçırmak istemiyorum."

Koltuğumdan kaydım, sarıldım, yanaklarımdan öptüm ve Krystal yanıma geldiğinde "Saçını sevdim" dedim.

"Rock 'n' roll yapmak zorundaydım," diye cevap verdi ve gözlerimin içine baktı. "Senin için." Başkalarını geride tutmak için kalkan olarak kullandığı tavrı eriyip giderken bir duraksama oldu ve sözlerini bitirmeden önce bana duyduğu sevgi onun yerine geçti: "Ve Johnny için."

Boğazıma bir yumru oturduğunu hissettim, ona doğru eğildim ve alnıma dokundum.

"Açıkçası, buna bayılırdı," diye paylaştım.

Yapardı. Tamamen 80'lerin video vampirine dönüşmüştü, tamamen sarışın buzlu flipsler ve bukleler, o kadar dışarı çıkmış ki

Bazı yerlerde.

Onu salladı.

Babam onun saçlarını severdi, ama onu daha çok severdi.

Tam onun tarzında bir kadındı.

Alnını benimkine yapıştırdı. Breanne göğsüme vurdu, Krys geri çekildi ve Breanne'e geniş ağızlı ve büyük gözlü şapşal bir surat attım.

Yine kıkırdadı.

Hepsi gittiğinde makyajcı kız geri dönmüştü ve saç bandımı taktı; saçımın arka kısmına karışan uzun uçları olan desenli bir eşarptı bu. Saçımın ön kısmı, bir şakağımdan diğer kulağımanın arkasında kaybolmak üzere ön saç çizgim boyunca kalın bir örgü şeklinde örülmüştü.

Geri kalanlar uzun süre asılı kaldı.

O bunu yaparken ben ne yaptığına dikkat etmedim.

Deke'in bana sırtışını izlemekle

Aynaya baktım ve yan tarafına yapıştırdığım fotoğrafa, aylar önce Bubba'nın yerinde geçirdiğimiz o gecenin fotoğraflarından birine baktım.

Deke ve benim ilk fotoğrafımız.

Yeni ailemle ilk fotoğrafım.

Stilist yanaklarıma biraz vurarak bitirdi.

Nemli bir şeftali rengine büründü ve dudak parlaticısını bir kez daha sürdükten sonra geri çekildi, beni tepemden omuzlarıma kadar inceledi ve "İyisin" dedi. Doğruldu ve "Orada kış tekmele" dedi.

"Yapacağım," diye
güvence verdim. O
da gitti.

Koltuğumu hâlâ kanepede oturan Deke'e doğru
çevirdim. "Ee?" Kendimi göstermek için bir elimi
kaldırdım.

Kıyafetim pas rengi kısa bir şorttan oluşuyordu ve üzerinde hafif bir altın parıltısı vardı, ancak bu incelik sahnede ışıklar vurduğunda kaybolacaktı. Ayrıca dantelli krem rengi bir sütyen.

Bunların hiçbirisi pek iyi görünmüyordu çünkü üzerimde şortumun altına kadar sarkan kocaman bir önlük vardı. narin dantelden yapılmış taraklı bir etek ucu vardı. Büzgülü, bombeli bir yakası ve dirseklerime kadar uzanan taraklı, dolgun kolları vardı. Omuzlarımda kesikler vardı.

Buna çok sayıda sallantılı kolye, kulaklarımda uzun halkalar ve kabuklarımda çıtçıtlar, tıngırdatmadığım bileğimde çok sayıda bilezik, o bileğimde kalın bir Kızılderili boncuk bandı ve eskimiş, açık kahverengi süet kovboy botlarım eşlik ediyordu.

"Bu bluzu istediğin zaman giyebilirsin çingene, şort ve sütyen olmadan, çekinme," diye yanıtladı Deke.

Onaylandı.

Ağzımın kıvrıldığını hissettim, koltuktan kaydım ve ona doğru gittim.

Bir dizimi kalçalarından birine, diğerini de diğer tarafına koydum ve ellerimi boynunun iki yanına koyarak üzerine oturdum.

"Kuliste mi kalacaksın yoksa VIP'ye mi gideceksin karar verdin mi?" Sessizce sordum.

"VIP, Jussy," diye cevap verdi, gözleri parlıyordu. "Hiçbir şeyi kaçırmak istemezsin."

Beni performans sergilerken izlemek, güzelliğın yaşandığı yerde olmak istiyordu.

Anladım.

"O zaman gitsen iyi olur,"
dedim ona. Başını salladı.

"Evet."

"Hiçbir şeyi berbat edemezsin," diye uyardım gözlerindeki bakışa bakarak. "Dışarıda yirmi bin kişi var ve dudak parlatıcım tam kıvamında olmalı."

Bu Deke'in saçımı bozmasından çok makyaj ve daha çok onun gözlerindeki o bakış, benim ona teslim olmak istememle ilgiliydi, bu da babamı anmak için büyük, çok perdeli bir konserin başlangıcı anlamına geliyordu.

süresiz olarak ertelenmiştir.

Başını salladı, gözleri hâlâ parlıyordu ve sonra başını eğip boğazımı öpmek için yaklaştı.

Geri çekildi, başını kanepenin arkasına yasladı ve "Seni seviyorum, Justice" diye fısıldadı.

Öyle olduğunu biliyordum. Benim için neredeyse ölmeden önce de biliyordum. Şimdi biliyordum.

"Ben de seni seviyorum,
Deke." "Seninle gurur
duyuyorum, bebeğim."

"Teşekkür ederim tatlım." dediğimde sesim boğuk çıkmıştı.

"O kızın dediğı gibi, kış tekmele."

"Yapacağım."

Birden ikimiz de ayağa kalktık, Deke koltuktan fırladı, elleri belimde beni de kendisiyle birlikte kaldırdı.

Beni ayaklarımın üzerine yatırdı ve ben de gözlerini kaçırmamak için başımı arkaya doğru eğdim.

Benimkini tutmak için çenesini boynunun derinliklerine daldırdı.

Sonra elini kaldırdı, işaret parmağını uzattı, böylece elinin ucunu boğazımın üstünden çenemin altındaki yumuşak deri boyunca çenemin ucuna kadar kaydırabildi.

Nefes aldım ve tuttum. Bana dokunmuştu, hem de çok.
Çok, çok.

Ama bunu bana daha önce sadece bir kez yapmıştı.

Tanıştığımız gece.
Wyoming'de.
Hatırladı. Her
şeyi.
"Canlarına oku bebeğim," dedi usulca. "Diğer tarafta görüşürüz."
Kız bebek.
Wyoming'de de bana sadece böyle seslenirdi. "Evet, Deke."
Gözleri kırıştı, dudaklarının bir tarafı yukarı kalktı ve odadan çıkışını izlerken döndüm.
Nefesimi tuttum ve kapıya baktım. Yirmi bin kişi.
Hiç bu kadar büyük bir salonda çalmamıştım.
Hepsi Heaven's Gate için oradaydı. Bırak. The Chokers. Jimmy Amca. Tammy Teyze. Lacey. Ve ben grup liderlerine sorduktan sonra gelen son grup: Stella and the Blue Moon Gypsies.
Hepsi babam için oradaydı.
Kapı çalındı, ben seslenmeden önce açıldı ve Mav içeri girdi.
"Bizim için hazırlar, Jussy," dedi.
Başımı salladım ve ona doğru yürüdüm.
Yaklaştığımda elimi tuttu.
Ciddi bir sahne arkası aktivitesinden geçerek yan sahneye ulaştık.
Dana orada duruyordu.
Döndü ve bize gülümsedi. Elini uzattı. Elini tutmak için bizi öne iten ben değilim.
Mav'di.
Birkaç uzun an boyunca hepimiz orada öylece durmaktan, birbirimize bakmaktan ve birbirimize sıkıca tutunmaktan başka bir şey yapmadık.
Sonra Mav'ın Dana ve benim ellerimi çekiştirmesiyle sahneye çıkmaya başladık.
Ama bir şey beni geriye bakmaya itti.

Bunu yaptığımda, kulisteki gölgelerin ve gürültünün arasından Bay T ortaya çıktı.

Gözleri benim üzerimdeydi.

Ve dudaklarında gülümsemesini gördüğümde kalbim sıkışmıştı.

Gülümsüyor.

Ben de gülümseyerek karşılık verdim ve yüzümü öne çevirdim.

Ve Johnny Lonesome için hayatında en çok şey ifade eden üç kişi, ölümünün ardından sahneye el ele çıkarak muhteşem bir parti başlattı.

* * * * *

Babamın grubuna baktım, yüzümü acıtacak kadar büyük bir gülümsemeyle, hepimiz babamın en iyi şarkılarından birinin son notasına doğru yükseldik ve düştük.

Çılgılık atan, alkışlayan, bağırان, "Yalnız, Yalnız" diye tezahürat yapan hayran kalabalığına döndüm, Lonesome," güzel bir dalga halinde geliyor, etrafımda dalgalanıyor.

Gülümsememi onların arasında gezdirdim ama sonunda eve baktım.

Burası sahnenin sağ tarafında, kordon altına alınmış, hepsi boş olan dolgulu koltuklarla donatılmıştı çünkü Herkes ayaktaıdı.

Tanıdığım ama bana ait olmayan pek çok insan gördüm.

Ama Deke ile birlikte, beni kontrol etmek ve mini buzdolabımı yağmalamak için gelmeyenler de dahil olmak üzere, bunu yapan pek çok insan gördüm: Max ve Nina, Sunny ve Shambles, Wood ve Maggie, Dominic ve Daniel, Ham ve Zara, Decker ve Emme.

Home.

Ayakta duran mikrofona geri dönmeden önce gülümsemem onların üzerinde kaldı.

"Chain Link "i çoktan söylemişim, söylerken ara sıra Deke'e bakıyordum.

Bunu yaptım çünkü Deke o şarkının onun için olduğunu biliyordu. Bunu belirtmem gerek yoktu.

Ama daha fazlası vardı.

Tüm bu olup bitenlerden sonra kimse bunu anlamayacaktı. Bu sadece onun.

Ve bunu sadece Deke için saklamak istedim. Onun için ve kendim için.

Rondstadt'ın "It's So Easy" şarkısını da söylemişim. Bunu Deke için de yaptım, dudaklarında yarattığı kıvrım hoşuma gitti. Ama her zamanki gibi Joss için de yaptım.

Diğer şarkılarımı da söyledim. Ama vermek istediğim hava bu değildi. Yavaş ve tatlı.

Hayır.

Onlara babamı vermek istedim.

Bana destek olan grubuyla birlikte babamın müziğinden birçok cover yaptık. Setimin yarısında Lacey, Perry ve Terrence (benim kız benden sonra çıktı, babamın arkadaşları çoktan setlerini tamamlamıştı), çığına dönen kalabalığın karşısına çıktılar ve birlikte babamın en çok bilinen hareketli rock marşını söyledik.

Şimdi benim toparlanma zamanım gelmişti, böylece Lacey işini yapabilecek, sonra da Stella ve çocukları geceyi bitirebileceklerdi.

Nefes aldım ve karanlık yüz denizine baktım.

Sonra mikrofona dedim ki, "Babam sizin için Johnny Lonesome'du. Ama benim için babaydı. Olabilecek en iyi babaydı." Kalabalık kükredi ama ben konuşmaya devam ettim ve beni duymak için çabucak sustular. "Onu özleyorum. Onu her zaman özleyeceğim. Ve bunun bir parçası da benim huzuru bulduğumu görmeden önce gitmiş olduğu gerçeğini özlemek. Ama o huzurun benimle olduğunu bildiğini biliyorum. Bu yüzden seninle geçirdiğim zamanı sonlandırmamdan hoşlanacağını düşünüyorum, Bereketli bir hayatın bana vermeyi uygun gördüğü huzuru sizinle paylaşmak için harika bir şarkının sözlerini söylüyorum."

Ben konuşurken kalabalıktaki değişimi hissettim.

Medyanın haftalardır üzerinde durduğu bu olayın ne olduğunu biliyorlardı.

Rudy'nin yaptıklarını, Deke'in beni nasıl kurtardığını, Tammy
Teyze'nin bitkin yüzünü,

Jimmy Amca'nın sıkı adamları, Tate, Ty, Wood, Chace, Bubba etrafımı sarmış, beni arabalara ve hastaneye götürüp getirirken kameralardan saklamaya çalışıyorlardı.

Biliyorlardı.

Herkes ödülümü biliyordu.

Geri çekildim, omzumun üzerinden baktım, başımı salladım, ritmi verdim, bir, iki, üç ve dört ve...

Mikrofona geri döndüm ve Lynyrd Skynrd'ın "Simple Man" şarkısının ilk notaları için tırnaklarımı tellere geçiren bendim.

Kalabalık çılgına döndü.

Babamın grubu arkamda çalmaya başladı.

Gözlerimi sağa kaydırdım ve o şarkıyı söylemeye başladım.

Ve o şarkıyı doğrudan Deke'e söyledim. "Chain Link "in aksine, kelimeler ağızımdan dökülürken gözlerimi ondan ayırmadım.

Her kelimenin hakkını erkeğime verdim.

Yirmi bin kişinin görmesi umurumda değildi. Görmelerini istedim. Bu yüzden yapıyordum.

Nasıl bir adama sahip olduğumu bildiğim en iyi şekilde, müzik aracılığıyla paylaşmaktan gurur duyuyordum. Onda ne kadar çok şey vardı. Nasıl da azı çok yapardı. "Basit" kelimesini görkemli bir şekilde nasıl yeniden tanımladığını.

Önümdeki karanlık cep telefonlarının iğne ucu kadar ışıklarıyla aydınlanırken babamın grubu ortalığı salladı.

Ve babamın her kelimeyi duyması ve bana huzur veren adamı gerçekten tanıması için sesimi göklere yükselterek Tanrı'ya dua ettim.

Bununla birlikte, beni izlediğini biliyordum.

Yani o zaten biliyordu.

Şarkı bittiğinde gitarımı boynumdan çıkardım ve sahnenin kenarına doğru emin adımlarla yürüdüm.

Üst güvertedekiler kaçırılmış olabilir diye.

Dizlerimin üzerine çöktüm, gitarımı sırt üstü sahneye koydum ve öne doğru eğildim.

Çünkü Deke tam oradaydı.

Başı geriye eğildi, eli saçlarıma kaydı ve onu öptüm, uzun, sert ve ıslak.

Fotoğrafların çekildiğini biliyordum. Bu hiç bitmeyecekti.

Uzun süre hastanede kalmasına ve iyileşmesine rağmen Deke, yaptıklarının geniş omuzlarına yüklediği şöhretten kaçamadı. Bay T elinden geleni yaptı ama Deke'in yaptıkları, Deke'in görünüşü, o ve benim mükemmelliğimiz, o gün bugündür peşimizi bırakmıyor.

Deke şöhreti benden çok daha iyi benimsedi. Öyle oldu.

Ve benim yanımda, Deke olmaya devam etti.

Öpüşmemiz sona erdiğinde, kalabalığın uğultusu kulakları sağır ediyordu.

Ama ben ve Deke, sadece burun buruna geldik.

Gözlerinin içine baktım ve fısıldadım, "Bounty."

Dişleri alt dudağına yapıştı ve saçımdaki eli kasıldı.

Geri çekildim, ayağa kalktım ve gitarla mikrofona doğru yürüdüm.

"Lacey zamanı," dedim kalabalığa, gitarımı kaldırdım ve sevgi dalgasının bana çarptığını hissettim. "Benimle zaman geçirdiğiniz için teşekkürler. Ve daha fazlası." Elimi göğsüme koydum. "Benimle babam için burada olmak."

Elimi sallayarak, gitarımı yanıma alıp, babamın grubunun peşinden sahneden inerken içimde daha fazla sevgi patladı.

* * * * *

Justice Lonesome'un babasının grubuyla "Simple Man "i yorumladığı video, Bay T'nin adamlarının YouTube'da o gecedan yüklenen ve en çok tıklanan video.

Hayır.

Çünkü en iyisi henüz gelmemiştir.

* * * * *

Sahne arkasında durdum, elimi yüzümü yıkadım ve konserin sonunda hep birlikte babamın "Never Missin' Home" şarkısını söylerken diğerlerine katılmaya hazırdım.

Ancak Stella'nın seti için sahne ışıklarının mora dönmesi ve sahne görevlilerinin ön tarafa on bir mikrofon standı kurmasını biraz şaşkınlıkla izliyordum.

Birinin bana katıldığını hissettim ve Joss'un oraya kaydığını görmek için sağa baktım.

O da hiçbir şeyi kaçırmayı sevmezdi, bu yüzden VIP'deydi.

"Hey, burada ne yapıyorsun?" Ben sordum.

Bana karnımda ve kalbimin kenarlarında hissettiğim bir bakış attı.

Elimi tuttu, aynı anda diğer parmaklarım da diğer elime dolandı.

Sola baktım ve Dana'yı gördüm. Oh lanet olsun.

"Neler oluyor?" Vücudum gerilerek sordum.

Dana başını sahneye doğru çevirdi.

Ben de o tarafa baktım.

Sahne görevlileri gitmişti.

Perry, Terrence, Lacey, Rod, Jimmy Amca, Tammy Teyze, Stella ve grubu, Hugo, Pong, Buzz ve Leo ciddiyetle içeri girdiler.

Her biri bir mikrofon aldı.

Kalabalık bir şeyler olduğunu hissetmiş gibiydi. Vızıltı düşük ve dikkatliydi, bu sanatçı dizisi sahneye çıktıktan sonra bile mor kaldı.

Stella mikrofona, "Biraz sabırlı olun millet, bir ricamız var," dedi. "Şarkı söylememizi isteyen bir adam var. Çingenesine şarkı söyle."

Görüşüm bir anda sulanmaya başladı ama gözlerim VIP koltuklarının önünü görebildiğim sağ tarafa doğru kaydı.

Deke zaten bana bakıyordu.

İşte o zaman uğultu başladı, bir cenaze ağıtı gibi, güzelliği içinde kasvetli.

Ve noktalanmış alkışlar.

Alçak, mükemmel bir uyum.

Bakışlarım sahneye geri döndü.

Rod, akapella olarak Hozier'in "Work Song" şarkısını söylemeye başladı.

Dizlerimin bağı çözüldü.

Dana ve Joss beni tuttular, elleri ellerimde sıkılaştı, vücutları sanki bunu hissetmişler gibi yanlarıma doğru kaydı.

Bana gelince, hissettim. Çok fazla. Çok fazla. Öyle bir güzellik ki, benim onu içine alamayacak, tutamayacak kadar ince görünüyordu. Kalbim onu içime çekmek, emmek, sonsuza dek orada tutmak, beni doldurmak için çok çalışıyordu. Tüm bunlar ıslaklığın yağ damlaları gibi Gözlerimden süzülüp yanaklarımdan aşağı süzülürken Rod'un başını çevirip karısına şarkı söylediğini gördüm.

Çok güzel.

Annemin Roddy'den bunu almasını

çok severdim. Ama yine de.

Bu sözler benim içindi.

Elleri havada, cep telefonları havada, karanlık yüzler denizini yavaşça sallanan binlerce yıldızla süslemeyenler de yavaş alkışa katkıda bulunmaya başladılar.

ayaklarını yere vuruyorlardı. Binlerce elin vuruşu ve ayakların yere inişi, arenada yankılanan gürültü, her biri etime çarpıyor, hissettiğim duyguyu her zaman hissettiğim kalbimin çukuruna doğru dövüyordu.

Tut şunu.

Her zaman.

Tekrar sağa baktım, Krystal'ı bana öyle kocaman sırttırken yakaladım ki, gülümsemesi sanki bir cep telefonunun flaşı gibiydi.

Ama Deke'i ararken ona sadece bir bakış attım. Hâlâ beni izliyordu.

Perry şarkı söyledi. Ve Terrence. Ve Hugo. Ve Buzz.

Sahnedeki herkes nakaratı söyledi ve sürekli mırıldandı.

Jimmy Amca şarkıyı bitirdi.

Bu arada adamımın yüzünü inceledim. Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, benim için dört kurşun yedikten ve aylar süren acılı bir iyileşme sürecinden sonra yaşam çizgileri daha da derinleşmişti.

Şimdi, olaydan bu yana ilk kez, gitmişlerdi. Hayatı nihayet bir kez daha yüzünden silinmişti, O güne kadar aldığım en güzel ikinci hediye alırken beni izliyordu... Bu ve ilki Deke'den gelmişti.

Ve şarkının sonunda Deke'in dudakları kıpırdadı. Tek bir kelime oluşturmalarını izledim.

Ödül.

Bu bir müzik mucizesiydi. Bir müzik hayranının ömür boyu dilediği bir andı. Arkadaşlarına, çocuklarına, dinleyen herkese anlatacakları, ölene kadar tekrar tekrar paylaşacakları türden.

O gün on bir efsane sahneye çıktı ve şimdiye kadar yazılmış en güzel aşk şarkısını söyledi.

Aylar önce Deke'den benim için şaşırtıcı, enfes sözleri neredeyse kelimesi kelimesine gelen bir şarkı.

Yani evet.

YouTube'da en çok tıklanan o oldu.

Kesinlikle.

Ve babam bunun her saniyesine bayılırdı.

* * * * *

Deke.

Vücudu geriye doğru eğilmiş, dizleri yatağın içinde olan Deke, elini karavanının tavanında gezdirdi.

Tüm kenarların yapıştırıldığından, kabarcık olmadığından, orada sabitlenmiş olanın karavan yok olana kadar orada sabitlendiğinden emin olduğunda, elini bıraktı ve Johnny Lonesome anma konserinin afişine baktı, bir

Bu seferkinde Jussy'nin gitarıyla mikrofon başında çekilmiş bir fotoğrafı var.

Yatağında sırtüstü uzanmış olan kıza baktı. "İyi misin?" diye sordu.

Gözleri yataklarının üzerindeki posterden ona kaydı.

"Mükemmel," diye fısıldadı.

Tam olarak değil, diye düşündü. Ama mükemmel bir başlangıç.

Döndü ve kızın ağzına girerek üzerine indi. Jussy onun için ağzını açtı.

Deke dilini içeri kaydırды. İşte

yine oradaydı.

Mükemmel.

* * * * *

Twang Dergisi

Rock'ın Çingene Prensesi Mucizeler Yaratıyor

Justice Lonesome'un geri dönüş turnesi beklediğiniz gibi değil.

Lonesome'un ilk albümü Chain Link'ten farklı olarak, dikkat çekici ikinci albümü The Miracle Mountains'ı çıkardıktan sonra, kapalı gişe konserler vermedi ve basın toplantısı üstüne basın toplantısı yapmadı.

Yola çıktı. Turneye değil.

Sadece yoldayım.

Görünüşe göre, denizden parlayan denize kadar her yerde olabilirsiniz ve müzik yıldızları hizalandıysa, üzerinizde parlayan

Lonesome'un serveti, bir barda bira içiyor olabilirsiniz ve aniden bir kadın, bazen tam bir grupta, bazen sadece bir gitar ve mikrofonla şarkı söylemeye başlar.

Ve o kadın da Justice Lonesome olacak.

Rondstadt'ın kendine özgü cover'larını çalacak. O olabilir babası Johnny'nin şarkılarını söyleyecek. Ancak eski hayranları ve Lonesome'un yol boyunca edindiği yeni hayranları

Sosyal medyada hevesle takip ettiği Johnny'nin "Never Missin' Home" şarkısını her zaman söylüyor.

Ve elbette, her seferinde size ilk albümünde parlayan mücevheri, o albümün isim şarkısı olan "Chain Bağlantı."

Ayrıca yeni parçalarını da seslendirecek ve hayal kırıklığına uğramayacaksınız.

Lonesome, rock baladı yazma yeteneğini ilk çalışmasının her yerine damgaladı.

Kanatlarını açarak büyüme ve olgunluk gösteren The Miracle Mountains'ın baladları daha incelikli, daha tutkulu, daha acıklı ve ilk albümden ikinci albüme kadar Lonesome'un zaten epik olan hikaye anlatma yeteneğini geliştirdiğini açıkça gösteriyor; "Knight in Dented Armor" ve

"(Ev'ry Time I Come Home) Life Begins Again."

Ama The Miracle Mountains bize daha fazlasını da veriyor.

Kendisinden önce gelen iki efsanenin, Jerry ve Johnny'nin çok uzun gölgelerinden çıkan Justice Lonesome'un imzası niteliğindeki baladlar bu kez Ronstadt'ın kendi hazırladığı twangy, ayak vuran, dizleri zıplatan country rock ile karışıyor

Lonesome'un yeni single'ları "Pleasure and Pain" ve "Gypsy Princess" ile standartları yükseltiyor.

Mucize Dağlar başarılı bir ikinci deneme değil. Aşkın.

Ama sadece bu değil.

Bu sevgiyi yaymak için izlediği yol ferahlatıcı ve benzersiz.

Şu anki popülerlik seviyesi ve yarım on yıldan fazla bir süredir onu bekleyen sadık, sağlam bir hayran kitlesi ile

İkinci koleksiyon olan Lonesome, etkinlik merkezlerini ve daha küçük arenaları kolayca doldurabilir.

Bunun yerine, görünüşe göre rastgele, hiçbir bildirim, tanıtım, basın ve en şaşırtıcı olanı, bilet satışı olmadan, rüzgar onu nereye götürürse, salonlara veya honkytonklara giriyor ve uçuyor.

Ancak Justice Lonesome ne deli ne de aptal. İndirme sitelerini vuran sadece elde taşınan telefon videoları değil. Profesyonelce çekilmiş videolar da yaygınlaşıyor. Öyle olsa bile, prodüksiyon minimal. Lonesome, belki grubunun desteğiyle ya da gitarıyla rock'n roll'un çingenesi.

Eğer yıldızlarınız aynı hizaya gelir ve Lonesome'un talihi üzerinizde parlarsa ve kendinizi o barda bira içerken bulursanız ve mikrofonu Justice Lonesome alırsa, Zac Brown Band'in "Free" şarkısını yorumlamasını isteyin. Hayran videolarıyla desteklenen dedikodulara göre şarkı fena halde iyi. Ek olarak, şarkıyı her söylediğinde gözleri onun için dört kurşun yiyen, yanından hiç ayrılmayan adamdan, nişanlısı Deke Hightower'dan hiç ayrılmıyor.

Yollarda çalışan büyükbabası Jerry'nin aksine Zekâsı, çığlık atan yeteneği ve evdeki duyarlılığıyla iş dünyasında bir rock tanrısı olarak tacını kazandı. Ve babasının aksine, aile mirasını devralan Johnny, babasının yolunu izledi ve daha da yükselerek kendi saltanatını kazandı. Justice Lonesome bir çırpıda yeni bir taç ele geçirdi: Rock'ın Çingene Prensesi.

Uzun süre hüküm sürsün.

* * * * *

Kalp

Hiçliğin ortasında, parlak güneşte yanıp sönen gümüş çelikten başka hiçbir şey yokken, karavanın kapısı açıldı ve kadın dışarı çıktı; güzel, uzun, siyah saçlarının ağır dalgaları ve bukleleri ani sıcaklıkla havalandı rüzgar karavanın etrafında dönüyordu.

Kalçalarının üzerinden dört noktadan aşağıya sarkan dökümlü, kolsuz, dantelli bir üst giymişti. Kısa şortunun paçaları yıpranmıştı. Ayaklarında kare burunlu, koyu kahverengi motosiklet botları, üst kenarlarından görülebilen çiçekli çoraplar.

Aşağı atladı ve iri bir adam onu takip etti, sakalı gür, saçları uzun, dağınık bir şekilde arkaya doğru toplanmıştı.

kafasının arkası.

Adam durdu, bir eli onunkindeydi, diğeri karavanın kapısını kilitlemek için kalkmıştı.

Çenesini eğip dönerken ona baktı, ikisini de bir metre ötede park etmiş motosikletin yanına götürürken onu da yanında sürükledi.

Yürüdü.

Sıçradı.

Sırıttı.

Kıkırdadı.

Kadını yoldan çektikten sonra uzun bir bacağını öne atarak motosikleti sehпасından kaldırdı ve sehpayı geriye doğru tekmeledi.

Pratik bir kolaylıkla onun arkasına atladı, anında yakınlaştı ve kollarını onun karnına sıkıca sardı.

Motosikleti çalıştırdı, bir elini kaldırdı. Beyaz tişörtünün yakasından birkaç güneş gözlüğü çıkarıp taktı.

Gözlüklerini saçlarının arasından çıkardı ve gözlerinin üzerine yerleştirdi.

Mavi lensli Ray-Ban havacı

gözlükleri. Kalp onayladı.

Adam her iki tutamağı da tutmak için hafifçe eğildi. Kadın da onunla birlikte gitti.

Elini hafifçe hareket ettirdi ve motosiklet ileri fırlayıp topraktan yola doğru kükrerken bir toprak sisi yükseldi.

Kalp hareket etti.

Yolun ortasında durarak öne doğru eğildi ve hafifçe üfledi.

Bir başka ılık rüzgâr yolda hızla ilerleyerek adamlarına kadına arkadan çarptı ve kadının saçlarını adamın yüzünde zaten hareket ettiğinden daha da çılgınca savurdu.

Adam ufka doğru bembeyaz gülümsedi.

Kadın çenesini adamın omzuna dayadı, sıkıca bastırdı ve derin bir iç çekti.

Kalp izledi. Ve o da
izledi.

Ve artık ufukta bir nokta olmadıklarında, atlı ve çingenesi
güneşin içinde kaybolduğunda, Kalp yukarı baktı.

Ve eve gitti.

**Colorado Dağ Serisi, Wood ve Maggie'nin
hikayesiyle sona erecek.**

* * * * *

**Sizin İçin'den bir alıntı okuyun,
Kristen Ashley'in The 'Burg Serisi'nin başlangıcı!**

Angie

O güne kadar Alexander Colton'dan kaçmayı bir sanat haline getirmiştım.

Angie yüzünden tüm çalışmalarım boşa gidecekti. Zavallı, tatlı, aptal, ölü Angie.

* * * * *

Martin Fink ve Christopher Renicki çağrıma yanıt veren ilk iki üniformalı oldu. Marty ve Chris'i uzun zamandır tanıyordum. Ortak olmaları iyiydi. Chris zekiydi; Marty ise o kadar değil.

Ara sokaktaydık, Chris olay yeri incelemesi yapıyordu, Marty de yanımda duruyordu. Işıkları sessizce yanıp sönen birkaç ekip arabası sokağın iki yanına yanaşmıştı. çöp konteyneri. Artan kalabalığı zapt etmek için başka üniformalılar da gönderilmişti ve Alec ortaya çıktığında olay yeri şeridi emniyete alınmıştı.

Başka bir yere park etmişti ve beklediğim gibi bara gelmedi. Birincisi, barın anahtarları ondaydı. Bir diğeri, barı neredeyse benim kadar iyi biliyordu ve bunun tek nedeni barın sonunda oturup, ağabeyimin barın içinde onun önünde durması, ikisinin de bira içip benim duyamayacağım şeyler hakkında konuşması değildi.

çünkü çok uzak durdum.

Bir başka sürpriz de ortağı Sully'nin yanında olmamasıydı. Marty ve bana doğru yürürken onu izledim.

Kasabadaki dedektifler -ki sayıları çok fazla değildi- üzerlerine tam oturmayan, ucuz takım elbiseler ya da kravatlı güzel pantolonlar ve gömlekler giyiyorlardı.

Alec değil.

Kot pantolon, botlar, geniş deri kemer, kendisi için dikilmiş gibi görünen spor ceket (muhtemelen Susie Shepherd'ın hediyesi) ve güzel bir gömlek.

Alec çocukken bile büyük bir adamdı, sürekli büyüyordu. Babam durmazsa başının bulutlara değeceğini söylerdi.

Annem, Alec ve benim

Morrie kardeşler en iyi arkadaşlardı çünkü ikisi de sınıftaki en büyük çocuklardı ve bu şekilde büyüdüler. Ancak Morrie hem büyüdü hem de büyüdü. Alec sadece uzadı ve

geniş ama zayıftı. Alec, Morrie'nin

lisede ve hayattaki her şeyde hücum yan hakemiydi. Morrie angarya işlerle uğraşırdı ama asla şan şöhret sahibi olamazdı. Alec nasıl blok yapılacağını biliyordu ve bu konuda gerçekten iyiydi ama arada bir parlama şansı buldu.

Alec'in siyah saçları çok uzundu ama çocukken bile hep çok uzun bırakmıştı. Ama bunu o zaman yapmıştı çünkü annesi çok boktan bir anneydi. Saçlarını kestirmeyi hiç aklına getirmezdi. Annem sonunda Morrie'yi aldığı anda Alec'i de berbere götürdü. Daha sonra saçlarını uzun tuttu. Çünkü o Alec'ti. Şimdi kulaklarının ve boynunun etrafında kıvrılıyordu ve Alec'in her şeyinde olduğu gibi biraz vahşi görünüyordu.

Orada durdum ve bana ve Marty'ye doğru ilerleyişini sessizce izledim, gözleri benden hiç ayrılmıyordu. Angie'ye bakmadı bile.

"Şubat," dedi kısa bir baş sallamayla. "Alec," diye cevap verdim.

Gözleri tuhaf bir renkteydi; açık kahverengi ve biraz da altın. Babasının da gözleri aynıydı ama babasının gözleri tam olarak Alec'inkiler gibi değildi. Alec'in babasının gözleri acımasızdı.

Ona Alec dediğimde gözleri de ağzı gibi sertleşirdi. Hep öyle olurdu. Herkes ona Colt derdi. Herkes Colt derdi.

Annem ve babam bile yıllar önce olanlardan sonra ona Colt demeye başladılar.

Artık ona sadece ailesi ve ben Alec diyorduk, babası ikinci kez hapse girdiğinden ve annesi hiç ayık olmadığından ve onunla hiç konuşmadığından ailesiyle pek konuşmuyordu. Ben de onunla pek konuşmuyordum.

Ona Alec dememden nefret ederdi ama ben ona Alec'in kaltak ya da başka bir şey olmasını istemedim, sadece o benim için Alec'ti, her zaman öyleydi.

"Colt," dedi Chris dikkatini çekerek ve Alec ona doğru baktı.

İşte o zaman Angie'yi gördü.

Ben de ona baktım ve keşke bakmasaydım dedim. Zaten yeterince, çok fazla şey görmüştüm, asla unutamayacağım kadar çok şey.

Angie ile aynı liseye gitmiştik. Arkadaştık. Bir zamanlar iyi arkadaşlık. Hâlâ öyleyiz diyebilirsiniz ama iyi değiliz.

Hayır, artık hiçbir şey değildik çünkü o artık ölmüştü.

Alec'in orta kısmı görüş alanıma girdi ve Angie'yi görmemi engelledi. Gözlerimi Alec'in hâlâ sert olan yüzüne kaldırdım ama şimdi sert bakışlarını Marty'ye yöneltmişti.

"O neden burada?" diye sordu, sesi sinirli geliyordu.

"Ne?" Marty her zamanki gibi kafası karışmış bir sesle sordu. "Tanrım, Marty," diye mırıldandı Alec, sesi hâlâ kızgın ve

Gözleri bana kaydı. "İçeri gir, Feb."

Ona baktım ve kılımı bile kıpırdatmadım.

"Şubat, içeri," diye tekrarladı.

Hâlâ ona bakıyordum.

Bana doğru bir adım attı ve alçak sesle "Şubat" dedi. Vücudum sarsıldı ve başımı salladım. İçerisi iyi olurdu.

İçerisi harika olurdu.

İçeri girdim, doğrudan Morrie ve benim ofisime - annemle babamın eski ofisi, Morrie, Alec ve benim neredeyse içinde büyüdüğümüz ofis- ve kahveye yöneldim. Kahvenin tadını hâlâ alabiliyordum.

ağzımın arkasında kusmuk vardı. Aslında kusmamıştım ama kusma tehlikesi vardı.

Morrie içeri girdiğinde bir fincan dolduruyordum.

Alec büyüktü ama kardeşim devasaydı. Ayrıca gösterişçiydi.

Bana doğru yürüdü, elimdeki kahve fincanını aldı, yere bıraktı, diğer elimdeki cezveyi çekti, filtrenin altına kaydırıldı ve sonra beni kucakladı.

Sanırım o zaman ağlamaya başlamalıyım. Ama başlamadım. "İyi misin Feb?" Morrie sordu, ben de başımı salladım, yanağım büyük, fıçı göğsüne doğru kayıyor.

Kısa bir süre neden orada olduğunu merak ettim. Açma sırası onda değildi, bendeydi.

Tahminimce, Alec onu aramıştı.

"Abla," diye fısıldadı başımı salladığımda ve gözlerimi kapattım. Artık bana çok sık "abla" demiyordu.

Çocukluğumuzdan beri dememişti. Bunu özlemiştim.

Yine de gözyaşı dökmedi.

"Kahve ister misin?" Ben sordum.

Morrie geri çekildi ve bana baktı.

Gördüklerinden hoşlanmadı, bunu biliyordum ama yine de "Evet" dedi.

Ona bir fincan hazırladım ve Alec kapı çerçevesini doldurduğunda yudum alıyorduk.

Işıқта sol gözünün altındaki yara izini gördüm. Küçük, buruşuk bir hilaldi, yaklaşık başparmağınız büyüklüğündeydi. Bu kadar küçük olmasının tuhaf olduğunu düşündüm,

Yapıldığı zaman düşünüldüğünde çok fazla kanadı.

Onu her gördüğümde olduğu gibi, beynimde geriye dönüşlere neden oldu. On altı yaşındaki Alec'in annemle babamın banyosundaki klozette sessizce oturduğu ve on dört yaşındaki benim de orada durup yüzündeki kanı Annemin ıslak bezlerinden biri. Morrie içeri giriyor, bana buz veriyor, ben de onu sarıp Alec'in şişen gözünün altındaki açık kesiğe tutuyorum. Babam içeri giriyor, Alec'e bakıyor,

Kanlı yüzü, yırtılmış, kanamış ve şişmiş parmak eklemleri, hareket ederse işkence olacakmış gibi vücudunu tutuş şekli ve "Polis senin evine gidiyor Colt, sen de benimle geliyorsun. Jackie ve çocukları hastaneye götür."

Babam ona ilk kez o zaman Colt demişti. O zamandan beri ona başka bir isimle hitap etmedi.

"Tanrım, ne oluyor Colt?" Morrie onu görünce şöyle dedi. "Annemle babamın barı mı? Cidden mi? Kim böyle bir şey yapar ki?"

Bu mu?"

Alec'in bakışları Morrie'ye kaydı ve başını salladı.

Bunun iyi bir soru olduğunu düşündüm. Barlarının arkasında bir ceset mi? Çılgınca. Annem ve babam bu kasabada çok sevilirdi. Onların ailesi de öyleydi. Morrie de öyleydi.

Ben mi? Emin değildim.

Belki de öyleydim. Ya da en azından bir zamanlar öyleydim.

"Dokuz bir bir dedin," dedi Alec ve gözleriyle tam olarak buluşsam da ona baktım.

"Evet."

"Onu buldun mu?" Alec sordu.

"Evet."

"Ara sokakta ne yapıyordun?"

Görmeden ona baktım ve sonra "Darryl" dedim.

"Siktir. Lanet olası Darryl," diye mırıldandı Morrie, şimdi sesi kızgın geliyordu.

"Darryl?" Alec sordu.

"Geceleri çöpü asla dışarı çıkarmıyor. Ona her gece söylüyorum. Adamın kulaklarının arasında hiçbir şey yok," diye açıkladı Morrie, Darryl hakkında Tanrı'nın dürüst gerçeğini söyleyerek ve bir Elini kalın sarı saçlarının arasından geçirdi. "Arka kapıya bırakıyor ve unutuyor. Sabah ilk gelen kişi, genellikle ben ya da Feb, çıkar onu."

Bu tam olarak doğru değildi. İçeri giren ilk kişi Sabahları genellikle Morrie değil, ben uyanırdım. Yine de, itiraf etmeliyim ki, ara sıra, yani nadir izin günlerimde, bu

oluyordu.

"Dün gece açık mıydın?" Alec bana sordu ve ben başımı salladım. "Gece izinliyim," dedim ona.

Morrie, "Ben açtım," diye araya girdi.

Alec Morrie'ye döndü. "Angie burada mı?"

Morrie başıyla onayladı. "Dostum, o hep burada."

Bu doğrudu. Angie sıradan biriydi. Ayrıca düzenli olarak sürtük kıyafetleri giyiyor, düzenli olarak kafayı buluyor ve düzenli olarak kendisine işkence eden iblisleri becerecek herhangi birini tavlıyordu. Gerçi bu çabalar hiçbir zaman uzun sürmedi.

çünkü her zaman geri dönerdi, genellikle ertesi gece. Çok fazla bakmazsanız Angie'yi görmek zor değildi.

ve yaşam tarzının cildine ne yaptığını görmek istiyordu.

Angie için seçenek sıkıntısı yoktu.

"Eve biriyle mi gitti?" Alec, Morrie'ye sordu.

Morrie, üzerinde fermuarlı kapüşonlu bir sweatshirt olan bir tişört giymesine ve eli hiç hareket etmemesine rağmen, boynunu rahatsız olduğunda yaptığı o komik şekilde, sanki çok sıkı bir yakayı ve kravatı çekiştiriyormuş gibi hareket ettirdi.

Sonra "Cory" dedi.

"Lanet olsun," diye mırıldandı Alec ve bunu tekrar

söyleyebilirdi. Cory'nin karısı Bethany üçüncü çocuklarına hamileydi.

Bethany de bir çığırtkandı. Ve Bethany'nin tepesi atacaktı.

Cory ilk kez yoldan çıkmıyordu. Cehenneme kadar yolu vardı,

Cory ne zaman cesaretini toplayacak kadar sarhoş olsa bana asılırdı. Bu ilk kez olmuyordu.

Angie'nin de fitilini ateşlemişti. Bu aynı zamanda Bethany'nin Angie'yi ilk öğreniş de olmayacaktı. Gerçi

Angie'nin ertesi sabah bir sokakta ölü bulunması ve Cory'nin bir cinayet soruşturmasına dahil olması ilk kez olacaktı.

"Dün gece birini gördün mü? Tanıdık olmayan? Kötü bir hisse kapıldın mı?" Alec, Morrie'ye sordu ve bunun kardeş konuşması olduğunu biliyordum.

Alec, Morrie'ye biri hakkında kötü hisleri olduğunu söylediğinde kariyerini ortaya koyardı. İkisi de insanları kitap gibi okuyabilirdi, bunu sonsuza dek yapabilirlerdi. İkisine de başarılı bir şekilde yalan söyleyememiştim.

Bir kere denemiştim. Alec'in polis olması şaşırtıcı değildi. Bu

Ailesi ve eskiden nasıl biri olduğu düşünöldüğünde bunu anlayamasanız bile doğuştan yetenekliydi. Morrie'nin barı devralması da şaşırtıcı değildi. Çok büyük olmayan ama küçük de olmayan kasabamızda bile düzenli müşterisi vardı. Yine de sorun çıkabiliyordu, özellikle de yarışlar varken ve herkes içeri girebiliyorken. İyi kötüden ayırt edebilmeliydiniz ki kötüleri olay çıkmadan yakalayabilesiniz.

"Hayır, kimse yok. Jack ve Jackie'lerde normal bir gece," diye yanıtladı Morrie.

Alec bana baktı. "Çöp nerede?"

Tekrar baktım ve "Çöp mü?" diye tekrarladım.

"Çöpü atmak için sokağa çıktığınızı söylemişsiniz. Görebildiğim kadarıyla suç mahalli değıştirilmemiş. Nerede-?"

Alec konuşmayı kesti çünkü ben hareket etmeye başladım. Pek bir şey düşünmüyordum. Neden hareket ettiğimi bile bilmiyordum.

Kahve fincanımı yere bıraktım, Alec'in yanından geçip bara gittim. Ağır panel çoktan kalkmış ve 911'i aramak için içeri girdiğimde koyduğumu tahmin ettiğim menteşelerinin üzerinde duruyordu. Barın arkasına yürüdüm ve telefonun yanında yerde duran iki büyük çöp torbasına baktım.

Onları geri taşıdığımı ve arama yapmak için yere bıraktığımı fark etmemiştim bile.

Arkamı döndüğümde Alec'in yakınımda durduğunu ve gözlerini çöp kutusuna diktiğini gördüm.

"Az önce kapıya gittim," dedim boğazına, boynunun büköldüğünü, çenesinin bana bakmak için eğildiğini gördüm ama gözlerim hareket etmedi. "Az önce kapıya gittim," diye tekrarladım.

Başım sarsıldı, kulağım omzuma doğru gitti ve ani hareketle ensemdede garip bir acı hissettim. "Az önce kapıya gittim," dedim tekrar, aptalca bir nedenle şimdi fısıldayarak, "kapıyı açtım ve onu gördüm."

İşte o zaman ağladım.

Hiçbir şey hissetmedim, hiçbir şey görmedim, hiçbir şey duymadım, ağzıma kahve tadı gelmedi, sadece ağladım

beynim doluyken.

Onu gördüm. Angie'yi gördüm, bütün kanını ve açıkta kalan kısımlar. Asla görmemem gereken kısımları. Derisi olan kısımları, olmayan kısımları, her şeyi, her şeyi, çöp konteynirinin yanındaki sokakta cansız yatıyordu.

Sonra Alec'in "Onu yakaladım" dediğini duydum ve kollarının bana dolandığını fark ettim.

Kendimi geri çektim ve uzaklaştım. Alec'le, herkesle ama özellikle Alec'le mesafe iyi bir şeydi.

Gözyaşlarımı kontrol etmek için gözlerimi kaydırdım, ona bakmadım. "Ben iyiyim."

Bir süre sessizlik oldu ama Morrie bana yaklaştı. Cüssesinin barın arkasındaki uzun boşluğu doldurduğunu hissedebiliyordum.

"Bana sabahını anlatmalısın," dedi Alec ve ben anlatmak istemedim ama gözlerimi onunkilere diktim.

"Ne?"

"Bana sabahını anlat, Feb," diye tekrarladı Alec.

"Açılışa hazırlanmak için geldim-" diye başladım.

"Tüm sabahınız," diye araya girdi Alec.

Ağzımın açıldığını, dudaklarımın ayrıldığını hissettim. Daha önce yaptığımı bildiğim halde sanki ilk kez yapıyormuşum gibi derimin derimden ayrılma hissini hissedebiliyordum. Sadece

O zaman öyle hissetmemiştim. Sanki ilk sefermiş ve dudaklarım ağır çekimde ayrılmış gibi hissettirdi.

Keşke kahvemi yanımda getirseydim diye düşündüm. "Uyandım-"

"Saat kaçta?"

Başımı salladım. "Normal saat. Saat yedi, yedi buçuk."

"Yedi buçukta mı kalkıyorsun?" Morrie sanki bir vidam gevşemiş gibi sordu.

"Evet."

"Kahretsin Feb, bizim bir barımız var," dedi Morrie. "Yedi buçukta nasıl kalkıyorsunuz?"

"Bilmiyorum, sadece yapıyorum." Ve yaptım da. Sabah üç buçukta başımı yastığa koysam bile yedi ile yedi buçuk arasında uyanıyordum. Bu bir lanetti.

"Uyandın. Sırada ne var?" Alec araya girerek Morrie'ye bir Kapa çenenen bakışı. Yıllar boyunca bunu yaptığını çok görmüştüm. Genellikle Morrie çenesini kapatmazdı. Bu sefer sustu.

"Kediyi besledim-"

"Bunu tek başına mı yaptın?" Alec sordu.

Ona baktım ve sonra "Kediyi beslemek mi?" dedim.

Başını salladı ama sert bir hareketti, sarsıntılıydı. "Uyan."

Nefesimi içime çektim, soruya cevap vermek istemiyordum, Alec'in bu bilgiye sahip olmasını istemiyordum, verebileceğim her iki cevabı da. Ama vermek zorunda olduğumu bilerek başımı salladım.

Başını salladı, bu hareket de sert ve sarsıntılıydı. "Kedini besledikten sonra ne yaptın?"

"Yoga yaptım."

Alec'in kaşları birbirine çarptı ve şimdi bana sanki bir vidam gevşemiş gibi bakıyordu. "Yoga mı yapıyorsun?"

"Şey...evet."

"Tanrım" diye mırıldanarak gözlerini kaçırdı.

Yoganın nesi olduğunu bilmiyordum ama sormadım da. Bunun bitmesini istedim. Aslında, günün bitmesini istedim, yılın, bundan bir yıl sonra tüm bunların bitmesini istedim. soluk ve çok daha az gerçek olurdu.

"Dediğim gibi, yoga yaptım, duş aldım ve sonra Meems'e yürüdüm."

"Meems'e giderken seni gören oldu mu?" Alec sordu.

"Bu da ne demek oluyor?" Morrie'nin sesi sinirlenmiş gibi çıkıyordu.

"Bırakın soruları ben sorayım. Her şey bitecek ve yolumuza devam edebileceğiz," diye yanıtladı Alec.

"Jessie," diye araya girdim, hâlâ hikâyemi anlatma görevindeydim ki bu iş bitsin ve yolumuza devam edebilelim. "Onun evine yürüdüm ve sonra Jessie benimle Meems'e yürüdü."

Jessie Rourke ve Mimi VanderWal benim en iyi arkadaşlarımdı, liseden beri öyleydiler.

"Sen ve Jessie Meems'e gittiniz, sırada ne var?" Alec sordu.

"Meems'de takıldık, kahve içtik, kek yedik ve Kahretsin, her günkü gibi," diye cevap verdim. Ve bu Her gün olduğu gibi, bazen Jessie gelmese de, sadece ben ve günlüklerim, bir kitap ya da gazete ve Meems'te bir fincan kahve ve çörek.

Jessie'nin orada olduğu zamanları tercih ederdim. Meems mekânın sahibiydi ve ben oraya gittiğimde çok kalabalıktı, bu yüzden konuşacak vakti yoktu. Benim masama "rezerve" yazan bir plaket koymuştu, oysa herkes onun benim masam olduğunu biliyordu ve sabahları benden başka kimse oraya oturmazdı. O yapmadı

Çocuklarından birinin masaya kazıdığı "Feb's Spot, burada otur ve öl" yazılı plakete ihtiyacı var. Meems'in çocukları biraz vahşiydi ama komiktiler.

"Meems'ten ne zaman ayrıldın?" Alec sordu.

Omuz silktim. "Saat on, muhtemelen o civarlarda. Doğruca buraya geldim." Doğruca J&J'ye gelmek uzak değildi. Mimi'nin Kahve Evi'nden iki kapı aşağıdaydı. "Kapıyı açtım, kahveyi ısıtmaya başladım ve muhtemelen orada olduğunu bildiğim çöpü çıkarmak için arka salona gittim. Çöp oradaydı. Kapıyı açtım, poşetleri aldım ve-"

Durdum ve yanımdaki çöp torbalarına baktım. Gerisini söylememe gerek yoktu.

Alec'in sesi bana doğru geldi. "Başka bir şey görüyor musun, Feb?"

Bir nefes aldım çünkü buna ihtiyacım vardı ve bunun büyük bir nefes olduğunu düşündüm ama sığ geldi. Göğsüm boş gibiydi, nefes alıp verebiliyordum ama onu dolduracak kadar nefes yoktu, bir daha da olmayacaktı ve ona baktım.

"Başka bir şey var mı? Dışarı çıktığınızda sokakta kimse var mıydı?"

Morrie bana yaklaştı ve kolunu omuzlarıma doladı.

"Tanrım, Colt. Ne diyorsun lan sen?"

"O sıcak," diye cevap verdi Alec, kelimeleri kırılmıştı, kısaydı, sanki söylemek istemiyormuş ama söylemek zorundaymış gibi ısırılmıştı.

ve onları ağzından olabildiğince çabuk çıkarmak istiyordu.

"Sıcak mı?" Ben sordum.

Dişlerinin alt dudağına batışını izledim. Bunu neden yaptığını biliyordum. Hayatım boyunca onu bunu yaparken çok görmüştüm. Cidden ama cidden kafası güzel olduğunda yapardı.

"Ceset," dedi. "Angie." "Ne?"

Morrie sordu.

"Hâlâ sıcak," diye yanıtladı Alec. "Öleli çok olmamış."

"Aman Tanrım," diye fısıldadım. Göğsümdeki o boşluk hissi yanmaya başladı. Kusmuk boğazımdan geri yuvarlandı ve ben

yutmak zorunda kaldım.

"Benimle taşak mı geçiyorsun?" Morrie patladı.

"Bir şey görüyor musun, Feb? Bir şey duydun mu?"

Herhangi bir hareket?

Herhangi bir şey?" Alec zorladı. Cevap istiyordu ama bunu sessiz ve nazik bir şekilde yapıyordu.

"Tanrı aşkına," diye küfretti Morrie. Alec

ona, "Morrie, hiç yardımcı olmuyorsun,"

dedi.

"Siktir et, Colt. Kız kardeşim yeni bir cinayet mahallinin kapısını açtı!" Morrie böğürdü. "Adamın dışarıda olabileceğini mi söylüyorsun?"

Kaslarımın tutulduğunu hissettim.

Alec bunu ya gördü ya da hissetti ve "Morrie, Tanrı aşkına, hiç yardımcı olmuyorsun," dediğinde sesi korkutucu bir hal aldı.

Morrie ve Alec anaokulundan beri çok iyi arkadaş olabilirlerdi ama çok kavga ederlerdi. Hiçbir zaman hoş değildi ve fizikselleşebiliyordu. Bir süredir böyle bir şey olmamıştı ama yine de bir süredir bu kadar büyük bir şey olmamıştı.

"Ben bir şey görmedim," dedim hemen ve görmedim de. Ve o anda, görmediğime memnun oldum.

Angie'ye bunu yapanın yanına kâr kalmasını istemiyordum ve eğer bir şey görseydim, ödüm bokuma karışsa da yalan söylemeyecektim. Ama hiçbir şey görmedim ve bu beni rahatlattı.

Kötü bir insan değildim. Ama iyi bir insan da değildim. Alec'in yaptığı gibi iyi şeyler yapmadım. Ben sadece normal bir insandım, kendimi kendime sakladım. Ayrıca tüm yetişkinlik hayatım boyunca barmenlik yaptım ve bir barda büyüdüm, şimdi yarı işletmecilik yaptığımdan bahsetmiyorum bile. Bu yüzden başka şeyleri de kendime saklıyordum. Bu bir iş tehlikesiydi. Herkes kafası güzelken size her şeyi anlatırdı. Bilmek istemeyeceğiniz şeyler.

Ama Angie için doğru olanı yapardım.

Umarım Alec bunu biliyordur.

Doğrudan gözlerimin içine baktı ve ben de izin verdim. Bu bir süre devam etti ve çok rahatsız ediciydi. Saklayacak bir şeyim olduğundan değil, sadece bu günlerde Alec ne zaman doğrudan gözlerimin içine baksa, bu beni çok rahatsız ediyordu. Yıllardır çoğunlukla bundan kaçınmayı başarmıştım, ama şimdi işte oradaydı.

"Colt o pisliği bulana kadar benimle kalıyorsun," dedi Morrie ve ben de Alec'le göz temasını kesip kardeşime baktım.

"Değilim."

"Ya onunla kalırsın ya da benimle." Bu Alec'ten geldi.

Bakışlarımı ona çevirdim, bir an için Çünkü ben Alec'ten kaçma sanatını mükemmelleştirirken, onun da bu jeste karşılık verdiğini düşünüyordum.

"Bunu da yapmayacağım."

"İki seçenek var Feb," dedi Morrie, kolu omuzlarıma dolanırken.

"Ben bir şey görmedim!" Sesim yükselmeye başlamıştı. "Şansa bırakmam." Morrie'nin sesi kolayca sallanır.

"Bu çok saçma," diye mırıldandım, sinirlenmeye başlamıştım.

Normal bir insandım ve kendimi kendime saklıyordum, Yani kendimi kendime saklamayı severdim. Kardeşimle ve kesinlikle Alec'le yaşamayı değil.

"Saçma mı?" Alec'in sesi garip bir şekilde yumuşak ve zorlayıcıydı, dikkatimi ona çekti ve yüzü yine sertleşti. Bana kızgındı.

Ve nedenini biliyordum.

Onu görmüştüm, sokaktaki tüm korkunç, kanlı kanıtları.

"Ben Morrie ile kalacağım."

Morrie'nin kolu omuzlarımı sıktı.

Alec yine dudağını ısırды, hala bir şeye kızgındı, o anda ne olduğunu bilmiyordum ama bana bakmaya devam etti, bana ben olduğumu düşündürdü. Sonra dudağını bıraktı ve Dişlerini sıktı, her iki çenesi de esnedi ve kelimeleri ısırıp ısırmadığını merak ettim.

Yaptığı şeyin bu olup olmadığını anladı, çünkü hiçbir şey söylemeden önce bana sonra da Morrie'ye başını salladı ve uzaklaştı.

* * * * *

Colt evine girmeden önce Susie'nin orada olduğunu biliyordu.

İçeri girerken "Siktir," diye mırıldandı.

Ona anahtarını hiç vermemeliydi. Onlar

Üç yıldır birbirlerini ara sıra (çoğunlukla ara sıra) görüyorlardı ve o bunu yapmaktan uzak durmayı başarmıştı. Bunu sadece Çünkü iki hafta önce Morrie ile balığa çıktığında köpeğine bakacak birine ihtiyacı vardı ve Susie

Yapması için yalvardı. Kadın anahtarı asla geri vermemişti ve adamın ne anahtarı isteyecek zamanı ne de istediğinde öfke nöbetiyle başa çıkacak sabrı vardı.

Susie'nin orada olduğu gerçeğini görmezden geldi ve doğrudan mutfağa gitti, buzdolabından bir bira çıkardı ve tezgahın kenarı üst kısmı koparmak için.

Susie içeri girdiğinde birasını yarılarmıştı. Birası gibi çenesi de aşağı indi ve ona baktı. Doğduğundan beri kasabanın güzeliydi,

Mezuniyet balosu kraliçesi, balo kraliçesi. Babasının bir çeşitli yerel mağazalar ve bir sürü mülk, hepsini büyük zincirlere ve arazi geliştiricilerine satana kadar

Darphane ve ölümünden sonra kızını şehirdeki tek multimilyoner yapmak.

Susie Shepherd iki kez nişanlanmış ama hiç evlenmemiştir. Colt'un bildiğine göre, her iki adam da yalvararak vazgeçmişlerdi, her ne kadar Susie'nin vazgeçen taraf olduğu söylentisi yayılmış olsa da.

Üç yıl sonra Colt neden kaçtıklarını biliyordu.

Güzel bir kızdı, canı istediğinde tatlı olabiliyordu. ya da bir şey istiyordu ve çok iyi yatıyordu, ama aynı zamanda tam bir kaltak da olabiliyordu.

O da February gibi sarışındı ama Susie'nin sarı saçları February'inki gibi kalın, uzun ve vahşi değildi. February saçlarını neredeyse düzgün hale getirmek için ne yapması gerekiyorsa yapsa bile, saçları yine de uçlarından dökülüyor ve ona meydan okuyordu, Şubat'ın denese de saklayamadığı daha derin bir kişilik özelliğine tanıklık ediyordu.

Susie de February gibi uzun boyluydu. Sadece February'in büyük göğüslerine, dolgun kalçalarına ve tatlı poposuna sahip değildi. Ve Susie'nin bacakları uzun olsa da, February'in bacakları gibi sonsuza kadar uzanmıyordu, sanki onu sikerken sizi iki kez sarıp sarmalayacakmış gibi duruyordu.

Susie'de o bakış yoktu.

Şubat'ın on dört yaşındayken almaya başladığı o bakış. O bakış, olgunlaştıkça olgunlaştı. Sikinizi yalayacağını ve bundan zevk alacağını vaat eden o bakış. Yüzünüze oturacağını ve buna bayılacağını söyleyen o bakış. Köpek stili ya da herhangi bir stili yapmana izin vereceğini ve daha fazlasını isteyeceğini, daha sert yapman için yalvaracağını söyleyen o bakış. Onu becerdikten sonra yatakta göbeğinin üzerinde bırakabileceğinizi ve barda erkeklerle buluşmaya gitmenize tamamen razı olacağını söyleyen o bakış. Kalkar, temizlenir ve

Eğer isterse sizinle gelebilirdi, ama siz onunkine izin verdiğiniz sürece o da sizin alanınıza izin verirdi.

"Geç kaldın," dedi Susie, sanki onun için geç kalmanın ne demek olduğunu biliyormuş gibi, ki bilmiyordu.

"Angie Maroni bu sabah öldürüldü."

Onun nefes alışını duydu ve hangi dünyada yaşadığını merak etti. Öğlene kadar kasabadaki herkes Angie'den haberdar olmuştu.

Sonra tekrar, Susie daha önce hiç J&J's Saloon'u kasabada içki içme yaşının üstünde ve bazılarının altında olan herkes bilirdi. Susie Indianapolis'te alışveriş yapar, saçını orada yaptırır, arkadaşlarıyla orada buluşurdu. Kimse onu gerçekten sevmese de kraliçe gibi davranabilmek için burada yaşıyordu.

"Bu nasıl oldu?" Susie sordu ve Colt o ara sokakta Angie'yi tekrar gördü. Ama bunu durdurmak istese de yapamadı ve onu Şubat'ın gözleriyle gördü.

Küçük bir kasabaydı ama büyük bir şehre ve iki yarış pistine yakındı. Bok her yere yayılmıştı ve yirmi yılı aşkın bir süredir polis, on altı yılı aşkın bir süredir de dedektif olarak, suçtan ve kesinlikle ölümden nasibini almıştı.

Ama Angie, Tanrım, yüzlerce ölüm seçebilirdi, hatta Feb'in görmeyi tercih edeceği cinayetler bile.

Colt'un Susie'ye söylediği tek şey "Bıçak," oldu.

Onunla ilişkisini bitirmeye çok yakındı. Aylardır bunu düşünüyordu ama bir türlü fırsat bulamamıştı. Yine de Angie'nin baltayla nasıl öldürüldüğünü ona anlatmaya hiç niyeti yoktu. Başlarsa eninde sonunda öğrenecekti.

dikkat ediyordu ama bunu ona söyleyecek kişi o olmayacaktı. "Özür dilerim Colt," diyerek yaklaşımaya başladı. "Benim için üzülme. Angie morgda."

Kendini tutmadan önce dudağı kıvrılmaya başladı. Bunun onu kızdıracağını biliyordu.

Ama o bunu gördü ve bu onu kızdırdı.

"Angie iyi bir kadındı."

Gözlerini devirmeye başlamıştı ki yine yakaladı. Bu onu daha çok kızdırdı.

Susie gördü.

"Hareket eden her şeyle yatar," diye savundu Susie. "Ben onun sorunlu bir kadın olmadığını söylemedim. Sorunlu olduğunu söyledim.

iyi bir tane."

"Belki de işin hakkında konuşmamalıyız," diye önerdi. "Aklından çıkar."

Susie onun aklından çıkmasını istemiyordu. Susie bu konuda düşünmek ya da konuşmak istemiyordu. Hiç konuşmadı ve konuşsa da umurunda değildi.

Konuşmak isterse February onu dinlerdi. Ona bir bira getirir ya da bir Jack and Coke doldurur ve konuşmaya devam ederdi. İş bittiğinde parmaklarının ucunu kulağının etrafında gezdirir, sonra boynuna doğru kıvrırdı, dokunuşu sıcak, sabit ve gerçektir ve adamın zihni boşalırdı.

Colt Susie'ye, "Pekâlâ, Puck hakkında konuşalım," dedi ve Susie başını salladı.

Colt bunu yapmasını istememişti ama Colt zorlayınca Alman çoban köpeği Puck'a bakmasına izin vermişti. Puck, Colt balık tutmaktan eve döndüğünde, şaşırtıcı bir şekilde Susie'nin bakımı altında daha kötü görünüyordu. Ama döndükten bir gün sonra Puck'ın cesedi bloklar halinde bulunmuştu. Colt onun her zaman yaptığı gibi kaçtığından şüpheleniyordu.

Susie sabahları Colt'un peşinden gider ve kapıyı tam olarak kapatmazdı. Bu daha önce de yaptığı bir şeydi; Colt'un evi ve içinde ne sakladığı onun için pek önemli değildi. Puck akıllı bir köpek olduğu için koşabilirdi, Susie kapının kapalı olduğundan emin olmadığında neredeyse her zaman dışarı çıkardı. Yine de zor değildi. Sadece pençesiyle daha da açması ve gitmesi gerekiyordu. Puck araba çarpmıştı ya da Colt onu bulduğunda görünüşüne bakılırsa epeyce çarpmıştı.

Normalde balık tutmaya giderken Puck'ı da yanında götürürdü ama Morrie'yle birlikte denemek istedikleri yeni bir yere gittiler ve kiraladıkları kulübede evcil hayvanlara izin verilmiyordu.

Böylece Susie anahtarı aldı.

Colt o köpeği çok sevmişti. Susie'yi suçlamamıştı, çünkü bunun bir anlamı yoktu, özellikle de yakında hayatından çıkacağı gerçeği göz önüne alındığında. Ama köpeğini özlemişti.

Lanet olası köpek ve bunu inkâr etmek mümkün değildi, onu

suçluyordu. "Puck?"

"Yakın zamanda tekrar balığa çıkmayacağım ve çıksam bile Puck artık burada değil. Anahtarıma ihtiyacın yok."

Gözleri yavaşça kapandı, göz kapakları sanki hareketi uzatıyormuş, onun zamanını daha fazla emiyormuş gibi inişlerinde acele etmiyordu.

Onun ne dediğini biliyordu.

Yapmazsa aptallık etmiş olurdu. Aylardır onu dışarı çıkarmamış, geceyi onun evinde geçirmemiş, onu kendi evine davet etmemiş, arayıp sormamış, artık ona neredeyse hiç dokunmamış, o kadar uzun zamandır onunla sevişmemiş ve sadece Puck ölmeden önceki gece onunla yatmıştı çünkü eve geldiğinde yatağında uyuyordu. Bu da onu çok kızdırmıştı. Onu yataktan sürükleyerek kaldırmayı ve

Evde ya da kanepede uyumak istiyordu ama ikisiyle de uğraşamayacak kadar yorgundu.

Yeni keşfettiği köpeğini izleme arzusunun umutsuz oyunu, bunun geleceğini bildiği anlamına geliyordu.

Ve şimdi zamanı gelmişti.

Gözlerini açtığında Susie'nin kızgın olduğunu anladı ve Susie kızgın olduğunda bu hiç de hoş bir şey değildi.

"Şubat," dedi. "Ne?"

"Her şey yolundaydı, sen ve ben, ta ki Şubat kasabaya dönene kadar."

Tanrım, yine mi bu?

Yanıliyordu. Şubat iki yıl önce geri dönmüştü, Jack ve Jackie'den sonra Morrie'ye barda yardım etmek için gelmişti.

Sonunda emekli oldu ve Florida'ya taşındı. Susie'yle o zamanlar bir çok kez ara vermişlerdi.

Ve herkes Colt'un Şubat'a yaklaşmasının mümkün olmadığını biliyordu.

O seçimini yapmıştı ama Colt bunun üstesinden gelmişti. O da

ona söyledi ama dinlemedi. Kariyerini bitirebilirdi, hapse girmesine neden olabilirdi ama bunu Morrie için, Jack ve Jackie için ve özellikle de Şubat için yapmıştı.

Yaptığı şey için onu affedemediğinden değildi. Onun kararlarına güvenemiyordu. Çünkü yaptığı şeyi yaptıktan sonra, onu bir daha asla içeri almadı ve bu...

Bu yüzden onu affedemedi.

Ve belli ki, bir süre denedikten sonra vazgeçtiği, on beş yıl boyunca uzaklaştığı ve son iki yıldır ondan uzak durduğu için, bunun kendini affedemediği için olduğunu düşündü.

Hayır, Susie'yle olan sorununun Şubat'la bir ilgisi yoktu.

"Bunun Şubat'la bir ilgisi yok."

"Seninle ilgili her şey Şubat ayına bağlı."

Colt bu tartışmayı yapmayacaktı. Geç olmuştu. Güne Angie'nin cinayetiyle başlamıştı. Feb'i yirmi iki yıl sonra ilk kez kollarına almış ama hemen kollarından çekip almıştı. Çok da eğlenceli olmayan bir zaman geçirmişti.

Cory ve altı aylık değil de on sekiz aylık hamile gibi görünen gürültücü, çığırtnan karısı Bethany olması gerekiyordu. Bununla birlikte, Colt Cory'nin Angie'yi öldürmeye cesaret edemeyeceğini bildiği halde kocasına bir mazeret de vermişti. Ve çözmesi gereken yeni bir davada çıkmaz üstüne çıkmazlarla karşılaşılıyordu, çünkü bu kasaba Angie Maroni'ninki kadar vahşi bir cinayet görmemişti ve ona ne olduğu duyulursa her yer çılgına dönecekti.

Hayır, Susie'yle tartışmaya girecek hali yoktu.

"Sadece anahtarımı ver, Sooz."

"Neden bu oyunu oynuyorsun anlamıyorum Colt. İsteseydin, bütün barın önünde dizlerinin üzerine çöküp sikini yalardı."

Pekâlâ, belki de Susie'yle tartışmak için içinde bir şeyler vardı. "Ağzından çıkanı kulağın duysun."

Başını eğerek meydan okudu. "Şubat'a takılmadın mı?"

O mu istedi? Ona doğrudan verirdi.

"Evet, Şubat'la birlikte değilim. Bu onun ağzını sikimin etrafında tercih etmeyeceğim anlamına gelmiyor. Seni becerirken onu düşünmediğim anlamına gelmiyor. Eve gelip günümü onunla paylaşmayı umursamayacağım anlamına gelmiyor, çünkü o günümü paylaştı ve sen hiç umursamazdın. Ama daha önce milyonlarca kez söylediğim gibi, bu olmayacak, bunu uzun zaman önce biliyordum, Feb de biliyordu. Bitti."

O konuşurken gözleri yarıldı ve eğildi. "Bana bu saçmalığı anlatma. Bu ikiniz arasında hiç yapılmadı."

"Bu tartışmayı daha önce de yapmıştık."

Şubat kasabaya dönmeden önce bile vardı. Susie bunun peşini hiç bırakmadı, tıpkı eski karısı Melanie'nin de peşini bırakmadığından şüphelendiği gibi.

Melanie'nin aksine, Susie'nin bunu asla unutmamış olması muhtemeldi çünkü adam onu ilk kez becerirken Şubat'ın adını söylemişti. Ama adam zil zurna sarhoştı.

Susie'yle ilişkiye girmesinin tek yolu buydu.

Yine de yatakta iyiydi ve daha fazlası için geri gelmeye devam ediyordu, bu yüzden başlangıçta kim tartışabilirdi ki?

Sonraki otuz ay boyunca hiçbir mazereti yoktu, çoğu zaman ara vermişlerdi.

"Sen bir aptalsın," diye tükürdü.

"Sadece lanet anahtarımı ver."

Mutfak tezgahının üzerinde duran çantasına doğru yürüdü. "Ondan almazsan, bana geri dönersin."

Colt bunun şüpheli olduğunu düşündü. Küçük kasabalarında çok fazla seçenek yoktu, zaten olmayan bir şey de yoktu.

alındı. Bazıları onun alanına sık sık girmediğinden değil, sadece başka bir adamın kadını becermeyeceğinden. Yine de, Susie'nin tatlı olabildiği nadir zamanlarda bile, ki bu ne zaman ilişkiyi bitirse ve Susie sürünerek geri gelse, buna değmezdi.

Olmayacağına yemin etmesine rağmen her zaman böyle bitiyordu. Her zaman Feb'le ilgili değildi, ama her zaman

Çirkin.

"Haklısın," dedi ona, yumruğunu parmaklarından sarkan anahtarının etrafına sararak. "Seninle yeterince aptallık ettim." Onun gözlerinin içine baktı. "Artık bitti."

Kadının yüzünün renginin açıldığını ve irkildiğini gördü. Kulağa nasıl geliyorsa öyle anlamış olmalıydı çünkü her zaman istediği her şeye sahip olan ve üç yıldır onu elde etmek için çok çalışan ama başaramayan Babasının Küçük Kızına vurduğu darbeyi bile görebiliyordu. Bunun yerine, ondan istediğini alıyor ve geri kalanını geri veriyordu.

"Susie tısladı, gözleri yine yarılmıştı, güzel yüzü kötüleşmişti.

Saçmalıyordu. Ertesi gün onu arar ve özür dilerdi. Hep öyle yapardı.

Colt ertesi gün yeni bir telefon almak için zamanı olup olmadığını merak etti.

Bu düşünceyle telefonu çaldı ve Susie'den uzaklaştı, birasını tezgâha koydu, anahtarını ön cebine soktu ve telefonunu arkadan çıkardı.

Ekrana bakıp çevirerek açtığında ve kulağına götürdüğünde Susie gitmişti.

"Morrie."

"Dostum, buraya gel. Hemen şimdi."

Colt'un kanı buza dönmüştü. Morrie'nin sesi korkmuş gibiydi. "Ne?"

"Postayı yeni açtım. Dostum, sadece," Morrie nefesini tuttu, "Colt, dostum, buraya gel."

"Barda mısın?"

"Evet."

"Şubat
orada mı?"

"Evet."

"O iyi mi?"

"Bildiğim
kadarıyla."

"Bahsettiğin şeyi görüyor mu?" "Hayır."

"Beş dakikaya oradayım."

* * * * *

Colt J&J'e girdi.

Geç bir saatti, hafta içi bir geceydi ama mekan tıklım tıklımdı.

Colt, cinayetin insanları kendine çeken bir yönü olduğunu biliyordu. Herkesin kafasında bir yerlerde bir şeyler vardı. Şiddetten büyülenmişti. Ama bunun daha çok Morrie ve Feb'e, kısmen de Angie'ye bir destek gösterisi olduğunu da biliyordu.

Bir kasaba trajediyle parçalanabilir, insanlar birbirine düşebilir.

Ama onun kasabası değil.

Ya da en azından bunu durdurmak için elinden geleni yapacaktı.

O içeri girdiğinde, barın arkasındaki Feb gözlerini ona doğru kaydırıp ve başını, gözlerini kaçırmadan önce yaptığı o narin hareketle eğdi. Hareket çok küçüktü, sadece çenesi Yana doğru çıkıntı yapıyordu ama bunu yapma şekli büyük bir etki yarattı.

Son iki yıldır o bara her geldiğinde yaptığı şey buydu. Yaptığı tek şey buydu.

Artık bu ona eskiden nasıl olduğunu hatırlatıyordu.

Lisedeyken, o kızın sınıfının önünden geçerken ya da kız onun dolabının önünden geçerken, gözleri onunkilerle buluşurdu -her zaman onun bakışlarını arardı- ve kız başını eğip çenesini kaldırarak

Yan tarafa doğru, hareket sade, akıcı, zarif.

Hem hiçbir şey yoktu hem de her şey vardı. Okuldaki diğer çocuklar onu gördü ve istedi ama o sadece Colt'a verdi.

Morrie, Jack ve Jackie dışında, o zamanlar Şubat ayı hayatındaki tek iyi şeydi.

Ve o çene eğimleri, o zamanlar, içindeki en iyi şeydi.

Eskiden ona gülümserdi ve bu gülümsemeyi zar zor yakalardı.

O da gülümserdi çünkü gülümserken hep başka tarafa

bakardı.

O lanet çene eğimiyle şimdiye kadar tanıştığı en iyi flörtçüydü ve daha iyisiyle hiç karşılaşmamıştı.

Artık onun gülümsemesini beklemiyordu. O gülümsemeden önce, gülümseyeceğinden değil, gözlerini çoktan kaçırmıştı.

Şu anda yaptığı gibi, bir müşteriye başını sallıyordu. Hareket yine hafif ve çekiciydi ve gördüğü manzara karşısında çenesinin sertleştiğini hissetti.

Gözlerini kaçırdı ama onun böyle giyinmemesini dilemekten kendini alamadı. Angie gibi giyinmiyordu, hem de hiç, ama Feb'in giysilerle arası her zaman iyiydi.

Bu gece üzerinde açık pembe bir Harley-Davidson tişörtü vardı. Boğazına uzun, dikdörtgen, siyah boncuklardan yapılmış, önünde gümüş bir madalyon bulunan üç katmanlı bir Kızılderili gerdanlığı sarılmıştı; taktığı imza parçalarından biriydi ve farklı renklerde birkaç tane vardı. Gerdanlığın altında birbirine dolanan başka gümüş kolyeler. Kulaklarında uzun, gümüş halkalar. Düzeltilmiş saçları o gece biraz uzamak için yeterince zaman bulmuştu. Onları göremese de dar olmayan ama üzerine tam oturan solmuş bir kot pantolon ve muhtemelen siyah motosiklet botları giydiğini biliyordu.

Eve döndüğünden beri, bildiği kadarıyla, bir erkeği olmamıştı. Teklif yokluğundan değil.

J&J's şehir sınırları içindeki tek bardı ve ana cadde üzerindeydi. Sınırların dışında, çoğunlukla avcılarının, balıkçıların ya da golfçülerin sığınağı olan birkaç bar vardı. Barları olan restoranlar vardı. Ve yarış pistine yakın birkaç bar vardı, müşterileri geçici, çoğunlukla kaba saba insanlardı,

NASCAR ve cüce yarışı hayranları, kamp alanlarına yakın ve uygun oldukları için bu yerlere gidiyorlardı.

Yıllar içinde şehir sınırları içinde başka barlar açılmış ve herkes J&J'ye gittiği için başarısız olmuşlardı. Feb geri döndüğünden beri erkekler oraya daha çok gidiyordu. İşyerindeki erkeklerin onu düşünerek düzenli olarak mastürbasyon yaptıklarını biliyordu (ve özellikle de evli olanları. Ne yazık ki bu konuda her şeyi duymuştu.

Sorun gerdanlıklar ve boynunda sallanan gümüşlerdi. Neredeyse o kolyeleri duyabiliyordunuz. Siz onu becerdiğinizizi hayal ederken ya da o yatağınızda uykusunda yuvarlanırken şingirdiyordu.

Ama daha çok, boğuculardı. Onlarla ilgili bir şey, Feb'in söylemesini istemediğinden şüphelendiği bir şeyi söylüyordu,

Belki söylediklerinin farkında bile değillerdi ama yine de erkeklerle konuşuyorlardı.

Evde olması iyi olmuştu. Kimse Morrie'ye bulaşmazdı ve eğer yeterince aptallarsa, çoğu Colt'un onun için ne yaptığını duymuştu ve kesinlikle kimse oraya gitmezdi. Colt, onun uzaktayken küçük kasabalarda bar işleterek göçebe hayatı yaşadığını bildiği için, o on beş yıl boyunca hayatını nasıl yaşadığını hayal bile edemiyordu; Morrie ve Colt olmadan erkekleri geri püskürtmek sırtını. Belki de bilmiyordu ve yaşadığı yere sıçmayacaktı. Belki de dersini almıştır.

Bu artık onun işi ya da sorunu değildi. Bir daha da olmayacaktı.

Tabii biri bunu onun sorunu haline getirmezse. O hâlâ Colt'tu ve ne olursa olsun, o hâlâ Şubat ayıydı.

Darryl'in barın diğer ucuyla ilgilendiğini gördü ve bir içki istedi ama o doğrudan arkadaki küçük ofise gitti.

Morrie dağınık masasında oturuyordu, vücudu kamburlaşmıştı, dirseği masanın üzerindeydi, alnı ellerinin arasındaydı.

Bu poz Colt'a iyi bir his vermedi.

Colt kapıyı arkasından kapattı ve Morrie sığırdı. "Siktir.

Lanet olsun. Lanet olsun, burada olmana sevindim," dedi Morrie.

dedi, ayağa kalktı ve hızla hareket etti.

İri bir adam için şaşırtıcı derecede hızlı ve çevikti. Bu Muhtemelen her cumartesi birlikte teke tek basketbol oynamaları ya da hava berbat olduğunda raketbol oynamalarıyla ilgili bir şeydi. İkisi de

Gençken ara sıra sarhoş olsalar, kafayı bulsalar ve sigara içseler de hayatları boyunca spor yapmışlar. Yine de, ikisi de her zaman takıntılı bir şekilde formda kaldılar.

Colt'a göre bunun nedeni gençliğinin çoğunu annesini hap içerken, sigara içerken ve bir şişe votkayı emerken izliyordu. Zahmet bile etmedi içkiyi döküyor, şişeden çıkarır çıkarmaz içiyordu. Onun kendinden geçmediği ya da sarhoş olmadığı bir zamanı hiç hatırlamıyordu, çoğunlukla her ikisini de. Bir ray kadar inceydi, nadiren yemek yedi ve gençken bile teni yaşlı bir kadın eti gibi üzerinde asılı dururdu.

Babası da pek iyi değildi. Hap kullanmıyordu ama ot içiyor ve satın alacak parası olduğunda kokain çekiyordu. Bir işi olduğunda gündüzleri ayık kalıyordu ama geceleri Colt'un annesiyle birlikte kafayı buluyordu. Çoğu zaman bir işi olmadığı için Colt'un babasıyla ilgili anıları onun ayık olmadığı zamanlarla doluydu.

Morrie'ye göre, Colt'un anne ve babasıyla birlikte olduğu ve bir barda büyüdüğü için formda kalmıştı.

Morrie içinde bir parça çizgili kâğıt olan bir Ziploc poşeti alıp Colt'a uzattı.

Morrie eliyle kâğıdı göstererek, "Bu bugün postayla geldi, Şubat'a gönderilmiş," dedi. "O şeyin, yani çantanın içine koydum.

Lekelenmesini istemedim. Ne olduğunu anladıktan sonra neredeyse hiç dokunmadım." Başını masaya doğru salladı. İçinde bir zarf olan başka bir çanta orada duruyordu. "Zarf için de aynısını yaptım, o da burada."

Morrie'nin polisiye dizileri izlemesi iyiydi.

Colt kâğıda baktı. Uzun zamandır böyle bir kâğıt görmemişti. Okulda kullanılan bir şeydi. Bu eski görünüyordu, yazılar solmuştu. Üstünde kurşun kalemle Feb'in adı yazılıydı.

Notu okudu ama anlamadı. Genç kız saçmalıklarına benziyordu, el yazısıyla yazılmış bir sinir krizi. Hatta liseden sonra IU'ya giden Kevin Kercher'dan bahsetti.

ve bir daha asla geri dönmedi, buluşmalar için bile. Colt, gönderenin imzasını attığı yere ulaştı.

Angie.

"Ne oluyor lan?"

"Doğru olan ne lan!" Morrie patladı. "Arkaya bak!"

Colt kâğıdı ters çevirdi ve yine kurşun kalemle, bu kez daha koyu, daha yeni, daha farklı bir el yazısıyla, "Senin için" sözcüklerini gördü.

İçine ağır ve rahatsız edici bir şey yerleşti.

Orada olmasını istemediği bir şey. Çocukken odasında annesiyle babasının kavgasını dinlerken hissettiği gibi hissetti. Kavganın ne zaman kızışacağını seslerindeki değişimden anlar, kafasını duvara çarpmadan ya da acı çığlığını duymadan önceki saniyeleri sayabilirdi. Bu duyguyu hiç yaşamamıştı.

Yıllardır, yıllardır değil. Morrie buz alırken ve Jack ile Jackie iyi çocuklar yetiştirdiklerini bilerek çocuklarını ona bakmaları için bırakırken, Feb'in babasının yüzünden akmasına neden olduğu kanı sildiği o klozete oturduğundan beri değil. Onlar dünyasını sarsarken ne yapacağını bilen bir adam.

Kendi etini açmak ve o ağır şeyi koparıp atmak istedi. O şey oraya ait değildi. Yıllarca kendini bu tür bir ağırlığı taşımayan bir adam haline getirmek için çalışmıştı. Jack ve Jackie ondan kurtulmasına yardım etmişti, Morrie ve Feb de... Onu geri istemiyordu, asla. Ama

Özellikle de orada olmasının Şubat'la bir ilgisi varsa.

Morrie'ye baktı. "Feb'i buraya getir."

"Onun bunu görmesini istemiyorum."

"Onu buraya getirin."

"Colt-"

"Morrie, bunun bir cinayetle ilgisi var, onu buraya getir... lanet olsun..."

Morrie gözlerini çok uzun süre tuttu. Çok uzun, diye düşündü Colt.

durum daha da kötüleşecekti. Morrie'yle pek çok kez kavga etmişti ama aralarındaki husumet asla uzun sürmemişti.

Ama bu Şubat ayıyla ilgiliydi.

Sonunda Morrie "Kahretsin" diye mırıldandı ve kapıdan çıkıp gitti.

Colt kafasında olay yerini gözden geçirdi.

Angie, Jack ve Jackie'nin barının hemen arkasındaki çöp konteynerinin yanında öldürülmüştü.

Laboratuvar sonuçları henüz gelmemiştir, otopsi sonuçlanmamıştır ama görünürde bir boğuşma yoktu. Gözleri doğal olarak kapalıydı, bu da muhtemelen baygın olduğu ama darp edilmediği anlamına geliyordu. Kafasında yara yoktu. Belki de katledilirken uyuşturulmuştu, ki bu iyi bir şeydi. En azından Angie için öyleydi.

Cesetten uzaklaşan kanlı ayak izleri, o kadar kan, ona yaptığı şey, katilin elini yüzünü bulaştırmış olmalı.

Ayak izleri beş adım ötede aniden sona erdi. Bir arabaya binmişti, giysileri ve elleri muhtemelen Angie'nin kanıyla kaplıydı,

ve uzaklaştı.

Balta, ayak izlerinin bittiği yerden çok uzakta değildi. Onu bir kenara atmış. Baltanın üzerinde parmak izi yok, olay yerinde de bulabildikleri bir DNA yok,

Sık kullanılan bir ara sokak olduğu düşünüldüğünde, hala buldukları tüm pislikleri eliyorlardı.

Ama sadece ayak izleri, balta ve Angie'nin cesedi olduğu anlaşıldı. Tüm bıraktığı bu.

Ve bu bir erkek olmalıydı. Hiçbir kadın o yaraları temiz ve hassas bir şekilde kesecek güce sahip değildi, sanki hayatını odun keserek kazanıyormuş ve ne yaptığını biliyormuş gibi.

Kadın bir Alman nişancısı değilse, erkek olmalıydı. Colt'un düşünceleri Şubat ve Angie'ye kaydı.

Gününü geçirirken bir zamanlar iyi arkadaş oldukları gözünden kaçmamıştı.

Daha birkaç gece önce bile Feb'in Angie'nin masasına gidip masanın yanında durduğunu görmüştü,

Angie'ye bakıp duyamayacağı şeyler söylüyordu ama bu Angie'yi güldürüyordu.

Angie pek gülmezdi, flört etmedikçe ya da Feb, Angie'nin dikkatini çekmek, melankolik yüzünü birkaç dakikalığına da olsa yeniden canlandırmak için onunla şakalaşmak üzere yanına gelmedikçe hiç gülmezdi.

Ama uzun zaman önce daha fazlası vardı.

Angie ve Feb ortaokuldayken, Angie de neredeyse Colt kadar Jack ve Jackie'ye gidiyordu. Jack ve Jackie, Morrie ve Feb de sokak hayvanlarını toplardı.

Jack ve Jackie'nin evi her zaman çocuklarla doluydu.

Colt'un hatırlayabildiği kadarıyla insanlar. Angie'nin evi Colt'un evinden çok daha iyi değildi, bu yüzden Colt gibi Ne yazık ki Angie sadece bir süreliğine evlat edinilmişti.

Yine de birinci sınıfta bir şey olmuştu.

Angie'nin buraya gelmeyi bırakmasına neden olan bir şey.

Colt nota baktı. Kevin

Kercher oldu.

Feb kapının önünde belirdi ve omzunu kapıya yasladı. Onu içeri aldı ama gözleri onunkilerle buluşmadı.

Yumruğunu saçlarına dolamak ve o sabahki gibi kendisine bakmasını sağlamak için ani bir dürtü duydu.

Euchre'de ortak olduklarında yaptıkları gibi. Ya da onun evine yemeğe gittiği binlerce seferden birinde yemek masasının karşısında otururken. Ya da arabasının arka koltuğunda onun altındayken, derin, kahverengi gözleri doğrudan onunkilere bakarken, saklayacak, kaçacak, korkacak hiçbir şey yokken.

Bu dürtü etkisini göstermeden önce bir elini kaldırdı ve saçlarını yüzünden geriye doğru çekerek başının arkasında tuttu, kulağını ve kulağından sarkan gümüş halkayı ortaya çıkardı.

Kulağındaki küpede bir şey vardı, gerdanlığın söylediği şeyi söyleyen aynı şey. Ve Colt bunu o zaman anladı.

Vücudunun savunmasızlığını vurguluyor, sizi elinizi etrafında kıvırmaya, dişlerinizi ona yaklaştırmaya, bir yerde

En kötüsünü yapabileceğiniz ya da tamamen farklı bir şey yapabileceğiniz bir yer.

Kadının sesi ona doğru geldi. "Morrie benimle konuşmak istediğini söyledi?"

Colt kızın kulağından ona baktı.

O sabahtan beri kıyafetlerini değiştirmişti. Colt, Morrie'nin onu toparlanması ve Morrie'nin evine taşınması için evine götürdüğünü biliyordu. Şimdi barmen kıyafetlerini giymişti. Bahşişler muhtemelen o sabah giydiği hafif, şekilsiz hırka yerine bu kıyafetlerle daha iyiydi. Gerçi Feb, ne giydiğine bakmaksızın, eğer isterse bir bakışıyla sizden iyi bir bahşiş koparabilirdi.

Yine de yorgun ve bitkin görünüyordu. Omuzları çökmüş, gözleri donuklaşmıştı.

"Otur, Feb."

İtiraz etmedi, sadece elini bıraktı, kapıdan uzaklaştı ve sandalyeye yöneldi.

Colt kapıya doğru yürüdü, kapıyı kapattı ve ona doğru geri döndü.

Ona bakmak için başını geriye eğdi, omuzları hâlâ sarkıktı, kolları düzdü, elleri gevşekçe birbirine kenetlenmiş, hafifçe ayrılmış kalçalarının arasında duruyordu. Angie'nin ölümü herkesi olduğu gibi onu da derinden yaralamıştı, özellikle de onun parçalanmış, kanlı bedenini bulduğunuzda. Ama bu

"Sana bir şey göstermeliyim."

Başını salladı.

Adam ona Ziploc poşetini uzattı ve kadın ellerini açıp poşeti aldı. Kâğıdı tararken kaşlarının her birinin iç kısmında dikey çizgiler oluşmasını izledi. Gözleri kâğıtta aşağı, sonra yukarı, sonra tekrar aşağı hareket etti.

"Anlamıyorum..." Kaşlarının kenarındaki çizgiler kayboldu ve başı geriye gitmeden hemen önce dudakları aralandı.

"Ne-?"

"Bunun ne olduğunu biliyor musun?" Colt sordu.

"Evet," diye fısıldadı ve sonra aniden ayağa fırladı.

Eli dışarı çıktı ve gömleğini kavradı, yumruğu gömleğin içine öyle sıkı girdi ki, parmak eklemlerinin beyaz olduğunu gördü, derisi

Her tarafı benek benek kırmızıydı. Başını eğmiş, nota bakıyordu ve gömleğindeki eli kuvvetle ileri geri hareket ediyor, göğsüne vururken gömleğini de beraberinde götürüyordu, bunu yaptığının farkında değildi.

"Aman Tanrım. Aman Tanrım," diye bağırdı, notayı tutan eli artık titriyordu.

"Notu bana ver, Feb."

"Oh Tanrım."

"Notu bana ver."

"Aman Tanrım."

Notu ondan aldı, aynı zamanda eli göğsünde onunkini kapattı, hareketi durdurdu ve vücuduna sıkıca tuttu.

Gözleri adamın diğer elindeki nota takılmıştı. "Bana bak, Şubat." Ona söyleneni yaptı, adam gördü. Yüzü solgundu ve adam dikkatlice, "Bana nottan bahset," diye emretti.

"Böyle bir not yok."

Elini kaldırıp salladı ve söylemek zorunda olduğu şeyi söylemek istemedi ama söylemek zorundaydı. "Tam burada, Feb."

"Yani, yirmi beş yıl önce falan atmıştım." Lanet olsun.

Hepsinin canı cehenneme.

Kadının söyleyeceğinden korktuğu şey buydu. "Bana nottan bahset," diye tekrarladı Colt.

Başını sertçe iki yana salladı; inkâr mı ediyordu, odaklanmaya mı çalışıyordu, bilmiyordu. Eli gömleğinin içinde daha da sıkılaştı, kendi elinin altında hissetti ve ağırlığının bir kısmını ona yaslayarak yumruğunu etine daha da bastırdı.

Bekledi, ona zaman verdi. O da aldı.

Sonra ona, "Eskiden iyi arkadaştık, bunu biliyorsun" dedi.

"İstiyorum."

"Angie her zaman buraya gelirdi."

"Biliyorum."

"Kevin'i severdi."

Bunu bilmiyordu ama şaşırmamıştı. Kevin yakışıklı bir adamdı; birçok kız ondan hoşlanıyordu. Bir yıl önce Feb ve Angie birinci sınıftayken son sınıf öğrencisi olan Colt'un önündeydi. O zamanlar okullarında, Angie için yakalanması imkânsız bir fırsattı.

"Bana çıkma teklif etti."

Colt bu ağırlığın midesine doğru kaydığını hissetti.

"Çok öfkeliydi. Ondan hoşlanıyordu, gerçekten hoşlanıyordu," diye devam etti Feb.

"Onunla çıkmadın," dedi Colt bunu gerçekmiş gibi söyledi, çünkü öyle olduğunu biliyordu.

"Tabii ki yapmadım," diye cevap verdi Feb hızlıca.

Ve işte oradaydı. Ağ fırladı ve ikisini de yakaladı. Tabii ki fark etmedi çünkü o sırada Feb onundu. Colt bunu biliyordu. Feb biliyordu. Siktiğimin Kevin Kercher'ı biliyordu. Herkes biliyordu.

Sözleri kafatasında tıngırdamaya devam etti.

Tabii ki yapmadım. Tabii ki yapmadım.

Hızlı. Sert. Tıpkı onunki gibi bir gerçeği ifade ediyordu. Şu anda oldukları şeyden başka bir şey olsalardı, olmaları gereken şey olsalardı, kısa ve küçümseyici olurdu ve kulağa öyle geliyordu. Sadık eş, olmaması gerektiği halde bağlılığını ifade ediyordu.

için. Bu bir veriydi, temeldi. İlişkileri, cazibesi ne olursa olsun asla yerinden oynamayacak bir ana kaya üzerine kurulmuştu. Sahip oldukları şeyi, yani dünyayı tehdit ediyorsa buna değmezdi.

Colt ağa karşı savaştı. Savaşmak zorundaydı. Bu onun işiydi ve Feb gittikten ve Melanie onu terk ettikten sonra bu artık onun dünyasıydı.

"Bu notu hatırlıyor musun?" diye sordu.

"Evet, ama zar zor."

"Onu attın mı?"

"Sanırım öyle," diye başını salladı. "Bilmiyorum. Muhtemelen."

Yirmi beş yıl önceydi." "Düşün, Feb."

"Öyleyim, Alec!" diye tersledi. "Ama bu yirmi beş yıl önceydi!"

Tanrım, ona Alec demesinden nefret ediyordu. Bunu neden yaptığına dair hiçbir fikri yoktu, nefret ettiğini biliyordu ama yapıyordu.

Ona hiç Colt dememişti, Alec'in öldüğünü söylediği o geceden sonra bile, ailesinin ona verdiği ve çağırdığı ismin artık üzerinde hak iddia etmek istemediği bir şey olduğunu söylemişti. Colt olarak bilinmek istiyordu.

Morrie ile altı yaşındayken onun için uydurdıkları isim. Kendisine verdiği isim. Ona Alec demeyi bırakması için yalvarmış ama o hiç bırakmamış.

Öfkesini bir kenara bırakarak, "Bir dakika dur ve düşün," diye ısrar etti.

Gözlerini kapadı, çenesini yana yatırdı, ağırlığını daha çok göğsündeki eline verdi, hâlâ oraya dokunduğunun ve onun da kendisine dokunduğunun farkında değildi, yoksa uzaklaşacağını biliyordu. Her şey olup bittiğinden beri Feb için mesafe önemliydi. Sadece onunla değil, onunla herkes. Ama not etmişti ve bu onu asla kızdırmadı, Özellikle de onunla.

Gözlerini açtı. "Bayan Hobbs'un sınıfı. Geometri. İkinci ders." Başını salladı ama "O dersi birlikte almıştık. Notu bana o zaman verdi. Sanırım onu attım."

Aklına geldi ve Colt hatırladı.

"Koridorda dövüşmüştünüz," dedi.

Gözleri büyüdü ve başını salladı. "İtme maçı. Angie başlattı. Bayan Hobbs ayırdı. Kahretsin!" Başını yana doğru salladı. "Tamamen unutmuşum." Tekrar ona baktı. "Angie ağlıyor ve çığlık atıyordu ama daha çok ağlıyordu. Aklını kaçırmıştı. Onu eve gönderdiler."

"Ağlıyordun."

Hatırladığı buydu. Dolabının başındayken gözlerinin yaşlardan kızardığını görmüştü. Onunla sınıfa kadar yürümüştü. Kendi dersine geç kalmıştı. Öğle yemeğinde Morrie'ye söylemişti ama Morrie kavgayı çoktan birinden duymuştu.

Başka. Okuldan sonra onu eve bırakabilmek için futbol antrenmanına katılmaya zorladılar. Colt bile onu arabasına bindirdiğini hatırlıyordu. Sessiz kalmıştı. Neden kavga ettiklerini hiç söylememişti. Feb böyle olabilirdi, bazı şeyleri sonsuza dek içine atabilirdi, bu onun çok uzun zamandır yaşadığı bir kabus olan bir kişilik özelliği idi. Sadece Angie bir gün oradaydı ve ertesi gün yoktu. Feb yıkılmıştı. Sonra Jessie'nin ailesi kasabaya taşındı ve Feb ile

Jessie, Mimi'ye kancayı taktı ve Angie genç kızlarla olduğu gibi bir anı oldu.

"Hâlâ anlamıyorum. O not neden şimdi geri geldi?" diye sordu.

Şimdi ona imkânsızı soracak ve bunu yaparken de onu parçalayacaktı.

"Okuldan birini hatırlıyor musun, o dönemden birini, herhangi birini... bir öğretmen, bir çocuk, bir hademe, barın müdavimlerinden biri, sana yakın görünen herhangi biri?"

Kaşlarındaki çizgiler geri geldi. "Benimle ilgileniyor musun?" "İlgileniyorum."

İşte oradaydı. İmkansız olan.

Herkes Feb'le ilgileniyordu, o zaman ve şimdi. Herkes aileyle ilgileniyordu; Jack, Jackie, Morrie, Feb, hepsi ölmeden önce büyükanne ve büyükbabaları. Susie Shepherd ve zengin babası o kasabada Elmasların Kralı ve Prensesi olabilirlerdi ama Jack ve Jackie Owens, oğulları Morrison ve kızları February Kalplerin Kralı, Kraliçesi, Prensi ve Prensesiydi.

Kim bilebilirdi ki? Feb'in peşinde onu takip eden, fotoğraflarını çeken, notlarını çalan, çöplerini karıştıran, onun için tapınaklar inşa eden düzinelerce hasta herif olabilirdi. Colt düzinelercesini tanıyordu.

Ona düzenli olarak

mastürbasyon yapan bir adam. Adamın eli kadının elinin üzerinde sıkılaştı.

"İlgileniyor musun?" diye sordu.

"Doğal olmayan bir şekilde."

"Alec, ne diyorsun sen?"

Colt konunun etrafından dolaştı. "Senin attığın bir notu alacak biri. Birisi onu Yirmi beş yıl. Ailenin barına postalayacak biri. Feb, seninle doğal olmayan bir şekilde ilgilenen biri."

Tüm vücudu sarsıldı, hatta eli bile adamın gömleğinin üzerinde kıvrıldı.

"Hayır," diye cevap verdi, doğrudan inkâr çukuruna kayarak. "Düşün."

"Bu neyle ilgili?" "Acele etme, Feb. Düşün." "Bu ne hakkında, Alec?"

Kızın elini gömleğinden çekip aldı ama başparmağını kızın avucuna sokarak ve parmaklarını kızın elinin etrafında kıvrarak aynı anda notu çevirdi ve arkasını gösterdi.

Elini ağzına götürdü, yüzündeki renkten geriye ne kaldıysa hepsini silip süpürdü. Onun sallanışını izledi ve elini onun elinin içinde kullanarak onu geri itti. onu sandalyeye oturmaya zorladı. Adam kadının elini bıraktı ve kendi elini boynuna götürerek başını dizlerinin arasına soktu.

"Derin nefes al."

Onun nefes alışını dinledi.

Colt onun önünde çömelmiş, elini boynunda tutuyordu.

Bir süre sonra "Benimle misin?" diye sordu.

Başını salladı ve adamın eline baskı uyguladı, biraz yukarı kalktı, ona bakabilmek için boynunu eğdi, dirsekleri dizlerine gitti.

Elini olduğu yerde tuttu.

"Onu benim için öldürdü," dedi, sesinin içi boştu.

Colt başını salladı. "Ondan onu öldürmesini sen istemedin. Bunu yaptı çünkü aklı başında değil."

"Barıştık," diye fısıldadı. "Angie ve ben. Aynı şey değildi ama barıştık. Buster'la dans ettik Baloda Poindexter'ın "Hot, Hot, Hot" şarkısı. Sen de oradaydın. Angie ve ben conga hattını başlattık."

O da oradaydı. O konga sırasını hatırlıyordu. O zamanlar Notre Dame'da birinci sınıf öğrencisi olan Jason Templeton ile arkada oturduklarını, ikisinin de izlediğini ve kışlarıyla güldüklerini hatırlıyordu. Şöyle düşündüğünü hatırlıyordu. Purdue'de ikinci sınıf öğrencisiyken eve döndüğünde kendini aptal gibi hissedecekti, son sınıf kız arkadaşını baloya götürüyordu. Ama kendini aptal gibi hissetmiyordu.

Çok eğlenmişti. Feb her zaman nasıl iyi vakit geçireceğini bilirdi ve Colt da onun bunu yapmasına bayılırdı. O günkü Feb bir yandan ona sırtıyor, bir yandan da şarkının sözlerini avazı çıktığı kadar söylüyordu. Sonra boynunu büktü ve ellerini Feb'in beline koymuş olan Angie'ye baktı. Birbirlerinin yüzlerine güldüler ve sonra Feb, en önde, her zaman partiyi başlatan kişi olarak, konga hattını uzaklaştırdı.

"Onun ölmesini istemedim, o zamanlar, kavga ederken bile-"

"Bunu biliyorum."

Başını eğmeden önce kısa bir süre gözlerinin içine baktı. "Buna inanamıyorum."

"Feb, düşün." Colt konuyu tekrar gündeme getirdi. "O zamanlar sizinle ilgilenen, size kendinizi komik hissettiren biri oldu mu? Şu anda hala etrafta olan biri?"

Başını eğdi ve salladı, uzun saçları elinin üzerinden kayıyor, daha fazlası yüzüne doğru düşüyordu.

Tanrım, o kadar çok saç vardı ki, hiç bu kadar çok saç görmemişti, hiç bu kadar yumuşak bir şey hissetmemişti.

Adam elini kızın boynundan çekti ve kız başını kaldırdı. Gözleri onunkileri bulmadan önce adamın yere düşen eline baktı.

Bir an için yumuşak ve kaybolmuşlardı, ona sadece ve neredeyse ona tekrar dokunacak, elini tekrar ihtiyaç duyduğu yere koyacaktı ki kız doğruldu ve bakışlarını ondan kaçırdı.

Onu geri istiyordu, o kadar çok istiyordu ki karnındaki ağırlığın değiştiğini ve onu elinden aldığı, sakladığı için ona duyduğu öfkenin parladığını hissetti.

onu dışarı çıkardı. Kahretsin, şimdi bile onu içeri almadı.

Dudağını ısırdı, öfkesini kontrol etmek için yaptığını bildiği bir şeydi bu. Annesi ve babası onun içindeydi, iliklerine kadar işlemişti ve o da bu kontrolü sıkı sıkıya elinde tutuyordu. Buna mecburdu. İkisi de çirkin ve saldırgan olabiliyordu, kelimelerle, yumruklarla. Colt'ta da vardı. İki kez kontrolsüzce ortaya çıkmıştı.

Neredeyse yumruklarıyla birini öldürüyordu; biri kendi babası, diğeri Feb'in kocasıydı.

"Hayır," diye cevap verdi. "Hiç kimse." "Şubat-"

"Düşüneceğim, Alec. Bunu düşüneceğim. Biraz zamana ihtiyacım var. Ama söz veriyorum, düşüneceğim ve sana haber vereceğim."

Yine ona bakıyordu, gözlerinin içine. Yalan söylemiyordu. Düşünecekti. Ama şu anda bu herkes için çok fazlaydı. Çoğu insan Angie'nin cesedini bulduğunda kendini kaybederdi. Feb dayanıyordu.

Öfkesi dağıldı. Bu artık onun haddi değildi ama onunla gurur duyuyordu.

"Numaram sende var mı?"

Kaşlarındaki o çukurlar geri geldi ve gözlerindeki o kayıp bakış, onu maskeleymeden önce geri geldi.

"Morrie'de."

Colt doğruldu ve cüzdanını bulmak için kot pantolonunun arka cebini karıştırdı. Bir kartvizit çıkarıp ona uzattı ve cüzdanı kapatıp geri itti.

Ayağa kalktı, kartı iki elinin baş ve işaret parmaklarıyla iki alt kenarından tutuyordu, başı eğik bir şekilde baskıyı inceliyordu.

"Dikkatli olmanı istiyorum. Cep telefonunu her zaman yanında taşı, şarjda tut. Nereye gittiğini ve oraya vardığında insanlara haber ver. Asla yalnız kalma. Hissediyorsun

Hoşuna gitmeyen bir şey olursa, seni yanlış hissettiren birini görürsen, masum olmaları önemli değil, bana söyle, Feb."

Başını kaldırdı ve ona baktı. "Birkaç soru sormam, araştırmam onları incitmez." O

onun yanaklarını emişini izledi ve onun

Tereddüt ediyordu, Jack ve Jackie'nin kızı, baştan aşağı. "Bu ciddi bir mesele. Bu bir cinayet Feb. Bu Angie ile ilgili."

Gözlerini sımsıkı kapadı ve başka tarafa baktı ama gözlerinin parladığını görmeden önce değil. Sonra bir nefes aldı ve

gözlerini açtı, parlaklık gitmişti. Kontrolüne kilitlenmişti. Tekrar ona bakarak başını salladı.

Colt'un teslim etmesi gereken tatsız bir iş daha vardı ve bundan nefret ediyordu ama yaptı.

"Yarın ilk iş olarak bir liste yazmalısın." "Liste mi?"

"Sana yanlış yapan herkes. Seni küçümsediğini hissettiğin herkes-" "Alec-"

"Bilmeyen biri size zarar verdiğini ya da sizi üzdüğünü düşünebilir."

Gözleri yeniden parladı ve alt dudağı titredi. "Alec-"

Onun dudaklarının bu şekilde hareket ettiğini görmekten nefret ediyordu, gözyaşlarına karşı koymaya çalışırken boğazının yandığını biliyordu. Ama acımasız olmak zorundaydı, hayatlar tehlikedeydi. "Eğer bu seninle ilgiliyse, bunu kilit altına almalıyız."

"İnsanlar-"

"Ucube." Colt başıyla onayladı. "Ama çıldırıp nefes almaya devam etmelerindense-"

"Benden nefret edecekler," diye fısıldadı.

"Yapmayacaklar. Ama yaparlarsa, aptaldırlar. Bu seninle ilgili değil. Bu aklını kaçırmış hasta bir pislikle ilgili. Seni suçluyorlar, onlarsız daha iyisin."

"Senin için söylemesi kolay, senin gibi insanlar." "Senin gibi insanlar."

Yüzündeki bir şey değişti. Okuyamadı, oradaydı ve gitti. Ama bu her neyse, karnındaki ağırlığın daha da artmasına neden oldu.

"Feb, bu lanet herifin ne düşündüğü hakkında hiçbir fikrim yok, ama yapmam gerek-"

Elini kaldırdı ve aralarında salladı, bu hareket çaresizdi. "Bir liste yazacağım."

"İşte benim kızım" demek dilinin ucundaydı. Ama söylemedi.

İşte o zaman bu işin bedelinin ağır olacağını farkına varıldı. Şubat'a, ona, muhtemelen Morrie'ye ve şüphesiz neler olduğunu duyar duymaz geri dönecek olan Jack ve Jackie'ye. Onlar muhtemelen çoktan yola çıkmışlardır.

Ve ödenmesi gereken bedel sadece Angie'nin cinayeti ve Feb'in hayranı yüzünden değil, Colt ve Feb'in yıllar sonra yeniden bir araya gelmekten başka çareleri olmadığı içindi.

"Artık bara dönebilir miyim?" diye sordu.

Colt başıyla onayladı.

"Morrie ile konuşmak ister misin?"

Sorusu ona bir darbe gibi çarptı, onu çok iyi tanıyordu. Ve iki yıldır düşünmediği, düşünmesine izin vermediği bir düşünce aklına geldi.

Hayatının liflerine işlemiş olan bu kadın nasıl olur da bu kadar uzaklaşabilirdi?

Colt tekrar başını salladı.

Feb çenesini kaldırdı ve başka bir şey söylemeden kapıdan çıkıp gitti.

Onu gözden kaybettiğinde Colt'un boynu büküldü ve dudağını ısırdı.

Ya bu olacaktı ya da lanet ofisi parçalara ayıracaktım.

Sizin İçin şimdi basılı, e-Kitap ve sesli olarak mevcuttur.

####

Yazar Hakkında

Kristen Ashley Brownsburg, Indiana'da büyüdü ancak Denver, Colorado ve İngiltere'nin West Country bölgesinde yaşamıştır.

Bu sayede arkadaşları ve ailesi tarafından kutsanmıştır. dünyanın dört bir yanında. Ekibi (en hafif tabirle) çılgın ama yazmak istediğinizde çılgınlık iyidir.

Kristen, geniş ve çok kuşaklı bir aileye sahip bir evde büyüdü. Kalbinde küçük bir kasabada çok küçük bir çiftlikte yaşıyorlardı ve Glenn Miller, The Everly Brothers, REO Speedwagon ve Whitesnake (ve eşleşen gardıroplar) arasında var oldular.

Müzik, kıyafet ve sevgi dolu bir evde büyümenin iyi bir yol olduğunu söylemeye gerek yok.

Ve o büyüdükçe, daha iyi olmaya devam ediyor.

Kristen Ashley yazarına ait diğerk kitapları keşfedin:

Rock Chick Serisi:

Rock Chick
Rock Chick
Kurtarma
Rock Chick Redemption
Rock Chick Renegade
Rock Chick Revenge
Rock Chick Reckoning
Rock Chick Regret
Rock Chick Devrimi

The 'Burg Series:

Senin
İçin
Huzur
İçinde
Golden Trail
Gönül Oyunları
The Promise
Hold On

Kaos Serisi:

İçindeki
Rüzgârı Ateşi
Sahiplen
Ride Steady
Walk Through Fire

Colorado Dağ Serisi:

Kumar Tatlı
Rüyalar Lady
Luck
Breathe

Jagged

Kaleydoskop
Bounty

Rüya Adam Serisi:

Gizemli
Adam Vahşi
Adam Kanun
Adam
Motosikletli Adam

Hayal Diyarı Serisi:

En Çılgın Düşler
Altın Hanedan
Fantastik Kırık
Güvercin

Magdalene Serisi:

Yükselen
İrade

Üç Seri:

Güneş Gökyüzünden Düşene
Kadar Her Şeyimle
Vahşi ve Özgür

Bitmemiş Kahraman Serisi:

Şövaly
e
Creed
Baskını
Diyako
z
Sebring

Kristen Ashley Yazarının Diğer Kitapları:

Masal Canlanıyor
Cennet ve Cehennem
Lacybourne Malikanesi
Şanslı Yıldızlar

Mathilda, Süper Cadı
Penmort Kalesi
Güvenli Oynayın
Sommersgate House Üç
Dilek

Kristen ile Çevrimiçi Bağlanın :

Resmi Web Sitesi: www.kristenashley.net

[Kristen'in](#) Facebook Sayfası:
www.facebook.com/kristenashleybooks

Kristen'ı Twitter'da takip edin:

KristenAshley68

Kristen adlı kullanıcının
Pinterest'teki Pinlerini keşfedin:
www.pinterest.com/kashley0155

Kristen'ı Instagram'da takip edin:

KristenAshleyBooks Kit Crack Bağımlılığınız için

desteğe mi ihtiyacınız var?

[Goodreads'te Kristen Ashley Bağımlıları Destek Grubuna](#)
Katılın

Kapak Resmi: PixelMischiefDesign.com

Daha Fazla Çeviri Kitap İçin
Bizi Telegramda Takip Edin.

TİK TİK

